PAUL GOMA

JURNAL 2005

IANUARIE-IUNIE

AUTURA AUTORULUI

I A N U A R I E

Sâmbătă 1 ianuarie 2005

Iată-mă şi în cel de al 70-lea an (calendaristic). Incredibil la un membru al neamurilor noastre, reunite.

Seara de revelion am petrecut-o cu Ana. Am mâncat puţin-puţin, am băut puţin-puţin.

Să ne mai fie, începînd din acest an, şi bine!

Luni 3 ianuarie 2005

În fapt azi începe 2005. Fiindcă e zi lucrătoare…- aşa mi-a spus mie cineva.

Şi dacă acest şoc emoţional - catastrofa din Oceanul Indian - va ameliora rasa umană? Nu mult - dar oricât de puţin, tot se va observa?

Marţi 4 ianuarie 2005

Deţinutii de la cutare penitenciar din nordul Franţei au "contribuit" şi ei. Impresionant este faptul, nu că au promis că vor da, la "pécule" - sumă adunată din ce îi atribuie administraţia pentru munca prestată în închisoare (termenul trimite la "sclav" care adună ban cu ban, ca să se răscumpere) - ci… valoarea ei: 2, 3, 4 euro… Neînsemnată pentru alţii, imensă pentru cei care nu scontează pe un ajutor din afară…

Dezbatere din ce în ce mai aspră: dacă turiştii fac bine, frecventînd zonele nu foarte atinse de tsunami sau nu fac bine. Prima categorie răspunde în două maniere: l) ei, europenii, rămânînd acolo, continuă să plătească - deci astfel îi ajută pe localnici; 2) răspuns prin întrebare: ce să facă: să întrerupă - sau anuleze - concediul?, nu toţi "vacanţiştii" sunt bogaţi, unii au adunat ban cu ban, ani de zile, ca să-şi plătească "visul tropical".

Şi aceştia au dreptate(a) lor. Dar au dreptate şi cei care judecă: un european, un alb, nu poate rămâne pe loc după o astfel de catastrofă a localnicilor cărora le-a fost distrusă măcar pentru un deceniu ţara/ ţările, peisajul, economia (în cazul în care ajutoarele promise în febra batajului presei vor fi acordate) - decât dacă îşi caută pe cineva din familie, dispărut. Şi dacă se decide să rămână ca să fie de folos sinistraţilor, fie prin meserie, fie prin disponibilitatea de a se dedica semenilor în suferinţă.

Este observabilă o desemnată grăbit: "variantă a sindromului Stockholm" - nu şi a "sindromului Auschwitz" pus, abuziv alături de primul. Prin sentimentul de culpabilitate al supravieţuitorului, exprimat astfel: «De ce eu am scăpat de moarte, când întreaga familie a mea a dispărut?»

Culpabilitate, da - însă în acest caz nu are ce căuta trimiterea la Stockholm, unde a funcţionat complicitatea (silită, condiţionată) a victimei cu călăul, a ostatecilor cu teroriştii. Culpabilitate, da şi în cazul Auschwitz-ului, însă numai în al supravieţuitorilor evrei : de ce ei au mărturisit abia după 5-10-60 ani? - întrebare la care, deocamdată nu am răspuns: oroarea trăită nu interzicea mărturia.

Însă nu a funcţionat (vorbesc, în continuare de culpabilitate) la ne-evrei, atât la victimele lagărelor naziste, mai ales la victimele lagărelor comuniste. "Reţinerile" ne-evreilor de a mărturisi patimile lor şi ale colegilor lor nu venea deloc din "culpabilitate"; nici din grozăvia infernului prin care trecuseră şi care le-ar fi şters memoria - ci din ***frică***; frica de represalii: supravieţuitorii lagărelor nazise, odată liberaţi - în general în 1945 - nu o aveau, fiindcă regimul care îi martirizase nu mai exista; pe când cei din lagărele comuniste, "liberîndu-se", nimeriseră din închisoarea-mică în închisoarea-mare.

Presupun că va fi existat şi o altă cauză a întârzierii publicării mărturiilor supravieţuitorilor evrei care au devenit referinţe: Primo Levi, Elie Wiesel, Kosinsky. Încă nu era definit "programul" de comunicaţie al comunităţii. Fiindcă este omeneşte de neconceput ca un om scăpat din iad să tacă, să-şi ţină gura, să-şi pună botniţă condeiului - mai ales că acel om (la Vest de Cortina de Fier) nu era terorizat de frica de represalii, ca supravieţuitorul iadului comunist.

…Şi nu-mi dă pace motivaţia acelor turişti occidentali care nu vor să-şi întrerupă (ori anuleze) concediul-la-mare.

Nu-l voi da ca exemplu pe Blair (cel criticat feroce că nu şi-a întrerupt concediul în Egipt decât ieri!), mă voi duce la exemplele pe care le-am pus eu pe hârtie (în **Jurnal I-II-III**): Dan Cristea. Eram la mare, la Doi Mai, se anunţase invadarea Cehoslovaciei - la 22 august 1968 -, eu mersesem la Mangalia să cumpăr bilet de tren de întoarcere la Bucureşti… Dan Cristea, deşi mă însoţise la Mangalia - a refuzat să plece de la mare: ***să-şi strice concediul***?

Joi 6 ianuarie 2004

Ieri mi-a parvenit de la Radu Negrescu-Suţu ***Jurnalul literar***

(noiembrie-decembrie 2004), trimis de Florescu. Sunt publicate trei texte: replica lui Mircea Stănescu dată lui Laszlo, o indignare a lui Negrescu-Suţu şi o alta a lui Florescu. Cum s-a întâmplat, cum nu, fragmentul din jurnalul meu pe 2004 vorbea taman despre "asta".

Tot ieri: făcînd oarecare ordine pe masă, în am dat în mormanul de hârtii peste un plic FNAC conţinînd 3 CD-uri cu Ada Milea. Nu mai ţin minte cine mi le-a adus, nu ştiam cine-i Ada Milea. Ascultînd cu un sfert de ureche primul, am dat peste o voce gravă şi foarte, excesiv de moldovenizată - mi-am zis că o fi cântăreţul basarabean iubit de Călmăţui, Stratan. Ei bine… nu era un el, ci o ea.

Sunt mult peste 30 ani de când mă entuziasmasem - şi îl înregistrasem - pe Cezar Ivănescu. Nu ştiu dacă Ada Milea (născută în 1975) va fi auzit vreodată baladele cântate ale lui Cezar; nici dacă Cezar va fi cunoscînd "pastilele" (unele sub un minut) ale Adei Milea. Oricum, în capul - şi în urechea mea - cei doi se aseamănă mai mult decât ar vrea ei. Amândoi sunt autorii muzicii, autori ai textelor, amândoi le interpretează. La Cezar este evidentă "balada" venind de la trubadurii francezi ; la Ada Milea este evidentă… totalitatea muzicii populare, poporane, contimporane, ţigane - o ironie în texte depăşită doar de sarcasmul… duios şi (eu sunt sensibil la acest "amănunt) capacitatea fenomenală de a "rosti" moldovineşte, oşeneşte, ţigăneşte, ungureşte, americăneşte.

Mi-a luat văzul auzului această persoană.

Vineri 7 ianuarie

Nu mă simt în apele mele. Poate fiindcă nu mai am ce lucra - am stricat cam tot ce era de reparat. Pe de altă parte: aşteptarea răspunsului de la Polirom. Întârzierea lui poate semnifica un refuz al seriei propusă de mine - sugerată de Dan Petrescu.

Nu, nu e "productiv" să aştepţi răspuns de la editură. Prefer aşteptarea - şi ne-venirea! - iubitei. Aceea fiind a dracului de productivă…

Sâmbătă 8 ianuarie 2005

Aceeaşi stare de tensiune: aşteptarea.

Din pricina ei nu pot face nimic, nu mă pot gândi la altceva. S-ar crede că sunt obişnuit cu aşteptarea. Da, atâta m-am obişnuit, încât acum, la bătrâneţe, m-am dezobişnuit. Şi sufăr.

Marţi 11 ianuarie 2005

Ieri am mai adăugat ceva la jurnalul pe 2004. O informaţie peste care nu dădusem la timp: un criminal de război evreu din Polonia, fost internat la Auschwitz, devenit comandant de lagăr de "de-nazificare" şi despre care se ştie că a ucis în jur de 1.500 oameni, fugit în Israel prin 1992 şi pe care justiţia poloneză vrea să-l judece. Dar Israel nu-l extrădează: "cauza a fost prescrisă…"

Miercuri 12 ianuarie 2005

Ieri am avut o intensă "conversaţie" e-mailată cu "Redacţia" de la Polirom, în chestiunea **Culorii**… Se paginează. Va avea în jur de 560 pagini. Ioana Alupoaie spune că în partea a doua a rămas integral "fişierul trimis de Domnul Filip". Bine ar fi.

S-a întors şi Lidia Bodea de pe unde a fost plecată. Probabil azi vom relua dialogul… Dacă nu pleacă iar…

Dan Petrescu: el nu a putut să-şi publice la Polirom volumul de scrisori către Liviu Antonesei. Lupescu a explicat că nu vrea să-şi ridice în cap scriitoricimea română. I-a ieşit la Paralela 45, fără contract… Încă nu primise nici un exemplar de autor - dar îmi va trimite unul imediat ce… Această proastă veste m-a făcut să fiu mai puţin nemulţumit de Polirom. Dar unde mă trezesc eu? Polirom este tot în România! Ah, cum uită omul…

După "discuţia" de azi cu Lidia Bodea (cea care tare bine ar fi să fie…), voi şti dacă îi trimit lui Niculiţă sacoşa cu hârtie…

Seara: Lidia Bodea mă anunţă: nu voi avea serie de autor; editarea celorlalte cărţi depinde de "rezultatele" Calidorului şi a Culorii. Polirom nu mă vrea decât cu picătura - atunci şi nici atunci. Despre Suplimentul cultural tace cu o înţelepciune de româncă autentică.

Joi 13 ianuarie 2005

Zic eu că nu m-a afectat răspunsul Poliromului - mă apăr cum pot. Prin copilărescul: «Nici n-am nevoie!»

Mare veste-mare - ne-o anunţă Bush, buşă-de-aur: Căutătorii de aur americani - cum ar veni: "armele de distrugere în masă" pentru care Buşul cu pricina a pornit războiul împotriva Irakului - nu au găsit nimic.

Ei şi? Bush explică: "Tot e mai bine fără Saddam!"

Da, domnule. Dar parcă şi mai bine era ***(şi)*** fără Bush.

De mirare ar fi fost ca alegerile din Palestina să fie respectate de Israel. S-au pornit cu atacurile - nu doar împotriva "teroriştilor", ci şi - indirect - împotriva lor. Cum? Iată cum: Israelul a cerut ruşilor să nu mai furnizeze rachete sirienilor, fiindcă le cumpără palestinienii şi trag în paşnicii israelieni!

Sâmbătă 15 ianuarie 2005

Ai zice ca asta aştepta Sharon: un atentat pus la cale de palestinieni iresponsabili (şi dacă manipulaţi?), ca să suspende discuţiile şi să-i închidă definitiv pe nenorociţii aceia în lagărul Ghaza.

În nopţile din urmă - chiar şi în zilele…- am dormit mult; şi tot obosit sunt. Ştiu care-i motivul: vârsta. De două săptămâni am intrat în al 70-lea an! De necrezut. Cum de am ajuns până aici? Cum de le-am făcut Manoleştilor, Liicenilor, Blandienilor, Pleşilor, Adameştenelor - etc etc - una ca asta: să nu mor?

E-he, băieţi dragi şi dragi fete: mai aveţi de aşteptat.

(Am mai scris asta în ultima zi a anului 2004 - o s-o mai scriu).

Duminică 16 ianuarie 2005

Deschidere spre gol.

Nu am ce lucra, ce face, ce strica.

Am scris textul folosind material din jurnal:

UNDE NI SUNT…?

Paris, 16 ianuarie 2005

În 12 noiembrie 2004, la Bucureşti, s-a anunţat :

"Comisia Internaţională pentru Studierea Holocaustului în România" - sub supravegherea ambasadorilor SUA şi Israelului în România - a tras concluzia prin Elie Wiesel:

"***Holocaustul în România a fost posibil ca urmare a antisemitismului cu rădăcini adânci în istoria politică şi culturală a ţării***" (s.n.).

Redactorii "concluziilor" fideli gândirii lor teroriste bolşevice, au comunicat "concluzia", urmînd ca într-un viitor ceţos alţii să caute premisele. După profund-gânditorii holocaustologi, antisemitismul la români este de găsit "în istoria politică şi culturală a ţării".

Iată un model de abuzivă ***înjumătăţire a adevărului***. Deci noi, românii ne asumăm partea de vină în ***martirizarea şi uciderea evreilor începînd din 27 iunie 1941*** ("Pogromul de la Iaşi"), evreii însă nici nu vor să audă - corect: nu ne permit să deschidem gura pentru a vorbi şi noi despre ***martirizarea, uciderea românilor, cu un an mai devreme, începînd din 28 iunie 1940, în Basarabia şi în Bucovina de Nord***

ocupate de bolşevici - cu exact un an mai devreme - apoi din 23 august 1944, câteva bune decenii, în restul României ocupate de ruşi.

Aceia dintre membrii "comisiei" cu care am avut de a face (ei m-au atacat în presa din România, din America, din Franţa, din Israel, din Basarabia, iar eu, neavînd acces, m-am exprimat prin eseul **Săptămâna Roşie**, tipărit, şi prin internet) m-au acuzat, neţinînd seama de scrisul meu - pe care unii, ca Shafir au mărturisit că nu-l citiseră!- de "negaţionism", mai mult sau mai puţin "trivial" şi de, cum altfel: "antisemitism"; deocamdată nu şi de "tuberculozism". Unii, mai…îngăduitori, au mormăit cu un sfert de gură că, într-adevăr, nu contestasem crimele românilor, victime: evreii, însă…le "justificasem" (crimele!), pretinzînd că românii, în 1941, se răzbunaseră, "sub pretextul că, în 1940 câţiva evrei ar fi comis fapte reprobabile…"

Or procedînd astfel, ***negaţioniştii evrei*** dovedesc a nu cunoaşte noţiunea (deci realitatea) numită ***dialog***; confirmă bănuiala devenită certitudine că s-au obişnuit, în ultima jumătate de secol, să monologheze; să dikteze; să acuze, să condamne - ca apoi să ceară despăgubiri. Faptul că au fost persecutaţi, că au fost masacraţi - şi ei, dar nu doar ei! - nu le conferă dreptul de a se prezenta ca victime eterne, absolute; nu îi absolvă de păcatul crimelor comise de ei, de pildă cele începînd din 1917 în Uniunea, slujind bolşevismul, din 1948 în Palestina, servind sionismul. De când au o ţară, israelienii au încetat de a mai fi "popor ales", au devenit ca ne-aleşii: egoişti, răi, xenofobi, nedrepţi cu ***goi***-ii, brutali, mincinoşi, terorişti-de-stat (şi de partid). Cu o aroganţă insuportabilă, ei, deţinători de decenii ai armei atomice, ţipă de fiecare dată când o ţară musulmană este bănuită ca deţine "arme de distrugere în masă" (ca Irakul, de ei denunţat americanilor, care au pornit la război cu acest pretext, motivul fiind ***petrolul***), dar doamne-fereşte să sufle un cuvânt despre posesoarele nuclearizate comuniste: China, Coreea de Nord.

"Rădăcinile antisemitismului…" Să fie de găsit doar în "istoria politică şi culturală a ţării" (România)? Nu **şi** în ***istoria economică***, a ei, începînd de la 1835?; nici în ***istoria antigoismului, a antiromânismului evreilor***, manifestat cu violenţă încă din 1866, când ne pârau Alianţei Israelite, Franţei, Angliei?; şi în 1878, când am fost şantajaţi cu neacordarea independenţei câştigată pe câmpul de luptă, dacă nu capătă cetăţenia română toţi evreii intraţi ilegal în ţară?; nici în 1916-1917, în timpul ocupaţiei germano-ungare a Bucureştiului şi a sudului României: ***colaborare cu duşmanul, pe timp de război***? Nici în iunie 1940, în timpul ocupaţiei Basarabiei şi a Bucovinei?; nici între iunie 1940-iunie 1941, alt - teribil pentru ne-evrei - ***colaboraţionism al evreilor cu ocupantul sovietic***; al treilea: din 23 august 1944 ***colaboraţionismul generalizat (gras autorăsplătit) cu ocupantul rus***?

"Holocaustul în România" să se fi manifestat el "***din senin***" (acuzaţie ceva mai puţin gravă decât cea adresată fioroşilor polonezi: "care supseseră antisemitismul impreună cu laptele de la sânul maicii lor"). "Din senin", în exact 27 iunie 1941, prin "Pogromul de la Iaşi"?

Au oare, cu un an mai devreme nu existase un 28 iunie (1940) - acela cu adevarat din-senin-manifestat, fiindca Armata Română primise ordin să nu opună rezistenţă în timpul evacuării tragice din Săptămâna Roşie, iar civilii refugiaţi nu aveau cu ce se opune, "norodului trudi-tor", lăudaseră pre Domnul că nu fuseseră, ca atâţia alţii, ucişi pe loc ori luaţi prizonieri de război într-un război care nu exista ?

Nu se jenează defel holocaustologii când falsifică documente, când inversează cronologia evenimentelor, când prezentă efectul drept cauză? De ce s-ar jena, dacă noi i-am obişnuit să aibă în faţă o adunătură de muţi?, de mutanzi?, de piteştizaţi?

Membrii Comisiei - "internaţionale":
- Prof. Elie WIESEL, Preşedinte
- Radu IOANID, Vicepreşedinte
- Tuvia FRILING, Vicepreşedinte
- Mihai IONESCU, Vicepreşedinte
- Ioan SCURTU, Institutul N. Iorga, Consilier de Stat, Administraţia Prezidenţială, Coordonator Secretariat
- Victor OPASCHI, Consilier de Stat, reprezentant al Preşedin-telui României în Comisie
- Viorel ACHIM, Institutul "N. Iorga"
- Lia BENJAMIN, Centrul pentru Istoria Evreilor din România
- Liviu BERIS, Reprezentant al Asociaţiei Evreilor din România, Victime ale Holocaustului
- Irina CAJAL MARIN, Federaţia Comunităţilor Evreieşti din România
- Adrian CIOFLANCA, Institutul "A.D. Xenopol", Iaşi
- Ioan CIUPERCA, Universitatea "Al.I. Cuza", Iaşi
- Alexandru ELIAS, Federaţia Comunităţilor Evreieşti din Romania
- Alexandru FLORIAN, Institutul pentru Studii Social-Democrate
- Vasile IONESCU, Organizaţia Rromilor
- Corneliu Mihai LUNGU, Arhivele Naţionale
- Andrei PIPPIDI, Universitatea Bucureşti
- George VOICU, Universitatea Bucureşti
- Jean ANCEL, Israel, Institutul "Yad Vashem"
- Colette AVITAL, deputat (Knesset)
- Andy BAKER, American Jewish Committee
- Randolph BRAHAM, CUNY, US
- Mihai Dinu GHEORGHIU, Universitatea Paris II, Franţa
- Hildrun GLASS, Germania
- Dan MARIASCHIN, Vicepresedinte B'Nai B'Rith
- Paul SHAPIRO, US, USHMM
- Michael SHAFIR, RFE/RL, Israel
- William TOTOK, Germania
- Leon VOLOVICI, Israel…

Privesc lista celor din "Comisie": nu-l văd pe Andrei Oişteanu, membru eminent al numerosului şi criminalului clan Răutu, neobosit vânător de "fascişti antonescieni", de "negaţionişti"; nu-l aflu nici pe Andrei Cornea, apărător fără condiţii şi justificator al politicii teroriste a Israelului şi a Statelor Unite din ultimul cincinal, cu tot cu părintele său "liberalul" bolşevic Paul Cornea; nici pe eternul tovarăş caraliu Teşu de la ***Munca,*** nedespărţit de carnetul-negru în care îi pune-bine pe duşmanii poporului cu ameninţarea: «Ordonanţa, Ordonanţa!» - au oare de ce? Aceşti bravi macabei să fi fost înlocuiţi în ultimul moment cu doi-trei ***goi*** figuranţi-activi (ca toţi proaspeţii convertiţi, mai catolici decât Rabinul-General) - ca Pippidi, M.D. Gheorghiu, Totok? Dar unde o fi D. C. Giurescu? - să fi lins el pe degeaba ceea ce a lins? Dar Gabriel Andreescu? Dar Dan Pavel? Dar Laszlo Alexandru, dar Pecican? Dar Buzura, Doctorul Honoris Causa de la Ierusalim, răsplătit pentru isprava înalt culturala (şi patriotică! - israeliană) de a fi trimis la topit un volum de documente care probau fără tăgadă ***şi*** responsabilitatea evreilor în tragedia generală? Dar Breban, dar Ţepeneag cu stindardul pe care scrie, citeţ:"Ed. Reichman"? Dar Marta Petreu cu I. Vartic, ucenici-ascultători ai înţeleptului tovarăş Ion Ianoşi?

Să mă încred în "Comisia internaţională", cea care nu va putea comite injustiţii, doar este alcătuită din intelectuali, iar intelectualul, este cinstit cu sine şi cu ceilalţi, este informat, nu minte, nu trădează, nu insultă, nu…- doar propune, dezbate, dialoghează civilizat…?

Să-i iau pe rând pe intelectualii din comisie? Începînd cu Elie Wiesel, profesionist al minciunii, acuzator impenitent?; să continuu cu R. Ioanid, traficant de documente, negator senin al unor adevăruri istorice, altfel un strălucit laş, un cultivat incult, un necititor al textelor incriminate, în schimb… producător de "citate" inexistente, fabricate neglijent, el netemîndu-se că vreun ***goi*** ar dori să se sinucidă, contrazicîndu-l, dovedindu-i că a minţit neruşinat? Mergînd mai departe cu agitaţii în borcan: A. Florian (demn fiu al nedemnului Radu Florian); calpuzani ca Ancel, ca Braham?, specialişti în "toaletarea" textelor (Jurnalul lui Sebastian) ca Volovici?

Cum aş putea?

Şi cum aş putea, auzind-citind: "Comisia internaţională" alcătuită exclusiv din evrei şi din filoevrei fără condiţii, credincioşi fără a cerceta, să nu îmi aduc aminte de altă… "internaţională", sinistra "Comisie Aliată de Control" din 1944-1948, înfiinţată de ocupanţi în scopul de a-i vâna-recupera-siberizà pe românii refugiaţi din Basarabia şi din Bucovina, consideraţi "cetăţeni sovietici"- comisie în care "Aliaţii" erau…ruşii; doar ei?

Să fiu crezut: sunt revoltat, nu pentru ca mi-aş fi făcut vreo iluzie că ultimele texte ale mele **Basarabia** si **Săptamâna Roşie** ar fi putut avea un efect lămuritor, eventual încurajator în apărarea părţii noastre de adevăr. Dar m-a surprins-îndurerat halul nici măcar minim-

moralian al consângenilor noştri de a accepta fără crâcnire orice nedreptate, orice umilinţă, orice batjocură, orice minciună: în schimbul unei burse, al unei călătorii, al unei invitaţii la un colocviu (şi nici măcar, nu totdeauna au fost momiţi cu avantaje, ci, după obiceiul părinţilor, bunicilor, strămoşilor, profesionişti din negura veacurilor ai arvunei ne-cerute - deci ne-onorate), au ajuns să "recunoască-cinstit-ca-la-Piteşti" că mamele lor sunt curve, că taţii lor au mâncat copii cruzi (dar consolîndu-se în strictă intimitate: «Şi ce dac-am zis, eu ştiu adevărul: că mama nu-i curvă, tata nu-i mâncător de copii - dar dacă aşa ***se cere***…; şi,-n ***plus, s-ar putea să se dea*** câte ceva…").

Îl arăt cu degetul meu de turnător-al-turnătorilor atât pe Buzura, lepră bătrână, cât şi pe mai-junele M.D. Gheorghiu - care, prin forţa lucrurilor (a vârstei) nu a putut mânca rahatul ceauşist - dar să nu ne pierdem speranţa, tovarăşi! Tinerii români sunt leit fiii, nepoţii românilor cu piept de aramă, deci: ce naşte din român - slugă este! De ce ne-am mira-revolta constatînd că tinerii-din-ziua-de-azi nu sunt capabili să spele grelele păcate ale părinţilor ci, prin tradiţie, la rându-le, mănâncă, ei (cu gura lor!) obştescul produs : nu ca pe timpuri, vulgarul/barbarul rusesc, ci tehnologizatul/ rafinatul americano-israelian - unde mai pui că, pe-bază-de-el, ***se dă*** - ce s-o da, numai ***să se dea***… - atât că ra' tot 'hat rămâne.

Chiar să nu existe printre cele peste douăzeci de milioane de români ***un om normal***, care să judece ***normal,*** să găsească ***anormal de unilateral*** "Raportul" şi "concluziile" lui false, abuzive, dictatoriale?; să fi uitat românii tot ce ştiau, tot ce citiseră? Sau puţin le pasă de adevăr, îşi spun că oricum, tot nu vor fi luaţi în seamă, deci mai înţelept e să tacă, pentru a nu-i provoca pe dom' sergenţii care ne păzesc din 23 august 1944? (pe noi, basarabenii, bucovinenii, din 28 iunie 1940).

Dar unde ni sânt intelectualii, în frunte cu scriitorii? Unde ni sânt directorii de conştiinţă? Unde analfabeţii civic, mutanzii muţi până la 22 decembrie 89 fix, dar-însă-totuşi din acea clipă gureşi nevoie-mare - altfel alfabetizaţi în cursul-rapid din Piaţa Universităţii?;

Unde ni sunt martirii de puşcărie, anticomuniştii, patrioţii, cei care au… rezistat terorismului comunist româneşte, adică îndurînd şi tăcînd - pâna la 22 decembrie 1989, iar de-atunci, cu un curaj legendar povestesc ce n-au uitat - şi plâng: nu de revoltă, doar de obidă?;

Unde ni sânt apărătorii demnităţii naţionale? Unde ni sunt apărătorii adevărului în contra minciunii instituţionalizate, globalizatoare?

Şi unde "vocile" celor care acum câţiva ani încercaseră să rostească partea lor de adevăr, însă, nepregătiţi documentar şi mai ales psihologic pentru a răspunde unor atacuri brutale, acuzatoare, mincinoase - s-au speriat, au fost băgaţi în boale - iar de atunci tac chitic?: N. Manolescu, G. Liiceanu, D. Tudoran. Ei, dragă-doamne, sunt şi directori de conştiinţă ai naţiei, nu doar reprezentanţi de frunte ai culturii… (în fine, cultura specifică românilor, cea vajnic rezistentă comunismului). De ce nu li se mai aude glasul? Au fost amuţiti de prima

răsteală a evreilor? S-au cutremurat, apoi aplatizat-turtizat-curs-evaporat, sub acuzaţia de "antisemitism"? Dar ei, intelectuali fiind (iertare: ***fuseseră***) capabili de discernământ, ar trebui să ştie ce e adevărul, ce e minciuna, să susţină un punct de vedere, să participe la un dialog.

De ce tac, ascunşi sub ţol, că ei nu ştiu nimica, să fie lăsaţi cu nevoile-şi-neamul lor, că, uite, ei sunt bolnavi de ficat şi au de plătit pensii alimentare?

De ce… ***De frică***. Aşa au trăit sub Ceauşescu, aşa au supravieţuit sub Iliescu, aşa vor vegeta sub Băsescu: ***cu frică***. Tremurînd, prin tradiţie, din negura veacurilor. Aşa au făcut românii istoria: "tot tremurînd, tot aşteptînd…"

Aşteptînd - ce? Să vină americanii? Să ne facă ei dreptate, cum fac dreptate palestinenilor, afganilor, irakienilor, în curând şi iranienilor? Să ne bage ei - americanii - în Europa, după ce, în urmă cu 60 ani, la Yalta, ei, americanii ne alungaseră din ea, dîndu-ne pe mâna Asiei ruseşti?

De ce nu se găseşte un singur român normal, care, ridicat pe două picioare, să rostească ***şi*** adevărul nostru, al comunităţii româneşti, pentru a răspunde neadevărurilor totalizatoare, calomniilor scuipate de slujnicarii "Comisiei internaţionale"? Dar cine să fie acela:

Prinţul Lichelelor Liiceanu? Să apere Liiceanu cauza naţiei sale? Care naţie? Dar ce are el cu naţia română - el are cu naţia sa de negustori de carte, cu naţia clanului său de olteni 'oţi?;

Ce să-i pretinzi unui Pleşu, diversionist de clasă, subtil vânzător de sine şi de frate, legendar autor al Tratatului ***Despre* În*gineri***?;

Ce să-i ceri lui Manolescu, magistru legitimator al ilegitimului Iliescu imediat după mineriada sângeroasă? Să "combată", el, de capul lui, recenta teză a stăpânului său, Tovarăşul Ion, potrivit căruia a fost "holocaust" în România; numai românii sunt vinovaţi faţă de evrei, în schimb (!) evreii totdeauna au fost personificarea Imaculatei Concepţii, în viaţa lor nu mâncaseră usturoi, nici Românie nu vânduseră-trădaseră-mulseseră, cale de peste un secol, iar începînd din 28 iunie 1940, doamne-fereşte să se fi comportat cu noi, basarabenii şi bucovinenii (de la 23 august 1944 cu toţi românii) ca cei mai feroci dintre ferocii, barbarii komisari bolşevici? - ba chiar din contra?!

Unde ni sunt celelalte voci-autorizate în rostirea adevărului?

Fiindcă am vorbit de scriitori - ca cei mai chemaţi - dacă aş lua "Dicţionarul scriitorilor români", să-i înşir după alfabet?

Inutil. Nici unul din cei în viaţă nu ar avea normalitatea scriitoricească de a protesta.

Dar cei recent dispăruţi? S-ar fi schimbat ceva dacă mai trăiau Marin Preda, Bogza, Jebeleanu, Deşliu, Nichita Stănescu, A. E. Baconsky, Eugen Barbu, Petru Dumitriu, Ivasiuc, Titus Popovici? Dar clasicizaţii: Arghezi, Bacovia, Barbu, Blaga, Camil Petrescu, Călinescu, Sadoveanu, Eftimiu - cum ar fi reacţionat la o astfel de închinare? Ei, cum: ca înaintaşii, ca urmaşii…

Un singur literator şi-ar fi ridicat glasul: Eminescu.

Şi-l chiar ridicase, dar protectorul său Maiorescu neputînd să-l

"rezonabilizeze", l-a internat în azil - astfel închizîndu-i gura.

În noiembrie 2004 Iliescu Ion s-a făcut grav vinovat faţă de poporul român, faţă de naţia română, declarîndu-se de acord cu toţi termenii diktatului unor notorii falsificatori de istorie, insolenţi, mincinoşi, calomniatori ai României şi ai românilor, zapcii neruşinaţi ca R. Ioanid, Shafir, Oişteanu, Braham, Ancel - cu, în fruntea lor arhicunoscutul traficant al adevărului : Elie Wiesel (vezi-i interviul în care, acum, neagă faptul de a fi refuzat să viziteze, în 2002, Memorialul Victimelor Comunismului de la Sighet!), autonumit "preşedinte al Comisiei".

Iliescu… Nu mai este preşedinte, însă, înainte de a nu mai fi, ne-a făcut-o: şi cu Tratatul cu Rusia şi cu Diktatul Holocaustic.

Acest răufăcător, acest trădător al României şi al românismului a fost proslăvit, în 1990, de directori de opinie ca Buzura, Eugen Simion, Sorescu, Pleşu, Hăulică, Breban - ce să mai vorbim de N. Manolescu, legitimatorul ilegitimului, prezentat ca "Om cu ***o*** mare", la nici o săptămână după Mineriada Sângeroasă din 13-15 iunie 1990! Deşi în timpul mandatului (!) său România a fost crunt jefuită de securişti şi de activişti, care puseseră mâna pe tezaurul statului, iar românii au devenit şi mai săraci şi mai disperaţi - în Anul Domnului 2000, cvasitotalitatea intelectualităţii rezistentculturale române, în frunte cu Anele Ipătescu ale cumpenei dintre milenii, au iniţiat-semnat APELUL RUŞINII, ascuns sub explicaţia nesfârşit de inteligentă: "Votaţi împotriva dictaturii", carevasăzică î m p o t r i v a improbabilei, virtualei dictaturi de dreapta a contracandidatului - însă p e n t r u dictatura reală, exercitată cale de 4 ani de zile, a candidatului bolşevic Iliescu.

Cine a semnat atunci "Apelul GDS" - publicat în revista ***22 din*** 5-11 dec. 2000? Iată numele celor mai răsăriţi:

- Gabriela Adameşteanu
- Ana Blandiana (nu a semnat direct, ci ca… autopreşedinte al PEN Clubului)
- Doina Cornea
- Anca Oroveanu
- Adriana Babeţi
- Smaranda Vultur
- Carmen Muşat
- Marta Petreu
- Ruxandra Cesereanu
- Rodica Palade
- Aura Christi
- Magda Cârneci
- Monica Spiridon
- Mariana Celac
- Sanda Cordoş - şi încă altele, anticomuniste din… ilegalitate;

Deasemeni bărbaţii feroci "opozanţi" antibolşevici:

- Paler
- Pavel Cîmpeanu

- Oişteanu
- Mihai Şora
- Doinaş
- Liiceanu
- Pleşu
- Manolescu
- Eckstein Kovacs Peter
- Alex. Ştefănescu
- I.B. Lefter
- Cassian Spiridon
- M.H. Simionescu
- Dimisianu
- Victor Neumann
- Valeriu Stancu
- Pavel Şuşară
- Michael Astner
- Ion Vădan
- Vasile Gogea
- Dan Oprescu (!)
- Andrei Cornea
- Andrei Codrescu
- Mircea Martin
- Antonesei
- Stelian Tănase
- Leonard Oprea
- Mihăieş
- Tismăneanu
- Gavriluţă
- Paleologu
- Iorgulescu
- Patapievici (!!)
- Sorin Alexandrescu (!!!)
- Negrici… -

Aceştia-acestea - şi încă alţii, cvasitotalitatea inteligheţilor tricolori - au făcut, în 2000 campanie pentru… Iliescu. După ce făcuseră campanie pentru alt trădător al ţării: Constantinescu.

(Obiceiul de a face-liste l-am învăţat de la evrei. Întru neuitare).

De ce nu se trezesc măcar în al 24-lea ceas Adormiţii noştri directori de Inconştiinţă?

Ştiu de ce:

Fiindcă, după obicei, în al 25-lea (ceas), la împărţeală, vor fi primii, jurînd cu mâna pe inimă că ei fuseseră mereu treji-rezistenţi - prin (arpagi)cultură.

Paul Goma

Luni 17 ianuarie 2005

Aseară am transmis prin internet textul de mai sus,- în prima lui variantă - spre cei ale căror adresă e-mail o aveam.

Dracu' m-a pus să îl trimit şi Mariei Sipoş. Pe dată mi-a răspuns, arătîndu-se în dezacord cu anume calificative, cuvinte; cu faptul că o menţionez pe Blandiana - că nu ea era, atunci, preşedinte PEN, ci… Adameşteanu… Singura obiecţie adevărată: nu pusesem data! Eu, care… În fapt, îmi dădusem seama de această anomàlie (ei, da) imediat ce terminasem de trimis textul…

Miercuri 19 ianuarie 2005

Zile pline-ochi:

Mai întâi: mi-a venit de la Polirom, pentru corectură, în pdf, **Culoarea+Bărbosul**. Jumătate de zi m-am luat în serios, am citit cuvânt cu cuvânt (literă cu literă) şi am scos pe o listă greşelile. Aşa am dus-o până pe la orele 2 noaptea. La trezire (ora 5), nu am mai făcut decât să zbor peste text - nici nu aveam mijloace: ochii mi se duseseră dracului! Am făcut lista corecturilor, am re-copiat "**Nota autorului**" din 2002, precum şi nota de încheiere a «Bărbosului» şi le-am trimis la Polirom. Răspunsul Lidiei Bodea mi s-a părut ne-limpede; i-am scris, acum aştept ziua de azi, cu lămuririle.

Pe de altă parte: Textul trimis, apoi re-textul a provocat valuri - în ambele sensuri: fie foarte-de-acord, fie foarte-în-dezacord. Bietul Mircea Stănescu: şi-a luat sarcina ingrată de a-i alfabetiza pe colegii săi mai tineri, istorici doctoranzi la Paris, într-adevăr, de o ignoranţă agresivă de neimaginat. Se pare că înregistrează oarecari succese-pe-tărâm (Stănescu, nu doctoranzii-la-Paris).

Lidia Bodea mă anunţă că nu va fi publicată **Nota autorului** la **Culoarea**…; nici încheierea. Să fi decis ea singură? Să fi fost - ea - decisă de Lupescu? Oricum: cartea va fi fără cap, fără coadă. Deci: nu trebuie să se ştie că Liiceanu mi-a trimis-o la topit în 1990, imediat ce o scosese în librării - cu complicitatea Adameşteancăi şi a Monicăi Lovinescu. Doar şi Lupescu este editor - concurent, dar nu "duşman". În asemenea momente îmi vine să renunţ la editarea pe hârtie, să rămân internetizat!

Joi 20 ianuarie 2005

M-am trezit pe la 3,30 dimineaţa, am găsit un mesaj de la Mariana Sipos: interviul lui Stejărel Olaru a apărut în ***Ziua*** de azi (aşa!). L-am găsit bun. Să vedem dacă nu cumva are să se îngroape şi el în nămol.

Îl trec aici:

ZIUA - ANCHETE - Joi, 20 ianuarie 2005

Actiunea Goma

Scriitorul anticomunist cere judecarea securistilor care l-au torturat. Istoricul Stejarel Olaru a depus, la 10 ianuarie, in numele lui Paul Goma, la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie a Romaniei o plangere impotriva a 13 ofiteri de securitate implicati in hartuirea sa. Cel mai notoriu nume este Nicolae Plesita, fost ofiter DIE, care, afirma Goma, "nu numai ca m-a insultat, injuriat, dar m-a batut indelung in ziua de 1 aprilie 1977, de fata cu subalternii sai". Olaru, autorul mai multor carti despre sistemul represiv al Securitatii ne explica, intr-un interviu pentru ZIUA, demersul cunoscutului anti-comunist.

"Plesita ar trebui sa stea dupa gratii, nu sa dea interviuri"

Care este esenta demersului lui Paul Goma? Victimele Securitatii nu au depus plangeri prin care sa denunte activitatile criminale comise impotriva lor de catre Securitate. Iar Parchetul nu se poate autosesiza in astfel de cazuri. Paul Goma m-a imputernicit pe mine sa depun aceasta plangere penala impotriva unor fosti ofiteri de Securitate care l-au anchetat, fiind date 13 nume. Este vorba de Achim Victor, e vorba de Gheorghe Goran, e vorba de Plesita, de Stanescu, de Coman. Este revoltator ca Plesita sa stea astazi la casa lui de vacanta din Arges si sa dea interviuri, in timp ce oameni care au suferit de pe urma unor decizii luate de el nu primesc nici macar scuze. In mod normal, generalul Plesita ar trebui sa fie audiat de Parchetul militar, nu numai in cazul Goma. Unul ca Plesita ar trebui sa fie acum dupa gratii, si nu sa dea interviuri. Iar plangerea penala a lui Goma asta urmareste: anchetarea si condamnarea acestora.

In plangerea penala se spune ca acesti oameni trebuie sa fie verificati si chemati la audieri. Este treaba Parchetului militar sa ii identifice. Nu trebuie decat sa apeleze la Serviciul Roman de Informatii care le poate da imediat detaliile acestea. Unii dintre ei poate au si murit.

De ce a fost acum depusa aceasta plangere?

Schimbarea regimului in Romania in decembrie 2004 presupune si schimbarea de vointa politica in a se rezolva asemenea cazuri. Se vorbeste acum foarte mult de o noua lege a lustratiei, se discuta acum de solutia "sigiliului dublu" pentru a rezolva divergentele dintre Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securitatii (CNSAS) si SRI. Si s-a considerat ca este un moment potrivit pentru a face o astfel de plangere, care nu poate fi prescrisa. Pentru ca este vorba de rele tratamente impotriva umanitatii.

"Un proces al comunismului nu va mai putea avea loc"

Ar putea fi demarate si alte procese pornind de la acesta? S-ar putea crea premisele pentru un proces al comunismului?

Nu cred ca un proces al comunismului va mai putea avea loc. Nu cred ca o lege a lustratiei mai poate fi votata de Parlamentul Romaniei. O lege a lustratiei in Romania ar fi fost binevenita in primii ani, in 1990. Dar, la ora actuala este foarte greu de elaborat o astfel de lege, pentru ca nu ar avea sustinere politica. O lege a lustratiei si un proces al comunismului astazi ar presupune, daca luam noul Parlament al Romaniei, ca cel putin o treime din parlamentari sa paraseasca functiile. Sunt convins ca in jur de 80-100 de oameni au fost colaboratori ai fostei Securitati si au desfasurat actiuni de politie politica fara sa fi fost identificati.Ce sa mai lustrezi, pe Ion Iliescu? L-am avut presedinte pentru trei mandate.

Sa luam doar conflictul etern aproape, care exista intre CNSAS si SRI. Aici este vorba si de vointa politica. Din punctul meu de vedere, Radu Timofte ar trebui demis imediat. Din momentul in care presedintele Traian Basescu a castigat alegerile, schimbarea lui Timofte ar trebui sa fie una dintre prioritati. Nu trebuie sa uitam din ce partid vine Timofte. Nu trebuie sa uitam ce a fost Timofte pana sa fie sef al SRI. Cu Radu Timofte la conducerea SRI, un om de neincredere pentru actualul regim, este evident ca informatiile pe care Presedintia le primeste saptamanal de la SRI, vor fi fost citite si de oameni ca Ion Iliescu. Schimbarea lui Timofte ar trebui sa se produca in cat mai scurt timp.

Carlos, tinta colaterala

Pornind de la acest demers al lui Paul Goma, s-ar putea ajunge la o schimbare a perspectivei asupra ceea ce a insemnat Securitatea?

In cererea pe care am facut-o, se spune: "consider ca urmarirea mea informativa si incercarile de eliminare fizica a persoanei mele dupa ce am parasit Romania si m-am stabilit in Franta fac parte din acelasi plan de represiune initiat, supravegheat si executat de Securitate, in colaborare cu structuri informative din alte tari si organizatii teroriste, cum a fost cea condusa de Ramirez Ilici Sanchez, zis Sacalul sau Carlos". Noi stim ca exista un dosar Carlos la Parchetul militar. El ar fi trebuit deschis de mult, pentru ca, din informatiile pe care le am, institutiile juridice din Franta, Germania si Elvetia, au solicitat autoritatilor romane in 1990, printr-un schimb de scrisori sa deschida acest dosar. Dosarul "Carlos" s-a deschis de-abia in 1996, ignorandu-se aceasta cerere. Prin plangerea penala formulata de Goma, noi dorim sa dam un impuls instrumentarii acestui dosar. Noi nu-l putem condamna pe Carlos. Insa Romania poate sa ajute aceste tari - Franta a inchis dosarul, dar Germania si Elvetia au in continuare dosare deschise - sa-l condamne pe Carlos. Cum? Punand la dispozitie informatii prin care se demonstreaza ca Securitatea l-a sustinut financiar pe Carlos, cu armament, cu case conspirative, i-a dat informatii, misiuni, misiuni pe care le-a desfasurat in aceste tari. Daca dosarul "Carlos" ar merge pe un fagas normal, persoane care au facut parte din Securitate si au colaborat cu Carlos, vor fi trimise in judecata. Printre

acestia, si Plesita.

Ar putea veni Paul Goma in Romania?

Paul Goma va veni in Romania in momentul in care Romania nu va mai fi condusa de fosti comunisti. Inca nu e cazul, chiar si dupa alegerile din decembrie 2004.

Interviu realizat de Ana DINESCU

Vineri 21 ianuarie 2005

Forum-ul "Acţiunea Goma" de ***Ziua*** a totalizat 134 intervenţii.

Trebuie neapărat să scriu o pagină măcar (măcar în jurnal) despre acest mijloc de expresie-exprimare, încurajînd, cultivînd analfabetismul, vulgaritatea, înjuria, băgarea în vorbă; ai impresia că te afli într-o crâşmă unde oamenii, beţi, cu limbă groasă, emit sunete: fie râgâituri, fie icnituri (de tip Lăncrănjan), fie băşinături - mai rar cuvinte… Cum altfel dacă bravii noştri "se exprimă" sub pecetea anonimatului (98% dintre ei-ele, căci sunt şi reprezentante ale sexului gingaş…): înainte, când nu exista nici internet, nici "libertate de expresie", persoanele grozav de gureşe de azi tot pe anonimă o trăgeau - dar atunci ca să reclame pe un coleg, pe un vecin, să-l puie bine la Cadre, să-l toarne la Secu - de să crape capra aceluia, nu a lui, proprie şi personală. Apoi: din cele 134 de intervenţii la "Forum" doar vreo 5 au fost la obiect (respectînd tema), restul: ceartă, interpelare, sictireală, râgâituri, insulte. Cât despre limba-română… acelaşi procentaj de profund analfabeţi. Cei mai… serioşi (dintre neserioşi) au fost cei care tot cereau amănunte unui general de securitate, intrat pe fir întru diver-siune grosolană; cum ar face să intre şi ei în… "contraspionaj" - ei, da, anticomuniştii ajunşi în America (pe la Portland) îşi căutau o slujbuliţă corespunzătoare - unde în altă parte decât în Securitate, de la o vreme dată cu var şi purtînd firma: "SRI"?

Am terminat - în sfârşit! - textul "Unde ni sunt…?".

Incolo - ale bătrâneţii necazuri.

Un text apărut tot în ***Ziua***:

Ziua, 21 ian. 2005

Disidenta tacuta - Radu Calin CRISTEA

La inceputul acestui an, pe prima pagina a celui mai important cotidian polonez (Gazeta Wyborcza) a aparut un articol cu titlul "Un erou roman al Solidaritatii". Semnalat de istoricul Stejarel Olaru, articolul il avea ca protagonist pe un anume Iulius Filip. In 1981 maistrul militar clujean Iulius Filip trimitea la Gdansk o scrisoare de sprijin pentru delegatii la prima Conferinta Nationala a Solidaritatii. Politia politica romaneasca si aceea poloneza au intrat imediat pe fir:

Filip avea sa fie aruncat in puscarie, scrisoarea lui a zacut in niste arhive si a fost descoperita recent de Bogdan Lis, unul din liderii Solidaritatii. "Asta e veteranul nostru! Trebuie sa ne intalnim cu el!" - ar fi exclamat Lech Walesa redescoperindu-l, dupa aproape 25 de ani, pe anonimul ce a avut curajul sa se alature Solidaritatii in Romania lui Ceausescu.

L-am cautat la telefon pe Iulius Filip. Traieste, locuieste la Cluj, e pensionar. E un tip cu o vorba taioasa, foarte lapidar, fara nuante. Revizuindu-mi notitele constat ca toate protestele lui Filip au fost publice, mai mult, ca el a s-a exprimat in cadrul legal oferit de fostul regim (a bombardat autoritatile cu petitii in care a sanctionat toate aberatiile comunismului, a criticat pe unde a apucat starea de lucruri din Romania, a agitat spiritele si, in '81, si-a convins colegii de munca de la caile ferate sa nu ia parte la unul din mitingurile prilejuite de o vizita a lui Ceausescu la Cluj etc.). Disidenta lui Filip a devenit publica inca pe vremea revoltei minerilor din 1977 cand in unitatea unde era maistru militar s-a pus problema reactiei armatei in eventualitatea unei extinderi a conflictului din Valea Jiului. Filip s-a declarat net de partea minerilor si din acel moment n-a mai reparat pusti, ci doar instalatii sanitare. In 1981 Iulius Filip ii scrie lui Ceausescu, pe adresa Comitetului Central, un pamflet intitulat "Vis si speranta" care se incheia cu versurile: "Laude, minciuni si vorbe, cu ele mereu ne-ati dus/ Dar acum sosit-a clipa pentru-al lor sfarsit si-apus!". E dat afara din armata, nu inainte insa de a i se propune sa devina informator, la schimb cu un post de maistru la o institutie civila. Refuza si ajunge sa-si intretina greu familia traind din expediente mizere (spala scari de bloc, geamuri etc.). Reuseste sa se pripaseasca pe la niste ateliere de reparatii ale CFR unde, afland de la Europa Libera de aparitia Solidaritatii poloneze, infiinteaza, impreuna cu cativa colegi de munca, un sindicat dupa modelul aceluia condus de Walesa. Lucrurile se precipita. In vara lui '81, asa cum aminteam, Filip trimite cu ajutorul unui turist polonez aflat la Cluj acea scrisoare de sprijin catre Solidaritatea. La Gdansk scrisoarea lui Iulis Filip face furori, semnaland o sansa de internationalizare a protestului. Gestul lui Filip e pomenit intr-o relatare aparuta in Le Monde si intr-un comentariu al lui Neculai Constantin Munteanu la Europa Libera. Casatorit si tata a doi copii, Iulius Filip e condamnat la opt ani de puscarie sub cunoscuta invinuire de "propaganda impotriva oranduirii socialiste". Trece prin puscariile de tragica amintire ale comunismului, e supus la torturi cumplite, inclusiv la experimente cu substante neuroparalizante. Foarte aproape de moarte s-a aflat in '83-'84 la Aiud datorita cruzimii regimului carceral (comandantul inchisorii era un ofiter pe nume Vasile Rus care, prin '96, avea sa fie decorat de fostul Presedinte Iliescu). Filip este eliberat din detentie in '87 si primul popas pe care il face dupa iesirea din puscarie este in fata casei Doinei Cornea. Filip va ispasi inca un an de munca fortata la exploatarile de neferoase de la Zlatna unde isi pierde parul din cauza toxicitatii foarte ridicate din zona. Autoritatile ii pun in vedere sa paraseasca Romania in zece zile; emigreaza cu toata familia in SUA

unde nu-si gaseste insa locul. Revine in Romania in 1996, e reincadrat ca maistru militar si se pensioneaza la cerere in 1999.

Iulius Filip face parte dintr-o inca foarte putin explorata categorie a disidentei tacute din Romania. Au fost oameni cu grade foarte diferite de educatie, de obicei singuri sau organizati in grupuri mici, care s-au opus in nume propriu comunismului. Au fost foarte activi mai ales in ultimul deceniu de ceausism. Erau niste cruciati ce actionau in deplina solitudine, asadar fara a avea de partea lor biserica, societatea civila, sindicatele etc. Revolta lor era cvasianonima, nu comunicau nici macar cu ceilalti dizidenti, poate ca nu voiau sa-i expuna si pe altii, poate ca, stiind ce insemna dictatura lui Ceausescu, nici nu le trecuse prin cap ideea unei eventuale institutionalizari a protestului. A mai fost un Gheorghe Nastasescu, maistru constructor, care s-a catarat pe o schela de pe Lipscani de unde a aruncat manifeste si a tinut un discurs impotriva regimului. Gheorghe Gherghina si Nicolae Ion au raspandit noaptea manifeste printr-o trapa facuta in podeaua autoturismului. Ferencz, Ianos si Piroska Barabas au aruncat manifeste de pe bicicleta in Miercurea-Ciuc. Ion Ilie a lipit zeci de manifeste pe cabinele telefonice din Pitesti. Sunt multi alti asemenea extraordinari disidenti fara relief public si fara recunoastere internationala. Au ramas la fel de discreti si, iata, despre Filip al nostru aflam mai mult intamplator, datorita lui Walesa si Solidaritatii. Goma, Cornea, Tudoran, Dinescu, Filipescu etc., dar si pleiada de Filip, Gheorghe, Ilie, Ion sau Piroska au luptat pe cont propriu impotriva comunismului. Morala acestui comentariu o gasesc in confesiunile Doinei Cornea din Fata nevazuta a lucrurilor despre ceea ce numeste "consecintele neasumarii laturii sacrificiale a curajului": "...societatea romaneasca a anilor '70, adica noi, i-am lasat, de pilda, pe Paul Goma si pe cei cativa din jurul sau singuri, in confruntarea lor cu puterea; singur, pe initiatorul primelor sindicate, Vasile Paraschiv, sau, mai tarziu, grupul sindical din Zarnesti (...); singuri, pe Dorin Tudoran, pe Parintele Calciu Dumitreasa, pe Ion Bratianu si pe altii care au urmat..."

Acum o ştire despre prietenul meu Pleşiţă:

Gardianul din 21 ian. 2005

Generalul Nicolae Plesita, fostul sef al Serviciului de Informatii Externe de pe vremea lui Ceausescu, a declarat, la emisiunea "Dan Diaconescu in direct", ca nu regreta ca l-a batut cu brutalitate pe disidentul Paul Goma in timpul anchetei.

"L-am luat de barba si am dat si cu stanga, si cu dreapta! Nu-mi pare rau, pentru ca banditul asta a facut mult rau Romaniei", a adaugat Plesita. Totodata, a afirmat ca s-a folosit de relatia de prietenie dintre fiul sau si fata fostului sau subordonat pentru a-i transmite anumite mesaje generalului Ioan Pacepa, aflat in Statele Unite.

Referitor la fuga din tara a lui Pacepa, generalul Plesita sustine ca acesta a plecat dupa ce a avut o discutie cu el in biroul sau. Tot la emisiunea respectiva, generalul si-a amintit si faptul ca a trimis in mai

multe randuri agenti pentru a extermina disidentii "periculosi", dar "n-au fost omorati decat vreo doi-trei, printre care nu se afla si Culianu".

Şi reacţia de leoaică a Marianei Sipoş:

Catre
CONSILIUL NATIONAL AL AUDIOVIZUALULUI
Bucuresti, ROMÂNIA
21 ianuarie 2004
<mailto:cna@cna.ro>

In atentia dlor:

* RALU FILIP - Presedinte CNA
* ATTILA GASPARIK - Vicepresedinte CNA
* DAN GRIGORE - Membru al CNA
* RADU TEODOREL - Membru al CNA
* MIRCEA SORIN MOLDOVAN - Membru al CNA
* RASVAN POPESCU - Membru al CNA
* SERBAN PRETOR - Membru al CNA
* GABRIELA STOICA - Membru al CNA
* CRISTINA TREPCEA - Membru al CNA
* EMANUEL VALERIU - Membru al CNA

Stimati domni, Stimate doamne,

Pe 19 ianuarie 2005 invitatul emisiunii pe care Dan Diaconescu o realizeaza in direct la OTV, incepind cu ora 21,00, a fost generalul de Securitate Nicolae Plesita, secondat de Marian Oprea, directorul revistei Lumea Magazin, un apropiat al lui Nicolae Plesita, ale carui fapte penale (torura, crima, supunerea la rele tratamente, privarea de libertate, etc.) le-a "promovat" constant in ultimii ani in revista pe care o conduce, in volumul de convorbiri cu Nicolae Plesita, dar si, insitent, la OTV, in alte emisiuni difuzate in 2004.

Insa emisiunea din 19 ianuarie intrece orice inchipuire:

Pe tot parcursul ei - in jur de patru ore - s-a incalcat constant Legea Audiovizualului si s-au comis fapte care intra sub incidenta Codului Penal.

Singurul ziar care a relatat ieri cazul a fost Gardianul din care citez:

«Plesita: Nu-mi pare rau ca i-am dat doi pumni lui Goma»

Luana Popescu

Generalul Nicolae Plesita, fostul sef al Serviciului de Informatii Externe de pe vremea lui Ceausescu, a declarat, la emisiunea "Dan Diaconescu in direct", ca nu regreta ca l-a batut cu brutalitate pe disidentul Paul Goma in timpul anchetei.

"L-am luat de barba si am dat si cu stanga, si cu dreapta! Nu-mi pare rau, pentru ca banditul asta a facut mult rau Romaniei", a adaugat Plesita *

Au trecut de atunci mai bine de doua zile. Nu am cunostinta pina

acum denici o reactie din partea institutiilor abilitate sau a societatii civile.

Va rog sa-mi comunicati urgent ce masuri a luat CNA pina in momentul in care primiti acest mesaj si ce intentionati sa faceti in continuare.

Mentionez ca Paul Goma, cel mai cunoscut dizident roman si aparator aldrepturilor omului in Romania comunista, dar si in cea postcomunista, are si azi statutul de exilat politic acordat de statul francez atita timp cit Securi-tatea nu va fi condamnata public ca politie politica si vinovatii nu vor fi deconspirati si pedepsiti Recent, Paul Goma a facut plingere penala impotriva a 13 ofiteri de Securitate care l-au anchetat in arest sau in tmpul anilor de detentie.

Plingerea penala mi-a fost trimisa de Paul Goma cu rugamintea de a o face publica. A aparut in mai multe ziare, iar la 10 ianuarie a fost depusa de istoricul Stejerel Olaru, in numele lui Paul Goma, la Parchetul de pe linga Inalta Curte de Casatie si Justitie. Numele cel mai cunoscut din aceasta lista este Nicolae Plesita despre care Goma afirma: "nu numai ca m-a insultat, dar m-a batut indelung in ziua de 1 aprilie 1977, de fata cu subalternii sai".

Este trist ca un jurnalist ca Dan Diaconescu nu este informat cu privire la acest demers al lui Paul Goma, dar este revoltator ca in emisiunea lui, Paul Goma a fost insultat, calomniat si injurat la propriu ("f...-i mama lui") de catre chiar tortionarul lui, care se mindrea plin de sine, in direct, cu pumnii pe care i-a tras lui Paul Goma in timpul interogatoriilor. Nicolae Plesita a recunoscut astfel public tratamentele neomenoase si tortura la care l-a supus pe celebrul dizident, fapte care ar putea fi considerate infractiuni contra omenirii care nu se prescriu.

Mentionez ca inregistrarea emisiunii poate constitui o proba in procesul intentat de Paul Goma si v-as fi recunoscatoare daca mi-ati pune la dispo-zitie o copie a emisiunii pentru a i-o trimite lui Paul Goma la Paris.

In caz ca veti dori sa faceti dumneavoastra acest gest de buna credinta, va voi pune la dispozitie adresa lui Paul Goma de la Paris.

De asemenea, dincolo de masurile si sanctiunile pe care le veti aplica, potrivit competentelor pe care CNA le are, va rog sa sesizati organele abilitate cu privire la savirsirea infractiunii prevazute de Codul Penal, art. 324 care se refera la - citez: "laudarea in public a celor care au savirsit infractiuni sau a infractiunii savirsite de acestia".

Dan Diaconescu, realizatorul emisiunii, se face vinovat, potrivit aceluiasi articol 324 CP, paragraful 1, de instigare si apologia infractiunilor, intrucit pe parcursul emisiunii ridea copios la declaratiile lui Nicolae Plesita si il indemna sa se laude mai departe cu crimele si tratamentele neomenoase aplicate celor de care s-a ocupat ca general al politiei politice.

Anexez plingerea penala a lui Paul Goma asa cum a fost publicata de ziarul Ziua pe 26 noiembrie 2004 si articolul din ziarul Gardianul de ieri.

Intrucit acest fapt de o gravitate maxima s-a petrecut in vazul

lumii, intr-o emisiune TV, in anul de gratie 2005, fara ca vreo institutie a statului sa se autosesizeze imediat, imi rezerv dreptul de a face publica aceasta scrisoare, cu convingerea ca imi veti intelege exact demersul si il veti sprijini.

Cu multumiri,

Mariana Sipos, jurnalist

Sâmbătă 22 ianuarie 2005

Să vezi şi să nu crezi: s-a trezit şi Dinu Zamfirescu! Nu cârâise nici el, nici Institutul pe care-l conduce, nici după publicarea, fie şi incompletă a plângerilor, în noiembrie şi în decembrie 2004, nici acum o săptămână după lansarea textului "Unde ni sunt…" De ce abia acum - şi de ce: acum?

Nu ştiu. Şi nu mă interesează.

Reproduc "declaraţia de solidarizare" a Dinului Zamfiresc':

Ziua - POLITICA - Sambata, 22 ianuarie 2005

INMER se solidarizeaza cu actiunea Paul Goma

Presedintele Institutului National pentru Memoria Exilului Romanesc (INMER), Dinu Zamfirescu, isi afirma sprijinul fata de actiunea cunoscutului luptator anti-comunist Paul Goma, pentru anchetarea unor reprezentanti ai politiei politice. Pe 10 ianuarie, istoricul Stejarel Olaru a depus la Inalta Curte de Casatie si Justitie o plangere penala in numele lui Paul Goma, in care cere urmarirea in justitie si condamnarea a 13 cadre ale Securitatii - printre care Nicolae Plesita - care au participat la anchetarea si agresarea sa. Intr-o scrisoare deschisa adresata ZIUA, Dinu Zamfirescu se declara "total solidar" cu initiativa scriitorului anti-comunist.

"Ca unul care am semnalat, tot in ziarul dumneavoastra, lista a cca. 50 de ofiteri de securitate pe care i-am aflat in dosarul meu de la CNSAS, cred ca asemenea actiuni trebuie intreprinse pe o scara mai mare", afirma presedintele INMER. "De asemenea, cred ca trebuie sa se tina seama de cele inserate la punctul 8 din "Proclamatia de la Timisoara", referitor la neparticiparea la viata politica a tuturor celor care au facut parte din cadrul organelor represive ale fostului stat comunist", mai afirma Zamfirescu in scrisoarea citata. El aminteste ca acest deziderat a fost mentionat si inainte de 1989, printr-un program al unor romani aflati in Occident, grupati in "Actiunea Romanilor Liberi". "Invit pe aceasta cale pe toti cei ce au avut de suferit de pe urma actiunilor represive ale fostelor autoritati comuniste sa se alature actiunii lui Paul Goma", se arata in scrisoarea citata.

Ana DINESCU

În rest: **Culoarea-Bărbosul**… va apărea la 7 februarie; câteva exemplare îmi vor fi trimise prin poştă - deci vor ajunge la

mine cel mai devreme în 21 februarie…

Imi trimite Dan Culcer ultima producţie a lui Ţepeneag:

------ Message transféré
De : dtsepeneag@hotmail.com
Date : Sat, 22 Jan 2005 17:03:31 +0100
À : <maria.sipos@pcnet.ro> (…)
Objet : Paul Goma si tortionarii
Càtre Mariana Sipos

Nu e prima oarà când generalul Plesità îsi arboreazà cu mândrie faptele din timpul dictaturii. Jurnalistii televiziunii îl invità în studio si-l îndeamnà sà spunà tot ce-i trece prin minte. Ceea ce nu înseamnà cà, uneori, nu spune si minciuni. Dar dacà jurnalistii sunt atât de doritori sà-i arate publicului pe tortionari înseamnà cà-si închipuie cà publicul e atras de asemenea specta-cole. S-ar putea sà fie chiar asa... Nu înteleg prea bine ce se întâmplà în România. Aflàm cà mai multi cetàteni decât ne-am fi putut închipui au colaborat cu Securitatea. Siliti? Mai mult sau mai putin... Probabil cà dintre acestia si familiile lor se recrutează si spectatorii în fata càrora se produce, cu atâta obràznicie, generalul Plesità.

Când Goma a venit la Paris, în 1977, l-am asteptat la aeroport. De cum l-am vàzut l-am întrebat:Te-au bàtut? te-au chinuit? - Nu cine stie ce, a ràspuns el. Era evident cà-i era fricà. A tràit cu frica asta pânà în 1989. L-am înteles. Dupà 1989, tot mai pretindea cà îi este fricà. Ii era fricà sà se întoarcà în România, sà se ducà fie si doar în vizità. Nu l-am mai înteles.

Nu stiu ce joc face acest Plesità. Cert este cà în tot acest timp nu i-a fost teamà. Nici sub Iliescu nici sub Constantinescu. Tot lui Goma i-a fost teamà sà se ducà sà-l înfrunte. Si de ce sà-i fie teamà lui Plesità,dacà tortionari mai mari decât el au scàpat basma curatà si au murit în România de moarte bunà.

Dacà Goma s-a hotàrît în sfârsit sà-i înfrunte îl felicit si voi fi alàturi de el.

D.Tepeneag

Ce poţi spune în faţa unei - a câta?- nesimţiri ţepenege? Dealtfel Bătrânul Puiu Oniricu s-a folosit de această căcăcioasă metodă şi în corespondenţa cu Schlesak - publicată-comentată - şi în interviurile cu Simuţ, cu Buciu, publicate, desigur. Scopul: să-l portretizeze pe Goma ca pe un a. ***ingrat*** (faţă de el), ca pe un b. ***trădător*** - al său şi al "cauzei"- iar acum: ca pe un nesfârşit : c. ***fricos***!

Nu am pretins vreodată că nu cunosc frica, însă… Aşa, cu-frică, mersesem mai departe - spre deosebire de el.

Ţepeneag pretinde că, din 1977 - când mă întâmpinase la aeroport (la Orly) - şi până în 1989 (!) am trăit cu frică paralizantă…

Ce se deduce? Că, de frică, nu am mai mişcat în front - până mai adineaurea, deci el, Puiu Onireag, se solidarizează cu mine…?

Ba am mişcat în front - cu-frică; frica-asta nu m-a împiedecat să acţionez, să activez, să-mi pun pielea le bătaie - ***spre deosebire de el, care din primăvara anului 1978 "s-a retras", mă rog frumos, «Ca Cioran…»,*** ca să apară în 1989, încercînd să facă o Uniune a Scriitorilor la Paris - bineînţeles cu Breban, fără mine, bineînţeles. Dacă frica m-ar fi paralizat, cum zice Ţepeneag, securiştii nu mi-ar fi fi trimis coletul-bombă, nu l-ar fi trimis pe Haiducu să mă ucidă, nu ar fi încercat să-l răpească pe Filip. Dacă frica m-ar fi paralizat, după primul "semn" al Braţului Revoluţiei, m-aş fi ascuns sub ţol şi n-aş fi mişcat peste un deceniu - ca el, Ţepeneag Întâiul şi Ultimul…

Iar măgăria cu… "dacă s-a hotărît, în sfârşit, să-i înfrunte îi voi fi alături…" - cât de alături: ca în 1982, 1983?, când eu primeam bombe şi emisari purtători de otravă iar el, prietenul meu nu-mi dăduse măcar un telefon prin care să-şi exprime… indignarea-solidaritatea (uite, Virgil Tănase o făcuse, Ţepeneag: ba); ticăloşia cu "ne-vizita în România" (tot din pricina păcătoasei de frici)… Trebuie să fii un neruşinat ca Ţepeneag pentru a motiva astfel faptul că nu m-am mai dus în România. Înseamnă că nu a citit ultimele declaraţii ale mele şi/ori că îi crede pe români idioţi şi uituci.

Duminică 23 ianuarie 2005

Ieri şi aseară până spre miezul nopţii am recitit - pe hârtie - jurnalele 1999-2004 pe care le voi trimite la Polirom. Am găsit (şi de astă-dată!) că textele acestea nu sunt deloc proaste; ba chiar bunicele…

Mariana Sipoş se agită, dă din mâini, dă din aripi… De nu mi-ar croi şi mie un c(i)ot de aripă peste cap - din greşeală, desigur. Mi-a trimis un articol semnat de Nicolae Coande - am dedus: provocat de ea. Mă simt acoperit de evenimente, de parcă s-ar fi răsturnat peste mine un car cu paie - bine: cu fân… Nu mai sunt eu cârmaciul. Nu ştiu nici ce să răspund la ultimele ei mesaje. Bineînţeles că e bine intenţionată, însă eu mă sufoc sub bunele-i intenţii.

Mircea Stănescu îmi transmite : Norman Finkelstein a mai publicat - totuşi - o carte:

(…) “Altfel, la Editura Universitatii California a aparut cartea lui Norman Finkelstein. Titlul s-ar traduce cam asa: „Dincolo de chutzpah. Despre gresita folosire a termenului de antisemitism si despre abuzul în istorie”. „Chutzpah” este un termen ebraic care înseamna „pacalire”, „inducere în eroare cu buna stiinta” (daca ar fi de tradus în româneste – ceea ce nu este recomandabil – eu i-as zice „teapa”). (…)

“Citind un interviu mai vechi al lui N.F[inkelstein]., din 13 decembrie 2001, am gasit urmatorul schimb de replici:

Reporterul (Don Atapattu): „Credeti ca «Industria Holocaustului» ar fi putut fi publicata daca nu ati fi fost fiul unor evrei supravietuitori ai Holocaustului?

Norman Finkelstein (Rîsete): „Nu, nu am nici o îndoiala asupra acestui lucru! Mai întîi, ea a fost publicata numai pentru ca sînt fiul unor supravietuitori ai Holocaustului. Daca nu as fi fost, n-as fi avut absolut nici o sansa. As fi fost îngropat de viu.” (în „Counterpunch”)

Dacă **Săptămâna Roşie** nu ar avea un motto - din Kogălniceanu - aş fi pus declaraţia lui N. Finkelstein.

Luni 24 ianuarie 2005

Surpriză. Doina Jela îmi scrie, poftindu-mă să dau ceva manuscrise pentru o expoziţie de “înscrisuri interzise”. Eu ştiam de “fiţuici duşmănoase”. Şi se declară indignată de declaraţiile lui Pleşiţă; şi că mâine, “eu cu colegii mei…” - eu aş fi zis: “colegii mei şi cu mine…”, însă păcatul meu este că nu am colegi… - are să facă ceva, un text de protest.

Să facă. Nu cu nesuferitul de mine s-ar solidariza, ci ar protesta împotriva a ceva al cuiva.

Marţi 25 ianuarie 2005

Culcer îmi transmite un text de Laszlo, ceva cu Păcală care învaţă istoria. Desigur, ţinta de căpătâi sunt eu, însă cea de serviciu: Mircea Stănescu. Băiatul ăsta (Laszlo) a devenit plicticos prin istericalele sale. Şi incoerent: îi reproşează lui Stănescu ne-răspunsurile la peste o duzină de întrebări ale sale, însă când ajunge la băgările de seamă ale mele (preluate de M. Stănescu) în legătură cu ferocele Horthy şi cu ferocea Ungarie şi cu ocupaţia şi ea feroce, sălbatică, sângeroasă a Ardealului de Nord, începînd din septembrie 1940, evită… răspunsul, ba chiar îl acuză tot pe Stănescu de… insultă a minorităţilor naţionale! Să tot dialoghezi cu Laszlo! Şi el, ca şi alţi consângeni ai săi: ia, cu violenţă, partea ne-adevărului, în ciuda bunul simţ, nu pentru că ar fi un

filosemit, ci pentru că este ungur, iar ungurul, în chestiunea masacrării evreilor, dintotdeauna a dat vina pe locuitorii acelor ţări parţial ocupate de el în 1940. Începînd cu "statistica" de la începutul anilor '80, publicată în Franţa (sub bagheta lui Wiesel), în ***L'Express***, sfârşind (deocamdată) cu recentele "file de istorie" redactate de un-guri (cu precădere de evrei unguri") care povestesc tragedia cam aşa:

'Au fost atrocităţi antisemite în Transilvania, perpetrate de fasciştii legionari şi antonescieni…' - daca nu mă înşel, am citit o astfel de ignominie de sub pana lui Braham.

Or Laszlo este şi el un "istoric" ungur. Ca Braham. Ca Wiesel.

Miercuri 26 ianuarie 2005

Deprimat. După febra pregătirii Jurnalelor pentru Iaşi, odată înmânate Ştefanei, m-am trezit: are să editeze Silviu Lupescu astfel de texte care "or să-i strice toate prieteniile"? Lupescu el însuşi? Dar nu i-a ne-acceptat prietenului şi colegului său Dan Petrescu un volum de publicistică, din acelaşi motiv? Căci "prietenia" la Lupescu…

Nu, nu regret că mă gândisem să împing Jurnalele imediat după **Culoarea-Bărbosul.** Speram într-o minune, or cum eu trăiesc numai cu astfel de speranţe; cum funcţionez numai cu asemenea carburant…

Va trebui să mă adaptez la teren: dacă voi simţi că jurnalele nu merg, îi voi propune **Sabina**; şi **Bonifacia**.

Deocamdată am nevoie de odihnă. De somn - să dormi, să sòmni…

Joi 27 ianuarie 2005

În continuare, dezumflat. Nu-mi găsesc locul, nu-mi găsesc treaba, nu-mi aflu rostul. Apoi: gerul de afară (nu grozav: în jurul Zero-ului) nu aranjează starea mea, fragilizată. Bănuiesc: nu gerul propriu zis mă… atacă, ci conştiinţa că, bătrân, bolnav, nu mă mai pot bucura de rarele prilejuri care îmi aduc aminte de România: zăpada cu ale ei, un geruleţ pe cinste, cu ale lui…

Colac peste pupăză, aseară îmi telefonează cineva din Austria. Că să-i dau adresa. I-o dau. După o vreme îi propun să-şi (totuşi) spună numele. A, da, numele?: Lupuşor. Că el… - dar nu se înţelegea: vroia să spună că părinţii săi sunt din Basarabia (numele ar trage într-acolo)- că a citit câteva din cărţile mele şi cu ultima nu este de acord, fiind ea antisemită. Am între-

bat dacă ştie ce e "antisemitismul", a răspuns că da, ştie - şi ca dovadă mi-a servit Pogromul de la Chişinău. I-am spus că acela se petrecuse în Rusia, în gubernia rusească Bessarabia, că populaţia Chişinăului era în proporţie de 80% ne-moldovenească, iar poliţia era rusească, alcătuită din cazaci - deci responsabilitatea să cadă pe seama adevăraţilor responsabili, nu a românilor. Nu l-am impresionat deloc, a continuat să susţină că am scris o carte antisemită. Sim-ţeam, după pauze, după căutări (însă nu am auzit, în telefon, vreo intervenţie de cea în genul convorbirii Gabrielei Adameşteanu cu Lulu, în care "cineva" îi şoptea ce să întrebe, ce să răspundă - Liiceanu), ceva străin. Aş fi putut jura: "corespondentul" meu se afla în aceeaşi stare (şi sufletească, dar nu numai) ca şi "profesorii" care îmi telefonau în februarie-martie 1977, să-mi dea sfaturi-preţioase, să mă certe că nu sunt cuminte, să-mi servească argumente de tipul "Săraru", "Ţoiu".

Nu am nici o dovadă că individul îmi telefona din Austria (sau de pe-aici, din Franţa) - poate că da, poate că ba, însă nu asta era deranjant. Şi în nici un caz faptul că omul nu era de acord cu ceea ce scrisesem - ei, da: nu era de acord, dreptul lui. Ci comanda pe care o executa. Admit: omul nu telefona cu securistul alături, ca "profesorii" noştri dragi din 1977. Mai admit: nu i se ceruse explicit să-ia-atitudine. Însă el va fi avut de rezolvat "o mică-problemă" (acolo, în "Austria"…): slujbă, locuinţă, loc la grădiniţă pentru copil… Şi ce face un brav cap de familie? Face orice ca să-şi ţină, protejeze familia. Poate că persoana de care depindea o parte sau totalitatea "nevoilor" lui este evreu. În acest caz românul nostru a… mers în întâmpinare, s-a oferit voluntar, a dat dovadă, a plătit o arvună necerută (după modelul Genialului Lucian Pintilie, cu steaua galbenă pe care a văzut-o el, cu ochii lui, la evreii din Bucureşti, în timpul războiului…). Probabil acel şef nu-i ceruse nici un act de alegenţă; nici nu va fi auzit de mine şi de cartea mea "antisemită". Ce contează: mâine sau poimâine, la un colţ de discuţie, Lupuşor al meu va povesti - foarte în treacăt - cum un compatriot al său scrisese o "carte antisemită", însă el îl luase la telefon şi i-o spusese de la obraz!

Invenţii de-ale mele? Bucuros îmi voi face ***mea culpa*** dacă voi constata că m-am înşelat.

Probabil sunt atât de rău, fiindcă astă noapte m-a chinuit scena de la telefon. Fiindcă am gândit în termeni… sociologico-etnici:

Este posibil ca un român, citind **Săptămâna Roşie**, să fie indignat de "antisemitismul" cărţii şi al autorului?; să-i telefoneze la Paris autorului, ca să-i comunice opinia sa indignată?

Greu de admis - chiar dacă acel român este filoiudeu. Fiindcă un român (chiar filoiudeu), are cu totul şi cu totul alte "probleme" în Austria ceea decât să ia-poziţie în chestiunea "antisemitismului" unui compatriot.

Doar dacă i s-a cerut - mai degrabă: decât dacă şi-a imaginat el că astfel îşi ameliorează situaţia…

Vineri 28 ianuarie 2005

Ei bine, m-am înşelat în privinţa ne-solidarizării confraţilor. Azi dimineaţă, deschizînd cutia cu scrisori a internetului am constatat că mi-au scris, mi-au trimis articole Ion Cucu, Ioan Roşca, Mariana Şipos.

Trebuie să recunosc: în această chestiune ***şevila uvrieră,*** cum s-ar exprimarisì un român proaspăt franţuzit a fost Mariana Sipoş.

Iată textul ei care a declanşat… valuri-valuri de solidaritatea (am citat din John Vinocour, pe care l-am văzut mai ieri la televizor):

Infractiunile contra umanitatii nu se prescriu
Plesita a recunoscut ca l-a torturat pe Paul Goma
Vineri 28 Ianuarie 2005

Pe 19 ianuarie 2005, in emisiunea "Dan Diaconescu in direct" de la OTV, Paul Goma a fost insultat, calomniat si injurat la propriu ("f...-i mama lui") de catre chiar tortionarul care l-a anchetat in urma protestului anticomunist initiat de celebrul disident in 1977. Generalul de Securitate Nicolae Plesita a recunoscut public tratamentele neomenoase si tortura la care l-a supus pe Paul Goma in timpul anchetei, fapte considerate infractiuni contra umanitatii care nu se prescriu (asa se intampla in Chile, unde crimele din timpul dictaturii lui Pinochet sunt aduse la lumina si pedepsite, chiar daca au trecut mai bine de 30 de ani de la infaptuirea lor.)

Paul Goma, cel mai cunoscut protestatar anticomunist si aparator al drepturilor omului in Romania comunista, dar si in cea postcomunista, are si azi statutul de exilat politic acordat de statul francez, atat timp cat Securitatea nu va fi condamnata public ca politie politica si vinovatii nu vor fi deconspirati si pedepsiti.

Recent, Paul Goma a depus, prin istoricul Stejarel Olaru, la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, plangere penala impotriva a 13 ofiteri de Securitate care l-au anchetat in arest sau in timpul anilor de detentie. Numele cel mai cunoscut din aceasta lista este Nicolae Plesita despre care Goma afirma: "Nu numai ca m-a insultat, dar m-a batut indelung in ziua de 1 aprilie 1977, de fata cu subalternii sai". Declaratiile generalului Nicolae Plesita de la OTV, prin care recunoaste ca l-a batut cu pumnii pe Paul Goma, intra sub inci-

denta Codului Penal care se refera la tortura si rele tratamente. Invitarea unui tortionar notoriu la un post de televiziune constituie o sfidare la eforturile societatii romanesti de deconspirare a Securitatii si pedepsire a celor vinovati de politie politica. Prin Nicolae Plesita, Securitatea se deconspira singura, ba chiar se mai si lauda cu nelegiuirile ei, dar nimeni nu reactioneaza.

E cu atat mai grav cu cat in timpul emisiunii s-a savarsit si o alta infractiune prevazuta in Codul Penal, art. 324, care se refera la - citez: "Laudarea in public a celor care au savarsit infractiuni sau a infractiunii savarsite de acestia". Potrivit aceluiasi articol 324 CP (paragraful 1), realizatorul emisiunii se face vinovat de instigare si apologie a infractiunilor, intrucat pe parcursul emisiunii radea copios la declaratiile lui Nicolae Plesita, il incita prin intrebarile lui si il indemna, pe un ton amuzat, sa se laude mai departe cu crimele si tratamentele neomenoase aplicate celor pe care i-a persecutat, torturat, asasinat ca general al politiei politice.

Intrucat aceste fapte de o gravitate maxima s-au petrecut in vazul lumii, intr-o emisiune TV, in anul de gratie 2005, fara ca vreo institutie a statului sa se autosesizeze imediat, pe 21 ianuarie 2005, am cerut parerea mai multor personalitati din tara si strainatate, solicitandu-le comentarii pe aceasta tema.

Valerian Stan - analist politic:

Intelectualii romani par sa nu poata sa-i ierte lui Goma curajul si demnitatea pe care multi nu le-au avut

Aplombul acestui securist nenorocit, la 15 ani de la revolutie, e posibil nu doar prin complicitatea unei intregi clase politice, dar si prin disparitia cu totul din viata publica din Romania a intelectualilor militanti. Intelectualii romani par sa nu poata sa-i ierte lui Goma curajul si demnitatea pe care multi nu le-au avut. Oamenii politici occidentali, care nu au nici un inconfort in a fi parteneri cu agentii criminalei Securitati, au si ei contributia lor. De aici curajul unor asemenea bestii.

Sa ne uitam in urma si vom vedea cu cata grija a ocolit presa noastra, in ultimii 15 ani, cazul Paul Goma (cum l-a ocolit atunci cand nu l-a atacat de-a dreptul pe bravul scriitor).

Ce se poate face? Cred ca doua lucruri. Mai intai, solidarizarea tuturor celor dispusi sa protesteze impreuna impotriva unor asemenea orori. In al doilea rand, cred ca Paul Goma trebuie sustinut in completarea actiunilor in justitie impotriva celor care l-au prigonit - pe el, pe ai lui si pe alti romani. Ma indoiesc ca justitia de azi va face dreptate. Dar aceasta actiune este importanta pentru a se sti ca Plesita si camarazii sai tortionari au fost si sunt si azi la fel de imuni si de puternici ca si sub Ceausescu. In privinta OTV (si a libertatii presei, in general), desi am si eu multe reprosuri sa fac, nu as incuraja initiative represive.

Nicolae Coande - scriitor:

Degeaba il chema Ion Iliescu pe Goma sa revina in tara: Plesita i-ar fi ranjit in nas la Bucuresti

Intr-un moment cand politicienii romani se bat cu pumnul in piept ca vor intrarea in UE, un dobitoc precum Plesita poate spune nepedepsit de nimeni, desi se autodenunta in gura mare, ca a trimis agenti in strainatate pentru a-i extermina pe cei care se opuneau regimului si cu toate astea nu pateste nimic. In Romania poti spune linistit ca ai omorat oameni, ca i-ai batut si terorizat, dar asta e "istorie" pentru organele de ancheta, preocupate sa bifeze actiuni de propaganda. Niciodata nu se va produce o renastere intr-o tara al carei trecut a fost maculat de criminali cu grade fara a trece printr-un proces de purificare morala. Degeaba il chema Ion Iliescu pe Goma sa revina in tara: Plesita i-ar fi ranjit in nas la Bucuresti. Plesita si multi altii, oameni ai vechiului aparat represiv, care domina inca structurile serviciilor de infor-matii, in ciuda asigurarilor linistitoare date la intervale regulate de domni stilati. Iata ce spunea recent Mihai Pacepa, motivand faptul ca vrea sa republice un interviu pe care Dorin Tudoran i l-a luat candva in America: "Paginile acestea sunt inca de stringenta actualitate deoarece telefoanele continua sa fie interceptate ilegal in Bucuresti si Romania continua sa fie singura tara din Europa care are noua servicii secrete - toate pline ochi cu fosti securisti". Si-atunci cum sa nu se reverse triumfalist asupra noastra batrana - dar inca nu senila - canalie securista si sa se laude cu ispravile sale patriotice? Au prezentul nu ni-i mare...?

Dumitru Tepeneag - scriitor: [i-am reprodus capul de operă]

Liviu Antonesei - scriitor:

E absurd sa ramana nesanctionata apologia crimei facuta in direct pe un post de televiziune

Mi se pare ca e posibil sa traiesc intr-un cosmar, nu in Romania democratica, in principiu. Sa faci apologia crimei in direct pe un post de televiziune, sa te lauzi cu crimele pe care le-ai comandat, cu torturile aplicate manu propria, toate acestea tin de sfidarea pe care Securitatea continua sa ne-o arunce in obraz chiar si la mai bine de 15 ani de cand, teoretic - dar si legal! -, ea nu mai exista. Efectiv ai senzatia ca traiesti un cosmar, pentru ca, rationali fiind, vorba taranului lui Preda, "asa ceva nu exista". Or, constatam ca exista!

Sper ca instanta care judeca procesul deschis de Paul Goma tortiona-rilor sai isi va face datoria. Inclusiv inregistrand declaratiile iresponsabile ale lui Plesita drept probe in dosar. De altfel, pentru pedepsirea corecta a tuturor vinovatilor, ar mai fi necesara si refacerea "Legii Ticu" in conformitate cu intentiile de dreptate ale initiatorului.

Parchetul ar trebui sa se autosesizeze pentru ca generalul Plesita a recunoscut fapte imprescriptibile: crime comandate, regretul ca n-a ordonat mai multe!, tortura si rele tratamente aplicate de el insusi ori comandate subordonatilor, fapte care, chiar si dupa legislatia vechiului regim, erau tratate ca si crime. In al doilea rand, CNA-ul, pentru ca e absurd sa lase nesanctionata apologia crimei facuta in direct pe un post de televiziune. Am sosit dupa un sejur de o luna in Polonia - acolo asa

ceva nici n-ar putea fi imaginat. Probabil din acest motiv am senzatia ca nu e ceva real, ci doar un cosmar in care am nimerit din greseala. Si poate am norocul sa ma trezesc!

Daniel Vighi - scriitor:

Trebuie sa depasim principial animozitatile sau inconforturile pe care pozitiile transante ale lui Paul Goma le-au putut starni

Sfidarea fostilor demnitari din Securitate la adresa democratiei si a drepturilor omului trebuie fara nici o ezitare sa-si gaseasca o replica pe masura din partea societatii civile. Cu toate ca avem serioase rezerve fata de capacitatea sistemului juridic romanesc de a actiona impartial si independent, socot ca singura cale de atac impotriva unor manifestari de cinism scandalos de felul celor ale fostului general de Securitate Nicolae Plesita de la emisiunea postului OTV este traducerea lor in fata justitiei.

Un inceput de drum poate fi plangerea penala a scriitorului Paul Goma la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie impotriva a 13 ofiteri de Securitate care l-au anchetat in arest sau in timpul anilor de detentie. Pentru ca acest demers juridic sa beneficieze de o cat mai larga sustinere a cat mai multor scriitori, socot ca trebuie sa depasim principial animozitatile sau inconforturile pe care pozitiile transante ale lui Paul Goma le-au putut starni in anii de dupa revolutie in mediile culturale. Avem obligatia morala si civica sa recunoastem cu totii faptul indiscutabil ca Paul Goma este cel mai redutabil si curajos disident anticomunist pe care l-a avut cultura romana. Pornind de la acest adevar istoric, plangerea penala va trebui sa fie cunoscuta de cat mai multa lume, ar trebui sa patrunda in mass-media, pe canalele de televiziune si sa devina, simbolic, cauza a cat mai multor oameni de cultura capabili sa depaseasca toate obstacolele care stau in fata unui asemenea razboi de durata.

Plangerea penala a lui Paul Goma ar trebui sa fie inceputul unui drum in care s-ar putea inscrie cat mai multi dintre cei care au avut de suferit din confruntarea cu Securitatea, ma gandesc inainte de toate la scriitorii ieseni de felul lui Liviu Antonesei sau Dan Petrescu. Sau William Totok si Petru Iliesu din Timisoara. Mai mult decat atat, ar trebui sa ne simtim cu totii agresati de primitivismul agresiv al generalului Nicolae Plesita si sa-l trimitem in judecata in numele tuturor scriitorilor care au participat la revolutie si care ar putea, prin chiar acest fapt, sa aiba o justificare morala si civica de a se alatura lui Paul Goma.

Din Timisoara in mod sigur sunt alaturi de Paul Goma cei care au participat in seara de 16 decembrie 1989 la izbucnirea revolutiei. Unii dintre ei nu mai pot fi decat simbolic, pentru ca au pierit in conditii misterioase. Ma gandesc la admirabilul poet Ion Monoran, mort fulgerator la 41 de ani, dupa trei ani de la revolutie. Mono este cel care a oprit tramvaiele in Piata Maria intr-un moment crucial si ne-a dat curajul sa strigam impotriva dictaturii. Mai apoi George Serban, autorul Proclamatiei de la Timisoara, disparut si el fulgerator asemenea scrii-

torului si ziaristului de investigatii Iosif Costinas. Mai sunt si altii care au caderea morala sa fie alaturi de aceasta plangere penala istorica, scriitori cu care in aceeasi seara am fost cu totii acolo la Tökes si am fortat, cu toate cele bune si mai putin bune care au urmat, schimbarea istorica a Romaniei: Vasile Popovici, Viorel Marineasa, Doina Pasca-Harsany, Eugen Bunaru, Gheorghe Sechesan sau Lucian Vasile-Szabo.

Dar poate ca mai indreptatiti decat noi sunt tinerii scriitori de astazi, care nu au nimic sa-si reproseze si nici nu se razboiesc cu un trecut care, intr-un fel sau altul, ne apasa pe toti cei care am apucat sa traim in dictatura. Ei sunt cu adevarat liberi si ar putea sa fie, daca vor si daca le pasa, alaturi de plangerea lui Paul Goma.

Ar trebui domnul general Nicolae Plesita sa stie ca, atata vreme cat vom trai, noi, astia cativa, mai multi sau mai putini, suntem in razboi deschis si ca domnia sa, asemenea celor care l-au slujit cu anchete si pumni pe dictatorul din Romania, ar fi trebuit sa stea ascuns undeva in America de Sud.

Tortionarul de ieri, iata, astazi recunoaste senin cum anume ne-a umilit pe toti.

Eram in vremea aceea in primul an de facultate, am trait in admiratie vinovata alaturi de Willi Totok, de Herta Müller sau Helmuth Frauendorfer. I-am admirat si m-am multumit sa rezist cultural, mi-am construit un alibi asemenea colegilor mei de generatie si am petrecut dupa aceea ani de zile in ura si dispret neputincios la marginea orasului si am tot incasat pumni in constiinta si constat ca-i incasez si azi.

Nici macar faptul ca am participat in 16 decembrie la inceputul revolutiei nu ma elibereaza de pumnii aceia ai Securitatii. Bataia administrata lui Paul Goma a fost doar fizica, a noastra a fost una morala.

Nici macar nu simt nevoia sa-i intorc lui Nicolae Plesita vorbele cu care el "a insultat, calomniat si injurat la propriu pe Paul Goma" pentru ca acesta nu poate fi insultat, calomniat si injurat de tortionarul sau, futu-i mama ei de viata pe care am trait-o.

Andrei Dimitriu - vicepresedinte PNTCD:

Nevoia solidaritatii exemplare cu un mare patriot: Goma

In Romania atator confuzii intretinute abil de vechile structuri securisto-nomenklaturiste, gravitatea atacului resentimentar, primitiv, impotriva unuia dintre foarte putinii adevarati disidenti curajosi si demni - Paul Goma - ar putea trece neperceputa la semnificatia reala a faptei.

Fara o reactie puternica, solidara, "vocala", a constiintelor romanesti - trecandu-se peste idiosincrazii si incompatibilitati de orice fel - exista riscul recidivarii unor situatii similare. De acelasi tratament insultator "s-a bucurat" intr-o emisiune TV si modelul unic al demnitatii si al patriotismului luminat, Iuliu Maniu. Reactiile legitime au lipsit. Din pacate. Ma astept ca nu numai societatea civila, dar si lumea politica responsabila sa reactioneze exemplar, sustinand plangerea penala impotriva celor 13 ofiteri de Securitate, depusa de Paul Goma, solidarizandu-se cu una din rarele personalitati care fac onoare

Romaniei adevarate, insultate de propriul tortionar. In absenta unui statut similar cu acela al fascismului, comunismul va mai produce figuri ticalosite, surescitate, anacronice, care se vor dezlantui insolent si marlaneste impotriva adevaratilor Eroi ai poporului roman, luptatorii anticomunisti si cei cativa disidenti autentici, a valorilor nationale si a spiritului democrat european.

Momentul este propice pentru relansarea "igienizarii" societatii romanesti, reactivand Punctul 8 al Proclamatiei de la Timisoara, cat si o intarziata Lege a lustratiei.

Dar trebuie sa existe vointa politica necesara si o puternica determinare a factorului politic. Incerc sa descifrez la administratia Basescu aceasta hotarare necesara pentru a face din Romania o tara a justitiei, echitatii, democratiei, onoarei si demnitatii. Admit insa ca e un demers dificil.

Radu Sergiu Ruba - scriitor:

E bine ca societatea civila sa vegheze

Consiliul Suprem al Magistraturii, dar si Ministerul Justitiei trebuie sa se autosesizeze imediat si sa intreprinda ceea ce este prevazut de lege si de obligatiile lor civice si profesional-institutionale, precum si ale persoanelor platite din bani publici care le conduc. E bine ca societatea civila sa vegheze ca nu cumva aceste institutii si altele direct si indirect responsabile sa se deresponsabilizeze, potrivit unui stravechi obicei aborigen interpretat pe notele refrenului: "Intr-o democratie, nu este de competenta noastra, ci de competenta...".

A nu se uita ca pentru astfel de neglijente si rele intentii justitia romana si forurile ce o gestioneaza, administreaza, rasfata si razgaie au facut ca, de la datoria publica, deci din veniturile cetateanului, sa se plateasca tot felul de despagubiri decise de Tribunalul de la Strasbourg.

Ader la orice fel de protest pe care societatea civila il va gasi oportun la adresa sfidarii securistice din seara de 19 ianuarie, a fenomenului cu pricina in sine si a atitudinii (in caz ca ea se va dovedi astfel) pasive a autoritatilor abilitate.

Dan Petrescu - scriitor:

E evident ca Plesita sfideaza pe toata lumea

Ai dreptate sa sari in aer dupa emisiunea de pe OTV care continua mediatizarea brutei de Plesita (inceputa pe Tele 7abc de Marian Oprea, si el prezent la OTV): si pe mine m-a lasat perplex, chiar daca mi-am zis ca, la urma urmelor, si pe Nicolski ori Draghici am avut prilejul de a-i vedea pe micul eran, ca si pe tortionarul direct al inginerului Ursu, fara sa se intample nimic dupa aceea.

Totusi, e evident ca Plesita sfideaza pe toata lumea si ca i se cuvine din plin o corectie.

Cine ar trebui sa se (auto)sesizeze? Habar n-am; dupa mine, toata lumea! Si il mai mentionez o data pe Marian Oprea in toata aceasta afacere, data fiind si ampla operatiune de spalare a Securitatii pe care

a orchestrat-o printr-un lung serial (difuzat tot pe OTV!), menit a ne demonstra nu doar meritele Securitatii in revolutia (sau ce-o fi fost) din 1989, ci si nenumaratele comploturi pre-revolutionare comentate de reprezentanti sau apropiati ai ei - de care naiba a auzit!

Cat despre consecintele lor, sa nu mai vorbim.

Matei Calinescu - scriitor:

Ar fi foarte bine ca amanatul proces al comunismului sa inceapa cu Plesita

Ce se intampla in Romania cu oameni (sau neoameni, mai bine zis) ca fostul general de securitate si tortionar Plesita e un scandal. Ar trebui, pentru inceput, ca televiziunea si radioul sa fie inchise unor astfel de voci odioase. Ar fi desigur foarte bine ca mereu amanatul proces al comunismului sa inceapa cu cineva ca el. Dar va incepe acest proces vreodata? Oricum, eu sunt alaturi de dumneavoastra si de toti cei care incearca sa faca ceva concret in sensul actiunii de igiena publica pe care ati initiat-o.

Gabriel Plesea - scriitor:

Cloaca comunisto-securista persista in batjocorirea poporului roman

"Relatarile" lui Nicolae Plesita, mandru, ca pe vremea lui Ceausescu, ca l-a luat de barba pe Goma si ca i-a dat si cu stanga si cu dreapta, frizeaza patologicul. Ca sa nu mai vorbim de recunoasterea faptului ca a trimis agenti in strainatate pentru a-i extermina pe disidentii periculosi. Aceste proprii incriminari, facute fara nici un pic de remuscare ori rusine, denota sfidarea sacrificiilor celor care au suferit ori au pierit in rezistenta impotriva dictaturii comuniste in Romania. Vinovatii trebuie adusi neintarziat in fata tribunalului, pentru a da socoteala pentru faptele lor marsave. Romania nu va dovedi ca este un stat de drept atat timp cat criminali precum Plesita dau cu tifla legilor dupa care se ghideaza orice democratie functionala. Fiind vorba de un scriitor, in afara de rezistent si de disident, Paul Goma ar fi trebuit sa se bucure in primul rand de sprijinul colegilor de breasla, care ar fi trebuit sa sesizeze autoritatile si sa se constituie ca parte civila in actiunea de pedepsire a acelora care, in fond, i-au sicanat si torturat si pe ei. Alte institutii care ar trebui sa ia cunostinta de acest demers al lui Paul Goma ar fi ministrul Justitiei, ministrul Culturii, primul ministru si chiar presedintele tarii.

Un articol de Mariana Sipos

Vanator de disidenti - elogiat si onorat

România liberă, Vineri 28 Ianuarie 2005

Petre Mihai Bacanu

Publicam astazi o ancheta generata de declaratiile publice ale tortionarului Nicolae Plesita despre Paul Goma - practic o recunoastere a crimelor si torturilor Securitatii. Pentru a nu stiu cata oara, Plesita isi da arama pe fata. N-am crezut ca in anul de gratie 2005 pe ecrane-

le televizoarelor sunt lasati sa zburde cei care au uns monstruoasa masinarie comunisto-securista, ba li se aduc si elogii.

Plesita, onorat de televiziuni, nu regreta ca i-a smuls barba lui Paul Goma - "L-am luat de barba si am dat si cu stanga, si cu dreapta! Nu-mi pare rau..." (!?) - se confeseaza generalul Plesita. Este limpede ca tortionarul nu se teme de nimic. Nici de faptul ca ar putea fi trimis in judecata (pentru arsenalul incredintat lui Carlos-Sacalul cu scopul a comite crime de la comanda lui Ceausescu). Plesita i-a asigurat teroristului international barlog in Romania, l-a cocolosit si l-a indopat cu bani si documente falsificate. A facut-o din sentimente "patriotice".

Culmea este ca - in lipsa unei singure condamnari - asemenea specimene se simt si acum puternice. In loc sa se creeze in jurul lor un gard sanitar, de izolare, tortionarii sunt lasati (chiar ajutati) sa infesteze toata aria. Plesita incita si acum fostii subordonati in a lichida "tradatorii".

Oriunde in tarile civilizate se pedepseste laudarea in public a celor care au savarsit infractiuni sau a infractiunii savarsite de acestia, ca si a celor care au incitat sau incita la acte de violenta. Or, mai mult ca oricand, pe ecranele televizoarelor se face apologia securistilor "patrioti" si se instiga practic la tratamente neomenoase. Semne ca politia politica zburda. Plesita si ai lui nu sunt straini de expedieri de pachete cu bombe, asasinate, schingiuiri ori discreditari - denumite generic "anihilari" sau "neutralizari". Cine altul decat Plesita a pus bazele unitatii speciale "Lichidari"? Unitatea "Lichidari" era copia fidela a departamentului din KGB care avea misiunea sa ucida "tradatorii". Cand s-a imbracat in ortac, la legendara greva a minerilor din 1977, Plesita punea ochii pe cei care urmau sa fie anihilati. La fel a procedat si la Brasov, dupa ce i-a rastignit in belciuge pe grevisti.

Despre crime, Plesita nu-si aminteste decat ca a trimis ucigasi pe urmele unor disidenti "periculosi", dar n-au fost omorati decat "vreo doi-trei". Cam putin. Practic, face si acum apologia crimei. A recunoscut "doua-trei" crime sau instigare la crima. Nimeni nu-i bate la poarta sa afle de aceste "banale infractiuni". Plesita stie insa de mult mai multe crime. Dupa defectarea lui Pacepa au disparut cativa zeci de ofiteri ai Securitatii. Plesita ar putea sa dea declaratii la Parchet, nu pe micul ecran sau in interviuri-fluviu unde povesteste cum se murea de oftica dubla cand glontul era prea rece.

Procentajul de depistare a criminalilor este in Romania de 95%. Nimeni nu se intereseaza insa si de crimele politice, pentru ca sunt "istorice".

In tribunale, Fundatia "Icar" a pornit procesul comunismului, in care se cere ca Presedintia, guvernul, Parlamentul sa ceara scuze pentru crimele securisto-comuniste. Nu s-au cerut procese penale, ci doar condamnari publice, deconspirarea Securitatii ca politie politica. In 15 ani de la "decesul" Securitatii n-am auzit de nici o deconspirare. In schimb, tortionarii si calaii sunt mai curtati de televiziuni decat victimele.

Plesita este o fantoma securisto-comunista, manjit din cap pana-n

picioare de sange, si nu ne mira daca va fi decorat pentru actiunile sale anti-NATO, anti-"Europa Libera", anti-democratie. Asa cum Ion Iliescu nu poate sa-si inghita laudele la adresa tovarasiilor agricole si socialismului (intinat de altii), nici Plesita nu-si pune botnita, ba regreta ca n-a "lichidat" indeajuns, ca n-a facut indeajuns pentru depistarea si pedepsirea exemplara a defectorilor.

ION VIANU – medic, scriitor

Apologia infrac_iunii este _i va r_mâne un delict pedepsit de lege

Este cu atât mai scandaloas_ cu cât se refer_ la acte comise de c_l_ii _i tor_ionarii care s-au aflat în slujba sângerosului regim comunist din România. Acum, ace_ti executan_i brutali _i nu rareori sângero_i în loc s_ se ascund_ în gaur_ de _arpe, se dedau la exhibi_ii la posturile noastre de televiziune. Pe lâng_ condamnarea moral_, niciodat_ îndeajuns de categoric_, sunt de p_rere c_ societatea civil_ în ansamblul ei _i diferitele organiza_ii neguvernamentale care o alc_tuiesc trebuie s_ exercite presiuni asupra autorit__ilor judiciare pentru a le face s_ ia m_suri legale nu numai împotriva tor_ionarilor care au comis pe vremuri crime _i acum se laud_ cu ele, dar _i împotriva celor care contribuie la disculparea acestor criminali, inf__i_ându-i ca pe ni_te unchie_i ce deap_n_ amintiri la posturi de televiziune. (Bucuresti, 24 ianuarie 2005)

OVIDIU PECICAN – scriitor

Ramin frapat de dezinvoltura cinica a dlui Dan Diaconescu

Ma asociez intru totul initiativei dvs. vizind sanctionarea generalului in rezerva Plesita, mindru ca a facut politie politica, bucuros ca a batut un biet scriitor incarcerat si satisfacut ca a lichidat citiva disidenti in vremea lui Nicolae Ceausescu. Ramin frapat, in acelasi timp, de dezinvoltura cinica a dlui Dan Diaconescu, mereu zelos in a seconda derapajele unor tortionari, criminali din revolutie ori, in cel mai bun caz, farseuri, salutind curajul doamnei care sunteti de a se lupta cu morile de vint fara sprijinul declarat al vreunui organism al societatii civile.

La urma urmei, insa, aveti dreptate. Pina sa asteptam ceva de la societatea civila si de la stat este necesar sa incercam, fiecare dupa puterile noastre, sa facem ceva noi insine. In acest sens am fost adeseori alaturi de Paul Goma, atunci cind alti scriitori evitau sa-i lanseze cartile, ii contestau orice valoare literara sau chiar il denigrau, tot asa cum mi s-a parut potrivit sa semnalez in studii scrise si semnate cu numele propriu (nu cu pseudonime) gravele si, macar in parte, nedreptele acuze ale scriitorului si militantului la adresa evreilor.

In dreapta consecinta, pastrindu-ma nuantat in ceea ce priveste initiativele lui Paul Goma, sunt gata sa sprijin, alaturi de dvs., dreptul lui la reparatii morale, la demnitate si la respect.

(Cluj, 24 ianuarie 2005)

NICOLAE CONTANTINESCU – medic

Pentru justitia romana anii comunismului nu s-au terminat

Daca l-ai intreba pe un chirurg ce atitudine trebuie sa aiba in fata unui bolnav cu o peritonita apendiculara, ti-ar raspunde cu ochii inchisi indiferent daca el lucreaza la Bucuresti, la Iasi, la Braila,Vanju Mare sau Ramnicu Sarat. Cu alte cuvinte un profesionist isi asuma si aplica solutia, care in cazul in speta poate fi salvatoare de viata.

Constiinta profesionala lucreaza atat de implacabil incat chirurgi care au fost inchisi pe motive politice mi-au povestit ca in fata unor urgente chirurgicale la detinuti, au actionat in conditii incredibil de vitrege reusind sa salveze vieti care fusesera sortite deliberat mortii.

Am dat aceste exemple pentru a-mi sustine afirmatia: NU EXISTA ASTAZI NICI O SCUZA PENTRU ACEI JUDECATORI SAU PROCURORI CARE IN ULTIMII 15 ANI AU IGNORAT LEGILE, LE-AU SCHILODIT - JUDECAND LA COMANDA POLITICA SAU PUR SI SIMPLU CONFORM UNUI CREZ STRAMB.

Si acuma sa raspund la intrebari:

1.Emisiunea din 19 ianuarie 2005 dela OTV in care Dan Diaconescu i-a facut jocul Lui Nicolae Plesita a fost dupa parerea mea comandata de Plesita. Asemenea emisiuni sunt clar favorizate de lipsa de reactie a justitiei romane fata de culpe evidente.

Pentru justitia romana anii comunismului nu s-au terminat. Sigiliul Ministerului Justitiei cu stema RSR, dar mai ales pletora de juristi formati in timpul societatii socialiste multilateral dezvoltate si care actioneaza ca pe timpuri, sustin afirmatia de mai sus.

2.Vinovatii trebuie adusi in fata instantelor judecatoresti.

3.Procuratura trebuia sa se autosesizeze.

CNA trebuie sa se autosesizeze intrucat un post TV face pledoarii in favoarea comunismului, prezentand indivizi care au facut politie politica drept oameni care si-au servit tara. (Bucuresti, 24 iauarie 2005)

LASZLO ALEXANDRU – scriitor

În nici o tarã de pe glob n-am auzit ca vreun criminal în serie sã fie poftit pentru a-si expune satisfãcut si flatat fãrãdelegile pe micul ecran

Faptele pe care le semnalati în interventia dv. au fost precedate de altele, si mai grave, pentru care am protestat eu însumi la vremea respectivã. În primãvara anului 2002, acelasi Dan Diaconescu l-a invitat în platoul menajeriei sale de la OTV pe fostul ofiter militar IOAN LAURENTIU COCAN. Vorbãretul cu pricina are vreo nouã oameni pe constiintã, încã din seara de 21 decembrie 1989, cînd a ordonat "foc" lantului de trãgãtori de pe Calea Motilor din Cluj, ba chiar s-a protãpit el însusi în fata soldatilor si a tras furibund cu revolverul cãtre "tintele vii". În nici o tarã de pe glob n-am auzit ca vreun criminal în serie sã fie poftit pentru a-si expune satisfãcut si flatat fãrãdelegile pe micul ecran. Da, ei sînt filmati (în America) în timp ce sînt condusi spre scaunul electric, sau în timp ce-si cer scuze fatã de familiile îndoliate, dar nicidecum pentru a-si insulta victimele pe care în prealabil

le-au omorît!

Aceeasi atitudine de jegoasã complicitate a avut-o "moderat! orul" si cu acea ocazie: rînjind placid, cu sentimentul datoriei împlinite, ca o traseistã dupã violul colectiv de pe un tir aglomerat, îi ridica asasinului mingile la fileu, îi azvîrlea priviri admirative si îl complimenta peltic pentru… curaj. Dupã o vreme am simtit nevoia sã aerisesc în camerã: mi se transmisese de la Bucuresti inclusiv duhoarea de nespãlat. Am sters din memoria televi-zorului meu postul OTV. M-am stãpînit în ultima clipã de a nu spãla cu sodã causticã micul ecran.

De atunci am protestat în repetate rînduri împotriva acelei emisiuni – la radio, în presa literarã, într-o carte – folosind termeni care se pare cã n-au fost suficient de vigurosi: "Din coltul meu de martor modest si de victimã indignatã propun ca, atunci cînd ziua dreptãtii va sosi totusi, celula imediat alãturatã sã-i fie rezervatã teleastului Dan Diaconescu. Astfel cei doi îsi vor putea continua nestingheriti confidentele, prelungindu-si talk-show-ul prin semnale morse bãtute cu cutia goalã de hering chinezesc în peretele decojit al puscãriei."

Stimatã doamnã Mariana Sipos, întrucît se pare cã în România de azi pingeaua de pe obrazul gros poate fi strãpunsã doar prin fapte, nu prin vorbe, vã rog sã mã considerati cosemnatar al oricãrui denunt penal pe care îl veti formula împotriva postului OTV, a "ziaristului" Dan Diaconescu si a "invitatilor" sãi. (Cluj, 21 ianuarie 2005)

ION BARBU – grafician

1. Faptele sunt atit de odioase ca nici macar n-am puterea sa le comentez. NO COMMENT cum ar spune un batrinel parsiv.
Daca v-ati gindit la Iliescu - gind la gind cu bucurie!
2. Ce trebuie facut pentru pedepsirea vinovatilor?
Simplu : daca tot au scos capul, sa le luam gitul !
3. Ion Barbu fiind o institutie, va multumesc ca ati sesizat-o !
(Cartoon Industries Ion Barbu SRL, 22 ianuarie 2005)

DAN PAVEL – analist politic

[…] s-a ajuns in situatia ca fostul general de Securitate sa sfideze pe fata opinia publica datorita faptului ca legile aprobate de Parlamentul Romaniei au pus mai mult accentul pe deconspirarea colaboratorilor si informatorilor, ca si cum cei care au fost ofiteri de Securitate nu ar fi fost implicati direct, grav in acte de politie politica. Am scris de sute de ori pina acum, dar fara folos, ca absolut toti cei care au facut parte din Securitate au facut politie politica. Singura problema ar fi ca la unii dintre ei sa se vada daca au avut circumstante atenuante sau daca printr-o minune nu au fost implicati in operatiunile Securitatii, care incalcau drepturile universale ale omului, interesul national al romanilor, ba chiar si legile strimbe comuniste. Pina ce responsabilii politici ai acestei tari nu vor intreprinde masuri punctuale impotriva unor criminali precum generalul Plesita si a altora, cum sint toti acei care l-au torturat, maltratat pe disidentul Paul Goma si pe sute de mii sau poate chiar milioane de altii, ei vor continua cu cinism sa apara in

emisiuni degradante si jignitoare, in care tot felul de nostalgici trimit SMSa/uri prin care tortionarii sint laudati ca mari patrioti.

Cu stima,

Dan Pavel

CASSIAN MARIA SPIRIDON - scriitor

Draga Mariana Sipos,

Raspund punctual la aceasta obraznicie fara limita si ticalosie publica etc. etc.

1. O astfel de atitutdine, din partea unui ofiter de securitate, pe un post de televiziune nu este doar revoltatoare, ci pulverizeaza Revolutia Romana, cei cincisprezece ani in care s-a incercat construirea unui stat democratic, unde legea sa domneasca, iar oamenii de acest fel sa fie judecati si pedepsiti conform cu faptele lor.

2. Cred ca ar trebui sa ne intrebam cum s-a putut ajunge aici. Raspunsul este unul foarte simplu – refuzul constant al celor de la Putere de a accepta desfasurarea Procesului Comunismului, unde toti cei vinovati de crime sa-si primeasca pedeapsa conform legii. Nu doar securitatea ce a activat ca politie politica, ci si cei din conducerea decizionala a fostului PCR trebuie chemati in instanta. Consider reductionista focalizarea pe politia politica, cind se stie foarte bine ca ea era doar instrumentul partidului unic. Procesul Comunismului trebuie sa cuprinda amindoua aceste componente ale aparatului politic represiv.

3. Toate institutiile statului care au atributii si sint abilitate in acest domeniu au obligatia de a se autosesiza si actiona in consecinta.

Asa cum crimele naziste nu sint si n-au fost niciodata prescrise, la fel se impune si in cazul celor comuniste.

Justitia romana nu a instrumentat si anulat decit partial procesele impotriva fostilor detinuti politici dar, prin lege, pentru ca au trecut 15 ani din decembrie ’89, prescrie crimele politice ale regimului comunist.

Pina nu va avea loc Procesul Comunismului, nu avem sansele unei lustrari insotita de o resurectie morala, si astfel de sfidari vor fi oricind posibile. (Iasi, 25 ianuarie 2005)

Nu simt nevoia să comentez intervenţiile. O voi face - poate - mai încolo, după ce voi constata că bulgăraşul de zăpada s-a prefăcut în bulgăre (nu îndrăznesc să mă gândesc la o avalanşa care ar mătura securismul şi bolşevismul - deşi nu ar merita o asemenea moarte, mai degrabă una într-o avalanşă de noroi) - fireşte, vorbesc în continuare, de trezirea la solidaritate a intelectualilor cu ei înşişi, nu cu păcătosul de Goma. Că tot vorbim de solidaritate: ce va fi făcînd Blandiana, cea din interviul cu chiar Cassian Maria Spiridon din ***Convorbiri literare*** de acum 4-5 ani? Ce să facă - ea rezistă prin culturalizarea arpagicului.

Până atunci ochiul-dracului al meu a văzut:

Dintre solidarnici jumătate au răspuns, au condamnat “actul” lui Pleşiţă, au cerut Procesul Comunismului…

Dar nu au pomenit nici de frică subiectul logic al apelului lansat de Mariana Sipoş: modesta mea persoană - întâmplător purtînd un nume; întâmplător provocator al… răspunsurilor lor.

Cum ar veni: pentru Ruba, pentru Dan Petrescu, pentru Matei Călinescu, pentru Ion Vianu, pentru doctorul Constantinescu, pentru Ion Barbu, pentru Cassian Maria Spiridon - Goma nu există.

Desigur: dacă fac un efort să caut “motivele” le găsesc pe dată: “directe” la Vianu, Matei Călinescu, “indirecte” la Dan Petrescu, “prin rocoşeu” (prudenţa, de veacuri) la Cassian, “misterioase” la Ruba, indiferente mie la Constantinescu şi la Barbu.

Sâmbătă 29 ianuarie 2005

În ciuda exaltatului optimism al Marianei Sipos, eu rămân, dacă nu la-toate-rece (cum aş putea?), atunci sceptic.

Deşi… Iată alte semne:

Istoricul Stejarel Olaru cere procurorului general sa se autosesizeze in urma marturiilor televizate ale generalului de Securitate care s-a laudat cu agresiunile impotriva disidentilor

Fostul general de Securitate, Nicolae Plesita a martusit in direct, la OTV, "doua-trei" crime si o corectie corporala, toate aplicate unor disidenti ai regimului Ceausescu, pe care Plesita l-a slujit. Despre disidentul Paul Goma, stabilit in Franta din 1977, Plesita a spus: "L-am luat de barba si am dat si cu stinga, si cu dreapta! Nu-mi pare rau pentru ca banditul asta a facut mult rau Romaniei!". Publicam astazi in exclusivitate pozitia istoricului Stejarel Olaru, care cere, dupa difuzarea acestei emisiuni, o ancheta detaliata in cazul Plesita.

Istoricul Stejarel Olaru, reprezentant in Romania al disidentului Paul Goma, formuleaza a doua plingere penala impotriva lui Nicolae Plesita, dupa cea din 10 ianuarie, adresata procurorului general al Romaniei, Ilie Botos. Olaru scrie ca, in cadrul emisiunii de la OTV, generalul Plesita a dezvaluit ca a condus urmarirea disidentilor romani refugiati in exil si a ordonat eliminarea lor fizica, "chiar omorind "vreo doi-trei" dintre acestia". "Consideram ca marturia publica a generalului Plesita are legatura directa cu plingerea penala formulata de Paul Goma la 10 ianuarie". Stejarel Olaru sesizeaza gravitatea marturiilor lui Plesita si cere declansarea cercetarii penale a acestuia. In prima adresa catre Ilie Botos, Paul Goma cerea autoritatilor romane, printre altele, aducerea in fata instantei a mai multor ofiteri de Securitate, intre care si generalul Nicolae Plesita, cel care a condus ancheta din data de 1 aprilie 1977. "Plesita m-a batut indelung in biroul numarul 7, la sediul Anchetelor Penale de pe Calea Rahovei, la 1 apri-

lie 1977, la aproape o ora dupa ce fusesem arestat", spune Paul Goma in plingerea sa. Dupa care adauga: "In ajunul plecarii mele in Franta, in seara zilei de 19 noiembrie 1977, Plesita, luindu-si ramas-bun de la mine, m-a amenintat ca, daca nu-mi tin gura, Bratul Revolutiei, care-i lung, are sa ma atinga oriunde m-as afla. Tot atunci, mi-a promis un semn de cum voi ajunge la Paris. Am descifrat cu usurinta semnul in agresiunea impotriva Monicai Lovinescu, la 18 noiembrie 1977".

Paul Goma a fost arestat si anchetat de Securitate in 1956, dupa revolutia din Ungaria, cind si-a depus carnetul UTC in semn de protest. In 1977, in urma legaturilor pe care le stabilise cu intelectualitatea occidentala si cu "Miscarea '77", el a fost arestat din nou. "Miscarea '77" era initiata de Vaclav Havel (presedinte al Cehiei dupa caderea Cortinei de Fier) in Cehoslovacia si cerea regimului comunist respectarea drepturilor omului, asa cum se angajase la Comitetul Helsinki din 1975. Atunci, dupa o ultima ancheta a Securitatii, el a fost expulzat impreuna cu sotia. Ajuns in Franta, s-a stabilit la Paris ca exilant politic.

Plesita - spaima disidentilor

Nicolae Plesita, nascut in Curtea de Arges, a fost intre 1962 si 1967 comandantul Directiei Regionale de Securitate din Cluj. Intre 1980 si 1984 a fost numit sef al Centrului de Informatii Externe a Securitatii. Sub sefia lui, Securitatea a organizat citeva atentate asupra disidentilor stabiliti in Occident, printre care si Paul Goma.

Acesta din urma a relatat despre atentatele asupra sa in cartile publicate, dar si in plingerea catre procurorul general al Romaniei. Intre atacuri se numara primirea, in 1982, a unui colet-bomba intr-o carte, care l-a ranit grav pe seful artificierilor parizieni; tentativa de otravire prin intermediul unui agent al Securitatii, cunoscut sub mai multe nume: Hirsch, Haiducu, Visan, Forrestier, precum si mai multe incercari ale Securitatii de a-l rapi pe fiul scriitorului.

OTV ar putea fi sanctionata din nou

Postul OTV va fi din nou subiect de discutie al unei sedinte CNA, ca urmare a emisiunii de joi seara, in cadrul careia gen. Nicolae Plesita a avut un discurs agresiv impotriva disidentilor din perioada comunista. Presedintele CNA, Ralu Filip, a declarat doar ca subiectul va fi discutat in sedinta de marti a consiliului. Acesta nu a precizat daca si in ce fel va fi sanctionat postul condus de Dan Diaconescu.

Ziua ANCHETE - Sambata, 29 ianuarie 2005

Stejarel Olaru cere cercetarea generalului Plesita

Istoricul Stejarel Olaru (foto) i-a adresat o scrisoare Procurorului General al Romaniei, Ilie Botos, in care arata ca generalul de Securitate Nicolae Plesita a declarat pe un post de televiziune ca l-a batut pe Paul Goma. Olaru, care este imputernicit de Goma pentru a actiona in numele sau in vederea derularii plangerii penale facute la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, prin care se

cere audierea unor ofiteri de Securitate care l-au anchetat cu brutalitate, ii cere lui Botos sa se sesizeze in legatura cu declaratiile respective. Potrivit lui Olaru, Plesita a declarat "L-am luat de barba pe Paul Goma si i-am dat si cu stanga si cu dreapta! Nu-mi pare rau pentru ca banditul asta a facut mult rau Romaniei". Stejarel Olaru mai arata ca generalul Plesita a mai spus, in cadrul aceleiasi emisiuni, ca a condus urmarirea disidentilor romani refugiati in exil sia ordonat eliminarea lor fizica, chiar omorand vreo doi-trei dintre acestia. El considera ca marturia publica a generalului Plesita arelegatura directa cu plangerea penala formulata de Paul Goma si inregistrata la Ministerul Public, dar si cu dosarul in care este anchetat generalul Plesita la sectia parchetelor militare pentru fapte similare. Olaru ii cere lui Ilie Botos cercetarea generalului Plesita pentru a se afla cine sunt disidentii romani ucisi de agentii de Securitate trimisi de el in strainatate precum si identificarearespectivilor agenti. (B.C.G.)

Evenimentul Zilei <http://www.evenimentulzilei.ro>, 29 ian 2005.

Securistul Plesita, dat pe mina Parchetului General

Istoricul Stejarel Olaru cere procurorului general sa se autosesizeze in urma marturiilor televizate ale generalului de Securitate care s-a laudat cu agresiunile impotriva disidentilor

Fostul general de Securitate, Nicolae Plesita, a martusit in direct, la OTV, “doua-trei” crime si o corectie corporala, toate aplicate unor disidenti ai regimului Ceausescu, pe care Plesita l-a slujit.

Despre disidentul Paul Goma, stabilit in Franta din 1977, Plesita a spus: “L-am luat de barba si am dat si cu stinga, si cu dreapta! Nu-mi pare rau pentru ca banditul asta a facut mult rau Romaniei!”. Publicam astazi in exclusivitate pozitia istoricului Stejarel Olaru, care cere, dupa difuzarea acestei emisiuni, o ancheta detaliata in cazul Plesita.

Istoricul Stejarel Olaru, reprezentant in Romania al disidentului Paul Goma, formuleaza a doua plingere penala impotriva lui Nicolae Plesita, dupa cea din 10 ianuarie, adresata procurorului general al Romaniei, Ilie Botos.

Olaru scrie ca, in cadrul emisiunii de la OTV, generalul Plesita a dezvaluit ca a condus urmarirea disidentilor romani refugiati in exil si a ordonat eliminarea lor fizica, “chiar omorind “vreo doi-trei” dintre acestia”. “Consideram ca marturia publica a generalului Plesita are legatura directa cu plingerea penala formulata de Paul Goma la 10 ianuarie”.

Stejarel Olaru sesizeaza gravitatea marturiilor lui Plesita si cere declansarea cercetarii penale a acestuia. In prima adresa catre Ilie Botos, Paul Goma cerea autoritatilor romane, printre altele, aducerea in fata instantei a mai multor ofiteri de Securitate, intre care si generalul Nicolae Plesita, cel care a condus ancheta din data de 1 aprilie 1977.

“Plesita m-a batut indelung in biroul numarul 7, la sediul

Anchetelor Penale de pe Calea Rahovei, la 1 aprilie 1977, la aproape o ora dupa ce fusesem arestat", spune Paul Goma in plingerea sa.

Dupa care adauga: "In ajunul plecarii mele in Franta, in seara zilei de 19 noiembrie 1977, Plesita, luindu-si ramas-bun de la mine, m-a amenintat ca, daca nu-mi tin gura, Bratul Revolutiei, care-i lung, are sa ma atinga oriunde m-as afla. Tot atunci, mi-a promis un semn de cum voi ajunge la Paris. Am descifrat cu usurinta semnul in agresiunea impotriva Monicai Lovinescu, la 18 noiembrie 1977".

Paul Goma a fost arestat si anchetat de Securitate in 1956, dupa revolutia din Ungaria, cind si-a depus carnetul UTC in semn de protest. In 1977, in urma legaturilor pe care le stabilise cu intelectualitatea occidentala si cu "Miscarea '77", el a fost arestat din nou.

"Miscarea '77" era initiata de Vaclav Havel (presedinte al Cehiei dupa caderea Cortinei de Fier) in Cehoslovacia si cerea regimului comunist respectarea drepturilor omului, asa cum se angajase la Comitetul Helsinki din 1975. Atunci, dupa o ultima ancheta a Securitatii, el a fost expulzat impreuna cu sotia. Ajuns in Franta, s-a stabilit la Paris ca exilant politic.

Plesita - spaima disidentilor

Nicolae Plesita, nascut in Curtea de Arges, a fost intre 1962 si 1967 comandantul Directiei Regionale de Securitate din Cluj. Intre 1980 si 1984 a fost numit sef al Centrului de Informatii Externe a Securitatii. Sub sefia lui, Securitatea a organizat citeva atentate asupra disidentilor stabiliti in Occident, printre care si Paul Goma.

Acesta din urma a relatat despre atentatele asupra sa in cartile publicate, dar si in plingerea catre procurorul general al Romaniei.

Intre atacuri se numara primirea, in 1982, a unui colet-bomba intr-o carte, care l-a ranit grav pe seful artificierilor parizieni; tentativa de otravire prin intermediul unui agent al Securitatii, cunoscut sub mai multe nume: Hirsch, Haiducu, Visan, Forestier, precum si mai multe incercari ale Securitatii de a-l rapi pe fiul scriitorului.

OTV ar putea fi sanctionata din nou

Postul OTV va fi din nou subiect de discutie al unei sedinte CNA, ca urmare a emisiunii de joi seara, in cadrul careia gen. Nicolae Plesita a avut un discurs agresiv impotriva disidentilor din perioada comunista. Presedintele CNA, Ralu Filip, a declarat doar ca subiectul va fi discutat in sedinta de marti a consiliului.

Acesta nu a precizat daca si in ce fel va fi sanctionat postul condus de Dan Diaconescu.

Evenimentul Zilei, 29 ian 2005

Duminică 30 ianuarie 2005

Textul de mai sus a fost comentat pe internet de 3l persoane:

Plesita
Trimis de Mezinu (e-mail: m...u@yahoo.com) la 29-01-2005
nicolae plesita este cel mai mare bandit din Romania dar rromul zlatar Haiducu i-a dejucat crima de-al otravii pe Goma la un congres literar dar aceasta actiune a magarului plesita a avut urmari in relatile externe ale tarii cu Franta presedintele tarii eroul Ceausescu nu a mai fost invitat in Franta iar presedintele Mitterand nu a mai vizitat tara noastra

---

Acum e momentul !
Trimis de Shadow (e-mail: r...t@carp.net) la 29-01-2005
Daca 15 ani gen. Plesita si altii de teapa lui au trait nestanjeniti, iata ca acum dupa atata vreme ne amintim subit de ceea ce au fost ei in realitate. Nu vreau sa le tin partea, insa problemele de acum sunt mult prea importante si nu prea lasa loc pt. a incepe o vanatoare de vrajitoare batrane. Sunt convins ca intr-un fel sau altul ei tot vor plati pt. ce au facut.

Plesita, o JIGODIE COMUNISTA !!!..
Trimis de GT-X (e-mail: a...e@wowway.com) la 29-01-2005
JJ..IGODII comuniste ca Plesita si alti securisti contemporani cu el, reuseau pe atuncea sa suie pe cele mai inalte "culmi" ale luptei contra dizidentilor. El era unul dintre "dirijorii" "orchestrei securitatii" care interpreta fals "marsul funebru" calcind peste schelete, dar care prevestea "apocalipsa ceausista" de mai tirziu. Daca asemenea "eroi" au uitat "ce au facut rau" pentru poporul roman si inca nu au ajuns sa privesca "albastrul cerului" de dupa gratii, atunci nu este prea tirziu sa li se faca cite-o surpriza, chiar acuma inainte de a-si da "obstescul sfirsit". Mai ales atunci cind chiar ei i-si "zgindaresc" trecutul rusinos. Cu bine, GT-x /SUA

Gunoi a fost , gunoi e inca !...
Trimis de Andrei Mageriu (e-mail: a...u@aol.com) la 29-01-2005
...si o fi in neamul romanesc.
La ce sa te astepti de la securisti ?, la ceva bun , numai din laudele lui plesita va puteti da seama ce IQ ridicat are , sa te lauzi cu "faptele de vitejie " pe care le-ai comis, omorand si schingiuind "dusmanii poporului" , arza-v-ar focul sa va arza de libidinosi , gunoaiele pamantului! Pe astia ar trebui Basescu sa-i "aranjeze" primii , ca acestia sunt adevaratii dusmani ai Romaniei !
Si cand te gandesti ca aceasta lepadatura ca si multi altii ca el , inca mai beneficiaza de "pensii babane" de nomeclaturisti !
Sari pe ei Domn' Presedinte , smulge-le beregata!

Securistul Plesita, dat pe mina Parchetului General
Trimis de Nita Pricajitul (e-mail: g...t@yahoo.com) la 29-01-2005
Securistii se impart in doua: securisti KGB-isti si Securist-CIA. Sau poate gresesc? Mai sunt si alte categorii de securisti? Bineinteles stipendiati. D-ta D-le Adrian Severin ce zici?
Securitatea lui Ceausescu ? Isi mai arata pumnii?...Fara-ndoiala, acest gene-

ral de paie - Nicolae Plesita (nu stiu de ce-mi vine pe limba sa-i zic : Pleosnita), ar trebui imediat pus în catuse, deferit justitiei, iar mai apoi dupa gratii, sa dea socoteala pentru faptele sale. Nu mai exista nici un dubiu în privinta culpei sale, el însusi spovedinu-se de bună voie si nesilit de nimeni ce fel de fapte de ispravi a savîrsit pe vremea odiosului. Insa, mult mai odioase par a fi aradelegile savirsite premeditat de catre acest securist notoriu ce înca se mai închina la himerica umbra a defunctului despot de la Scornicesti. Ar cam fi timpul sa-ncepem Procesul Comunismului, si să lamurim odata pentru-totdeauna: cum a fost, ce a fost, cine sunt infractorii si ce va mai urma...

Un mesaj adresat celor tineri: Multi dintre voi v-ati nascut odata cu Revolutia. Multi dintre voi nu cunosc ororile dictaturii comuniste sub al carei jug românii au patimit 45 de ani. Parintii vostri insa, cunosc adevarul. Cu-atît mai mult, bunicii vostri, cei ce-au fost cel mai greu încercati. Unii dintre voi poate v-ati aflat in fata televizorului urmarind emisiunea lui Dan Diaconescu in direct ascultind declaratiile acestui maimutoi mascarici pe umerii caruia atarna greu doi epoleti cu firete de aur. Insa nu stiu cati dintre voi cunosc adevarata fata a acestui sobolan bolsevic ce se pretinde sa i te adresezi: "domnule general". Şi nu stiu cîti dintre voi (ma refer la cei foarte tineri) cunosc cine a fost si ce a reprezentat PAUL GOMA pentru România acelor ani. "Banditul" Paul Goma, cum îl califica Plesita, ei bine, a fost trebuie sa cunoasteti acest adevar istoric, simbolul rezistentei anticomuniste românesti. Un scriitor de mare talent, de o larga recunoastere internationala, unul dintre cei mai curajosi luptatori împotriva dictaturii comuniste din Europa de Est. Din ordinul lui Ceausescu s-a încercat asasinarea sa în repetate randuri, prin diferite metode. N-au reusit. Pentru ca bunul Dumnezeu are grija de cei ce-L iubesc. Generalul Plesita este un criminal in adevaratul sens al cuvintului. Şi macar de-ar fi fost doar cazul Goma... Cine mai stie pe ca si multi altii i-a snopit in batai acest imbecil? Parintii si bunicii vostri au suferit mult. Poate chiar in familia voastra se afla victime ale acestei brute. Tineri, nu fiti reci si nici indiferenti in fata trecutului nostru. Este si de datoria voastra morala sa aflati adevarul. Sa se faca lumina in toate acum, prin glasul vostru, pentru ca acum puteti face acest lucru. A sosit timpul Adevarului, timpul Judecatii.

Cereti urgent aducerea in fata Justitiei a acestui CRIMINAL, pe nume Nicolae Plesita, sa plateasca cu virf si indesat pentru toate nelegiuirile sale. Locul sau este in spatele gratiilor si nu in fata camerelor de luat vederi, sa improaste cu noroi peste toata stradania si suferinta românilor in lupta lor de-a lungul anilor impotriva nedreptatilor sociale, a comunismului. Daca unii dintre voi au avut si inca mai au indoieli despre rolul ce l-a jucat securitatea românească sub dictatura lui Ceausescu, "rechizitoriul" televizat luat lui Nicolae Plesita, unde deliberat isi recunoaste faptele, este cit se poate de concludent. Dar daca veti multiplica cei doi pumni ai generalului cu pumnii la patrat al altor citeva zeci de mii de de securisti ce se aflau in slujba dictatorului, veti avea o imagine completa si zguduitoare a Securitatii. Este, fara doar si poate, semnalul ca Procesul Comunismului trebuie sa inceapa cit mai urgent posibil, fara aminare, fara taraganare... Sa fie adusi in fata justitiei toti infractorii ce se fac vinovati de astfel de abuzuri, sa plateasca pentru faptele lor. A sosit timpul sa se faca o curatenie generala si definitiva in toate structurile statului, ale intregii societati românesti, caci multi dintre acestia inca sunt cocotati in jilturi caldute, unele destul de pufoase si inalte, primind salarii babane, in timp ce altii, mult mai capabili decit ei, nu au loc din pricina acestor sobolani care, oricind, pot deveni extrem de feroci daca-i vom lasa sa

se inmulteasca. Doamne pazeste...
Atita timp cit in SRI si chiar sn SIE colcaie o armata de fosti securisti, siguranta securitatii nationale poate fi oricînd pus? In pericol printr-un puci politic ce-abia il asteapta. Iar "puciul" acesta ar putea fi: revenirea la putere, peste cinci ani, a lui Adrian NASTASE!
Iata de ce "macelarul Nastase" va trebui eliminat imediat din fruntea Camerei Deputatilor, pina nu-i prea tirziu. Acum ati inteles mai bine de ce inca nu se pot intoarce acasa, atit Ioan Mihai Pacepa cit si Paul Goma? Ajutati-i voi sa se-ntoarca pe vatra casei lor. Români, puterea e acum in mina voastra. Hai sa intram in UE cu fruntea sus si nu luati "de mila" in caleasca democratiei capitaliste din occidentul Europei . Aveti cuvintul... doamna Monica Macovei, ministru al Justitiei si domnule prim-ministru Tariceanu!

_____

Plesita, o JIGODIE COMUNISTA !!!...
Trimis de GT-X (e-mail: a...e@wowway.com) la 29-01-2005
JJ..IGODII comuniste ca Plesita si alti securisti contemporani cu el, reuseau pe atuncea sa suie pe cele mai inalte "culmi" ale luptei contra dizidentilor. El era unul dintre "dirijorii" "orchestrei securitatii" care interpreta fals "marsul funebru" calcind peste schelete, dar care prevestea "apocalipsa ceausista" de mai tirziu. Daca asemenea "eroi" au uitat "ce au facut rau" pentru poporul roman si inca nu au ajuns sa privesca "albastrul cerului" de dupa gratii, atunci nu este prea tirziu sa li se faca cite-o surpriza, chiar acuma inainte de a-si da "obstescul sfirsit". Mai ales atunci cind chiar ei i-si "zgindaresc" trecutul rusinos. Cu bine, GT-x /SUA

_____

Plesita, plosnitza
Trimis de Alex (e-mail: a...x@yahoo.com) la 29-01-2005
Criminalul de Plesita sa moara in inchisoare, sa-l bata puscariasii pina moare, asa merita bestia aia de securist. Si toti securistii criminali, sa moara cu totii in inchisoare, la munca silnica.

_____

RE: **Plesita**
Trimis de NeaFanica (e-mail: s...a@aol.com) la 29-01-2005
Referitor la Plesita
U N D E SUNTETI .....SOBOLANILOR va ascundeti nu aveti nimic de spus?????. auziti fostilor cum un TORSIONAR al securitati vorbeste in numele POPORULUI ROMAN. ACEST plesita TREBUIE IMEDIAT in compania celorlanti ARESTAT .SPANZURAT ca exem-
plu .BOTOS daca nu reactioneaza I M E D I A T .la munca de jos!!!!!!!!!.

_____

Domnule Basescu
Trimis de Cristian Montreal Canada (e-mail: c...2@hotmail.com) la 29-01-2005
Luati o masura cu CNA-ul asta ca a ramas de pe vremea comunistilor (in gandire)

_____

RE: **Plesita**
Trimis de Stefan (e-mail: f...6@yahoo.com) la 29-01-2005
Referitor la Plesita

Mai copile
Bine ca ai adoptat numele de Mezinu, pai ce "erou" isi lua consilieri de genul Plesita!? Poate Stalin, pe Beria (dar nu cred ca stii despre ce vorbesc)! Dej, pe Draghici! Si mai nou, Iliescu, respectind proportiile, pe Chitac, tata Nitu, Toma Zaharia, Dan Iosif (d-alde d-astia)!

Pleshnitza
Trimis de Lipoveanu (e-mail: k...u@yahoo.com) la 29-01-2005
Cunosc fosti ofitzeri de securitate, actuali ofitzeri S.R.I., care se declara entuziasmatzi de ceea ce povesteshte Pleshnitza!

Javra e tot javra!
Trimis de Gelu (e-mail: g...v@personal.ro) la 29-01-2005
Desi par fosile, au inca multa putere in Romania. Sunt sustinuti cu bani grei si fac un "terorism" economic in Romania. In timp ce populatia saraceste acestia se imbogatesca din ce in ce mai mult. Bogatia insemna putere. Ei fac ceea ce au invatat sa faca. Nu se vor putea schimba niciodata. Acesta este unul dintre marile pericole in Romania: fostii securisti.
Sunt cu atat mai periculosi cu cat oameni din structurile actuale ale S.R.I. fac joc dublu, iau bani de la statul roman dar si de la potentatii actuali. Ei nu apara interesele Romaniei ci pe ale imbogatitilor peste noapte din Romania.
Aceasta este opinia mea.

"Incidentul" cu Goma
Trimis de Sen (e-mail: a...c@yahoo.com) la 29-01-2005
Spicuiesc dintr-un interviu acordat de domnul general Nicolae Plesita in care explica motivele si reactia avuta impotriva lui Goma, un tradator si mincinos ordinar.
"Era imediat dupa cutremurul din 1977. Morti, mizerie, presiuni de tot felul. Apare Paul Goma cu ideea ca face el o Carta Havel in Romania. Faceau coada la el pacatosii care-i cereau butelii. L-am prins la Cercetari penale, l-am apucat de barba si i-am tras un pumn in falca de-a ramas cu gatul stramb. „... Dumnezaul ma-tii, dobitocule, in timp ce tara moare de tatari, tu te ocupi de Havel?! Ma, cum nu ti-a cazut, ma, o caramida in capu' ala, te-n c... pe ma-ta de buhai?!“ Aveam 1 500 de morti in Bucuresti. Nu mai suportam sa vad atata moarte, suferinta, si Goma se alinia cu Havel! Dupa ce ne-am imprietenit, m-a intrebat: „Domnule general, totusi, spuneti-mi ce-i aia buhai?“ „Cum, ma, tu, care esti moldovean, nu stii?“ La Europa Libera, au facut tapaj mare ca i-am smuls barba. Nu i-am smuls-o... „I-ati scapat-o cam tare!... mi-a zis colonelul Vasile de la Cercetari penale. Asta-i si cardiac“.
Parerea mea ? Inteleg pe deplin exasperarea de care a fost cuprins domnul Plesita, un om inteligent, lucid, patriot, cu preocupari deosebit de serioase si importante, pus intr-un moment delicat in fatza unui nenorocit sarit de pe fix care avea chef de diversiuni.
Duritatea domnului Plesita a fost intodeauna justificata si corecta, conditii in care nu doar ca nu trebuie condamnata, dar trebuie sa fie respectata si inteleasa, pentru ca a servit inainte de toate interesele POPORULUI ROMAN.

La inchisoare cu criminalii...
Trimis de Gregor (e-mail: g...n@yahoo.com) la 29-01-2005
Securistii reprezenta grupul social cel mai abject al Romaniei inainte de

1989. Acesti handicapati mintal, slugi ale unui regim comunist criminal, erau gata sa-si terorizeze parintii si sa-si omoare fratii si surorile pentru pentru a trai ei mai bine. Securistii au produs atata rau Romaniei si romanilor, incat nu merita altceva decat sa dispara fizic. Au dus-o cel mai bine in Romania comunista, producand cel mai putin (inafara de teroare si crime, bineinteles). Astazi, acesti monstri cu mintea cat grauntele de grau sunt SRI-isti, politicieni sau oameni de afaceri (de fapt hoti ordinari). Si continua sa faca rau. Unii dintre ei, cu un coeficient de inteligenta nu cu mult peste zero, se mai si lauda cu actele lor de vitejie barbara contra unor nevinivati fara aparare. Ce gunoaie umane! Dar totul in viata se plateste, mai repede sau mai tarziu. Asta este valabil si pentru securistii tortionari.

_____

OTV

Trimis de Bicu (e-mail: e...2@yahoo.it) la 29-01-2005

Daca si noua guvernare se ia de OTV care dupa opinia mea este un post de televiziune bun la ce ne mai putem astepta...

_____

RE: **Plesita**

Trimis de Gelu (e-mail: g...n@hotmail.com) la 29-01-2005

Referitor la Plesita

Ce bine au facut tarii? Au omorit oamenii nevinovati iar la mintea ta de bibilica inseamna c-au facut bine tarii?

_____

RE: **Acum e momentul !**

Trimis de Alex2 (e-mail: a...u@yahoo.com) la 29-01-2005

Referitor la Acum e momentul !

Trebuie neaparat sa plateasca acuma ca sa nu se mai incumete si alte bestii sa faca la fel. Nu este cazul sa fim mioritici.

_____

RE: **Pleshnitza**

Trimis de Gelu (e-mail: g...n@hotmail.com) la 29-01-2005

Referitor la Pleshnitza

Tot sobolani imputiti au ramas. De aceea se bucura de cele povestite de gen. sobolanul Plesita.

_____

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**

Trimis de Sen (e-mail: a...c@yahoo.com) la 29-01-2005

Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata "pumnii"...

Esti un "frustrat", dupa cum ii place domnului general Nicolae Plesnita sa se exprime.

Domnul general Nicolae Plesita, pe care tu ca un nesimtit il desconsideri, a oferit suport logistic si financiar inclusiv lui Carlos, dar uite ca nimeni din LUME nu ii poate face vreun rau, dimpotriva, inteligenta si activitatea lui sunt respectate in intreaga lume de catre .

Cazul Goma, ca si postarea ta de ratat, este o intoxicare ieftina, nenorocitul ala este doar o jigodie ordinara,un tradator lipsit de valoare, inteligenta si caracter.

Domnul general Nicoale Plesita are reputatia unui om deosebit de inteligent, integru, corect, dur, intransigent, un om care si-a slujit tara inainte de toate, este de notorietate ca pentru el a existat ROMANIA inaintea lui Ceausescu. Domnul general Nicolae Plesita merita doar respecte, admiratie si onoruri, este un om care a facut parte din elita spionajului, un om care a servit

interesele tarii din randurile unei agenturi formata din oameni geniali, respectiv superba DIE.
Articolul de astazi din EZ este un fas jurnalistic fara valoare, domnul general Nicolae Plesita nu a declarat nimic incriminatoriu, eu chiar va sfatuiesc ca pe viitor sa incercati sa invatati din fiecare cuvant rostit de acest erou national.
Sanatate si numai bine domnule general Nicolae Plesita, suntem mandrii ca sunteti roman.

RE: **La inchisoare cu criminalii...**
Trimis de Sen (e-mail: a...c@yahoo.com) la 29-01-2005
Referitor la La inchisoare cu criminalii...
Ghorghe, Gheorghe, Securitatea a aparat interesele Romaniei, ofiterii de informatii care au slujit aceasta extraordinara agentura merita doar respect si admiratie, au fost si sunt niste oameni inteligenti care indiferent ce au facut, nu au sa suporte niciodata vreo consecinta negativa, pentru ca sunt practic niste oameni mai presus de lege, pentru ei se aplica alte legi si regulamente, atata timp cat nu tradeaza sau dezvaluie public secrete de stat, pot sa-si vada de treburi. Oameni de calibrul domnului general Plesita nu au sa patească niciodata nimic, sunt respectati si sustinuti de oameni puternici, dar inainte de toate, de fapt, nu au facut absolut nimic gresit in viata lor. Ca tu crezi altceva, asta este problema ta, problema care nu intereseaza pe nimeni.
Tu si restul de forumisti greoi de capatzana, nu dispuneti de inteligenta, pozitia sociala sau dreptul moral sa cereti socoteala unui om de calibrul domnului general Nicolae Plesita, care a fost si este unul dintre cei mai inteligenti si puternici oameni din lume, care daca si-ar pune mintea cu tine te-ar distruge complet in jumatate de ora,indiferent pe ce continent traiesti.
Inainte sa deschideti gura,priviti realizarile voastre aproape inexistente, cine sunteti voi si apoi comparati totul cu viata si realizarile acestui om care a ajuns sa conduca DIE, nenorociti penali ce sunteti.

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Un Fost Agent DIE (e-mail: D...E@hotmail.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata
Mai Sen,
Precum comunismul a fost un vis urat al romaniei din care cu greu se trezeste azi.. fosta securitate si inclusiv DIE a servit interesele meschine ale unor tortionari care au facut o politica straina romaniei. Comunismul a fost adus in Romania cu ajutorul tancurilor sovietice iar ideologia comunista asa cum a fost transposa in viata a fost opera unor criminali in serie care ajungand la putere au terorizat populatia lipsita de aparare si au impus cu ajutorul organelor de represiune care au facut un macel, un genocid din toate punctele de vedere asupre propriei populatii pe care cu multa emfaza spuneau ca o apara de dujmanul de clasa. Plesita a fost un cirac, unul dintre nenumaratii criminali in serie care au avut putere discretionara asupre a tot ceace misca in romania. Nu poate fi un erou un criminal. Actiunile securitatii in teritoriile tarilor din europa occidentala pentru a teroriza in continuare cetatenii romani care au reusit sa se desprinda din lagarul comunist denota cat de stupizi si mizerabili au putut sa gandeasca si sa infaptuiasca acesti cireci infumurati, prosti si ignoranti. Ai uitat frate ca mai era putin ca acest popor sa moara de inanitie in timp ce banii munciti de romani finantau terorismul international numit de catre dictatorul ceausescu.. "revolutia comunista in lume". Acest sistem a disparut si deabia acum acest popor se trezeste si vede cum se poate

trai si daca o duce greu acum tot comunismul, comunistii, mai nou PDSristii este de vina. I-ar place lui Plesita si la toti fostii si actualii securisti sa fie reprimati cu cruzime atat ei cat si familiile lor? Nu cred.... Asta este diferenta intre un sistem si altul.. Asa ca nu te mai lansa in prostii si sa afirmi ca Plesita este un erou. Daca ai fost lucrator in securitate mai bine taci si incearca se treci printr-un program de reeducare sa poti gandii liber si sanator...

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Sen (e-mail: a...c@yahoo.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata
Gagiule, dar in Mongolia, India si Congo de ce este saracie, tot din cauza Securitatii ?
Sa lasam povestile de scoala duminicala, Securitatea, exceptand inceputurile ei, a fost o agentura model care si-a slujit tara, ei au tinut Romania unita, ne-au adus democratia si nu au facut niciodata mizeriile pe care CIA le face astazi acasa si in lume, totul culminand cu 9/11 cand si-au macelarit proprii cetateni dupa care si-au aruncat tara intr-o agresiune neprovocata in Irak. Cauta in DC si printre jidanii din Brux problemele Romaniei, nu in arhivele si actiunile Securitatii.
Nu inteleg de ce tu si alti nenorociti vorbiti asa aiurea si negativ despre un serviciu special care nu a avut nici o legatura cu voi si daca cumva a avut, este din vina voastra si nu a lor, daca intrai in vizorul lor era pentru ca iti ardea de tradare sau comiteai ceva ilegalitati deosebit de grave.
Cheful nu imi permite sa continui discutia pentru ca sunt scarbit de lipsa de discernamant si capacitatea de intelegere a unor jartele penale cum esti tu.
Sfatul meu pentru tine si restul este sa nu va mai bateti capul cu chestii care va depasesc in mod clar inteligenta, pregatirea si competenta. Tu si restul de viermi nu aveti NICI UN DREPT si autoritate sa cereti socoteala acestor oameni.
Nu inteleg cum de niste ratati si descreierati ca voi, fara nici o realizare importanta in viata, lipsiti de respect si aprecieri, indrazniti sa-l injurati pe un om despre a carui viata si activitate, in fond, nu cunoasteti absolut nimic, in afara de niste zvonuri si minciuni spuse de niste nimeni in drum.

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Un Fost Ofiter DIE (e-mail: D...E@hotmail.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata "pumnii"...
Pai ce sa spun...este bine ca faceti educatie cu tanara generatie caci acestia nu cunosc adevarul. Asa ca inceputul acestei campanii impotriva fostilor securisti trebuie sa inceapa neintarziat. Si ca sa fie treaba treaba, "numele de cod" al acestei actiuni, asa cum le placea odinioara la securisti sa denumeasca actiunile impotriva disidentilor, ar fi firesc zic eu sa se numeasca "GREUCEANU". Este un inceput zic eu. O organizatie in acest sens si aceasta denumire poate fi legalizata la un tribunal sub forma unui ONG nonprofit. Acest organism ... asemeni MOSSAD-ului ar putea "vana" securistii fosti si noi oriunde s-ar afla acestia asa cum odinioara "vanau" ei disidentii. Vanatoarea noastra nu va fi in nici un caz ca cea cu Adrian Nastase si Mistretii, ci una legala, corecta adunand probe in fata justitiei. Si daca Procesul Comunismului inca nu poate fi lansat in Romania... putem sa gasim o alta jurisdictie pentru a-l incepe. Poate ca tara in care Goma ar fi trebuit sa fie ucis, ar fi un inceput... Apoi la un tribunal international.. Nu? Astept inceputul!

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Un Fost Agent DIE (e-mail: D...E@hotmail.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata
Dupa ton te vad incoltit omule. Tu care ai atatea realizari si care lingi in cur un criminal inascut cine esti si cu ce drept vorbesti despre noi..ceilalti. Se pare ca ai fost in barca cu Domn. General. Mama voastra de criminali si de cacaciosi care ati trait numai di furtisaguri, minciuni si delatiune. Mai ai tupeul sa aperi un imputit. Pai imputit esti si tu si toata tagma voastra de ordinari. Ce realizari are derbedeul asta in uniforma de general ma prostule? Ca daca il pui sa faca ceva in viata nici cu matura nu este in stare sa mature. Generalii astia de care vorbesti tu au fost niste macelari bolnavi la minte... paranoici. Asta nu stie nici ce inseamna spionaj sau contraspionaj. Ditamai ofiterul de Informatii Domnul General dadea cu pumnii ca un birjar in oameni fara aparare si trimitea BOMBE IN ALTE TARI SA UCIDA OAMENI. Ratatii astia ar fi trebuit judecati pentru TERRORISM INTERNATIONAL asa cum sunt judecati teroristii de azi. Poate de gasesc si pe tine in boxa ma catelusule, lingau si tradator, pus in slujba criminalului. Nu cumva inca iti mai primesti solda. Daca punem mana pe tine, mai ai tupeul sa afirmi ceeace spui acum. Vezi ca lumea e mica si nu fi asa de sigur ca nu aflu cine esti!

RE: **La inchisoare cu criminalii...**
Trimis de Leana Partac (e-mail: l...a@yahoo.com) la 29-01-2005
Referitor la La inchisoare cu criminalii...
Gresesti tinere, vad ca esti muscat tare de comunism incat iti trebuie mult tratament psihiatric sa-ti poti reveni daca mai este posibil. Tu numesti ciuma asta om puternic pe pamant.... Cacatul asta nu are inteligenta nici cat un magar constipat. Puterea i-a dat-o comunismul un regim de criminali anacronici unde oamenii erau propulsati nu in raport de inteligenta ci in raport de cruzimea si lipsa lor de discernamant social, moral si politic. Comunismul a fost regimul celor prosti ajunsi in postura de bulibasi ai regimului comunist. Nu Plesita era superinteligentul ci anumiti subordonati ai lui. Pe prostul asta il mancau cainii daca il lasai intr-o tara capitalista fara bani in buzunar. Dar in Romania ajunsese prostul General Da Romania a fost tara tuturor posibilitatilor in sistemul comunist. Prost sa fi noroc sa ai. Ce sti tu despre realizarile noastre. Sportivii, scriitorii, oamenii de stiinta si cultura au avut realizari notabile care vor ramane cu litere de aur in istoria romaniei si nu petele de sange scurs nevinovat din venele atator oameni batuti si ucisi de cacaciosi de teapa lui Plesita si a ta. Oricum esti un nimic .....

RE: **Plesita**
Trimis de Cosor Ion (e-mail: c...r@msn.com) la 29-01-2005
Referitor la Plesita
nu trebuie interzis acest post de TV ci mentinut si sa cheme toate secaturile trecutului sa-si verse dejectiile si apoi luati la puricat de organele abilitate

---

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Cosor Ion (e-mail: c...r@msn.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata "pumnii"...
pentru aceasta trebuie infintata juridic o organizatie cu scopul de a aduce in fata legii COMUNISMUL si mai ales CEAUSISMUL, cu toate crimele lor si eliminarea acestor crminali din toate structurile statului de drept, iar cei

gasiti vinovati de crima de omor sa fie pedepsiti conform legii in vigoare

---

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Gelu (e-mail: g...n@hotmail.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata
Eu credeam ca Sen lingea la Nastase numai din placere, deoarece i-o fi cazut cu drag vinatorul cel vestit. Dar vad ca el este lingau de meserie si linge la toti sobolanii si soriceii din fosta asociatie de criminali Cooperativa: Ochiul, Timpanul si Sopirla. Nu ramine decit sa-i urma pofta buna. Pesemne ca fara sa faca acest lucru saracul de el se sufoca.

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Gelu (e-mail: g...n@hotmail.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata
"Mama voastra de crimimali si de cacaciosi care ati trait numai di furtisaguri, minciuni si delatiune." Si crime in primul rind. Crime, multe crime. Ofiterii si lucratorii de securitate au fost criminali de meserie, scoliti ca sa ucida pe toti cei care se opuneau dictaturii clasei muncitoare. Datorita lor e tara plina de gropi comune: Sighet, Gherla, Canal, Pitesti..

RE: **Securitatea lui Ceausescu isi arata**
Trimis de Sen (e-mail: a...c@yahoo.com) la 29-01-2005
Referitor la Securitatea lui Ceausescu isi arata
Lasa glumele bufonule, ca ce spui tu nu sunt amenintari sunt glume. Daca chiar te intalnesti cu mine o sa incepi sa plangi cu sughituri din start, nici nu trebuie sa-ti ard o palma.
Pseudonimul ales de tine denota clar ce ratat ordinar si scursura sociala esti, delirezi ca un prost si in stupiditatea ta iti imaginezi probabil ca cineva chiar crede ce spui. Sa fim seriosi, esti maxim un spalator de bude plictisit, un frustrat ratat fara trecut si viitor.

Mesaje (***Evenimentul Zilei***) 29 ian. 2005

Am primit cu întârziere articolul lui Florin Gabrea din ***22***, ANUL XIV (777) (28 ianuarie 2005 -04 februarie 2005
Il reproduc aici:

FLORIN GABREA

Ce nu se poate accepta

(Scrisoare deschisa catre domnul Dan Diaconescu)

Stimate domnule Dan Diaconescu

V-ati castigat in peisajul mass-media o anumita notorietate, prin modul insolit in care ati inteles sa practicati meseria de autor si coordonator de emisiuni de televiziune. Felul nonsalant si sprintar, care va caracterizeaza, a castigat multi simpatizanti din randul telespectatorilor nocturni, amatori de senzatii tari, scandaluri (insertul dvs. preferat) de presa si politice, surprize si "bombe" mediatice, pe care le-ati pus in scena cu infrigurare si satisfactie nedisimulata. Curiozitatea si inselatoarea neimplicare pe care le arborati, mai ales atunci cand invi-

tatii dvs., ademeniti de ipostaza aparitiei publice, se dezlantuie in invective, afirmatii calomnioase sau deconspirari aparent spectaculoase, v-au jucat, in septembrie 2002, o festa si v-au transformat in autorul unei performante unice in istoria postdecembrista: inchiderea postului de televiziune, unde dvs. moderati, seara de seara, emisiunea DDD (Dan Diaconescu Direct), ca urmare a unei sanctiuni primite din partea Consiliului National al Audiovizualului.

Odata cu reprimirea licentei de transmisie, la 5.04.2004, v-ati reluat ciclul de emisiuni, care v-au adus faima. Pe data de 18.01.2005, neastamparul si gustul pentru aromele tari, strepezitoare, v-au adus o noua captura si un nou record: intre ochiurile dese ale navodului aruncat nu se zbatea o plevusca, ci se lafaia, de asta data, un peste mare si gras, in persoana lui Nicolae Plesita, fostul sef al Centrului de Informatii Externe, cu functia de ministru prim-adjunct, in perioada de trista amintire (1980-1984). Ajutat de jurnalistul Marian Oprea, care va tinea isonul, ati coordonat operatiunea de "invaluire" si "stoarcere" a exemplarului ihtiomorf, in speranta (desarta) a obtinerii unor informatii de interes capital pentru tara. Incisivitatea dvs. aparenta (de "rutinat" reporter de investigatie) alterna cu onctuozitatea de circumstanta, iar ireverentele fara perdea ale "maestrului de ceremonii" va lasau rece si erau contracarate de noi "atacuri" interogative.

Din pacate, solzii tari si alunecosi nu permiteau accesul la viscerele tainice, bine protejate, ale capturii, perfect adaptate la mediul nebulosului, al dezinformarii si al brutalitatii sadice. O stupefianta stapanire de sine, o agresivitate exploziva si o siretenie de vulpe batrana, care adulmeca tot, dar se preface ca a pierdut drumul catre vizuina, se topeau amagitor, uneori, in accese de bonomie senila si va faceau sa credeti ca aveti in fata doar un biet pensionar oarecare, hartuit de amintiri, resentimente si frustrari. Culoarea bronzata a pielii, bratara jucausa de la incheietura mainii si "modesta" autodeclarata pensie de 20 de milioane (!) de lei intregeau portretul unui om implinit si impacat, cu un cerc larg de prieteni credinciosi, o vasta experienta si o mare pofta de viata. Iar in priviri sticleau, inca, patimi si aspiratii, care nu se stinsesera odata cu varsta.

Ca dumneavoastra, furat de valul reportericesc, ati uitat (sau ati ignorat cu buna stiinta) ca invitatul dvs. nu era un pensionar oarecare, ci un personaj infricosator si deplin responsabil, se poate accepta. Ca personajul infricosator si sangvin rememora, in fata dvs., o intreaga paleta a terorii totalitare, drapate incontinent in constiinciozitate si dragoste de patrie, se poate accepta. Ca personajul infricosator si abil va ducea de nas, lasandu-va impresia ca l-ati incoltit si ca, in cele din urma, va trebui sa se predea, se poate accepta. Ca personajul infricosator si lipsit de scrupule putea fi hartuit de orice, doar de remuscari nu, dupa cum a declarat la sfarsitul emisiunii-maraton, se poate accepta. Ca personajul umbla, azi, printre noi, vioi si rubicond, in sfidarea oricarei legi si a justitiei, desi a participat nemijlocit, ca sef al unui serviciu secret, in slujba dictaturii ceausiste, la tentative de anihilare si reducere la tacere a vocilor opozante (cum ar fi cele de la Europa

Libera), din afara tarii, si a sprijinit cu bani si logistica pe teroristul international Carlos, iarasi se mai poate accepta.

Dar ca personajul infricosator si impenitent indrazneste, azi, stimulat de ospitalitatea si indulgenta inconstienta a dvs., sa mai treaca la atac, la un post de televiziune frivol si complice, batjocorind si insultand victimele represi-unii, asta nu se poate accepta!

Ca personajul infricosator descrie, cu lux de amanunte, in fata dvs., usor amuzata, cum, in 1977, nu doar l-a tras de barba pe Paul Goma, care "era un dobitoc!" si semnase aderarea la Charta 1977, tocmai dupa cutremur, cand organele de Partid, de Stat si de Securitate erau ocupate cu scoaterea victimelor de sub daramaturi, ci si cum l-a lovit "cu pumnul, si cu stanga si cu dreapta", de asemenea nu se poate accepta!

Ca "grupul Toma Arnautoiu" si "nenorocitul de colonel Arsenescu" (vestitii si demnii de onoruri post-mortem partizani), la prinderea carora cu mandrie a luat el insusi parte si a considerat impuscarea lor ca binevenita, sunt numiti, de acelasi personaj, "criminali" si sunt injurati ca la usa cortului ("futu-le muma-n cur!") nu se poate, sub nici o forma, accepta!

Desigur, pedeapsa inocenta a triplei Note 2, pe care v-o acord pentru realizarea acestei emisiuni degradante, in anul 2005, nu va poate scuti de protestul si apelul meu catre intreaga societate civila, catre CNA, catre Presedintia Romaniei, catre Parchetul General, de a gasi mijloacele de sanctionare pentru umilirea si batjocorirea, cu buna stiinta, a unei natiuni cu ranile inca deschise, pentru injosirea memoriei celor care au luptat impotriva comunismului, pentru incalcarea grava a demnitatii si a dreptului la imagine ale victimelor si ale urmasilor lor. Si, nu in ultimul rand, pentru lipsa de decenta, demnitate si constiinta, fara de care orice tip de jurnalism, fie el si frivol, se descalifica.

Am obosit. Mi-e greaţă.
Am să mă plimb puţin, poate-mi trece.

Nu mi-a trecut.

Luni 31 ianuarie 2005

Valerian Stan mi-a trimis articolul din România liberă de azi:

Parchetul General s-a autosesizat
Generalul Plesita ar putea fi urmarit penal

Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) a declansat procedurile oficiale de identificare a magistratilor care au facut politie politica si care dupa 1990 s-au infiltrat in diverse institutii. Biografia de posibil securist a lui Ilie Piciorus, secretar general adjunct al CSM, va fi

verificata de CNSAS la cererea CSM. Dosarul lui va fi analizat si de SRI, si de Parchetul General. In acelasi timp, autosesizarea Parchetului General in cazul fostului general de securitate Nicolae Plesita inseamna unda verde pentru urmarirea penala a tuturor ofiterilor de securitate care au comis acte de tortura.

Potrivit Legii 317/2004 (avizata de UE), CSM se poate pronunta asupra reputatiei unui magistrat atunci cand acesta este acuzat de fapte care nu sunt compatibile cu statutul profesional. Presedintele CSM, judecatorul Dan Lupascu, s-a autosesizat in urma unor incomode semnale sosite din partea societatii civile. Conform acestor semnale, asupra nou-alesului secretar adjunct al CSM, Ilie Piciorus, planeaza suspiciunea de a fi facut politie politica inainte de 1989. Dan Lupascu a propus plenului CSM, la ultima sedinta, ca inaltul for sa decida asupra modului in care vor fi rezolvate astfel de probleme delicate ce vizeaza corpul magistratilor. Membrii CSM nu si-au menajat locurile ocupate in varful puterii judecatoresti si au hotarat ca institutiile abilitate sa se pronunte asupra trecutului celor care pot prejudicia imaginea Magistraturii. Dan Lupascu a comunicat oficial ca "CSM a solicitat Consiliului National pentru Studierea Arhivelor Securitatii sa efectueze verificarile necesare si sa comunice daca vreunul dintre membrii consiliului au fost colaboratori ai organelor Securitatii ca politie politica". Totodata Lupascu le-a cerut directorului SRI, Radu Timofte, si procurorului general, Ilie Botos, sa verifice informatiile aparute in presa referitoare la Ilie Piciorus.

La ordinul Securitatii

Demersul oficial al CSM poate fi considerat urmarea celor doua sesizari facute de Asociatia Magistratilor din Romania (AMR) catre CNSAS (una in decembrie 2004, alta acum o saptamana). In data de 22 ianuarie a.c. Consiliul Director al AMR l-a sesizat si pe noul ministru al Justitiei, Monica Macovei, asupra "unor probleme stringente care afecteaza credibilitatea si imaginea Justitiei". Ministrul Macovei era atentionat ca "AMR va reitera cererea adresata in luna decembrie 2004 catre CNSAS pentru a comunica daca vreunul dintre cei 19 membri ai CSM a colaborat sau a facut politie politica".

Subiectul Ilie Piciorus nu este o noutate nici pentru ministrul Macovei si nici pentru vechiul CSM. Piciorus a fost membru in vechiul CSM. In timpul sedintei plenului CSM de la inceputul lunii ianuarie a.c. ministrul Macovei - in calitate de membru in noul CSM - s-a opus validarii procurorului Ilie Piciorus in postul de secretar general adjunct in cadrul aparatului tehnic. Macovei i-a imputat lui Piciorus faptul ca l-a trimis in judecata pe disidentul anticomunist Gheorghe Ursu, asasinat prin torturi de catre Securitate.

In baza unui rechizitoriu "construit" de Securitate si de Militie, Piciorus (pe atunci procuror la un parchet de sector) nu a mai tinut cont ca inculpatul Ursu murise cu patru zile in urma. Piciorus l-a trimis in fata instantei pe disidentul defunct Gheorghe Ursu, asa cum ii cerusera organele de securitate ale municipiului Bucuresti.

Plesita a recunoscut ca l-a torturat pe Goma

Recentele declaratii publice ale fostului ofiter de securitate Nicolae Plesita au determinat autosesizarea Parchetului General. Ignorand consecintele dezvaluirilor sale referitoare la ancheta din dosarul disidentului anticomunist Paul Goma, fostul securist Plesita a recunoscut cum il tortura pe scriitorul arestat abuziv de regimul ceausist. Astfel de fapte comise in calitate de tortionar al unui regim totalitar comunist nu se prescriu. "Temutul" general de securitate Plesita si-a pierdut autocontrolul. Declaratiile sale au devenit acum probe incontestabile in dosarul sau de tortionar al fostei Securitati. Ramane de vazut daca "dosarul Plesita" va fi instrumentat de Ilie Piciorus sau Ovidius Paun, ambii procurori in cadrul Parchetului General, ambii acuzati de "procuratura politica" in cazul magistratului "sinucis" Cristian Panait.

Un articol de Silvian Popescu

Ei, uite, nu-mi vine să-i plâng de milă lui Pleşiţă. Nu-mi vine - basarabeneşte: nicicacum şi nicicacum.

Mai întâi: nu sunt deloc sigur că are să fie arestat măcar pentru 24 de ore:

- fiindcă, în România de azi "maşina" poliţie-justiţie este tot de marca sovietică: funcţionează după criterii-de-clasă-securistă;

- fiindcă apărarea - de care un criminal ca el va beneficia, dar nu el o va plăti - va găsi "vicii de formă";

- fiindcă, între timp, criminalul va muri ori se va sinucide.

Sinucidă-se sănătos! Să nu conteze pe compasiunea mea.

Dacă americanii au făcut ceva bun (la viaţa lor) în Irak - după multele şi groaznicele crime - apoi acestea două sunt:

- i-a scăpat pe irakieni de Saddam, Ceauşescu al lor;

- le-a facilitat alegerile - nu contează "folosul" lor, contează valoarea simbolică.

Să le deie Alah şi niscai foloase, că de suferit au suferit - şi suferă, în continuare.

În Palestina: speranţe - în teorie, fiindcă în practică există Sharon. Cu el nu te poţi duce nici până în fundul grădinii, la umblătoare, fără să te trădeze, vândă, lovească pe la spate. Nici pe el nu-l voi compătimi pentru "necazurile" cu colònii care nu se dau duşi din implantaţiile sălbatice. Sunt creaţia lui, să se spele pe cap cu ei. Presa israeliană dă de înţeles că Sharon se grăbeşte să facă "concesii" (sic-sic) palestinienilor din cauza apropiatei vizite a Condoleezzei Rice în "zonă". Da' de unde! Sharon măcar atâta ştie: că găinuşa-neagră nu ştie nimic din ce e pe lumea asta - chiar dacă ştie ruseşte. Ce va afla ea de la colònii ruşi - cei mai

fanatici?: ceea ce ştia până atunci: ***nimic***.

De-un paregzamplu: ce să priceapa Condo' din "democraţia Israelului", fiindcă, iată: colònii (în număr de cca 150.000) au manifestat împotriva "trădătorului Sharon", au protestat vehement, cerînd… referendum în această chestiune (a părăsirii locului de către ei, instalaţii de un deceniu sau de un an, sub protecţia tancurilor, a elicopterelor, a avioanelor, a artileriei marine - şi a sârmei ghimpate - şi restituirea pământului pământenilor: palestinienii). Auzind de "referendum", Condoleeza cu pricina va da o înaltă-preţuire democraţiei israeliene, căci (ca să zicem aşa) va fi consultat - nu-i aşa ? - poporul! Fără a se informa: protestatarii coloni sunt ultra-religioşii (proveniţi din familii de feroci duşmani ai misticismului şi persecutori sălbatici ai credincioşilor), reprezentînd o minoritate numerică - dar extrem de gălăgioasă).

Referendum, consultarea poporului? Care popor? Nici nu-i va trece (Condoleezzei) prin cap o asemenea întrebare, deci nu va realiza că "poporul" consultat prin referendum va fi alcătuit în exclusivitate din evrei (recent veniţi-aduşi), nu şi din palestinieni băştinaşi.

Ş-atuncea? - vorba lui Papaşa. Ş-atuncea!! - răspunsul înţelept al aceluiaşi.

Rămân cu scepticismul meu (căpătat): şi în privinţa Palestinei şi în ceea ce priveşte Irakul - dar mai ales a României.

Bineînţeles, aş dori din toată inima ca echipa lui Băsescu să reuşească să-şi ţină promisiunile. Era să spun: «Dar cine n-ar dori?» - însă îmi dau peste gura stângă cu palma dreaptă, ca să alung răspunsul bâzâitor, băgător în suflet: «Pleşiţiştii - cu mic, cu mare…» Nu cred în avertismentul lui Timofte, că Băsescu ar putea fi asasinat. Dar cred că securezii de toate sexele vor încerca să-l înece, sufoce, strivească, moale şi eficace, să-l neutralizeze, să-l compromită cu ceva (cu un termen securist: să-l destrame… - fiindcă mijloace au: bani iar halul de condiţionare al românului, după decenii de Piteşti fără Piteşti va face restul).

F E B R U A R I E

Marţi 1 februarie 2005

Începem rău luna. Din toate cele… trei puncte cardinale au venit veşti proaste.

Pe lângă toate astea mi s-a întors scrisoarea către Gabriela Melinescu. Expediată din Paris la 10 decembrie 2004, re-venită la Paris la 1 februarie 2005. Cam foarte mult timp a zăbovit în Suedia, chiar dacă (accept că) adresa este greşită. O mână a scris cu pix roşu "11 853" după "Stockholm", ceea ce denotă… Ceea ce mă face să bănuiesc un deliberat refuz de a primi scrisoarea. Deşi pentru aşa ceva nu era nevoie de 7 săptămâni. Pe dosul plicului este lipită o etichetă-formular cu 6 (căsuţe) poziţii - dar niciuna marcată; deci nu ştiu dacă adresantul este "Okänd" (necunoscut) sau "Flyttat", - s-a mutat -, nici dacă adresa este insuficientă, schimbată: "Vägrad"; sau… ne-reclamată (ceea ce mi se pare absurd, fiindcă nu am expediat scrisoarea la vreo cutie poştală). O săgeată - cu pix negru trimite la expeditor, iar o etichetă comandă : "Retur/RETOUR".

M-a supărat. Doamne fereşte, nu am avut intenţia de a viola intimitatea unei persoane; nici casa nici solitudinea ei. I-am scris, pentru ca abia atunci aflasem, de la Polirom, noua adresă. Dacă Gabriela Melinescu ar fi refuzat să angajeze corespondenţa, să-mi fi scris două rânduri din care să înţeleg că nu are nici un chef de epistolarìe cu mine - aş fi ridicat din umeri şi… mi-aş fi văzut de drum, nu ţineam de loc să intru în vorbă cu ea. Sunt convins: destinatara a primit scrisoarea, a ţinut-o cât a ţinut-o, abia într-un târziu s-a hotărît să dea impresia că nu i-ar fi parve-nit, l-ar fi rugat pe poştaş să o ia şi să o trateze ca una… returată. Spun asta fiindcă plicul era dezlipit, iar scrisoarea desfăcută - sunt semne care nu înşeală. Să nu fie ea însăşi, Gabriela Melinescu, ci altcineva? Un paznic la poarta ei, un sfetnic-etnic exercitînd cenzura-utila? Acela să fi făcut făcut asta? Foarte posibil, mai ales că ea însăşi mărturisea o ascendenţă iudaică. Ei şi ? Nu văd întrucât asta i-ar fi interzis să fie politicoasă - cum era, dar Dumnezeu ştie ce a devenit. I se va fi povestit că Goma… a devenit fioros antisemit. Astfel a căpătat şi ea obiceiul să… citească prin reprezentanţii poporului ales, cei care decid ce e filo- şi ce e anti-semit.

Mi-a căzut foarte-foarte rău.

Miercuri 2 februarie 2005

Tot mortăcios. Deşi am început textul la care mă gândeam de săptămâni: "Exemplul…"
(…)

Luni 7 februarie 2005

În ciuda marilor necazuri - şi dacă… datorită lor? - alaltăieri şi ieri am lucrat la "Să învăţăm de la…" şi… aproape l-am terminat. Mai am de cioplit pe ici, pe colo şi de găsit un final - lucrul cel mai greu. Iată-l:

Paris, 6 februarie 2005

SĂ ÎNVĂŢĂM DE LA EVREI…?

Răsunetul planetar al comemorării, în acest început de an 2005, a deschiderii lagărului morţii de la Auschwitz (a găsirii, a datului-peste - de către Armata Roşie, care trecea şi ea pe-acolo, mult după ce nemţii fugiseră cu deţinuţii valizi - şi nu a "liberării", cum se tot spune-scrie) ne umple - pentru a câta oară ? - de admiraţie : iată, după atâta amar de timp rezultatul ***ne-uitării;*** iată fructul ***memoriei*** întreţinută cu tenacitate, cu sacrificii; iată biruinţa unei comunităţi martirizate de nazism - vreme de doisprezece ani - asupra ***amneziei***.

Admiraţie - şi gelozie:

Noi, ne-evreii, supliciaţi de comunism peste jumătate de secol nu am fost capabili de "aşa ceva". Adevărat, din 1940 până în 1989 fusesem supuşi operaţiei de des-creierare, de extirpare a memoriei, de înlocuire a ei cu talaş: "istoria URSS", "Curs scurt…", "istoria RPR", "Tezele…", "limbă maldavinească" şi atâtea şi atâtea sintagme, cuvinte goale, nu doar false, ci ofensante la adresa adevărului istoric şi la onoarea naţiunilor noastre neruseşti. Noi, românii, am moştenit, am produs puţine "hârtii" şi nu am făcut efortul de a consemna întâmplările-ce-ni-s-au-întâmplat, pentru a lăsa urmaşilor, ***urme***. Dacă adăugăm la tarele genetice şi inapetenţa, incapacitatea de a realiza - şi de a practicà - ***cronologia***, ne-am autoportretizat fidel.

Privindu-i, admirîndu-i pe evrei, mi-am spus că - de ce nu? - a venit momentul să facem ca ei, să copiem până şi acţiunile lor nemorale (ne-creştineşti), ca de pildă ***minciuna-etnică***; ca de pildă în ***neuitarea*** răului ce ni s-a făcut şi ***răzbunarea*** (nu «un», ci «doi ochi pentru un ochi»).

Oare? Să fie bună imitaţia răului?

Din 1990, când s-au (între)deschis arhivele comuniste, la cea mai neînsemnată tentativă a victimelor bolşevismului de a depune mărturie despre calvarul lor, călăii noştri, speriaţi de un Nürnberg II, ţipă, temîndu-se de dreapta răzbunare:

«***Fără violenţă!***» Şi: «***S-a început vânătoarea de vrăjitoare!***»,

Vasăzică aşa: după decenii de teroare oarbă, sălbatică, cei care ne terorizaseră, ne umiliseră, ne jefuiseră, ne lăsaseră fără părinţi, fără casă, fără şcoală - fără ţară (nu fredonau ei în colţul gurii Imnul RPR, pe muzica lui M. Socor, pe versurile lui A. Toma, modificate: "Azi ţara ta e casa ***mea***"?). Ei, teroriştii, vânătorii de oameni nevinovaţi, cei care arestaseră, torturaseră, reeducaseră-ca-la-Piteşti, asasinaseră fără tresărire, fără teamă că vor da vreodată seama - în momentul în care s-a întrezărit perspectiva unei, în sfârşit!, justiţii, au cerut, guiţînd (ca Buzura, în ianuarie 1990)… să nu care cumva să se exercite vreo violenţă asupra lor! «Fără violenţă!» implorau-somau, pentru că ei, călăii noştri personali şi bestiali nu suportă violenţa!; ei, auxiliarii ocupantului sovietic, cei care, mult mai puţin din fanatism ideologic marxist-stalinist-trotskist, din rasism-bolşevic, din antiromânism feroce (care exista, exista!, mai ales la unguri, iar când ungurul era şi evreu, să ne păzească Dumnezeu! - dar nu ne-a păzit), mai degrabă pentru a zmulge-păstra avantaje materiale, se dovediseră a fi executanţi, nu doar orbi, ci cu mult spirit de iniţiativă - de prin 1990 zbiară ca din gură de şarpe, acuzînd (de să se audă la Strasbourg, la Washington, la Tel Aviv) că în România "tradiţional antisemită" se încalcă drepturile omului! Aşadar: ei, victime ale naziştilor 12 ani (1933-1945) de şaizeci de ani tot vânează nazişti, însă victimele comuniştilor - din 1917 ruşii, noi din 1940 nu avem voie să-i acuzăm pe torţionarii comunisto-sovietişti pentru crimele lor - fiindcă, dragă-doamne astfel ne dedăm «Vânătorii de vrăjitoare!» Or, după Ukazul impus de ei, cel care este violent cu violenţii, cel care vânează vrăjitoare bolşevice este fascist! Antisemit!! Tuberculos!!!

Ar fi comic - dacă nu ar fi tragic:

Din exact 28 iunie 1940, în Basarabia şi în Bucovina de Nord ocupate prin violenţă, apoi din 23 august 1944 în România întreagă ocupată de Armata Roşie, ei, komisarii veniţi pe tancurile sovietice aplicaseră cu seninătate (şi cu sudoare, sânge din partea noastră) vânătoarea-de-vrăjitoare numită: "luptă de clasă" (şi de-rasă, dar aceea nedeclarată - însă aplicată). Nevinovaţi cu zecile de milioane din comunităţile europene ocupate de sovietici şi comunizate, în primul rând polonează, au fost "lichidaţi", nu pentru vreun act potrivnic ideologic, ci pentru… potenţialitate: «***Ar putea, la un moment dat, să…***»: (în realitate ***programul bolşevic urmărea distrugerea elitelor naţionale***). Decenii lungi, nu doar capii familiilor, ci toţi membrii au fost, fie arestaţi, atâţia dintre ei asasinaţi, fie "doar" alungaţi din case, din şcoli, din spitale, declasaţi social, penalizaţi material.

Şi iată-i pe călăii noştri indignaţi până în pragul apoplexiei, tot pe noi, victime, acuzîndu-ne că ne dedăm la vânătoare de vrăjitoare!

De ce nu i-am imita şi în asta, zicînd şi noi cum ziseseră ei:

«De ce nu ne-am deda…?»… la vânătoare de bolşevici?

De ce am rămâne, în continuare, robi ai moralei creştine, de ce am trece peste ofense, nedreptăţi, agresiuni? De ce am ierta greşiţilor noştri? - bieţii de ei, cei care obosiseră tot chinuindu-ne, tot "reprezentîndu-ne"? Aceia care huzuriseră decenii pe spinarea noastră, trăind

porceşte-boereşte (nu proletăreşte) din sudoarea şi din sângele nostru, al înfometaţilor, al zdrenţăroşilor, al excluşilor în/din propria-ne ţară? - ei, acum, la scadenţă, se miră-indignează foarte că nu mai suntem aceleaşi oi duse la abator fără măcar a behăi?

În revista ***22***, din 28 ian.-14 febr. 2005, Andrei Oişteanu comite încă un lung editorial-diatribă. Citez:

"Ziua de 27 ianuarie a devenit Ziua Internațională a Holo-caustului. (…) zi cu o semnificaţie deosebită inclusiv pentru România. În perioada 16 mai-3 iunie 1944, din Transilvania de Nord, aflată atunci sub ocupaţie maghiară, au fost deportaţi la Auschwitz circa 150.000 de evrei. Dintre aceştia, 130.000 au fost exterminaţi acolo.***"***

Noutate! Până mai ieri şi pe aceia "îi asasinaseră fasciştii antonescieni", după evanghelia Rosen-Wiesel de la Memorialul Coral…

Mai departe A. Oişteanu dă note - bune - lui Băsescu:

"(…) pe 18 ianuarie (…) preşedintele [a spus] : «Săptămâna viitoare voi participa la ceremoniile comemorative de la Auschwitz. (…) voi fi intransigent cu orice fel de manifestare extremistă, xenofobă sau antisemită (…) nu voi tolera ca România sa mai fie asociată cu gesturi de această natură»" A. Oişteanu rezumă rapid-anticipativ: "Sper să fie un semnal pozitiv pentru autorităţile româneşti, care au obligaţia de a veghea la respectarea legii. Pentru că şi în această privinţă, România este sub zodia formelor fără fond. Sloganul României în tranziţie pare să fi devenit "Avem legi, dar nu le aplicam". (…) mă refer la modul în care nu se aplică prevederile Ordonanţei de urgenţă 31/2002, privind «interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovarii cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii». Potrivit ordonanţei, astfel de manifestări se sancţioneaza penal. La art. 6, de pilda, se prevede pedeapsa cu închisoare pentru «contestarea sau negarea in public a Holocaustului ori a efectelor acestuia». (…) cred că, într-un stat de drept, legea trebuie aplicata"(…). "Nu iau acum în discuţie inscrisurile anonime, cu autori greu de identificat: sloganuri graffiti de tip "MOARTE TIGANILOR" (…) sau "ANTONESCU - EROU NATIONAL" (…) sau "ACHTUNG JUDEN!" (…). Totuşi, faptul ca nu se iau măsuri imediate de ştergere a unor astfel de inscripţii este şi el simptomatic în ceea ce priveşte nerespectarea legii. Vreau sa ma refer anume la unele manifestari cu autori cunoscuţi, fata de care autorităţile ar trebui să se autosesizeze:

"***Un caz insolit este cartea lui Paul Goma,*** **Săptămâna roşie sau Basarabia şi evreii** ***(Editura Vremea XXI, Bucureşti, 2004), care iese practic din orice tipologie. Goma nu se mulţumeşte să fie, ca alţii, negaţionist. El admite Holocaustul din România, dar îl motiveaza, îl justifică. O teorie atât de aberantă încât nici măcar nu este pedepsită de lege"***. (sublinierea îmi aparţine, P.G.).

Subtilitate de stâlp de telegraf. Îi cunosc gândirea de câlţi (dacă nu cumva o simulează) de pe când, în volumul **Imaginea evreului în cultura română,** îmi reproşa că îl amendasem pe Lucian Pintilie

pentru minciuna potrivit căreia, în timpul războiului, genialul văzuse, în Bucureşti, evrei purtînd stea galbenă - însă lăsase baltă argumentaţia că aş fi minţit şi trecuse la alte celea… Nici de astă dată nu-i voi face onoarea de polemiza cu el, cu atât mai puţin de a-i re-explica, la tablă, ceea ce explicasem îndelung, îndelat în **Săptămâna Roşie**.

"Prin oraşele patriei", îşi continuă pionierul-patriei contribuţia: "(…) sunt bulevarde şi străzi care poarta numele mareşalului Ion Antonescu. Magdalena Boiangiu mi-a spus recent că, pentru a ajunge de la hotel la teatrul din Tg. Mureş, făcea un ocol pentru a nu merge pe Bulevardul Mareşal Ion Antonescu. Pe acest bulevard, în faţa garnizoanei se afla un soclu care aşteaptă bustul mareşalului".

Biata M. Boiangiu, ce calvar trăise: fusese obligată la un ocol peste puteri, dată fiind vârsta-i înaintată (65 ani), ca să nu dea nas în nas cu un soclu-fără-statuie!; în urmă cu 45 de ani nu ocolea soclul-cu-tot-cu-statuia-lui-Stalin (din gura parcului cu acelaşi nume), ba, cu dragoste-neţărmurită, cu veşnică-recunoştinţă se fotografia dinainte-i:

"La rândul ei, Smaranda Enache mi s-a plâns ca a trăit o situaţie extrem de penibilă, atunci când a fost nevoită să meargă pe Bulevardul Ion Antonescu pentru a ajunge la monumentul ridicat în memoria victimelor Holocaustului din Tg. Mureş".

Lumea întreagă a deplorat tragedia plângăcioasei S. Enache. "Înainte", când mergea pe, de pildă, "Victoria Socialismului", ca secretar de partid şi emerită adunătoare de cotizaţii (ca şi Zoe Petre), nu era "nevoită" să calce victoria socialismului în picioarele-i personale: "pe timpul Odiosului" era mândră de al său (de)mers.

"În astfel de cazuri, vina aparţine autorităţilor din administraţia locala.(…) În unele locuri din spaţiul public continuă sa existe monumente reprezentându-l pe Ion Antonescu. E vorba, de pildă, de bustul de lângă biserica Sf. Constantin şi Elena, din Piaţa Muncii, ctitorită de mareşal la începutul anilor '40 (…) Dupa aparitia Ordonanţei 31/2002 (…) bustul mareşalului a fost acoperit cu un «sarcofag» de tablă (modelul Cernobil). (…). Deputatul Aurel Vainer, reprezentantul în Parlament al comunităţii evreieşti, a înaintat un protest oficial Primăriei Sectorului 3, Primăriei Capitalei şi Parchetului General. Un protest similar a fost depus şi de Centrul de Monitorizare şi Combatere a Antisemitismului în România. (…) În concluzie, vreau să spun ca vizitele mediatizate ale înalţilor demnitari la locuri de comemorare a victimelor Holocaustului (cum este Auschwitz-ul) sunt bine venite, având o puternica încarcatură simbolica. Dar dacă nu sunt dublate acasă de ***măsuri practice, de ecologie morală şi legală*** (s.m. P.G.) ele riscă să rămână simple gesturi de faţadă".

Aici sfârşeşte lunga, plicticoasa, enervanta, obraznica "demascare" oişteanică. Aşadar, autorul denunţului la gazeta de perete ***22,*** le reaminteşte românilor ce e just, ce e nejust din punctul de vedere al lui şi al tovarăşilor săi; îi ameninţă, le re-explică ce au voie să facă în viitor, ce le este strict interzis, altfel le taie capul Teşu de la ***Munca***, cel cu «Ordonanţa, Ordonanţa!»

Ce-o fi vrînd individul? Ce urmăreşte când scrie ceea ce scrie? -

se va întreba cititorul revistei ***22***. Dacă l-a citit pe Norman G. Finkelstein (autor al studiului **Industria Holocaustului)**, îşi va răspunde:

«Ce să facă: provoacă - fiindcă ***aşa se fabrică antisemitismul, antisemiţii, antiisraelienii, antisionişstii: dînd din falcă aiurea, fără contenire, acuzînd la întâmplare, calomniind, minţind-minţind-minţind*** - el şi cei din echipa lui : Shafir, Volovici, Ancel, Braham, Al. Florian, R. Ioanid, Dan Pavel, M.D. Gheorghiu, Laszlo, Isaac Chiva, Carol Iancu, Moscovici, Paruit, Ed. Reichman, Laignel-Lavastine, Lily Marcou - sub conducerea înţeleaptă a lui Wiesel».

De ce nu i-am imita pe evrei şi în ***asta***: alcătuirea de liste, fişe, dosare? - întrebare retorică. Începînd cu chiar pârâciosul de serviciu:

Andrei Oişteanu este nepotul lui Leon(te) Oigenstein-Răutu, fiul Bellei Iosovici şi al lui Mihail Oişteanu-Oigenstein-Răutu (vezi Dicţionarul lui Florin Manolescu, vezi pe internet, la "Galateia", "Kadiş pentru Mişa" de V. Oişteanu). Nici el, nici verişoara sa Anca Răutu nu s-au manifestat înainte de decembrie 1989 ca opozanţi ai comunismului instaurat în România. Nici ca "disidenţi". După "revoluţie" nu am citit vreo declaraţie de dezaprobare a crimelor bolşevice, în general, nici în special de asumare a grelelor păcate ale familiei, ale comunităţii lor de evrei basarabeni în slujba ruşilor ocupanţi.

Dacă mi se va atrage atenţia: copiii nu sunt vinovaţi de faptele părinţilor, voi atrage la rându-mi atenţia că acesta este un precept creştin. Or era vorba să-i imit şi în asta pe evrei. Deci nu-uit - că:

a). Începînd din 28 iunie 1940, în Basarabia şi în Bucovina de Nord iar după 23 august 1944 în întreaga România ei au fost cei care în virtutea "luptei de clasă", i-au persecutat, torturat, ucis nu doar pe "duşmanii clasei", ci şi pe membrii familiilor lor până la a şaptea spiţă, alungîndu-i din case, din slujbe, din şcoli, din universităţi, înfometîndu-i, declasîndu-i profesional, deportîndu-i… În acest timp fiii-fiicele tovarăşilor de-alte-naţionalităţi (Valter Roman, Răutu, Borilă, Sencovici, Apostol…) studiau, nu doar "în Uniune" (ca Iosif Sava, Janina şi Ion Ianoşi, Andrei Băleanu, T.G. Maiorescu), dar în putredul Occident! În care caz, ce fel de reciprocitate ni se pretinde nouă, "vânătorilor de vrăjitoare"?;

b). Decurgînd din punctul precedent - admitem: copiii nu ştiau ce fac părinţii (ca toţi bandiţii, "bătrânii" nu povesteau acasă ce activitate depuneau la "minister", la "cazarmă"), însă înţelegeau măcar că au şcoli speciale ("Petru Groza" din Bucureşti); că frecventează clinici, magazine-magazii speciale; unii dintre ei erau aduşi la şcoală cu maşina de la "ministerul tatei"; vara mergeau în tabere de pionieri la Artek, "în Uniune", la Predeal, în vilele gospodăriei de partid. Copiii - nevinovaţi - ai marilor nedemni-demnitari comunişti vor fi întâlnit pe stradă alţi copii: vor fi constatat că "ceilalţi" sunt prost îmbrăcaţi, prost hrăniţi, frecventează alte şcoli, nu au reviste străine, cărţi, plăci cu ultimele şlagăre capitaliste, nici biciclete, patine, mingi, treninguri - vorbesc de perioada dintre 1948 şi 1965. Chiar dacă părinţii nu le spuneau adevărul, întrebările îi vor fi frământat pe copiii, pe adoles-

cenţii curioşi-generoşi. Ei: care a fost adevărul-dedus-din-întrebările-vârstei la Andrei Oişteanu? Nu a răzbătut înainte de decembrie 1989; nici după; nici un semn că ar fi înţeles ceva-ceva şi că a admis: făcea parte din tagma profitorilor, a asupritorilor, a terorizatorilor României - în numele U.R.S.S.;

c). În chestiunea asumării moştenirii comunităţii sale: în octombrie 1998 am publicat în ***Cotidianul*** textul "Un protestatar de elită" (vezi şi **Jurnal de apocrif**, Dacia, pag. 403). Era o replică la "Protest"-ul semnat în ***România literară*** de Alex. Ştefănescu. Acesta îl atacase pe Norman Manea care afirmase: [Românii] "ezită să-şi recunoască propria contribuţie la Holocaust". Indignatul ştefănesc, recent ţărănoist de-al lui Diaconescu, perorase: "ca membru al societăţii româneşti de azi, ***refuz să-mi recunosc vreo contribuţie la fapte săvârşite înainte ca eu să mă nasc***" (subl. mea). Se vede că argumentaţia mea (la îndemâna ultimului alfabetizat), anume: "***fiecare membru al fiecărei comunităţi să-şi asume faptele bune - şi faptele rele - ale înaintaşilor"*** - fusese convingătoare, din moment ce primisem telefoane, scrisori de aprobare din partea prietenilor mei de atunci Shafir, S. Damian, Paul Schuster, Tismăneanu.

Or A. Oişteanu păstrează o tăcere asurzitoare în legătură cu moştenirea criminală apăsînd şi pe umerii săi - însă asta nu-l împiedecă de a denunţa "o teorie atât de aberantă, încât nici măcar nu este pedepsită de lege" a lui Paul Goma în eseul **Săptămâna Roşie**. Care să fie acea "teorie" - nepedepsită de lege? Iat-o:

"***admite Holocaustul în România, dar îl motivează, îl justifică***" (subl. mea, P.G.)

Afirmaţie aiurea, iresponsabilă; acuzaţie infantilă, de fiinţă neevoluată. Acestea sunt apucături nedemne de un intelectual, mai ales când pretinde a face parte din Poporul care ne-a dat Cartea: ignoră textele pe care le atacă (obişnuit a avea de a face cu ne-evreii timoraţi, care nu îndrăznesc să contrazică un evreu, necum să-i dovedească necinstea), nu dă citate, rezumă fantezist-abuziv. Nu mă voi angaja în dialog cu acest cunoscut monologator prin educaţie, prin structură, ne-cititor de profesie (ca şi tovarăşii săi de şaibă: R. Ioanid, Shafir, Al. Florian, Laszlo, G. Andreescu, Dan Pavel), nici nu-l voi ruga frumos să binevoiască a citi, în sfârşit, textul meu, pentru a accepta evidenţa: ***nu am justificat nicăiri, nicicând, Holocaustul - ci, rezemîndu-mă pe documente, am încercat - încerc în continuare - să-l explic…***

…Începînd prin a re-pune cronologia la locul ei: dreaptă, cursivă, succesivă, nu răsturnată, în scopul mizerabil de a prezenta efectele drept cauze, după modelul **Cărţii Negre** a lui Ehrenburg şi Grossmann; continuînd prin a-i arăta pe turnători cu degetul meu de turnător al turnătorilor şi rostind următoarele adevăruri - dovedibile:

«A. Oişteanu, îndârjit vânător de antisemiţi, nu a vorbit-scris despre faptele rele ale părinţilor săi, în Basarabia şi în Bucovina de Nord, după 28 iunie 1940. Cu ce s-a ocupat, atunci-acolo, de-o pildă, Mişa Oigenstein, tatăl său? Dar unchiul Dan (Leonea ştim: era la Moscova, cu Tismăneanu, cu Pauker)? Dar Bella Iosovici - care va

deveni mama sa? Dar Roller? Dar Perahim? Dar Sorin Toma? Ce au făcut aceşti comunişti în teritoriile româneşti ocupate de duşman, atât de nemărturisit, de condamnabil (doar în un an!), încât au ascuns-ascund cu îndârjire adevărul? Până şi Gr. Vindeleanu, om onest în mărturie îşi opreşte onestitatea la data de 6 iulie 1940 - mai încolo: pată albă (pe care am dreptul de a o colora în roşu, culoarea sângelui celor din neamul meu, vorbitori ai limbii mamei mele). Cât despre Sorin Toma el sare cu "amintirile" sale de la "Galaţi-iunie 1940", tocmai la "Zaporojie-august 1941"! - din aceeaşi grijă de a nega şi cronologia şi geografia, deci de a ascunde ***adevărul despre cele peste 12 luni de ocupaţie sovietică în care mai ales evreii români au exercitat funcţia criminală de komisari bolşevici***. Dacă A. Oişteanu va răspunde că el - şi cei de vârsta lui - refuză să-şi asume fapte săvârşite înainte ca el/ei să se nască, îl voi trimite unde i-i locul - mai întâi lângă creatura numită: Alex Ştefănescu».

Ne-cititorii mei: A. Oişteanu, R. Ioanid, Shafir, A. Cornea, Laszlo, Al. Florian, Dan Pavel mă acuză orbeşte-prosteşte de "negaţionism", de "antisemitism", de "justificare a Holocaustului". Sunt nişte abuznici (de la ***abuz***), mincinoşi-calomniatori, fiindcă bibliografia pe care mă reazem provine şi din surse evreieşti, chiar sioniste militante (M. Carp). Ei însă ***nu produc citate din textele mele - ca să nu producă dovada necinstei lor***.

Un exemplu printre altele: ei vorbesc despre "masacrarea, de către români, aproape în totalitate a intelectualilor evrei din Basarabia şi din Bucovina, după 22 iunie 1941"… Să consultăm volumul în limba rusă **Evrei Moldovî,** realizat sub conducerea lui S. Şpitalnik (Chişinău, 2002) cu girul Bibliotecii municipale "B.P. Hasdeu", a Bibliotecii evreieşti "L. Manger" şi a ***Joint***-ului. Este un catalog al intelectualilor evrei din "Moldova, în secolul XX" (ar trebui să se înţeleagă: "din R.S.S. Moldovenească", în realitate aria geografică fiind mult mai întinsă: pe lângă Basarabia şi Bucovina de Nord, provincii româneşti, cuprinde o parte din Galiţia, din Ucraina de sud-vest: zonele Tiraspol, Balta, Odessa. Totodată au fost incluşi evrei nativi din alte provincii româneşti şi ruseşti, trăitori la un moment dat în "Moldova".

M-am oprit la cei 251 scriitori, arhitecţi, plasticieni, muzicieni repertoriaţi. Dintre aceştia au murit în "lagăre din Transnistria" - deci sub administraţie-responsabilitate românească - următorii:

1. Goldenberg Mordehai, în 1941; 2. Trahtenberg Iosif - în 1941 (la Kameneţk-Podolsk - deci sub administraţie germană); 3. Vainstein Israil - în 1942; 4. Breitman Motl : internat de către români în lagăr, din fericire a supravieţuit; 5. Aroni Samuel, inginer constructor, internat de români în ghetoul din Chişinău. A supravieţuit; 6. Brazer Abram, sculptor, grafician - decedat în 1942 în ghetoul din Minsk (administraţie germană) ; 7. Sinitza Zinovie, pictor, în 1940 internat de către români în ghetto; 8. Tkaci Efim - instrumentist, pedagog: internat în gheto de către români, în Transnistria - a supravieţuit; 9. Schildkret Moritz, violoncelist - la 78 ani a fost internat de către

români în gheto, unde a şi murit în 1941.

Administraţia românească are pe conştiinţă internarea a 7 oameni de cultură evrei şi moartea a 5 dintre ei - chiar şi unul singur ar fi fost prea-mult.

N.B: ***cu excepţiile indicate, intelectualii evrei din "Moldova" s-au/au fost evacuaţi, în iunie-iulie 1941, în interiorul Rusiei.***

Faţă cu obrăzniciile, acuzaţiile, calomniile, actele de ***xenofobie*** (antiromânismul), de ***rasism*** («numai evreii au suferit, numai ei au dreptul să vorbească despre Holocaust»), să nu mai acceptăm diktatul, cu capul plecat, cu gura închisă. Şi noi, ne-evreii am suferit, şi noi avem dreptul de a ne apăra suferinţa şi onoarea de victime.

S-au mai semnalat tentative de a intenta procesul comunismului, de a ieşi la rampă, de a cere să fie recunoscute şi suferinţele pricinuite de teroarea comunistă. Au fost pe loc neutralizate, bruiate, acoperite de hărmălaia bine orchestrată a holocaustologilori susţinători ai tezei ridicole, false, inumane a ***unicităţii*** genocidului a cărui victimă au fost ei. Detestabilele manevre au tulburat, prin diversiuni, au sabotat, chiar interzis cererea noastră legitimă de anulare a Pactului Hitler-Stalin din 23 august 1939 şi a celui de la Ialta din 6 februarie 1945.

Să nu ne (mai) lăsăm intimidaţi, să nu mai acceptăm eternul rol de acuzat: Noi am recunoscut, am regretat sincer faptele-rele ale unor români şi ale statului român, victime: în primul rând evreii şi ţiganii, ***iar vinovaţii români de crime împotriva omenirii au fost încă de acum 50 ani judecaţi şi condamnaţi***. Să nu ne mai lăsăm copleşiţi de insulte, de calomnii, acoperiţi de scuipaţi, îngropaţi de vii în "bilanţuri" fanteziste şi unilaterale. Să ne cerem, să impunem dreptul inalienabil la ***adevărul despre jumătatea de secol de ocupaţie sovietică şi de teroare comunistă***! Şi noi, ne-evreii am suferit, însă până acum nu am putut deschide gura fără a fi trataţi de "fascişti", de "antisemiţi" - ultima găselniţă fiind: "negaţionişti" (ai Holocaustului).

Fiindcă echipa de zgomote a holocaustologilor împroşcînd minciuni, insulte la adresa românilor, cere mereu, mereu, cu stropi, cu spume la gură, respectarea întocmai a "Ordonanţei de urgenţă nr. 31/2002 privind interzi-cerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii" (am citat fidel din denunţul semnat de Andrei Oişteanu), să cerem, nu eliminarea din text a termenului "fascist" (dealtfel violent inexact), ci introducerea, după "fascist", a: "***şi comunist***".

Nu mai mult - dar nici mai puţin.

Încolo textul Ordonanţei este perfect: şi noi, ne-evreii am suferit în timpul teroarei comuniste, de ***rasism*** (nefiind nici ruşi, nici unguri, nici "de alte naţionalităţi"), de ***xenofobie*** (ni se nega, ni se insulta, ni se interzicea apartenenţa la naţiunea română, ni se impuneau termeni parazitari ca "socialist" pe lângă: republică, cetăţean, cultură, caracter naţional, limbă ("moldovenească").

Agitaţii holocaustologi: A. Oişteanu, Shafir, R. Ioanid, Braham,

Ancel, Wiesel - au, nu doar şi altă cetăţenie, dar şi o altă patrie-de inimă: Israelul.

Ce-ar fi să-i imităm şi în asta: străinii - sau încă-cetăţenii-români - care insultă, calomniază România ca unitate naţională, pe români, ca băştinaşi, să fie invitaţi a nu mai pune piciorul pe pământul nostru şi să fie urmăriţi penal prin instanţele naţionale;

- să nu mai fie permisă dubla-cetăţenie pentru călăii românilor sub comunişti, deveniţi calomniatori ai României şi ai românilor; să nu li se permită intrarea în ţara "tradiţional antisemită";

- să nu mai fie acceptată re-instalarea în ţara noastră - unde "***antisemitismul are rădăcini adânci în istoria politică şi culturală***" - citat din calomniatorul-şef Wiesel - a foştilor cetăţeni români, vinovaţi de colaborare cu ocupantul sovietic - întâi în vreme de război, apoi de ocupaţie străină - şi care, ca cetăţeni ai altor state, au calomniat constant România şi pe români;

- să nu mai tăcem - ca şi cum noi am fi vinovaţii! - numele şi faptele criminale ale acelor evrei în slujba sovieticilor; să fie trecuţi prin faţa unui tribunal moral ("ecologic", vorba Oişteanului), chiar şi postum - toţi cei care au făcut rău României şi românilor sub ocupaţie sovietică, precum şi toţi securiştii evrei care, după ce au făcut tot răul posibil în nefericita noastră ţară, s-au prelins în USA, în Franţa, în Germania, în Israel;

Suntem întru totul de acord cu prevederile Ordonanţei de urgenţă 31/2002 privind "interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist ***şi comunist***" - aşadar:

- să nu mai fie tolerate grupurile, asociaţiile, periodicele, volumele, făcînd elogiul comunismului, al sovietismului; să fie interzise statuile, efigiile, portretele, biografiile, "operele" unor personaje odioase ca: Lenin, Stalin, Trotski, Mao, Castro, Che Guevara, Pauker, Chişinevski, Roller, Răutu, Nicolski, Perahim, Socor, Tertulian, Florian (tatăl şi fiul) Nina Cassian, Voicu, Chiva, Moscovici, Ed. Reichman…;

- să nu mai fie tolerate discursurile, intervenţiile în presă, ale reprezentanţilor Industriei Holocaustului, purtători de minciuni şi de calomnii;

- să fie expulzaţi de pe sol românesc acei evrei şi unguri care întreţin ***adevărul etnic*** al lor, potrivit căruia doar "românii fascişti" au asasinat evrei, în schimb (!) evreii şi ungurii nu s-au atins de un fir de păr de pe capul românilor, nici în timpul ocupaţiei Transilvaniei de Nord, nici după sovietizarea întregei Românii, când au colonizat "aparatul de stat şi de partid" - cu precădere blestemata Securitate.

Înapoi la A. Oişteanu: pârâciosul de serviciu se arată nemulţumit că "teoria" mea din **Săptămâna Roşie** este "atât de aberantă încât nici măcar nu este pedepsită de lege"- va fi regretînd simpaticul etnolog că nu sunt dat pe mâna (fie şi postumă…) a lui Nicolsky.

De mirare această "atitudine împăciuitoristă", pentru a folosi un tic verbal-mental introdus de unchiul său, sinistrul Leonte Răutu şi de

tatăl său, Mişa Oigenstein, director al uzinei producătoare de capete pătrate, ***imeni*** "Ştefan Gheorghiu". De mirare, pentru că tovarăşii săi de luptă-dreaptă nu s-au sfiit să mă acuze de "antisemitism".

Primul a fost turnătorul atitrat la Universitatea Bucureşti în timpul Revoluţiei Maghiare din 1956, numitul Edgar Reichman, emigrat în 1958 în Israel, prelins apoi în Franţa, unde a trudit în slujba Securităţii, în general, în special în a lui Eugen Barbu - ca "agent literar". El a fost primul care m-a etichetat, în 1986, într-o cronică: "antisemit", fiindcă în cartea **Din calidor** povesteam cum tata fusese arestat (în ianuarie 1941, în Basarabia ocupată) şi de un enkavedist evreu;

Al doilea - cronologic - a fost traducătorul şi prietenul meu Alain Paruit: el m-a deconspirat (sic) în revista ***Esprit*** pentru texte "antisemite" ("textele" fiind romanul **Arta refugii**, tradus de el, antisemitismul constînd în faptul că scrisesem: în 1949 un securist… ungur de la Mediaş pe nume Paszty i-a anchetat pe mama şi pe tata în ungureşte - dacă nu ştia româneşte…; despre el mama spunea că nu avea deloc nevoie să cunoască limba română, bătea-foarte-bine-fără-cuvinte);

Al treilea a fost R. Ioanid. El a dat semnalul de atac general-concentrat. La el au participat nu doar evrei: Shafir, Oişteanu, A. Cornea, Al. Florian, Chiva, ci şi ***goi***-ii: G. Andreescu, Vasile Gârneţ, Vitalie Ciobanu, Dan Pavel, M.D. Gheorghiu, Lazlo, Pecican…

Am constatat: textele mele - pe care nici unul dintre atacatori-etichetatori nu le-a citit (însă au auzit ei de undeva că autorul lor nu poate fi "încadrat" în categoria "antisemit cinstit") - îi deranjează faptul că nu neg Holocaustul (chiar dacă un contorsionist ca Shafir a găsit că aş fi "trivial negaţionist"), în schimb contest ***unicitatea*** genocidului ale cărui victime au fost evreii, amintind şi de tragedia armenilor, a cambodgienilor, a ucrainenilor, a "moldovenilor" - în cazul ultimelor două comunităţi arătînd cu degetul spre komisarii evrei de tipul scriitorului adulat de distractivul nostru Radu Cosaşu : Isaac Babel.

Înverşunarea lor împotrivă-mi se datorează mai cu seamă faptului că în demersul meu ***încerc să explic… ceea ce, pentru evrei trebuie să rămână în veci neexplicat şi neexplicabil*** - anume:

a. cronologic, evreii i-au atacat primii pe români, în Săptămâna Roşie (28 iunie-3 iulie 1940); după un an (începînd din 27 iunie 1941), românii s-au răzbunat ***şi*** pe evrei - deci nu din "antisemitism tradiţional românesc";

b. victime ale nazismului german şi horthysmului-szalosismului maghiar evreii au practicat pe scară largă, în România, ***răzbunarea deviată***, constînd în a-i acuza - şi tortura - pe români (mai cu seamă pe cei din Ardealul de Nord, între 1940-1945 ocupaţi de unguri) pentru că… îi trimi-seseră la Auschwitz - campion al istoriei astfel traficate şi al statisticelor falsificate fiind Elie Wiesel, tatăl "spiritual" al holocaustologilor.

În această modestă acţiune de rostire a adevărului şi numai a adevărului am fost lăsat singur în faţa haitei-de-vânători-de-antisemiţi. Cu excepţia-excepţională a istoricului Mircea Stănescu (alt "sinuci-

gaş"), nu am remarcat vreo luare de poziţie, publică - nu întru apărarea mea (am dovedit: ştiu să mă apăr şi singur), ci întru apărarea adevărului istoric privind întreaga noastră comunitate românească.

Evreii din echipa lui Wiesel mă acuză de "antisemitism". De ce până acum nu mă vor fi acuzat şi de "antiromânism"?, doar mai ales pe românii mei îi criticasem-acuzasem de o mie de păcate?

Din acest motiv să nu se manifeste, acum, "românii mei"?

Să învăţăm de la evrei?
Să învăţăm de la evrei!
Să nu învăţăm de la evrei minciuna-etnică.

Paris, 6 februarie 2005 - şaizeci de ani de la Ialta.

Am trimis vreo 30 exemplare prin internet. Am primit întâiele confirmări. Vreo 7-8 s-au intors: era greşită adresa.

Foarte obosit. Şi relativ mulţumit.(…)

Miercuri 9 februarie 2005

"Adevărul" lui C.T. Popescu mi-a returat textul. După o lungă ezitare - se vede că s-a consultat cu Comitetul Central al Scînteii Eterne. Nu mă aşteptam la asta - mă aşteptam la… tăcere.

În schimb, mi-a scris Nedelcovici - aprobativ, ca să spun aşa.

În schimb(ul schimbului) G. Andreescu mă anunţă ca nu a apreciat calificativele cu care îl gratulez şi că îmi distrug fiinţa într-o bătăli***e*** în care m-a angajat şi în care, de astă dată, nu am dreptate. Că nu am dreptate… Nicăiri-nicicând nu am pretins că am dreptate - ceea ce ar fi din partea mea o obrăznicie fără seamăn şi o prostie aşişderi - ci: propun (arăt) partea mea de adevăr. G. Andreescu îmi confirmă că nu citise nimic din ceea ce scrisesem - să zicem: în ultimii 13-14 ani, de când nu mai vorbim aceeaşi limbă.

El m-a atacat primul, după textul despre "Şocul de la 11 septembrie" (atunci singur L.I. Stoiciu m-a apărat). Tot el m-a acuzat de antisemitism - apoi a recunoscut că nu citise cartea.

I-am răspuns:

Gabriel Andreescu…

…mi-a trimis următorul mesaj după ce primise "Să învăţăm de la evrei…?":

>Tue, 8 Feb 2005 19:52:27 +0200
>De: Gabriel Andreescu <gandreescu@apador.org>
>À: paulgoma@free.fr
>Objet: Re: UN TEXT:

>Stimate domnule Goma,
>Multumesc pentru ideea de a-mi trimite textul. Cuvintele cu care ma >gratulati nu imi pot schimba marea apreciere pentru ceea ce ati facut >in trecut si tristetea ca va distrugeti fiinta intr-o batalie in care, de >aceasta data, dupa modesta mea parere, nu aveti dreptate.
>Urindu-va sanatate,
>Gabriel Andreescu<

I-am răspuns:

Paris, 9 februarie 2005

Domnule Gabriel Andreescu,

V-am trimis textul "Să învăţăm de la evrei…?", nu pentru a vă, vorba Dvs., "gratula" (prin cuvinte); nici de "a vă convinge de… "dreptatea" mea, ci pentru a vă aduce la cunostinţă p a r t e a m e a d e a d e v ă r, într-o măruntă-chestiune care mă priveşte direct, dupa cum mă direct privise şi o altă măruntă-chestiune botezată: "drepturile omului" - începînd din 1977.

"Drepturi" pentru care şi eu (dacă nu s-a înţeles, amănunţesc: "pentru care drepturi-ale… - chiar şi eu" am avut de suferit - o trag şi în momentul de faţă, în al 28-lea an, spre deosebire de Gabriel Andreescu, cel care a făcut din "drepturile omului" o meserie; o carieră; o slujbă; onorată - şi binişor remunerată (cum aşa: primeşti bani pentru că aperi drepturile omului?)

Îmi iau dreptul să-l întreb pe Gabriel Andreescu - apărător-oficial-al-drepturilor-omului la congrese, colocvii, conferinţe, dezbateri:

1. Ce fel de d r e p t u r i apără el pe unde umblă?;

2. Cine sunt o a m e n i i ale căror drepturi le apără Gabriel Andreescu - contra plată?

Fiind eu un egoist notoriu, încep (contra)exemplele cu mine:

- Gabriel Andreescu, "prietenul meu", din 1990, a devenit rapid, fără tresărire, complice fidel al Gabrielei Adameşteanu în campania de denigrare a mea, autor al volumului de mărturii **Culoarea curcubeului**: mă plânsesem că editorul Liiceanu retrăsese cartea din librării imediat după apariţie (iunie 1990), o depozitase iar în 1992-93 o trimisese la topit: G. Adameşteanu a organizat, prin revista ***22*** - cu binecuvântarea Monicăi Lovinescu - apărarea lui Liiceanu şi acuzarea autorului cărţii distruse că… îl calomniază pe bietul distrugător de carte ;

- G. Andreescu a fost complice (credincios) al Gabrielei Adameşteanu şi după aceea: revista ***22*** a publicat în rafală texte calomnioase la adresa mea, dar a refuzat să tipărească răspunsurile mele la diatribele delirante ale Biancăi Marcu-Dumitraşcu-Balotă, D.C. Mihăilescu, M. Iorgulescu, P. Barbăneagră, M. Martin ş.a., ş.a.;

- G. Andreescu a fost complice fidel al Gabrielei Adameşteanu în lunga campanie dusă de revista ***22*** împotriva **Jurnalului** meu **I-II-III**, editat de Nemira în 1997, iar la "Serata" lui I. Sava, din 1997, nu a rostit o silabă de protest când tovarăşa sa de viaţă şi de idei,

Adameşteanu, gâfâit secondată de A. Cornea - a spus despre **Jurnal** că nu l-a citit (ca să nu i se tulbure… tulburatura…) - ceea ce nu a împiedecat-o deloc să-l condamne hotărît!- **Jurnalul**, de el este vorba, în continuare ; nu a mişcat în front nici în momentul în care Adameşteanu-Cornea, au avut neruşinarea de a "explica" telespectatorilor că Goma este vinovat de agresiunea palestinienilor împotriva Monicăi Lovinescu! Iar când I. Sava l-a întrebat ce crede despre **Jurnalul** lui Goma, G. Andreescu a răspuns - la obiect… - că Goma a suferit mult la viaţa lui şi că este un personaj dostoievskian…;

- G. Andreescu m-a atacat în presă à propos de "antiamericanism";

- G. Andreescu m-a atacat în presă, pentru "antisemitism"- în particular recunoscînd că nu citise textul vitejeşte combătut.

Gabriel Andreescu regretă sincer că… îmi distrug fiinţa într-o bătălie în care, de astă dată, nu am dreptate.

Dacă ar fi gândit-scris - de pildă: "bătăli***a*** [deşi detest termenul, ca şi "luptă"] pe care - şi de astă dată - o vei pierde" (eu, Goma), totul ar fi fost corect: gramatical, logic şi… drept-uman. Dar că voi pierde… Care bătălie? - acţiunea în care sunt angajaţi mii, zeci de mii de persoane?

Dar admiţînd că am pornit la o "bătălie", cea pe care o voi pierde - din care motiv o voi pierde?: fiindcă sunt slab?, fiindcă am fost trădat de toţi colegii-camarazii-tovarăşii mei şi am rămas singur-singurel?

Ei bine, nu: G. Andreescu mă anunţă că pricina rezidă în faptul că… nu am dreptate.

Dar asta este o contaminare lingvistico-logică! A luat-o de la Gabriela Adameşteanu, complicea sa vreme de un deceniu de convieţuire. Ea se pomenea anunţînd: «Eu reprezint!» - atât, nu continua, pentru a lămuri ce anume reprezintă ea. Iată-l şi pe fostul prinţ consort gândind-sonorizînd eclipse socialiste adameştenice: «Nu ai dreptate!» - punct.

Ca să putem continua discuţia, accept că nu voi fi avînd dreptate (punct!) "în mod obiectiv", fiindcă eu apăr, subiectiv, p a r t e a m e a d e a d e v ă r - dar oare ***de ce*** nu am eu dreptate-punct?

Fiindcă, după G. Andreescu, dreptate avea Liiceanu, filosoful-editor, ucenicul lui Noica - când trimitea la topit cartea mea de mărturii **Culoarea curcubeului** ; avea dreptate G. Adameşteanu, când se făcea părtaşă a nesfârşitei fapte culturale a Liiceanului editor-topitor de carte, precum şi a imensului ţăţism (vine de la ***ţaţă***) rostit-scris de Monica Lovinescu în ***22***, la sugestia sfetnicilor dumisale: Adameşteanu şi Liiceanu: "**Îmi pare rău că l-am cunoscut pe Paul Goma**" - şi nu a încetat de a mai avea dreptate (el, G. Andreescu de astă dată) după ce, despărţindu-se de şefesa ***22***-lui, a comunicat pe calea presei că dânsa fusese totdeauna o denunţătoare.

"A nu avea dreptate…"

Aşadar acesta este motivul pentru care Gabriel Andreescu, industriaş al drepturilor omului îi ignoră alegru pe românii din

Bucovina şi din Basarabia (ba a militat-pentru şi a consimţit-la criminalul Tratat cu Ucraina): aceia nu aveau deloc dreptate când se plângeau de persecuţiile la care îi supuseseră fraţii ruşi o jumătate de secol; apoi verii primari ucraineni, de când deveniseră independenţi, deci liberi să persecute ei pe alţii, să le interzică limba, şcolile, cărţile, periodicele; de dispreţul suveran-analfabet al istoricului Zoia Petre, cea care îi desemna pe românii din Basarabia şi din Bucovina: "româ-nofoni";

Au dreptate - după Gabriel Andreescu - doar minoritarii din România, nu şi majoritarii; dreptate au numai ungurii, numai evreii (bieţii ţigani: deşi minoritari, ei au fost, vor fi folosiţi, dar "dreptate" nu vor avea vreodată) - nu şi românii atunci când cer stabilirea şi recu-noaşterea a d e v ă r u l u i despre rolul evreilor în anul de cumplită ocupaţie sovietică a Basarabiei şi Bucovinei de Nord, începînd de la 28 iunie 1940; despre rolul ungurilor în Transilvania de Nord, ocupată de ei (nu de "fascişti", nici de "horthysti", ci de unguri) la 1 septembrie 1940 - precum şi a d e v ă r u l despre responsabilitatea românilor şi a ungurilor în persecutarea-masacrarea evreilor şi a ţiganilor.

"Dreptate" şi "adevăr" nu se suprapun, nu sunt chiar acelaşi lucru - stimate Gabriel Andreescu, salariat (în curând pensionar) al Drepturilor omului (din România).

Eu îmi imaginasem că "drepturile omului" sunt pentru toţi oamenii, nu doar pentru dulăi. Fiindcă o a m e n i sunt (chiar) şi românii, nu doar ungurii; sunt o a m e n i şi ne-evreii, orice-ar pretinde evreii - orice-ar crede Gabriel Andreescu.

Sau poate mă înşel iar? Fiindcă nu am "dreptatea" invocată în mesaj? Sunt gata să dialoghez cu oricine ştie ce este un dialog; cu oricine este de bună credinţă; cu oricine care, înainte de a calomnia, de a anatemiza, de a antisemitiza, dovedeşte că se află în cunoştinţă de cauză - cu osebire în greaua-peste-poate operaţiune a citirii prealabile a textelor pe care le condamnă cu înverşunare - în cor şi în-mod-organizat.

Altfel avem de a face cu un diktat, nu cu o dezbatere.

Sănătate,

Paul Goma

Joi 10 februarie 2004

Am dat peste un forum ("Amsterdam", parcă) în care sunt, simultan… "un necunoscut", "un notoriu antisemit" - ba chiar şi "antimaghiar"!, sare o unguroaică (după semnătură) domiciliată în… Olanda. Am observat două lucruri:

Un denunţător şef, israelian, se mira-indigna (sub pseudo-nim, evident!) că se difuzează un text antisemit, fascist de-al lui Goma - "deşi avem în ţară (care ţară: România? Israel? Ambele-

două?) sentinele, oameni de pază…" Aşa, carevasăzică: evreii de pretutindeni au "în ţară" sentinele, care semnalează cel mai mărunt "act antisemit" - unde semnalează? La Centrală! Si unde-i Centrala? Ei unde! Peste tot!

Al doilea: fusese luat la prelucrat-criticat-demascat cineva (aceluia i se dădea numele adevărat, un român) care răspândise textul meu (vorba fiind de "Să învăţăm de la evrei…?", însă fără a-i divulga titlul) şi se întreba(u) ca de la o tribună a unei şedinţe de demascare cum de… acel Cutare a răspândit un text cu menţiunea: "CITESTE SI DA MAI DEPARTE". De parcă nu ei, bolşevicii ne împuiaseră capul cu istoria-le glorioasă şi cu eroica rezistenţă, cea cu crâncenailegalitate şi cu manifestele eroice. De mirare nu era "demascarea" evreilor - ci modul de a se apăra al "difuzorului", ***goi***-ul: că el o primise de la un văr al său de la Paris, în care are încredere, că el nu are consideraţie pentru Goma - de care nici n-a auzit…

Iată cine suntem! Să spun că ne meritătm… devenirea? Dar dacă este o stare naturală la noi, la daco-romanii?

Vineri 11 februarie 2004

Ieri mi-a telefonat de la Bucureşti o prietenă: primise textele din urmă zisese "Bravo, bravo" şi îl trecuse la telefon pe "cineva" care voia să-mi spună şi el două cuvinte. Cineva-ul - un bărbat, nu i-am reţinut numele - m-a asigurat că el e alături de mine, că el împărtăşeşte "total" ideile mele (sic!) - şi că el mă roagă să-i spun cine-i ambasador la Paris… După o pauză i-am răspuns el-ului: «Ca de obicei: şoferul ambasadei». După o pauză - a lui - m-a întrebat dacă director al Centrului Cultural e tot "domnul Virgil Tănase" - la care n-am ştiut ce să răspund şi am zis, prosteşte: «Nu ştiu»… Mă mânca memoria în legătură cu alt compatriot al nostru care îmi telefonase şi, după ce se asigurase că eu sunt "marele scriitor Paul Goma", m-a rugat - frumos - să-i spun… "unde e îngropat domnul Cioran".

Iată la ce slujesc eu: să dau informaţii culturalo-turistice (doar locuiesc la Paris!).

Pe la ora 10 am primit vestea buna de la Lidia Bodea: **Culoarea-Bărbosul** a apărut în librării, 10 exemplare fuseseră trimise lui Niculiţă (adineauri mi-a transmis: le-a recuperat), 10 mie, prin poştă (le voi primi probabil prin 25-27 februarie).

La prânz m-am întâlnit cu Ştefana, mi-a dat 2 exemplare din **Alfabecedar** (sunt din cele legate - pentru a obţine subvenţia…).

Zi plină. Îmi doresc măcar lunar o astfel de zi…

Luni 14 februarie 2004

Ieri, la Dresda, comemorarea a 60 ani de la bombardamentul Aliat. De astă dată se anunţă 35.000 de victime. Eu ştiam - şi ştiam din mai multe surse - că fuseseră mult mai multe.

Ticăloşia stă altundeva: Propagitul (sau: Agitpropul) Universal a lansat întru bruiaj perdeaua de ceaţă şi de sulfură de carbon (cred că aceasta este substanţa conţinută în grenadele-puturoase) a… "recuperării ceremoniei de către extrema dreaptă nazistă".

Astfel s-a vorbit mult mai puţin de crima englezilor şi a ameri-canilor de la 13 februarie 1945 de a bombarda masiv un oraş, nu doar fără obiective militare, dar care găzduia (mai corect ar fi: "conţinea") câteva zeci - dacă nu sute - de mii de refugiaţi din Est, fugiţi de ruşi); un oraş care până atunci nu fusese bombardat. Locuitorii credeau că Dresda este protejată de faima sa culturală, iar administratorii nu făcuseră nici un efort de a amenaja adăposturi antiaeriene. Aşa că focul şi para (nu doar bombe incendiare ci şi ***bombe cu napalm***) căzute din cer i-au surprins pe oamenii aflaţi în oraş.

Formaţiile de extremă dreaptă, "neonazistele" germane au organizat manifestaţii - ca în fiecare an după căderea Zidului Berlinului - denunţînd crima-împotriva-omenirii a Aliaţilor bombardînd civilii şi prin surprindere şi atât de masiv - şi cu napalm. Greşeala lor (de strategie) a fost că pe banderole scria că bombardamentele anglo-americane din februarie 1945 au provocat un ***holocaust***. Adevărat, termenul este grecesc, folosit pentru întâia oară de François Mauriac; adevărat, nu au folosit ebraicul ***shoah***, însă cum ***holocaust*** a devenit de multă vreme proprietate a evreilor… Pe dată s-a organizat o contramanifestaţie - (nu de dreapta, ci… de est!), remarcată de departe prin… ***steagurile roşii cu secera şi ciocanul***!

Această sfidare, neruşinare vizuală a fost dublată, întărită de una sonoră, difuzată prin presa audio: "opiniile unor istorici" - care, spre deosebire de opiniile altor istorici (aceia calificau actul de la 13 februarie 1945 ca o crimă împotriva omenirii, fiindcă fuseseră atacaţi civili cu mijloace barbare: napalm) susţin că Aliaţii au avut dreptate să bombardeze Dresda, atunci, pentru că Dresda-atunci "găzduia logistica nazistă a razboiului în Est", iar Aliaţii "distrugînd logistica-nazistă a războiului în Est, au dat o mână de ajutor sovieticilor…"

Nu mi-a mai ars de demascarea logicei criminale a explicaţioniştilor, fiindcă, egoist, interesat, mă gândeam la "Dresda"

noastră, la Gara de Nord Bucureşti cu aproape un an mai devreme, în 4 aprilie 1944. Acolo nu era vorba, în capul de curcă beată al americanilor de vreo logistică-nazistă; nici măcar de strategie (petrolul), ci de aceeşi gândire primitivă, de sudoare a creerului potrivit căreia dacă-l baţi pe sclav, el se va răzvrăti împotriva stăpânului. Boy(s) au fost, boi au rămas.

Un semn (mic-mic-mic): la ceremonia de ieri a asistat şi un reprezentant al Angliei (ambasador?, emisar?). Însă nici un american.

Marţi 15 februarie 2005

Obosit, indispus. Aşa am să fiu - până când n-am să mai fiu.

Din afară numai veşti proaste. Sper că bunele vor veni dinăuntru.

A venit - la orele 9. M-a costat două căzături pe stradă (încolo), una la întoarcere; deci buşelile (neimportante: căci eu, mă rog frumos în cur cad!) nu au legătură cu aşteptarea bucuriei, cu venirea bucuriei. Menţionez (cum ar zice Săraru) că de fiecare dată când m-am trezit pre jos - în cur, sublinez, nu în cap - m-a apucat râsul. Un râs pe care mi-l cunosc de la alte întâmplări - şi acelea: extreeeem de întâmplătoare.

Vorba doctorului (român): «D-ta să fiu sănătos!»

Să fiu.

Miercuri 16 februarie 2005

Aseară a telefonat de la Cluj Anca Haţiegan. E pe cale să termine ce începuse despre **Ostinato**, despre **Uşa**… Drăguţă, draguţa de ea.

Joi 17 februarie 2005

…L-a terminat. Mi l-a trimis. Foarte bun - i-am scris.

G. Andreescu a publicat în ***Ziua***… replica la articolul meu - cel… nepublicat, deşi demult trimis lui Roşca Stănescu. Fireşte, sunt antisemit, antisraelian, antiamerican.

Numai ca a provocat un cor de indignări pe forum (desigur, anonime, însă de astă dată muuuult mai la obiect ca cel provocat de Pleşiţă, care se rătăcise, se destrămase, se topise… - vorbesc de forum, nu - din păcate - de Pleşiţă).

Câteva mesaje (personale) indignate - acestea neanonime, dar până una-alta nici semnate şi date la gazetă… Aşteptăm pro-

vincia, vorba folclorului.

Ni s-a luat de pe grumaz(uri) povara teribilă. Am scăpat şi de data asta neexpulzaţi pentru neplata chiriei. Uf!

Vineri 18 februarie 2005

Am impresia (aproape certitudinea) ca s-a stins "incendiul" de ieri. Vorba românului-de-veacuri: «Tu să fii ăla…»

Ieri, pe forum: deşi textul meu nu fusese publicat de ***Ziua***; deşi nu fusese instalat pe internet… câţiva au reprodus scurte fragmente din el - probabil primiseră prin e-mail de la prieteni. Funcţionează "Piaţa Universităţii" şi "Procesul comunismului" administrat de Ioan Roşca din Canada, însă forumiştii - o profesie! - nu citesc ce scriu alţii, nu ascultă ce spun alţii, pentru ei "discuţia" a fost şi rămâne băgarea-în-vorbă, amestecarea în ceva de care nu au habar, sonorizarea propriului discurs (?) - consecinţă: provocare de… deviere, de diversiune, de tulburare; nu se mai discută (cât se discuta) despre "problema cutare", ci… despre orice altceva. Dar să caute ei site-ul cutare, întru… documentare? Ei (pardon; "dânşii") nu au timp, sunt extrem de ocupaţi cu pânda la ordinator, sărind din forum în forum, frenetic - nu conteaza ce "tratează", vorba lui Brucan, contează că figurează şi el - sau dânsa, cu… pseudonumele şi cu analfabetismul care nu se poate ascunde. Urmărind cele două "dezbateri" care mă priveau: Pleşiţă şi "antisemitismul", pot pentru ca să spun că îi cunosc pe dezbătători… Şi nutresc pentru majoritatea lor o adâncă compasiune. Bieţi oameni, biete femei, eşuaţi în Occident şi care nu se deosebesc întru nimic de fraţii lor rămaşi în România. Tot aşa, tot aşa. Cauza nivelului extrem de scăzut de informare, de instrucţie, de… "capacitate" a fiecăruia şade în… anonimat. Pseudonumele sub care "se esprimă" îi scuteşte de rigoare, de disciplină, chiar de onestitate. "Forumiştii" se cunosc între ei - după pseudonim, desigur, s-au creat chiar simpatii-antipatii… Dar dacă lucrează în anonimat, anonimi au să rămână. Declinarea numelui - ceea ce se numeşte: "prezentare": «Numele meu este Ion Ionescu» - obligă la rigoare, responsabilitate, la seriozitate - or ascunşi în tufişul ne-numelui oamenii aceştia, fără a-şi da seama, continuă a se comporta ca nişte informatori ordinari, pârâcioşi - dar să nu se ştie. Chiar cei care nu practicaseră această ruşinoasă "activitate" - să zicem: prin vârstă - nu pot scăpa de determinare. Nici de… gene.

De-responsabilizaţi o viaţă întreagă de comunism, ne-responsabili vor rămâne cât vor mai trăi şi vor practica anonimatul.

Sâmbătă 19 februarie 2005

Deşi des-povărat (şi, Doamne, ce şi câte poveri! - toate materiale), nu am putut să dorm odihnitor. Mai notam cu alt prilej - dar cu aceeaşi cauză: chiria, ameninţarea expulzării din locuinţă): chiar dacă… în cele din urmă se rezolvă problema, nu se pot şterge şi braz- dele adânci din carnea inimii (sediul minţii, nu?). În somn sunt pândit de trezie: «Când am să ies din sânul cald, ocrotitor al somnului, am să cad în apa îngheţată a realităţii: refugiu, internat, foame, închisoare, deportare, declasificare - iar mai încoace: exil, nepublicare, ostilitatea cvasigenerală…» Constatarea că… de astă dată nu este ca de obicei, că măcar de astă dată a fost eliminată (pentru cât timp?) una din săbiile lui Da Mocles (citat din culturalul Paler, Săraru îi zice: Da Mucles!), este bucurie pe moment. Dar a intrat adânc în carne, în obişnuinţă scepticismul; neîncrederea - «Bine-bine, acum - dar mâine…?»

Recentele acuzaţii de "antisemitism" din partea haitei de orfani-ai-luptei-cu-limba (parafrază după Schlesak) nu mă lasă deloc indiferent, aşa cum încerc - şi chiar reuşesc ! - să dau impresia.

Fiindcă "Antisemit!" a căpătat statut de insultă. Insultă-acuzaţie. Acuzaţie, nu doar din-sală, nici de-la-prezidiu, în şedinţele de demascare bolşevică, ci acuzaţie-de-la-tribuna-procurorului, ascultată cu toate cinci urechile de judecător - deci: de condamnare.

Am mai scris, repet: eu am un statut de privilegiat: sunt un ***goi*** - deci considerat duşman-natural al evreului, însă vai şi-amar de "trădători", de "evrei renegaţi"! Şi nu sunt puţini aceştia, eu aş putea umple o pagină cu numele ***evreilor normali***. - începînd cu cei din Franţa: Rony Brauman, Daniel Lindberg, Pierre Hasner, compatriotul nostru; din America: Norman B. Finkelstein (a nu fi confundat cu Finkielkraut, filozoful de la Paris devenit, de la Intifada, un prostalău oarecare)… Însă aşa cum, de pildă, în Franţa interbelică circula recomandarea: «Păziţi-vă buzunarele, au sosit românii!» (sub formă de banc-prost mi-a servit-o dentistul meu, evreu) şi degeaba majoritatea aritmetică a românilor nu era alcătuită din hoţi, nici majoritatea evreilor nu este alcătuită din isterici, mincinoşi, escroci, persoane fără pic de morală (creştină, adevărat…).

Discut frecvent cu Ana şi cu Filip despre "asta". Refacem traseul "dezbaterii în familie" care durează de… treizeci de ani.

Incepînd cu… începutul: Ana şi cu mine am început a ne cultiva-frecventa, la facultate (din octombrie 1965), din simplul motiv al… potrivirii. Între noi nu a fost iubirea fulgerătoare,

dealtfel a trecut un an şi jumătate până să ne cunoaştem adamevic. Aflat între atâtea fete, la Filologie, am cunoscut şi alte… opţiuni, însă nu m-am oprit la niciuna, chiar dacă începeam cu… concluzia. Ana îmi era prietena, camarada - căreia îi împărtăşeam o parte din "aventuri" (dealtfel aflate sub nasul ei) şi mai ales, mai ales: pe ea o interesau "poveştile cu puşcăria", o interesa ce scriu, o interesa ce am de gând să scriu. Fatal, făceam comparaţii, operam o selecţie: fetele cu care mă avusesem bine cronologic înainte ei nu erau interesate de "poveştile" mele, oralizate; nici de poveştile aşternute pe hârtie. Fetele acelea erau prospeţele, frumuşele, căldicele, deşteptăţele, unele avea umor… Dar ce să fac: eram un egoist, voiam ca ***femeia mea*** sa se intereseze de ***"poveştile" mele***. La urma urmei, în relaţiile cu Ana mă mulţumeam (în fine…) cu statutul meu, de castitate, fiindcă celelălalt, normalul, continua normal, în paralel - cu ştiinţa, nu cu încuviinţarea Anei.

Vin la subiect: Îmi plăcea-cu-Ana. Îmi plăcea cu Ana pur-şi-simplu; fără… dosar de cadre. Că ea era evreică? Dacă voi spune că timp de vreo doi ani nu am căpătat această "informaţie", voi rosti un adevăr, dar la ce slujeşte acest adevăr? Ca să trec mai departe, să spun că… tocmai, pentru că era evreică, mă simţeam bine cu ea? Prostie! Mai apoi, unii dintre bunii-prieteni îmi reproşau "cuplarea" (ce cuvânt!) motivată, ziceau ei, de "avantajele materiale" ale familiei sale. Ei, uite, eu nu băgasem de seamă: colega - mai apoi amanta mea - umbla îmbrăcată-încălţată mult mai modest decât altele, neevreice; şi pentru ea o pereche de ciorapi de nylon agăţaţi într-un colţ de bancă devenea o tragedie; nu avea bursă - probabil din pricina veniturilor tatălui său - primea de la el o sumă de bani echivalentă cu bursa mea. Or, înainte de a trăi împreună, de cum am avut cămăruţa de la Strerescu, ne-am gospodărit astfel: în zilele de sărbătoare ne cumpăram bonuri la o cantină-restaurant din apropiere, în rest, mâncam din jurnal, la mine. Mă simţeam foarte bine aşa, uitam (?) complexul babacului (eram, sunt) cu unsprezece ani mai în vârstă şi aveam părul alb.

După o vreme, am fost invitat la masă, la bunicii ei paterni: se vede că Ana le vorbise de-bine despre mine, nu doar în general, ci în special (că făcusem puşcărie, apoi avusesem domiciliu obligatoriu). Ne-am dus pe Mihai Bravu, într-un bloc uriaş, cu o mulţime de scări şi etaje… Bătrânii ne-au primit normal, de parcă acea duminică nu ar fi fost prima… Nu mai ţin minte ce am avut în farfurie, fiindcă am vorbit, am tot vorbit - la îndemnul lor - despre refugiu, despre închisoare, despre Bărăgan. La plecare Ana a primit câteva pachete, cărora eu le-am zis, ca un puşcăriaş

ce eram: "hrană rece pe trei zile".

Am mai fost duminicile, la masă, pe Mihai Bravu. Mergeam - cu plăcere (şi cu interes… alimentar, mărturisesc, dar mai mărturisesc: pe bătrânul Elman l-am pus într-o carte - şi dacă în două?, în **Uşa**…, în **În Cerc**), la bunicii prietenei (apoi ai soţiei) mele. Să mă fi gândit că acei oameni sunt ***evrei***? Da, desigur - aşa cum mă gândeam că părinţii prietenului şi protectorului meu Belá din Buia sunt ***unguri***, că părinţii fetelor mele dragi, fiicele lui Heinrich sunt ***saşi***, că mama colegului meu Sarkis Ceghergianian din Făgăraş, era ***armeancă***… ;

Să mă fi gândit în august 1968 că mă însor cu o ***evreică***? Da, mă gândisem - ei şi? Mă însuram cu Ana, nu cu "etnia" sa - punct. Să mă fi gândit un an mai târziu, când Ana a fost nevoită să… renunţe la copil (şi s-a dovedit: erau/ar fi fost două fete), că sunt tată de fete ***evreice***? Dar în 1975, când s-a născut Filip: că devenisem tată de copil ***evreu?*** Calomniatorii mei ***goi*** (Mihai Rădulescu-Mieluşel, Derdena…), denunţă "interesul lui Goma de a intra într-o familie de evrei, ca să fie protejat, să nu i se întâmple nimic din partea Securităţii". Macedo- neanul şi legionarul Derdena gândeşte exact ca un bou, ca un evreu cretin care mă acuză de "antisemitism": emite sunete, scuipă acuzaţii, fără a se obosi să argumenteze - cu citate - afirmaţiile.

Adevărat: tatăl Anei, prin relaţiile sale administrativo-medicale (în special prin doctoriţa Mureşan) a reuşit performanţa de a o interna pe mama într-un cămin-spital din Domneşti, apoi după un an, în Bucureşti - ca să nu putrezească singură în Vad-Făgăraş (vezi **Gardă inversă**). Adevărat: tatăl Anei ne-a ajutat regulat, cu bani, mai ales după naşterea lui Filip, când nu mai aveam slujbă, nu mi se publicau cărţile în România. Dar că… m-ar fi protejat familia soţiei mele de Braţul Lung al Revoluţiei? Din contra - ca să spun aşa: şi socru-meu şi soră-sa - 'securista', cum îi zicea Adameşteanu, după doi ani în care fusese prietenă (şi profitoare: primise gratuit ore de engleză, de franceză, de nescobit în nas) - au fost pedepsiţi… din cauza mea: fiindcă nu mă renegaseră, fiindcă nu mă sfatuiseră - nici vorbă să mă oblige… să-mi bag minţile-n cap. Au fost ei retrogradaţi, pensionaţi înainte de termen, iar de la "Ştefan Gheorghiu", unde preda engleza, 'securista' a fost dată afară - ***cu ură*** - de către directorul de atunci, Mihail Răutu (Mişa Oigenstein, tatăl lui Andrei Oişteanu).

"Antisemit" - eu? Bine, sunt şi anti-iudeu - aşa cum sunt, de mai demult: antirus ; şi negreşit: antiromân.

"Bibliografia" stă dovadă.

Încă o dată: îi compătimesc pe acei evrei - tăcuţi - în numele cărora zbiară, acuză, proferă minciuni, cer "aplicarea

Ordonanţei" (citeşte: arestarea, condamnarea), impun "taxa pe morţi", isterici ca R. Ioanid, Shafir, Oişteanu, Ancel, A. Florian, Braham, Wiesel.

Duminică 20 februarie 2005

M-am culcat târziu - pentru mine (12,30 după miezul nopţii), m-am trezit - am fost trezit de zgomote pe stradă - pe la 4 şi ceva, acum (ora 8,20) sunt fleaşcă. Sper să dorm puţin după ce voi cumpăra pâine, apă, lapte, de la magazinul de la parterul imobilului nostru.

Nu cred că va ieşi ceva bun din "colocviu" : la GDS, la revista ***22***, Braţul Armat al Coaliţiei anti-Goma începînd din 1992-93. Cine să participe la dezbaterea despre "Pleşiţă-Goma": Adameşteanca? G. Andreescu? Oişteanu? Andrei Cornea? Dan Pavel? Zoia Petre?

Dacă va avea loc, se va preface… ca procesele în care erau judecaţi comuniştii în folclorul dinainte de 1989: vor deveni… acuzatori (ai lui Goma, se înţelege!).

Noroc ca sunt protejat de bătăturile atacurilor precedente.

Ce-oi fi vrînd: să se declare solidari cu mine? Ei se indignează de cele proferate de un Pleşiţă la televizor - dar doamne fereşte nu ar rosti-scrie numele… subiectului logic (şi pătimitor): Goma. Aşa au făcut acum zece zile I. Vianu, Matei Călinescu, când au mimat solida-ritatea… dar nu cu Goma… Aşa vor face, tot ei sau alţii, avînd coloana vertebrală din acelaşi material: cauciuc autentic…

Mi-a ajuns la urechi regretul unui "confrate":

«Ce păcat că şi în asta s-a băgat Goma! Eu cu drag m-aş fi solidarizat cu oricare victimă a lui Pleşiţă - dar nu cu Goma!»

Ei da: Pleşiţă pe Goma îl bătuse (şi pe Negoiţescu, dar acela murise), nu pe el, nesolidarnicul; apoi Goma, ca un neromân, spusese în gura mare, scrisese - din noiembrie 1977, la Paris - ce îi făcuse Securitatea şi al ei Pleşiţă…

"Regretul confratelui" (Marie-France Ionescu - pe când era ea tânără şi avea umor, ar fi zis: "Rugăciunea unui dac", vizîndu-l pe Gelu Ionescu…) sună în tradiţia românească: atunci, în primăvara lui 1977 Geo Bogza refuzase să semneze Apelul nostru pentru că… îl iniţiase Goma… - «Dar cine-i Goma ăsta?»

Luni 21 februarie 2005

"Ziua" a publicat articolul lui Radu Portocală despre "anti-americanismul" lui Goma. Îl combate pe G. Andreescu. Îi scapă

la un colţ de frază acuzaţia de căpătâi formulată de industriaşul drepturilor omului: "antisemitismul" meu. Niciodată nu suntem suficient de prudenţi.

Încep o săptămână confuză. Nu ştiu cum s-a rotunjit proiectul "colocviului", nici dacă se va fi renunţat la el. Mi-am promis să rămân în un plan cât mai îndepărtat, ca să nu stric ceva.

"Forum"-ul provocat de Portocală în "Ziua" (vreo 70 intervenţii) arată parcă şi mai mizerabil decât cel stârnit de G. Andreescu atacîn-du-mă. Îmi ajung degetele de la o singură mână pentru a-i înregistra pe cei care se exprimă despre subiect - şi la obiect. Încolo: lălăială de cârciumă, hărmălaie de microbişti care îşi continuă pe internet "monologul interior din somn". Cât despre "ortografia" celor mai gălăgioşi… Deja internetul a abolit ortografia - nu doar în limba română - însă cum, din întâmplare, pe mine mă interesează limba maternă a mea, sunt atent şi sufăr din pricina halului vorbitorilor (în fine: a celor ce se exprimă în româneasca lor, vizibilă pentru ochii mei).

Până să ajung şi eu la internet, ***scrisul*** altora îmi era cunoscut doar ca… anchetat căruia i se punea sub nas procesul-verbal scrijelit, trudit de dobitocul de serviciu Securache şi îndemnat politicos: «Semnează, bă, că te-omor!»; apoi, cât am fost redactor la ***România literară***, am cunoscut manuscrisele scriitorilor colaboratori, ale postulanţilor; apoi scrisul celor care îmi scriau mie.

Or dintre aceste scrisuri, chiar cele ale unor neprofesionişti ai scrisului, chiar presărate cu greşeli de ortografie (dar cine nu face asemenea greşeli! - zic eu, roşind…) erau probe de scris… scriptic. Artificial, ca orice străduanie de a aşterne pe hârtie gândurile-cuvintele pe care până atunci autorul le rostise - însă… natural în costumul de duminică al "exprimării" în scris.

Or internetul… Această minunată, binecuvântată invenţie a devenit, pentru majoritatea zdrobitoare a folositorilor doar o (întâmplătoare) ***transcriere-pe-sticla-ordinatorului*** a discursului sonor, a trăncănelii obşteşti.

Necazul este că minunatul mijloc de comunicare nu impune reguli de corectitudine a exprimării. Nu ştiu cum stau treburile în limba engleză, dar în franceză (mai ales prin "texto"-uri transmise prin telefon portabil) dă naştere ***la o altă limbă***. Şi aşa franceza corectă este greu de stăpânit în scris, tentativele de a o simplifica nu au avut succes, francezii sunt mândri de "fosila" lor istorică - însă de când cu internetul şi "texto"-ul, limba este atacată la rădăcinile ei.

Marţi 22 februarie 2005

Ieri am avut două mari bucurii: Ştefana Bianu a adus de la Bucureşti 7 exemplare din **Culoarea-Bărbosul** şi câteva sacoşe pline cu… manuscrisele confiscate de securitate, "restituite" de SRI prin Stejărel Olaru.

M-am năpustit asupra **Culorii**… Arată bine ca obiect : format, hârtie, tuş… - dar nu pot uita că Lidia Bodea i-a suprimat "Cuvântul înainte" - cu "istoria" acestei cărţi; şi cel de încheiere, de după «Bărbosul». Cum eu nu cred în viaţa de apoi nici în "următoarea ediţie", râmâne-să-rămân (vorba mea), neconsolat.

Tot ieri mi-a telefonat din Italia Daniela di Sora, directricea editurii Voland. Că ar interesa-o **Arta refugii**. A citit-o în franţuzeşte, ar traduce-o Marco Cugno. Urmează să ne continuăm dialogul.

Azi a fulguit cât să mi se re-stârnească dorul de ţărişoară.

Vineri 25 februarie 2005

Ieri a avut loc "colocviul" cu pricina. Cel mai bun: Stănescu. Mi-au scris câte ceva: el, Niculiţă, Loredana. M. Sipoş nici până azi nu a dat semn de viaţă. Niculiţă mi-a scris că a dat şi de Anca Haţiegan acolo. Stă la Adameşteanu. Unde să stea o biată postulantă? La Niculiţă, ca data trecută? Dar Niculiţă este nepotul lui Goma, iar Anca Haţiegan, ardeleancă legitimistă se adăposteşte la umbra legitimei - şi legitimatoarei Adameşteanu (legendara «Păi eu reprezint!»), nu se atinge de ciumaţi ca mine.

Am re-luat legătura cu Daniela Di Sora. După ce se rezolvă cu Julliard chestiunea drepturilor de autor, îi trimit lui Cugno un print **Arta Refugii** şi unul cu **Astra** - la cererea expresă a sa.

Minune mare: ieri ***Ziua*** a publicat "Să învăţăm de la evrei" şi "Răspuns lui Andreescu". Şi încă un text de Andreescu - cu o schimbare de ton observabilă de toţi forumiştii. Iar azi acelaşi Andreescu îşi republică un articol din 1997 (?), în care sursa de inspiraţie este… Bianca Marcu. Ieri crezusem că e un abil… oportunist. Azi, după ce şi-a publicat compunerea cu Bianca sunt convins că G.A. este un cretin.

Trec aici o parte din ce am cules de pe forumuri:

"Razboiul Goma" (titlu dat de redactia "Ziua" - halal!)

De la: jecu.alexandru din bucuresti (...@rdslink.ro)
Data: 2005-02-24 00:08:22 , IP: 62.231.81...
Imi asum punctul de vedere al d-lui Goma. Il consider o reactie nor-

mala a unei constiinte ultragiate.

De la: cosor ion din SUA (...@msn.com)
Data: 2005-02-24 02:11:36 , IP: 24.21.210...
Re: **Imi asum** (…) daca am avea mai multi Goma,ce bine ar fi

De la: hej (...@netzero.net)
Data: 2005-02-24 00:08:27 , IP: 4.232.210...
Goma> ca academia romana . Paul Goma reprezinta pentru Romania o valoare mai mare ca toata Academia Romana de azi si de ieri (1944-1989) luata cu tot asa zisi ei presedinti . Dar acest lucru poate sa-l recunoasca numai adevaratii oameni de cultura din Romania .Dar aratati-mi unul ! Nu este !
Domnule Goma Dumnezeu sa fie cu D-voastra !

De la: cosor ion din SUA (...@msn.com)
Data: 2005-02-24 02:18:23 , IP: 24.21.210...
Re: Goma>ca academia romana . (…) a fi om de cultura trebuie sa ai curajul sa recunosti ca Paul Goma este un simbol si daca n-ar fi invidia (…)

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-02-24 01:02:02 , IP: 68.156.6...
pe vremea cind Goma era un simbol voi va bagati furnici in nas

De la: mdeacus (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-24 01:13:02 , IP: 70.81.4...
Razboiul Goma Domnule Goma, ai dreptate, spui / scrii lucruri adevarate. de ce insa nimeni nu tine cont de toate astea (si multe altele)? poate ca asta e firea noastra de a pleca capul in fata sabiei. ca lucrul acesta - dupa parerea mea - e total nedemn, asta-i alta poveste.

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-02-24 01:31:51 , IP: 68.156.6...
tremura pamintul in urma mea Securisti , ca-s generali , colonei , tot securisti se numesc , apoi psihologi care-s mai mult ologi , psihiatri , scriitori , filozofi cu stele pe umar , o adevarata armata alearga dupa mine , cu tancuri , avioane , batalioane pline cu ioane , ...ei bine !, ma veti prinde , negresit ca ma veti prinde , dar pina ma prindeti va curge multa sudoare pe fruntile voastre , va trebui sa-mi multumiti , asa mai scapati de osinza care va cuprinsul creierul plin de fumuri afumate din congelatoare expirate .

De la: Vasile Teodorovici din Montreal (...@videotron.ca)
Data: 2005-02-24 03:00:07 , IP: 70.81.9...

Castigarea "prieteniei" prin slugarnicie Raul cu care s-a luptat domnul Paul Goma nu a fost reprezentat de urmasii fostilor comisari bolsevici in Basarabia si Romania. Domnia sa a avut de infruntat romani "veritabili" care au facut rau Romaniei cu intensitate egala celui produs de prima generatie de comunisti, care oricum isi recrutat-se rapid si romani, pe post de slugi criminale. In comisia de studiere a Holocaustului in Romania se gasesc si istorici romani. Nu este vina "reprezentantilor industriei Holocaustului" ca unii specialisti romani au folosit prilejul (spinos pentru Romania) pentru a-si face retele de "prieteni" influenti. Fostul presedinte al Romaniei, Ion Iliescu, a oferit cu slugarnicie o inalta distinctie lui Elie Wiesel, desi ar fi putut anticipa ca acesta asteapta un cat mai rapid prilej/pretext pentru a-si arata deschis dispretul fata de romani, returnand medalia. Nu cred ca vreuna dintre recomandarile domnului Paul Goma ar putea deveni "drept pozitiv" in Romania.

De la: Michael Theil - Lazarescu din Montréal (...@sympatico.ca)
Data: 2005-02-24 03:15:20 , IP: 70.48.135...
Generalizari mai selective Extreme si extremisti au mai toate popoarele : la evrei, extrema .. pozitiva (la propriu) ramane Hristos si cea negativa .. Hitler (pe numele de evreu initial - Shiklgruber). La extrema de sus : Einstein si desigur altii la extrema de jos.(…) Eu sunt Sas, dar un Evreu ungur mi-a dat un loc de munca acolo unde alt evreu mi l-a refuzat si o Evreica batrana (Lintza, matusa ta, Goma !) mi-a inchiriat o camera, atunci cand un roman mi-a daramat fundatia casei ce mi-o faceam. Binele si raul nu pot fi generalizate ci judecate.(…)

De la: Vu-Dan din Montreal (...@sympatico.ca)
Data: 2005-02-24 03:52:42 , IP: 65.95.18...
Re: Generalizari mai selective D-le Theil, Ati putea aduce dovezi cum ca Hitler a fost evreu (…) Spuneti ca Goma are (avea) o matuse evreica, sa intelegem ca si el ar fi evreu ?(…).

De la: Vasile Teodorovici din Montreal (...@videotron.ca)
Data: 2005-02-24 03:53:29 , IP: 70.81.9...
Re: Hitler evreul Bravos, Hitler a fost evreu...interesanta scuza pentru un neamt. In ceea ce priveste "fundatia daramata", mult succes, atunci, mergeti la judecata, nu mai tineti zatzul in suflet.

De la: Luci S (...@gmail.com)
Data: 2005-02-24 03:44:29 , IP: 217.73.164...
Concluzia forumului Nimeni nu il contrazice pe d-nul Goma, singurul roman care merita apelativul domn. Lui Andreescu ii recomand sa se ascunda intr-o toaleta ecologica, asa cum am mai vazut si in Lista

lui Schindler (numai ca in film oamenii aceia o faceau de groaza, iar Andreescu ar trebui sa o faca de rusine). Care va sa zica, Saptamina Rosie este o marturie first hand, iar micii urmasi de politruci si de securisti indraznesc sa o contrazica. Intrucit politruknicii nu se ascund in sus-numita ecologica (culminind cu nesimtirea lui Petre Roman de a se arata in lume, in Guvern/ Parlament/ SNSPA), inteleg ca ei neaga trecutul lor murdar. Dara asta este MARTURIA MEA FIRST HAND, stiu ce mizerie a fost comunismul si, in plina demagogie a egalitarismului, unii au fost favorizati de regim si au favorizat supravietuirea regimului. Activitatea publica a lui Oisteanu este un asemenea afront - cit a mers comunismul a fost cititor de Pif, colectionar de discuri cu Abba, mic colectionar de vacante la Sinaia, iar cind am intors-o pe democratie, a intors-o si el pe profetii despre trecut. Daca acest Oisteanu isi permite sa nege ce am trait eu (si toti cititorii acestui articol), inseamna ca este un mincinos (…)

("Goma îi raspunde lui Andreescu")

De la: CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-23 23:16:16 , IP: 199.217.212...
Superb , maestre Goma ! Superb ! (…) citind raspunsul lui Goma ramin la ideea ca acest om ramine cu coloana vertebrala dreapta , indiferent cit de mult sau de putin mai incape in ficatul celebrei doamne Monica Lovinescu. Trebuie stiut de catre toti cei care au de-a face cit-de-cit cu cultura romana ca cel, cau mai bine zis , cea care conduce din umbra a fost si ramine dupa 1990 doar Monica Lovinescu, cel mai important personaj al culturii romanesti indiferent de micile greseli pe care le face vis-a-vis de Goma sau le-a facut vis-a-vis de Cioran. Acest raspuns m-a uns pe suflet de placere. Goma redivivus !

De la: cosor ion din SUA (...@msn.com)
Data: 2005-02-24 02:35:23 , IP: 24.21.210...
Re: Superb , maestre Goma ! Superb ! (…)
D-le Dinu citeste in ziarul Romanian Times care apare in Portland si ajunge si pe la Biserica noastra,ce scrie Paul Goma si vei intelege cum este cu holocaustul si cu evreii care au pactizat cu fiara rosie dupa 45 la noi, in distrugerea intelectualitatii romanesti si nu numai

De la: oedyp din Campina (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-24 00:13:12 , IP: 83.103.224...
Bis ! Bis ! Frumos !

De la: radu moldovan
Data: 2005-02-24 19:57:36 , IP: 80.230.238...
paul goma - O EPAVA de tip HIRB Paul Goma,palavragiu din nas-

tere ,mai mult intrigant decit competent, in nostalgia sa dupa trecutul verde-putred al tatalui in Basarabia Romineasca,incearca prin diferite manevre arhicunos-cute sa ne dovedeasca eterna poveste : evreii, comunistii si bibicletele. Daca era o persoana normala si nu certareata , se putea adapta perfect dupa 1990 in Rominia. Trecut prin multe cirezi, sarmanul nu se poate adapta devenind astfel o epava in disparitie

De la: synd (...@aol.com)
Data: 2005-02-24 20:14:37 , IP: 217.235.246...
Re: paul goma -O EPAVA de tip HIRB
La 2005-02-24 19:57:36, radu moldovan a scris: > (…)
Ai fi fost, poate, mai convingator, domnule Radu Moldovan, daca afirmatiile cu privire la Paul Goma ti le-ai fi sustinut prin argumente, eventual convingatoare, si nu prin injurii. (…)

De la: Coga din xxx (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-24 21:37:22 , IP: 80.60.85...
Dle Goma Va multumesc. Am citit raportul Holocaustului Romanesc imediat dupa publicare. Ati dat raspunsurile ma-nabuseau. O seara placuta. (…)

Forum închis la 152 comentarii.
(24.02, “Goma…raspunde lui Gabriel Andreescu”)

De la: Dinu Simon din Romania (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-24 10:19:37 , IP: 193.231.249...
Goma ii raspunde lui Andreescu
Oameni buni, chiar este posibil asa ceva. Sa-l murdariti pe Paul Goma? Rusine d-lui Andreescu, rusine d-nei Adamesteanu, d-nei Lovinescu si cea mai mare rusine d-lui Liiceanu, pt.ca a topit cartea lui Paul Goma. Inainte de '89 cei care pactizau cu puterea aveau macar o scuza. "Frica". Frica de durere fizica, de "durere pshica", frica de a nu-si pierde serviciul, casa, masina si poate chiar familia si libertatea, cita era ea atunci. Ai putea, in aceste conditii sa intelegi actiuni gen, denigrat alti oameni, topit carti, autocenzura etc.Nu poti pretinde tuturor sa aiba curaj. Dar, in momentul in care cineva are curajul sa se ridice impotriva unui sistem, mai mult, sa-si mentina convingerile, sa nu cedeze la "nu ai dreptate", sa salveze in cele din urma onoarea unui popor(iertat fie-mi patetismul), iar "tu" nu numai ca nu-l sustii, dar mai si "dai", mi se pare de-a dreptul obscen. In momentul in care "opresiunea" a disparut si ti-ai cistigat sau mai bine zis dobindit dreptul la "ne-frica" , a trimite carte la topit, a "ataca" un om curajos, mi se pare de un "obscenitism" extrem.
Ce motivatii poti sa ai? Eterna "frica"? Da, dar cea de a nu te face de rusine(un cuvint blind). Rusine de a recunoaste ca ai gresit, cindva,

undeva? Hm! Curaj, domnilor, vrem o Romanie normala! (…)

De la: cossross
Data: 2005-02-24 11:47:05 , IP: 145.248.192...
Goma ii raspunde lui Andreescu dincolo de valoarea maestrului si onestitatea reperelor sale, este de remarcat in Romania de azi raritatea unor pozitii obiective cu privire la realitatea istorica si prezenta. Romania a ajuns sa frapeze Occidentul (i.e. Europa Occidentala) cu aservirea tuturor valorilor ei intereselor americane. Media romaneasca (TV in primul rand) a ajuns sa nu-si mai permita in ziua de azi, in asa zisa democratie, nici o critica reala la adresa tavalugului american. Cum URSS-ul a incercat sa stearga istoria unor popoare intregi, la fel ni se serveste astazi in Romania ideea ca « dreptatea apartine minoritatilor », istoria noastra va trebui deci s-o lase mai moale cu identitatea romanilor. Un brancoveanu sau un mircea, miile de batalii si romanii sacrificati pt supravietuirea generatiilor noastre au ramas de cativa ani buni in umbra deasa a holocaustului. Iar elita culturala romaneasca ramane incapabila de a oferi romanilor minime repere de identitate (nu mai vorbim de romanii de peste hotare). In schimb, denigrarea unor dinozauri ca goma apare drept preocupare principala in aceste vremuri de deriva a poporului roman. toata sustinerea si admiratia pt articol, pt omul de cultura si pt romanul goma

De la: cetateanul turmentat
Data: 2005-02-24 20:03:34 , IP: 80.97.86...
Goma...un exemplu la care... nu putem inca ajunge Trecand, sau ignorand, modul in care e publicata scrisoarea lui PG, recunosc ca ma simt minuscul raportandu-ma la problematica pentru care lupta scriitorul. Cea ce ii creaza adevarata aureola este nu numai faptul ca lupta pentru reabilitarea romanilor, dar o face si impotriva curentului creat de unii...care se auto-declara buni romani... desi faptele lor nu o dovedesc. Un exemplu elocvent este destinatarul scrisorii, pe care abia acum il percep in adevarata sa infatisare: mercenar (sluga platita) in apararea "drepturilor omului" altul decat cel roman !
Scrisoarea lui GA referitoare la scrierile lui PG este un exemplu concret de mistificare a faptelor, de minimalizare a lor si de incercare de a culpabiliza o majoritate pe baza unor axiome false. GA nu ca nu stie, el ignora pur si simplu faptele.(…) Si pentru aceste mistificari si omisiuni GA ia bani. De la cine si pentru ce? E ingrijorator insa si faptul ca acest mercenar nu este singur. Il sprijina si se sprijina si pe altii "de-ai nostri", dar din pacate de aceiasi teapa.
Daca la retorica intrebare a batranului stejar (din Toporul si padurea lui Gr. Alexandrescu) "e unul dintre-ai nostri cu el ca sa-i ajute? a intrebat stejarul ce-avea de ani trei sute" se poate (si se vede) ca raspunsul este DA, atunci e foarte grav. E cel mai grav si, este timpul ca romanii sa

se trezeasca din amorteala, daca vor sa mai existe in spatiul in care s-au nascut si au locuit in ultimii aproape 2000 de ani. Trebuie inteles ca "drepturile omului" vanturate azi in lume, este numai perdeaua de fum in spatele careia se duce lupta aducerii popoarele la nivelul natiunilor. Adica la conglomerate umane fara istorie.
Caci cucerirea vestului salbatec nu este istorie si nici nu s-a bazat pe drepturile omului. Si pana vor fi multi cei care se vor pune in slujba stabilirii adevarului, nu al celui pentru care lupta salariatul GA, eu ma simt asa cum am zis, minuscul. (…)

De la: Iancu Motu din Cluj (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-24 00:18:43 , IP: 80.96.79...
Despre antisemitism Subiectul este cu mult mai important si mai grav decat pare la prima vedere. Cine se mai indoieste de adevarul despre Holocaust sau despre manifestarile antisemite, inclusiv cele de astazi, dintr-o buna parte a lumii, dovedeste cel putin o proasta informare. Dar ceea ce dl. G. Andreescu sustine in legatura cu evreii si comunismul de la noi este, la fel, o foarte slaba informare. Faptul ca il citeaza pe O. Pecican nu poate impresiona pe nimeni. Istoricii autentici pot produce probe serioase in lagatura cu numarul evreilor care au facut parte din asa zisul partid comunist din perioada interbelica, pot aduce liste cu sute de nume, cu date si fapte extrem de grave la adresa Statului Roman. Ceea ce nu se stie prea bine este faptul ca marea majoritate a evreilor care au facut pe comunistii nu erau nici macar cetateni romani sau erau refugiati in Romania. Cine a gandit, de pilda, atentaul cu bomba de la Senat in 1920? Cine a atentat la viata lui Vaida Voievod, cine a incercat de mai multe ori aruncarea in aer a podurilor si tunelelor de cale ferata din Basarabia? Cine a pus la cale evadari cu atacuri armate etc

Vineri 25 februarie 2005 “G.A. încinge razboiul Goma”

De la: GGane din München Germania (...@t-online.de)
Data: 2005-02-25 00:28:50 , IP: 62.158.176...
Razboiul Goma Domnul Goma este un dizident si un buns scriitor, fara doar si poate, insa va intreb, domnilor ziaristi de la Ziua, este bine sa se porneasca iarasi o asemenea discutie extrem de sensibila pentru Romania si pentru renumele ziarului acuma in pragul intrarii Romaniei in UE ? In felul acesta se da din nou apa la moara celor ce critica Romania si nu numai atata.

De la: Norris
Data: 2005-02-25 01:37:34 , IP: 65.54.98...
Slabut, d-ule Andreescu !...Cu ase 'telectuali dizidenti, nu-i de mirare ca am pierdut !?...Stimate d-ule Andreescu, am ' ratat ' ieri articolul d-

voastra (care se vrea clarificator), insa l-am citi astazi : e penibil (alt calificativ nu gasesc, pe moment). V-am pus citeva intrebari, pe forum; nu m-am asteptat sa raspundeti personal (de la inaltimea dizidentei d-voastra, desi d-ul Radu Portocala a facut efortul sa raspunda neclaritatilor unora), insa am asteptat sa faceti citeva precizari, in legatura cu aceste intrebari, pe care si le-au pus multi romani...Nu ati facut-o, din pacate !...Ei bine, d-ule Andreescu, am fost student la una dintre cele 10 institutii universitare bucurestene, intre anii '86 si '91, adica anii cei mai fierbinti ai regimului criminal Ceausescu si (dupa dec. '89) cei mai incetosati care au urmat. Daca de Paul Goma am auzit inca de pe bancile liceului, pentru a asculta pe ascuns posturile straine de radio, in vremea studentiei, despre acest Soljenitzin al romanilor, din pacate n-am auzit absolut nimic despre d-voastra si prea putin despre d-na Cornea (mai degraba am auzit de arpagicul Anei Blandiana si de opozitia lu' Dinescu)... Nu stiu ce virsta aveti, da' inclin sa cred ca sinteti un pic mai tomnatic decit mine : prin urmare, ce anume (exact) faceati d-voastra, cind unul ca Goma se lua de guler cu hidra comunista ???!!!...In cazul d-voastra, virsta (tineretea) nu e o scuza, ca in cazul meu si a altora ca mine, de ce nu ati luat atitudine publica, ca sa-i puteti da replica unuia precum Goma, de pe picior de egalitate ?!...Ori, poa' ca fu vorba de ceva dizidenta, gen literatura de sertar, de care mormaia mos Nae Manolescu ?!...Pe urma, cind studentii s-au organizat, mai mult sau mai putin, d-voastra (retin bine), activati la asa-numitul " grup de dialog social ', alaturi de alte " eminente cenusii " (pe post de supervisor al miscarilor civice din anul ' 90 si mai apoi, ' 91); care a fost rezultatul efectiv al activitatii acestui grup (mai degraba de flecareala si inpopotonare cu niste merite inexistente), cu ce ati contribuit concret la succesul miscarii sociale din acea vreme ?!...Mai bine spus, cum ati canalizat d-voastra si colegii d-voastra, care mai de care mai dizidenti (anticomunisti si anticeausisti, se intelege, ori ba ?), uriasele energii ale multimilor (am participat la acele mitinguri ale Aliantei Civice, alaturi de sutele de mii de oameni satui de minciuna comunista si de turnura pe care o luasera evenimentele care ar fi trebuit sa se constituie nu numai intr-o adevarata revolutie anti-comunista, dar intr-un nou inceput pentru natiunea romana), cum, ce anume ati facut cu enormul capital moral investit de mase in d-voastra, in calitate de corifei nu numai ai curentului ce s-ar fi vrut modernist, inovator, dar de pioneri ai democratiei societatii civile romanesti, imature si in parte, indobitocite ?!...La un deceniu si jumatate, se vede de la o posta ca nu numai ca nu ati facut nimic pentru societatea civila romaneasca, in particular si pentru poporul roman, in general, dar ati mai si contribuit, din incompetenta sau rau-vointa (daca nu amindoua), la consolidarea structurilor neocomuniste-securiste, astfel incit in urma cu mai bine de patru ani, la legerile din 2000, romanii sa se vada nevoiti sa aleaga intre Sida si cancer (cum bine preciza cineva) si sa mai fie si sfatuiti

de catre reprezentanti ai aceleasi ' telectualitati sa-l aleaga pe Ilici Iliescu !?...Pentru ca acum, tara sa fie condusa tot de un comunist (suspectat ca a avut legaturi cu securitatea), mai hotarit si cu picioarele pe pamint, e adevarat, dar tot exponent al aceluiasi partid, al aceluiasi organ, al aceleasi societati maculate !? (…)Apoi, dupa ce mi-a lasat un gust amar in gura, mi-am spus ca ati fost mituit (cumparat) la un sprit, intrucit nu concep atiata prostie, atita lipsa de finete de la un reprezentant al generatiei de intelectuali ce s-a vrut (cindva) noua, reformatoare!...Ori, o fi alt motiv, mai draga d-ule Andreescu, nestiut de mine, de noi (cei otira mai tineri), de v-ati inhamat asa de hotarit la caruta " facatorilor de imagine - beneficiarilor de Holocaust " (" industria Holocaustului ", foarte profitabila, de altfel, cum o numea foarte inspirat, recent, un prof. univ. american) ? Numai ca vedeti d-voastra, pretul care trebuie platit e cam mare : te vezi nu numai expus, pe moment, conationalilor tai, dar vei ramine pentru posteritate drept un mercenar 'telectual, care a acceptata pentru un pumn de arginti ($), sa improste cu noroi un simbol (culmea, in viata) al verticalitatii romanesti !...Asta, daca va considerati intr-adevar roman, d-ule Andreescu !.

Post Scriptum : cum se face ca ati tacut milc (ca sa nu spun ca pestele, ca se intelege altceva, de genul proxenet intelectual), in clipa in care derapajele reprezentantilor Conventiei Democrate erau strigatoare la cer, iar coana Doina Cornea se facea nu numai ca nu vede (dadu-se in orbul gainilor), dar mai si recomanda celorlalti sa nu critice, ca..." e de ai nostri ! "

(…)

De la: Ion Caramache
Data: 2005-02-25 05:57:51 , IP: 152.163.100...

Re: Slabut, d-ule Andreescu !

La 2005-02-25 01:37:34, Norris a scris:

>Ori, poa' ca fu vorba de ceva dizidenta, gen literatura de sertar, de care mormaia mos Nae Manolescu ?!...

Dupa cite imi aduc eu aminte, nu junele critic sexagenar Nicolae Manolescu a fost acela care a lansat expresia "literatura de sertar". "Dizidentul" Nicolae Manolescu - descoperitorul omului cu o ... mare - a fost acela care, din dragoste deosebita pentru libertatea cuvintului (evident numai pentru el si gasca lui) l-a cenzurat la propriu pe Paul Goma in revista Romania literara. Academicianul profesor universitar doctor Nicolae Manolescu, in calitatea sa de conducator mult iubit si stimat al revistei Uniunii scriitorilor paminteni a fost acela care a declarat sus si tare in onorabilul sau organ tiparit ca nu va mai publica nimic semnat de Paul Goma - scriitor roman. Nu trebuie uitat nici faptul ca Alexandru Stefanescu - fostul activist utecist de la Scanteia tineretului, renascut national taranist, acu' fara de partid, este mina dreapta a cenzorului Nicolae Manolescu - fost senator inscaunat de nea Nelu

din Oltenitza, fost PAC-ist, transformat in sef liberal, rejectat chiar de tovarasii sai de munca si lupta la ciolan atunci cind a vrut sa devina starostele obstii minuitorilor de plaivaz mioritic. Cit despre Adamesteanca lui Andreescu - dinsa este madama care, dupa ce a facut propaganda pentru ca alesu' inimii ei Ion Iliescu sa fie reales (curat neconstitutional) presedinte pentru a treia oara, a avut tupeul si neobrazarea sa-i acuze pe alegatori de faptul ca l-au votat din nou pe fostul secretar al CC-ului. Se dovedeste ca ura pe care tagma de mai sus i-o poarta lui Paul Goma se datoreste in primul rind faptului ca acesta a aratat opiniei publice ca imparatii si imparatesele culturii si artei carpato-dunarene sunt niste nuduri jalnice, ca toti acesti "oameni de cultura si arta" nu sunt altceva decit niste escroci, niste fripturisti ordinari, indivizi si individe fara coloana vertebrala, niste linge blide gata la orice murdarii numai pentru a-si pastra viata de huzur pe care au dus-o ante si post '89.
Astia "dizidenti"? Aiurea: capuse si plosnite in pielea goala si cu "coroane" de 'telectuali.

De la: synd (...@aol.com)
Data: 2005-02-25 00:15:11 , IP: 217.235.246...
Imi recunosc ignoranta.. dar, totusi, cine este doamna Bianca Balota?

De la: Paul din Ohio din SUA (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-25 01:13:41 , IP: 69.135.48...
Re: Imi recunosc ignoranta..
Se pare ca este o fosta autoare de texte hei-rupiste emigrata la Paris prin anii '80.Pentru cei interesati, recomand articolele de atunci ale lui Dorin Tudoran: http://www.ournet.md/~paulgoma/pg-rlit-tudoran.htm
(…)

De la: Rocky (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-25 01:00:45 , IP: 82.224.94...
Saptamâna Rosie 28 iunie 1940 ... Sau Basarabia si Evreii
Nu stiu cine sunteti voi astia de la 22 sau de la 23 august dar scriitorul Goma, românul Goma iata îndrazneste sa spuna adevarul (o doamne câte documente exista în sprijinul curajului sau) despre cumplita înjosire a neamului românesc, de calcarea în picioare a istoriei sale pâna si în nefiinta ; Maruntii tantzari literari saritori în sus de-o schioapa, tradatorii locali si politicii corecti sa ne mai lase . Daca vreti sa aflati adevarul lui Goma, cumplitul lui adevar si cosmar cititi aceasta "Saptamâna Rosie, aparuta în editura Vremea XXI în 2004. Veti afla astfel advarul vostru si cosmarul tuturor Românilor. Cosmar care se pregateste de a reveni în viata nopastra de animale bolnave !
Dupa ce veti fi citit, mai dati pe aici sa vedeti ce mici vi se vor parea irozii care se bat cu caramida românismului în piept de ni l-au frânt !

apropos : editura vremea : www.edituravremea.ro si mail : vremea@fx.ro
Cinste curajului acestor români ! Adevarul poate fi multiplu dar întot deauna unul singur ! Iart gOMA NU GLUMESTE CU ADEVARUL EL ÏL DEMONSTREAZA !

De la: Doro (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-25 02:19:13 , IP: 199.174.240...
Re: Saptamâna Rosie 28 iunie 1940 ...
La 2005-02-25 01:00:45, Rocky a scris:
> Nu stiu cine sunteti voi astia de la 22 sau de la 23 august (…)
Intradevar mai sunt romani care sustin adevarul si nu minciuna deacea cei care stiu ceva concret sa se uneasca si sa se faca odata dreptate pentru todeauna . De foarte mult timp am citit o carte cum au reusit sa scoata din tara evreii aurul furat de la romani si mare mi-a fost mirarea cind am vazut ca acei evrei care au luat aurul s-au dus in america si au prelucrat aurul . Au facut multi bani vinzind bijuterii si ca sa documentez am stat de vorba cu multi bijutieri evrei si marea surpriza este ca sunt din Moldova romaneasca si din Basarabia. Aici au rausit sa cumpere putere in politica si sa creieze o noua era favorabila pentru ei

De la: Rocky (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-25 01:27:24 , IP: 82.224.94...
Caci zice Goma : " pe mine evreii nu au cum sa ma culpabilizeze cu holocaustul ale carui victime au fost ei - altcândva, cronologic, dupa ..Holocaustul nostru - provocat si de ei ! Nu sunt german, nici francez, nici ungur, sa tremur de fiecare data când un evreu se încrunta la mine . Sunt român basarabean ... incepând din iunie 1940 ei ne-au haituit, ne-au jefuit, ne-au ars cartile, ne-au omorât parintii, ne-aui deportat - când nu ne-au asasinat_ ei bolsevicii rusi, cu slugile lor credincioase : evreii ! Dar câte spune si cu documente inatacabile ! Asa ca domnule mare mincinos elie wiesel pregateste-te, caci iata avem si noi unul de cojocul tau !

De la: Paul din Ohio din SUA (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-25 01:51:54 , IP: 69.135.48...
Re: Caci zice Goma :
Dar tot el zice si urmatoarele:(“Sint nevoit sa ma repet”). "Iar pentru ca asa este istoria facuta : dupa retragerea sovieticilor din Basarabia si din Bucovina de Nord, din iulie 1941, criminali ca Beiner, Derevici, Steinberg, Fluchaser, Picrasevski, Glinsberg, Burman, Zuckermann, Brunn, Glaubach - si altii si altii (chiar si marii rusi care voiau «Moldova pana la Siret !!») au sters-o in furgoanele Armatei Rosii, nu au ramas pe loc, sa dea, ei, seama de faptele rele - iar oalele sparte le-au platit coreligionarii lor, nevinovati - ba unii (negustori, bancheri,

sionisti), victime ale bolsevicilor…"
P.S.Lasind la o parte mentionarea numai a numelor de evrei de mai sus, si nici macar un rus sau ucrainian, asa "de saminta", dumneata crezi ca este normal ca zeci de mii de nevinovati sa plateasca "oalele sparte" de criminali NKVD?

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-02-25 02:13:13 , IP: 68.156.6...
Re: dar matale crezi ca ei sunt atit de prosti incit sa se lase prinsi de romani ? Romanii sunt slabi , au cazut la pace cu ei si fara sa stie cu cine au pactizat , iar acum ne flutura pe sub nas drapelul national si se dau mari luptatori ptr cauza nationala .Lingaul ramine lingau , un securist nu se va pocai cit ii lumea romaneasca pe pamintul asta , n-ai sa vezi fost securist ca lupta ptr patria lui atita vreme cit este educat in spiritul smecherului superior celorlalati . Vreti o Romanie curata ? Fara picior de securist in guvern sau in parlament , pina la al treilea nivel de functionar .(…)

De la: Michael Theil - Lazarescu din Montréal (...@sympatico.ca)
Data: 2005-02-25 02:08:13 , IP: 70.48.132...
Alta dementa colectiva ?
Adevarul este ca GOMA ESTE EL INSUSI EVREU si nu e nimic rau in asta, dar .. Remarc desi nu fac politica mai ales religioasa (e defectul meu), ca :
Si Hitler a fost un evreu pe numele initial - Shiklgrubber, care oportunist a plecat din Austria in Germania pt. a se cameleoniza "german superior" si a masacra evreii care il .. persecutau. Si evreii care dupa razboi au condus Romania, (inclusiv tatal lui Petre "Roman") s-au cameleonizat oportun de partea "invingatorilor". Si Irod si iudeii lui s-au cameleonizat oportun ca sa-l crucifice pe Isus. Si chiar Romanii s-au cameleonizat sistematic dupa cum batea vantul. Asta-i cameleonismul, fie el dela dreapta spre stanga si invers, nu exista nici o diferenta intre cameleoni, dar unii mai sinistrii decat altii, ucid.

De la: Paul din Ohio din SUA (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-25 02:24:35 , IP: 69.135.48...
Re: Alta dementa colectiva ?Potoleste-te Goma nu este evreu, dar asta nu are nici o importanta. Ii dai inainte cu acest fals, inventat de securitatea ceausist-KGBista pentru a-l "denigra" ca "dusman al poporului" in 1977 (atit de antisemiti ii credea securitatea pe romani, incit spera ca aceasta diversiune sa il izoleze).

De la: Michael Theil - Lazarescu din Montréal (...@sympatico.ca)
Data: 2005-02-25 05:27:23 , IP: 70.48.121...
lui Paul din Ohio :Esteeeeee !

Mi-a spus-o chiar el cand a venit sa-i dau butelia de aragaz a matusii lui LINTZA care decedase, in Bucuresti, pe str. Bateriilor, unde eram locatarul matusii lui (o batrana evreica extrem de cumsecade).
Intreaba-l pe el, poate se viseaza fuhrer la romani?Apare cand adulmeca Cazul lui nu are nici o importanta politica, nici etnica, doar patologica dar sper ca Romania va avea balamucuri suficiente pt. securistii practicanti, sau pt. cei numai frustati de a nu fi fost si ei: (cazul pe care il comentam).

De la: Paul din Ohio din SUA (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-25 06:15:28 , IP: 69.135.48...
Re: Butelia de aragaz a matusii Lintza Si i-ai dat-o? (…)

De la: Norris
Data: 2005-02-25 02:32:59 , IP: 65.54.98...
Pupincurismul si curvasaria la romani (urmasi ai lu' Traian si ai babei Dochia !)... M-am minunat intotdeauna si inca mai fac creturi sub frunte, gindindu-ma la neamul (caragialesc) din care ma trag (mai mult fara vrere, decit din voluntariat, desi nu mi-e rusine, dimpotriva)...De cite ori in istoria cacacioasa a acestui brav bobor a aparut unul cu boasele mai mari, s-au gasit destui (adica, mai toti) prin-preajama, care sa incerce mai pre fata, da mai mult pre din dos, sa i le taie (eventual, sa i le puna dupa urechile caplauge, drept trofeu) !...Cind nu a fost vorba de tradare (ca in cazul lu' Ion-Voda cel Cumplit, Mihai Viteazul, Bolintinenii, Tudor Vladimirescu si mai in toate cazurile, incepind cu Decebal, de fapt, Burebista si sfirsind cu partizanii anticomunisti din munti), a fost vorba de lingusire (in fata) si ponegrire (in dos), ori, apogeul atins pe vremea comunismului : pupatul in cur la vedre si sapatul pe la spate !...Daca individualismul romanilor din tara si de pe aiurea a ajuns nu numai proverbial, da' si subiect de bascalie, cind a fost vorba de " opera mareata " de dat la gioale, de improscat cu rahat cit incape si cuprinde, valahii au dat dovada de o unire-n cujet si-n simtiri cum mai rar s-a vazut : au sarit cu mic, cu mare, sa-l rada (ca pe un ...ala) dintr-un foc pe cel ce nu urmase directivele organului, ori cutezase sa iasa din cacastoarea in care se balacareau la unison ! Cind nu au avut iezplicatii mai de Doamne-ajuta, le-au inventat (au scornit pe unde vrei si unde nu vrei, au scos la iveala te miri ce si cind ti-a fost lumea mai draga), caci ' scopul scuza mijloacele ', nu ?Da' de risu-plinsu' a fost cind s-a ajuns la ...solutia ultima (nu zic finala, ca cine stie ce iese) : a fost scoasa cite o pupaza la inaintare, care a inceput sa gainateze vocal, improscind cu excremente personalitatea in cauza (gen aceasta cucoana bovary-Balota)...Odata tonul dat, a intrat in functiune masina de propaganda (zvonac - raspindac, vorba trupei " Divertis "), pentru ca in final sa intre pi rol 'telectualitatea romaneasca (care di pi sub birou, care di prin sertar, care de la slitul organului, precum plaie-

sii si razesii lu' Stefan, care di pi la coarnele plugului, cari di la coada vacii)... He-he-he, acuma sa te tii : si da-i (la gioale) si lupta : ' ca cum ' nu are to'asul talent, ' ca cum sufera di complexe, ca ieste frustrat, ca-i un anonim, ca-i moldovean, ca-i barbos, ca vorgheste cu...sssss, ca iera periculos sa zici ceva de ...rrrrrr, ca mi-ar trebui o zi intreaga sa le insir pe papirus (ul forumului)...Si ce crezi : cei care au avut limba mai lunga (de atita exersat la poponeata partidului), cei cari au lucrat di zor pentru cooperativa (aia cu ...ochiul si timpanul), au devenit cei mai aprigi justitiari, au apucat pietrele cele mai mari si au aruncat cel mai ...hotarit !...Pai, nu ?...Cind esti 99,99 % sigur ca dupa acest efort te asteapat nu numai o o primire cu surle si trimbite in ' Academia Romana ', da' si o tinichea di la to'asul presedinte pi cheptul di arama, basca plimbarile in strainatate pe banii prostimii, diurnele, simpozioanele, interviurile...Si uite ase ajungem si la curva 'telectuala (sau 'telectualul prostituat), care nu-i musai sa fie di gen feminin, da' sa aibe atitudinea de madame de moravuri usoare !(…) si cind te gindesti ca intr-adevar am intrat in economia di piata : se inteteste concurenta (bordelul plin de putori, precum Paunescu si Vadim, cu portretul lu' Barbu pi un perete di la intrare, este sub asaltul curvistinelor relativ tinere; belesti ochii cit cepele, cind vezi ca printre dinsele sint si femei din lumea asa-zis buna si cu verighetele pi maini, pi deasupra !) Ca-ti fuge mintea in doua directii, simulatan ; si la operele lu' Caragiale si la " Decameronul " lu' Boccacio !...Da' stiti ce cred io, oameni buni ?...Ca nimic nu-i adevarat, la ce bobor di credinciosi sintem noi, romanii (ca doar sondajele di opinie..." vorbeste ", nu ?)... " E "doar niste birfe, lumea e rea si invidioasa...Toti, da' toti "e" invidiosi pi noi si pi realizarile noastre !Da' nu-i bai, ca ne lumineaza intunericul din tunelul in care orbecaim di vre-o doua mii de ani condeierii (iar printre dinsi, in fata, precum ala de la Munca, si d-ul Gabriel Andreescu!)(…)

De la: Bruno din Iasi (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-25 17:48:20 , IP: 82.79.129...
Iarasi Paul Goma
Paul Goma, acest exceptional om, este prea critic cu toata lumea. Are pretentii prea mari de la niste oameni, fie ei Nicolae Manolescu, Doina Cornea sau Gabriel Liiceanu ... care nu reusesc si poate nici nu si-au propus sa fie sfinti. Inteleg exigenta dl. Goma ... inteleg dorinta dumnealui ca ceilalti sa fie perfecti pentru ca a fost exigent si lipsit de ambiguitati el insusi... dar din pacate nu toti suntem la fel ca dl Goma in atitudini. Daca dl. Goma ar fi avut o pozitie mai flexibila, daca ar fi facut compromisuri .. culmea poate ca ar fi reusit mai bine sa isi impuna ideile, opera, viziunea. Uneori ca sa poti face un pas inainte trebuie mai intai sa faci o jumatate de pas inapoi.

De la: toma din CA (...@yahoo.ca)
Data: 2005-02-25 17:56:35 , IP: 57.250.252...
Tin⌊t⌋a articolului lui Goma nu sunt numai evreii
Adevarata tinta este actuala 'ntelectualitate ' romaneasca (Liiceanu , Plesu etc..) care au trecut de partea diavolului rosu . De e nu l-au publicat pe Goma inca din '90 si au preferat sa dea cartile la retopit.(…) Ceea ce vrea sa va spuna Goma e foarte simplu : Actualele virfuri ale intelectualitatii din Romania sunt "dinozaurii comunisti" (unii au pozat drep dizidenti) care dupa '90 au semnat pactul cu diavolul , numai pt a cistiga niste privilegii perso-nale. Ca rezultat in loc sa avem o societate sanatoasa , au produs un cancer generalizat ; ei insisi sunt cancerul, iar Goma le dezvaluie adevarata fata , lucru care ii supara. Evreii sunt prinsi la mijloc datorita conjuncturii , ar cam trebui sa se intrebe cine le sint liderii de opinie si sa incerce sa dialogul (dupa 50 de ani lumea s-a schimbat radical --> plus citeva generatii).

De la: Bruno din Iasi (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-25 18:29:00 , IP: 82.79.129...
Re: Tin⌊t⌋a articolului lui Goma nu sunt numai evreii ... lol
Asta ai inteles tu? hmmm .. interesant Totusi eu cred ca adevarata tinta a lui Paul Goma este adevarul despre poporul roman si istoria sa. Nu are legatura nici cu evreii - ei s'au simtit cumva atinsi in imaginea lor de victime si nu accepta ca au fost si calai ... unii dintre ei -, nici cu 'telectualitatea romaneasca ... Goma ii scutura pe acestia pentru ca nu au fost alaturi de el in acest demers. Parerea mea.
Evreii sunt prinsi la mijloc datorita conjuncturii , ar cam trebui sa se intrebe cine le sint liderii de opinie si sa incerce sa dialogul (dupa 50 de ani lumea s-a schimbat radical --> plus citeva generatii).

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-02-25 18:21:58 , IP: 68.156.6...
Re: eventual sa pactizeze cu diavolul si sa incerce chiar sa-i dedice si un roman , asta ca sa-i fie acceptat nu numai compromisul ci si lupta lui ptr neadevar si nedreptate . Acest Goma a indraznit prea multe dom'le , cum si-a permis sa faca ordine in lumea falsa a romanismului dinbovitean ? Ce crede el ? Cine se crede asta dom'le? Ia baga-ti mintile in cap mai Goma !! unde te crezi ? In Romania sunt acceptati numai oamenii care pactizeaza cu diavolul, tu nu ai ce cauta acolo. Mai bine scrie si tui despre cit de minunat e sa traiesti intr-o tara ce lupta impotriva moralitatii, care se straduie de ani de zile sa instaureze un sistem corupt si gaunos , lupta lor eroica conteaza domnule Goma , nu a dumitale , vii cu tot felul de idei destabilozatoare care ne stinjenesc . Nu intelegi ca "bunul simt " a murit ? E timpul sa traim stralucirea mojicului , barbarului , trogloditului cu diploma universitara , smecherului fraierizat de ceilalti , asta e modernitatea pe care o voim a o trai ,

nu stiai ? (…)

De la: Pinocchio
Data: 2005-02-25 17:02:08 , IP: 130.75.25...
clarificare
Este cat se poate de binevenit, acest articol al domnului G. Andreescu, scris in 1997 si republicat in numarul de azi al Ziua. Mai ales dupa articolul sau din 17 februarie, dar mai ales dupa cel de ieri, care a reusit intr-o prea mica masura sa clarifice lucrurile, datorita felului stangaci si pe alocuri intortocheat in care a fost scris.
Articolul de astazi este binevenit, pentru ca ni-l arata pe Gabriel Andreescu intr-o lumina mai umana, cu suficenta stima de sine pentru a recunoaste o strategie argumentativa gaunoasa, "dominata de resentimente" atunci cand e cazul, si e cazul - dansul ne spune - Biancai Balota, chiar daca articolul acesteia apartinea "taberei anti-Goma", in care, intr-o mai mica sau mai mare masura, G. Andreescu se afla. N-ar trebui sa se inteleaga ca un intelectual trebuie sa aiba doar pozitii partizane si prin acest articol Gabriel Andreescu incearca sa dovedeasca tocmai acest lucru, faptul ca o atitudine critica sau in dezacord fata de "luarile de pozitie" ale unui alt intelectual, Paul Goma, nu exclud simpatia si respectul fata de acesta.
Insa, aici domnul Andreescu se opreste. In scrisoarea pe care Goma i-a adresat-o lui G. Andreescu, acesta pune foarte bine in lumina - daca cele spuse de el acolo sunt adevarate - "neverticaliatea" - apropos de "inaltimea fara nici un fel de sincopa a Doinei Cornea - domnului Andreescu. Daca este adevarat, domnule Andreescu, ca la acea serata a lui I. Sava, din 1997, tandemul Adamesteanu - Cornea au "condamnat hotarat" Jurnalul lui Goma, dupa ce in prealabil G. Adamesteanu spunea ca nu l-a citit? Pai cam atat despre "inaltimea fara nici un fel de sincopa a Doinei Cornea". Daca este adevarat, domnule Andreescu, ca ati combatut un text al lui Paul Goma, acuzandu-l de antisemitism, recunoscand totusi ca nu l-ati citit? Acestea sunt, pentru un intelectual, adevarate "delicte", pentru ca unul dintre lucrurile pe care punem pret, cand e vorba de un intelectual, e tocmai capacitatea acestuia de a fi critic, pe cat posibil, intr-un mod obiectiv, informat, coerent. Si cum puteti dumneavostra realiza toate acestea daca ajungeti sa combateti un text pe care nu l-ati citit?
Cat despre "furiile dezorientate" ale domnului Goma... Ce sa fi simtit cand Liiceanu," al carui atasament pentru carte este mai putin o afacere, cat un act de cult", ii da la topit cartea, Culoarea Curcubeului? Daca atasamentul domnului Liiceanu pentru carte e un cult, atunci dansul a facut un sacrilegiu, domnul Liiceanu, director al unei edituri cu pretentii intelectuale, care nu pentru ca ar reprezenta o afacere buna a publicat idolatri de duzina ca Paulo Coelho! Sau cand Monica Lovinescu scrie "imi pare rau ca l-am cunoscut pe Paul Goma"? Sau,

cum sa intelegi indecenta, brutalitatea lipsei sale de cavalerism? Cum sa reactionezi, v-as intreba domnule Andreescu, in fata unor situatii ridicole - ne povesteste Goma - ca acelea pe care le creeaza Magdalena Boiangiu sau Smaranda Enache, cand se plang ca trebuie sa dea ochii cu bustul maresalului Antonescu sau sa mearga pe o strada care-i poarta numele..., doamna Boiangiu care - ne spune Goma - se fotografia in fata statuii lui Stalin, sau - ne spune tot Goma - Smaranda Enache, fosta secretar de partid.
Si multe altele. Dar de altfel Goma o spune foarte bine in al sau "Sa invatam de la evrei?" din 6 februarie 2005.

De la: MORARU din . (...@post.ro)
Data: 2005-02-25 20:25:38 , IP: 80.128.51...
De ce tot insista Andreescu cu Goma
Pentru o mai buna întelegere a articolului „In legatura cu Paul Goma" de G. Andreescu, îmi îngadui sa aduc câteva precizari. Mai întâi faptele:
1. în numarul 21 din 1997 ale revistei "22" o Bianca Balota semneaza un text derizoriu si suburban la adresa lui Paul Goma. (Bianca Balota - n. Dumitrascu, cas. Marcu - este o toapa oarecare, gospodina semidocta si înfumurata si intriganta de duzina al carei singur merit în viata este de a fi sotia carturarului Nicolae Balota. Din anii 80, de când Balota si Goma faceau parte din cercul larg din jurul Europei Libere, dar mai ales dupa publicarea Jurnalului lui Goma, sotii Balota în special consoarta îi poarta lui Goma o ura nestinsa)
2. în numarul 23 din 1997 al revistei „22" Gabriel Andreescu scrie un articol critic la adresa textului semnat de B.Balota
3. în ziarul ZIUA de azi 25.02.2005 apare republicat textul lui Adreescu de acum opt ani, text pe care-l comentati dvs. acum pe forum Deci:
- ieri (24.02.2005), Andreescu publica în ZIUA un text echilibrat si foarte diferit de pozitia cu care ne-a obisnuit de ani de zile, aceea de aliniere neconditionata la exagerarile istorice ale „holocaustologilor" de serviciu din România, text care marcheaz ao apropiere fata de punctul de vedere a lui Goma
- azi (25.02.2005), acelasi Andreescu „remite spre publicare" ziarului ZIUA un articol al sau vechi de 8 ani, prin care se probeaza atitudinea sa pozitiva, de solidaritate cu Goma: „Acest text este considerat de Andreescu lamuritor in legatura cu opiniile sale fata de Paul Goma."
- este de remarcat insisitenta cu care Gabriel Andreescu doreste sa-si demonstreze sentimentele pozitive fata de Goma: în ciuda polemicii care-i desparte, Andreescu nutreste o „marea apreciere pentru ceea ce a facut in trecut" Goma
Oare ce-l îndeamna pe Andreescu, cunoscut oportunist si condeier la comanda, activist platit al „drepturilor omului", sa-si schimbe atât de

brusc si atât de radical opiniile în privinta „Holocaustului Românesc" simtindu-se în acelasi timp obligat sa aduca dovezi vechi de opt ani menite sa-i ateste „atasamentul" si „pretuirea" fata de Goma ? Trei ipoteze, ce nu se exclud:
1. Goma este „în carti" la noua putere, iar Andreescu îi face niste reverente preventive
2. Andreescu vrea sa-si mai reanimze imaginea, facânu-si putina publicitate pe seama lui Goma
3. Lobbyiul holocaustologilor - sectia româna pune o usoara surdina peste scandalul asurzitor pe care-l facuse pâna acum si prin oameni ca Andreescu, iar acesta executa un semnal de repliere
4. Andreescu himself, apropiindu-se de pensie, se reorienteaza, sarind din mers în barca cealalta
Asteptam cu interes desfasurarea evenimentelor

Uf! Am scos-o la capăt! Doamne, că mare ñinune-i "Forum"-ul!

Sâmbătă 26 februarie 2005

Ultimele zile mi-au fost agitate: "colocviul" de la GDS, arti-co-lele din "Ziua" - ale mele, ale lui R.Portocală, ale lui G. Andreescu.

Sunt novice întru ale internetului şi proaspăt (sic) în materie de "forum". Dînd peste el din întâmplare - ori pe foarte sărite - am găsit această "adunare" extrem de vulgară, analfabetă… - am scris tot răul în zilele precedente, aici, în jurnal.

Or în cele două zile din urmă în care am fost "călare pe internet" - din pricini strict egoise: se vorbea şi despre mine - am început să-mi schimb, modific opinia-despre…

A, nu doar din cauză că participanţii îşi dădeau cu părerea şi despre mine. Ci pentru că, scufundîndu-mă în… masele largi de forumişti, nu i-am doar auzit (în fine: le-am ascultat… consemnările), dar le-am simţit, cu umerii, cu spatele, apropierea, căldura, le-am cunoscut cu odoratul bahna de la poşircă, chiar sudoarea acră de băutură proastă (desigur, unii dintre ei nu beau în timp ce mitraliau cu vorbe-vorbe, însă acesta era "aerul" creat, modelat de ei, de cine ştie câtă vreme: de crâşmă); şi, vrînd-nevrînd, printre torentele de cuvinte proaste, prost scrise, de oameni neobişnuiţi cu limba română scrisă (las-că şi evreii, când se dedau ei la engleza-americană…), printre injurii, insulte, răcnete, urlete (Doamne, ce a fost în timpul meciului Steaua-Valencia!: Ghencea curat/ă/!), am dedus…

Ei, da: acesta este cuvântul potrivit: ***dedus***… Fiindcă, în

afară de R. Portocală şi încă vreo doi (însă neverificabili), cu toţii folosese pseudonume, care de care mai căznite, mai dublu-artificiale. Oricum, ceva-ceva tot am înţeles (pardon: dedus) din viaţa - şi din opera - forumiştilor.

Iar ceea ce am dedus-priceput m-a împăcat întâi cu mine: iată că nu sunt chiar atât de rigid, de exclusivist, de… bătrân ("hârb", gagarisit) cum mă gratulau cei care nu mă sufereau: i-am înţeles chiar şi pe fraţii mei forumişti - deşi un grav păcat apasă asupra lor: ***anonimatul***. La adăpostul "pseudonumelui" fiecare poate spune ce-i trece prin cap (dar mai ales: ce nu-i trece), fără teamă că va fi amendat, ori că va fi somat să rămână în subiect, ori invitat să spună adevărul - şi să-l scrie corect. Da, aşa este: forumiştii sunt… discreţi cu propriul dosar, consecvenţi cu pseudonimatul-turnătorului (dacă nu vor fi practicat chiar ei această nobilă vârtute adusă de comunism, au folosit-o părinţii lor sau un prieten al familiei - iar apucătura pluteşte în aer, a devenit chiar aerul respirat al lor).

Însă, paradoxal, această ***laşitate*** (cine găseşte un alt termen este invitat să-l comunice) conferită de pseudonume (şi nu: pseudonim - care-i altceva), acordă, în aclaşi timp, mai multă libertate de spirit individului din tufişul anonimatului. Cât de benefică îi este libertatea aceasta… - rămâne de demonstrat.

La urma urmelor "lumea forumiştilor" este un eşantion din lumea noastră (deocamdată: românească, fiind în româneşte exprimată, despre chestiuni româneşti): după această "picătură" poate fi cercetată, nu doar românimea, ci omenimea: cu laşităţi, cu vehemenţe, cu analfabetismu-i agresiv, cu obrăznicia, proasta-creştere (de a se băga într-o discuţie din care nu a auzit începutul - şi nici nu-i pasă; el deschide uşa forumului cu piciorul, zbiară din prag că a întârziat niţăl la crâşmă, îşi zice poezeaua, se cară: «Pa şi pusi!»)- dar şi cu acea căldură animală-umană care face din un număr de indivizi un grup, o familie, o categorie, o naţie. De atâtea ori, îngreţoşat de promiscuitate, de murdărie, de prostie, de ticăloşie, fugi, evadezi, îţi iei lumea-n cap îi laşi în mamele lor de dobitoci! - şi scapi de… "determinare". Însă, odată liber ca pasărea cerului, te trezeşti singur cuc şi te pişcă jalea, te fulgeră dorul de casă, de ţărişoară, de ţuiculeană, de sărmăluţă, de mersul la meciuri, de bârfă, de o tablă: de… viaţă-socială.

Sunt plecat din România de 28 ani (din 20 noiembrie 1977). Cât timp am fost acolo, nu am avut o viaţă de "cetăţean român". Că n-oi fi eu "sută la sută daco-roman" ca V.C. Tudor de pildă - admit, am şi scris-o, nu o singură dată: am şi sânge aromân şi grecesc şi polonez, voi fi avînd şi ucrainean şi bulgăresc - iar prin fiul meu, Filip-Ieronim a cărui mamă este evreică sunt desigur şi

evreu - ei şi? Nu mi-e ruşine de nici una dintre picături, nici chiar de sângele ţigănesc - de l-aş avea (de la Puşkin!, doar el, mulatru în surghiun la Chişinău, îl descoperise tot ridicînd fustele boeroaicelor arhipelagice - altfel bronzate pe-pe-peste tot, în afară de un singur loculeţ-căpşuneţ) - şi nimeni dintre bravii români nu trebuie să şi-l nege (vorbesc, în continuare de sângele dravidienesc), fiindcă niciodată nu ştii de unde sare iepurele de sub aceeaşi rădăcină: ***rom***… Sunt ceea ce sunt, "marca" mi-o dă ***limba*** în care mă exprim, în care scriu, în care gândesc, în care visez - şi pe care am… făcut-o şi eu, pe ici pe colo, după puterile mele alfabecedarice.

Restul: deşertăciune a deşertăciunilor.

Duminică 27 februarie 2005

Valerian Stan mi-a scris despre "prestaţia" televizuală de azi:

V-am vazut la Realitatea TV - discutia cu Nistor.

A durat 45 de minute, insa numeroasele "sarituri" par sa spuna ca discutia a fost mult mai lunga (daca-i asa, numai Dumnezeu stie ce-o fi taiat omul Constantinesculuí).

Nistor si-a inceput emisiunea cu aceste (nemernice) cuvinte: "Paul Goma este un om de o intransigenta speciala, pe care noi nu ne-o asumam. Dupa cum nici punctele de vedere ale lui Paul Goma nu ni le asumam. Punctele de vedere ale lui Paul Goma raman ale lui Paul Goma". Sigur ca da, individului trebuie sa-i fi tremurat chilotii pe el ca ce-or sa zica "colegii lui intelectualii" (vorba sinistrei) de spusele Dvs la adresa Blandianei, Liiceanului, Constantinesculuí s.cl. Dar de ce era nevoie de precizarea asta de vreme era clar ca afirmatiile pe care Dvs le-ati facut nu-i apartineau - iar pe timpul discutiei sugerase de destule ori ca nu le impartaseste?

Mi s-a parut ca ati fost, inca o data, foarte bun in tot ce ati spus. Si daca nu-mi permit cumva prea mult, v-as incuraja sa nu ezitati nici pe mai departe sa spuneti lucrurilor pe nume. Sa nu va lasati niciodata timorat de diversionistii predicand despre "intransigenta speciala a lui Goma" etc etc etc. Sunteti singurul roman care aveti toata legitimitatea sa spuneti lucrurile pe care le spuneti. Mai ales pentru a nu mai repeta "greselile" pe care le-a facut, spuneti-le romanilor cat de lasi si nedrepti au fost - inclusiv cu destinul lor ca popor - atunci cand v-au lasat singur. Pe Dvs si pe inca cativa ca Dvs, de-a lungul istoriei lor.

Valerian Stan are o singură obiecţie - şi nu măruntă: la ceea ce am spus despre Coposu: "O cârpă pe care şi-a şters picioarele

Securitatea”.

Are dreptate când îl apără. Dar şi eu am dreptate(a mea) când îl atac - pe Coposu.

Despre Nistor am spus tot răul pe care-l gândesc despre el. În fine: aproape tot…

Luni 28 februarie 2005

Şi azi îmi ocup jurnalul cu alte texte.

Mai întâi o epistolă de la studenţii basarabeni la studii pe malul drept al Prutului:

Date: Sun, 27 Feb 2005 13:04:55 -0800 (PST)
De: Solomon Didina <didinasolomon@yahoo.com>
À: paulgoma@free.fr
Objet: BASARABIA VA IUBESTE

Stimate Domnule Paul Goma,

In numele celor mai activi tineri basarabeni aflati la studii in Romania, VA MULTUMIM PENTRU CA SUNTETI SI MAINE ALATURI DE NOI!!!

Dupa cum stiti deja, maine vom protesta in fata Ambasadei Republicii Moldova si vom cere crearea unui mecanism eficient care sa asigure dreptul de vot al zecilor de mii de cetateni moldoveni aflati la studii sau munca in Romania. Deocamdata Comisia Electorala Centrala de la Chisinau a decis sa deschida doar o sectie de votare in Romania. Sigur ca, guvernarea comunista de la Chisinau, a dorit in mod intentionat sa neglijeze electoratul din afara tarii. Acum, in Basarabia exodul a atins cifre inspaimantatoare iar satele din nordul si sudul Basarabiei sunt practic pustiite. Au ramas doar bunicii nostri care vor vota comunistii pentru pensia nenorocita pe care zic ei ca le-au dat-o comunistii, fara sa tina cont de realitatile catastrofale din tara. Noi nu putem decat sa intervenim si sa incercam sa luptam pentru drepturile noastre si PENTRU CAUZA SFANTA!

INCA O DATA VA MULTUMIM! DRAGUL NOSTRU PAUL GOMA, PENTRU CA SUNTETI MAI INTII DE TOATE AL NOSTRU, APOI AL ROMANILOR DE PRETUTINDENI, VREAU SA VA SPUN CA LA DUMNEAVOASTRA ACASA, IN BASARABIA SI MAI ALES IN JUDETUL ORHEI, ROMANII CITESC "SOLDATUL CAINELUI", "BASARABIA", "CULOAREA CURCUBEULUI". EU PERSONAL, CU SPIJINUL PARTIDULUI POPULAR CRESTIN DEMOCRAT AM DUS CARTILE DUMNEAVOASTRA LA RASCANI, EDINET, OCNITA, GLODENI, FALESTI, BALTI, SANGEREI, ORHEI, SOLDANESTI.

SA VA DEA DUMNEZEU SANATATE!

NOI VA IUBIM SI VA ASTEPTAM ACASA!

DOAMNE-AJUTA!

Doar Doamne-Doamne să-i ajute, că în nădejdea fraţilor noştri…

Le-am scris. Le-am mulţumit, i-am anunţat că, azi, aici la Paris, manifestăm şi noi în faţa "ambasadei Republicii Moldova".

În ***Ziua*** de azi mă ia la refec Dan Pavel: "Ce vrea Paul Goma?"

Textul lui nu prezintă importanţă, ca de obicei; decât prin faptul că admite că… nu mă citise:

"Goma are insa un merit, atacandu-ma m-a silit sa-l citesc. Are dreptate sa ma includa intre "necititorii" sai, stie ca daca studiez cu atentie ceea ce a scris voi spune adevarul". (sublinierea îmi aparţine)

Mai interesante sunt intervenţiile de pe Forum. Iată fragmente:

De la: GGane din München Germania (...@t-online.de)
Data: 2005-02-27 23:26:48 , IP: 84.128.20...
ce vrea Paul Goma
Paul Goma este un inrait si frustrat, la fel ca multi altii care dupa disparitia lui Ceusescu nu au fost luati in seama in noul context politic aparut in Romania, ceeace dealtfel este si adevarat, fiindca pana in noembrie 2004 nu erau altii la putere decat noii vechi, cateii celor vechi care si-au asasinat stapanii ca sa vina ei la putere in folosul lor, dar din pacate si dupa noembrie nu s-a schimbat prea mult, pana acuma doar cuvinte cu mici schimbari, p-ici pe colea prin partile esentiale, vorba lui Carageale si revenind la problema Goma, acesta, la o varsta cand faima lui incepe sa apuna cauta prin toate mijloacele sa apara din nou pe scena, intrebuintand metode ce sunt otrava pentru politica Romaniei, daunand in felul acesta intentiile statelor europene sa aduca Romania in randurile lor, dar nu oricum, ci prin acceptul unor conditii create dupa cel de al doilea razboi mondial, situatii la care a luat si Romania parte, dorind acuma sa le musamalizeze.
Si revenind la presa romaneasca, trebuie spus ca ziaristti actuali din Romania inca nu s-au trezit din letagia care le-a fost injectata inainte de 89, ei inca nu se pot alinia cu stilurile ziaristice vestice, ceeace dealtfel nu este vina lor, ci al faptului ca mintile lor inca nu sunt destul de bine desinfectate. Sa-mi fie cu iertare, dar aceste adevaruri nu trebuie luate in nume de rau, ci ca o constatare facuta de multi romani ce traiesc in afara Romaniei si a celor din tzara.

Pe acest Gane îl ştiu de la alte intervenţii: face parte din aceaşi categorie umană (oricât am crede altceva…) cu Mihai-Gafiţa-Nu-i-Momentul, cu Sami-Damian-Nu-i-Momentul, cu

D.C. Mihăilescu-Nu-i-Momentul… Atitudine (sic) determinată, la unii, de frică; la alţii de prudenţă-etnică, la alţii (D.C.M.) din înţelepciune mioier…etnică, nu mai brează decât cea de vis-à-vis..

De la: Sobru (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-27 23:54:10 , IP: 81.196.220...
Re: ce vrea Paul Goma
Si cine nu l-a luat in seama in noul context? Cine sa-l ia in seama? Iliescu? Trei paduchi gen Dan Pavel, care nu mai devreme de cateva luni ne prostea cu PNG-ul lui Becali?
O fi inrait Goma asta, da-i inrait pe buna dreptate.
Despre ce otrava pentru Romania vorbesti? Punctul de vedere al invingatorului(SUA) despre ww2, odata cu emanciparea statelor europene, incepe sa fie reconsiderat, pentru a putea fi pus in lumina adevarului istoric. Nici o propaganda nu tine la infinit.

De la: Pinocchio
Data: 2005-02-27 23:28:31 , IP: 130.75.25...
Ce vrea Dan Pavel?
Dan Pavel a scris iarasi un articol despre el insusi. Dupa ce Gabriel Andreescu a lasat-o mai moale cu Goma, incercad sa mai dreaga un pic lucrurile, dupa ce Radu Portocala a scris in apararea lui Goma, acum domnul Dan Pavel isi aduce aminte ca si el a fost vizat de cele scrise de Goma si drept urmare, Dan Pavel recunoaste ca la emisiunea lui Dan Diaconescu nu a avut "un mare entuziasm in a apara cauza fostului disident", lasandu-i loc securistului Plesita sa se desfasoare in direct la OTV si sa-l insulte pe Goma. Cam asa faceau si avocatii celor care aveau intentate procese politice pe vremea lui Ceausescu - aparau fara prea mare entuziasm cauza "clientului" lor si aveau grija sa "infiereze" in prealabil ereziile acestuia, tradarea revolutiei proletare, asa cum o face Dan Pavel de exemplu in sintagmele: "delirul din prezent", "textele sale abominabile", "mostruasele sale interpretari ale Americii".
Dan Pavel recunoaste, la sfarsitul articolului sau, ca e unul dintre "necititorii" lui Goma, dar isi incepe articolul postuland sec: "dupa prabusirea comunismului totalitar de tip sovietic, Paul Goma a trecut de la anticomunism la antisemitism si antiamericanism". Ar fi curios de aflat la cate texte se refera Dan Pavel cand spune "textele sale abominabile".
Dan Pavel are un mod destul de neelegant de a-si da cu stangu-n dreptul. Asteptam cu nerabdare productiile sale din ziarul Ziua referitoare la noul Paul Goma, cand dansul va considera incheiata documentarea in privinta acestui subiect. Sper ca Dan Pavel citeste repede si cu spor, pentru ca va avea de munca...(…)

De la: cristi_c83
Data: 2005-02-28 00:23:16 , IP: 82.77.162...

Ce-am inteles eu din ce-a zis Paul Goma
Eu cred ca Paul Goma are dreptate dintr-un anumit punct de vedere.
Sa ma explic. Am citit articolul lui si eu am inteles ca el ii acuza pe evrei de comunizarea Romaniei,asa cum evreii ne acuza pe noi pentru Holocaust. Bineinteles ca exista o diferenta de nuante: Simon Wiesel (sper ca asa se scrie) cand a venit in Romania a spus:"Romania a ucis!A ucis!A ucis!",iar Paul Goma spune ceva de genul:"Evreii au fost uneltele prin care ne-a ucis comunismul pe noi." Vorbind despre Romania evreii probabil se refera numai la liderii nostrii de atunci de care noi ar trebui sa ne dezicem,ceea ce mi se pare corect, in timp ce Paul Goma ii acuza pe evrei in general.Numai ca in anii '40 nu exista statul Israel,deci nu are cum acuza Israelul. Si a doua concluzie pe care am tras-o din articolul respectiv este ca Paul Goma este revoltat ca vorbesc despre holocaust copiii celor care au infaptuit sau au sprijinit un alftfel de holocaust in Romania,unde holocaust=orice crima savarsita fie si impotriva unui singur om,doar pentru ca acel om este crestin,evreu,comunist,capitalist,liberal,somalez,etc. Ceea ce iarasi mi se pare de inteles:nu cred ca un om care a fost persecutat de niste comunisti care s-a nimerit sa fie evrei ii poate asculta pe acestia sau pe urmasii acestora vorbind sau dand verdicte morale legate de holocaust. Daca persoanele despre care vorbea Paul Goma in articol chiar au contribuit la crimele comuniste nu am de sti, dar daca asa stau lucrurile reactia lui Paul Goma mi se pare de inteles. De aceea nu-nteleg de ce opiniile exprimate de Paul Goma sunt considerate antisemite. Orice om de buna credinta cred ca poate sa vada ca acolo atacurile sunt mai degraba indreptate impotriva unor persoane care nu au dupa parerea sa caderea de a vorbi despre holocaust decat impotriva etniei. Iar in articol se reia de mai multe o fraza al carei sens este ca autorul nu incearca sa nege Holocaustul,ci mai degraba sa il explice(desi personal nu cred ca poate exista o explicatie rationala pt uciderea unor copii, batrani, oameni in general doar pt ca sunt evrei sau orice altceva).
Totusi,in final as vrea sa intreb ceva: e vreo diferenta intre holocaustul suferit de evrei si cel suferit de necomunisti?Eu nu vad cu ce ar fi "mai unic" holocaustul evreiesc decat cel produs de comunisti, iar prezentarea in felul asta al holocaustului evreiesc-cea mai mare crima,cea mai mare suferinta,care ar apartine numai evreilor, cred ca aduce deserivicii evreilor ca etnie pentru ca provoaca frustrari celorlati. Mie o astfel de abordare imi sugereaza ca viata unui evreu ar fi mai pretioasa decat a altcuiva,mesaj care nu poate produce decat frustrare si ostilitate pana la urma.
Sper ca partea asta nu va fi considerata antisemita. Ar fi ceva sa-mi iau ban de la primul post.:)

De la: cosor ion din SUA (...@msn.com)
Data: 2005-02-28 00:32:57 , IP: 24.21.210...
Re: Ce-am inteles eu din ce-a zis Paul Goma
La 2005-02-28 00:23:16, cristi_c83 a scris:
> Eu cred ca Paul Goma are dreptate dintr-un anumit punct de vedere.

> Sa ma explic. Am citit articolul lui si eu am inteles ca el ii acuza
> pe evrei de comunizarea Romaniei,asa cum evreii ne acuza pe (…)
cred ca Paul Goma s-a referit mai mult la evreii basarabeni,pentru faptele lor in timpul ocupatiei rusesti,consecinta a pactului Ribentrop-Molotov (…)

De la: Specialistul de conspiratii din Constanta (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 01:39:02 , IP: 70.27.23...
Re: Ce-am inteles eu din ce-a zis Paul Goma
Pai nu era normal ca un dizedent ca Paul Goma sa faca o analiza a cauzelor care au generat atita suferinta lui si poprului roman timp de 45 ani.
Un dezident dintre putinii care au existat in Romania. Si vine unul ca acest Dan Pavel care il face antisemit numai datorita faptului ca spune adevarul.
Apropo, care este web siteul cu articolul lui Paul Goma? Stie cineva?(…)

De la: roy (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 06:46:20 , IP: 80.230.93...
Re: Ce-am inteles eu din ce-a zis Paul Goma
Eu zic sa fie notate bine numele evreilor care traiesc acum in Romania (majoritatea babe si mosi). Daca Rusia o sa puna laba iar pe Romania o sa se poata spune evreii i-au adus pe rusi din nou si va putea fi data de exemplu madam Herschkovitz de la Azilul Evreiesc de batrani.
Catzi evreii au fost in Securiatea Romaneasca in 1959? Cam 11%. Peste 80% au fost romani. Cand se vorbeste de comunistii anilor 50 se aduc ca dovezi aceleasi 4-5 nume de evrei, dar dar se uita cele cateva zeci care formau elita comunista a acelor timpuri.
Prin urmare, santem chit: lui nevasta-mea i-a murit unchul si matusa in Transnistria in campul de concentrare iar Ana Pauker a adus comunismul in Romania ca evreii sa se bucure de el.

De la: fch41 din Germania (...@aol.com)
Data: 2005-02-28 01:07:03 , IP: 195.93.60...
--**la OTV--, PLESITA --un securist analfabet,**
criminal cu vechime din 1948,---si-a batut pur si simplu joc timp de peste patr ore nu numai de Dan Pavel -ci de toata populatia Romaniei care a fost sub controlul securitatii timp de aproape jumatate de secol --!!!--ultimul,-- GOL de argumente ,si,in inposibilitate de a contra --P E N I B I L !!!

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-02-28 01:43:24 , IP: 63.164.145...
Re: --la OTV--, PLESITA --un securist analfabet,
si totusi invitat la tv sa-si dea cu parerea ...de parca n-ar mai exista si altii care merita invitati (…)

De la: Nick B. din USA (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 04:22:59 , IP: 12.214.68...
Si totusi, ce s-a intamplat cu Goma?
Imaginati-va pe cineva, inarmat cu furie si mitraliera, intr-o ceata tota-la...
Omul e la o rascruce de strazi, si dintr-o data incepe sa traga, in rafale lungi, invartindu-se in loc... Atat dusmani, reali sau perceputi, cat si prieteni sunt loviti... Cam asa il vad eu pe Goma de la un timp incoa-ce. L-am admirat in anii '70- '80 dar acum...
Gresesc?

De la: ionion (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 06:03:11 , IP: 195.39.25...
Solutia "goma" este o solutie de lash !
sa-si puna ochelari cu dioptrie mare d-l Goma si apoi sa se uite in oglinda si in felul acesta va gasi si VINOVATII !
D-l Goma are nevoie de vinovati si d-l Goma , nimic nou sub soare, sprijinindu-se pe antiamericanism si antiudaism merge "pina in pinze-le albe" pentru a scoate la iveala "vinovatii" !
Dar dumneata d-le Goma ai auzit de colaborarea Bisericii Ortodoxe Roamne cu Securitatea Roamniei, ai o ideie de citi la suta crestini si citi la suta iudaici sunt inscrisi pe listele de colaboratori ai securitatii ????? Stii de cine erau omoriti agentii anticomunisti din strainatate ? de crestini stimabile, de crestini (fosti crestini!).
Mai bine d-l Goma ar intra in dialog cu Patriarhul Romaniei si astfel si-ar schimba parerea cu conditia ca Patriarhul sa se lase spovedit de d-l Goma !
ionion
un ortodox crestin

Iată, în sfârşit, o ideea bună - şi foaaartee creştină: să dialoghez - eu, personal! - cu Patriarhul (Teoctist)!

Recomandarea vine de la “ionion, un ortodox creştin”. Chiar mă întrebam dacă există şi… ortodocşi necreştini. Cum să nu: “evreii ortodocşi”: foşti komisari internaţionalişti, vânători de “mistici” în ţările ocupate de ruşi, trecuţi rapid la tradiţionalism iudaic (modelul: Crohmălniceanu), anti-goi - aici: antiromâni -, anti-arabi: fundamentalişti, habotnici - ca acest etern tovarăş - alt-fel… “Ionion”.

De la: dan toader din franta (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 16:34:56 , IP: 62.34.170...
hop si tu roxano. eu unul nu am vazut pe goma contestand holocaustul ci doar aducand nuantarea necesara.
de unde pana unde ti-a iesit asta? a, ca spune ca au fost evrei strans legati de ciuma rosie, ca in mare parte intelectualitatea romaneasca nu

mai e loiala poporului roman fiind preocupata de ierarhii si de bani asta e altceva.
eu te sfatuiesc sa citesti cu mare atentie ce scrie goma pana sa ajungi la concluzii care nu ii apartin.

De la: evreu mandru din israel din Israel (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 16:37:20 , IP: 84.108.7...
Re: Falsificare istoriei
Esti pur si simplu ignoranta si spalata la creier de propaganda Zgarzii de Fier si alte cercuri nationaliste romanesti.Era exact cum scrie in articolul frencez!!! N-au plecat trenuri cu evrei in directia lagarelor germane, au plecat in directia Transnistria unde a avut "grija" de ei armata romana, aliata lui Hitler.

dan toader din franta (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 16:39:37 , IP: 62.34.170...
ce faceti moderatorilor? lasati neadevarul contestarii holocaustului si pe mine ma cenzurati? va convine ca cineva scrie din nestiinta ca goma contesta holocaustul si cand scriu eu ca eu nu am vazut nicaieri asemenea chestie in ce a scris goma hop cu “ignore”.

De la: dan toader din franta (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 16:46:12 , IP: 62.34.170...
emi, nu se ocupa goma cu chestii din astea. ia pune si tu mana si citeste neica ca esti om destept. ia manifestul lui goma si citeste-l cap coada. incearca sa cauti pe google fiindca mai exista materiale scrise de goma. omul asta are ce are cu cativa intelectuali si mai e ostil antiromanismului. sa imi arati si mie un loc unde p.g. contesta existenta holocaustului romanesc neica ca eu nu am gasit. asta nu inseamna ca sunt intru totul de acord cu ce scrie goma dar prea se reped sa ii puna toti vajnicii lingai ai lui ceause tot felul de porcarii in spate. cat despre nationalism ia zi si mie cu ce te deranjeaza. pe mine ma deranjeaza ultranationalismul si xenofobia a la nea gigi si cvt. in nici un caz nu ma deranjeaza nationalismul real si ceea ce incumba el. maniu a fost nationalist, bratianu a fost nationalist si nici unul nici altul nu au fost xenofobi. la urma urmei si israelul e o tara in care nationalismul este extrem de eferfvescent si nu ma supara absolut deloc. (…)

De la: Coga din xxx (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 17:15:01 , IP: 134.146.0...
California
Forumul asta nu-i tot una cu ce este acasa. Mai ales ca este usor sa fii razboinic/gica-contra in spatele tastaturii (cum foarte multi anti -orice sunt). Tu cinstit daca te uiti in trecut tau vezi ceva antisemit? Eu unul nu gasesc nimic in comportamentul bunicilor mei, al parintilor mei, prietenilor.... care sa justifice acea afirmatie. Si cred ca nu am fost eu norocos.
Altfel sunt de aceiasi parere cu Dl Goma cel putin intr-un punct - nu

pot accepta acuzatia evreului de azi pentru raul facut de mine/romanul de ieri evreului de ieri. Nu-mi pot asuma acest pacat. Am toata consideratia/simpatia/compatimirea pentru evreul de ieri traitor in prezent si ma simt vinovat fata de el ca om (oricine ar trebui sa se rusineze ca asa ceva a fost posibil) ca credicios catolic (pentru o anumita lasitate) DAR nu recunosc evreului de azi vre-un ascendent moral izvorat din acest trecut. O zi buna

De la: Katty din Växjö Suedia (...@home.com)
Data: 2005-02-28 17:21:36 , IP: 213.64.59...
Re: eu doar pe katty si roxana vad contestand holocaustul. deloc nu vad asta la goma. ndc :-/
Domnule Toader , cei ce s-au facut vinovati de crime impotriva evreilor au platit inca de atunci : Antonestii impuscati in 1946 , altii care au infundat puscariie si canalul odata cu venirea la putere a comunistilor. Ia ginditi-va putin atitia evrei in aparatul de conducere al tarii si ar fi lasat ei nepedepsiti pe aceea care le-au facut rau.!!!!!!!! Apare totusi o problema , de ce s-au trezit evreii acum dupa 50-60 de ani de atunci cind romanii de atunci cei mai multi sint oale si ulcele , cind puteau tipa atunci imediat dupa razboi.? Nu cumva vinovatii si-au primit pedeapsa pentru ca - nu-i asa - evreii sint adeptii "dinte pentru dinte" - iar acum vor sa ii sileasca pe romanii de azi sa isi asume fapte care nu le apartin ? Dar oare de ce ? Credeti ca ei in sinea lor nu sint convinsi ca noi cei de azi nu avem ce sa ne asumam ? Ba da , dar ce le pasa lor de asta ? Pentru ei conteaza plata banilor pe care nu i-au putut lua de la romanii de acum 50-60 de ani. Este exact ca in bancul ala cu evreul care s-a dus la papa sa ceara dupa 2000 de ani banii pe cina lui Isus in care Iuda l-a tradat -minte Biblia mint si eu.

De la: dan toader din franta (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 17:27:23 , IP: 62.34.170...
roxana, tocmai ca am citit. tu scrii ca goma contesta holo in romania or eu nu am intalnit nicaieri asa ceva in ceea ce a scris el. eu am vazut ca incearca sa aduca nuantari si sa ii jupoaie un pic pe "romanofonii" pe care in parte ii acuza de anti-romanism. sunt unele aspecte in care sunt in acord cu goma si in dezacord in altele. in nici un caz nu sunt de acord cu acuzatiile de anti-americanism si anti-semitism puse in spatele lui goma de catre indivizi direct interesati in distrugerea ideii nationale la romani.
dupa maniu, ticu dumitrescu si paul goma oare cine urmeaza pe lista nationalistilor denigrabili de catre marea gasca de "politologi"?
ar trebui sa ne gandim fiindca lista nu mai e asa de lunga. si dupa aia punem pariuri cine o sa fie luat in tarbaca fiindca la urma urmei nici nu e asa de greu de ghicit.
incet incet nationalistii (a nu se confunda cu ultranationalistii) sunt pe cale de disparitie sub tavalugul gastii. scria calugarul mai sus ca lovinescu era indignata ca goma pune pe barbu pe aceleasi pozitii cu manolescu. goma nu face decat sa le dea replica punand pe unii mari

intelectuali (pe care in parte sunt sigur ca ii apreciaza in secret) in aceeasi barca cu unele gargarite scriitoricesti si politice. pur si simplu mi se pare cateodata ca p.g. se joaca pervers cu denigratorii sai stiind ca oricum cei ca el sunt o ramasita nedorita intr-o lume pragmatica (e un fel de a spune fiindca asta numai pragmatism nu e ci pur si simplu abdicare de la orice ideal).
privind prin alt filtru destinul lui goma e oarecum macedonskian si cu asta am pus suficient de multe ca sa intelegi.(…)

De la: dan toader din franta (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 17:07:26 , IP: 62.34.170...
calugare, ce relevanta are cearta intre intelectuali (goma, lovinescu, manolescu, liiceanu etc.) cu siroaiele de acuzati aruncate de diversi politruci?
pur si simplu e uimitor sa vad ca toti s-au coalizat impotriva astuia. numai din faptul ca toate numele astea mari scriu in ziare de sute de mii de exemplare in timp ce el scrie doar pe internet in momentul de fata si iti dai seama ca nu e altceva decat o lupta pentru demitizarea unui simbol.
la asta suntem experti. gasca de la ziua da in goma, corneliu vadim tudor il desfiinteaza pe ticu dumitrescu, alex serbanescu da cu bocancii plini de noroi in gura lui maniu si asa mai departe.
tie nu ti se pare ceva stramb in toata povestea asta?

De la: CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 17:18:55 , IP: 199.217.212...
Re: calugare, (…) La 2005-02-28 17:07:26, dan toader a scris:(…)
Nu mi se pare nimic strimb in toata povestea asta , d-le Toader. Asa e de cind lumea. Nimeni nu e infailibil pe acest pamint. Nici chiar Goma. Goma , care in lumea lui a devenit un paria si asta nu din cauza lumii literare ci , mai mult , datorita lui insusi. Goma sufera de Vadimita , sau chiar de Paunescita in sensul ca indiferent ce vorbeste , bun sau rau , i se ia drept rau. Nu mai poti discerne intre ceea ce e pozitiv sau ce este negativ in zicerile lui. Si asta , de ce ? Pentru ca Goma nu s-a inregimentat CLAR intr-o parte sau alta a baricadei ci a dorit sa ramina undeva la centru cu riscul ca va pierde si prietenii si dusmanii. Se mai intimpla. Oricum , cred ca in istoria literaturii romane Goma va ramine un nume care va personifica altruismul , nonconformismul sau ruperea tiparelor "diplomatiei in literatura" prin roluirea tavalugului unei critici avind ca baza acidul sulfuric al adevarului cu ochelari de cal. ("Parerea mea" - citat din vaca Vacaroiu !)

De la: lory (...@netfactory.com.au)
Data: 2005-02-28 17:05:18 , IP: 203.221.87...
Un GOMA prea mare ptr. danpavel
Nu stiu prea multe despre domnul Goma ,insa i-am citit articolul de zilele trecute. M-a surprins in mod placut ca in ziua de astazi mai sunt oameni care gandesc si au curaj sa spuna cea ce stim cu toti dar de

teama de a nu supara americanii si congresul"!!!! american ne complacem in aceasta situatie. Am specificat in articolul trecut ca n-aveam de ales ptr ca uniunea europeana ne-a tratat cu dispret de multe decenii,dar de aici si pana a inchide ochii la expansiunea unora sub pretextul unor motive (dovedite inventate) doar ptr ca este nevoie de zone de influenta si monopolul asupra titeiului ,este o cale mult prea lunga si care nu ne face cinste. De ce nu putem sa vedem si noi cea ce o lume intreaga vede? Oare nu vedem,oare nu stim ?-eu cred ca da dar... suntem indiferenti din interes. Despre acest domn pavel stiu ca era cumva conectat cu becali (spune-mi cu cine defilezi ca sa-ti spun cine esti) Nu cred ca aceasta persoana are macar dreptul sa pronunte numele unui roman adevarat (GOMA)

De la: Pinocchio din Schlaraffenland (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 18:05:14 , IP: 130.75.25...
Re: George-Felix
Sa despicam firu-n patru.
Un fragment de genul "[...]anti-romanism feroce (care exista, exista!, mai ales la unguri, iar cand ungurul era si evreu, sa ne pazeasca Dumnezeu! - dar nu ne-a pazit)[...]" (pag 1.) poate fi lesne considerat ca fiind o declaratie fatis antisemita. Sau, vorbind despre "paraciosul de serviciu" Andrei Oisteanu si de verisoara sa Anca Rautu: "nu am citit vreo declaratie de dezaprobare a crimelor bolsevice, in general, nici in special de asumarea grelelor pacate ale familiei, ale COMUNITATII LOR DE EVREI BASARABENI in slujba rusilor ocupanti" (pag. 4), sau "[...]cronologic, evreii i-au atacat primii pe romani[...]" , sau "[...]victime ale nazismului german si horthysmului-szalosismului maghiar evreii au practicat pe scara larga, in Romania, razbunarea deviata, constand in a-i acuza - si tortura - pe romani[...]" etc (pag. 9).
Daca privim insa mai atent textul, mai observam:
Vorbind despre membrii comunitatii de evrei basarabeni care s-au pus in slujba bolsevicilor, Goma spune:"ei au fost cei care in virtutea luptei de clasa, i-au persecutat, torturat, ucis nu doar pe "dusmanii clasei", ci si pe membrii familiilor lor pana la a saptea spita, alungandu-i din case, din slujbe, din scoli, din universitati, infometandu-i, decalsandu-i profesional, deportandu-i..." (pag. 4) Deci nu are cum sa acuze global comunitatea evreiasca din Basarabia, de vreme ce vorbeste chiar de victimele evreiesti ale acestor tortionari bolsevici evrei.
Goma pune accent pe faptul ca toata aceasta "vanatoare de vrajitoare", toata aceasta victimizare pe care o pun in practica holocaustologi ca Wiesel efectul de a "fabrica antisemitismul, antisemitii, antiisraelienii, antisionistii: dand din falca aiurea, fara contenire, acuzand la intamplare, calomniind, mintind-mintind-mintind - el si cei din echipa lui"(pag. 4)
Ceea ce Goma cere, (ce vrea paul Goma?) este:
"Sa nu ne (mai) lasam intimidati, sa nu mai acceptam eternul rol de acuzat [...] sa nu ne mai lasam coplesiti de insulte, de calomnii, acoperiti de scuipati, ingopati de vii in bilanturi fanteziste si unilaterale. Sa

ne cerem, sa impunem dreptul inalienabil la adevarul despre jumatatea de secol de ocupatie sovietica si de teroare comunista!"(pag. 7) si legat de aceasta, "sa nu mai fie tolerate discursurile, interventiile in presa, ale reprezentatilor Industriei Holocaustului, purtatori de minciuni si calomnii"(pag. 8) sau "sa nu mai fie permisa dubla-cetatenie pentru calaii romanilor sub comunsiti, deveniti calomniatori ai Romaniei si ai romanilor; sa nu li se permita intrarea in tara "traditional antisemita"" care, altminteri ar putea fi considerate ca fiind declaratii gratuit antisemite. "sa nu mai fie tolerate grupurile, asociatiile, periodicele, volumele facand elogiul comunismului si al sovietismului; sa fie interzise statuile, efigiile, portretele, biografiile unor personaje odioase ca Lenin, Stalin, Trotski,..., Pauker, Chisnievski, Rolerr... etc", care, cred eu, e tema principala a articolului lui Goma.

Apoi, fara a generaliza, Paul Goma spune: "sa fie expulzati de pe sol romanesc ACEI evrei si unguri care intretin adevarul etnic al lor, potrivit caruia doar "romanii fascisti" au asasinat evrei, in schimb (!) evreii si ungurii nu s-au atins de un fir de par de pe capul romanilor[...]"(pag. 8)

Intr-un final, cred ca Paul Goma poate fi acuzat de antisemitism. Insa asta doar daca interpretam textul lui NUMAI din perspectiva antisemitismului, fara a tine seama de temele principale ale textului sau: nevoia unui proces al comunismului, postura nelegitima a unor acuzatori holocaustologi, felul in care investigarea Holocaustului in Romania a fost facuta de catre comisia Wiesel, cu calomniile care sunt cuprinse in raportul Wiesel, apelul la "apararea adevarului istoric privind intreaga nostra comunitate romanesca"(pag. 9)

Intr-un final, e bizara aceasta incriminare, aceasta incercare de a ne face sa ne simtim vinovati; e bizar faptul ca e nevoie de o lege care sa incrimineze declaratiile antisemite - daca se merge in continuare pe linia legiferarii "adevarurilor" sau "minciunilor" pe care avem sau nu avem voie sa le rostim, ajungem in situatia ridicola a unei cenzuri nenecesare, ce nevoie e sa declari ilegala negarea Holocaustului, cand acesta este un fapt istoric recunoscut si acceptat de comunitate ca fiind adevarat, deci sa-l negi (am mai spus si in alat postare) ar fi o iresponsabilitate, care ar trebui sanctionata de oprobiul public, de societatea civila si nu de catre legi. Ma rog, e si asta o moda vestica, de a nominaliza ce este si ce nu este "politically correct" sa spui. Continuand in aceasta directie vom ajunge aproape de situatia de a nu mai putea face glume despre evrei sau sa ne facem ca in Romania nu se spun bancuri despre evrei, pentru ca nici acestea nu ar fi corect politic.

De la: George-Felix (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 18:41:57 , IP: 132.195.96...
Re: George-Felix
La 2005-02-28 18:05:14, Pinocchio a scris:
> Intr-un final, cred ca Paul Goma poate fi acuzat de antisemitism. (…)
Da mai frate, asa este. De aceea spuneam mai devreme de o patima pur si simplu care pe Goma l-a impins dincolo de multe granitze pana la

antisemitism. Goma nu e Goebbels, asta e clar. A luptat contra comunismului, si asta e clar. E un om de cultura si asta e clar. Insa, din patima, la fel cum a aruncat cu noroi in Monica Lovinescu, cum a aruncat cu noroi in toata lumea la gramada, arunca cu noroi si in victimele Holocaustului. Aproape fara sa vrea, din viteza, din egocentrism, din patima. Si face joc antisemit.
El nu este, parerea mea, DOAR antisemit. E un personaj cu mult mai complex si cultura romana are ceva sa-i datoreze; si Romania pur si simplu. INSA, in problema Holocaustului greseste. Si instrumentalizeaza niste teme care tin de istorie (in ce masura e adevarat ce a publicat comisia Wiesel de ex.) in scopuri antisemite. Trist si revoltator..,
Felix

De la: GICA CONTRA (...@hotmail.com)
Data: 2005-02-28 19:00:30 , IP: 206.194.127...
CINE ESTI DOMNULE PAVEL SI CE VREI?
DIN CITE AM VAZUT SI CITIT NICIODATA NU ATI LUAT O POZITIE DURA VIS A VIS DE TRIBUNUL PATRIEI, VADIM TUDOR, CARE V-A FACUT VARZA PE UND V-A APUCAT. CE SPUNE GOMA DESPRE DUMNEAVOASTRA ESTE ADEVARAT. ERAM IN TARA SI UN BUN COLEG DE-AL DUMNEAVOASTRA IMI SPUNEA CE ATI PRIMIT "PE VIATA" DE LA BECALI CEEA CE VA FACEA SA RAMINETI CU ILUSTRUL ANALFABET CU PRETENTII DE CEZAR. VORBITI DE INTORSATURA LUI GOMA VIS A VIS DE EVREI CA PE CEVA TOTAL NE LA LOCUL LUI?
GOMA ARE PERFECTA DREPTATE. VRETI SI ALTE SURSE? DUCETI-VA SI CITITI REVISTA SCARA (ORTODOXA) UNDE EXISTA O NOTA DE PROTEST ADRESATA EVREILOR DE CAPII BISERICII SI ALTII. A-TI CERE DREPTURILE LA ISTORIE SI LA VALORILE TALE INSEAMNA A FI ANTISEMIT? SAU SINTETI VOIT ORB SA NU VEDETI CEEA CE SE VEDE CU OCHIUL LIBER CIND VORBIM DE ANA PAUKER, BURTA TESCOVICIE, SAUL BRUKNER, GOTBERG (NICOLSKI) SI INCA MULTI ALTII CARE SE STIE CE AU FACUT PENTRU TARA ASTA SI CITI S-AU CHINUIT SUB TORTURILE LOR. NEGATI SCRISORILE LUI ANTONESCU CATRE SEFUL CULTULUI MOZAIC DIN ROAMANIA? DACA ATI FI ROMAN CU ADEVARAT ATI INTELEGE CEEA CE II DOARE PE ROMANI. MINCIUNA.
DACA ATI FACUT UN COMPROMIS PENTRU BANI STIND LINGA ILUSTRUL ANALFABET INSEAMNA CA NU MAI AVETI NIMIC SFINT IN D-VOASTRA SI CREDIBILITATEA ESTE ZERO ORICE ATI SCRIE. CEL PUTIN GOMA A CREIAT O MISCARE. A FACUT CEVA SI INCEARCA SA II PUNA LA ZID PE CARTURARII DE DOI LEI CARE SINT PRIMII VINOVATI LA CEEA CE S-A INTIMPLAT IN TARA NAOSTRA. NU CEAUSESCU! CITITI-L PE ELIADE CU ALE LUI EDITORIALE SI SCRIERI IN PRESA VREMII DESPRE INTELECTUALII PATRIEI CARE NU AVEAU

DECIT O COLOANA VERTEBRALA DE TRESTIE. SI ATUNCI? NU VA CONVINE CA GOMA ESTE UN LETOPISETZ IN VIATA? PAREREA MEA DOAR MOARTEA VA VA MAI SCAPA DE LUNETA LUI GOMA.
ORICUM RUSINOS ARTICOL CE L-ATI FACUT. PACAT CA NU VA ESTE PUBLICAT SI LA TEL AVIV CU AVIOANE DE LUPTA PE CERUL ISRAELIT.

Giuseppe Cocos din Wanderland (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 16:18:20 , IP: 146.95.132...
Re: UNDE ESTE ADEVARUL
"E dureros mai ales faptul ca acesti intelectuali romani nu-si recunosc aceasta lasitate macar acum, la 15 ani dupa revolutie."
Daca, prin "intelectuali" te referi la scriitori, afla ca scrittorii care erau membrii deplini ai Uniunii Scriitorilor erau, la vremea aia, in solda partidului, si se bucurau de tratament special fata de muritorii de rind. (magazine speciale, calatorii in strainatatae, etc, etc) Solidarizarea cu Goma si miscarea lui ar fi insemnat in mod automat pierderea avantajelor de care se bucurau scriitorii in Epoca de Aur ! Ori camasa este mai aproape decit haina !! (…)

De la: calator (...@yahoo.com)
Data: 2005-02-28 20:39:23 , IP: 80.58.34...
sa fiu în locul lui Goma...
As fi fericit. Dupa ce asi fi citit Ziua de azi si toate Zilele precedente, inclusiv comentariile, asi iesi, m-asi duce la bistro-ul din cartier si asi comanda o cafea dubla. Mi-asi savura-o amintindu-mi de toate cele ce s-au scris despre mine.
In continuarea exilului sau, acest om care pare singur, fara influenta, uitat mai tot timpul, acoperit de alti "disidenti" mai noi sau de aureola celor vechi si confirmati, devine brusc un eveniment.
S-ar bucura, eu asi face-o în locul lui, sa observ ca românii nu l-au uitat.
Se gândeste în mai multe rânduri Andreescu la el, Dan Pavel nu-l citeste dar se pleaca asupra "cazului Goma" (curios, mai era un caz "goma" pe vremea lui Ceausescu, prin dosarele securitatii...), toata lumea îl evoca.
Si apoi, ce senzatie puternica, ce vin generos si tare este acest sentiment de a fi devenit un pericol mare.
O piedica pentru intrarea României în Europa, o amenintare pentru Israel ca sa nu mai vorbesc de înfioratorul anti-amercianism de care trebuie sa tremure toti cetatenii unchiului Sam.
Vai, vai, vai.
I-ar mai ramâne lui Goma si alte surprize placute, una din ele fiind aparitia în coloanele Zilei, sau al altui ziar, a unui "papier" a doamnei Lovinescu care sa-i permita acestei doamne sa-si ia si mai mult distantele fata de omul pe care "regreta ca l-ar fi întâlnit".
Nu, Paul Goma, fii linistit.

Românii nu te-au uitat..

De la: neamtu tiganu din nemtia (...@aol.com)
Data: 2005-02-28 22:28:06 , IP: 195.93.60...
Re: Dan Pavel..
Cred ca Dan Pavel plezneste de mindrie ca Paul Goma l-a "evidentiat". Se simte si el cineva, bagat in seama..si-si permite obraznicia sa incerce sa polemizeze cu Goma. Uita ca nu poseda nici inteligenta, nici mijloacele literare, ca sa nu mai vorbim de caracter. E absolut penibil sa citesti o replica de o asemenea "valoare" daca ai pune fata in fata textul lui Goma cu cel al lui Pavel.
Tragedia e ca Pavel ne ameninta ca "va urma".. Io fiind un om cu gindire pozitiva, apreciez totusi efortu d-lui prof. univ. Pavel, nu de alta da ne da ocazia noua sa vorbim de un subiect interesant (…).
Sunt complet neprihanit n-am citit niciodata ceva de Goma... dar azi am cautat in arhiva si am citit chestia cu evreii. Nu ma mir ca anumiti experti si analisti politici incearca sa extraga din context anumite pasaje sa dovedeasca antisemitismu sau mai stiu io ce...e reflexul primei generatii incaltate, din care fac si io parte, care merge la un restaurant de lux si maninca sosu de la friptura ca fiind ciorba, iar friptura i se pare uscata.
Trebuie sa spun ca textul lui Goma mi-a lasat un gust extrem de placut, o compozitie deosebit de subtila, cu piper, rosmarin si nu am vazut ceva antisemit. Din contra, daca nu o fi vorba de vro ironie fina, Goma ii lauda pa evrei si ne invata ca ar trebui sa invatam de la ei.
In privinta d-lui prof univ. dan pavel...as cita din clasici..."in lumea asta prost facuta/rahatii f_t in loc sa puta".

Corect (din Păstorel Teodoreanu):
"***În republìca nou-făcută*** (R.P.R. - explicaţia mea)
KaKatz-ii scriu în loc să pută,
Iar scriitorii-adevăraţi
Sunt epuraţi de-aceşti K. Katz[il"
În prima fază: doar… "epuraţi" - aici: înterzişi ei, autorii, interzise cărţile lor; în a doua: arestaţi - în a treia: asasinaţi.

De la: S (...@yahoo.fr)
Data: 2005-02-28 22:41:25 , IP: 82.123.253...
Cum se platesc politele ?!
Pe cand Goma se lupta cu partidul, Pavel reprezenta studentii partidului. In noua ordine, fiecare trebuieste sa-si gaseasca locul...Pavel imbratisand picioarele amerloce in ideea ca idolatria pentru "lumea noua" o sa-i salveze noua piele. Goma a continuat sa-si spuna parerea asa cum a facut-o de zeci de ani.
Pavel isi considera "pozitia" de nou democrat in primejdie, ca orice hahalera cu trecut relativ incarcat crede ca cel mai bun mod de a se apara este atacul. Si pe subiecte sensibile. E simplu de a-l ingropa pe

Goma si mai simplu este sa o faca pe teme de anti-semitism. Simplist asi spune... (…)

I-am arătat şi Anei, capturate de pe internet, interventiile forumiştilor à propos de textele mele - pe care le cunoştea (cum să nu le cunoască?) şi de atacurile lui Oişteanu, G. Andreescu, D. Pavel.

A cerut "pentru re-temeinică re-informare" - citat din ea însăşi - legendarul fragment de conferinţă a lui M. Shafir - din 2003-12-21:

"De la evreu-goy la goy-evreu"
"Marturisiri personale despre procesul de aculturalizare si reculturalizare ale unui evreu originar din Romania

"Provin dintr-o famile total asimilata. (…) Bunicul patern, pe care nu l-am cunoscut niciodata, se tragea de pe undeva de pe meleagurile imperiului austro-ungar. Bunica paterna era nascuta la Budapesta (…) Din partea mamei, strabunicul fusese arendas in Moldova pe mosiile lui Sturdza (acum vedeti cine e vinovat pentru 1907?), iar bunicul era un umil contopist. Sotia lui era nascuta la Varsovia. Nu mi-a fost ascunsa niciodata identitatea evreiasca a familei. Dar nici clarificata. Habar nu aveam ce inseamna sa fii evreu, de fapt. De sarbatori ne duceam la Templul Coral unde nu intelegeam nimic din rugaciuni, ne intorceam acasa si mancam supa de gaina. Cu asta se termina "sarbatoarea". Cu alte cuvinte, se proceda ca in anecdota care defineste sarbatoarea evreiasca in urmatorii termeni: "ei au incercat sa ne lichideze, noi am invins, pofta buna!".

"Bunica mea de origine budapestana a murit cind eu aveam vreo 8 ani. Era o femeie inalta, energica, locuia la Timisoara,unde o vizitam in vacante. Noi traiam la Bucuresti si intr-o zi, cred ca era"vacanta de iarna", ajungind la dinsa la Timisoara, m-am adresat bunicii in limba romana. A ramas ca un stilp de gheata, in toata statura ei impozanta si mi-a raspuns in limba germana (pervers, dar aceasta era limba familiei, nu idisul, pe care l-am invatat cu ajutorul ebraicii si al germanei in...Israel):

"«In aceasta casa, se vorbeste romaneste numai o data pe saptamina, si atunci numai la bucatarie.»

"Adica cu servitoarea. Nu stiu cum, dar am inteles imediat despre ce era vorba. Si de atunci pina azi am o repulsie toatala fata de orice fel nationalism. Nu puteam, la 8 ani, sa fiu constient si de ridicolul situatiei: o evreica-unguroaica imi cere sa nu vorbesc romaneste, ci germana, la nici macar o decada dupa Holocaust, despre care habar nu aveam atunci".

Să nu aibă habar ***acum*** M. Shafir nici că ***atunci*** (între 1945-1965), ***acolo*** (Timişoara, Republica Populară Română), dacă

unui român îi scăpa: «Ţigane (bozgore, jidane)…» înfunda puşcăria pe loc, condamnat pentru "ură de rasă"? El pretinde că, la acea vârstă (8 ani), nu putea "să fie conştient de ridicolul situaţiei" - de acord. Dar la 50-60 de ani, când conferenţia, la Tel Aviv?: era conştient de propria-i insensibili-tate (în româneşte termenul e mult mai adecvat: ***nesimţire***), fiindcă "situatia" inocent zugrăvită de el era, nu ridicolă, ci tragică - adevărat, numai pentru români, nu şi pentru unguri, nu şi pentru evrei. Ridicolă (până la grotesc) era - atunci - bunica lui M. Shafir: deşi evreică-budapestană trăitoare la Timişoara, ea cunoştea foarte bine realitatea din Vechiul Regat dinainte de 23 august 1944: când spuneai: "unguroaică", spuneai: ***servitoare***. O deosebire tot era: după instalarea comunismului, o servitoare româncă mult mai rar ajungea directoare de fabrică sau de spital - dar o servitoare unguroaică: totdeauna; chiar ministru-adjunct…

Pornind de la Shafir, am discutat îndenoi, despre "înde-ai noştri".

Ana era furioasă până la plâns pe "prostia evreilor holocausto-logi": zicea că, ascultîndu-le, citindu-le argumentele, eşti obligat să conchizi că agitaţii-agitatori Oişteanu, Shafir, Braham, Al. Florian sunt nişte dobitoci; că R. Ioanid, Ancel, Lya Benjamin (participanţi la emisiunea TVR 2 din 16 februarie, despre numărul evreilor care, după 28 iunie 1940 trecuseră Prutul în Basarabia şi Bucovina sovietizate care pretindeau - R. Ioanid: «Câteva mii»; Ancel: «Între 20 şi 40.000» - pentru ca, după ce un istoric de la Chişinău a anunţat: «Din sursă NKVD: 150.000», să păstreze tăcerea, cu o seninătate care ar fi putut fi luată drept înţelepciune milenară, dacă nu ar fi fost aceeaşi milenară aroganţă în nesimţire - dacă ar fi sonorizat gândurile s-ar fi auzit: 'Şi ce dacă nu-i adevărat ce am afirmat adineauri? Dacă mă acuzi de minciună, pe mine, evreu, eu te condamn, ***goi***-ule, la moarte, în numele Holocaustului, lipindu-ţi eticheta: «antisemit!»') sunt ticăloşi neruşinaţi.

Ce li s-a întâmplat?, se întreba ea, cu ciudă, cu deznădejde. De când această prostire fulgerătoare: nu cumva tot de la Intifada? - avem exemple din Franţa (Finkielkraut, A. Adler, Kouchner, Tarnero, Taguieff, Halter, B.-H. Lévy…) care, de atunci gândesc, fie cu picioarele, fie cu mitraliera ***«Antisemitule!»***, trăgînd şi în evreii normali: Rony Brauman, Norman G. Finkelstein, Esther Benbassa, Pierre Hassner, chiar în Jean Daniel! Judecîndu-i după "nivelul discuţiilor", evreii francezi i-au ajuns, ba chiar sunt în curs de a-i depăşi pe români

Ar fi fost normal (şi de dorit…) ca în acest stadiu al dialo-

gului de familie, eu, ca reprezentant al "ai noştri"-lor români, să mă arăt a fi de acord cu zisele Anei despre "ai-noştri"-i evrei.

Comod - însă neadevărat. Pentru că noi doi nu suntem: un ne-evreu şi o evreică, ci două persoane născute în România, având aceeaşi limbă maternă: româna şi pe care de totdeauna i-a interesat soarta concetăţenilor, chiar dacă au fost destule moment în care ai noştri concetăţeni ("şi de altă concetăţenie") ne-au respins, s-au lepădat de noi, ba ne-au blestemat, considerîndu-ne trădători - de ţară, de neam, de comunitate, de limbă, de literatură-curată-cu-voie-de-la-Securitate…; pentru că noi doi, femeie şi bărbat, de patruzeci de ani suntem împreună, nu ne-a divorţat nici Securitatea, nici Ceauşescu, nici grupurile de prieteni, nici comunităţile noastre; pentru că noi doi am ales să rămânem eterni "licenţiaţi în liceu", decât să plătim cu arginţii trădării favoarea unei vieţi "normale": diplomă, carieră, apartament, cărţi publicate - de ce nu: chiar premii pentru "opera omnia" - ca Paleologu, ca Doinaş - într-o lume anormală şi anormalizatoare.

Am încheiat lauda-de-sine (incepînd cu lauda-de-mine), pot trece mai departe:

Am început a explica - ceea ce Ana ştia, doar ce discutăm noi, toată vremea? - că "problema" trebuie altfel pusă. Cum anume? Normal; pe-picioare, nu în-cap, ca o piramidă sprijinită pe vârf:

În acest dialog - necesar, dar inexistent (deocamdată, sper) românii-mei, în comparaţie cu evreii-mei, sunt mult mai puţin ***informaţi*** (în sensul strict al faptelor istorice) în plus timoraţi, chiar grav traumatizaţi de jumătatea de secol de comunism-terorism exercitat mai ales prin uneltele ruşilor: evreii-lor, cei din a treia categorie (deşi o creatură strâmbă ca Al. Florian este în stare să susţină ca iubitul tată al său, Radu Florian nu era nici profesor de marxism-stalinism, nici comunist fanatico-isteric, nici… evreu!). După prestaţiilor în presa scrisă (şi pe internet), poţi să oftezi şi să zici, cu lehamite: «Domnule, dar proşti mai sunt românii-mei…» Pe când cu evreii (noştri, doar sunt tată-de-copil-evreu, nu?) lucrurile stau… din contra.

Dacă despre români poţi spune că prostiile debitate se explică prin neinformare, prin nelectură, deci prin ignoranţă, despre evrei eşti obligat să spui:

"Prostiile" lor nu vin din ignoranţă, din neinformare, ci din ***minciuna etnică***, din neadevărurile folosite nonşalant, fără a roşi măcar de formă (ca R. Ioanid, Ancel, în acea emisiune TV, cu evreii optînd în iunie 1940 pentru Raiul Sovietic, chestie… statistică, în care se pretind specializaţi!), ca armă de apărare, în

mod conştient şi milităreşte organizat; din disciplină comunitară.

Însăşi Hannah Arendt admitea că evreul persecutat, hăituit, alungat, martirizat a fost obligat de împrejurări să facă oarecari concesii de la morală. De aceea, pentru ei Cele Zece Porunci sunt ca şi Democratia pentru greci: "Să le respecte alţii!". Adică ne-evreii.

I-am spus: "minciuna etnică" - ce-au să-mi facă vânătorii de antisemiţi pentru această modestă constatare.

Că nu toţi o practică - dar bineînţeles! Însă pun o întrebare de bun simţ:

Cum, de unde să aflu eu, un ***goi*** că evreii X, Y, Z (să zicem: 90% din comunitatea iudaică) ***nu*** practică minciuna-etnică? Dacă X, Y, Z -până la împlinirea celor 90%, nu s-au exprimat, ca să constat - eu, ***goi***-iul - că mint neruşinat doar "unii evrei": Wiesel, Braham, Ancel, R. Ioanid, M. Carp, Lya Benjamin, Shafir, R. şi Al. Florian, Volovici, Oişteanu, N. Manea, Isaac Chiva, Lilly Marcou, Ed. Reichmann, Alain Paruit, Andrei Cornea…- şi încă vreo… - ca în statisticele furnizate de R. Ioanid, Ancel, în emisiunea despre evreii care trecuseră Prutul în Basarabia-Bucovina ocupate, în iunie 1940…?

Sunt obligat să-i iau în seamă doar pe cei pe care i-am auzit (fiindcă au zbierat); pe cei pe care i-am citit - fiindcă au colonizat militarmente, fără nici o opoziţie presa scrisă, vorbită, televiziunea, forumurile de pe internet, pe cei care nu încetează cu incriminările, cu insultele, cu ameninţările («Ordonanţa!, Ordonanţa!» - tovarăşul Teşu de la Munca este doar Teşu-de-la-Munca, nu-l poate înlocui pe tovarăşul Wiesel de la Centrala Holocaustului Recuperatornik).

Participanţii la forumurile provocate de textele publicate în Ziua: (cu două-trei excepţii dintre români: Portocală, Culcer, Varlam), folosesc "pseudonime", materie în care evreii sunt campioni: pseudonime adevărate (de scriitori, artişti), nume românizate grosolan, încât abia astfel atrag atenţia asupra lor: Rozeanu, Mălineanu, Deleanu, Arginteanu, Aureanu, Oişteanu, Crohmălniceanu, Etcetereanu… Pe internet sunt folosite prescurtări, diminutivări ale… pseudonimelor, dar sunt vădiţi "semnatarii" evrei, o dată prin nume… ultraneaoşe: "Ionion", "Moş Grigore", apoi din înseşi mesajele ("Roy", "Paul din Ohio", "Geo 111" alias "Marc", "b.d.": cu toţii, ca la o comandă (nu râdeţi, tovarăşi, există un comandament!), inundă forumul cu fleacuri diversioniste, cu "fitile" deviaţioniste (aici în sensul că fac să devieze discuţia de la temă la… orice altceva, dar s-o abată), cu statistici - fireşte, din bogata literatură a Holocaustului, cu re-postări ale… propriilor mesaje (ca să ocupe şi spaţiu şi timp

şi să-i scoaţă din fire pe ne-evrei - iar când se enervează (li se întâmplă şi lor, în ciuda consemnului de la Centrală de a-şi păstra calmul, de a nu-şi pierde controlul - ca românii…), cu insulte: "fascist", "antisemit", "ignorant" - ori de-a dreptul: "prost". Fie vorba între noi: românii nu se lasă mai prejos în materie de lălăială, de băgare în vorbă fără a şti ce se discută şi mai ales insulte - chiar înjurături de mamă. Şi de, vai: anonimat.

Există însă o deosebire de "motor" al insultelor:

În timp ce românii - mai stângaci, mai neîndemânatici în exprimare - ***reproşează*** evreilor fapte din trecutul apropiat, nerecunoscute de ei, vinovaţii, evreii se prefac a nu şti că românii implicaţi în faptele-rele fuseseră judecaţi, condamnaţi, executati în urmă cu jumătate de secol; redezgroapă faptele-rele ale românilor, le rebotează: "Holocaust" şi cer despăgubiri. Motorul discursului holocaustologilor fiind : acuzaţia-condamnare: «Antisemit!», ameninţarea cu "un proces", «Ordonanţa, Ordonanţa»!, proferate cu aceeşi motivaţie intelectualo-morală (sic) ca ultimul securist analfabet şi caraliu troglodit.

Dar mai ales: **ura**.

Dacă vreun evreu are să conteste (sau "nuanţeze") afirmaţia mea, îl invit să-şi rememoreze cuvintele lui Wiesel: «**Românii au ucis, au ucis, au ucis!**»

Apoi să încerce să-şi aducă aminte două "amănunte":

1) Despre ***care*** ucidere (din partea românilor) vorbea el: cea a evreilor din Transilvania de Nord? Dar adevărul-adevărat este contrariul a ceea ce delirează falsificatorul istoriei şi al statisticelor: nu românii i-au deportat la Auschwitz pe evrei - ci ungurii, în aprilie 1944; şi nu "fasciştii", nu "horthyştii" - ci **ungurii**;

2) ***Când*** anume a aflat Wiesel că "Românii au ucis, au ucis, au ucis!»?: - imediat după ce supravieţuitorii Auschwitzului au redevenit liberi - în 1945? După ce şi-au mai venit în fire - în 1945-46, când în România ocupată de ruşi erau judecaţi românii care - erau acuzaţi că uciseseră evrei - la Iaşi, în Transnistria?

Aş spune: «Las întrebarea deschisă…» - dar de la cine să sper un răspuns calm, ne-isteric, ne-scăldat în ură: de la fiii călăilor noştri - Oişteanu, R. Ioanid? Sau poate de la eternii tovarăşi komisari deveniţi socotitori de morţi (când morţii le sunt convenabili, altfel, ba) Braham, Ancel?

Nota din 6 martie 2005: fiindcă jurnalul Ianuarie-Februarie 2005 încă nu a fost instalat pe internet, profit pentru a trece aici o informatie culeasă de pe forumul "Ce vrea Paul Goma? Bună pace!» din Ziua 5-6 martie 2005 (sublinierea mesajului îmi aparţine):

De la: Katty din Växjö Suedia (...@home.com)
Data: 2005-03-06 16:24:59 , IP: 213.64.59...
Daca vreti sa aveti surprize mergeti la ..... http://www1.yadvashem.org/download/index_download.html dati click pe Romania si ajungeti la un tabel unde evreii nascuti in Ardealul ocupat de unguri si morti la Auschwitz trimisi de Ungaria sint trecuti la rubrica Romania. Iar ca confuzia sa fie si mai mare, la rezidenta este trecuta scurt Romania fara sa se tina cont ca partea aceea de Ardeal a fost sub dominatia Ungariei.
Sa mai aiba curajul cineva sa spuna ca Romania nu a trimis evrei la Auschwitz. !!! Banuiesc ca este un sit serios citit de oameni din intreaga lume si de aceea cred ca autoritatile romane ar trebui sa protesteze si sa incerce sa restabileasca adevarul. Si asta pentru ca multi neaveniti citesc fara a avea o baza de pregatire in materie de istorie si nu pricep nimic sau raman cu idei gresite.

Fireşte, între Ana şi mine nu există "alternativa": ai-noştri-românii sau ai-noştri-evreii. Fiindcă, am mai spus: în familia-numeroasă-a-noastră - 3 persoane - "ai-noştri" sunt… ambii-trei.

De aceea când Ana este în pragul lacrimilor, de ciudă, izbucneşte:

«Toţi o apă şi-un pământ!»

Nici acesta nu este un adevăr absolut, însă, în lipsă de altul, ne mulţumim cu el.

Să fie - oare - bine ce fac, introducînd în jurnal ecouri capturate pe internet, ziceri ale forumiştilor noştri dragi-şi-iubiţi (pleonasm permis, ba chiar cald recomandat)?

De ce nu? Jurnalul meu, zisele-zicerile sunt despre mine. Nu am acces la presa cotidiană-zilnică, vorba tovarăşilor eterni, unde să mă "exprim" toată ziua, bună-ziua, chiar când nu am ce comunica - mai ales atunci, ca G. Andreescu, Adameşteanu, A. Cornea, Dan Pavel, Oişteanu, Paler, Alex. Ştefănescu, Buduca, Pruteanu, C.T. Popescu, S. Damian, Cristoiu… După ce, între 1970 şi 1990 am fost un scriitor samizdatizat (graţie Ceauşezilor), am urcat o treaptă (sic): scriitor internetizat - graţie Liiceanului-Adameşteancăi-Monicăi. După cum poate constata oricine - dar nu recunoaşte (ce,-i prost?), şi de astă dată am fost atacat de două ori (Oişteanu şi G. Andreescu), textele mele sunt răspunsuri, replici - refuzate de trei publicaţii (***Adevărul*** lui C.T.Popescu, ***22***-ul Adameşteancăi, ***Ziua*** lui Roşca Stănescu), iar dacă intervenţia lui Portocală nu ar fi avut loc, ei bine, nici de astă dată nu aş fi putut publica - în ***Ziua*** lui Roşca Stănescu, desigur! - textele trimise : dreptul-la-replică-de-a-ndoaselea (la G.Andreescu).

Mă gospodăresc cu ce pot, cu ce am la îndemână. Noroc cu internetul, fiindcă în nădejdea jurnalelor publicate… Uite, începînd cu cel pe 1999, jurnalele mele nu au mai fost tipărite şi nu văd Poliromul dispus să editeze nişte “lungi înjurături”, vorba confraţilor. La urma urmei nu doar pe mine mă… exprim, ci şi pe forumişti. Unii dintre ei au să-şi vadă - deocamdată nu şi pe hârtie - “contribuţiile”.

M A R T I E

Marţi 1 martie 2005

Am dat peste un text de D. Vighi în ***Cotidianul*** de azi. Citindu-l, am văzut o falcă fălcăind lemneşte, ca la caprele de Anul Nou, am auzit o păreche de genunchi ciocnindu-se între ei - de frică. Frică, de ce? Asta-i bună! De frica-la-român!

Acum câteva zile participase şi D. Vighi la demna, băţoasa indignariseală a intelectualităţii româneşti cotidiene faţă cu insolenţa laudelor de sine televizualizate pleşiţative. Domnia Sa îndemna să ***se*** treacă peste insultele lui Goma la adresa breslei şi să ***se*** solidarizeze (impersonalul îi aparţine) întru condamnarea bestiei de securist.

Între timp… Cât de între-timp: o zi întreagă?, chiar două?

Cine ştie ce i se va fi întâmplat bietului Vighi, persoană onorabilă, bine-crescută, informată - după acea luare-de-atitudine: va fi fost urecheat de filoholocaustolologii locali de care-i plin şi Bănatul (ce să mai vorbim de Ghermania, mătuşa-i generoasă!, în fapt Matria Europei Centrale cu capitala la Timişoara, proconsul fiind Totok) pentru că "se solidarizase cu un antisemit". Din două cuvinte l-au convins că a greşit grav, solidarizîndu-se cu Goma, deci imediat să dea o declaraţie de desolidarizare cu… "plângerea penală împotriva lui Pleşiţă" - ce, aceea-i plângere? Din contra - au încheiat holocaustologii - e un act profund fascisto-antonesciano-legionaro… antisemit!

Iar D. Vighi a ciocnit călcâiele. Şi a executat ordinul.

Însă, negru-n ceru' 'urului fiind, bănuiesc, nu o critică urmată, dinspre tovarăşii noştri holocaustologi, de o condamnare în faţa gazetei de perete pionierească, ci… mai grav: o autocritică însoţită de o autourecheală, la closet - cum anume? Uite cum: te apuci, cu mâinile-n cruce, de urechile proprii, te scuturi cât să te sperii singur şi să ţipi din inimă (în fine, din vintre), cu glas de fetiţă: «Ce-am făcuuut?! Cum de m-am băgat în troaca lui Goma, de să mă mănânce şi pe mine…?- ştim noi cine, că nici în gând nu le pot zice pe nume…».

Rezultatul autocriticii-luării-angajamentului la gazeta de perete:

"Nu imi e la indemina sa particip la daraverile astea in care numaram mortii si vinovatiile. Adica, ai caror morti sint mai multi, ai astora cu Holocaustul sau ai alora cu Gulagul".

Nu îi e la îndemn; "daraverile în care numărăm morţii şi vinovăţiile"… Autobăgat în boale, D. Vighi o ia, negândit, peste arătură: care daraveli, omule?, care numărare, intelectualule? Nicăiri în textele mele nu fuseseră număraţi morţii, ba în **Săptămâna Roşie** condamnam practicarea acestei contabilităţi-a-cadavrelor în care excelează sperietorile de serviciu, holocaustologii: R. Ioanid, Ancel şi afirmam că victimele se numără de la 1, nu de la 101; nici de la 1001. Numai că şi el, D. Vighi face parte dintre intelectualii români cotidiani de tipul: Oişteanu-Andreescu-Adameşteanu-Shafir-Dan Pavel-Al. Florian-Laszlo - cu osebire a cărturarilor care au oroare de textele care se cer a fi citite înainte de a fi vajnic condamnate; din categoria oamenilor-de-litere care nu frecventează cartea, altfel vitejeşte combătută - într-un cuvânt: 'telectuali din tagma ***ne-cititorilor***.

"Am luat atitudine fata de satisfactia manifestata public de generalul de securitate Nicolae Plesita in legatura cu bataia pe care i-a administrat-o lui Paul Goma in anii saptezeci. Am cerut in interventia aceea a mea sa trecem peste inconfortul unor pozitii transante ale celebrului disident si sa ne alaturam unui Proces al Comunismului. Marturisesc ca nu am urmarit discutiile cu evreitatea si problemele ei, asa cum le practica marele nostru disident. Am citit acum in Ziua; si, in ton cu asprimea minioasa a articolului, imi da ghes sa zic tot abrupt: mai sa fie! Nu imi e la indemina sa particip la daraverile astea in care numaram mortii si vinovatiile. Adica al cui purcoi de morti e mai dihai: al astora cu Holocaustul sau al alora cu Gulagul. In meciul asta de cioclii chiar n-am chef sa intru.(…)"

Si dă-i, si luptă-i - cu morţii (citat din D. Vighi: "al cui purcoi de morţi e mai dihai" - cei despre care… nu fusese vorba, încât îţi vine să re-citezi din acelaşi autor : «Măi, să fie!».

(…)"Zice Oisteanu si ceilalti din lista cu pricina ca mortii nostri nu sint la fel de morti ca ai lor, ca ale noastre gropi comune sint mai putin primitoare? Tare ma tem ca, in momentul in care dam vina doar pe evrei ca nu ne iese Procesul Comunismului, ajungem, incet-incet, pe drumul acela batatorit care zicea ca ei sint de vina ca noi nu putem. Ei si americanii. De aici, drumul duce direct la Jihadul sfint. (…)"

Despre ce bănănăieşte D. Vighi? Cine i-a şoptit "legătura" dintre Jihad şi prefectură? Cumnatul Oişteanului?, sau vărul? Au poate frica - frica animalică de avioane? Cum poate scrie negru pe alb un intelectual (şi încă bănăţean!), un leader al "revoluţiei de la Timişoara", fie şi cu ironie (E-he! Ironia de Vest…), fie şi în bătaie de joc: "mă tem că, în momentul în care dăm vina doar pe evrei că nu ne iese Procesul Comunismului ["Ei şi

Americanii”], drumul duce direct la Jihadul sfânt”? Nu-şi dă seama că, batjocorind o afirmaţie - ca cea de mai sus - îi confirmă adevărul? Cine dacă nu Federaţia Evreilor din România s-a mobilizat ca să nu fie editată la “Fundaţia Culturală România” culegerea de documente **Situatia Evreilor din România 1939-1941**? Cine dacă nu ei l-au băgat în boale pe Buzura, încât în 1994 a trimis cartea la topit? Autorul de cărţi D. Vighi nu a auzit de acest scandal? Dacă va răspunde că nu, îi voi spune: «Ruşine să-ţi fie, mincinosule!» - imposibil să nu fi aflat de această altă agresiune a evreilor împotriva adevărului documentar - “cazul” a fost publicat în vara anului trecut în ***Aldine***. Jură Vighi cu mâna pe inimă că el nu a ştiut? Încă o dată: «Ruşine să-i fie că, după ce a aflat, s-a grăbit să uite!». Aşa cum uitase şi interzicerea lui Eminescu… Cine, dacă nu Holocaustologii - indi-vizi ca Rosen, ca Oişteanu, ca Wiesel, ca Shafir (toţi agenţi recrutori, agitatori eficaci ai lui Iliescu, atât în primul lui mandat /sic/, cât mai ales în “realegerea” lui din 2000)… precum şi tovarăşii lor de interese ne împiedecă să deschidem, în sfârşit, Procesul Comunismului, exercitînd cenzura bolşevică asupra documentelor, ca apoi să le vină uşor să nege suferinţa noastră («Dovedeşte cu documente!»; ne râd ei în nas), re-re-propunînd-o pe a lor, mereu-mereu-mereu de peste 60 ani? Şi cine dacă nu americanii, după ce ne-au abandonat lui Stalin, cooptează în NATO ţări cu structură enkavedistă-kaghebistă intactă după aceleaşi principii directoare ca şi în recrutarea jurnaliştilor pentru Europa liberă?

“Eu, unul, am spus ca sustin cit pot Procesul Comunismului, am procreat punctul 8, cu alti citiva in epoca Proclamatiei de la Timisoara, si sustin procesul pe care il deschideti, domnule Paul Goma, impotriva calailor, deplingind lasitatea nationala din vremea cind ascultam, ascunsi in casa, cum va dadea palme alde Plesita”.

Să nu-mi închipui că, dacă “asculta, ascuns în casă”, cum îmi dădea palme (mă-nţelegi…), iertare: cum îmi “administra bătaie” securistul suprem - am căpătat un cec în alb de la deplângătorul laşităţii naţionale, devenit, la semnalul lui Brucan şi al lui Totok, “co-procre-atorul punctului 8”… Nu, nu!

“Numai ca pe mine nimeni nu ma poate impinge, in numele unor admiratii sincere, sa zic ca a venit vremea sa ne masuram vredniciile numarind cadavrele bietilor oameni morti in Kamceatka sau la Auschwitz. Nu-mi plac deloc catanele minioase care nu stiu sa rida si s-au logodit cu marile idealuri”.

Iar o ia cu număratul… cadavrelor… Dacă tot nu s-a înţeles

ce anume nu-i place (deloc-deloc) lui D. Vighi, tot eu explic: "cătana mânioasă" Goma. Cel care nu ştie să râdă ***şi*** (sublinierea îmi aparţine) s-a logodit cu marile idealuri…

"Nu-mi sint dragi Capitanii si nici nu ma trec fiori cind trec pe dinaintea statuilor de extrema dreapta si stinga. Sa le ia dracu pe toate, vorba senatorului Antonie Iorgovan. Adica prostimea moare de-a valma prin Holocaust si Gulag dupa reteta: da-i la cap culacului ca sa faci lumea mai dreapta, arde-i pe juden in cuptor ca sa fie lumea ariana si cu zimbet blond, in timp ce desteptii masoara amploarea evenimentului pe laitmotivul hermeneutic: care-i mai dihai ? Nu contati pe mine in meciul asta!

"Daniel Vighi este profesor la Universitatea de Vest."

Care "meci", pentru Dumnezeu? Viteazul bănăţan (de vest), spăriat de moarte de perspectiva unei pedepse administrate de Doamne-Doamne de la Tel Aviv - prin Teşu de la ***Munca*** - , se dezangajează înainte de a se fi angajat; se "delimitează" înainte de a se fi lipit (de un om, de o idee, de o cauză); strigă disperat, să-i fie auzit răcnetul de la Washington (unde se decid bursele filohaustologilor):

"«Nu contaţi pe mine!»"

Mă uit în jur: nu găsesc cui lansează el un SOS, de să-i vie, ajutor, să-l scoaţă de urechi din groapa în care l-a atras "cătana mânioasă Goma", abuzînd de el, copilaş neprihănit, minţindu-l / ameţindu-l că ar fi putut conta pe el, pe D. Vighi - orişicâtuşi, "profesor la Universitatea de Vest" (cea aflată - dimpreună cu Banatul întreg - muuult mai la vest de estul sălbatic, necivilizat), altfel spus un adevărat intelectual român citator din gândirea nesfârşitului gânditor Antonie Iorgovan.

Şi eu: ce mă va fi apucat să iau în seamă tremuriceala, bâţâiala pricinuită de "avioanele" care, după ce-l speriaseră pe bietul om, mai fusese şi consemnată pe hârtie de Profesorul de Vest?

Vineri 4 martie 2005

Atâţia ani, atâţia ani de la cutremurul din 1977: 28.

Ieri am primit un e-mail de la Florin Gabrea. Îmi mulţumeşte pentru exemplarul din **Culoarea curcubeului** dat şi lui de Niculiţă Damaschin, la "colocviul" GDS.

El a fost printre puţinii care nu m-a atacat în presă, ba a scris, acum câţiva ani, un articol "pozitiv". El a fost singurul GDS-ist care s-a declarat indignat de inerţia (ce eufemism!) Grupului, alt-

fel extrem de activ la măcinat vorbe-vorbe întroduse cu pâlnia de îndopat gâştele de mentorul lor, Brucan şi a insistat să fie organizat "colocviul", în ciuda opoziţiei baronilor - dar a baroneselor, vestitele anticomuniste de după decembrie 89. La el - la Florin Gabrea - mă gândeam cu plăcere. Scrisoarea sa de ieri m-a tulburat. Am nevoie de timp ca să o pătrund. De aceea nu voi spune-scrie nimic aici înainte de a fi sigur că am înţeles exact mesajul. (Deşi mă ţopăie…).

Sâmbătă 5 martie 2005

Mircea Stănescu mi-a scris despre "urmele/urmările colocviului": cvasinule. (…)

Nu este de mirare că G. Adameşteanu a încercat prin toate mijloacele (şi a reuşit!) să neutralizeze efectele criticelor la adresa ei şi a GDS în chestiunea Goma, ci şi-a exercitat ***le droit de cuissage*** (dreptul de desfetire) asupra junei, inocentei, fleţei Anca Haţiegan…

Şi dacă Anca nu este nici fleaţă, nici inocentă - cu atât mai puţin tânără? Nevinovata junâ a cântărit, a ales. Coapsa…

Nici măcar nu-mi mai este ciudă. Cu Laszlo am păţit-o la fel. "Convingeri" la tineretul-din-ziua-de-azi? Nu cumva şi cheia de la cassa cu bani?

Luni 7 martie 2005

Sâmbătă şi duminică: forum în legătură cu articolul lui Dan Culcer din ***Ziua***: "Ce vrea Goma? Bună pace". S-au înregistrat 432 comentarii. Unele - puţine: la obiect. Restul… ca de obicei.

Ca totdeauna, lunea: deprimat.

Mariana Sipoş mă pune la punct:

a) că ea nu mi-a trimis nici un mesaj "pe care să nu-l pot descuia" - i-am întors-o: ba mi-a trimis (sau cineva în numele ei a făcut-o, i-am transmis copia depeşei;

b) că ea a declarat grevă (deci aşa ar trebui înţeleasă afirmaţia că nu-mi trimisese nimic). La care eu m-am mirat: grevă? Care grevă? Cea pe care nu a declarat-o - printr-o declaraţie, evident?

Ca să vezi cum se aranjează de la sine lucrurile.

Marţi 8 martie 2005

În continuare, frig - deşi e peste-zero. O fi ea, "temperatura"

peste-zero - dar eu? Eu - vai de steaua mea.

Aştept şi azi exemplarele trimise de Polirom. Să văd câte a putut aduce Ştefana Bianu de la Niculiţă. Apoi - cu drag! - am să-mi rup de la gură cafeaua pe o lună (doar o lună?) şi o să trimit prin poştă o duzină de exemplare. Din păcate numai în Europa, America mi se arată peste mână, excesiv de (în)depărtată…

Le-am luat: zece exemplare. Le-am dedicat, le-am pus în plicuri, mâine dimineaţă mă prezant la poştă pentru operatia sadomasochistă preferată de toţi autorii de cărţi: expedierea operelor-incomplete. Ţi se rupe inima de banii cheltuiţi, ţi se umflă exact aceeaşi inimă de satisfacţie: ai ce da cu dedicaţie! Unde mai pui că voi plăti PTT-ul cu drepturile de autor de la Polirom, trimise de Niculiţă prin Ştefana Bianu…

Cele trimise de la Iaşi nu au venit nici azi.

M. Sipoş mi-a dirijat un articol al LIS-ului naţional, publicat în ***Curentul***. Nu m-am mirat deloc: dragul de Liviu Ioan Stoiciu a atins toate punctele esenţiale - am vrut să spun: nu a uitat niciunul din păcatele mele capitale: antisemitismul, antiamericanismul, resenti-mentarismul - ca să nu mai vorbim de lipsa de talent… I-am scris, salutîndu-l, amintindu-i de timpul cînd, cu ajutorul lui publicasem vreo şase luni la ***Cotidianul***. Iată articolul:

Din ziarul *Curentul */ 7.03.2005

OPINII

In numele reconcilierii...

(Paul Goma a ramas un disident)

In fiecare an, de 9 martie, de ziua Sfintilor Mucenici, Asociatia Fostilor Detinuti Politici din Romania (AFDPR) comemoreaza victimele comunismului. "Peste doua milioane de oameni nevinovati au cazut victime ale iadului comunist de la noi. Astfel, zeci de mii au fost torturati in camerele de ancheta ale Securitatii, alte zeci de mii au fost impuscate in lupte total inegale sau exterminate in inchisori si lagare de munca fortata. Sute de mii de romani au fost arestati si condamnati pentru vini imaginare. Iar doua sute de mii de ostasi si ofiteri romani au fost capturati de sovietici dupa ce au incetat razboiul si s-au retras din lupta, respectand armistitiul; ei au fost dusi in lagarele mortii de la Cercul Polar. Alte cateva sute de mii de oameni, cetateni romani de origine etnica germana si din Basarabia, au fost deportate din Baragan pana in Siberia", atragea atentia luna trecuta presedintele AFDPR, in Memoriul catre presedintele si premierul tarii. Nici o oficialitate in Romania nu comemoreaza martirii comunismului, continua Constantin Ticu Dumitrescu, desi, in respectul ideii de adevar si justitie, "ar fi cazul sa invatam de la evrei" si "sa urmarim azi calaii comunismului" si sa ne cinstim victimele! "De aceea, propunem ca din initiativa Presedintiei Romaniei sa se initieze o reuniune a celor doua

Camere ale Parlamentului si a Guvernului, la care presedintele Traian Basescu sa faca o declaratie solemna, prin care sa se recunoasca si totodata sa fie condamnate crimele contra umanitatii comise de comunism". In asa fel incat aceasta declaratie sa devina un document cu valoare juridica si morala. Document care sa ajute la declansarea oficiala a Procesului Comunismului (AFDPR a depus din 1991 un denunt penal impotriva celor vinovati de crime si faradelegi in regimul comunist, fara efect; in 1997, senatorul Ticu Dumitrescu a depus la Senat proiectul de lege "care se impunea ca o reparatie juridica si morala fata de toti cei care au fost victime ale justitiei de clasa sau ale aparatului de opresiune comunist"; la fel, a fost ignorat). In acelasi timp, tot luna trecuta, Fundatia ICAR (care si-a dedicat 13 ani de activitate in sprijinul celor ce au supravietuit regimului de exterminare din puscariile politice comuniste), sustinuta de organizatiile civile reprezentative, a cerut si ea sprijinul Presedintiei Romaniei, dupa ce a depus acum doi ani o plangere civila, pe 5 martie 2003, cu caracter reparator moral, princare solicita institutiilor statului roman sa admita existenta procesului de exterminare a oponentilor regimului totalitar comunist, actiune deocamdata tergiversata. Mai exact, in numele dreptatii, Fundatia ICAR (presedinte, Camelia Doru) ii cere presedintelui Traian Basescu sa faca "gestul mult asteptat de incepere a reconcilierii in tara noastra, aducand la cunostinta opiniei publice ca statul roman:

1) isi asuma responsabilitatea rolului avut in procesul de represiune politica din timpul dictaturii comuniste;

2) recunoaste meritele celor care au luptat impotriva regimului totalitar comunist;

3) isi cere scuze public supravietuitorilor, ca si familiilor celor disparuti pentru nedreptatile la care au fost supusi de catre regimul comunist".

In cererea sa catre Presedintia Romanei, Fundatia ICAR subliniaza ca in regimul comunist "au fost arestate aproximativ 3 milioane de persoane, din toate categoriile sociale, dintre care peste 500.000 au ramas in gropile comune ale lagarelor si inchisorilor de exterminare, 200.000 ucisi in timpul colectivizarii fortate, 10.000 cazuti in miscarea de rezistenta in munti, 1.300 sacrificati in decembrie 1989" - pentru punerea in practica a acestui proiect urias de distrugere fizica si morala, "statul roman creand si folosind o politie politica terorista cu caracter criminal". Dupa 15 ani de la Revolutia anticomunista, era cazul sa se incerce sa se puna cu adevarat pe rol Procesul Comunismului!

Mai mult, AFDPR a spus raspicat in Memoriul din februarie 2005 catre Presedintia si Guvernul Romaniei: "Daca nazismul este autorul acelui holocaust in care au pierit 6 milioane de oameni, majoritatea fiind evrei, comunismul a ucis 100 milioane de fiinte umane, practicand cele mai cutremuratoare crime contra umanitatii". Si daca marii nazisti au fost judecati si condamnati, subordonatii si complicii lor fiind urmariti si azi, de ce nu se intampla acelasi lucru si cu uneltele nefaste ale comunismului, de la activistii salariati ai partidului unic, la securistii lui (din politia politica secreta, de represiune)?

Nepedepsirea lor e nu numai imorala si nedreapta, ci tragica.

In acest context a continuat si revolta disidentului anticomunist (printre prea putinii disidenti autentici ai Romaniei) Paul Goma "de la Paris". Ar merita sa revin in aceasta pagina de ziar asupra "cazului" lui, de "om normal", care are opinii imprudent de sincere si atitudini impotriva curentului, nonconformiste, libere, incomode, intr-o vreme in care elita din tara il caineaza ca-si strica statuia de "disident din trecut" din cauza lor, etichetandu-l de "antisemit si antiamerican" (antioccidental). Sic! Si asta numai fiindca isi permite sa ne aminteasca azi ca a avut loc si un holocaust comunist, nu numai nazist. Ca trebuie sa luam exemplu de la evrei, de la politica moralei lor intransigente... De fapt, Paul Goma se chinuieste din rasputeri sa urneasca din loc masinaria Procesului Comunismului in Romania si sa-i faca macar pe romanii colaborationisti (indeosebi pe cei din elita, de orice etnie), dovediti lasi sau turnatori de-a lungul regimului comunist, sa aiba bunul-simt sa se autoculpabilizeze.

In noiembrie 2004, Paul Goma a chemat in judecata securistii care l-au "executat", dintre cei care au primit "salariul crimei" in Romania regimului comunist.

Urmarea? Brusc, Paul Goma a redevenit un disident si e blamat public!

Liviu Ioan Stoiciu

Mircea Stănescu îmi transmite un text (nesemnat) de la Revista Presei Observatorului Cultural. Sunt prezentat ca în nelecturile lui Shafir, Oişteanu, Andreescu, Dan Pavel, Laszlo, Pecican…

«Observator cultural», nr. 1(258)/2004

- Controversele Goma

“Paul Goma a fost dintotdeauna un personaj controversat in lumea literara si culturala romaneasca, stirnind fie un entuziasm fara retinere, fie, dimpotriva, o respingere totala. Portretul sau alb-negru trebuie insa imbogatit cu tot felul de nuante de cenusiu. De o parte se afla cei care clameaza: Goma Disidentul, Goma Exilatul, Goma Nedreptatitul, de cealalta parte, detractorii sai sustin ca acesta n-ar fi decit un scandalagiu, un romancier lipsit de orice valoare si un antisemit. De curind, in urma eseului publicat de scriitor in Ziua, nr. din 24 februarie a.c., intitulat Sa invatam de la evrei?, polemica s-a reaprins (Gabriel Andreescu, Dan Pavel, Radu Portocala, in Ziua, 24 februarie a.c., 28 februarie a.c. si 1 martie a.c.), aducind in actualitate o problema delicata, aceea a antisemitismului.

Paul Goma, siciit de atentia de care se bucura comunitatea evreiasca, deranjat de comemorarea la nivel mondial a Holocaustului, isi doreste ca de aceeasi atentie sa se bucure si victimele bolsevismului. Aceasta forma de gelozie etnica e foarte greu de inteles. Da, arhi-

vele fostei Securitati sint inca in mare parte la secret, da, victimelor comunismului din Romania si din Basarabia nu li s-a facut dreptate, iar lucrurile sint departe de a se fi limpezit, dar asta nu inseamna ca trebuie sa lasam frustrarea si resentimentul sa ne intunece discernamintul si decenta umana in fata suferintelor altora. Generalizarile si acuzele nefondate la adresa evreilor din Basarabia, care s-ar fi dezis de Romania Mare, care ar fi participat la impunerea fortata a comunismului si ar fi devenit, incepind cu 1940, „calaii“ romanilor din Basarabia si Bucovina de Nord si apoi, din 1944, ai locuitorilor din Romania sint manifestari clar antisemite care nu-i fac nici o onoare disidentului Paul Goma. Pe de alta parte, aceasta grava deraiere a scriitorului nu trebuie sa gireze detractori de teapa generalului de securitate Plesita, fostul sau tortionar, care i-a negat lui Goma orice activitate anticeausista.

Mai este necesar să atrag atenţia că această “Notă” nu este semnată, dar poarta marca pardesiului eternei tovarăşei Carmen Muşat (şi ce dacă-i tânără: chiar A. Oişteanu a rămas nematurizat; până şi R. Ioanid ne prezintă avantajos profilul /sic/ aceluiaşi komsomoleţ de acum vreo 4 decenii; cât despre A. Cornea: în ciuda bărbii, combate nemilos - dar principial - ca etern pionier premiant al clasei, mereu cu mâna ridicată - întru pâra lui cea de toate zilele)?

1. Da, este (foarte, urgent, imperativ) să atrag atenţia, pentru că românii - de la Farfuridi la Iorgulescu - s-au obişnuit cu “datul anonimei”, iar după ce au trecut prin teroarea securităţii (ei ori străbunicii lor) s-au obişnuit cu anonimatul; s-au dedat cu statuia: ***Anonimeniului Necunoscut***, vorba mamei; cei care zic/scriu orice despre orice/oricine, nimeni nu-i trage de mâneca numelui adevărat;

2. Este şi mai grav pentru un gazetar-care-nu-semnează - gravitate perpetuată - vezi ***România literară,*** unde, continuîndul pe Iorgulescu, cel care lua bani buni pe articolele de fond (acelea, spre deosebire de ştatele de plată: ne-semnate, fiind ele, nu-i aşa, “redactionale”) - toţi curajoşii: Alex. Ştefănescu, Dimisianu, Cristian Teodorescu şi resturile literatorilor îşi publică… resentimentele - dar, spre deosebire de mine, resentimentar-şef, ei nu semnează!

“C-aşa-i jocul pe la noi, băi Leano!”

Miercuri 9 martie 2005

Azi de dimineaţă merg la poştă; cu traista grea, plină de plicuri conţinînd, vorba lui Brucan, cărţi personale - nu, nu: nu cărţi im-personale, nici ne-personale. În plus, dedicate.

Am mai scris asta şi ieri - ei, da, am scris, voi scrie şi mâine şi poimâine, cine-ce are cu mine, că dau din coadă, bucurîndu-mă ca am şi eu cărţi, în ciuda "ajutorului frăţesc" al lui Liiceanu, al Monicăi Lovinescu, al Adameşteancăi - de a nu avea nici măcar o copertă fără conţinutul obştesc! Spre gelozia doimiìştilor (aşa să-şi fi zicînd ultima generaţie de literatori carpatini? - să şi-l ia mentor pe tovarăşul Ion Brad, ardeleanul bolşevic - ăsta, înainte de a o coti pe uliţa "credinţei", dimpreună cu Săraru, Ion Horea, Dumitru Mircea - debutase cu un poem kilometric: "Cincisutistul"): demnii urmaşi (tot de doimiìşti vorbesc) vor fi crezînd ca şi antecesorii Breban, Ţepeneag că Istoria Literaturii e o chestie, aşa, cam ca o sală cu locuri numerotate şi, dacă sunt "ocupate" toate, tu nu mai ai unde-ţi instala, pe veci, fesele bucilor curului; deci nu mai ai ocaziunea să discuţi cu colegii de breaslă "despre lupta pentru roman"/iniţiată de Breban; şi nici "asupra descoperirii lui Nietzsche" (tot de Breban "efectuată", vezi-i Memoriile mânioase); în timp ce tu îi ceri vecinului din dreapta cotizaţia, acel vecin din dreapta o cere vecinului său din dreapta sa, iar acela cerînd-o vecinului cui al are - căci aşa merge literatura la român, - măi Bade!

Joi 10 martie 2005

Ieri mi-a răspuns Lidia Bodea:

Polirom nu îmi editează **Jurnalele** 1999-1994 propuse. La întrebarea mea: «Dar **Sabina**?», Lidia Bodea, cu drăgălăşenia-i (re)cunoscută, mi-a răspuns prin tăcere. Altfel suavă - ca o garofiţă. Să o mai întreb de încă unsprezece ori? Altul, în locul meu şi-ar zice: «O-ntreb, până-i zmulg răspunsul dorit» - însă cum, vorba bolin-tineană: nu-mi sunt mamă eu…

Ieri Mircea Stănescu şi Valerian Stan îmi trimiseseră o scrisoare de protest în legătură cu "Expoziţia" jălalnicei Jela. Cum eram colonizat de aşteptarea răspunsului Poliromesc, rămăsesem doar la indignarea lor, fără a citi textul care o provocase - semnat: Dan Stanca! O trec aici - merită:

Wed, 9 Mar 2005 12:23:37 +0200
Draga Doamna Sipos,

Daca M.Oprea si A. Gosu sunt membri ai "organizatiei organizatoare", atunci lucrurile ar putea sa se schimbe. In sensul in care doi istorici adevarati, implicati chiar si numai in acest mod in organizarea unei expozitii cu grave carente istorice (si etice!), ar putea (si ar trebui!) sa intervina ca sa corecteze ceea ce e de corectat.
Valerian Stan

Acum scrisoarea lui Mircea Stănescu:

Draga Doamna Sipos,
...Iata o relatare de presa asupra expozitiei Doinei Jela. De unde se va vedea ca aceasta – de expozitie vorbesc, alaturi de autoarea ei –, dupa ce insulta memoria victimelor, nici macar intreaga nu se mai prezinta la ora asta.

Cu urari de bine,
Mircea Stanescu.

P.S.: Ce credeti, n-ar fi cazul sa-i intrebam pe Armand Gosu si Marius Oprea – ca membri ai AZIR, organizatia in numele careia Doamna Jela semneaza – ce parere au despre continutul acestei expozitii? Ei sint buni istorici.

Acelaşi reproduce "relatarea" - o re-reproduc:

"Expozitie-eveniment la Muzeul Literaturii Romane
"Inscrisuri dusmanoase - Miercuri 09 Martie 2005

Pana pe 25 martie, parterul Muzeului Literaturii Romane gazduieste o expozitie remarcabila, care ar merita vizitata de cat mai multa lume.

"Creierul" acestei realizari este cunoscutul editor si istoric Doina Jela. Impreuna cu colegii ei din Asociatia Ziaristilor Independenti, sprijinita, de asemenea, de doi arhitecti, Andreea Vasilca si Stefan Ghenciulescu, a reusit sa puna la punct o expozitie pe care, fara nici o exagerare, o putem socoti un veritabil compendiu al perioadei '46-'89.

Doina Jela ne-a marturisit: "Dupa un deceniu de cand ma ocup de aceste lucruri, am vrut sa am o viziune mai senina asupra trecutului, in asa fel incat sa pot privi inapoi fara manie. Am vrut ca, in acelasi timp, cei mai tineri decat noi sa vada ce insemna cotidianul in trecut, cum puteai, de exemplu, sa faci puscarie daca intr-un caiet scriai Imnul regal. Expozitia aceasta nu este, cum s-ar teme unii, monotona sau monocorda. Am mizat mult pe varietate. Cel care intra aici si face cativa pasi va avea ce vedea. Nu am vrut ca expozitia sa aiba un caracter apasator".

Intr-adevar, zabovind in expozitie ai posibilitatea sa privesti trecutul cu o anumita detasare. Bunaoara, poti vedea manuscrisul romanului Anei Blandiana Sertarul cu aplauze, roman pe care ni-l putem acum procura foarte usor, daca avem bani, din orice librarie, fiindca tocmai a fost reeditat de Humanitas. De asemenea, observam si poemele incendiare din decembrie '84, poeme care, iarasi, apar in antologia Humanitas, Ana Blandiana, Poeme 1964-2004. Ne atrage atentia un afis al unei expozitii realizate in Danemarca de disidentul Victor Frunza. Afisul a patronat o expozitie de caricaturi si documente, dintre care cea mai importanta este aceea care infatiseaza o multime mare de oameni. Publicul danez a crezut ca este vorba de o

manifestatie. Ulterior si-a dat seama ca era o coada la carne.

Expozitia mai cuprinde, alaturi de o asemenea sectiune sa zicem distractiva, si texte din documentele oficiale, din Codul Penal al acelor ani, instructiuni, decizii ale Securitatii. Surprinzator, din loc in loc apar desene facute tot atunci de elevi din clasele primare care, fiind pusi de profesori sa-si imagineze viata pe care o vor trai in anii 2000, ei, sinceri, infatisau mizeria cu care erau contemporani. Vizitatorii expozitiei vor putea vedea dosarul de penitenciar al lui Mihai Creanga, precum si prima pagina din ziarul "Romania" pe care acesta impreuna cu Petre Mihai Bacanu, Anton Uncu si Alexandru Chivoiu au vrut sa-l realizeze la inceputul lui ‘89.

Sunt, de asemenea, expuse fragmente din manuscrisul romanului "Adio
Europa" al lui I.D. Sarbu, pagini din "Tratatul despre echilibru" redactat in '50 de scriitorul de mai tarziu Mircea Horia Simionescu. Vedem si carti care au circulat in Samizdat, cum ar fi traduceri din Lao Tse, Mircea Eliade, Gabriel Marcel, realizate de Doina Cornea. Nu putem neglija paginile din jurnalul Florentei Albu si, bineinteles, marturiile despre Radu Filipescu.Un colt al expozitiei este dominat de Paul Goma, precum si de o vasta publicistica anticomunista aparuta in Occident in anii '60 si sustinuta de Monica Lovinescu si Virgil Ierunca. Totusi, atentia ne este cucerita de scrisorile deschise, pline de curaj ale Doinei Cornea si ale lui Vasile Paraschiv adresate nimanui altcuiva decat insusi secretarului general al PCR. Dedesubtul scrisorii sale deschise realizatorii expun cateva fotografii ale lui Vasile Paraschiv, inainte si dupa ce a fost batut la Securitate.

Tot acolo ii putem vedea si masina de scris, la care si-a batut scrisorile, langa care se afla o alta masina de scris apartinand celebrului indianist Sergiu Al. George, inchis in 1960 cu lotul Noica-Pillat. La intrarea expozitiei putem consulta intreaga cronologie a "inscrisurilor dusmanoase" si implicit a represiunii. Oroarea a inceput in '46, cand Gheorghiu-Dej a definit ce va insemna pentru partid din acel moment incolo orice activitate contrarevolutionara, si s-a sfarsit in decembrie '89. Cine are ochi sa vada si sa citeasca va intelege.

Un articol de Dan Stanca

Nu am aflat în ce ziar şi-a publicat Dan Stanca extemporalul Crezusem că este un alt Dan Stanca, unul cu totul analfabet în materie, de aceea se lăsase analfabetizat de analfabetnica Jela.

Ei bine: e unul şi acelaşi. A îmbătrânit şi pe la condei, fostul june Dan Stanca, mistic neînrăit, nu doar pe la coamă…

Ca şi în varianta românească a **Cărţii negre a Comunismului** istoria României prezentată de tandemul Jela-Stanca (echipă alcătuită abuziv de mine, personal!) începe cu… cu cine, dacă nu cu Blandiana (ce va fi jubilînd Sami Damian în sinea lui… Reichmann !)… De astă dată aceeaşi istorie a “rezistenţei prin scris” continuă cu…- n-o să credem, dar aşa-i; cu… Mircea

Horia Simionescu, şeful de cabinet al lui Popescu-Dumnezeu. De mirare că nu s-a pus pe sine (cum ar veni pe autorul dării de seamă: Dan Stanca; şi, în acelaşi preţ pe Alexandru George, alt mare rezistent prin cultură - şi el cu sertarele pline de manuscrise…). Cât despre curbetele, temenelele dinaintea sandalelor colectivistei dobrogene Jela - chiar că m-au surprins la un ţeapăn ca Dan Stanca.

Vineri 11 martie 2005

Nu pot trece peste şiragul de perle aparţinînd lui N. Manolescu - în ***Observator Cultural*** nr. 2 (258) din 3-9 martie 2005 - în care dă un interviu lui Ovidiu Simonca. Extrag ce mă interesează:

[Intrebare]"Cum priviti reprosurile care vi s-au facut ca ati avea uneori accente antisemite? A fost o suita de articole in care erati acuzat de antisemitism, ca negati Holocaustul sau cel putin ca nu doriti sa recunoasteti specificitatea acestui tip de represiune.

[Raspuns]"Eu sint convins ca nici Michael Shafir, nici Norman Manea nu cred ca sint antisemit.

[Intrebare]"Si atunci de ce au aparut acele acuze, nu mai departe de 2002, in Raportul realizat de Marco Maximiliam Katz, in colaborare cu Ozy Lazar si Alexandru Florian? Au fost si acuze mai vechi, de la Norman Manea.

[Raspuns]"Norman Manea are tendinta sa creada ca, daca cuiva nu-i plac romanele lui, asta este pentru ca el este evreu. Asta n-are nici un legatura, n-am legat niciodata originea lui evreiasca si receptarea critica a romanelor sale. Poti sa ai anumite rezerve fata de ce scrie, dar niciodata ele nu sint provocate de originea lui evreiasca. E adevarat, a mai fost cineva care a turnat gaz peste foc, junele Florian, fiul fostului meu profesor de marxism, Radu Florian, care lucreaza pentru Centrul de Monitorizare si Combatere a Antisemitismului in Romania. Eu cred ca ei s-au plictisit sa discute doar despre aceiasi antisemiti, triviali, de tipul Vadim. Ei au cautat antisemiti mai subtili, niste intelectuali ca Liiceanu, Manolescu, la care nimeni nu se gindise pina acum ca ar fi antisemiti. Mai cistiga un ban din treaba asta. (…)

Pe Dorin Tudoran l-a uitat, deşi el a fost atacat mai violent, mai îndelung (şi a răspuns în mai multe rânduri, nu ca Manolescu-cel-care-el-personal-nu-polemizează…)

Vine, în sfârşit, întrebarea cu bocluc - iat-o:

[Intrebare]"Va pare rau pentru interviul cu Ion Iliescu din 1990 pe care l-ati publicat in Romania literara? A venit imediat dupa mineriada si ati fost destul de blind cu presedintele.

Şi răspunsul - memorabil - al părintelui cărţii de citire pentru învăţăceii Patriei Române, N. Manolescu :

"Imi pare rau pentru acel interviu si imi pare rau pentru lipsa mea de experienta si de reactie. Istoria acestui interviu e interesanta. M-am dus impreuna cu regretatul meu prieten, si al lui Ion Iliescu, Zigu Ornea, la Ion Iliescu. Nu mai stiu cu ce treaba. Si am vorbit despre mineriada. Si i-am spus lui Ion Iliescu: trebuie sa iesiti si sa explicati de ce ati apelat la mineri. I-am spus ca nu este nici o rusine sa spuna ca n-a avut toate datele, ca poate a fost indus in eroare. Fara explicatii, am adaugat, veti ramine cu aceasta pata si n-o sa se stearga niciodata. El mi-a spus atunci: „Da, m-au tras in piept". Si Zigu Ornea a spus: „Da-i, domnule, un interviu, si spune aceste lucruri".

[Intrebare] "Nu v-a spus atunci, in discutia premergatoare interviului, cine l-a tras in piept?

[Raspuns]"Nu, nu mi-a spus, dar dorea sa se explice. Acum, chiar daca ar fi fost tras in piept, chemarea si multumirile adresate minerilor nu aveau nici o justificare. Nici un sef de stat nu cheama fortele paramilitare ca sa sprijine fortele de ordine impotriva populatiei. Daca Romania este in coada plutonului, este in buna parte si pentru mineriada de atunci.

[Intrebare]"Si v-ati dus increzator la interviu, crezind ca presedintele Iliescu va spune „cine l-a tras in piept"?

[Raspuns]"Am stabilit interviul pentru a doua zi. I-am spus: facem interviul, va dau textul sa-l vedeti pentru a face doar corecturi de ordin stilistic, fara sa reveniti la declaratii. Si m-am dus a doua zi si nu a mai dorit sa spuna nimic. Nimic. Eu trebuia sa nu-l public. Aici am gresit. Mi-a fost un pic jena si l-am publicat.

[Intrebare]"Si asa a aparut si reprosul lui Paul Goma, ca-l divinizati pe Iliescu, ca ati scris om cu „o" mare.

[Raspuns]***"Goma face mare caz de om cu „o" mare. Paul Goma spune ca eu l-am facut om cu „o" mare pe Iliescu. Era prima intrebare din acel interviu. Suna cam asa,*** **citam un cunoscut scriitor, Constantin Toiu, probabil ca nu i-am dat numele,** ***care spunea, intr-o discutie particulara, ca Omul, cu „o" mare, care va veni in locul lui Nicolae Ceausescu este Ion Iliescu. Asta spunea Toiu cu citiva ani inainte de 1989. Intrebarea mea din 1990 era asa: domnule presedinte, explicati-mi cum, dupa numai sase luni, ati reusit sa va alienati simpatia intelectualilor, incit, de la aceasta incredere a lor, acum nu mai aveti de partea dvs. pe nimeni?"*** (subl. mele).

Sunt obligat să mă opresc asupra "răspunsului" dat interlocutorului său de ***acum*** (martie 2005) de către eternul - şi mereu acelaşiul Nicolae Manolescu, Magistrul de necontestat al Literelor Româneşti Cotidiene (să fie întrebaţi profesorii patriei noastre despre Cuvântului Domnului Profesor: «Dânsul a spus

totdeauna adevărul şi numai adevărul! - de aceea figurează în manualele şcolare redactate de Domnia Sa»). De aceea…

Încep, nu cu el, Manolescu, ci cu Ana Blandiana:

Într-un dialog cu Cassian Maria Spiridon de prin 1999, Arpagica noastră naţională explica cititorilor-îndrăgiţi cum stăm cu "solidari-tatea". Fiindcă nu am la îndemână textul manolesc (să fie căutat la ***România literară***, probabil 6 iulie 1990) - despre care am scris în lung şi în lat - rezum: deci după Blandiana "solidaritatea" (şi scriitoricească) nu era posibilă înainte de 1989! De ce nu era ea - solidaritatea - posibilă? Ei uite că Blandiana nu explica (ea considerîndu-i pe cititori băieţi-mari, deci în stare să găsească singuri-singurei cuvântul şi realitatea: ***laşitate***), iar C. M. Spiridon nu îi cerea lămuriri (el fiind politicos cu doamnele). Iar Doamna Blandiana continua: după 1989 a devenit posibilă solidaritatea în chestie! Uite-aşa! Ca prin minune! Numai că C. M. Spiridon tăcea minunea aceea atât de… tare, de se-auzea de la Belleville: nu a întrebat-o măcar de formă - măcar pentru luminarea bietului cititor - ***cum*** anume, în legătură cu ***ce*** a devenit - după 1989 - posibilă solidaritatea cu pricina.

Răspunsul normal din partea unui om normal, cu o gândire normală ar fi fost acesta:

După 1989, pentru o fiinţă ne-normală etic precum Ana Blandiana (dar perfect normală pentru generaţia ei de ardeleni - las-că nici regăţenii nu sunt mai spălaţi, însă ei fac procăriile iute-iute şi iute-iute se leapădă de ele ca de Satana - pe când ardelenii, temeinici din negura veacurilor…) a devenit posibilă "solidaritatea", pentru că… pentru că, ei bine, ***căzuse Ceauşescu***, cel care nu permitea, mă-nţelegi, ba chiar pedepseà, asta, zi-i pe nume… Solidaritatea! Omul normal ar fi băgat de seamă: solidaritatea la greu se manifestă, nu după ce primeşti bilet de voie de la Gogu - pardon, Gogu căzuse, acum Brucan dădea indicaţii-preţioase; omul normal s-ar fi întrebat: ***cu cine*** şi ***în ce*** chestiune riscantă, periculoasă se solidarizase Blandiana, după decembrie 1989? Numai că, după modelul Blandianei a fost croit şi C. M. Spiridon: nici prin cap nu i-a dat o asemenea întrebare de bun simţ;

De ce Nicolae Manolescu a recunoscut - în sfârşit! - nu numai că, în interviul publicat în 6 iulie 1900, în ***România literară*** i se adresa celuilalt cu "Omul cu ***o*** mare" - ispravă pe care a negat-o cu violenţă isterică, nu mai departe de acum câteva luni, într-o emisiunea TV a lui Robert Turcescu (?), pretinzînd, prosteşte, manoleşte: «Goma nu a văzut interviul!», de parcă un interviu există numai… văzut - însă ***acum, în martie 2005 a admis că în iulie 1900 a comis şi o greşeală…***

Ei, care a fost motivul recunoaşterii - după aproape 15 ani de

negări, de justificări, de dare a vinei pe altul (în urmă cu vreo cinci ani, mă probozea, pretinzînd că ceea ce era scris în prima întrebare a interviului - "Om cu o mare" - nu-i aparţinea, cum îl calomniază Goma, ci o spusese Constantin Ţoiu…) de ne-recunoaştere îndârjită, însoţită de insulte - la adresa mea, "calomniatorul"?

Ca şi la Blandiana (nu întâmplător şi ea fiică a Ardealul Sfânt şi Sânjeros): ***căzuse Tovarăşul! -*** nu chiar Ceauşescu, ci urmaşul său ***Iliescu!*** Cel care s-ar fi (cam) supărat pe Dom Profesor Manolescu dacă Dânsul ar (cam) fi spus la timp - atunci, nu după 15 ani, nu după debarcarea politică (deşi în fire i-ar fi stat să aştepte răbdător, înţelept moartea Tiranului, pentru a avea îndrăzneala să-i - cam - scuipe partea de jos a soclului statuii) - a unui adevăr pe care îl cunoşteau milioane de români (da, dar aceia citiseră şi uitaseră fulgerător ceea ce citiseră), numai unul singur a fost bou şi l-a spus în gura mare: Goma! Numai el (tot de Goma vorbesc) a afirmat, atunci - în vara lui 1900, anume:

Verticalul N. Manolescu, cel care nu se îndoise în faţa lui Ceauşescu (of!…), iată, în iunie 1990 se aşternuse, preş, sub gumarii lui Iliescu şi ***falsificase adevărul*** într-o chestiune care nu-l privea doar pe el şi pe Eugen Simion, stivuitori emeriţi ai literaturii române osificate cotidiene - ci întreaga suflare omenească, nu doar românească: ***războiul civil provocat de Iliescu cel care îi chemase pe "mineri" să facă ordine în România.*** Război civil la care participase nemijlocit Gelu Voican-Sturdza, iar N. Manolescu, cel consecvent în laşitate, în colaboraţionism de modă nouă, îl invitase la ***România literară***, să-şi publice acolo… "dosarul de securitate" (refuzat de G. Adameşteanu, la 22); "dosar" întins pe trei numere şi vreo cinci pagini de revistă, cu prezentarea… directorului şi care avea şi un scop secund, acela de a-i închide gura lui Goma, acuzator al fostului său prieten (ei, da!) de trădare de prieteni, de trădare de ţară (în folosul ruşilor), de implicare în asasinarea Ceauşeştilor, de co-autorat în chestiunea tulburărilor de la Târgu Mureş, în fine, de tovarăş de şaibă al Iliescului în mineriada din 13-15 iunie 1900; război civil (mineriada) negat prin cuvinte rostite de altă glorie a literaturii (fatalitate: şi aceea ardeleană!): Nicolae Breban, iar de N. Manolescu prin ocultare a adevărului (tot de războiul-civil provocat de "minerii" chemaţi de Iliescu este vorba) şi de legitimarea ilegitimului bolşevic prin însuşi interviul - de acord: favorizat de prietenul amândurora: Zigu Ornea.

[Am fost (cam) confuz? Posibil, cam-confuz, însă nu trădător de sine şi de naţie - cum a fost, consecvent, N. Manolescu, începînd din ianuarie 1990]?

Dar să vedeţi - voi, ardelenii, voi dascălii, voi studenţii crescuţi în cultul lui Iliescu: dacă se va întâmpla minunea - dă, Doamne! - ca Iliescu să fie trimis în justiţie, pentru crimele se sânge din timpul "revoluţiei", ale mineriadelor, pentru crimele de… hârtie ale incendi-erii Bibliotecii Universitare (şi abia în ultimul rând pentru crimele lui de bolşevic din 1956-1958, când participa cu entuziasm la exmatri-cularea studenţilor nearestaţi) - ei atunci să-l vedeţi - voi manolesco-fililor fără frontiere - ce curajos-băţos-imaculat se va prezenta N. Manolescu în faţa voastră, ca principal martor al acuzării :

«Eu care, de la patusopt…, eu personal i-am spus lui Iliescu (la Cotroceni, imediat după 13-15 iunie 1900, dus-condus de…- ***"M-am dus impreuna cu regretatul meu prieten, si al lui Ion Iliescu, Zigu Ornea, la Ion Iliescu. Nu mai stiu cu ce treaba"…***) câteva vorbe - dar vorbe:

"…***domnule presedinte, explicati-mi cum, dupa numai sase luni, ati reusit sa va alienati simpatia intelectualilor, incit, de la aceasta incredere a lor, acum nu mai aveti de partea dvs. pe nimeni?"***

Iar masele largi de români - mai ales dascălimea analfabetă-analfabetizatoare (ah, Genialul/Caragialul!) a sărit în apărarea Marelui Intelectual Manolescu, cel calomniat în mod mârşav de resentimen-tarul - în plus: "fugitul", nemâncătorul salamului de soia: Goma. Auzi, neruşinare: să-l bălăcărească pe însuşi Manolescu, cel care care a avut curajul de a-i cere socoteală lui Iliescu pentru că… îşi alienase simpatia intelectualilor (doar în şase luni!) - şi în acelaşi preţ să-l batjocorească pe "Preşedintele Ţării, Ion Iliescu" - am citat până şi majusculările prestaţiei plutonierului de la Poarta Cotroceniului şi a Televiziunii, numitul Cătălin Ţârlea.

Si, vai, nu am terminat cu "elita" românească cea demnă, la care priveşte tineretul-din-ziua-de-azi şi încercă să o imite - şi, vai, reuşeşte, ba chiar o depăşeşte!:

Recent, tot într-un interviu (sau poate o declaraţie-liber-consimţită - am dat de ea pe internet, nu am avut prezenţa de spirit să o înregistrez, deci îi redau conţinutul sub semnul întrebării) Lucian Pintilie a admis - în sfârşit! - că şi el a colaborat cu Securitatea. Nu-mi dau seama care a fost "motorul cinstei" la Pintilie, presupun că tot căderea Iliescului se va fi aflînd "la bază": dispărînd Iliescu, dosarele de securitate vor fi mai lesne consultate… Însă la Pintilie interesează mai puţin motivul care l-a făcut să declare că… "şi el" - deşi protes-tase cu sfântă indignare când, încă din 1990 îi arătam cu degetul pe Cernescu, Giurchescu - şi pe alţi oameni de teatru şi de nimica - precum

“genialii” care, ca să nu-şi irosească geniul, pactizaseră cu Dracul (Pintilie explicase, în franţuzeasca lui, cum încheiase el “Le pacte Diabolique” - sic), iar marii intelectuali din jurul său săriseră pe dată să mă linşeze (noroc că domiciliam la Paris…): Paler, Doinaş, Şora, Adameşteana, Groşan, D.C. Mihăilescu, Buduca, Ion Vianu, Pruteanu, Paleologu, încât mă întrebam, cu răutateami legendară: «***Cu cine*** se brusc solidarizează intelectualii-la-români? ***Pe cine*** apără bravii sări-tori în apărarea văduvei şi ai orfanului: cu/pe Lucian Pintilie, legendar navetist/curluntrist/-colaboraţionist al Securităţii - au pe ei înşişi (doamne-fereşte, curaţi ca lacrima)?” Pe primii trei îi deja înconde-iasem în **Jurnal I-II-III**, ca notorii suspecţi dinspre noi, ci care cunoscusem Securitatea pe dinăuntru, despre Paleologu nu credeam ce se şoptea - şi azi îmi vine greu să accept - iar Pruteanu, Groşan, Buduca tot nu contau.

Continuu: hazul (de necazul), la Pintilie vine din declaraţia Genialului pecumcă… fusese informator “câteva săptămâni” - furniza şi detalii ca “între data cutare şi cutare…”

Una din două: ori Pintilie s-o prostit di tăt şi îndrugă vrute şi nevrute; ori încearcă să-l ameţească pe bietul cititor deja ameţit de pintilisme, pentru a-l face să… respingă ceea ce tocmai spusese; că fusese informator al securităţii. Şi nu “câteva săptămâni, prin anii ‘50” - când, arestat fiind tatăl său, fusese agăţat şi el, fiul… Dovada că a fost tot timpul la cizma Odiosului Organ: cât a stat la Paris nu a dat nici un interviu în care să spună adevărul despre ferocitatea regimului comunist, ci i-a criticat nespus de curajos pe… “unii funcţionari”.

Apoi… apariţia lui neaşteptată - cu Ţepeneag de mână - la odioasa cumetrie din seara zilei de 25 decembrie 1989 de pe platoul parizian al Canalului 5. Acolo mai era prezent - aşa, din senin! ca şi seninii Ţepeneag şi Pintilie - alt legendar “anticomunist din neagra ilegalitate”: Ilie Năstase… Şi el, ca şi Pintilie: tocmai primise bilet de voie de la şoferul ambasadei RSR să “participe”. Şi a participat, oameni buni! Pintilie, din colaboraţionist notoriu bruscamente a devenit… extrem de anticomunist, nu a rămas doar antifuncţionarist, ca până ieri. Dacă nu ar fi fost Marie-France Ionescu de faţă şi nu s-ar fi aşezat între noi, i-aş fi zis vreo două - şi lui şi lui Ţepeneag, nu doar absenţii de la toate manifestaţiile noastre anticomuniste din peste un deceniu, dar descurajatori nu foarte discreţi ai “acestor acte inutile”… (bietul Ilie Năstase: el era ce fusese o viaţă întreagă: un foarte bun jucător de tenis).

Lucian Pintilie este un mincinos. Iată câteva pintiliìsme:

În Nota Biografică redactată de el însuşi susţine la persoana

a treia, că:

"s-a născut în 1933, la Bucureşti"…

…când el s-a născut în Tarutino târg, colonie nemţească, de pe Cogâlnic, în judeţul Cetatea Albă.

În ***asta*** îl recunosc pe basarabeanul Pintilie. Şi eu "mă născusem în acte" (pe mine-mă), nu la Mana-Orhei, ci la… Tisău-Buzău. Pentru a scăpa de ruşii care voiau să ne aplice "repatrier***i***a în Siber***i***a". Numai că după moartea lui Stalin am revenit la adevăr. El însă : ba. Nici acesta nu este un păcat: şi Valeriu Cristea: născut cu adevărat la Bolgrad, Ismail, s-a uitat (pe sine) la Arad. De ce unii au revenit la normalitate, alţii ba? Uite, Baconsky figurează ca născut la Cofa-Hotin; Grigurcu: la Soroca; Dimov: la Ismail…

Însă Pintilie a rămas… dezorientat-în-spaţiu. Mai departe "datele" furnizate de el sunt minciuni fără necesitate:

"…în 1972 ***emigrează*** în Franţa şi ***se întoarce*** (sublinierile mele) în 1990"…

Da de unde! A profitat de faptul că occidentalii nu dau termenului ***emigrare*** aceeaşi accepţie ca românii - iar românii… ca românii: ori au uitat, ori nu au ştiut vreodată, iar interesaţii - adică acei acei foarte mari intelectuali - scriitori (ca Breban - dar numai el), profesori (Zaciu, Niculescu, Ion Pop, Eugen Simion, Balotă), sportivi (Ţiriac, "dinamovistul de la Steaua", Ilie Năstase), pictori (Nicodim, Bălaşa), oameni de teatru : Dinu Cernescu, Giurchescu, Esrig, Ciulei, Vlad Mugur, Andrei Şerban, Pintilie - aceştia, dată fiind natura artei lor, puneau în scenă mai ales în Occident, însă, fie nu scoteau o vorbă despre ***paşaportul lor cu mai multe ieşiri-intrări***, fie recunoşteau (când erau încolţiţi) că da, ca să nu-şi lase geniul să moară, făcuseră "oarecari-mici-concesii". Eu i-am auzit doar pe Cernescu şi pe Pintilie explicînd astfel - imediat după "revoluţie", desigur, se grăbiseră să… recunoască o părticică din păcatul-mare, ca să nu li-l arate, integral, alţii, pretinzînd neobrăzat că se comportaseră "ca toată lumea" - era în perioada în care şi Virgil Tănase şi Paleologu ridicaseră degetul şi recunoscuseră:

«Si eu, domnu'…»

Cum "emigrează" Pintilie - în 1972! - ? Dar m-am văzut cu el de mai multe ori la Bucureşti înainte de noiembrie 1977, când am plecat definitiv din România. La Paris, chiar de nu ne vedeam des, aflam de la Monici : «Iar a fost Pintilie în România"; «Pinţi iar a avut necazuri la frontieră - e furios, zice că, gata, cere azil politic în Franţa şi nu mai calcă în ţară…»

În fine minciuna… era să zic: etnică, dar mi-am adus aminte că sângele îi trage spre cel bulgăresc (vezi cum vorbeşte în

interviuri despre lumea "Salatei" lui Petru Dumitriu pe care a ecranizat-o şi binişor bulgărizat-o), nu spre evreiesc: într-acolo îl trag ***interesele*** - nu mă întind, am scris în ***Săptămâna Roşie*** în legătură cu plecăciunea lui nedemnă - şi, certamente, nesolicitată - cea cu "evreii din Bucureşti, purtînd stea galbenă, în timp ce curăţau zăpada în Bucureşti…"

Duminică 13 martie 2005

Am scris următorul text:

Paris, 13 martie 2005

Dragă Mircea Stănescu,
dragi prieteni,

Am întors pe toate feţele spusele lui N. Plesiţă în emisiunea de TV în legătură cu soţia mea, Ana Maria. În ciuda revoltei, a durerii resimţite, nu am găsit nimic nou în folosirea şi a acestei "arme" de către Securitate în scopul umilirii "duşmanului": pângărirea imaginei femeilor lui: mamă, soţie, soră, logodnică, prietenă.

Nimic nou - pentru mine:

- În 1949, la Securitatea din Mediaş, mi-a fost pângărită m a m a, prin simularea, punerea în scenă a unui viol în grup. Sub conducerea maiorului Ion Buzescu si a căpitanului Paszty, după ce a fost bătută, a fost dezbrăcată, întinsă pe o masă, toti cei vreo şapte securişti au scuipat-o, pe rând, ca într-un scenariu bine învăţat, între picioare, injurînd-o, tratînd-o de curvă, ameninţînd-o că o vor face poştă - dacă…

Acestea nu le-am aflat din gura mamei, ci le-am auzit, nopţi la rând, spuse de ea, în şoaptă, tatei. Tata o consola cum putea, aducîndu-i aminte că fusese doar "teatru"… La un moment dat mama a ţipat, spunînd că, dacă ar fi fost violată cu adevărat, nu s-ar fi simţit atât de umilită, atât de murdărită.

Vreme de 18 ani am purtat în mine această ruşine-de-nemărturisit: simularea violului, chiar dacă nu eram femeie (eram însă fiul femeii). În închisoare, în domiciliu obligatoriu ascultam cu toate urechile mărturiile celorlalţi colegi de suferinţă despre torturile la care fuseseră supuşi ei şi membrii famiilor lor - însă niciunul, niciodată nu a vorbit cu glas tare despre ce vor fi suferit femeile lor: torturi adevărate, simulate. Chiar de vor fi ştiut. Fiindcă acestea nu se povestesc, nu se mărturisesc.

În 1969, când am scris **Ostinato**, am atins această durere de nepovestit; apoi în **Gardă inversă**, în **Patimile după Piteşti**, în **Arta refugii**. Partea a doua din **Justa** este dedicată pătimirilor colegelor de facultate şi prietene, după Revolutia Maghiară "Toria" si "Diana" - nume de împrumut. Un text: **Castelana** (needitat) este închinat în întregime acestei "practici" a Securităţii aplicată femeilor noastre.

Iată-mă, deci, în martie 2005, ca unul care deşi am "experienţă"

(mai corect: avînd ştire de astfel de metode) - mă aflu dezarmat: un securist a pângărit-o pe soţia mea şi mamă a fiului meu - ***de astă dată în public şi nimeni de pe platoul de televiziune nu a protestat.***

Pot eu face mai mult decât am făcut? Mai eficace - împotriva Securităţii? Chiar dacă l-aş ucide pe Pleşiţă (ceea ce ar însemna că va trebui să-mi spăl mâinile până la sfârşitul zilelor - or eu am alte preocupări), ce ar trebui să fac cu celelalte victime ale Securităţii, prezente la "dezbatere", însă devenite, prin t ă c e r e : complice? Să le omor şi pe acelea?

Şi unde am ajunge?

Drept care rămân la ceea ce începusem încă înainte de alegerile din 2004: ***plângerile şi chemarea în faţa justiţiei a celor 13 securişti - şi a lui Ion Iliescu, să nu se uite!***

Vă salută

Paul Goma

Luni 14 martie 2005

Ştiti voi, doamnelor, ce am făcut eu azi, dis-de-dimineaţă?

Am ieşit la arat! - în fine, în câmpul muncii de pe ogoarele patriei mele bellevilleşti: balconul lat de 92 cm. fix.

Fiind soare-soare-soare; fiind în jur de 10°C m-am echipat (pentru campanie!) şi m-am apucat de muncile agricole. Cam o jumătatea de oră am adunat uscăturile de anul trecut. După socotelile mele o să am de lucru/furcă o săptămână întreagă. Şi m-oi bronza.

În fiecare prag de primăvară îmi promit că "anul acesta" o să măresc grădina, o să pun şi floarea cutare şi arbustul cutare… Nici azi-dimineaţă nu a fost altfel. Mai ales că am o certă îndemânarea la meşterit, la găsit noi soluţii de sprijinire, de agăţare, fără cuie bătute, fără găuri date, aşa că la utopii mă pricep, mamă-mamă.

După ce mi-am repetat numărul, cu tristeţe am constatat: nici ăst-an nici la anul nu voi putea aduce modificări, augumentări - decât mutarea de colo-colo a unui ghiveci, a unei găleţi cu arbuşti. Mai întâi pentru că ar presupune cheltuieli suplimentare - de unde? Apoi întreţinerea - toaletarea, plivitul, stropitul plantelor, chiar dacă procură plăceri odihnitive, presupun eforturi fizice… obositive pe care nu le mai pot face.

Urmează să văd cum mai stau eu, cum mai stă meteorologia - oricum, cu florile care există, ca rădăcinile, seminţele, pot alcătui o grădiniţă pentru 2005.

Marţi 15 martie 2005

Mircea Stănescu mi-a povestit - prin e-mail - o conferinţă a lui Manolescu la… acolo unde se ţinea Expoziţia Jelii: "înscrisuri duşmănoase". Mariana Sipoş l-a interpelat (Manolescu pretindea că numai scriitorii, poeţii şi prozatorii făcuseră concesii), aducîndu-i aminte că nici criticii literari nu se lăsaseră mai prejos; pentru că Manolescu nu vedea care critici-literari nu-se-lăsaseră-mai-prejos în materie de concesii, M. Sipoş i-a adus aminte: **Literatura română de azi**, cea scrisă în colaborare cu D. Micu (dar pe care Manolescu de după 1990 o neagă cu un curaj admirabil, eliminînd-o din propria-i bibliografie… - completarea mea, răutăcioasă), de pe care învăţase ca studentă - «carte maculată ideologic - trebuie să v-o asumaţi!», îl degeţise Dânsa. La acestea Manolescu în primul moment a zis că nu e chiar aşa…; apoi că nu (prea - cum altfel?) înţelegea nici el ("atunci"?) nişte lucruri…, în fine, la insistenţele Marianei Sipoş a acceptat să-şi asume responsabilitatea (să fi rostit ardeleneşte: «Îmi cam iau responsabilitatea»?).

Mie, această asumare târzie îmi miroase a Iliescu. Am spus-o, o repet:

Dacă Iliescu ar fi fost în continuare la putere, Pintilie nu ar fi "recunoscut" că fusese şi el informator al Securităţii…;

Dacă Iliescu ar fi rămas la putere, nici Manolescu nu ar fi "recunoscut" că da, greşise publicînd interviul cu Iliescu în 6 iulie 1990, în ***România literară***, imediat după mineriada sângeroasă; şi că - iar aici el lasă să-i scape doar jumătate din adevăr: da, folosise "Omul cu ***o*** mare", îl… citase pe C. Ţoiu - dar i se pare că… nu-l pomenise… Uite-aşa se ameţesc românii: Metoda Manolescu.

Adevărul - poate fi aflat citind interviul indicat : nu-l pomenise deloc pe Ţoiu!, nici vorbă de el în ditamai interviul.

Iar acum acelaşi Manolescu recunoaşte că… şi criticii literari au făcut concesii; că nu…; că el nu înţelegea nişte lucruri…; că da, el îşi asumă responsabilitatea… - a ce, responsabilitatea aceea? Şi el foloseşte "eclipsa socialistă", strălucit ilustrată de Adameşteanu: «Îmi asum responsabilitatea…» a zis, dar nu a continuat, ca să afle masele largi de cititori (nu mai vorbesc de studenţii săi) în ce chestiune îşi asumă el responsabilitatea.

Şi iarăşi şi iarăşi: dacă ar mai fi fost Iliescu la putere, Pintilie, Manolescu nu ar fi concedat: "da, şi ei…", că, vorba unui torţionar securist: «Aşa erau atunci vremurile…»

De unde concluzia la îndemâna tuturor: Iliescu era aşa cum îl zugrăveam eu, din primele zile ale "revoluţiei" lor căcăcioase;

aşa cum se dezvăluise el însuşi, ca un bou, în faţa lui Victor Loupan - care-l încondeiase pe dată în ***Figaro Magazine***: comunist manipulat de KGB - nu pasămite "democrat". Spre surprinderea şi tristeţea mea această dreaptă demascare a bolşevicului Iliescu şi a "revoluţiei" sale kaghebiste o scosese din fire pe Monica Lovinescu, despre a cărei mânie sonorizată, acuzatoare (la adresa basarabenilor!) am scris în **Jurnalul pe Sărite** la data de 4 ianuarie 1900: «Nu-i adevărat că ruşii şi securitatea au făcut revoluţia română!», striga ea la mine, pe culoarul biroului Europei Libere de la Paris, unde mă aflam în vizită. Nu doar cu mânie - explicabilă, ci cu ură: fiindcă singurii care contestau "adevărul Revoluţiei" erau nişte… românofoni, cum avea să ne spună un deceniu mai târziu lumina lumii, sfetnica lui Constantinescu, activista de stat şi de partid (să nu fie uitat Măgureanu, pentru care cei doi confecţionaseră o catedră pe măsură - oricâte desminţiri ar încerca Vlad Nistor) Zoe Petre, adică basarabenii Lupan şi Goma…

Deci aşa stau treburile cu Manolescu şi cu Pintilie: onestitatea lor (în recunoaşterea păcatelor) era legată de soarta lui Iliescu! Măcar Blandiana a depins de Ceauşescu, Monstrul perfect. Dar să atârni tu de-, să te ţină cu deştu-n gură, drept auto-căluş, un căcăţiş precum Iliescu - pe tine, ditamai Manolescu?, pe tine, coşcogea Pintilie…?

Dacă Ceauşescu ar mai fi fost la putere, Blandiana s-ar fi descurcat foarte bine cu bolşevicul Gogu Rădulescu şi cu ai Buldogogului convivi-de-şatră: Buzura, Zaciu, Manolescu, Dana Dumitriu, Zigu Ornea, Dimisenii, Dineştii - smântâna culturală a românimii rezistente şi, desigur, ferocea anticomunistă… Nu ar fi avut nevoie de… solidaritatea-care-nu-se-dădea (ca uleiul, ca zahărul).

Ei şi ce? Ce-i durea pe ei, cremă a naţiei, marii intelectuali, autori de poezii drăgălaşe (despre motănelul botezat profund subversiv: "Arpagic"), de manuale de îndobitocit elevii şi studenţii (la care trudise, nu doar Zaciu, dar şi Manolescu/ cel Imaculescu) - de elevi şi studenţi? De părinţii, vecinii, concetăţenii elevilor, studenţilor? - ei trăiau "convenabil" - sufereau doar de obştescul frig din România.

Şi aşteptau, cuminţei.

S-a dovedit că ei erau deştepţii naţiei. Ei, care nu se "deconspiraseră", care rămăseseră pe burtă, ambuscaţi-grămăjoară, de să alunece mai lesne apa peste ei - şi să nu bage de semă Savakul, vorba cărturarului ardelean Zaciu, şeful de necontestat al Corifeilor de la Cluj.

Au aşteptat - şi tot murind, continuau a rezista prin asta, zi-i

pe nume: cultură. Ca Manolescu. Şi ca Blandiana.

Şi ca toată românimea ‘oaţă.

Miercuri 16 martie 2005

În fine, o veste bună din Ţara lui Papură Vodă:

“CNA interzice apologia totalitarismului

“Consiliul National al Audiovizualului (CNA) a adoptat, marti, un proiect de decizie privind interzicerea apologiei crimelor regimurilor totalitare si denigrarii victimelor acestora. Potrivit deciziei, care contine trei articole, "prezentarea apologetica a crimelor si abuzurilor regimurilor totalitare, nazist si comunist, a autorilor unor astfel de fapte, precum si denigrarea victimelor acestora sunt interzise in emisiunile audiovizuale". Abaterea de la aceasta decizie va fi sanctionata, potrivit dispozitiilor art. 90 din Legea audiovizualului nr. 504, cu amenzi cuprinse intre 50 si 500 de milioane de lei.

“Proiectul de decizie a fost realizat pornind de la o sesizare facuta de Grupul pentru Dialog Social (GDS), la 8 martie, cu privire la numeroasele cazuri in care diferite posturi de televiziune au difuzat emisiuni in care s-a facut apologia crimelor regimurilor totalitare. GDS a cerut atunci Consiliului reglementarea clara a acestor abateri, solicitare ce a fost sustinuta, prin realizarea unui proiect de decizie, de catre membrii CNA Gabriela Stoica, Rasvan Popescu, Grigore Zanc si Mircea Sorin Moldovan.

“CNA sanctionase, anterior, mai multe abateri legate de persoane care prezentau in lumina pozitiva crimele din timpul comunismului. (A.M.)”

Şi:

“Arhiva Securitatii integral la CNSAS

“Presedintele Traian Basescu si presedintele Colegiului CNSAS, Gheorghe Onisoru, au stabilit ieri ca arhiva fostei Securitati sa fie preluata integral de CNSAS in cel mai scurt timp, atat cartoteca, precum si microfilmele, potrivit Mediafax. Onisoru a precizat ca , in cinci zile, CNSAS a preluat peste 86.000 de dosare, adica mai mult decat in ultimii patru ani. Seful statului doreste ca procesul de preluare a arhivei sa se finalizeze "in cel mai scurt timp", iar CNSAS sa preia integral arhiva - atat cartoteca, cat si microfilmele, a declarat presedintele Colegiului. El a adaugat ca Traian Basescu este "garantul" realizarii acestei actiuni. (R.G.)”

Să vezi şi să nu crezi! Prefer să-mi cer iertare pentru a fi făcut profeţii negre, catastrofaice, decât să mă scald, în continuare, în băltoaca desiluziilor.

Azi, la orele 15, ora Bucureştiului, ar trebui să se ţină a doua

reuniune, la GDS. La care M. Stănescu va participa… dacă va absenta Oişteanu - cel invitat de Mititelu!

Acum - orele 16, ora Parisului: nu mă simt bine. Obosit de moarte, ameţit. Azi dimineaţă am ieşit puţin prin oraş, ca niciodată am avut dificultăţi la mers, nu din pricina articulaţiei şoldului stâng (dureroasă violent), ci din slăbiciunea picioarelor, a coapselor mai cu seamă. Optimist, pun pe seama primăverii (au fost 22°C) aceste dezagremente.

Dan Culcer a propus un text şi l-a difuzat pe internet:

"Paul Goma si actiunea antisecurista
(Dan Culcer - O pozitie publica si niste propuneri)

Draga Mircea Stanescu,

Iata pozitia mea, in legatura cu sprijinirea publica a actiunii in justitie a Dlui Paul Goma impotriva securistilor tortionari, printre care Plesita.

Sper sa fie de folos cauzei si initiativei voastre.

1- Organizarea unui comitet de sprijin care sa participe cu toate mijloacele de care dispune, ca si prin articole in presa si prin declaratii, etc. la sustinerea cauzei dlui Paul Goma si care sa solicite urgentarea deschiderii actiunii in justitie, pentru a evita ingroparea in uitare si chichite juridice a responsabilitatilor, o consider necesara.

Aceste comitet poate stringe semnaturi pe o petitie in care sa se expuna, imperativà si urgentà, necesitatea unui proces public al sistemului comunist, a responsabililor acestuia, a institutiilor de represiune ca unelte ale criminalilor acestui sistem totalitar.

Comitetul poate sprijini toate actiunile si initiativele societatii civile, prin care se construiesc bazele doctrinare juridice ale acestui Proces, se aduna documente in baze de date publice sau se ajuta persoanele care au suferit de pe urma acestor regimuri teroriste.

(Vezi initiativele mai vechi, Asociatia fostilor detinuti politici, Memoria, ICAR, Dictionarul lui Cicerone Ioanitoiu, sau altele recente, printre care cele ale dlor Ioan Rosca, Ion Varlam sau Dan Culcer, etc. etc;)

2- Delimitarea neta a initiativei actuale, in sprijinul lui Paul Goma, de persoanele care formuleaza, continua sa justifice sau colporteaza acuzele semidocte si jignitoare de "antisemitism" la adresa scriitorului, autor al "Saptaminii rosii", nu poate fi ocolita.

Compromisul in aceasta chestiune este inacceptabil.

(Daca dl Andrei Oisteanu sau oricare dintre cei care il considera pe Paul "antisemit" doresc "magnanim" sa treaca peste o acuzele pe care le-au formulat la adresa lui Goma, sa-i sprijine adica actiunea, sa fie contra lui Plesita si sa se manifeste ca antitortionari si antisecuristi, anti-comunisti, nimeni nu le contesta dreptul de a o face.

Daca insa vor sa fie alaturi de Paul Goma nu se poate accepta

sa-l trateze cu atita dispret pe acela care in istoria recenta a Romaniei reprezinta o valoare simbolica dintre cele rare.

Ar putea acesti domni sa-si ceara scuze public? Daca da, cu atit mai bine.

Dar chiar si atunci o astfel de coprezenta si colaborare compromita-toare ar submina valoarea actiunii.

Astept sa vad cum se vor delimita de propriile lor abuzuri interpretative si egocentrisme etnice, daca o vor face.

Dar nu e nevoie sa fim impreuna ci eventual doar alaturi, daca scopul este acelasi. Amestecul persoanelor care au analize istorice, puncte de reper, judecati morale si de valoare atit de divergente nu ar face decit sa stirbeasca impactul actiunii, al fiecareia dintre actiuni.

Nu suntem toti o apa si-un pamint, nici noroaiele istorice in care ne balaceam si de care vrem sa ne spalam nu sunt aceleasi!.

Nici apele cu care vrem sa ne curatam nu sunt aceleasi.

Guyancourt 15 martie 2005

Dan Culcer"

Reactia lui Ion Vianu:

"Stimate doamne, stimati domni;

Consider ca diferentele de opinie dintre mine si Paul Goma sunt, în momentul de fata, mai putin importante decât pornirea actiunii penale impotriva generalului Plesita. Constat ca Domnule Dan Culcer nu este de aceeasi parere cu mine, el fiind adeptul formulei « cine nu e cu noi e impotriva noastra », formula a carei paternitate ii las placerea s-o descopere. De aceea, si pentru a evita orice fel de confuzie, invit pe cei dintre dumneavoastra care impartasesc exclusivismul domnului Dan Culcer sa nu mi se mai adresezee.

Cu salutari, Ion Vianu."

Nu a întârziat cea a lui Liviu Antonesei:

"Ma tem ca dl. Vianu are dreptate! Unii dintre noi recurgem la radicalisme si exclusivisme atit de...radicale incit riscam sa obtinem un cerc foarte mic, cind am avea nevoie de toata lumea dispusa sa sprijine demersul impotriva lui Plesita. Pina la urma, ce vrem? Sa obtinem un succes, care poate fi un precedent, chiar daca nu ca in dreptul anglo-saxon, important ori sa aratam care dintre noi e mai pur de cit celalalt? cele bune, liviu antonesei"

La care Dan Culcer:

"Despre exclusivism si confuzionism

"Stimate dle Vianu, Stimate dle Antonesei,

"Respect rezervele Dv. si cred ca nimic nu va opreste sa va prezentati in formatia in care doriti in fata unei opinii publice care, teoretic, asteapta demult reactiile Dv.

Si sa actionati in justitie pe cont propriu sau in grup pe aceia care v-au arestat, interogat, amenintat, molestat, intemnitat sau torturat, dupa cum va fi fost cazul.

Asa cum o face, pe cont propriu, Paul Goma, pentru motivele care ii sunt proprii.

Pentru mine actiunea lui Paul Goma impotriva lui Plesita, a securis-tilor responsabili, este un semnal, pentru punerea in miscare a unui mecanism social care sa nu se mai opreasca, de purgatie morala a societatii romanesti, parte dintr-o actiune mai vasta deci. In sensul acesta as fi dorit sa particip la ea, sprijinindu-l in actiune sa singuratica pe autorul si omul de bine care este Paul Goma.

Dar pentru ca o astfel de actiune sa nu fie blocata, transformata in tirguiala si terminata prin compromis, cred ca ea se cuvine sa porneasca pe niste baze curate.

Inteleg prin curatenie aici acea forma de relatie sociala care, in numele unei solidaritati principiale si nu ocazionale, exclude aliantele temporare bazate pe interese, marturisite sau nu, sau pe surogate de principii, contrazise de comportamentul real al insilor respectivi.

Nu am interzis nimanui sa se alieze cu cine doreste, nu am nici puterea, nici dorinta. Am precizat doar ca exista un exclusivism practicat de dl Andrei Oisteanu (pe care eu il consider un exclusivism etnic) care orbeste judecata limpede a acestei persoane, de care a dat dovada in alte imprejurari, si nu-i permite sa se solidarizeze integral cu actiunea celui pe care, declarindu-l "antisemit", il dispretuieste, fara sa fi facut un efort de intelegere a sensului adevarat al cartii lui Paul Goma. Ceea ce il pune pe Andrei Oisteanu acum, in incercarea de a se declara solidar cu Paul Goma, dupa opinia mea, in "rascracarata" situatie de a vrea sa fie cu sufletul in rai.

Am definit aceasta situatie ca o incomptabilitate, am sugerat ca se poate iesi din ea daca Andrei Oisteanu isi va cere scuze publice, si am terminat prin a declara ca nimeni nu ne impiedica sa fim ALATURI, pentru un scop comun, dar nu in aceiasi formatie. Cu atit mai mult cu cit nu e vorba de concurenta. Nici de o miscare de masa. Eu cred ca este mai eficient sa fie zece focare mici care sa se uneasca intr-un mare incendiu, decit un focar mare care in scurt timp nu mai are materie inflamabila la indemina si se stinge de batrinete si egoism.

Pentru drepturile oamenilor se poate lupta in diverse forme, in diverse formatiuni si pe diverse voci. Nu cred in coruri, de altfel. Caci exista mai totdeauna un dirijor. Ale carui interese nu coincid cu acelea ale coristilor.

Daca toate acestea sunt demne de a fi caracterizate ca exclusivism de tipul ' cine nu e cu noi e impotriva noastra', ramine sa mai judece unii si altii, in timp. In orice caz eu prefer proverbul prietenului meu Dusi Spoiala, Dumnezeu sa-l odihneasca, care zicea "Totul e sa stii deosebi iarba de gàinatz, desi ambele sunt verzi". Prefer sa nu contribui la mentinerea confuziei care se numeste de 15 ani dialog social.

Aparent si dl Vianu este adeptul evitarii confuziei. Fiind de aceiasi parere in teorie, ramine sa ne diferentiem prin actiuni.

Cu bine, Dan Culcer

P. S. Dl Antonesei se ingrijoreaza ca "riscam sa obtinem un cerc foarte mic, cind avem nevoie de toata lumea". Care lume? Aceia care, ca si mine, au molfait 15 ani de nemultumiri si neputinte, lasind altora grija de a porni "procesul comunismului"? Sau aceia care in acest rastimp au pastrat ceea ce agonisisera in vechiul regim si cuprinsi de "furor capitalisticus", glorificind liberalismul, au construit noua societate care ii permite lui Plesita sa-si bata joc de Paul Goma?

"Dan Culcer"

Joi 17 martie 2005

Am copiat textele de mai sus fiindcă… mă privesc.

Pot să nu fiu foarte-de-acord cu anume inflamări, cu multe din laudele nemeritate formulate de Dan Culcer la adresa mea, însă nu le pot suprima. Textul îi aparţine, jurnalul meu este doar un vehicol, nu un periodic: ziar, mensual, lunar, anual, operă finală a redactorului şef.

De acord: laudele mă fac să mă simt la strâmt pe la subţiori, însă despre ce este vorba aici? Despre ***adevărat*** sau despre ***convenabil***?

Nu-mi închipuiam că Ion Vianu va ajunge vreodată să scrie ce a scris, ca răspuns lui Dan Culcer. Îl bănuiam rigid, scrobit - nu mai mult. Ba da: uneori (precauţia îmi aparţine) cititor neatent al textelor altora şi, consecinţă: afirmaţii-acuzaţii alături…

Astfel s-a răcit prietenia noastră: pe la începutul anilor 90, când şi eu publicam în revista ***22,*** scrisesem ceva în genul - nu ghilimelizez, faima de "înjurător" pe care mi-au creat-o foştii prieteni, mă pot pronunţa în cutare chestiune, etc etc… Ion Vianu, cititor neatent, a scris că… m-aş mândri cu faima de "înjurător"… - ceea ce nu ar fi fost decât o neînsemnată şchiopătare, dacă nu ar fi continuat, desfăşurînd, de aici, o logică aproximatoristă - deci falsă.

Dacă ar fi vorba de reproşuri, eu aş putea fi în mai mare măsură îndreptăţit să-i reproşez lui Ion Vianu, prietenul meu, că, prin tăcere, a consimţit la toate porcăriile şi injustiţiile ce mi s-au făcut din partea revistei ***22*** în al cărui colegiu de onoare a fost şi el, de la început, membru al grupul activ: Adameşteanu, Liiceanu, Monica Lovinescu, în chestiunea topirii cărţii **Culoarea curcubeului** - şi a consimţirii, în 1997 a campaniei furioase împotriva mea (pretext: **Jurnalul I-II-III**); totodată complice la ne-acordarea dreptului la replică după multe atacuri murdare (D.C. Mihăilescu, Paul Barbăneagră, Mircea Martin, Iorgulescu - Adameşteanu). Este adevărat, Ion Vianu nu a scris -

cu mâna lui - vreun rând împotriva mea (sau nu sunt eu informat decât de indignarea-i scrobită după ce îi dădusem peste nas lui Pintilie cu propriile-i declaraţii din presa franceză, în care Lucian-Genialul recunoştea, cu aerul că ar fi fost o bagatelă, că "şi el încheiase «Le Pacte diabolique»" - sic-sic). Însă ştia bine că, rămânînd mut alături de persoane sau grupuri care comit vădit o nedreptate, un "act anticul-tural" împotriva unui autor şi a unei cărţi - chiar dacă autorul acela nu ar fi (fost) prieten al său, doar apărăm principii, nu?, se face vinovat de complicitate la o crimă culturală.

Nu îl uitasem pe Ion Vianu, dar îl credeam "neutru" (ca la români, adică acel om care încă nu ţi-a făcut o mare măgărie). Până la textul "provocator" al Marianei Sipoş, cel cu Pleşiţă - la care a răspuns şi el. Atunci am remarcat - cu strângere de inimă, recunosc : Ion Vianu ocolea cu graţia unui buldozer subiectul logic - care nu era, orice-ar fi crezut… Matei Călinescu: Pleşiţă, ci Goma, doar el lansase, încă de la sfârşitul lunii noiembrie 2004 Plângerile Penale împotriva şi a lui Pleşiţă. De ce?, m-am întrebat şi mi-am rememorat "conflictele".

De astă dată însă Ion Vianu a intrat în horă - ca membru plin-de-drept-şi-de-onoare al GDS, dezbătînd spinoasa problemă (vorba lui Dimisianu) a lui Pleşită ***şi*** a lui Goma. De mirare la un om cu educaţia, cu ascendenţa culturală, etnică a lui Ion Vianu: nu par a-l fi impresionat deloc cuvintele lui Pleşiţă despre Ana Maria (pe care o cunoaşte foarte bine, unde mai pui că în familia ei paternă găsise adăpost şi reconfort tatăl său, tânărul provincial Tudor urcat la Bucureşti de la Giurgiu…). Ci - îl citez: "diferenţele de opinie dintre mine şi Paul Goma".

Ei, aici e aici: Ion Vianu nu divulgă "diferenţele de opinie" dintre el şi mine. Însă cum capra în chestiune era A. Oişteanu (prezenţa lui la dezbaterea despre Pleşiţă) sunt liber să trag concluzia - aceasta:

Ion Vianu mă consideră - şi el ! (ca Oişteanu, Shafir, R. Ioanid, Dan Pavel, Ed. Reichman, Alain Paruit, Al. Florian): "antisemit"!;

Ca şi Oişteanu, Shafir, Al. Florian, Ed. Reichman, R. Ioanid - Ion Vianu îşi imaginează că are "diferenţe de opinie" - cu Goma - şi tot în perfectă necunoştinţă de cauză: ***nu a citit el însuşi nimic din textele mele, i le vor fi arătat alţii*** (dacă…)***, aceia i le vor fi rumegat-etichetat-condamnat - şi prin gura lui Ion Vianu, fiul lui Tudor Vianu.***

Da, dar el, băiat-de-familie rămâne discret până şi în calificative, nu rosteşte cuvântul (care-spune-adevărul): "antisemit", ci lasă să se deducă…

Este întristător că I. Vianu a ajuns până aici. Îl ştiam cititor leneş, neglijent al unor texte (ale mele) şi precipitat comentator aiurea ale lor. Dar de la "problema Pintilie" (au oare atunci făcusem o afirmaţie neadevărată?, deloc: a fost confirmată cu vârf şi îndesat, eu însă nu-i reproşez lui Ion Vianu că a sărit în apărarea prietenului său Pintilie; nici măcar că nu a sărit cu aceeaşi ardoare în apărarea prietenului său Goma, atunci când acestuia i se topea o carte de mărturii în care îşi avea şi el, I. Vianu locul) până la cea a acuzaţiei-condamnare: "antisemit" distanţa este ca de la cer la pământ.

După cum a devenit (sunt generos când bănuiesc rele influenţe în ultimul timp), ar fi în stare să-mi răspundă în cel mai pur stil balcanic:

'Nu era vorba de Oişteanu şi nu te-am acuzat de anti-semitism!'

Nu? Nu era vorba de Oişteanu? Atunci despre ce/cine era vorba?

Mi-e foarte trist.

A murit Adrian Marino. Astă-noapte. Mi-a scris Lidia Bodea. Vorbise la telefon cu Lidia Bote.

Dumnezeu să-l ierte. Are ce…

Vineri 18 martie 2005

Veşti proaste de la Bucureşti. Nu mă aşteptam la o atât de rapidă degradare a "situaţiei".

De aici, de la Paris, îmi este greu să spun - despre cei angajaţi în acţiune - dacă X este bun, dacă Y este "şovăielnic", dacă Z pune beţe-n roate. Cei, în principiu, alături, fie se dezalăturaseră mai demult, fie fac "disidenţă" - citeşte: "grevă" de vreo lună (M. Sipoş), fie mi-au devenit de-a dreptul ostili.

Nu este cazul lui Ion Vianu, el era, însă nu se dezvăluise - nici în momentul de faţă nu a explicat ce anume are împotriva mea - să fie ceea-ce-scrisesem-de-rău-despre Monica Lovinescu? Ei, da, ei şi?: scrisesem ceva neadevărat? Sau poate din-contra: prea fusesem de acord cu ceea ce scrisese Monica Lovinescu despre Tudor Vianu, mai cu seamă despre acel "studiu" asupra literaturii române din care lipseau toţi cei valoroşi, dar neacceptaţi de comunişti? Au oare scrisesem de-rău-şi-neadevărat despre Gelu Ionescu?, încă nu scrisesem de-rău cât ar fi meritat acest pion nenorocit al Securităţii - răspânditor al zvonurilor ordonate de Securitate (ca "schimbarea domiciliului" meu la… Câmpina - zvon vândut, cui? Lui Marie-France Ionesco, cea care ne căuta pe

noi, pe Ana şi pe mine). Scrisesem - despre el, Ion Vianu, adevărul potrivit căruia motivul pentru care semnase Apelul nostru din 1977 nu era deloc sensibilitatea lui la drepturile omului, ci dorinţa - până atunci nesatisfăcută - de a emigra… Este acesta un neadevăr?

Fireşte: Mircea Stănescu a fost, a rămas de partea mea. Însă el are o structură apropiată, este "radical", "excesiv" - "apucat", ca să nu rămână Monica Lovinescu necitată. Nu este vorba de consecvenţă, de onestitate, de rectitudine, ci de credibilitate (din partea mea, eu fiind receptorul). Cu toţi suntem… subiectivi, ca să emit o cogitaţie à la Paler, însă noi - M. Stănescu şi cu mine - suntem mai… subiectivi decât obiectivii noştri dragi-prieteni-şi-iubiţi-tovarăşi. În ultima vreme a transmis câteva informaţii distorsionate - despre Anca Hatiegan, despre sumarul revistei ***22***: nu sunt grave; orice s-ar crede despre mine, nu mă reped cu coarnele în gard la primul impuls (ci abia la al doilea…). Şi bine am făcut că am aşteptat să văd cu ochii mei negrul-pe-alb: era cam-aşa-cumva (cum mi-l relatase M. Stănescu la mânie) însă nu exact-aşa cum relatase hârtia cu negrul-pe-alb. Nu înseamnă că nu am încredere în Mircea Stănescu, cum să nu am?, în acest cincinal s-a verificat din plin. Dar informaţiile pe care mi le dă despre oameni cu care şi el se află în relaţii tensionate, dezamăgite (Anca Haţiegan) pot deveni "uşor-inexacte" pe ici pe colo, prin punctele esenţiale. De aceea folosesc "filtrul" la îndemână - mai aproape: pedala atenuatoare - a timpului. Depărtarea geografică dintre noi aici joacă şi un rol benefic: lasă, impune un răgaz de răcire, de aşezare, de limpezire.

Acest lung preambul, ca să(-mi) pregătesc terenul informaţiilor din ultimul mesaj (scris aseară). Nu neîncredere, ci prudenţă.

Iată, deci, ce mi-a scris Mircea Stănescu:

Date: Thu, 17 Mar 2005 22:55:19 +0200 (…)
Objet: "cadere"

Dragà Domnule Goma,

Vin de la expozitia Jelii. Ce-a fost acolo nu mai relatez. Poate altàdatà.

În schimb, ce vreau sà povestesc e urmàtorul episod:

A fost si Madam Sipos, care dupà încheierea manifestatiei i s-a adresat lui Gabriel Catalan. (Am dedus cà acesta o întrebase care este stadiul redactàrii denuntului penal.) Sipos i-a ràspuns cà „a càzut din cauza lui" – acela fiind eu, la care aràta ca peste umàr, desi eram chiar în fata ei. Si cà „stie el de ce". Eu, banditul-care-stiam-de-ce, am ràmas tablou. Si aceasta a continuat în tir de mitralierà: „Ni l-ai pus pe Oisteanu-n cap!" si „Dacà nu te-as fi cunoscut, as fi spus cà

esti securist!”

N-am avut cuvinte pe limbà la o asemenea interpelare, asa cà am spus:

„Bine, Doamnà! Multumesc.” Si mi-am vàzut de cale.

Gabriel Catalan a fost si mai nedumerit ca mine de o asemenea comunicare a „càderii”, càci dacà eu eram „stricàtorul” sau „securistul”, nu pricepea de ce principialii nu-si puteau manifesta ei singuri aia – solidaritatea. Asa cà se pare cà a càzut si el în dizgratie, ca prieten al meu ce se aflà.

Catalan a fost de pàrere cà putem depune noi doi un denunt penal împotriva lui Plesità. Initial am fost de acord, apoi mi-am adus aminte ce spuseseti: cà ràmîneti la plîngerea penalà împotriva celor 13 securisi si a lui Ion Iliescu.

Asta este...Trebuie sà-mi revin din ciomàgealà.

Cu drag,

Mircea.

P.S.: Tocmai am vorbit cu Catalan la telefon, care mi-a reprodus alte spuse (…): „l-am învràjbit pe Dan Culcer cu Ion Vianu”. Si ca Laszlo si cu mine am stricat totul: primul cînd cu parerile-despre-Plesita, eu acum.

Date: Thu, 17 Mar 2005 23:18:36 +0100
De: Dan Culcer <dculcer@teaser.fr>(…)
Objet: Pentru informare. Scrisoare catre Maria Sipos
Stimata Doamna,
Daca timpul dv. pretios va permite, as dori sa ma tineti la curent cu stadiul inregistrarii denuntului penal contra securistilor si a lui Ion Iliescu, depus de Paul Goma. O sa adresez aceasta intrebare si dlui Stejarel Olaru. Lui Paul Goma i-am telefonat azi dar era si dinsul in asteptarea noutatilor.
Mai apoi, era vorba de o intrunire la GDS care sa coordoneze eforturilemicului grup din care faceti parte. A avut loc? Ce concluzii practice s-au tras? Eu nu am primit, ca urmare a pozitiei exprimate de mine in legatura cu prezenta nedumeritoare a lui Andrei Oisteanu in aceasta intitiativa, nici un mesaj direct. A trebuit sa aflu indirect ca am suparat, sa rog pe cei carele-au primit, sa mi le transfere pentru a citi ca am provocat mania dlui Ion Vianu. Imi pare rau. Eseurile lui Vianu imi placeau. Ramin cu ele.
Nu stiam ca intre Ion Vianu si Andrei Oisteanu exista o solidaritate atitde indefectibila; acum am aflat.
Am fost acuzat de I.V. ca am o viziune leninista, eu crezusem, naiv, ca sunt mai degraba stalinist, fiind format in acea glorioasa epoca. Sau chiar kadarist, care era de parere ca "cine nu e impotriva noastra e cu noi".

Ori eu nu eram impotriva cuiva anume, incercam doar sa ma manifest contra confuzionismului care prevede ca trebuie sa ne pupam in Piata independentei. (eu prefer Piata Universitatii!) cind "interesele" noastre o cer, pina si cu cei care vor sa ne bage la creme-

nal. Pentru ca, observ, acuza de
"antisemitism" sau de "negationism" adresata de acest confrate lui Paul Goma (si implicit sustinatorilor dinsului) cu un pic de buna-vointa poate duce la pârnaie. Atit in Franta cit si România. Unde nu va mai fi intimpinat de Plesita, desi cine stie?
Asa ca astept unele lamuriri de la cine mi le poate da.
Oricum, cred ca un Comitet de sustinere pentru Paul Goma va fi gasind pina la urma vreo doi-trei aderenti in Romania postcomunista. Si am sa incerc sa particip la constituirea lui, asa cum aveam intentia initial.
Cu conditia prelabila sa cunosc numarul de inregistrare a plingerii penale depuse de Paul Goma. Presupun ca imi puteti comunica aceasta informatie.
Va multumesc anticipat si va rog sa primiti expresia deosebitei mele consideratii.

Dan Culcer

Duminică 20 martie 2005

Într-un interviu dat lui Ion Mureşan în noiembrie 2002 Adrian Marino pomeneşte şi de mine:

[Ion Muresan]"Nu de mult am vizitat Memorialul de la Sighet. V-am vazut acolo fotografia de detinut. Citi ani si unde ati fost inchis?

[Adrian Marino] "Am stat mai multi ani si in mai multe inchisori. Cea mai importanta a fost Jilava, apoi Aiud, Ocnele Mari, unde am stat in celula cu Ovidiu Cotrus, apoi Oradea Mare, unde am facut o greva reusita, zic eu, care ne-a permis sa primim pachete si corespondenta. Toate astea au durat 8 ani. Dupa aceea am venit la Cluj, 3 luni, iar dupa aceea am fost trimis in Baragan, fara sa fi facut nimic. Dar ca precautiune, caci intre timp venise Revolutia din Ungaria, iar detinutii politici romani erau suspecti prin definitie. Asa ca am fost trimis in Baragan si am mai stat 6 ani in comuna Latesti, care nu mai exista astazi. Acolo am stat cu personalitati istorice, cu Paul Goma, cu Balota si multi altii, dar cert este ca 6 ani de Baragan... a fost greu, foarte greu. Daca tot a venit vorba de Sighet, acolo, in alta camera e si coliba mea, in care am stat la Latesti. Am facut imprudenta sa dau fotografia unei jurnaliste care mi-a luat un interviu dupa '89 si nu mi-a mai dat-o. Fotografia a aparut in presa si dupa ziar s-a facut un desen. Exista urme ale mele, asta nu inseamna ca sint un personaj istoric sau ca am pretentii. Doar ca am cunoscut o realitate romaneasca pe care incerc sa o descriu intr-o carte autobiografica postuma.

(I.M.] "Cum ati ajuns la Cluj? De fapt, asta urmarea suita ultimelor intrebari. Trebuie sa fi intervenit ceva care sa va faca sa va opriti aici, nu in alta parte.

[A.M.] "Din cauza Lidiei. Din cauza sotiei mele, care-i clujeanca.

[I.M] “Ati cunoscut-o la Bucuresti?

[A.M.] “Am cunoscut-o la Cluj, in perioada celor trei luni cit am stat aici. Am venit aici, de fapt am fost adus aici, pentru ca familia mea era aici. Lucrau la Carbochim. Atunci am cunoscut-o si intre noi s-a creat o legatura foarte puternica, si ea a venit pe urma in Latesti, si-a sacrificat toata cariera universitara, a avut mari neplaceri din cauza mea... Epoca era foarte dura.

[I.M.] “Ce rol a jucat si joaca in cariera dumneavoastra doamna Lidia Bote-Marino, caci, dupa parerea mea, sinteti un cuplu exemplar?

[A.M.] “Un rol esential, in sensul ca ma accepta asa cum sint, si nu sint un om foarte comod. (...) Chiar Goma spune intr-un interviu ca eram invidiat de toti in Latesti din pricina Lidiei. Cind, acolo, la Latesti, saptaminal veneau hotariri de divort, de despartire, Lidia nu m-a abandonat, 6 ani. A venit tot timpul. Am fotografii cu ea de acolo, fotografii facute de Goma, care era fotograful satului. Nu pot dovedi ca erau facute de Goma, caci nu sint semnate, altfel le-am putea edita, am putea scoate un album cu text si fotografii de Paul Goma”. (…)

[I.M.]“Nu v-a tentat sau nu vi s-a oferit o cariera universitara?

[A.M.] “Nu, nu mi s-a oferit niciodata, am fost boicotat complet de lumea academica romana, si din Cluj, si de altundeva, si pe buna dreptate.

[I.M.] “De unde “pe buna dreptate?”

[A.M.]“Din punctul meu de vedere au avut dreptate. Si va spun si de ce. Toata clasa asta universitara de la ora actuala este produsul unei contraselectii a epocii ceausiste. Daca eu o contestam global, e clar ca vorbeam doua limbaje diferite. Recunosc, mi s-a oferit titlul de “Doctor Honoris Causa” al Universitatii din Cluj. Dar am luat o coala frumoasa de hirtie si i-am scris domnului Marga o renuntare cit se poate de eleganta, motivind ca eu fac o deosebire esentiala intre cultura oficiala si cultura alternativa. Or, eu apartinind culturii alternative, chiar si doctoratul ar insemna oficializarea mea, ceea ce nu pot accepta din motive de consecventa. Am multumit insa foarte frumos. S-a mirat, recent, si Sorin Alexandrescu, dar asta e.

[I.M]“Nu v-a tentat niciodata Parisul?

(A.M.] “Nu, nu, nu. Nu m-a tentat niciodata sa plec in Occident. Asta poate suna curios. Dar deloc. Si nu din patriotism, nu din frica de strainatate. Eu ma simt integrat culturii romane si vreu sa fac ceva pentru cultura romana. Si, in al doilea rind, Franta ar fi ultima tara unde as cere azil politic. Admir Franta, admir Parisul pentru geometria lui, pentru arhitectonica lui, dar nu-mi plac trasaturile de caracter franceze, dintre care doua mi se par mai “neplacute”, ca sa zic asa, si anume sovinismul si zgircenia. Francezul e zgircit. Si sovin, si arogant. Asta nu o spun numai eu de aici, o spun foarte multi straini si chiar francezii eminenti.

[I.M]“Din puscarie v-ati intors cu altceva decit cu suferinta si amintirea mizeriei?

[A.M.]“O amintire la vedere este acest deget rupt. Probabil ca nu era vocatia mea sa fac balamale in fabrica Aiudului. Trebuie sa spun

ca in puscarie am intrat cu o naivitate si cu o lipsa de experienta sociala totala. Nu stiam exact pe ce lume traiesc. Acolo am cunoscut adevarata Romanie. Am cunoscut adevarata clasa politica romaneasca. Am cunoscut mica burghezie, cita mai era si, in general, temperamentul romanesc. A fost traumatizant pentru mine. Nu mi-a placut absolut deloc in inchisoare. Nu pentru ca eram batut sau infometat. Ci din cauza acestei ambiante vulgare, politicianiste, combinative. Domnu' Muresan, bine ca n-ati facut inchisoare! V-ati fi dezgustat pentru totdeauna de poporul roman si de politica romaneasca. Eu m-am vindecat in puscarie de acest hobby care se cheama politica, dar n-am reusit sa o fac total, caci stiti foarte bine, dupa '90 am reintrat, de fapt "am fost reintrat", am fost tras din nou in politica si am facut impreuna cu Doina Cornea "Frontul Democrat Antitotalitar", care a fost prima organizatie anticomunista de dupa '90 dinRomania. A esuat tot din cauza materialului uman.

[I.M.]"Sinteti, domnule Marino, laureat al Premiului Herder...

[A.M.]"Eram la Roma cind am aflat vestea, intr-o sala cu mai multi scriitori. Si la un moment dat, vine cineva de la ambasada, foarte radios, sa-mi spuna si sa comunice asistentei ca Adrian Marino a luat Premiul Herder. Si atuncea se intimpla ceva extraordinar, aproape neverosimil. Marin Sorescu se scoala in doua picioare si spune: «Acest premiu mi se cuvenea mie!» A provocat o situatie si o impresie penibile. Acest poet care a mers cu cobilita prin Europa in cautarea Premiului Nobel... A luat si el, pina la urma, Herderul, dupa doi sau trei ani. Eu eram, totusi, autor cu niste carti scrise in franceza si publicate la "Gallimard", ceea ce domnul Sorescu nu prea era.

E o diferenta intre a publica poezii si a publica volume groase, cum publicam eu. Ma opresc aici."(…)

(Opinie anonima pe forumul www.evz.ro):

"Unde esti tu Liiceanu? Patapievici si Plesu? Iata ca dusmanul de temut s-a dus sa se odihneasca. Acum, in pace, va puteti balcaniza reciproc, pina la ipocrizia deplina. Piedestalul moral pe care sta Adrian Marino nu are trepte pe care voi vreodata le veti urca. Nici chiar liftul culturii nu va va duce acolo. Plingeti si regretati, caci ati pingarit un "OM" cu nimicniciile voastre".

Sentimente amestecate. Abia acum, după moartea lui, înclin, dacă nu să-i dau dreptate, atunci să nu-l mai condamn atât de sever:

Adrian Marino ***a făcut totul pentru a răzbate în cultură***. Totul, adică şi compromisuri. Cum făcuseră ***totul*** pentru a nu-şi risipi, irosi, compromite talentul (prin acţiuni extraartistice) şi Breban şi Pintilie şi Doinaş şi Bernea şi Sorescu şi Blandiana… - şi încă alţii, mulţi, fie că aveau talentul acela, fie că nu (prea). Din informaţiile mele de până acum (şi de acum încolo…) aceştia

au făcut cu Securitatea "Pactul diabolic", vorba lui Pintilie. Nu am dovezi "scrise", dar există dovezi pe care puşcăriaşii le simt, le miros, de la prima… şchiopătare a prietenului, a fostului coleg de celulă, de deportare. Ca şi ei Marino a făcut compromisuri care l-au… compromis pe sine; şi numai pe sine: nu ştiu să fi pătimit cineva din pricina "turnătoriilor" lui (nu îl cred pe fiul lui Petre Andrei pe care îl citează, luîndu-l în serios, Luca Piţu). Că va fi plătit cu "ceva" frecventele lui călătorii în Occident, este neîndoielnic; chiar Premiul Herder, care, ca şi bursa "americană" Fulbright nu se acorda pentru doar talent, ci şi pentru "altceva", nu cei care le acordau aveau primul şi ultimul cuvânt, ci poliţia politică - am pus intenţionat la singular: fiindcă era KGB - din ţările comuniste propunea-cerea-decidea (nu are decât să mă contrazică Blandiana până la Judecata de Apoi, eu am să argumentez ceea ce am afirmat doar prin rostirea-scrierea numelor celor "onoraţi": Jebeleanu, E. Barbu, Zoe Buşulenga, Sorescu, Marino - Blandiana…). Sigur este că securitatea nu făcea cadouri.

Înapoi la Marino: în ţară a făcut măgării în presă - am scris în Jurnal despre participarea lui la campania "împotriva onirismului şi a evazionismului" dictată de C.C., pusă în formaţie de bătaie de Ivaşcu, ciocnitori de călcâie fiind, nu doar inşi de dârvală ca Radu Popescu, ci însuşi Şerban Cioculescu (cel care, vorba lui Arghezi, "la multe curţi şărbănise"…). Astfel a ajuns (Marino) redactor-şef la ***Cahiers roumains d'etudes littéraires***, varianta savantă, în franceză a ***Secolului XX,*** unde a trudit cot la cot cu Popescu-Dumnezeu (în fine, el era supraveghetorul), cu Mihnea Gheorghiu, cu Balaci, cu indispensabila Zoe Buşulenga; astfel a ajuns să călătorească ("pentru studii") până şi în Spania, pe când trăia fiorosul Franco!; astfel devenise invitat de onoare a Sărbătorii ***l'Humanité,*** organul comunist francez; şi astfel "reacţionarul" Marino avea intrare liberă la Europa liberă de la München, se lăsa găzduit de "banditul" Mircea Carp, prieten şi coleg de şcoală, se preumbla colcvial prin Englisher Garten cu alt vânjos anticomunist, Gelu Ionescu şi se invita în locuinţa lui Vlad Georgescu, directorul secţiei române a Europei libere - unde l-am întâlnit şi eu, o dată.

Cu Parisul însă… Deşi publicase (la Gallimard!) o carte despre hermeneutica lui Eliade (?), a fost primit rece de românii exilaţi. Iar el nu avea deloc talentul disimulării. Roşea, se fâstâcea, se bâlbâia, chiar de nu ar fi fost cunoscute "avantajele" paşaportice de care se bucura (ca Pintilie, Breban, Cernescu, Giurchescu), el oferea profilul unui suspect ideal. Probabil aşa se explică ne-aderenţa, chiar ura lui faţă de Franţa, faţă de Paris, faţă

de francezi "şovini şi zgârciţi"… Pentru el Franţa era… Franţa exilaţilor români; aceştia, dacă nu-l respingeau, nu-l izolau, în nici un caz nu-l boicotau (editorial) - nici nu-l acceptau. Aşa cum erau - de pildă - acceptaţi, ba chiar iubiţi Doinaş, Paleologu, Sorescu, Nichita Stănescu… Fiindcă Franţa de după 1945, pentru toţi refugiaţii din ţările de Est, indiferent de politica ei prorusească, de ideologiile marxiste, leniniste, staliniste, trotskiste ale "băştinaşilor" era spaţiul libertăţii, în care nu era loc de nuanţe: ori erai refugiat politic, deci anticomunist, ori erai… suspect. Când oamenii din Lagăr erau consemnaţi să rămână legaţi de glie, doar după 1970 unii scriitori, artişti căpătau paşaport turistic - iar jumătate din fericiţi lăsau casă, masă, familie, ţară şi nu se mai întorceau - tu nu spui ce fel de paşaport ai, însă judecînd după naveta harnică între Occident şi Orient, vei fi avînd fie unul diplomatic (ca Virgil Cândea, Mihnea Gheorghiu, Balaci, Felicia Antip, Hăulică), fie unul "cu mai multe intrări-ieşiri? Cum se face că ai căpătat acest supradrept?, se întrebau, pe bună dreptate, oamenii. Decât dacă eşti informator al Securităţii…

Informator, Marino? În care accepţie? Să fi dat rapoarte de… situaţie generală a exilului? Dar ce putea afla, nou, Securitatea (de la Marino!), când exilaţii de noi făceam tot ce făceam pe faţă, nu ne ascundeam? Să fi fost "agent de influenţă"? Nu am nici o probă - cum am, de pildă, măcar în chestiunea dărâmării bisericilor dinspre Noica: "Tot nu aveau valoarea artistică, nici istorică"); dinspre Sorescu: "Sunt şi lucruri bune în… dărâmări"; dinspre Horia Bernea, "Oricum, noi, românii avem vocaţia sfinţeniei…"

Cred că mai degrabă Securitatea îl folosea pe Marino ca exemplu de reuşită (socială, culturală) peste hotare, fără a pune beţe în roatele bolşevismului ceauşez.

Luni, 21 Martie 2005

Prima recenzie (?) la "**Culoarea curcubeului-«Bărbosul»**" a apărut ieri sau alaltăieri în ***Cotidianul***, semnată de Cristian Teodorescu. Nu pot extrage fragmente, textul nu se lasă copiat de pe internet, am tras o copie pe hârtie - prea mici caracterele pentru ochii mei. Nu-l pot situa pe autor, decât : în câteva rânduri a avut cuvinte rele despre mine; a lucrat la ***România literară***, acum este "şef de Departament Cultură la ***Cotidianul"***). Ceea ce am înţeles: recenzentul nu a auzit (mai degrabă: se preface) de primul titlul: **Culoarea curcubeului**, volum care, în afară de faptul că a provocat oarecare scandal în care au fost implicaţi Liiceanu, Adameşteanu, Monica Lovinescu, a cunoscut, totuşi două ediţii:

prima la Humanitas, cea cu cântec, topita…- a doua la Biblioteca Familia - în fine, a treia la Flux din Chişinău, dar să spunem că C. Teodorescu, regăţeanocentrist, nu a auzit de existenţa Basarabiei. De faptul că fragmente substanţiale fuseseră citite la Europa liberă în 1978-1979 nici vorbă, probabil "atunci" recenzentul (care este şi prozator) nu era încă născut şi, după modelulul strălucitor al colegului său de la ***Romlit***, pe nume Alex. Ştefănescu şi el consideră "timpul" dinainte de venirea sa pe lume nesemnificativ, inexistent. Drept care vorbeşte despre cartea mea ca despre un… roman în două părţi: romanul lui Goma şi romanul securiştilor. Ceea ce este dreptul său, fiecare înţelege ce poate şi pune pe hârtie ce se cere - ca la ***România literară***, ca la ***Cotidianul*** actual.

Nu merită C. Teodorescu să mă ocup de extemporalul său… era să spun: resentimentar, însă mi-am adus aminte că eu sunt resentimentarul-şef, de aceea caut un alt cuvânt… Să zicem: duşmănos - bine: doar veninos. Constat - de astă dată fără compasiune - că şi Cristian Teodorescu este un adevărat literat român: amnezic, autocronic, umflat cu aer - şi pizmaş: ai zice că, zugrăvindu-l pe Goma, "de 28 ani la Paris, în realitate nu a părăsit Drumul Taberii", îi reproşează "atitudinea" şi în acelaşi timp este gelos - păi el, dacă ar fi la Pariiiiis, e-he-he, ar uita şi numele străzii bucureştene pe care a copilărit… Mai constat - tot fără compasiune - că individul este intrigat de faptul că în «Bărbosul» nu am dat numele - bănuite, însă deloc sigure - ale unor turnători.

Dacă nu a înţeles acest "mecanism" al psihologiei elementare, înseamnă că nu a înţeles nimic din… fiziologia prozei - pe care o practică - te pomeneşti că chiar cu succes la cititorii şi la criticii români cotidieni.

[Abia azi, 10 iunie am primit textul lui C. Teodorescu, publicat în ***Cotidianul*** din 18 martie 2005:

"**Goma, personajul turnatorilor**"

"Paul Goma e bintuit si azi de securistii si de informatorii lui Ceausescu. Dar si de amintirea perioadei in care numele sau aparea in marile cotidiane din lume si pe fluxurile agentiilor de presa.

"Chiar daca a ajuns la virsta intelepciunii, Paul Goma nu e un intelept. Ii place scandalul si, cind nu-i are, isi inventeaza adversari. Insulta fara jena si cit se poate de apasat, in numele unei singuratati care-i da cosmaruri, dar in care se adinceste, cu orgoliul victimei care isi poate lua, in sfirsit, revansa. Acest om care traieste de 28 de ani la Paris scrie si vorbeste ca si cum s-ar afla tot in apartamentul sau din Drumul Taberei, supravegheat de securisti si provocat de informatori. Goma nu se intoarce in Romania pentru ca, de fapt, niciodata n-a plecat cu adevarat de aici. Pentru el, Parisul nu e decit un cartier al

Bucurestiului, in care sta izolat, dar urmarind cu sufletul la gura tot ce se intimpla.

"**Romanul lui Goma si romanul securistilor despre Barbosul**

"In nou-aparuta lui carte la Editura Polirom, „Culoarea curcubeului 77. Cod «Barbosul»", exista doi Paul Goma. Unul e cel care povesteste ce i s-a intimplat in 1977, anul in care scriitorul a devenit cazul international Goma. Romancierul reia aici in detaliu o cronica pe care tot el a facut-o, cu diverse alte prilejuri. La sfirsitul acestui roman incepe un al doilea, mai interesant decit cel dintii, care cuprinde ce scriau securistii si informatorii lor despre Goma, incepind din 1957, cind, iesit din puscarie, i se stabileste domiciliu obligatoriu intr-un sat din Dobrogea, pina in 1977, anul in care Goma intra in conflict deschis cu regimul si cu Ceausescu.

"**Pentru Goma nu conteaza informatorii**

"Istoricul Stejarel Olaru i-a trimis dosarul de Securitate lui Paul Goma, la Paris, rugindu-l sa-i identifice pe cei care l-au turnat. Goma nu deconspira insa nici una dintre sursele Securitatii. In schimb, pune cap la cap rapoartele din dosar si le transforma intr-un roman document scris de securisti si informatori despre obiectivul „Barbosul", numele de cod al lui Goma, la Securitate. E greu de crezut ca romancierul nu a fost in stare sa-i recunoasca pe cei care l-au turnat. Pentru el insa, nu informatorii conteaza, ci securistii care s-au tinut dupa el si care au cerut rapoarte de la informatori. Asupra acestei idei a lui Goma voi reveni. Dupa socotelile mele, peste 400 de securisti s-au ocupat de cazul „Barbosul", cap de afis fiind celebrul Victor Achim, maiorul de securitate care se ocupa de Uniunea Scriitorilor. In prezent, Achim e sef de editura.

"**Nu stia citi „baieti" il urmareau?**

"Cind citesti „Culoarea curcubeului", romanul lui Goma, esti tentat sa-ti inchipui ca autorul exagereaza si ca are mania persecutiei. Impresia, siciitoare, vine de la stilul lui Goma, digresiv si de o oralitate obositoare. Autorul scrie cum vorbeste, dar vorbeste mult mai bine decit scrie. Cind ajungi la romanul notelor informative si al rapoartelor securistilor, descoperi ca Goma ori nu stia citi „baieti" de toate gradele il urmareau, ori mai lasa de la el, ca sa nu para neverosimile amintirile sale. In 1977, despre el se vorbea in toata tara, incit, la centru, apar note si rapoarte trimise pina si de securistii din cele mai obscure orasele de provincie.

"**Scriitorii care au incercat sa-l demoleze la ordin**

"Lumea scriitorilor fierbe, dar si nescriitorii dezbat cazul Goma. Scriitorii care se inhama din proprie initiativa si zelos la caruta propagandei de partid sint: Eugen Barbu, Fanus Neagu, Dinu Sararu, Nicolae Dragos. Adrian Paunescu isi pune „Flacara" la dispozitie pentru demolarea lui Goma. Comentind o nota informativa despre atitudinea lui Nichita Stanescu fata de el, Goma precizeaza ca poetul nu s-a ferit sa se afiseze impreuna cu el in perioada aceea. Mai mult, dezminte zvonul securistic ca Nichita l-ar fi acuzat de tradare, in timpul unei convorbiri particulare. Autorul acestui zvon, precizeaza Goma, e ace-

lasi Victor Achim, securistul de la Uniunea Scriitorilor.

"**Masuri pentru contracararea obiectivului**

"In 1977, Securitatea vrea sa lanseze zvonul ca romancierul ar fi, de fapt, securist. Printre scriitorii care se fac ecoul acestui zvon: Fanus Neagu, Dan Zamfirescu, Mircea Micu. Virf de lance in incercarea de a-l compromite pe Goma e „Saptamina" lui Eugen Barbu, noteaza satisfacut intr-un raport maiorul Achim.

"**Complicitatea lui Goma cu informatorii**

"In privinta informatorilor, ale caror note colcaie in dosar, e cel putin ciudat ca Paul Goma n-a putut sa-i identifice. E vorba de persoane cu care, conform notelor, Goma s-a intilnit nu o data, iar uneori in imprejurari in care sursa relateaza despre intilniri care au avut loc la el sau ea acasa, ori la care au luat parte inca doua persoane, ale caror nume sint dezvaluite, in afara de „obiectivul" turnatoriei. Vrea Goma sa protejeze de oprobriul public persoane care ii sint si azi apropiate? Indiferent de motivul tacerii sale, asta se cheama complicitatea victimei cu turnatorii".

(***Cotidianul*** 18. 03. 2005)

Acest Cristian Teodorescu… Încă nu am zis tot răul pe care-l merită literatul, jurnalistul crescut la Şcoala lui Manolescu la ***România literară,*** avîndu-i sergenţi instructori pe Dimisianu, Ştefănescu, Băran… Elevul lor a devenit ceea ce era normal să devină într-o Românie… literară: un perfect ignorant, un strălucit analfabetizator - fiind el însuşi un monument de auto-analfabetism.

Mă opresc aici, cât să o las pe Mariana Sipoş să comunice în revista ***Origini*** 1-2-3/2005:

"In cazul **Culorii curcubeului** nu este menţionat nici măcar faptul că este vorba de ediţia a IV-a. Astfel încât până şi un cunoscut prozator şi conducător de gazete culturale, autor al unei cronici recente, crede că e vorba de o carte scrisă de curând de Paul Goma care 'reia aici în detaliu o cronică pe care tot el a făcut-o, cu diverse alte prilejuri'.

"Şi dacă Cristian Teodorescu se dovedeşte atât de neinformat, ce să mai spunem de cititorii tineri şi foarte tineri cărora editura nu le oferă minimul de informaţie promoţională despre autor şi istoria acestei cărţi de referinţă pentru memoria noastră colectivă".

Aici se isprăveşte implantul operat la 10 iunie 2005]

Marti 22 martie 2005

M-a amărît o misivă de la Luca Piţu în care se declară atins de o afirmaţie a mea, că ar fi făcut…:

"…si-s eu insumi suparat ca ati vorbit de greseli de franceza in a mea LETTRE A UN AMI OCCIDENTAL, unde JP Goujon nu a gasit decit lucruri hiperlaudabile. Faptul ca un Romin scrie in limbi etranjere nu inseamna automaticamente ca e si bou, asta tebuie s-o retina Filip, de la care vine, pesemne, observatia prea putin inteligenta. Practic franceza scrisa de treizeci de anisori".

Nu-mi aduc aminte cu nici un chip când-unde aş fi spus-scris aşa ceva. Înclin să cred că Luca Piţu se înşeală - nu aş fi putut spune despre el că face greşeli de franceză. Aşa, că nu aş fi putut. Până să se lămurească lucrurile, rămân cu povara acuzaţiei ca o pecingine.

Voiam mai demult să scriu despre ***asta*** - şi am tot amânat. ***Asta*** nu este o noutate, dar cum în ultima vreme a luat proporţii…

Asta fiind răul pe care mi l-a pricinuit Liiceanu, editînd, imediat retrăgînd din librării, depozitînd, topind **Culoarea curcubeului**, apoi, în asociaţie cu Adameşteanu, Monica Lovinescu şi ceilalţi lătrători la comandă (Pleşu, Manolescu, Alex. Ştefănescu, Dimisianu, D.C. Mihăilescu, Pruteanu, Iorgulescu, Buduca, Mircea Martin…) instituind bariera-sanitară în jurul meu ca autor şi a cărţilor mele.

Naivul de mine: credeam în cai-verzi-pe-părerzi: "Adevărul va triumfa până la urmă", "Minciuna are picioare scurte…" şi alte folclorisme. Ei bine: adevărul nu triumfă "până la urmă" - ci triumfă minciuna şi Liiceanu. Alimentată de amnezie şi de substanţa adameşteană. Va fi ştiut ce va fi ştiut cel care a zis: "Absenţii se înşeală totdeauna"? Fiindcă nu poţi apăra un adevăr dacă nu eşti de faţă. "De faţă" fiind minciuna (liiceană, manolească, blandiană), cea sprijinită de amnezie (adameşteană) - ea va triumfa. La această absenţă a mea - fizică - adăugîndu-se deloc neglijabila absenţă scriptică (editorială, în presă): mormântul a fost, nu doar săpat, dar şi închis (dar nu vorbea D.C. Mihăilescu despre "lespedea" tombală a cuvintelor Monicăi Lovinescu închizîndu-mă pe veci: «Îmi pare rău că l-am cunoscut pe Paul Goma»)?

La acestă înmormântare a contribuit recent şi Polirom: suprimînd - fără voia, ba chiar împotriva voinţei mele, autor - **Introducerea** la **Culoarea curcubeului**, nu doar a "încuviinţat" inexistenţa mea, dar a confirmat-o, întărit-o. Astfel, puţinii care au vorbit de această carte nu ştiu de unde să o ia, nu ţin minte că avea, totuşi, un trecut, măcar editorial…

Mă consolez cu ce pot: dacă Polirom mi-a decapitat-despiciorat (avea şi un cuvânt de încheiere - a dispărut şi acela)

Culoarea… ea… există ca atare.

Şi poate…

Ce-am ajuns: la "şi poate"…

Oricum, ceea ce mi-au făcut - rău - Liiceanu-Adameşteanu-Lovinescu-Manolescu-Pleşu… şi ceea ce mi-a făcut (rău) Silviu Lupescu, director al Polirom-ului nu trebuie uitat în veac. Aici nu mai este vorba doar de întâmplător numitul Goma, autor al unei cărţi - ci de o acţiune concertată a ***autorilor de cărţi români*** pentru distrugerea, ne-fiinţarea unei ***cărţi***, indiferent de valoarea ei, dar ***carte***.

Niculiţă îmi scrie că umblă un zvon: G. Stănescu ar fi tipărit Jurnalele. Ar fi o consolare !

Ieri mi-a venit, trimis de LIS, nr. 1-2/2005 din ***Viaţa Românească***. Este şi eseul Ligiei Pamfilie despre proza mea. Deşi îl primisem prin poşta electronică, am impresia că de atunci autoarea l-a augumentat, l-a ameliorat. Oricum, este laudativ cât curprinde. Mi-a făcut bine pe la trupul sufletului.

Miercuri 23 martie 2005

Ieri o plouat puţin - puţin de tot. Speram să-mi stropească florile, cu speranţa am rămas.

Joi 24 martie 2005

Încă o zi goală. Că tot nu mă simt bine, de ieri am luat la citit **Jurnal 2003**. Nu e rău, e bine… antiamerican…

Vineri 25 martie 2005

Bunavestirea, la noi. Vinerea Patimilor la catolici.

Sâmbătă 26 martie 2005

Ziua de azi (sic) publică scrisoarea mea din 13 martie către Mircea Stănescu. Câteva opinii de pe forum:

De la: adrian sibiu din sibiu, romania (...@brebenel.ro)
Data: 2005-03-25 23:50:53 , IP: 80.97.22...
Cand se va incheia CALVARUL celor persecutati politic in fostul regim? Cele intamplate lui Goma (si altor...oare cati au fost?) depasesc limitele imaginabilului.Acesti oameni au nevoie de liniste, si ea se

poate dobandi doar prin recunoasterea faptului ca au fost persecutati politic. O recunoastere din partea statului. Nu trebuie neaparat sa ii condamnam pe calea dreptului comun pe cei implicati (fosti securisti sau membrii ai regimului).Cred ca este de ajuns un proces al comunismului care sa indice cu probe, cine, pe cine si de ce a persecutat.Oare actualul regim este in stare de asa ceva?
In cazul de fata... CHIAR NU SIMTITI DUREREA LUI PAUL GOMA?

De la: scorpion din montreal (...@yahoo.ca)
Data: 2005-03-26 02:25:34 , IP: 24.200.187...
Marcati pe viata
Sintem multi , foarte multi care am indurat mult mai multe decit credeam ca vom putea duce. Suferintele , nu pot fi uitate niciodata .O zicala spunea:
" L'om est bon, mais la nature le rende mauvais ".
Omul este bun, dar natura (mediul inconjurator) il face rau.
Eu personal nu am putut reveni in Romania nici dupa 22 de ani; intoarcerea mi-ar redeschide ramile uitate . Traiesc cu ele si le voi purta o viata!

De la: CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-26 02:42:06 , IP: 216.63.54...
Multumesc eroule Goma !
Observ în textul lui Paul Goma un fel de leheamite fatã de aceastã problemã a chemãrii în justitie a “fostilor”. E de crezut si de compãtimit în acelasi timp Goma pentru ceea ce simte. Faptele descrise de domnia sa sunt , pentru a câta oarã , clipe de cosmar. România a pierdut (…) prea multe din prilejurile care o putea scoate pe usha din fata a istoriei din cosmarul celei mai scurte dar si celei mai negre priaode istorice din existenta ei. Anul 1992 , când Paul Goma si-a anuntat candidatura la presedintia României a fost una din acele ocazii. Ce moment ! Si cum l-am pierdut. Într-o România fesenizatã pânã la prostitutie , adevãratii eroi ai natiei erau târâti în cea mai obscenã si mizerabilã dizgratie socialã. Ratiu devenise un sclerozat burghez , Doina Cornea o curvã (cer iertare pentru acest cuvânt) , Ticu Dumitrescu un psihopat , Paul Goma un “jidan” (cer iertare) paranoic (…) iar tara credea în aceste mizerii. A crezut cu atâta perversiune încât si-a ales conducãtorul pe Iliescu , imaginea a ceea ce ne târâse si murdãrise pentru 50 de ani de istorie mizerabilã. O tarã care nu stie sã-si respecte eroii nu meritã sã existe !
Ca unul care prin natura muncii mele am colindat tara în lung si în lat , dar nu prin orase ci prin cele mai singuratice si mai depãrtate sate si comune ale tãrii , cunosteam pshilogia tãranului “dezmorometizat”. Abrutizat , ostracizat, redus la o simplã unealtã agricolã , descalificat moraliceste , tãranul român devenise un simplu shobolan care , dacã apuca sã se hrãneascã cu câteva firimituri din ceea ce tot el producea. Acest tãran care nu avea ca sursã de informare decât “aparatul” , o

cutie care scuipa un singur program de radio , programul unu , sau citea unicul ziar ajuns si asa cu întârziere de câteva zile : “Scânteia” , acest tãran primise în dar o libertate pe care era , este si va fi mult timp de-acum încolo inapt s-o înteleagã. Acelasi tãran avea sã fie unealta principalã a comunistilor transformati peste noapte din tovarãsi în “concetãtzeni” , si care aveau sã murdãreascã prin cele mai infame si mârshave masinãrii pe adevãratii eroi ai neamului. Acesti eroi se ascundeau de o furie deshãntatã , de o urã inexplicabilã a celor care cu câteva sãptãmâni înainte se rugau pentru sãnãtatea lor si-L implorau pe Dumnezeu sã-i tinã sãnãtosi ca sã poatã sã scoatã castanele din foc pentru cei 23 de milioane de paralizati. Acum ? , paralizatii transformati în zombi-politici îsi revãrsau ura lor împotriva a tot ceea ce reprezentase anticomunism. Nu Goma luptase împotriva comunismului. Nu. Goma era un evreu securist , homosexual si paranoic. Iliescu era adevãratul erou. Si lumea credea.
Dezmorometizatii erau de acord. Sheful de post le aducea “stiri calde” de la Bucuresti cum cã chiaburii veneau în valuri , mânati de la spate de Ratiu si Coposu ca sã le ia pãmânturile care si asa nu erau ale lor. Victimile deviniserã cãlãi iar cãlãii deveniserã victime. Un paranoic , Vadim Tudor , devenise porta voce împotriva tortionarilor : Goma , Ticu Dumitrescu , D. Cornea , Ratiu , Coposu , etc. si dezmorometizatii îl credeau. Aflându-mã în SUA în acel timp ca emigrant trãdãtor ordinar , m-am bucurat nespus când am aflat de actiunea lui Goma. Dar m-am si întristat gândindu-mã la reactiile ce aveau sa curgã ca un puroi infect asupra lui. Havel al nostru nu a avut parte de cehi ci de demorometizati. Zombi-politici. Tzatze si mârlani. Otrepe si isterici. Fanatici si inculti.
Lui Goma i s-a tãiat pofta de a mai fi Goma. O fi obosit. E greu pentru un erou sã te trezesti dintr-o datã cã ai luptat de unul singur. Cã ai fãcut doar o “gâlceavã” si nu "trezire de spirite”. Mi-e si rusine sã mã întreb , cum de-a fost posibil. (…) Noi care nu avem voie nici mãcar sã le stergem picioarele cu pãrul nostru , tocmai noi i-am scuipat si batjocorit. Si pentru ce ? Si de ce? Laconic si scârbit , Goma cere în sfârsitul articolului sãu ca justitia sã-si facã datoria. Sãraca justitie. Cui sãi facã mai întâi dreptate ? Care ar fi prioritatea justitiei ? Sã îl judece pe Plesitã sau sã facã luminã în afacerea clanului Cãmãtaru ? Sã-l judece pe Plesitã sau sã gãsescã vinovatii revolutiei din ’89 ? Care ne sunt prioritãtile eroule Goma ?Tare mi-e fricã sã nu fim nevoiti sã stãm din nou la coadã si sã strigãm : dati câte una ca sã ne ajungã la toti !(…)

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-26 02:50:31 , IP: 152.163.100...
Victimele holocaustului comunist
Dumnezeu s-o odihneasca in pace pe Doamna Goma, mama eroului Paul Goma, precum si pe celelalte victime ale holocaustului comunist care au trecut in nefiinta fara nici o compensatie morala pentru suferintele indurate.

De la: Romeo din Canada (...@rogers.com)
Data: 2005-03-26 05:16:06 , IP: 66.185.85...
Respect pentru acest SENIOR al rezistentei romanesti!
Iliescu a facut cel mai mare rau Romaniei dupa 1989.
A continuat sa distruga, murdareasca, ascunda, profaneze adevarul despre adevaratii Seniori ai rezistentei Romane!Securitatea, cancerul Romaniei, continua sa fie "activa". Domnule Basescu ai PROMIS ca...
Mai SPERAM!
Romania are nevoie de citeva mii GOMA!
Cel mai mare respect pentru DOMNUL GOMA!

Duminică 27 martie 2005

L-am văzut pe Papa. La fereastră. A încercat să vorbească - a horcăit. Imagine zguduitoare. Văzîndu-i gura deschisă în căutare de aer, am avut certitudinea că sunt martor nefericit-privilegiat la: ***Eli, Eli***…

Mă tem că îl vedem pentru ultima oară.

Alte câteva intervenţii pe forum:

De la: AVP din ro (...@yahoo.fr)
Data: 2005-03-26 13:34:08 , IP: 80.97.37...
Intrebare pt dl Goma
O singura intrebare, nea Paule...Banditii aia care ti-au pangarit mama si ti-au nenorocit copilaria erau evrei, dle...? Sau Plesita e si iel evreu...? Faptu ca evreii sunt consecventi in urmarirea si rasbunarea - fie numai si prin recunoasterea Holocaustului si prin cereri de iertare- contra tuturor celor ce-au facut rau neamului lor, inseamna oare ca ei se opun "procesului comunizmului" la noi sau aiurea, cum sustii matale si alaturi de dta -caci doar esti un exemplu atat de mare pt iei, n'asa??- alti rezistenti dinlauntru sau de preste hotare...? Sau te pomenesti -e.g.- ca si amicu nostru comun, srs ;), o fi vreun ovreu odios...??? :-) Caci, exempli gratia ;), dumnealui nu scoase nici un cuvintel in ziaru-i firoscos despre evenimentu de la MRL, unde fu expus publicului opu-ti d u s m a n o s, temelie de la care ar trebui sa-nceapa "procesu comunizmului" in evu ist basos, nu gasesti...? ;) Hai, potoleste-te cu unele din ideile-ti cam antisemite pan' la os, si vei ramane si-n ochii mei rezistentu' nost' cel mumos... Vezi ca n-am zis duios...? ;)
avp

De la: CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-26 14:21:27 , IP: 199.217.212...
Re: Intrebare pt dl Goma
La 2005-03-26 13:34:08, AVP a scris:
>>O singura intrebare, nea Paule... (…)

Domnule AVP , dumneata amesteci merele cu prunele aici. Paul Goma nu este un antievreu , un antisemit. (…) El nu doreste decit balantarea accentelor de a invinovati pe toti si pe toate folosindu-se de drama evreilor omoriti in holocaust. Nimic mai mult. Eu cred ca Goma are perfecta dreptate luind atitudine impotriva razvratirilor evreilor impotriva romanilor din Moldova lui 1941. El dovedeste clar ca si evreii au bestiile lor asa cum si romanii ii au pe ai lor. Prea se merge vorba in lume ca evreii sunt sfinti iar restul pagini. (…) Goma tocmai prin atitudinea lui este pe placul celor multi. NU TACE ! Ca deranjeaza pe una ca Monica Lovinescu sau pe antiromanul G.Andreescu, asta nu ne va impiedica pe noi cei ce credem in el sa ne schimbam parerile. Eu cred ca ultimul paragraf pe care i-l adresezi lui P. Goma ar trebui sa ti-l adresezi tie-ti insusi. Tu ar trebui sa incetezi sa-i arati cu degetul lui Goma ca si cind il pui inapoi pe olitza. Goma ar trebui sa-ti fie exemplu si nu "subiect".

De la: Romeo din Canada (...@rogers.com)
Data: 2005-03-26 05:16:06 , IP: 66.185.85...
Respect pentru acest SENIOR al rezistentei romanesti!
Iliescu a facut cel mai mare rau Romaniei dupa 1989. A continuat sa distruga, murdareasca, ascunda, profaneze adevarul despre adevaratii Seniori ai rezistentei Romane! Securitatea, cancerul Romaniei, continua sa fie "activa".
Domnule Basescu ai PROMIS ca... Mai SPERAM!
Romania are nevoie de citeva mii GOMA!
Cel mai mare respect pentru DOMNUL GOMA!

De la: paraipan (...@rogers.com)
Data: 2005-03-27 05:37:47 , IP: 69.196.53...
Calugare..
Tu ce-ti pierzi vremea cu asa numitu' AVP? Nu vezi ca-i vai de curu' lui? Lasa-l sa schelalaie.
paraipan

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-26 19:11:16 , IP: 152.163.100...
Blame the victim!
La 2005-03-26 18:06:41, patriot a scris:
> Procesul comunismului tot va veni, mai devrem sau mai tirziu si va
> cuprinde toata europa si rusia....pina atunci urlati ca din gura de
> sarpe cei vinovati, ca la doar asta va pricepeti cel mai bine.
Cel mai bine se pricep la culpabilizarea victimelor.
Dupa acelasi rationament, in unele tari islamice, victima violului este condamnata pe motiv ca...a fost violata. Raspandacii se screm din rasputeri sa-i agate tinichele de coada lui Paul Goma, si diverse etichete pe teme de opinie politica. Indiferent care ar fi actuala orientare politica a lui Paul Goma (presupunand, prin absurd ca ar fi cea cu care este gratulat de raspandaci) dansul TREBUIE sa fie compensat pentru sufe-

rintele si umilintele indurate.

De la: patriot din romania (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-26 21:31:36 , IP: 66.245.241...
Re: Blame the victim!
Cum se numesc cei care agata tinichele de coada lui ellie viesel? (…)

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-26 23:06:33 , IP: 64.12.116...
Pretium dolores
La 2005-03-26 22:37:56, enzo a scris:
> [...] nu exista pret de despagubire pentru ceea ce a suferit el si familia lui.
De acord, nu se poate pune pret pe durere. Totusi, de cand fenicienii au inventat moneda, victimele pot fi despagubite pentru pagubele MATERIALE suferite, plus beneficiul nerealizat din cauza prejudiciului suferit. Haideti sa facem un calcul foarte sumar al beneficiului nerealizat: Daca Goma nu facea dizidenta, astazi ar fi fost cel putin senator (ca Adrian Paunescu) sau macar ambasadorar cultural, fi avut si el cateva case, poate mai putine decat Nastase, avocatul lui Ceausescu, i s-ar fi publicat si tradus toate cartile, ca lui...sa nu zic cui de teama 'etichetei', s.a.m.d.E drept ca asemenea compensatii materiale nu l-ar fi consolat pe Goma, care e din alt aluat decat Paunescu, Nastase si celelalte 'victime' care s-au refacut rapid dupa 'traumele' comunismului. Dar o compensatie materiala, oricat de simbolica (macar 7-8 milioane de euro, suma ce poate fi usor trasa chiar de la agresori) ar fi o recunoastere a raului care i s-a facut.Cum rasplatim un erou national? Orice sugestie este apreciata. Propun ignorarea zgomotelor de fond ale etichetacilor.

Nu va fi nevoie să intervin în chestiunea “răsplăţii” - se însărcinează forumiştii. Şi se descurcă nesperat de bine:

De la: synd (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 01:57:19 , IP: 84.128.37...
Re: Pretium dolores
La 2005-03-26 23:06:33, Anticomie a scris:
> La 2005-03-26 22:37:56, enzo a scris:
>> nu exista pret de despagubire pentru ceea ce a suferit el si familia lui.(…)
Din punctul meu de vedere, durerea si suferinta nu au un pret. Opinia ca durerea ar putea fi, cumva, alinata prin sau cu ajutorul banilor este una materialist-mercantila, de speta joasa, care-mi aduce aminte, cumva, nu stiu de ce (sic!), de "socialismul stiintific".
Nu stiu daca Paul Goma ar fi dispus sa-si lasa masurata "in galbeni", natural, de catre altii, umilinta de fiu, relatata in articolul de mai sus. Si iarasi nu cred ca lui P. Goma i-ar face placere sa citeasca epitete de genul "erou national" (apropo de etichetaci!) Cred ca Paul Goma a facut la vremea respectiva, in primavara anului 1977, ceea ce trebuiau

sa faca toti romanii, ceea ce i-a dictat constiinta razvratita in fata ororilor comunismului. Nimic mai mult. Comparand, totusi, atitudinea lui P. Goma cu aceea a majoritatii concetatilor sai, el poate fi considerat, intr-adevar, un erou.
Cum putem sa-l rasplatim? Intrebarea este buna. Raspunsul meu este simplu: acordandu-i respectul cuvenit omului Paul Goma.

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 02:45:17 , IP: 152.163.100...
Re: Pretium dolores
(…) Un crash course in capitalism: victimele care primesc despagubiri materiale au si optiunea de a dona intreaga suma unei filantropii, pentru prosperarea unei cauze etc. Multe din victimele care au suferit ptr. un principiu isi exercita aceasta optiune. E drept, suferinta ramane suferinta, dar ajutarea unei cauze, sau a altor nenorociti le mai echilibreaza din controlul pierdut ca urmare a suferintelor.
Dar acum doar vorbim de discutii, ca eu una cel putin nu am auzit inca sa se vehiculeze ideea despagubirii d-lui Paul Goma. Mi-am permis doar sa o ridic pe acest forum, dar vad ca nimeni nu o sustine, dimpotriva, primesc lectii de idealism moral.
> Cum putem sa-l rasplatim? Intrebarea este buna. Raspunsul meu este
> simplu: acordandu-i respectul cuvenit omului Paul Goma.
Pe langa respectul pe care-l merita, ca orice fiinta umana, d-l Goma este indreptatit la mai mult. Dansul este scriitor, ma intreb, operele domniei sale sunt subiecte de bacalaureat, sau material bibliografic precum operele altor scriitori angajati (primul care-mi vine in minte e Elie Wiesel)?

De la: CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-27 02:52:51 , IP: 216.63.54...
Re: Pretium dolores - synd
(…) Respectul ! Ce facem atunci cind unii ca G. Andreescu il acuza de antisemitism? Cum il mai respectam atunci pe Goma cind acesta este atacat?

De la: synd (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 04:02:38 , IP: 84.128.37...
Re: Pretium dolores
(…) Cand dumneata, stimata doamna, vei intelege ca nu chiar totul si cu atat mai putin sentimentele sunt o marfa, care nu poate fi vanduta/cumparata oricum si oriunde, vei incepe sa intelegi ceva din viata. Pana atunci vei continua sa teoretizezi...ieftin. Eu stiu bine si cu certitudine, inaintea dumitale, ce inseamna, de exemplu, "Schmerzensgeld" (bani de durere). Dar, aceea este durere fizica...

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 04:03:14 , IP: 152.163.100...
Re: Pretium dolores - CALUGARUL

La 2005-03-27 02:52:51, CALUGARUL a scris:
> Cum il mai respectam atunci pe Goma cind acesta este atacat ?
Goma a fost atacat tot timpul, dar asta nu diminueaza cu nimic respectul si admiratia pe care le merita, dimpotriva.
Adica, vreti sa insinuati ca batjocorirea Doamnei Goma de catre securisti ne-ar pune cumva in dubiu daca sa-i acordam respectul pe care il merita?(…)

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 04:59:10 , IP: 64.12.116...(…)
Pentru ca v-am remarcat buna credinta din mesajele anterioare, imi permit sa va fac o sugestie: haideti sa nu divagam de la subiect, care este scrisoarea d-lui Goma. Nu va lasati antrenat in sporovaieli (…) menite sa schimbe cursul unei discutii interesante. Cum considerati ca ne-am putea manifesta respectul si recunostinta pentru Paul Goma?

CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-27 05:12:39 , IP: 216.63.54...(…)
Eu cred ca trebuie luata o atitudine hotarita prin demontarea jocului antinational si anti-gomist al lui Andreescu ce si-a format o platforma politica atacind tocmai ce are natia noastra mai valoros astazi : biserica si oamenii de atitudine care au facut dovada clara a luptei anticomuniste si au suferit de pe urma gestului lor.

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 05:35:44 , IP: 205.188.116... (…)
Din scrisoarea lui Goma:
<<Iata-ma, deci, in martie 2005, ca unul care desi am "experienta" (mai corect: avand stire de astfel de metode) - ma aflu dezarmat: un securist a pangarit-o pe sotia mea si mama a fiului meu - "de asta data in public si nimeni de pe platoul de televiziune nu a protestat". >>
Sa vedem ce atitudine va lua d-l Andreescu la atacul bestial al lui Plesita impotriva d-nei Goma, care este evreica. Acum ar avea ocazia sa-si manifeste dezaprobarea impotriva unui caz concret de antisemitism; un atac direct la o evreica, nu doar "antisemitism" dedus din intorsaturi de condei.
Sau antisemismul securistilor este acceptabil d-lui Andreescu?

De la: Mos Grigore din Chicago (...@worldnet.att.net)
Data: 2005-03-27 05:55:59 , IP: 209.247.222...
Re: Pretium dolores! WRONG PAUNESCU E TALENTAT CHIAR DACA SI PORC (si Arghezi a fost)!

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 02:58:30 , IP: 152.163.100...
"Dar o FLOARE avem si noi !"
La 2005-03-27 01:16:08, motanul incaltat a scris:
> Dar o FLOARE avem si noi ! Hai bre s-o udam cu apa dulce de izvor,

nu s-o hulim !Hallelujah, Brother!
Cehii l-au facut presedinte pe Havel, au ridicat si un monument lui Sfantul Vaclav.

De la: Mos Grigore din Chicago (...@worldnet.att.net)
Data: 2005-03-27 05:53:49 , IP: 209.247.222...
Re: Paul Goma, the acid test. KK intreaba citi si ce stiu de el in Ro? EROU DE CARTON ca si AVPica!
La 2005-03-27 01:16:08, motanul incaltat a scris:
> Dar o FLOARE avem si noi ! Hai bre s-o udam cu apa dulce de izvor, nu s-o hulim !
Dupa cum se comporta, ca o primadona jignita de JIDANI cred ca ai dreptate, o udam la radacina: NE PISHAM PE FLOAREA AIA!

De la: costy
Data: 2005-03-27 17:12:52 , IP: 212.185.209...
Calugarul.
(…) Paul Goma, despre el era vorba in propozitie, se poate apara singur infata unora ca Andreescu, problema dintre cei doi nu are legatura cu Securitatea, Plesita si tot neamul lor de jigodii bolsevice. (…)
Imi permit sa-ti amintesc disputa in care Paul Goma are intradevar nevoie de respectul si sustinerea noastra, a tuturor romanilor ce doresc binele tarii si curatarea acesteia de jegul securisto-comunist.
Cu cateva luni in urma mult respectatul nostru dizident Paul Goma a actionat in fata "justitiei" din Romania pe "maria sa" "Ilici Bolsevicovici",
un prim pas important in directia unui proces al comunismului in RO!!
Nu te-am vazut, parinte, printre aceia, putini, foarte putini dintre noi, caresi-au aratat respectul in fata actiunii curajoase incepute de dl Goma. Aici ai avut ocazie, o mai ai inca, sa-ti arati respectul fata de Paul Goma!Pentru cine ai mai mult respect, Calugare? Cine iti e mai de pret ? Paul Goma sau iliescu ???

De la: toni din Bucuresti (...@rol.ro)
Data: 2005-03-27 17:40:10 , IP: 81.181.126...
Intamplarea tragica a familie Goma ....
.... daca s-ar fi intamplat cu autori nazisti si victime evrei , cred ca se faceau 10 filme la Hollywood pe aceasta tema , ca sa se denunte salbaticia tortio-narilor , plus sute de filme documentare . La noi la romani Plesita & co apar fara jena pe sticla si se lafaie pe spatiul de emisie ca broasca in mocirla .
Plus legile votate de guvernul Romaniei care l-ar fi obligat pe Plesita sa umble cu cutia de tabla pe cap precum celebra statuie

De la: toni din Bucuresti (...@rol.ro)
Data: 2005-03-27 17:53:20 , IP: 81.181.126...
Re: Intamplrea tragica a familie Goma ....
(…) La acest spectacol de lumini si sunet ar fi luat parte si Gabriel

Andreescu care cu stilul lui zburdalnic-alunecos ar fi compus o poveste lacrimogen-indignata de plangeau pietrele si se mobilizau cetatenii indignati . Dar asa , daca s-a intamplat la familia Goma , nu e nici o problema , Goma nu e bun cetatean mondial pentru ca abordeaza teme incorect politic , deci nu trebuie aparat cu fondurile ONG-urilor europene si globaliste , fonduri folosite din greu in situatii corecte politic . (…)

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 18:43:17 , IP: 64.12.116...
Re: Intamplrea tragica a familie Goma ....
La 2005-03-27 17:40:10, toni a scris:
> .... daca s-ar fi intamplat cu autori nazisti si victime evrei , cred ca se faceau 10 filme la Hollywood pe aceasta tema , ca sa se denunte salbaticia tortionarilor , plus sute de filme documentare >>.
Iar problema despagubirilor materiale si morale nici nu s-ar fi pus. Adica ar fi fost de la sine inteles ca Goma plus cateva generatii de Goma ar fi fost despagubiti si li s-ar fi cerut iertare.
Si-a cerut careva iertare de la Goma?
Domnule Goma, daca cititi aceste randuri, va rog sa ma iertati pentru ca nu am stiut cum sa va sprijin eroicele actiuni dizidente.

De la: adrianbmw
Data: 2005-03-27 18:41:27 , IP: 84.162.116...
De ce de partea victimilor?
M-am simtit din totdeauna de partea celor neidreptatiti, a celor fara aparare.(…) Cum se pot repara crimele unei dictaturi?!Sa nu ne inselam,doar prin justitie se pot indrepta lucrurile!Dar victimile?Putem sa intoarcem suferinta din noi,si printr-un proces sa ne vindecam?Dar cei care nu au suferit , cum pot ei sa inteleaga cererile unei victime?! Ne situam de partea victimilor doar daca noi sau cineva din familia noastra sunt direct loviti de nedreptate? Prin procesele victimilor impotriva nedreptatii,subliniem necesitatea ca aceste nedreptati sa nu se mai repete!!Deoarece victima poate sa devina oricare dintre noi,pe timp de pace sau razboi,se merita sa ne gandim la toate victimile,sa ascultam cu luare aminte ceea ce ele ne povestesc. Eu sunt un Paul Goma cand i-am citit scrisoarea.Sufer pentru suferinta lui!Un om trebuie sa poata trai nedreptatea celuilalt daca nu vrea sa uite sa traiasca ca om! Dupa ce am citit "SS in actiune"eram un evreu batut si scuipat,doar pentru ca ..eram evreu, doar pentru ca m-am nascut evreu. Am citit "Andorra" de Max Frisch, in care se descrie un caz "normal" de om ce este confundat cu un evreu, de aceea chinuit si omorat!Oricaruia dintre noi i se poate intampla sa fie confundat cu..altcineva.Iar simtul dreptatii trebuie sa primeze intr-o societate mai buna. De doua mii de ani majoritatea omenirii s-a simtit atrasa de dreptatea victimii,caci Domnul nostru Isus Hristos ne invata acelasi drum!Cand citim Biblia,cine nu sufera cu Domnul cand este maltratat si schingiuit?!
Aceasta lectie de participare la suferintele celor neindreptatiti,nevino-

vati,nu se pot invata decat,precum ne-au invatat parintii,"gadeste-te,daca tu te nasteai Paul Goma, nu sufereai precum el ?!"si iubirea de oameni, si iubirea de dreptate! Toate acestea nu inseamna sa nu-l admir si pe Andreescu,ce pare foarte neinteles, intr-o lume ravasita de fosta dictatura...intr-o lume confuza.El cere mai multa dreptate...pentru toti!Cine aprinde o luminita sub pat?Lumina trebuie sa ne lumineze viata!
O duminica placuta! Adrian T.R.

De la: patriot din romania (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-27 19:10:34 , IP: 66.245.241...
Re: Intamplrea tragica a familie Goma ....
Problema cu despagubirile materiale si morale este o diversiune a bol-sevi- cilor de pe forum. Paul Goma e ROMAN si nu evreu, sa ceara bani pentru suferintele indurate.

De la: CALUGARUL din usa (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-27 19:40:10 , IP: 216.63.54...
Re: Intamplrea tragica a familie Goma .... - patriot
La 2005-03-27 19:10:34, patriot a scris: (…)
Domnule patriot , nu stiu citi bolsevici de pe acest forum pot sa dicteze justitiei din Romania ca sa nu-l despagubeasca pe Goma. Eu nu cred ca Goma asteapta actul de justitie de la citiva bolsevici de pe forumul Ziua. Si , inca o data , nu cred ca vreo suma de bani l-ar multumi sufleteste pe Goma si i-ar sterge suferinta celor indurate de el si cei dragi ai lui. Nu de despagubiri materiale e vorba aici ci de cele morale care depasescu cu mult mai mult pe primele.

De la: patriot din romania (...@yahoo.com)
Data: 2005-03-27 19:58:59 , IP: 66.245.241...
Re: Intamplrea tragica a familie Goma .... - patriot
Tocmai asta am subliniat, au fost citiva care au aruncat pastila cu despagu-birile materiale. Eu cred ca Paul Goma vrea DREPTATE, care include aflarea si spunerea adevarului si pedepsirea vinovatilor. Asta ar fi cea mai buna despagubire cred eu. O duminica placuta. (…)

Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 21:17:57 , IP: 64.12.116...
Domnul Goma este basarabean: 27 Martie
27 Martie 1918: "În numele poporului Basarabiei, Sfatul Tarii declara: Republica democratica moldoveneasca (Basarabia) în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunare, Marea Neagra, si vechile granite cu Austria, rupta de Rusia acum o suta si mai bine de ani, din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric si dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadele singure sa-si hotarasca; soarta lor, de azi înainte si pentru totdeauna se uneste cu mama sa România"

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)

Data: 2005-03-27 21:24:00 , IP: 64.12.116...
La multi ani, Domnule Goma, de Ziua Basarabiei. Paul Goma s-a nascut in judetul Orhei din Basarabia. http://www.paulgoma.net/

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 21:26:13 , IP: 64.12.116...
Limba noastra-i limba sfanta...
Limba noastra-i o comoara
In adîncuri înfundata
Un sirag de piatra rara
Pe mosie revarsata.

Limba noastra-i foc ce arde
Intr-un neam, ce fara veste
S-a trezit din somn de moarte
Ca viteazul din poveste.

Limba noastra-i numai cîntec,
Doina dorurilor noastre,
Roi de fulgere, ce spintec
Nouri negri, zari albastre.

Limba noastra-i graiul pîinii,
Cînd de vînt se misca vara
In rostirea ei batrînii
Cu sudori sfintit-au tara.

Limba noastra-i frunza verde,
Zbuciumul din codrii vesnici,
Nistrul lin, ce-n valuri pierde
Ai luceferilor sfesnici.

Limba noastra-i vechi izvoade.
Povestiri din alte vremuri;
Si citindu-le 'nsirate, -
Te-nfiori adînc si tremuri.

Limba noastra îi aleasa
Sa ridice slava-n ceruri,
Sa ne spiue-n hram si-acasa
Vesnicele adevaruri.

Limba noastra-i limba sfînta,
Limba vechilor cazanii,
Care o plîng ai care o cînta
Pe la vatra lor taranii.

Inviati-va dar graiul,

Ruginit de multa vreme,
Stergeti slinul, mucegaiul
Al uitarii 'n care geme.

Strîngeti piatra lucitoare
Ce din soare se aprinde--
Si-ti avea în revarsare
Un potop nou de cuvinte.

Nu veti plînge-atunci amarnic,
Ca vi-i limba prea saraca,
Si-ti vedea, cît îi de darnic
Graiul tarii noastre draga.

Rasari-va o comoara
In adîncuri înfundata,
Un sirag de piatra rara
Pe mosie revarsata.

După cum se observă am re-reprodus întreaga poezie.
Ca să mi-o re-re-reamintesc;

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-03-27 22:09:16 , IP: 64.12.116...
Acid test pentru justitia romana Finalul scrisorii:
"Drept care raman la ceea ce incepusem inca inainte de alegerile din 2004: "plangerile si chemarea in fata justitiei a celor 13 securisti - si a lui Ion Iliescu, sa nu se uite!"
Va saluta
Paul GOMA"
Vom avea ocazia sa constatam daca s-a schimbat ceva la justitia din Romania: i se va face dreptate lui Paul Goma?

Forumul a avut cca 90 intervenţii. În ciuda lălăielilor unor lălăiţi, în ciuda dării buzna, fără a fi în cunoştinţă de cauză a unor "po*i*eţi", acesta a fost muuult mai elevat decât atâtea altele. S-ar prea putea ca "tema" să fi fost cauza.

Marţi 29 martie 2005

Să nu ne facem iluzii, oameni buni. "Profeţia" mea de acum să tot fie 25 ani, anume: eventualele (atunci, în 1980: foarte-eventualele…) schimbări economice, administrative, libertăţi date de sus, chiar prosperitate nu vor provoca şi schimbarea interiorului

exteriorului. Oamenii au ieşit la "Malul 22 decembrie 1989" umflaţi de speranţa că, aşa cum s-a produs "revoluţiunea", adică fără nici un efort, nici un sacrificiu din partea lor - ba chiar cu efortul colaborării cu tirania - aşa va pica din părul mălăieţ şi "restul": bunul-simţ, onestitatea, respectul faţă de celălalt, spunerea adevărului…

Vai, nu a picat para mălăiaţă. Nu a slujit la nimic nici fulgerătoarea fervoare religioasă (nu doar în România; nu doar în Lagărul comunist); poţi tu, băiete să mergi la biserică în fiecare duminică, să-ţi faci mii de cruci (ca la noi, la ortodocşi: laborioase, nesigure - dar-însă-totuşi largi), poţi să ceteşti toate cărţile Sfinţilor Stăniloaie, Galeriu, Anania, chiar şi ale sfinţişorilor "civili" Sorin Dumitrescu, Dan Stanca, Bădiliţă, Ceachir - degeaba. Unde nu-i inimă - nu-i nici suflet, vorba unui călugăr. Oamenii - bieţii - care simt că sunt bolnavi, stricaţi, detracaţi, grav atinşi speră că se vor lecui de toate, ca la Izvorul Tămăduirii: prin rugăciune, prin citirea Cărţilor Sfinte, prin invocarea Atotputernicului înainte şi după fiecare acţiune: «Aşa să ne-ajute Dumnezeu!». În curând ortodocşii noştri îi vor ajunge din urmă pe musulmani în ticul (altfel cum să-i spun, fiindcă s-a golit de semnificaţie): «Dacă vrea Alah/Dumnezeu…» sau şi : «Cu ajutorul lui Dumnezeu/Alah». Nu-mi iese din auz jubilaţia verbală a unui crainic de fotbal de acum câţiva ani când, în calificări, România învinsese, am impresia, Anglia: «Dumnezeu e cu noi!». Era un meci televizat, însă nu-l văzusem pe crainic, doar îi auzisem… Dar după glas, mi l-am reprezentat: un oarecare gagicar cu accent bucureştean din acela lătăreţit, însoţit de clătinăturile pe-spirală ale capului, în gura lui «Dumnezeu e cu noi» avînd aceeaşi, dar exact aceeaşi valoare ca şi: «Pă oichii mei - mânca-ţi-aş!»

Ce voiam să spun - şi mă rătăcii (mânca-mi-ai!)? Că mai avem, mai avem cale lungă de străbătut până a ajunge şi noi, româneţii, bipezi.

Miercuri 30 martie 2005

Ieri am primit o scrisoare "din State", vorba expeditorului: Gabriel Stănescu cu acelaşi nume. Mă anunţă - a câta oară în ultimii doi ani?- că "cele două volume ale Jurnalului au apărut". Şi că îmi va trimite prin poştă două exemplare, urmînd să-mi trimită câte altele doresc - după 2 aprilie. Totodată îmi scrie că ***Origini*** 1-2-3 conţine un supliment dedicat lui mandea (16 pagini).

Va trebui să-mi modific atitudinea faţă de G. Stănescu. Cu cea mai mare plăcere.

Eventual să văd în cât timp îmi tipăreşte jurnalul 2004 - cum altfel, dacă, după şase luni de euforie editorialnică, la Polirom, am fost aruncat în bezna… "antisemitismului" de însuşi directorul Lupescu, cel binesfătuit de autorii casei: Oişteanu, Shafir, Rotman - presupun că nu şi de Tismăneanu (oh, paşă, ce băiat bun sunt - la bătrâneţe).

Joi 31 martie 2005

Aseară am privit la televizor meciul de fotbal Israel-Franţa, jucat la Tel Aviv. Bănuiam că va fi "fierbinte", după campania de presă - repet: campania de presă localnică împotriva portarului Barthez (fiindcă declarase că el nu se simte în siguranţă în Israel, unde se întâmplă "tot felul de chestii", a fost agresat de parcă ar fi fost măcar fratele lui Eichmann), în special, împotriva Franţei în general - ţara lui Barthez, deci feroce antisemită… - însă nu-mi imaginam că israelienii sunt capabili de aşa ceva.

Aşa ceva - în prezenţa preşedintelui Israelului, Katzav - care a rămas aşezat, fără nici o reacţie - când ***cei vreo 40.000 de spectatori au huiduit-fluierat pe toata durata executării Imnul Naţional Francez, Marseileza.***

Or ***aşa ceva*** nu s-a întâmplat nicăiri, nicicând. Au huiduit-fluierat - cu ***ură*** (nu cu pasiune, ca peste tot, în cele mai fierbinţi stadioane), deci, în primul rând Imnul Naţional al echipei oaspete. Deci Imnul Franţei. Ai fi crezut că Franţa - de la Revoluţia din 1789 - a fost duşmanul cel mai neînduplecat al evreului. Şi, repet: în acel moment, deşi se ştia filmat (sau tocmai de aceea?), preşedintele Israelului nu a intervenit, nu a protestat, a rămas aşezat, discutînd liniştit cu soţia sa.

Apoi meciul propriu zis: de fiecare dată când Barthez atingea mingea, fluierăturile se declanşau şi durau până când intra în posesia alcuiva. Ştiindu-se la ei acasă, jucătorii israelieni au fost tot timpul, tot timpul de o brutalitate inadmisibilă, rar sancţionată de arbitru (un neamţ…). După ce Trézeguet a marcat golul Franţei, au intrat în activitate măcelarii: foarte-periculosul ("Antisemitul!") pentru echipa israeliană, Trézeguet trebuia scos de pe teren "viu sau mort": a fost atacat extrem de periculos pe la spate, iar francezul, înnebunit de durere (şi de spaima de a fi trecut pe lângă o rupere de glezne, ridicîndu-se, i-a dat un cap în gură israelianului. Nu are nici o importanţă că nu fusese un adevărat "cap în gură", doar un gest (iar israelianul s-a şi răsturnat pe spate, ca împuşcat… - însă gestul se pedepseşte. Arbitrul i-a dat carton roşu lui Trézeguet - şi l-a eliminat de pe teren - iar atacatorului un carton galben. Rămasă în 10 jucători, echipa

Franţei a devenit fără cap, fără picioare - şi a încasat un gol egalizator - de mirare că doar atât, într-atât de marcată a fost de eliminarea lui Trézeguet.

Dar ăsta-i fotbalul. La urma urmei, Franţa ar fi putut fi bătută.

Ceea ce însă nu ţine nici de fotbalul ca înlocuitor de război, nici de caracterul focos al israelienilor: ***ura*** cu care o întreagă naţiune fluiera-huiduia echipa oaspete a naţiunii franceze - în prezenţa vădit indiferentă - deci aprobatoare - a preşedintelui Katzav.

Ura a fost motorul cu care au funcţionat evreii totdeauna. Zbierătul lor la adresa ***goi***-lor: «Antisemitule!», nu semnifică o constatare, o acuzare - o plângere - ci expresia ***urii sălbatice pe care i-o poartă celuilalt.***

Binevenit un text al lui Ioan Roşca, de pe internet, cuprinzînd fragmente din volumul **Instaurarea totalitarismului în Romania** (St. Rădulescu-Zoner, D. Buşe, B. Marinescu, editura Cavalioti, 1995), necunoscut mie şi care face o remarcabilă Revistă a Presei:

Cu două luni înainte ca războiul să se fi sfârşit au început, la noi, **procesele**:

"1945

"19 martie

-Printr-un jurnal al Consiliului de Ministri se dispune arestarea urmatorilor generali sub invinuirea de crima de razboi: Ilie Steflea (fost sef al marelui stat major; va muri in detentie in 1961); Gh.Cialik, Gh. Potopeanu (fost ministru in guvernul constituit la 23 August 1944), Atanasie Trincu, Radu Korne (dupa un regim barbar de detentie la Jilava va muri la 28 aprilie 1949), Gh Teodorescu (fost director general la P.T.T).

"Aprilie 2

-Aurel Baranga incepe sa publice in ***Romania Libera*** o suita de reportaje asupra vietii detinutilor din fostele lagare de concentrare din Transnistria

"Aprilie 13

-Aurel Baranga publica in ***Romania Libera*** un reportaj intitulat "Patru ani de jaf, tilharie si omor. Cum se judeca la Cernauti sub Antonescu". In numerele urmatoare ale aceluiasi ziar , Aurel Baranga semneaza o serie de reportaje despre viata in lagarele de concentrare din Transnistria.

“Mai 3

-Consiliul de Ministri hotareste, in baza actului de acuzare intocmit de acuzatorii publici Avram Bunaciu si D. Saracu trimiterea in judecata a primului lot de criminali de razboi, compus dintr-un grup de militari in frunte cu generalul de corp de armata Nicolae Macici [... va fi condamnat la moarte de Tribunalul Poporului. Prin decret regal, pedeapsa va fi comutata in munca silnica pe viata. A murit in inchisoarea de la Aiud, in 1950]. Acesta din urma este invinuit de conducerea represaliilor impotriva populatiei civile din Odesa (22-23 oct.1941) dupa aruncarea in aer de catre partizani, a comandamentului armatei romane din oras.

“Mai 4

-Alexandra Sidorovici (sotia lui Silviu Brucan), acuzator public, intocmeste actul de trimitere in judecata a lui Vladimir Luciu, fost sef al Sigurantei din Cernauti. Concomitent , conform unui anunt din ***Scinteia***, acuzatorul public Alexandru Draghici ancheteaza "o noua banda de agenti ai Sigurantei din regimul de teroare al luiAntonescu".

“Mai 5

-***Scinteia*** publica completul de judecata aprobat de Lucretiu Patrascanu pentru primul lot de criminali de razboi : Ilie Tobrea (consilier la Curtea de Apel Bucuresti), Alex Voitinovici (judecator Tribunalul Bucuresti), Vasile Nita (muncitor), Gh.Ionescu (constructor), P. Brutreanu (industrias), Ion Pauna (muncitor), Ionita Dumbrava (taran), C Tiulescu (muncitor), S.Nitulescu (avocat).

“Mai 14

-Primul lot al "criminalilor de razboi". Apararea invoca incompetenta si neconstitutionalitatea completului de judecata si a incadrarii juridice a acuzatiilor. In replica, acuzatorul Avram Bunaciu sustine ca "legea aceasta dupa care ii judecam e speciala fiindca si faptele lor sint speciale"

“Mai 15

-Comentind procesul primului lot de "criminali de razboi" oficiosul CC al PCR sustine ca Tribunalul Poporului din Romania este "prima instanta in care setea apriga de dreptate a poporului roman se imbina cu cele mai inalte principii de justitie umana"

“Mai 16

-In ***Scinteia***, Alexandra Sidorovici, acuzator public, declara "Nici o iertare pentru criminali !"

“Mai 20

-In Bucuresti ca si in alte orase din tara au loc intruniri organizate de Uniunea Patriotilor in care se cere pedeapsa capitala pentru cei judecati de Tribunalul Poporului. Comentind aceste manifestatii N.

David scrie in ***Scinteia*** : "Poporul se ridica in unanimitate printr-un plebiscit spontan si navalnic, un adevarat plebiscit al dreptatii si omeniei ultragiate, cerind in glas de tunet «Moarte criminalilor de razboi !»"

“Mai 21

-“Din mii de guri, un singur strigat. Din mii de piepturi o singura dorinta: «Moarte criminalilor de razboi ! Moarte ucigasilor ! Moarte lor !»” - scrie Aurel Baranga in reportajul sau.

“Mai 22

-Se anunta sentinta in procesul “criminalilor de razboi” Sint condamnati la moarte Macici Nicolae, Trestioreanu Const., Niculescu Mihail, Ionescu Radu, Balaceanu Eugen, Calotescu Cornel, Marinescu Stere, Zlatescu Gh., Georgescu Ion, Finkelstein Beniamin, Buradescu Sever, Popescu Cristodor, Cichir Dumitru, Isopescu Modest, Padure Aristide, Manescu Vasile, Crestinu Avram, Ambrus Romulus, Ghineraru Fl, Gavat Stefan, Wilentz Alfred, Cuveta Serghie, Bulatu Dumitru, Grigorescu Gh., Dumitrescu M., Patrascoiu Nic., Solomon Stefan, Mihailiuc Const. si Haranga Ion, ceilalti inculpati fiind condamnati la pedepse privative de libertate intre munca silnica pe viata si un an de inchisoare corectionala. Potrivit unui reportaj aparut ulterior in ***Scinteia***, dupa pronuntarea sentintei, publicul din sala a scandat «Traiasca Tribunalul Poporului ! Traiasca acuzatorii publici !»"

“Mai 24

-In legatura cu procesul primului lot de "criminali de razboi", recent incheiat, Grigore Preoteasa sustine in ***Romania Libera*** ca acesta s-a desfasurat de-abia dupa 8 luni de la 23 August 1944 deoarece "reactiunea din Romania s-a opus". "Pentru ce Maniu, Bratianu si Radescu au intirziat si impiedicat arestarea si condamnarea lor ?"...

“Mai 28

-Curtea de Casatie, sectia II, prezidata de Gh. Tanasescu respinge recursul intentat de lotul de "criminali de razboi recent condamnati de Tribunalul Poporului".

“Mai 30

-Incepe procesul ziaristilor "criminali de razboi" si "vinovati de deazastrul tarii" : Pamfil Seicaru (disparut), Ionel Dumitrescu, Stelian Popescu (disparut), Romulus Dianu, Ilie Radulescu, Alex. Hodos, Radu Demetrescu Gyr, Grigore Manoilescu, (disparut), Nichifor Crainic (disparut) sa.. Acuzatori publici : c.Vicol, Alexandra Sidorovici, Ion D. Ioan si Avram Bunaciu. In actul de acuzare dat publicitatii se mentioneaza : "prin articolele din ziare, brosuri sau conferinte" cei trimisi in judecata "s-au pus in slujba propagandei fasciste sau hitleriste si au contribuit, prin actiunea lor, la mentinerea

unui regim odios si a unei politici externe nefaste ".

“Mai 31

- Sub titlul “Viperele”, Miron Constantinescu scrie in ***Scinteia*** ca ziaristii ce au aparut in fata Tribunalului Poporului sint "gangsterii presei, simbriasii lui Goebbels, vinzatorii de tara". "Cu scirba si ura priveste poporul roman la ei, cu ura si scirba privim hoiturile lor minjite cu singe."

- "Salariatii" ziarului ***Universul***, intruniti in sedinta sindicala cer "pedepse exemplare" pentru Stelian Popescu si ceilalti ziaristi judecati de Tribunalul Poporului.

“Iunie 1

-In capitala Apararea Patriotica organizeaza mitinguri, prilej pentru "cetatenii indignati" sa ceara sanctionarea "ziaristilor fascisti".

-Regele semneaza, la propunerea guvernului, decretul de comutare a pedepsei in munca silnica pe viata pentru toti condamnatii la moarte sub acuzatia de criminali de razboi formulata de Tribunalul Poporului in primul proces.

“Iunie 4

-Continuindu-si seria proceselor Tribunalul Poporului pronunta sentinta in actiunea intentata impotriva "gazetarilor tradatori" Sunt pronuntate doua condamnari la moarte, ambele in contumacie : Pamfil Seicaru si Grigore Manoilescu, 8 condamnari la detentie pe viata : Romulus Seisanu, Ilie Radulescu, I.P. Prundeni, Gabriel Balanescu, Pan Vizirescu, Aurel Cozma, Nichifor Crainic, Stelian Popescu (in contumacie) si mai multe condamnari intre 12 si 20 de ani : Ionel Dimitrescu, Al Hodos, Radu Demetrescu-Gyr. Tuturor acestora li se confisca atit averea lor cit si averea descendentilor. Toti fac recurs.

“Iunie 13

-Deosebit de activ, recent infiintatul Tribunal al Poporului trece la judecarea deja a celui de a-l treilea lot de "criminali de razboi". Printre acuzati se numara Vasile Agapie, fost comandant al lagarelor de la Virtujeni si Marculesti, Dionisie Fotino, preot militar la Iampol, Ion Mihaiescu, N. Paliga, Naum Hristu etc. Acuzatii sint invinuiti de "crime , masacre si jafuri" la Ribnita, Marculesti, Iampol.

“Iunie 19

- Tribunalul Poporului da sentinta in cel de al treilea lot al celor acuzati de crime de razboi. Sint pronuntate 4 condamnari la munca silnica pe viata (doua in lipsa) 3 condamnari la 25 de ani de munca silnica, doua la 20 de ani, una la 15 ani, una la 8 ani, etc.

“Iunie 28

-Tribunalul Poporului incepe judecarea celui de al 4-lea lot de

"criminali de razboi". Actul de condamnare este intocmit de Alexandra Sidorovici si A.C. Mocanu, acuzatori publici. In boxa se afla 11 persoane printre care si Ioan Topor, fost general de jandarmi.

“Iulie 13

-Tribunalul poporului incepe judecarea la Bucuresti a celui de al 5-lea lot de "criminali de razboi", acuzati de actiuni antisemite, internari in lagare si detasamente de munca.

“August 3

-La tribunalul poporului din Bucuresti incepe procesul celor 21 de fosti angajati ai sigurantei generale, Sigurantei Prefecturii Capitalei si Sigurantei Chesturii Cernauti. In boxa sint prezenti numai 12 acuzati in frunte cu directorul Sigurantei, Emil Iagolnita.

“August 7

-In urma urma anchetei declansate la Cluj de autoritatile locale coordonate de ministrul de interne Teohari Georgescu si ministrul de razboi Vasiliu-Rascanu se stabileste ca incidentele de la 5 august" au fost puse la cale de elemente fasciste" si anume 15 membri ai PNT, in frunte cu Emil Hatieganu, aflati in stare de arest...

“August 8

-Se pronunta sentinta in procesul intentat fostilor angajati ai Sigurantei: 6 dintre acuzati (unii in contumacie) sint condamnati la munca silnica pe viata si confiscarea averii.

“Septembrie 10

-La sectia IV a Curtii Martiale incepe judecarea procesului celor 33 de inculpati ce alcatuiesc primul lot din organizatiile teroriste T si Tinerimea Libera [...] majoritatea acuzatilor sint membri ai organizatiilor de tineret ai PNL in special si PNT, studenti la drept, filosofie sau politehnica. Printre acestia se afla si Adriana Georgescu, tinara avocata, fosta sefa de cabinet a gen. Radescu, arestata inca din 29 iulie. Ea a fost anchetata de temutul tortionar Nicolski si torturata in mod bestial . [...] de acelasi tratament "beneficiasera" si ceilalti acuzati. [...] Cele doua orgnizatii se aflau, potrivit ***Scinteii***, sub comanda "sceleratului de Radescu" si impreuna pregateau un carnagiu care ar fi intrecut mult pe cele cunoscute din organizatia Garzii de Fier…

“Septembrie 28

-Incepe judecarea procesului organizatiei de rezistenta Partizanii Nationalisti Romani in care sint implicati 7 elevi de liceu acuzati de "actiune pentru defaimarea membrilor guvernului "

“1946

“14 februarie

-Isi reia activitatea Tribunalul Poporului prin judecarea procesului Centralei Evreilor acuzata de fi executat ordinele Berlinului si Gestapoului in prigonirea evreilor. Presedinte al completului de judecata - Al Voitinovici iar acuzatori publici A. Schreiber si M. Mayo. Acuzati : Vasile Isaceanu (disparut), Jacques Leon, dr Nador Gingold, Adolf Grossman-Grozea, N.Grunberg-Willman.

“Februarie 16

- Memoriu al muncitorilor de la rafinaria Vega privind desfasurarea alegerilor sindicale in intreprinderea lor. "Numerosi ingineri, functionari si maistri au fost arestati si inaintati Sigurantei statului, fiind socotiti hitleristi, fascisti in timp ce adevaratii legionari antonescieni, cuzisti etc. erau pusi in pozitii de conducere " se arata in memoriul publicat. Astfel presedintele sindicatului rafinariei a devenit un sofer ce suferise o condamnare de 12 ani pentru tilharie.

“Februarie 18

-Se pronunta sentinta in Procesul Centralei Evreilor: V. Isanceanu (in contumacie) si Nandor Gingold - munca silnica si degradare civica 10 ani, N Grunberg-Wilmann -20 de ani detentie grea; A Grossman- Grozea -15 ani detentie grea, J Leon -12 ani. Tuturor li se confisca averea.

“Februarie 20

-La Tribunalul Poporului incepe judecarea celui de a-l doilea lot de criminali de razboi, compus din membrii guvernului Horia Sima, cit si din ziaristi vinovati de "propaganda hitlerista". Printre cei dintii sint acuzati : Platon Chirnoaga (general si fost ministru la Berlin), Sergiu Vlad Cristi (fost primar al Chisinaului), Visarion Puiu (fost mitropolit al Odessei, Ion Sangeorgiu (profesor universitar). Cit priveste ziaristii urmatoarele persone sint implicate : Alexandru Cuzin, Alexandru Gregorian, Vintila Horia Caftangioglu, Ion Victor Vojean, Horia Stamatu carora li se adauga si profesorul universitar Gh. A. Cuza, fost ministru in guvernul Goga-Cuza. Cu exceptia lui Gh A. Cuza si a lui Ion V. Vojean, toti ceilalti sint disparuti.

“Februarie 21

-Se da sentinta in procesul intentat al criminalilor de razboi alcatuit din ziaristi si membri ai guvernului Horia Sima. Tribunalul Poporului condamna la moarte 5 inculpati, la detentie pe viata alti 4, toti ziaristi si pe Gh Cuza la 20 de ani "detentie riguroasa".

“Februarie 22

-Tribunalul Poporului incepe judecarea generalului Constantin Voiculescu, fost guvernator al Basarabiei (1941-1943) si a conducerilor jandarmeriei din Basarabia, acuzati de infiintarea lagarului de la Onesti, de internare a evreilor in ghetouri sau expedierea peste Nistru, de trimitere in Transnistria a unui grup de peste 7000 de polo-

nezi si 6000 de ucrainieni.

“Februarie 28

-Incepe la Tribunalul Poporului procesul a 8 militari acuzati de a fi comandat lagare de prizonieri sovietici.

“Mai 4

-Incepe procesul Antonescu [...] maresalul Antonescu este invinuit in principal de tradare de tara, de a fi contribuit la dezastrul ei, permitind jefuirea si secatuirea economiei nationale, de agresiune impotriva Uniunii Sovietice, de teroare impotriva muncitorilor, de a fi infaptuit crime de razboi si crime impotriva umanitatii. Repetarea cu obstinatie, pe tot cuprinsul actului de acuzare, a unor termeni ce tin de sfera politicului si nu a juridicului "legionari, fascisti, tradatori ai neamului".

“Mai 12

-Dupa semnarea depozitiei si inainte de a parasi sala Iuliu Maniu se indreapta spre boxa acuzatilor si stringe mina lui Gh Dobre, C.Z. Vasiliu, Titus Dragos, C Pantazi si Ion Antonescu...

- ... rechizitoriul acuzatorului public Vasile Stoican, ce-si completeaza prestatia cu imagini ale "spinzuratorilor de la Odessa, mormanelor de cadavre de la Iasi" , "trupuri goale si ciopirtite". Cere pedeapsa cu moartea.

“Mai 17

-Se pronunta sentinta in procesul Antonescu ; sint condamnati la moarte : Ion Antonescu, Mihai Antonescu, C.Z. Vasiliu, C. Pantazi, Eugen Cristescu, Gh Alexianu, Radu Lecca dar si Horia Sima, C. Papanace, Corneliu Georgescu, I. Protopopescu, M. Sturza si V. Iasinski, toti cei din urma disparuti. Celelalte condamnari: detentie pe viata (C. Danulescu, V Dumitriuc - disparuti, Gh. Dobre, C. Petrovicescu), 20 ani temnita grea (T Braileanu, I Marinescu), 15 ani inchisoare (P Tomescu , T Dragos), 10 ani (D. Popescu, C.Busila, N. Mares). Toti au dreptul la recurs.

“Mai 20

- Sint arestati alti membri ai guvernului Antonescu carora "li se vor intocmi acte de acuzare". Acestia sint : Gh. Leon, I Petrovici, gl Gh Georgescu, gl N Stoenescu, P Nemoianu, Gheron Netta, E Otelesteanu, gl Gh Jienescu, gl V Iliescu, A Pana, gl N. Sova, Horia Cosmovici, I.N. Fintescu, Gh Cretianu, Mircea Vulcanescu, I.D. Enescu, Al Neagu, gl I Iacobici, gl E Zwiedenek, N Petra, contraamiral Nicolae Pais, Petre Strihan, amiral Gh. Coslinschi. Ei au facut parte din aparatul economico-financiar.

“Mai 24

-Celor de curind arestati li se adauga I Marian (fost ministru al

agriculturii), gl I.R. Arbore (fost subsecretar de stat la Aprovizionare) si I.Sandu (fost subsecretar de stat la culte).

“Mai 25

-La inalta Curte de Casatie incepe judecarea recursului ordinar introdusa de condamnatii din procesul Antonescu [...]

-Este arestat un alt demnitar al guvernului Antonescu, Radu Rosetti, fost ministru al Educatiei Nationale.

“Mai 27

- Incepe procesul unui nou lot de criminali de razboi acuzati de crime in tara dar mai ales pe teritoriul marelui stat "vecin si prieten" de la rasarit. Printre acuzati se numara col Iulian Popovici, fost prefect al politiei Odessa, St Ivascu, fost comisar de siguranta la prefectura Odessa, V Gheorghiu, fost comisar al Prefecturii Politiei Odessa etc.

- Inalta Curte de Casatie, sectiune a II-a respinge ca neintemeiate, toate motivele ordinare de casare a sentintei formulate de condamnatii din procesul Antonescu cu exceptia celor ale lui C Busila, N. Mares si D. Popescu.

“Mai 31

- Sectiunile Unite ale Inaltei Curti de Casatie si Justitie resping recursurile pe motive de neconstitutionalitate facute impotriva Tribunalului Poporului de acuzatii din procesul Antonescu.

- "Cerem executia ! Moarte Antonestilor !" "Sentinta trebuie impli-nita!", solicita cetatenii Capitalei la mitingul din Piata Universitatii" "Sentinta Tribunalului Poporului, sentinta aspra dar justa, reprezinta vointa intregului popor . Mai exista unelte fasciste ale lui Maniu si Bratianu care spera intr-o schimbare a pedepsei..."

“Iunie 1

- Lucretiu Patrascanu, ministrul justitiei prezinta Regelui cererile de gratiere ale celor 7 condamnati. (pentru maresalul Antonescu se depusesera trei cereri : una din partea mamei sale, alta din partea avocatului C. Paraschivescu Balaceanu si a treia chiar de acuzat, dar nesemnata) ele sint insotite si de doua scrisori catre suveran, ambele semnate de Patrascanu, prin care "in numele si din insarcinarea guvernului" ministrul Justitiei are "onoarea de a propune Majestatii Voastre pentru inalte ratiuni de stat respingerea cererilor de gratiere facute de Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Vasiliu si Gh. Alexianu si comutarea in munca silnica pe viata a pedepsei cu moartea aplicata condamnatilor Constantin Pantazi, Radu Lecca si Eugen Cristescu" (care vor muri toti trei in închisoare). Ca rege constitutional, regele Mihai nu putea decide sau decreta decit in limita recomandarii guvernului, in acest caz al ministrului sau de Justitie [... ?] fara a mentiona respingerea cererilor celor patru , decretul regal specifica numai comutarea pedepsei pentru restul condamnatiolor. [...]

Condamnatii sint executati la ora 18 in Valea Piersicilor, de linga penitenciarul Jilava ...

“Iunie 10

-Ministerul de Interne anunta descoperirea unor "organizatii teroriste dirijate de un comandament central", de fapt organizatii de rezistenta anticomunista. Ele se numesc : Haiducii lui Avram Iancu, Divizia Sumanelor Negre, Glasul Singelui, grupul divesionist Elena Basarabeanu precum si arestarea pina in prezent a unui numar important de persoane, printre care Aurel Aldea (ministru de interne intre 23 august 1944 si 3 noiembrie 1944), Elena Basarabeanu (fosta secretara a maresalului Antonescu), Gh Kintescu, lct col V. Constantinesciu etc

“Iunie 20

- Decanii facultatilor Universitatii din Bucuresti, in frunte cu rectorul Al. Rosetti, solicita audienta ministrului de interne Teohari Georgescu, pentru a cunoaste motivele arestarii unor profesori si studenti. Cu acest prilej ei afla ca in facultati au loc " actiuni sovine si antisemite se ia atitudine deschis impotriva guvernului si a regimului democrat si se gasesc unii profesori care sprijina aceste manifestari"..

“Octombrie 3

- La sectia a VIII a Curtii Criminale din Bucuresti incepe judecarea "lotului de ministri antonescieni, autorii aservirii Romaniei la carul imperialismului fascist german ", cum il caracterizeaza ***Scinteia***. [...] Pe banca acuzarii se afla : Mircea Cancicov (ministrul economiei nationale, noiembrie 1940-ianuarie 1941), Ion Fintescu, [...] Grigore Georgescu, [...], Ion Sichitiu, [...], Ion Marian, [...] Mircea Vulcanescu, [...], Geron Netta, [...] Alex Marcu, [...], Gh Jienescu, [...] Stavri Ghiolu, [...] gl C.I Constantin, Ion Arbore si N Sova [...], Ion Petrescu , I.D Enescu si Petre Strihan [...]. Ovid Vladescu [...]

“Octombrie 4

-Judecatoria de ocol din Topoloveni il declara pe Ion Mihalache, vicepresedinte PNT (Maniu) "nedemn de a vota si de a fi ales" datorita faptului ca a cerut "de buna voie sa lupte pe frontul de rasarit"[...]

- Continua procesul ministrilor [...]

- ***Scinteia,*** prin condeiul lui Silviu Brucan isi continua actiunea de denigrare a opozitiei [...]

“Octombrie 9

- Comitetul de judecata al Curtii Criminale sectia a VII-a pronunta sentinta in procesul ministrilor antonescieni. Sint condamnati : Ovidiu Vladescu (lipsa) la munca silnica pe viata, Mireca Cancicov si Gh. Jenescu la 20 de ani temnita grea; Alex Marcu si I.D Enescu la 12 ani, Grigore Georgescu, Ion Sichitiu, Victor Iliescu, Nicolae Sova,

C.I.Constantin, Ion Marin , Petre Strihan, Gheron Netta si Ion Arbore la 10 ani; Ion Fintescu, Stavri Ghiolu , Mircea Vulcanescu, I. Petrescu la 8 ani. Toti condamnatii fac recurs. Multi dintre acestia vor muri in diversele inchisori de extermi-nare comuniste.

“Noiembrie 11

-La Curtea Martiala [...] incepe judecarea conducatorilor si membrilor organizatiilor de rezistenta Sumanele Negre, Miscarea Nationala de Rezistenta, Haiducii lui Avram Iancu si Grupa de rezistenta Sinaia. [...] Dintre cei 91 de inculpati, in boxa se afla 57 in frunte cu generalul Aurel Aldea, gl. Eftimie, col Bucur. [...] noiembrie 14

- Indignat de numeroasele incalcari a legii electorale cit si libertatilor personale de exprimare, liderul PNT- Iuliu Maniu declara presei "[...]Numai in zilele ultime au fost arestati zeci de candidati fara alta vina decit a candidaturii pe o lista de opozitie[...]". C Titel Petrescu liderul partidului Social-Democrat Independent declara "[...]. Candidati si propunatori ai nostri au fost arestati in chip arbitrar si zac in inchisorile Curtii Martiale”.

“Noiembrie 16

- Ziarul ***Liberalul*** publica o lista cu numele candidatilor liberali arestati sau la domiciliul carora se facusera perchezitii. [...] Ziarul ***Dreptatea*** relateaza despre arestarea lui Ion Mihalache la Bacau.

“Noiembrie 18

-La Curtea Martiala, completul special al Curtii de Casatie si Justitie Militara pronunta sentinta in procesul membrilor organizatiilor de rezistenta. [...] Sint condamnati la munca silnica pe viata 28 de acuzati, printre care generalii Aurel Aldea si C. Eftimiu lt col. Plesnila, in contumacie Horia Macelaru, Vintila V Bratianu, Mihai Farcasanu etc. Alti acuzati au fost condamnati la 20 de ani de munca silnica (2 persoane) 15 ani (4 persoane).

“1947

“10 ianuarie

-Curtea de Casatie si justitie Militara, sub presedintia gl Pais a decis mutarea Procesului privitor la masacrele de la Iasi de la Tribunalul militar din Iasi la cel de la Bucuresti.

“Februarie 13

-PNT inainteaza un protest la M.A.I. in legatura cu ultimile arestari de membri ai partidului.

[…]

“Martie 9

-Gl C. Sanatescu noteaza : "numeroase arestari, mai ales in rin-

durile PNT au fost savirsite in ultimele nopti. Detinutii politici au fost transportati in lanturi la Aiud.

“Martie 25

-Monitorul Oficial publica listele nr 25, 26, 27 cu carti interzise de Comisia de pe linga Ministerul Invatamintului.

Vezi* Cartea cărţilor interzise *reprodusă de Victor Frunză în editura sa, Bucureşti, 2003

“Martie 27

- La interpelarile din camera, Lucretiu Patrascanu raspunde ca "procesul masacrelor de la Iasi va fi judecat curind". "Inca o data tin sa subliniez ca este un titlu de glorie a partidului nostru , care s-a angajat sa lupte fara crutare impotriva rasismului si antisemitismului."

-Lucretiu Patrascanu in raspunsul sau la interpelarea lui E. Manolescu in Camera, privind procesul masacrelor de la Iasi, considera ca a luat toate masurile pentru a pune sub acuzare pe cei vinovati, delegind cu anchetarea "pe unul din cei mai destoinici si seriosi acuzatori publici", care a fost delegat si impotriva maresalului Antonescu si a generalului Macici si anume Dumitru Saracu.

[…]

“Aprilie 6

-Parchetul tribunalului militar a incheiat referatul de trimitere in judecata a primului lot de 92 de inculpati, acuzati ca au savirsit masacrele de la Iasi, Stinca-Roznovanu si Marculesti-Soroca: Astanicioaiei Mihai, Astanicioaiei Gh., Puscasu Grigore, Constantinescu Dumitru, Costachescu Mircea, Florescu Vasile, Ciornei Florian Cercel Dumitru, Hritcu Ilie, Mortun Ion, Margaritarescu Ctin, Proca Dumitru, Rossi Petre, Telega Gh., Vladescu Eugen, Lupu Nicolae, Mancas Stefan, Maxim C., Miron Nicolae, Moraru Dumitru, Pasarica Alexandru, Pinzaru Toma, Constantin Popescu, Pavel Popescu, Proca Ion, Rusu Nicolae, Sandu el., Scobai Stefan, Silvestru Mihai, Staici Ion, Stefaniu Ioan, Vasile Teodor, Vrinceanu Vasile, Veliciovski Frantz, Uta Leon, Cristiniuc Leon, Laur Wilhem, Amaritei Gh., Bocancea Gh., Blinduta Andrei, Gh Cercel, Cimpeanu Alexandrina, Cojocaru Ecaterina, Dabija Mircea, Duca Iosif, Dumbrava Petre, Ghelan Petre, Dumitru Hritcu, Hudita Mihai, Ionescu Constantin, Andronic Dumitru, Laur Ioan, Vasile Velescu, Dumitru Popovici, Dumitru Dumitru, Lazar Const., Martinescu P., Martinescu Elena, Lica Petre, Jenicovski Ctin, Dumitru Cerdief, Lupas Rudolf, Anghelus Petre, Ioan Feiffer, Indianu Nicolae, Popovici Eugen, Emil Virovski, Gheorghe Andries, Cazacu Elisabeta, Cucu Nicolae, Maria Dascalu, Gh Grosu, Ionetti Maria, Lazar Ion, Mantizes Gh., Mancas Nicolae, Turlan Nicolae, Turlan Maria, Sprinceanu Gh, Vidrascu Ctin si Ungureanu Alexandru - din Iasi, Brinzei Eugen, Petrescu Petroniu,

Dumitru Dumitru, Gh Rusu - din Bucuresti, Silviu Luca din Tirgu Mures, Manastireanu Soare din Tg Frumos, Brinzan Chirica, Mosor Ctin din Vaslui, ing. Gavriliu Vasile din Buzau.

Ordinul de trimitere in judecata va fi semnat de gl Nicolau, comandantul corpului II Armata. "

"Epilog :

"Aprilie 21 (1948)

-Sub titlul "Nu mai sint fascisti in Romania", Silviu Brucan este de parere ca, citind ***Dreptatea***, "te poti intreba pe drept cuvint daca n-ai in fata un ziar suta la suta fascist" pentru ca din el razbate "tot ce este mai odios din istoria ultimelor decenii, tot ce a crescut revolta unei omeniri hotarita sa
rapuna aceasta barbara si criminala ideologie"

"Aprilie 26

-Printr-un ordin al legiunii de jandarmi din Baia Mare, adresat tuturor posturilor de jandarmi, se cere urmarirea, identificarea si arestarea membrilor organizatiei Miscarea Nationala Romaneasca care opereaza si in judetul Suceava si unde au fost raspindite si manifeste antiguvernamentale. In acestea se facea apel "la unire si lupta pentru infringerea dusmanului si eliberarea patriei si regiunilor rapite ".

"Mai 7

-Silviu Brucan in articolul "Un aspect al democratiei" (***Scinteia***) considera ca "fara lichidarea politica a celor doua sute de familii "romanesti" din partidele "istorice" a manevrelor si speculatiilor ce le intreprind, nu se poate consolida temeinic democratia si inlatura in mod serios greutatile de azi. ".

"Mai 24

-Este arestat Nichifor Crainic, condamnat ulterior la moarte, in lipsa, de catre Tribunalul Poporului.

"Iunie 19

-S-a deschis actiunea publica impotriva generalilor Leoveanu si Stavrescu, acuzati de masacrele de la Iasi, Stinca Roznoveanu si Marculesti.

"Iunie 23

-Prof. dr Emil Hatieganu are o intrevedere cu Teohari Georgescu, ministrul de interne, caruia i-a inminat un memoriul al PNT semnat de Iuliu Maniu in legatura cu arestarea unor membri ai partidului. [...] Ion Barbus [...] Virgil Solomon[...] C Totoi [...] etc. In incheierea memoriului Iuliu Maniu cere eliberarea neintirziata a detinutilor politici din inchisorile Pitesti, Craiova, Gherla, Miercurea Ciuc, si Bucuresti (Vacaresti, Ministerul de Interne, Prefectura Politiei).

“Iunie 30

-Nestor Ignat in articolul "Criminalii de razboi nu pot scapa de osinda" (***Scinteia***) considera ca o data cu masacrele de la Iasi "calaii antonescieni si-au inaugurat opera ce avea sa duca tara la prapastie"

“Iulie 4

- Silviu Brucan : "Poporul roman nu poate ingadui la infinit actiunile criminale ale unui pumn de politicieni naraviti in rele", care sint "gata sa infometeze populatia" si se gindesc la actiuni criminale indreptate impotriva tarii, a idependentei si a suveranitatii ei".

“Iulie 14

-Organele Sigurantei Statului aresteaza la orele 7 dimineata pe aeroportul Tamadau, la 46 km de Bucuresti, pe urmatorii conducatori PNT si pe cei care au incercat sa le inlesneasca plecarea din tara : Ion Mihalache (vicepresedinte), N. Penescu (secretar general) Ilie Lazar [...] Nicolae Carandino.

“Iulie 29

-Consiliul de Ministri [...] decide : art1. PNT de sub presedintia lui Iuliu Maniu "este si ramine dizolvat "[...]

“Octombrie 20

-***Scinteia*** anunta ca PNL Bratianu este acuzat de sustrageere de armament, nu a restituit 100 de pistoale automate ridicate la 30 august 1944 [...] Tribunalul Militar citeaza pentru cercetari pe Dinu Bratianu, Gh. Bratianu, G Fotino, M. Romniceanu. Din cercetari rezulta ca armele au fost folosite cu ocazia "manifestarilor huliganice si antidemocratice din ziua de 8 Noiembrie 1945 cind PNL Bratianu a folosit aceste pistoale pentru a trage in populatia pasnica.

“Octombrie 25

- PSDI-Titel Petrescu se afla in cercetarea Tribunalului Militar, acuzat pentru raspindirea de manifeste subversive si de propaganda antidemocra-tica si antisovietica [...]

- In ***Monitorul Oficial*** apar cele patru ordonante emise de Tribunalul Militar [...] "pentru tradatorii de tara fugiti in strainatate : Gr. Gafencu, Al. Cretzeanu, C. Visoianu si Niculescu-Buzesti, toti in contumacie. Ei vor fi judecati pentru "crima de complot, inalta tradare razvratire, insurectie armata si tentativa de surpare a ordinii constitutionale".

“Noiembrie 13

-Se da sentinta in procesul intentat fruntasilor PNT : Iuliu Maniu - temnita grea pe viata, Ion Mihalache - temnita grea pe viata, Nicolae Penescu - 5 ani temnita grea, Nicolae Carandino - 6 ani tem-

nita grea, Ilie Lazar -12 ani temnita grea, Grigore Niculescu Buzesti - munca silnica pe viata in contumacie, Grigore Gafencu -20 munca silnica in contumacie [...]

"Decembrie 30

-[...] Primul ministru sustine in fata Regelui ca a sosit momentul "unui divort amiabil" intre popor si monarhie deoarece aceasta "impiedica democratizarea tarii." Apoi ii intinde spre semnare actul de abdicare. La protestele regelui si la cererea cestuia, invocind constitutia, de a fi consultat poporul, Petru Groza incepe sa ameninte si sa santajeze cu executarea a peste o mie de studenti arestati. Retragindu-se din salonul de audiente, Regele afla de la secretarul sau, Mircea Ioanitiu, ca subunitati ale diviziei Tudor Vladimirescu au dezarmat garda regala si au inconjurat palatul al carui legaturi telefonice fusesera intre timp intrerupte. Reintors la salonul de audiente, Regele semneaza pina la urma actul de abdicare si se retrage la Sinaia pina in ziua parasirii teritoriului Romaniei".

Comentariul lui Ioan Roşca - la care subscriu:

"Din citatele de presă reiese limpede : Procesul antisemitismului a avut loc în România acum 60 ani".

Comentariul meu - la care, sunt convins, vor subscrie mulţi români:

Să urmeze - fie şi după 60 ani - Procesul Comunismului.

Mircea Stănescu îmi trimite (între * - italice):

Dragà Domnule Goma,
Dragi prieteni,

În data de 26 martie a.c. am trimis prin posta electronicà D-lor Andrei Oisteanu si Michael Shafir textul scrisorii deschise a D-lui Paul Goma datatà Paris, 13 martie 2005, si publicatà în 26 martie a.c. în ziarul „Ziua" sub titlul: „Goma ràspunde la «spusele» securistului Plesità". În urma acestor trimiteri, am avut un schimb de mesaje cu Dl. Shafir si o reactie din partea D-lui Oisteanu.

Voisem astfel sà aflu pàrerea D-lor în cauzà cu privire la o chestiune care tine nu doar de demnitatea intelectualului, ci de demnitatea umanà purà si simplà. Si aceasta mai ales întrucît în calitatea sa de autor de càrti (*Între negare si trivializare*..., Iasi, Ed. Polirom, 2002), coautor de rapoarte (*Iliescu-Wiesel*, 2004) si expeditor de mesaje private (cf. *www.eleonardo.tk*, nr. 6/2005, art. „Pàcalà învatà istorie" de Laszlo Alexandru) Shafir îl acuzase pe Paul Goma de „negationism", „trivialism prin comparatie", „minimalism" „justificationism" si „antisemitism". La rîndul sàu, Oisteanu îl numise pe Paul

Goma „motivationist" si „justificationist aberant" al Holocaustului (cf. editorialului sàu din revista „22", an XIV (777), 28 ianuarie 2005-04 februarie 2005, intitulat „De la Bucuresti la Auschwitz si retur"). Mai mult – si mai ràu – acesta din urmà îsi publicase editorialul infamant chiar în perioada în care criminalul Plesità se producea la televiziune (v. emisiunea „Dan Diaconescu în direct" de la OTV din 18/19 ianuarie si 14/15 februarie 2005).

Acesta este contextul în care am decis sà le trimit celor doi scrisoarea lui Goma, nutrind speranta cà voi primi si ràspunsuri. Si le-am primit. Din ele am înteles, cred, mai bine de ce dezbaterea cu privire la istoria si memoria celor douà orori, nazismul/exterminarea antonescianà si comunismul, se aflà la noi în halul pe care îl putem constata. Evident, dacà întradevàr existà vreo dezbatere. O parte a acestui ràspuns poate fi formulatà astfel:

Atacurile reprezentantilor Industriei Holocaustului la adresa lui Paul Goma vizeazà nu o necesarà asumare de càtre români a criminalitàtiiantonesciene (fatà de evrei si romi) – asumare pentru care militeazà Paul Goma si nu de azi, de ieri – ci impunerea culpei colective, aducerea la proces a unei întregi natiuni, a istoriei si culturii ei. Pe de altà parte, statura moralà si intelectualà a lui Paul Goma este în màsurà sà reprezinte un obstacol de netrecut pentru aceiasi reprezentanti ai Industriei Holocaustului, întrucît, militînd în egalà màsurà pentru o istorie corectà a comunismului si pentru o onestà raportare la ea, el este vàzut drept concurent de càtre acestia. Sionistii-de ràzboi nu mai contenesc cu acuzele de antisemitism la adresa lui Goma, „tatà de copil evreu" (dupà cum îi spusese cu mult timp în urmà Alain Paruit, cum îi spune acum Shafir); or Paul Goma, o datà cu nasterea fiului sàu, devenise el însusi SI evreu, dupà cum scrie/spune chiar el.

Sîntem diferiti din punct de vedere identitar si acest fapt nu poate fi schimbat: sîntem ceea ce sîntem. Ca cetàteni ai lumii îl continem însà în noi însine pe Celàlalt. A-l întelege si a-l îngriji pe acesta este, în egalà màsurà, o întelegere si o grijà fatà de noi însine, garantia cà putem construi si locui o lume în care Eul si Celàlalt stau alàturi, cà o eticà, o politicà si o culturà comune sînt nu doar posibile, ci reale. Mai existà însà si o altà lume: cea a distrugerii Celuilalt-exterior, care este, în egalà màsurà, o distrugere a Celuilalt-interior. Dacà, în procesul de trecere de la „*goy*-ul evreu" la „evreul-*goy*", evreul va reusi vreodatà sà-l elimine complet pe *goy*, distrugînd în egalà màsurà alteritatea exterioarà si pe cea interioarà, subiectul acestei actiuni nu e cazul sà-si facà iluzii: spatiul làsat liber nu va fi luat de Ceva, ci de Neant.

Întrucît este vorba despre o chestiune de importantà capitalà pentru întelegerea istoriei, a personalitàtilor precum Paul Goma si a modului în care ne raportàm la ele – pe scurt: de o gravà chestiune publicà – am decis sà public partea mea de dialog din acest schimb de mesaje.

În ce-i priveste pe interlocutorii mei, sà nu-si facà iluzii: ràspunsurile sau ne-ràspunsurile lor, chiar netrecute de mine aici, tot asa ràmân: abominabile. Sà le ràmânà darà dreptul „intelectual" de a nu si le face publice. La fel ca si... amenintàrile; cei care le vor fi fàcut.

Mircea Stànescu,
Bucuresti,
28 martie 2005.

Sîmbàtà, 26 martie 2005 am scris:

*Stimate Domnule Andrei Oisteanu,
Và trimit scrisoarea D-lui Paul Goma, publicatà în ziarul „Ziua" de astàzi.
Pentru întelegerea contextului, este util de precizat cà despre D-na Ana Maria Goma sacalul criminal Plesità spusese într-o emisie la televiziune cà semnatarii apelului lui Paul Goma de aderare la Charta '77 din Cehoslovacia „o înghesuiau pe la toate colturile".
Cu uràri de bine,
Mircea Stànescu.*

Sîmbàtà, 26 martie 2005 am scris:

*Stimate Domnule Michael Shafir,
Và trimit scrisoarea D-lui Paul Goma, publicatà în ziarul „Ziua" de astàzi.
Pentru întelegerea contextului, este util de precizat cà despre D-na Ana Maria Goma sacalul criminal Plesità spusese într-o emisie la televiziune cà semnatarii apelului lui Paul Goma de aderare la Charta '77 din Cehoslovacia „o înghesuiau pe la toate colturile".
Cu uràri de bine,
Mircea Stànescu.*

În aceeasi zi, la ora 3.36 P.M., Dl. Michael Sfafir mi-a ràspuns.
Sîmbàtà, 26 martie 2005 am scris:

*Stimate Domnule Michael Shafir,
Multumesc, la rîndu-mi, de ràspunsul Dvs., pe care l-am citit în mod repetat.
Gàsesc binevenite întrebàrile Dvs. de început si interesante ràspunsurile.
Dacà însà ar fi sà ràspund si eu la întrebàrile pe care le puneti, as face-o asa:
„1) Pentru cà intelighentia din România s-ar asocia bucuroasà la o actiune-împotriva-lui-Plesità, dar nu la una de-solidaritate-cu-Goma. Nu despre societatea luatà în ansamblu e vorba aici (càci oamenii obisnuiti – care au si ei o mamà, o sotie, ba chiar si un fiu ori o fiicà – stiu ce e aceea solidaritate), ci despre cei care mînuiesc cuvîntul, editorii publicatiilor, de radio si televiziune.
2) Pentru cà împotriva lui Goma a fost aruncatà anatema de «antisemitism».
Este inutil sà spun cà dupà Holocaust o acuzatie ca aceasta te

poate înmormânta intelectual pînà si în România de care vorbiti.

Si aceasta fiind situatia, ce sà facà bietii intelighenti din România? Sà spunà cà e o acuzà falsà, nedreaptà, profitoare? Sà-si anuleze deci bursele, sà-si vadà càrtile respinse de editori, sà-si piardà locul de muncà? Iar editorii publicatiilor, din radio si televiziune ce sà facà, la rândul lor? Sà-si ruineze proprii patroni?

Aceasta fiind întelegerea mea asupra realitàtii, gàsesc cà Dvs. însivà ati contribuit – prin nedreptele, înselàtoarele acuze de „negationism", „minimalism" si, noutate!, de „antisemitism" – la lipsa de reactie a celor care ar fi trebuit sà reactioneze împotriva emiselor teroristilor internationali si autohtoni gen Plesità.

Gàsesc apoi cà atitudinea Dvs. – critic al „negationistului", „minima-listului" si „antisemitului" Goma – întretine o relatie ambiguà cu cele ale lui Plesità. Proba: într-una din emisiunile la care el a participat, a fàcut urmàtoarea afirmatie: „Goma este contestat!" Iar aceastà asertiune, và reamintesc, nu un troglodit intelectual dar dezinformator de profesie ca Plesità o inven-tase, ci un intelectual.

Mà bucur cà và declarati solidar cu Paul Goma, m-as bucura si mai mult dacà ati face-o în public. Altfel, vorbim mereu despre ce fac sau nu fac altii. Si... în mod conspirativ.

Pe mine unul nu m-ati convins, însà ce cred eu e mai putin important decît ce crede Goma – despre care e vorba aici – pe care ati putea sà-l convingeti. Spun cà nu m-ati convins pentru cà a fi solidar cu cineva într-o anume privintà, „a fi lîngà" – asa cum spuneti – este fàrà... „dar", este fàrà rest.

Nu m-ati convins nici cu privire la fondul argumentatiei Dvs., privitoare la trimiterea lui Paul Goma, în scrisoarea sa càtre Gabriel Andreescu, la „persoana de gen feminin". Càci aceastà trimitere nu avea deloc un rol argumentativ, ci punea o problemà de context si de... caracter care se citeste asa: „Cum D-zeu poate cineva deveni turnàtoare DUPÀ ce te-ai despàrtit de ea?"

Nu m-ati convins nici înainte, nici acum, cà sînteti un cititor atent si – fapt la fel de important pentru foarte bunul analist Michael Shafir pe care îl stiam – ne-pasional si ne-sectar al lui Paul Goma.

Si în fine: nu, domnule Shafir, Filip Goma nu este nepotul unui evreu (comunist), ci, dupà legislatia tip Nürnberg, este chiar „evreu". Fapt pe care Paul Goma îl stie la fel de bine ca si Dvs. Aceastà situatie nu îl împiedicà sà spunà adevàrul asa cum îl percepe D-sa. Sînteti nemultumit de estimarea de 98% a aderentei evreilor din Est la comunism, în contextul celui de-Al Doilea Ràzboi Mondial? Puteti contesta aceastà cifrà, dar nu e nevoie de falsa, nedreapta, înselàtoarea acuzà de „antisemitism". Càci este în contra adevàrului: orice istoric competent si de bunà credintà stie cà aceastà aderentà – làsînd deoparte explicatiile contextului istoric – a fost masivà. Si procedînd asa cum faceti Dvs. aduceti grave deservicii cercetàrii istorice, càci nici o cercetare autenticà nu se poate desfàsura atunci cînd îti pluteste deasupra capului piatra de mormînt a acuzelor de „antisemitism", „negationism", „minimalism" si altele asemenea.

Sà încetàm pîngàrirea oamenilor în sfera lor privatà?
Sà încetàm pîngàrirea oamenilor în sfera lor privatà!
Sà încetàm pângàrirea oamenilor în sfera lor publicà!
Sà încetàm pîngàrirea victimelor nazismului/regimului antonescian-si-comunismului, fie ele în viatà ori mai ales în moarte, prin nedrepte si înselàtoare acuze de „antisemitism"!
Fàrà nici un „dar".
Mircea Stànescu (membru al unei comunitàti ai càrei membri au masacrat evrei, înaintasii sài nefiind dintre aceia).*

În aceeasi zi, la ora 3.59 A.M. Michael Shafir mi-a ràspuns din nou.
Duminicà, 27 martie 2005 am scris:

*Domnule Shafir,
Ce-i drept, nici eu nu-mi fàceam iluzii în privinta numitului dialog. Avusesem destule probe despre ce înseamnà el la Dvs.
Reciproca este si ea valabilà: nici eu nu voi mai ràspunde mesajelor Dvs., si o fac începînd chiar cu acesta.
În rest, và rog, pàstrati sfaturile pentru „epigonii" (ar trebui sà spun „goii"?!) Dvs., precum cei pe care îi autorizati, prin mesaje „private", sà comunice în public continuturi curat-dialogale precum urmàtorul:
Laszlo Alexandru: „Michael Shafir mà autorizeazà sà fac publice urmàtoarele afirmatii: «mà alàtur acuzei pe care ati lansat-o primul» privind antisemitismul lui Paul Goma si «consider 'productia' lui Mircea Stànescu execrabilà din toate punctele de vedere, de la logic la metodologic sau deontologic». (cf. www.eleonardo.tk, nr. 6/2005)
Sà ràmînem darà în plata Domnului, fiecare cu alàturàrile sau nealàturàrile lui!
Mircea Stànescu.*

În aceeasi zi, la ora 1.36 P.M. Andrei Oisteanu mi-a multumit pentru trimitere. În rest, nu a mai avut nimic de adàugat. Nici eu nu mai am...

Mircea Stănescu să fie mulţumit că evreul Oişteanu i-a răspuns - uite, mie nu mi-a răspuns goaia (femininul ***goi***-ului) getbegetnică Gabriela Adameşteanu, după ce i-am trimis, pentru ***22***, textul despre batjocorirea femeilor mele, deşi o cunoaşte bine pe Ana Maria, fuseseră prietene; nu mi-a răspuns nici alt băştinethic din fundul Gropii Inginerimii Intelectuale Carpatine, numitul C. T. Popescu, bulibaşă, în acel moment, al ***Adevărului Scînteii*** Partidului Bolşevist-Securist.

Că tot a venit vorba de Adameşteanca: într-un interviu din ***Jurnalul literar*** (ianuarie-februarie 2005) Mirela Roznoveanu

povesteşte ce sfaturi preţioase îi dădea: "Dacă nu încetez de a mai scrie articole politice virulente în presa de exil, voi fi tratată în ţară ca Paul Goma"- citeşte: nu va mai fi publicată în România…; "îmi ceruse (…) să îi dau câteva pagini din ***jurnalul*** meu (subl. Mirelei R.) pentru revista ***22*** (…), nu a publicat fragmentul trimis pe motiv că era «prea personal». Înainte de a-i trimite acel fragment, Gabriela mă rugase (…) să îmi rescriu jurnalul sau măcar fragmentele pe care i le trimit conform modului şi ***tehnicii rememorării*** (subl. Mirelei R.) din jurnalul Monicăi Lovinescu. (…) nu era de acord cu ceea ce scrisesem în ***jurnalul*** meu (subl. M.R.). De fapt ea a spus că nu poate publica aşa ceva, paginile unui martor ocular al revoluţiei care devenise după revoluţie publicist comentator la ***România liberă***, pentru că ele puneau în lumină proastă GDS-ul şi alţi amici ai ei (…). Din nefericire (…) Gabriela practică cenzura la ***22***. Ea se comportă exact ca defuncta cenzură comunistă".

"Defuncta…" - cum, "defuncta"? Cenzura-la-român - defunctă?

Bine-ar fi, dar nu-i:

Dovadă că romancierul Gabriela Adameşteanu o practică cu jubilaţie, atât că după 22 decembrie 1989 trăieşte mult mai bine decât atunci când era redactor la Cartea românească; ca o adevărată "revoluţionară postmortemă" - pe după cap cu Rodica Palade, Ioana Ieronim, Smaranda Enache, Renate Weber, Alina Mungiu, Firanca buzureană şi alte plimbăreciene călătoreşte cât zece, de te întrebi când îşi mai primeneşte rufăria intimă, prosperînd şi în momentul de faţă ca ultimul din… primii "baroni" dâmboviţelini, binemeritaţii de naţia română. Şi nimeni dintre scriitorii colaboratori ai revistei ***22*** nu îndrăzneşte să protesteze, să o arate cu degetul, în public, pe neruşinata cenzoare… Pentru că şi ei fac la fel, în publicaţiile pe care le conduc: cenzurează pe alţii, se autocenzurează - se întrecenzurează într-o devălmăşie chicotită şi mizerabilă, de te întrebi când are să vină, în sfârşit, o adevărată revoluţie, să-i măture - apoi să dea cu flit.

Pentru că scriitorii români, îmbătrânind practicînd rezistenţa prin cultură nu au învăţat - şi nu au să înveţe - să fie liberi, să scrie ei, de capul lor, nu cu bilet de voie de la Brucan.

M A I

Duminică 1 mai 2005

Paştele ortodox. Nici anul acesta nu am fost la Înviere.

Ceea ce este sigur: azi - în mod excepţional - nu merg la manifestaţie. Las Ziua Muncii muncitorilor din toate ţările, uniţi-vă!

Luni 2 mai 2005

…Eram pe treptele intrării crematoriului de la Père Lachaise şi priveam în urma unui cioclu care se îndepărta. Încolo. Nu vedeam urna cu cenuşă, ţinută în mâini dar ştiam că pe mine mă duce. Să mă depună undeva, în vreo nişă.

Eram mulţumit: "ceremonia" nu deranjasem pe nimeni, ba chiar, ca să nu-i amărăsc pe Ana şi pe Filip, nici nu-i anunţasem de eveniment, mă dusesem singur la Père Lachaise - şi eram mulţumit, pe treptele crematoriului, privind la spinarea cioclului ducîndu-se. Încolo.

Aşa a fost. Aşa m-am visat.

M-am trezit, am zis:

«Nu e bine: nu am simţit arsura-de-la-ardere - de la capăt!»

Dar era prea târziu pentru o delacapătă. Nimic nu se re-ia. Nici măcar arderea-de-tot.

La urma urmei, mi-am visat visul. Vreau să spun: mi-am văzut cu ochii dorinţa de a pleca fără martori, fără urme.

Singur, gol; cum venisem.

Două zile de căldură estivală; aici, la noi: peste 25 grade. Astă noapte a plouat în două rânduri. Un fel de a zice, am auzit, nu un răpăit de tobă mică, ci bubuit de baraban, tobă mare; am dedus că picăturile erau picături-oaie, cam cât prunele. După ultima canonadă am privit pe balcon: rămăseseră urmele ca petele pe o girafă - rare şi mari. Am crezut că mă aflu tot pe treptele crematoriului - dar nu: coborîsem în irealitatea cea de toate zilele.

Miercuri 4 mai 2005

Am rămas în urmă cu "evenimentele curente". Şi nu sufăr.

Doina Cornea a provocat oarecari valuri publicînd

“invitaţia” adresată lui Eugen Uricaru de a cam-demisiona de la cârma Uniunii cam-Scriitorilor, fiindcăcăci, cam-CNSAS l-a-cam “deconspirat” pe informatorul ei “Udrea” drept (cam-oare-cum) “Uricaru Eugen”. După câteva bune zile de “reflecţie”, Uricaru a răspuns că nu, el nu a fost informator, că el nu o cunoaşte pe Doina Cornea, în schimb (!) căci… ea, Doina Cornea şi CNSAS să dovedească cele afirmate.

Situaţie cum nu se poate mai “conformă” celei imaginate şi fabricate de Iliescu, Brucan, Roman, Voican, Măgureanu. Au ţinut pe loc, au frânat, au tras de timp - şi nimeni din faţă nu a mişcat un deget - cine să o fi făcut: Coposu? Cîmpeanu? Quintus? Sau poate Ciuceanu?

Si iată rezultatul diversiunii de stat şi de partid: după 15 ani şi jumătate: victima este somată să dovedească, ea, că este victimă - cu “hârtii” de la o sucursală a Securităţii: CNSAS - sub semnătura Onişorului!

Bine-bine E. Uricaru a fost de totdeauna o vită, un născut şef de clasă, făcut activist de partid, un afacerist, un profitor neruşinat. Asta o ştia toată lumea scriitoricească atunci când îl alesese şef de post;

Bine-bine, Doina Cornea a fost o femeie curajoasă, persecutată de securişti, batjocorită de… ai săi - mai cu seamă de scriitorii ghin Cluj - ca Zaciu, ca Uricaru…

Din “înfruntarea” acestor două lumi cine iese umilit(ă), învins(ă)? Ce întrebare prostească! Doina Cornea, “chivuţa” cum o ironiza ironistul anticomunist Gelu Ionescu, ucenic ascultător al biciclistul babelist Cosaşu! Învingătoare: lumea lui Uricaru, perfectul activist PCR-ist, dat la întors după “revoluţie”, prefăcut în… adunător, nu de cotizaţii, pe acelea le aduna “înainte de revoluţie”, el a urmat calea securiştilor clasici: “după” a adunat bani, a pus laba pe tot ce se putea.

Eroarea Doinei Cornea: în ciuda ascendenţei sale făgărăşene, în ciuda a ceea ce a pătimit ea şi familia ei după ce s-a hotărît să facă rezistenţă, a rămas o persoană… profund, nepermis de inocentă în materie de Securitate. De aceea a şi comis erorile pe care i le reproşasem în scrisoarea mea din 2001 (ca răspuns la răspunsul ei înţepat şi foarte alături la articolul meu “Să fie desfiinţat electoratul!”): acceptarea “dialogului” pus la cale de Liiceanu, cu Măgureanu, la GDS, în primele luni ale anului 1990, intrarea în FSN, acceptarea de a fi martor-tăcut lângă Coposu atâta vreme, acceptarea lui Constantinescu atâta vreme, atâta vreme… Fiindcă nu este suficient să faci parte dintr-o familie de făgărăşeni ce a dat deţinuţi la Canal, chiar partizani împuşcaţi, ca să înveţi Abecedarul oral al puşcăriaşului,

cel care - ***fără probe ! simte.*** Ce e bine, ce e rău, cine e securist, cine "doar" turnător, cine, dintre apropiaţi ar putea să cedeze, la o adică.

Eroarea Doinei Cornea în cazul Uricaru este (după umila mea părere, rezemată pe… ***pif***, deci fără dovezi scrise): a crezut în… adevărul dosarelor de Securitate "graţios oferite" nouă de chiar Securitatea.

Iată motivul pentru care, instinctiv, refuzasem să intru în jocul propus cu perfectă bună credinţă de Stejărel Olaru, anume să încerc eu să pun nume pe pseudonumele informatorilor din dosarele mele.

Lipsit de modestie, mă dau exemplu pe mine: eu nu aveam nevoie să aflu - din dosarele pelinizate o eternitate de 14 ani - cine-puteau-fi-turnătorii-mei-personali… Iar dacă aflam "nume noi" (vreau să spun: adevăratele nume - fiindcă chiar şi ei avea aşa ceva !), ce anume aş fi aflat - despre mine - nou? Nimic!

Îmi ajungea cu cât aflasem eu singur, cam de pe când explodase scandalul cu **Uşa cea de toate zilele**. Adică din primăvara anului 1970, când am fost interzis. Atunci am fost fulgerat, pălit în numele tatălui ca o vită la abator de comportamentul lui Ivasiuc; până atunci fusese doar… suspect (funcţionar la Ambasada americană, bursa Fulbright, căţărarea pe scara socială - bineînţeles că merita, dar în comunism nu se aplica meritocraţia, ci tovarăşocraţie /regret, nu am găsit un termen potrivit/). Sonat fusesem, năucit - da, însă… nu aveam probe (afurisitele de probe!) că Ivasiuc nu-mai-este-de-al-nostru. În aceeaşi situaţie fiind şi Zub şi Pavlovici şi Petrişor. Eram tomanecredincioşi - cum să fie vânzător de frate cineva cu care împărţisem gamela şi tineta - şi ciomagul gardianului?

O "fericire" a lor, cei trei, a fost o nefericire a mea: eu singurul dintre ei am fost "arestat după…" /1965/ (nu vorbesc de "convocările"- chiar pentru mai multe zile şi de "bumbăcelile" de rigoare - ci de reţinere cu mandat în regulă, cu acuzaţii… în neregulă). Ei toţi au fost cuminţi după ce ieşiseră (vai, cuminţenia nu i-a scutit de convocări-ameninţări-bătăi).

Printre premianţii (cu coroniţă) a cuminţeniei-de-frică: Florin Pavlovici. El nu a mişcat în front, nu a îndrăznit să cârtească pe hârtie decât abia după împlinirea unui deceniu de la 1989, când Brucan a anunţat că dă voie şi la-scris(oare), nu doar la pachet. A rezultat o carte foarte-foarte bună, însă mă întreb: nu ar fi fost şi-mai-foarte-bună cartea dacă în mod… ***normal*** Pavlovici ar fi scris-o înainte de 1989? - să zicem aşa, prin 1980?, iar prin 1983 ar fi trimis-o în Occident… De

acord, numai aşa, ca să se ştie, nu şi să fie tradusă şi publicată. Măcar ca **Jurnalul fericirii** de Steinhardt? Ba da, ba da, însă Pavlovici nu a fost atunci şi ne-este, în continuare, un om normal - ci: un ***subnormal***. Ca majoritatea zdrobitoare a foştilor deţinuţi (politici, dragă doamne; şi literaţi, domnule dragă…): ei nu numai că ***nu*** au scris înainte de 1989, dar îi urau de moarte pe cei care o făcuseră: pe mine, de-o pildă. Vedea-m-ar mort şi Zub şi Mihai Rădulescu-Ieduleţ şi Varlam şi, desigur, Pavlovici…

Nu are decât să se mai supere o dată pe mine Pavlovici (se supărase-foc după ce Breban scrisese că… "răspândisem zvonul că Saşa e turnător", afirmînd că… ştia el că sunt suspect, "de când, în 1968, intrasem în partid". Omitea să adauge amănuntul de căpătâi: "suspectul Goma" intrase în partid împreună cu nesuspectul Saşa Ivasiuc al său!). Dar pun o întrebare retorică: ce i s-ar fi întâmplat lui, nesuspectului Florin Pavlovici dacă trimitea **Tortura pe înţelesul tuturor** în Occident - evident, *cu condiţia să o fi scris mai întâi*, cum scrisesem eu, în România, **Ostinato, Uşa…, Gherla, În cerc, Gardă inversă**, "pedepsele" intrau în contul obişnuitelor convocări la Securitate? Ce să i se întâmple, nu mare lucru, de ucis n-ar fi fost ucis (să nu mi-l dea exemplul pe Ursu, că îl trimit în Nina Cassian, de nu mai iese!): ar fi fost "convocat", rupt în bătaie (ca mine); sau nu s-ar fi atins de el cu ciomagul clasic, l-ar fi ameninţat-supravegheat - ca pe Nedelcovici - însă acesta, scriitor normal, a scris, a trimis! În chestia cu "ce i s-ar fi întâmplat?" i s-ar răspunde cu unul din bancurile de la radio Erevan: «Nimic nu i s-ar fi întâmplat (lui Pavlovici, lui Manolescu), atât că el/ei nu ştia/u…».

Prin fiul său Vlad, Florin Pavlovici comunică motivul pentru care nu a scris la-timp această minunată carte: de frică.

Explicaţie a oamenilor fără coloană vertebrală (altfel, talentaţi, de put! - ca Gabriela Adameşteanu) şi care îşi imaginează că recunoaşterea slăbiciunii aduce, pe loc, absolvirea de păcat. Nu aduce nimic, ba accentuează impresia neplăcută că el nu s-a mulţumit să fie un laş, ci şi un mincinos. Apoi: Florin Pavlovici nu a scris un volum de versuri (nici măcar un roman), ci o ***mărturie***, or martorul trebuie să se aştepte şi la ceva… martiraj; măcar: suferinţă pentru că a propus, în public, mărturia sa. Aşa ar fi fost ***normal***… Dar el, Pavlovici a avut un comportament de laş, nu de fricos - nuanţă.

Din 1977, în timpul ultimei arestări, în timpul anchetei, răsfoindu-mi dosarul, ***am avut probe scrise*** că Ivasiuc mă denunţase Securităţii. Or Ivasiuc, faţă de mine, coleg de celulă şi

prieten o vreme, în libertate, nu era un ceea ce se cheamă: "informator al Organului" - adică un om chinuit, terorizat de Securitate, şantajat, obligat să… raporteze ceva - "orice" - despre cineva; Ivasiuc nu a informat Organul că, de pildă îl înjurasem pe Ceauşescu ori că deţineam valută - astfel de "informaţii" nu-mi puteau face vreun rău; el oferise "analize", "fişe" psihologice - desigur, extrem de defavorabile - şi numai dacă securistul care le citea era un subdezvoltat nu înţelegea că amicul Saşa oferea şi soluţii de "destrămare" a celui încondeiat: prietenul său. Cât mi-am răsfoit dosarul, în anchetă, la Rahova, îmi spuneam, gândind ca un deţinut cu experienţă; în 1956 Ivasiuc cedase (şi declarase ceea ce îi ceruse măcelarul căpitan Enoiu, nu ceea ce era adevărat) - pentru că fusese torturat îngrozitor. Or în 1975-76-77 Ivasiuc nu mai fusese torturat, ci doar gâdilat pe la coarda "marii personalităţi" care devenise. Chiar dacă doar spaima de securitate l-ar fi putut lucra, determina să scrie ce a scris şi tot nu se explicau "fişele" privindu-mă, nu doar presărate cu adjective dintre cele mai amabile: "încăpăţânat" (de aici "Ostinato"…), "lipsit de inteligenţă" (aici îl cita, explicit, pe jurnalistul american David Binder - pe care eu nu-l văzusem vreodată, însă nu mărturisea că el, Ivasiuc, îl inspirase pe Binder, portretizîndu-mă astfel) - şi "ingrat" (reproşul acesta mi-l aruncase în faţă, după ce îi spusesem că nu mi-a plăcut cartea sa "Interval", pentru că folosise fapte cunoscute de noi doi, de la Gherla, întoarse pe dos, şi plasate… pe Frontul de Est… Dureros mi-a fost când am citit în una din "contribuţii" că mi-am lăsat mama să moară la azil… Ca "încununare" a activităţii lui de colaborator zelos al Securităţii (am mai spus-o, o s-o mai spun): transcrierea, după înregistrarea de la Europa liberă, a fragmentelor din **Gherla** citite de mine… - şi comentariile uşor de dedus. În 1976 fusese la München si la Paris (împreună cu Breban), ca să-l/i convingă pe Noël Bernard, pe Monica Lovinescu să nu mai facă atâta "scandal" în jurul unui netalentat ca mine, iar pe prietenii şi pe colegii de închisoare Mihai Serdaru şi Ion Varlam că sunt… Dumnezeu ştie ce le va fi spus Ivasiuc, apoi îndemnîndu-i să scrie în "presa din exil - despre **Gherla**, rezultatul fiind: Serdaru nu a scris, în schimb Ion Varlam a trimis la Gallimard un adevărat denunţ: eram autor al "calomniei **Gherla**" pe care o editase Gallimard când? în chiar momentul în care eu, "calomniatorul" eram arestat, în România.

Liberîndu-mă, am împărtăşit această descoperire dureroasă prietenilor mei de atunci: Breban, Vianu, Mazilescu, Raicu. Chiar cei care nu respinseseră sonor alegaţiile mele (Mazilescu, Raicu) nu mă credeau - o simţeam. Atunci nu l-am întâlnit pe Pavlovici - se făcuseră câţiva ani buni de când nu ne văzusem -

să zicem: nu mă uitasem eu cu atenţie, prin tufişuri, prin şanţurile patriei. Îl întrezărisem (când lucram, pe strada Pangrati, ca salahor la atelierul lui Ion Jalea), însă nu pot băga mâna în foc că el m-ar fi văzut-recunoscut - ar fi fost şi greu: descărcînd lut pentru modelaj, fatalmente, eram… nepermis de murdar, vorba lui Boureanu.

În schimb (?) nu am avut probe scrise (ca la Ivasiuc) în privinţa lui Aurel Covaci - dar *pif*-ul îmi zicea, de multă vreme, din 1954, de la Institulul "Eminescu" - în chestiunea Grigurcu - că vai, da.

Dosarele scoase-aduse de Stejărel Olaru mi-au fost de mare folos - însă numai pentru a "pătrunde" dincolo de coaja cuvintelor (pe de o parte: analfabete, pe de alta: "secrete", codificate) şi a afla câte ceva din "dedesubturi"; din "subterana" lor.

Însă nu şi identitatea turnătorilor. Firește, la primele dosare, mă întrebam, mă consultam cu Ana:

«Cine să fie "Ruxandra": Dar "Panait? Dar Cutare? Cutărescu? Cutăreanu? Dar «Dona Alba»? Dar…?»

După multe întrebări - în familie - după nenumărate ipoteze, am înţeles că greşim. Ei, da, noi victimele, ne aflam în eroare! Fiindcă bănuiam (prescurtat: acuzam) pe X, pe Y, pe Z de marele păcat al epocii noastre: ***denunţul***. Zicala : "Hoţul cu un păcat, păgubaşul cu zece" se dovedea - în ceea ce ne privea pe noi, pe Ana şi pe mine - adeveribil.

Apoi Ana şi cu mine gândim ***altfel*** decât Doina Cornea. Noi suntem normal-prudenţi în judecarea oamenilor (oricât ar zbiera alde Pruteanu, Buzura, D.C. Mihăilescu, Buduca, Iorgulescu, Pleşu, Liiceanu, Monicii… - că "înjur de-a valma"). Noi - doi, repet - am vorbit, am scris, am re-vorbit despre ***asta*** (psihologia penitenciară pricinuită de lunga teroare bolşevică). Şi… am mai învăţat câte ceva. Nu mult, nu suficient, oricum: mult mai mult decât colegii, compatrioţii.

De pildă: când eu afirm că A. Buzura a executat un ordin securist al Securităţii (pleonasm admis), când a scris-publicat în primele săptămâni ale anului 1990, în ***România literară*** articolul "Fără violenţă" - mă reazem pe ***probă-scrisă,*** care este însuşi textul în chestie, semnat cu numele lui - şi care nu constituia o surpriză, "nepotul lui Gogu Rădulescu" era de multă vreme un personaj tulbure ("şi cu buzele spuzite", după expresia lui Cocioran, când îşi arunca el bănu-iala pe câte cineva că ne vinde…); atunci când afirm că este cu totul posibil ca Buzura să fi dat dispoziţia de a fi distrus volumul de documente "Situaţia evreilor din România 1939-1941" în 1994, în ajunul lansării lui în librării, tot pe ***probă-scrisă*** mă sprijin - chiar dacă indirecte: citate din presa

românească relatînd decernarea - promptă! - a titlului de doctor honoris causa a Universităţii din Ierusalim lui A. Buzura, după scandalul provocat de acuzaţiile lui Ion Coja care tipărise volumul, dar mai ales de reacţiile galinaceice, în panică, ale lui Teşu ("documentele acelea sunt inadmisibil de antisemite!" - carevasăzică el le cunoştea! şi găsea că ***documentele*** erau… inadmisibil de antisemite, spre deosebire de ***faptele*** evreilor: admisibil-de-criminale). Aşa "considera" Federaţia Evreilor prin, parcă, un deputat scriitor cu pseudonimul "Dorian": acesta nega hotărît şi indignat presiunile din partea lor/ei, ca şi cum nu ar fi existat precedentul Eminescu.

Nu voi spune niciodată că un Eugen Uricaru nu merita o palmă din partea Doinei Cornea (eu, măgar-şi-violent, i-aş fi dat un cap în gură şi-un picior în cur). Ba da, ba da. Ce i s-ar putea reproşa Doinei Cornea: că nu a luat "problema" de la… alt capăt. De la cel bun. Rămânînd la "probe" - ea a intrat pe acest teren -, ar fi trebuit să înceapă prin a spune ce anume pagube, necazuri, i-au pricinuit ei sau celor din familia sa denunţurile lui "Udrea". Fiindcă, iată, s-ar prea putea ca E. Uricaru să spună adevărul (câte minuni se întâmplă în zilele noastre!) atunci când afirmă că nu avusese de a face cu Doina Cornea, nu o cunoştea. Eu, rău, mormăi: «Pe Doina Cornea - nu - dar pe atâţia alţii, pe ceilalţi? Pe câţi alţii, colegi, prieteni îi va fi pus-bine-la-Secu puitorul-rău Uricaru Eugen?» - însă eu nu fac parte din echipa care joacă acest meci giuleştean.

Şi iar mă dau exemplu:

La insistenţele (repetate, aici nu e pleonastică precizarea) lui Stejărel Olaru, am făcut o cerere la CNSAS să mi se "deconspire" informatorii… cutare, cutare am alcătuit o listă de vreo 42 pseudonimaţi, copiaţi din dosarele mele - aceia avînd legătură directă cu "faptele" mele din rapoartele securiştilor.

Şi ce îmi răspunde tovarăşul Onişoru la data de 14 martie 2005?:

"- identitatea informatorului cu nume conspirativ «**TOM**» în persoana numitului **Vasiliu Tudor**, fiul lui…, născut la…"

Dar eu nu întâlnisem numele conspirativ "TOM" în dosarele primite prin Stejărel Olaru şi nu îl cerusem prin lista mea, de 42!

Însă Onişoru nu se opreşte aici, merge mai departe - citez, în continuare din adresa CNSAS-ului:

"- identitatea informatoarei cu nume conspirativ «**MARIA IONESCU**» în persoana numitei **Stahl Henriette Yvonne**, fiica lui…, născută la…"

Doamne Dumnezeule! Dar pe Doamna Henriette Yvonne

Stahl nu o am cunoscut, nici măcar nu am văzut-o vreodată în carne şi oase! O citisem, în adolescenţă, îmi rămăsese - ceea ce este esenţial la proză; să-ţi rămână… Stiam că pătimise de pe urma Ciocoiului Bolşevic, Petru Canalìu, că Securitatea o băgase şi pe ea în şişcorniţă (aşa îi spune în Basarabia maşinii de tocat paie-fân-ciocleje de păp'şoi), rezultînd o biată păpuşă de cârpă, colaboratoare şi ea la "Glasul Patriei" cea condusă de Ivaşcu, mentorul Manolescului cu acelaşi renume). De ce mi-a vârît-o Securitatea sub nas, doar eu nu cerusem deconspirarea "Mariei Ionescu"?

Nu am terminat: Onişoru mi-i "deconspiră" şi pe "«**PETRICĂ**» în persoana numitului Petrişor Marcel" şi pe "«**ALEXANDRU**»,în persoana numitului Paleologu Alexandru" chiar şi pe "«**B2**», în persoana numitului Dan Sergiu - fost Rotman Isidor, fiul lui…"

Probabil-sigur acesta este motivul pentru care timp de o lună de zile (chiar mai mult: Stejărel Olaru îmi şoptise prin e-mail "identitatea" lor) nu am notat în jurnal Marea Descoperire Mare a CSNAS în materie de turnători. Fiindcă "deconspirarea" onişorilor era, nu doar suspectă, ci de-a dreptul ticăloasă. Vasăzică U.M. CSNAS nu mi i-a "dat" - aşa, de amoriul artei - nici pe Ivasiuc, nici pe Aurel Covaci, nici pe Vasile Băran, nici pe Valentin Silvestru, nici pe Titus Popovici, nici pe Iorgulescu, nici pe M. Pelin (frecventator - în patru labe - al resturantului Casei Scriitorilor), măcar pe Mihai Gafiţa, notorii turnători, ci pe nişte oameni pe care fie nu-i cunoşteam (H.Y. Stahl, Vasiliu), fie nu avusesem de a face cu ei; fie - ca Petrişor, ca Paleologu: aceştia îmi fuseseră apropiaţi, ba Paleologu îmi luase apărarea în două rânduri în faţa Monstrului - şi recunoscuse "angajamentul", iar Ţepeneag îl atacase, explicînd confraţilor săi (nu şi ai mei!) că "gestul" lui Alecu echivalase cu descheierea la prohab, în public. Atenţie, nu am pretins, nu voi pretinde că Petrişor, Paleologu nu vor fi dat note informative, ci voi spune: «Este verosimil…», cunoscîndu-i, ştiind prin ce vămi au trecut - mai ales bietul Petrişor, nelăsat să răsufle nici după 1965, când, dragă-doamne, reintrasem în drepturi, de pe urma "Decretului Ceauşescu". Egoist fiind, "nuanţez" astfel: «Nu am nici un semn (eu folosesc "semn", nu "dovadă") că Petrişor ori Paleologu ar fi divulgat Securităţii cutare taină a mea. Eu nu aveam taine, mă manifestam public, actionam pe faţă. Ştiu: judecata mea nu îi iartă pe cei doi pentru ce vor fi făcut altora. Că pot fi acuzat: «Bine, dar tu faci, în aceste cazuri, ceea ce le reproşai altora: că, deşi miliţieni, securişti notorii, trec cu vederea faptele murdare ale acelora, pentru că le sunt neamuri ori pentru că lor nu le-au făcut vreun

rău…» este adevărat, însă să se ţină seama de faptul că eu vorbesc numai şi numai de "adevărurile" furnizate de CSNAS, adică tot de Securitate! Or ce vine dinspre Securitate nu este de crezut nici atunci când ţi se pare că a scăpat un sfârc de adevăr…

Mi i-a dat doar pe aceştia, ca să-mi închidă gura, să nu mai cer deconspirarea altora - fiindcă mai mult ca sigur: ***unii dintre aceia lucrează, acum, chiar la… CNSAS, cu propriile lor dosare de turnători şi, în pauze, cu ale noastre, victimele lor!***

Pentru pif-ul meu de puşcăriaş, "prada" aruncată câinelui de mine este o pură diversiune şi trebuie să fii o persoană structural inocentă ca Doina Cornea, ca să crezi în "deconspirarea" securizaţilor de către însăşi Securitatea.

Ce lucrătură cu odgonul alb! Şi ce tolomaci(e) unele victime!

Joi 5 mai 2005

Am copiat însemnarea de ieri (Doina-Cornea-E.Uricaru) şi am trimis-o în jur. Ce porcărie diversionistă securistă!

Ieri şi azi frig, ploaie, vânt.

Aseară, pe canalul Arte o emisiune despre sinucideri printre germani, după război.

Mă aşteptam la sinuciderile generalilor, ale unor industriaşi care folosiseră mâna de lucru a prizonierilor de război, ale patrioţilor care nu putuseră suporta înfrângerea Patriei… Nu mă aşteptam să aflu că s-ar fi sinucis - de frica pedepsei - criminalii SS-işti, cei cu sânge pe mâini (şefi de Gestapo, anchetatori, comandanţi de lagăre): indivizii din această categorie nu se sinucid, se ascund în borţi de şobolan, se agaţă de viaţa lor puturoasă, păcătoasă, nedemnă; specia asta de criminali născuţi sau făcuţi supravieţuieşte - la toate comunităţile, în toate timpurile, în toate regimurile teroriste care cad la un moment dat, fiindcă instinctul lor de hienă le spune că învingătorul va avea nevoie de ei - pentru aceeaşi treabă murdară, criminală (nu au făcut aşa americanii, recuperîndu-i pe SS-iştii din zona lor, pe saddamiştii din Irak?; nu aşa au făcut ruşii cu bestiile căzute în labele lor?; nu aşa au fost "reîncadraţi" o bună parte din poliţişti, siguranţişti şi puşi la treabă?).

Surpriză: în documentar a fost vorba de sinuciderile oamenilor simpli, ale ruralilor, mai ales ale femeilor din partea de Est a Germaniei - devenită după război a Poloniei. Ei fuseseră înnebuniţi, înfricoşaţi de propaganda nazistă care zicea că bolşevicii mănâncă copii cruzi, violează toate femeile, ucid pe toţi bărbaţii.

Realizatorii, nefiind la prima lor gafă (prima: titlul emisiu-

nii) ironizează, neagă propaganda nemţească, dar aproape numai-decât furnizează informaţiile:

- un ostaş neamţ în permisie spune cam aşa: «Dacă ruşii ne vor face doar un sfert din ce le-am făcut noi lor - ar fi prăpăd…»

- apare pe ecran tovarăşul de veacuri Ilia Ehrenburg ("spaima fasciştilor", în legătură cu care tata fusese interogat de SSI în lagărul de prizonieri sovietici de la Slobozia-Ialomiţa): în uniformă şi trăgînd din pipă - în ***off***, ni se citeşte "programul" lui: "ostaşul sovietic nu este ostaş sovietic dacă nu ucide până la unul pe nemţii capturaţi; nu e ostaş sovietic dacă nu violează până la ultima nemţoaica…" - cunoşteam ***Evanghelia după Ehrenburg***, din alte documente, am şi pomenit-o în câteva rânduri, ultima oară în **Săptămâna Roşie**. Îmi aduc aminte de un alt film documentar: "amintirile" unui fost general sovietic, participant la "lupta din Prusia Orientală", acum la pensie; acum - desigur - convins că lui şi alor lui nu i se mai poate întâmpla nimic, nu va exista un Nürnberg II: la întrebarea jurnalistului dacă zvonurile răuvoitoare cu privire la tratamentul rezervat populaţiei germane din Prusia Orientală sunt adevărate sau nu… generalul a răspuns: «***Alaghèrcomalaghèr***, cum spuneţi voi, franţujii…» - şi a povestit cum, coloana lui de tancuri trebuia să ajungă cât mai repede la punctul cutare, însă şoseaua era ocupată de refugiaţi, mii de refugiaţi, aşa că - ***alaghèrcomalaghèr***, a trecut cu tancurile peste ei - "nu erau decât nişte nemţi"…

Înapoi la documentar: în satul cutare, unde nu mai rămăseseră decât femei, copii, bătrâni - bărbaţii fiind morţi sau încă pe front - la apropierea ruşilor, populaţia este cuprinsă de spaimă: «Vin ruşii!» - care or să ucidă copii, or să violeze femeile. Singura scăpare - de suferinţe, de umilinţe: să se sinucidă.

Femeile se adună în grupuri, îşi "procură" funii, îşi adună copiii, şi… îşi pun capăt zilelor. Cea mai substanţială mărturie aparţine unei fetiţe care, în acel moment, februarie 1945, avea zece ani şi care, ca prin minune nu murise, deşi avea şi ea ştreangul de gât; agonizînd, asistase la moarte mamei sale, a fraţilor, surorilor, vecinelor, a prietenilor şi colegilor de şcoală. În podul unui şopron. Ea supravie-ţuise, fiindcă tocmai intraseră ruşii în sat, urcaseră în şopron, găsiseră femeile spânzurate - moarte - şi o copilă încă mişcînd. În satul acela fuseseră şi alte "locuri" în care se sinuciseseră femeile - după ce îşi uciseseră copiii.

Fetiţa de atunci, femeia matură din prezent povesteşte un amănunt: femeile în viaţă fuseseră "luate" (citeşte: violate de grupuri de ruşi, multe murind în-timpul, în-urma "luării"). Fetiţa îşi aduce aminte: "după aceea" ruşii îi somaseră pe supravieţuitori (câţiva copii, câteva femei, doi trei bărbaţi invalizi): să adune

morţii şi să-i îngroape, altfel ei dau foc satului!

Ce s-a petrecut în satul acela s-a petrecut în toate localităţile ocupate de ruşi. Femeile şi-au ucis copii întâi, apoi s-au sinucis. De obicei prin spânzurare, dar şi prin înjunghiere, prin otrăvire…

Telespectatorul este liber să se întrebe:

Aveau dreptate propagandiştii nazişti când spuneau ce spuneau despre "căpcăunii", barbarii ruşi?

Aveau. Însă avea dreptate şi acel soldat neamţ în permisie când spunea alor săi că dacă ruşii le vor face lor, nemţilor, numai un sfert din ce le făcuseră nemţii ruşilor în Rusia…

Pentru mine, ca român, mai este un cuvânt de spus:

Ruşii, ajunşi pe pământ german, se răzbunaseră cumplit - total, după "metoda Ehrenburg" - pentru barbariile - cumplite - ale nemţilor pe pământ rusesc. Nu cred că ostaşii sovietici cărora părinţii, prietenii, vecinii le fuseseră arşi cu aruncătorul de flăcări, cosiţi cu mitralierele aveau nevoie de îndemnurile la răzbunare al unui criminal precum Ehrenburg (cu nimic mai prejos decât Goebbels care cerea acelaşi lucru de la nemţii lui). Dar eram adult (ei, da, adult la 9 ani neîmpliniţi) în toamna anului 1944, în Ardeal, când intraseră în satul Gusu din judeţul Sibiu, nu "duşmanii", ci "aliaţii". Şi cum se comportaseră! - chiar dacă Ehrenburg nu le ceruse să le violeze până la ultima pe… românce. Se ştie - acum - că nici unguroaicele nu fuseseră scutite de tratamentul curat-prietenesc al ruşilor - dar să zicem că ungurii - ca şi Românii fuseseră în război cu ei, deci asimilaţi duşmanului…

Dar cehoaicele? - care nu mai aveau ţară din 1938, ocupată fiind de nemţi? Dar polonezele din ţara lor sfâşiată, ştearsă de pe hartă din 1939? Dar bulgăroaicele - Bulgaria nu participaseră, cu armele împotriva ruşilor? Au avut ele (acum vorbim numai despre partea femeiască) parte de alt tratament din partea Armatei Roşii Eliberatoare? Da de unde!

Vineri 6 mai 2005

Azi se împlinesc 28 ani de când am fost liberat din ultima detenţie - de la Rahova. Uite că nu am uitat "aniversările".

(…)

Luni 9 mai 2005

Nu am niciun chef de aniversări. Când "se punea pace", în luna mai 1945, familia noastră se afla în Lagărul de "repatriere" de la Sighişoara - Dumnezeii mamelor lor de aducători de pace! Am lăudat pre Domnul când, în sfârşit, ieşind de acolo, nu am fost urcaţi, ca unchiu-meu Popescu, în trenul fără frâne, direcţia

Vladivostok, vorba tatei. Dar cât am tras-o, chiar ne-"repatriaţi"! O viaţă întreagă - o spun fără teamă că exagerez, ori că de-a dreptul mint. Fiindcă ce "viaţă" a fost aceea a noastră, refugiaţii din Basarabia şi din Bucovina începînd din 24 august 1944? Una de permanentă spaimă-de-"repatriere", la noi mult mai cumplită decât spaima-de-arestare. Părinţii mei au murit (tata în 1967, mama în 1974) fără a fi scăpat, debarasat, liberat de această spaimă. Iar eu… Eu am dat din mâini şi din picioare ca să-mi fac viaţa cât mai trăibilă. Mai luminoasă. Mai fericită. Mai…

SCRISOARE

Către Liviu Antonesei:

Paris 9 mai 2005

În ***Timpul*** nr. 4/2005, pe ultima pagină, în "Sarcofagul de hârtie", semnat: Liviu Antonesei, la "P.P.S." stă scris - citez:

"Pe internet circulă un text al d-lui Paul Goma despre articolul publicat în ***Timpul*** de dl. Gabriel Andriescu. Pentru tot ce a făcut dl. Goma pentru onoarea noastră, nu voi polemiza niciodată cu D-Sa, indiferent ce-ar scrie despre mine. Dar câteva precizări datorez: l. Textul D-lui G.A. nu e necuviincios, pentru că noi nu publicăm aşa ceva. 2. Nu se poate tehnic publica un drept la replică netrimis. 3. Dl. Goma crede că mă mai citesc doar pe mine. Se înşeală, nu mă citesc. Îmi cunosc aşa bine gândurile că m-aş plictisi să le mai şi citesc!"

Voi răspunde, tot pe puncte - după precizarea mea, aceasta:

P.P.S.-ul din ***Timpul*** (aprilie 2005) este primul semn de viaţă pe care îl dă prietenul meu Liviu Antonesei în ultimii opt (nu zece?) ani. Imediat ce a intrat în politică, nu a mai răspuns scrisorilor mele, nu a semnalat primirea lor, iar textele trimise spre publicarea cu care mă obişnuise mi-au fost returate (păstrez 5 /cinci/ plicuri - pentru orice eventualitate). În ultimii 3 (nu cinci?) ani nu i-am mai scris, chiar dacă am primit regulat revista. Am observat: nu au fost semnalate măcar titlurile volumelor mele apărute: **Basarabia**, la Jurnalul literar, **Săptămâna Roşie**… la Vremea, **Din Calidor** şi **Culoarea curcubeului-Bărbosul** la Polirom (**Jurnal 1999-2003** în două volume, la Criterion a apărut abia acum, deci nu am a mă plânge de tăcerea ***Timpului***…).

Aceasta a fost o observaţie nu un reproş: fiecare şef de revistă se poartă cum i-i firea.

Am terminat precizarea, trec la "P.P.S" - pe puncte:

1. Este incorectă - pentru că incompletă - informaţia furnizată de ***Timpul***: "pe internet circulă un text al d-lui Paul Goma despre articolul (…) dl Gabriel Andreescu" - fiindcă:

a. atunci când tu, destinatar al textului în chestiune afirmi: "pe internet circulă un text…", nu spui adevărul: textul cu pricina îţi fusese trimis prin e-mail ***înainte*** de a fi instalat pe internet, deci îl înşeli

pe cititor (şi, în acelaşi preţ pe mine, autor, mă minţi în faţă) când tragi înţeleapta concluziune: "Nu se poate publica drept la replică netrimis";

b. luni 25 aprilie 2005 am trimis prin poştă - cu aviz de primire şi varianta (în fapt: originalul) pe hârtie. De acord: acela încă nu ajunsese la redacţie, pentru a prinde nr. 4 - dar e-mailul da. Aştept numărul următor - până atunci…

2. Afirmaţia: "Pentru tot ce a făcut dl. Goma pentru onoarea noastră…" se cere amendată: "dl. Goma" nu a făcut nimic pentru onoarea lui Liviu Antonesei, dovada: comportamentul său din ultimii zece ani, în general, în special acesta, negrul pe alb din "P.P.S.";

3. În precizarea: "Textul d-lui G.A. nu e necuviincios, pentru că noi nu publicăm aşa ceva" există o… necuviinţă:

(Însuşi) termenul "necuviinţă" nu are ce căuta în acest (con)text: el desemnează purtarea, comportarea, comportamentul cuiva, a unui om şi nu produsul său (textul, ca să nu fie uitat) care poate fi, "cuviincios" - pe dinafară - dar neadevărat pe dinăuntru; poate fi politicos, "convenabil", convenient, în formă, dar în fond: mincinos, nedrept, grosolan, mojic, nesimţit, neam-prost, ofensant, injurios, purtător de grave acuzaţii.

Textul "D-lui G.A. nu este necuviincios", explică autorul P.P.S.-ului, dînd de înţeles că cel care respectă convenienţele sociale, gazetariale, scriitorale, condeierul care nu atacă brutal, care nu "înjură" (ca alţii…), acela este un publicist cuviincios; acela (textul) este publicabil în ***Timpul***; fiindcă el - textul - este bun, şi, cuviincios fiind, în mod necesar este şi adevărat, el nu vehiculează neadevăruri…

Concepţie despre cuvântul scris (acela care, dacă este exprimat… cuviincios, este musai şi adevărat) proprie holocaustologilor noştri iubiţi-şi-îndrăgiţi: R. Ioanid, Shafir, Oişteanu, Al. Florian, Volovici, A. Cornea… Ei o folosesc cu metodă, după notiţe luate la cursuri de perfecţionare; ei au ajuns să ştie că nişte cititorii neinstruiţi, inocenţi (chiar dacă la rându-le fac pe publiciştii ca V. Ciobanu şi V. Gârneţ, contraforţi nădejdici), impresionaţi de "ton", îşi vor spune că el face muzica - iar acea muzică va fi în mod necesar şi… adevărată; şi îl vor crede pe R. Ioanid! Or nu totdeauna tonul face muzica: dincolo de perdeaua de fum a "cuviincioşeniei", discursul unui R. Ioanid este mincinos, fals-falsificator al adevărului istoric, încărcat de ură împotriva ***goi***-ului român pe care el şi ai săi încearcă să-l re-reeduce la un Piteşti Bis, pentru a ajunge să rostească în somn, cu ochii albi: «Da, sunt vinovat că am ars evrei în Transnistria! Da, sunt vinovat de antisemitism şi sunt gata să plătesc oricât pentru a mă răscumpăra!» Un astfel de produs-industrial - semnat de R. Ioanid, dar şi de Shafir, de Oişteanu, de Al. Florian…- este totdeauna ambalat în cuviincioşenie, în politeţe gazetărească, în convenabilitate (ca între oameni civilizaţi, nu?), însă conţinutul nu-şi poate ascunde… filistinismul (termen pe care părinţii lor ni l-au vârît pe gât, odată cu marxism-stalinismul - nu-i aşa, Al. Florian?), este, nu doar ne-cuviincios, prin neadevărurile aruncate nouă în obraz, nu doar trivial, chiar pornografic, prin scop - măsurabil în miliarde de dolari - ci de-a

dreptul criminal prin calomniile, anatemele, ameninţările cu «Ordonanţa, Ordonanţa!».

Un astfel de discurs - monolog, nu parte a unui necesar dialog - rămâne ceea ce este, nu ceea ce pare: ordin, diktat, pură secreţie otrăvită a komisarului enkavedist care fusese(ră), nu doar taţii, ci şi mamele lor, vreme de decenii.

După indicaţiile-preţioase al holocaustologilor susnumiţi textele semnate de G. Andreescu, în care sunt acuzat de "antisemitism" de "antiamericanism" sunt profund necuviincioase prin reaua-credinţă, prin neadevărurile scrise cu seninătate deconcertantă. Este adevărat, Liviu Antonesei are, de la o vreme, o altă viziune asupra vieţii şi a limbii române - ceea ce nu garantează că este şi… cuviincioasă acea viziune.

Cât despre legătura dintre "cuviinţa" textului care a provocat tentativa mea de drept de replică şi… faptul că "noi nu publicăm aşa ceva" (precum si întregul punct 3),…… îi las pe cititorii revistei ***Timpul*** să judece.

Oricum, este dovedit: Liviu Antonesei nu a citit nici acum textul lui G. A., ce să mai vorbim de al meu - cel care circulă pe internet…

În aşteptarea publicării răspunsului meu (trimisul prin poştă), în numărul 5 al revistei…

Paul Goma

Marţi 10 mai 2005

Aseară am terminat şi expediat prin e-mail vreo 15 exemplare din Scrisoarea către Liviu Antonesei.

Acum pregătesc un teanc din textele mele recente, începînd cu Plângerile… - pentru Mihai Prepeliţă, care mi-a cerut "ceva" de publicat.

În aceste zile festiviste în care la Moscova, la Berlin au fâlfâit steaguri roşii, s-a defilat cu portretele lui Stalin şi tot la Moscova unde au fost aclamaţi "de toată populatia Capitalei sovietice" (apud tilivizia israeliană) baschetbaliştii de la Macabi, câştigători ai Cupei… - în această sărbătoare pe uliţa lor, generală, o umbră aruncată asupra Holocaustului: în Franţa iar se discută despre sclavagism, despre negri, despre africani…

Ce injustiţie, ce catastrofă! Să nu se vorbească chiar tot timpul, chiar tot timpul despre Holocaust? Să fie stricată nunta perpetuă cu fleacuri ca acele catastrofe-trecătoare: ale armenilor, ale rwandezilor, ale cambodgienilor, ale cecenilor, ale tibetanilor? Ale ucrainenilor, ale "modovenilor" (cum aşa: doar evreii noştri dragi nu s-au atins de niciun fir de păr din capul basarabenilor-bucovinenilor; nici în timpul retragerii, din Săptămâna

Roşie, nici din acel an de dominaţie bolşevică: 28 iunie 1940-iulie 1941, şi nici după martie 1944, când s-au întors "naşi" - "ai noştri", pe ruseşte…). Inadmisibil! Vor trebui luate măsuri urgente de redresare a situaţiei, a competiţiei victimare (am tradus strâmb, incorect, în româneşte din franţuzeşte)!

Dacă nu săptămâna asta, atunci de luni 16 mai va începe re-ofensiva pentru re-intronizarea Holocaustului ca singurul genocid planetar.

Miercuri 11 mai 2005

Mircea Stănescu mi-a trimis o Scrisoare a lui Vasile Paraschiv - el a răspândit-o prin internet, a trimis-o direct lui L. Antonesei, pentru ***Timpul*** şi m-a rugat să o pun şi eu în "traista săraculuí" - ceea ce şi fac:

Dragà Domnule Goma,

Iatà o scrisoare a lui Vasile Paraschiv, trimisà mie de acesta, pe care la propunerea mea a acceptat sà o facà publicà. Drept pentru care am cules-o si retrimis-o.

I-am trimis-o si lui Liviu Antonesei, la „Timpul". Astept ràspunsul.

Ar putea avea si ea loc in traista Dvs. a sàracului?

Cu drag,

Mircea.

Are:

Vasile Paraschiv
Scrisoare càtre tineretul României

Numele meu este Vasile Paraschiv, sunt luptàtor pentru drepturile omului, alàturi de scriitorul Paul Goma, si pentru sindicate libere în România.

Am fost singurul om din România care a vàzut în ruperea sindicatelor de sub controlul si conducerea Partidului Comunist Român singura cale legalà la ora aceea, de a crea sindicate libere în România, si apoi de a înlà-tura dictatura comunistà din România fàrà vàrsare de sînge.

De aceea, sub influenta evenimentelor din Polonia, Ceausescu a promis poporului, la începutul anului 1971, cà în luna aprilie va avea loc în România un congres al sindicatelor care vor làrgi aria drepturilor si libertàtilor sindicale, si va schimba rolul sindicatelor, acela de curea de transmisie a partidului, deoarece partidul nu mai are nevoie de o asemenea curea de transmisie pentru a sta de vorbà cu muncitorii. Acest lucru Partidul îl face direct si oricînd are nevoie, spunea Ceausescu atunci.

Am profitat de aceastà declaratie a lui Ceausescu, si la 3 martie 1971 am trimis o scrisoare CC al PCR si conducerii UGSR, cu 11 propuneri, care prevedeau drepturile si libertàtile sindicale pe care le au sindicatele noastre astàzi, si am cerut conducerii partidului si UGSR-ului ca – dacà partidul doreste cu adevàrat si în mod sincer liberalizarea vietii sindicale din tara noastrà – sà punà în discutia congresului din aprilie aceste 11 propuneri, sà le adopte si sà le aplice apoi în practicà.

Ràspunsul Partidului Comunist Român a fost o nouà arestare si internare a mea cu forta într-un spital de nebuni, si apoi izolarea mea completà fatà de colegii de muncà si de societate.

Eu nu m-am làsat însà intimidat si am continuat lupta cu Partidul Comunist Român, cu Securitatea si Militia din România.

Astfel, am trimis cîteva scrisori la Europa Liberà, în care criticam regimul, si am semnat scrisoarea deschisà adresatà de scriitorul Paul Goma Conferintei post-Helsinki de la Belgrad, din 1977, în care se aràta cà în România nu sunt respectate drepturile omului.

Din nou am fost arestat chiar din locuinta scriitorului Paul Goma, dus la sediul Militiei din Bucuresti, Cartierul Drumul Taberei, unde mi s-a cerut sà dau o declaratie în care sà aràt cà îmi retractez semnàtura pusà pe scrisoarea lui Paul Goma adresatà Conferintei post-Helsinki de la Belgrad.

Am refuzat sà dau o astfel de declaratie, si pentru acest motiv am fost bàtut, torturat si maltratat pînà la pierderea cunostintei, si apoi, a doua zi, din nou am fost internat cu forta pentru motive politice la Spitalul de nebuni de la Sàpoca, jud. Buzàu, Sectia a II-a. Dacà la sediul Militiei din Bucuresti am vàzut moartea cu ochii, în mîinile ofiterilor de Securitate si Militie, la Spitalul Sàpoca, Sectia a II-a, jud. Buzàu, am vàzut iadul pe pàmînt.

Dupà eliberarea din Spitalul Sàpoca, mi-am continuat activitatea profesionalà la I.A.M.C.-Otopeni si am povestit tuturor muncitorilor de la locul meu de muncà ce mi s-a întîmplat timp de o lunà si jumàtatea, cît am lipsit de la serviciu. Muncitorii s-au oferit sà mà ajute, dar sefii lor directi – ing. Mihai Andrei, maistrul Tutuianu Ilie si maistrul Marica Gheorghe – i-au sfàtuit sà-si vadà de treaba lor, càci s-ar putea întîmpla sà ràmînà fàrà serviciu sau chiar sà le ràmînà copiii pe drumuri.

În aceste conditii, colegii mei de muncà nu m-au mai putut ajuta. Eu am continuat lupta împotriva dictaturii comuniste din România si mai hotàrît decît pînà atunci.

La 5 august 1977 am fost pàlmuit de directorul întreprinderii I.A.M.C.-Otopeni, Antonescu Nedelcu, îmbrîncit si dat afarà cu forta din adunarea generalà a oamenilor muncii, de fricà sà nu cumva sà iau cuvîntul si sà apàr drepturile si interesele muncitorilor.

Fiind complet izolat de colegii mei de muncà, de lume si de societate, si lipsit total de cel mai elementar drept al meu, dreptul de a vorbi si de a-mi exprima pàrerea în mod public, am cerut pasaport sà plec în Occident, dar nu pentru a ràmîne definitiv acolo, ci pentru a vorbi în mod liber, dupà care sà mà întorc si sà-mi continui activitatea profe-

sionalà la vechiul meu loc de muncà.

Securitatea îmi dà pasaportul solicitat în 24 de ore, crezînd cà si eu sunt la fel ca ceilalti cetàteni care cereau pasaport sà facà o excursie în Occident si apoi refuzau sà se mai întoarcà acasà, cerînd reîntregirea familiei acolo. Dar Securitatea s-a înselat cînd a crezut cà si eu sunt la fel ca ceilalti cetàteni, pentru cà nu am plecat în Occident cu gîndul sà ràmîn acolo, ci ca sà vorbesc în mod liber, pentru cà în România nu era posibil acest lucru.

Astfel, ajuns la Paris la 27 ianuarie 1978, am tinut prima mea conferintà de presà la 6 februarie 1978, în care am aràtat folosirea psihiatriei în România ca armà de represiune politicà, dînd exemple concrete din viata mea si a prietenilor mei.

Apoi, am acordat presei franceze si stràine, si corespondentilor postu-rilor de radio Europa Liberà, Vocea Americii, BBC, Deutsche Welle si altele, mai multe interviuri critice la adresa regimului comunist din România.

Am cunoscut si am avut convorbiri directe cu toti liderii celor patru mari centrale sindicale din Franta, cu reprezentantul sindicatelor americane pentru Europa, George Meany si ale altora, càrora le-am aràtat conditiile grele de viatà si de muncà ale muncitorilor si intelectualilor din România, lipsiti de cele mai elementare drepturi si libertàti democratice si sindicale, si am ajuns cu ei la un punct de vedere comun: sàse organizeze o conferintà de presà, la 18 aprilie 1978, sub auspiciile celor patru mari centrale sindicale din Franta, în problema sprijinirii muncitorilor din tàrile din spatele Cortinei de Fier în organizarea de sindicate libere în tàrile lor.

De asemeni, m-am supus reexaminàrii unei comisii medicale de contraexpertizà formatà din 8 medici specialisti în psihiatrie, cu renume international, care sà stabileascà dacà faptele pe care le-am sàvîrsit sunt sau nu sunt lipsite de discernàmînt, asa cum au stabilit ofiterii de securitate si medicii psihiatri din România, aserviti în totalitate Securitàtii.

În urma acestei examinàri, medicii psihiatri francezi m-au felicitat pentru preciziunea si modul riguros exact în care am ràspuns la întrebàrile lor dificile, timp de 8 ore, si pentru lupta pe care o duceam în România pentru a fi salvgardat accesul la cuvîntul liber, asa cum înteleg psihiatrii francezi libertatea.

Fiind atinse la Paris toate aceste obiective stabilite la plecarea din tarà, la 27 aprilie 1978 m-am urcat în tren si am plecat spre casà.

Directorul postului de radio Europa Liberà, Noël Bernard, m-a invitat sà fac o vizità la sediul postului de radio de la München, unde i-am acordat un interviu care a fost difuzat pe post în aceeasi searà.

Dimineata m-am urcat în tren si mi-am continuat càlàtoria spre casà. Ajuns la granità, la Curtici, am fost dat jos cu forta din trenul cu care veneam de la Paris de càtre ofiterii de Securitate sau de gràniceri si urcat în altul, tot cu forta, care mergea în sens invers. Si astfel am fost expulzat din tarà, la 30 aprilie 1978, pentru ceea ce am vorbit în mod liber la Paris.

Ajuns înapoi la Viena, i-am anuntat pe directorul postului de radio Europa Liberà, Noël Bernard, si pe prietenii mei de la Paris cà regimul comunist m-a expulzat din tarà, iar acestia au anuntat sindicatele franceze; si sindicatele franceze, la rîndul lor, au anuntat organizatiile sindicale internationale, cum ar fi Organizatia Internationalà a Muncii (si altele).

Cu totii am început un adevàrat bombardament cu scrisori si telegrame de protest la Ceausescu si la UGSR, cerîndu-le sà dea dispozitie sà mi se permità sà vin acasà, lîngà familia mea, si sà-mi reiau activitatea profesionalà la acelasi loc de muncà pe care l-am avut la plecarea în stràinàtate.

Sub presiunea organismelor internationale Ceausescu a fost nevoit sà dea dispozitie sà mi se permità sà intru în tarà, si la 9 iulie 1978 am sosit acasà, iar a doua zi mi-am reluat activitatea profesionalà. Si o datà cu ea si activitatea politicà de înfiintare a Sindicatelor Libere ale Oamenilor Muncii din România. Iar ca urmare a acestei activitàti, la 28 mai 1979 am fost pentru prima datà ràpit de pe stradà de teroristii români cu epoleti albastri (ofiterii tineri de Securitate), care m-au bàgat cu forta într-o masinà Dacia 1300 si m-au dus în Pàdurea Pàulesti de lîngà Ploiesti, unde m-au torturat si maltratat în mod bestial pînà cînd mi-am pierdut cunostinta. M-au làsat acolo mai mult mort decît viu, în mijlocul pàdurii, pe o saltea de frunze, iar ei au fugit.

La 14 mai 1987, am fost ràpit din nou de pe stradà, dimineata, la ora 6,30, cînd mà îndreptam spre locul meu de muncà, si m-au dus într-o cabanà situatà în altà pàdure, dincolo de barajul Paltinul de lîngà Cîmpina. Acolo, sub amenintarea cu moartea prin înjunghiere cu niste cutite (sisuri) – pe care le aveau în mînà si cu care spuneau cà mà vor tàia bucàtele si mà vor arunca în barajul alàturat, la 18 m adîncime, sub apà, drept hranà pentru pesti – teroristii romîni cu epoleti albastri au smuls de la mine un asa-zis „angajament” de loialitate fatà de ei si de Partidul Comunist Român, „angajament” pe care l-am acceptat si l-am semnat doar pentru un moment. Ca sà scap din mîinile lor cu viatà, sà tràiesc si sà povestesc la toatà lumea practicile si metodele de represiune ale Partidului Comunist Român si ale Securitàtii din România.

„Angajament” pe care nu l-am respectat cu nimic, niciodatà, motiv pentru care la 22 martie 1989 am fost din nou arestat de pe stradà, fàrà nici un motiv, de càtre organele Militiei orasului Ploiesti, si dat în primire membrilor aceluiasi grup terorist de comando în frunte cu asa-zisul „Ionescu”, care la 14 mai 1987 au smuls de la mine asa-zisul „angajament”.

M-au dus din nou în aceeasi cabanà (unde m-au dus si la 14 mai 1987), m-au torturat si m-au maltratat ràu, m-au bàtut cu pumnii la fatà, în stomac si în ficat, cu sàculetii de nisip în cap si cu bastonul de cauciuc la tàlpile picioarelor, pînà cînd lesinam si càdeam în nesimtire pe banca pe care sedeam legat cu càtuse si prins cu cîte un cablu de otel de fiecare mînà. Apoi aruncau pe capul meu o gàleatà cu apà rece si mà làsau asa pînà seara sau dimineata, cînd supliciul începea din nou. Si tot asa, de douà ori pe zi, seara si dimineata, timp de 7 zile si 7 nopti,

fàrà apà si mîncare.

Într-o zi, ca sà fie si mai siguri cà în cîteva zile voi muri, m-au si iradiat, apoi m-au dus si m-au internat din nou într-un spital de nebuni, de la Voila-Cîmpina, ca sà mor acolo de moarte „naturalà", nu în mîinile lor, ei neavînd nici o vinà. Dar Dumnezeu a vrut sà nu mor si sà tràiesc sà và povestesc si dumneavoastrà astàzi, tineretului din toate scolile si facultàtile din România, prin ce am trecut noi, generatia pàrintilor vostri, si ce pret a trebuit sà plàtim noi pentru ca dumneavoastrà sà tràiti, sà munciti si sà învàtati carte astàzi, în scolile si în facultàtile din România, în conditii de libertate si democratie, care sunt tot atît de necesare unei vieti normale ca si aerul pe care-l respiràm.

În completare, as vrea sà pomenesc si numele lui Alexandru Nagy din Satu Mare si pe cel al prof. Niculae Dascàlu din Bucuresti, care au luptat si au suferit si ei, fiind expulzati din tarà pentru cà au înfiintat primul Sindicat Liber al Oamenilor Muncii din România – S.L.O.M.R. – în februarie 1979.

26 martie 2005

Bietul Paraschiv. Cât a pătimit… Şi o trage, în continuare după 15 ani de la "revoluţie". El, care a pus un umăr - şi câteva picături de sânge - la clătinarea Edificiului Comunist, a avut parte de dispreţ, de dare-la-o-parte, de: «Cine eşti tu, mă, care vii să ne strici nunta cu dar a noastră, a revoluţionarilor-cu-diplomă?». El, care a luptat "din ilegalitate" pentru sindicate libere a fost alungat de "sindicaliştii" bolşevici şi de cuscrele lor (ce să mai vorbim de cumnate - eh, cumnata şi la sindicalistul post-revoluţionar, altfel securiz' d-al nuăstru, dîn bobuor…)

Joi 12 mai 2005

Dârdoră mare la Uniunea Scriitorilor. Se agită şi Prelipceanu care cică ar fi fost rugat de colegi să fie el vizir… Ca şi cum singura bubă a breslei ar fi Uricaru… Ce mizerabilitaţie! Ce automistificaţie - scriitorii dâmboviţelini sunt incapabili să vadă mai departe de - adevărat: necesarele "revendicări" de breaslă - , dar nu şi ceea ce ar preface un autor-de-cărţi carpatin într-un scriitor ***normal***.

Bietul Breban: va fi silit să o ia de la cap cu manevrele pentru intronizarea unui preşedinte plăcut inemii sale - cel mai plăcut fiind însuşi Nicolae, dar-însă-totuşi…

Vineri 13 mai 2005

Azi se împlinesc 38 ani de când Ana şi cu mine convieţuim (împreună - parcă era un titlu de film, pleonastic).

S-a întors Violeta Griţcan de la Chişinău, mi-a adus un superb album cu judeţul Orhei şi mi-a împrumutat două cărti: una a lui Iurie Colesnic despre Stere, cealaltă o mărturie despre rezistenţii basarabeni.

Tot azi Valentin Protopopescu a publicat în ***Ziua*** o cronică la **Jurnale 1999-2003**. Se ocupă cu precădere de "analizele" mele asupra războiului din Jugoslavia împotriva kosovarilor şi cel din Irak. V.P. se arată în oarecare acord cu mine… Regretul meu fiind - dacă tot a citit Jurnalele şi a aflat ce cred eu (de pe podişca morometelui) despre războaie: că nu a scos în evidenţă subiectivitatea mea feroce în privinţa războiului şi mai cu seamă efectul: alungarea de acasă a acăseanului (locuitorului), fabricarea categoriei umane a nefericiţilor refugiaţi - de oriunde, oriunde. A doua - nu obiecţie, ci regret-dorinţă: când a vorbit de războiul din Irak să fi re-subliniat, apăsat, pe urma mea - ori să se fi declarat în dezacord! cu "teoria" mea potrivit căreia tragedia de la 11 septembrie nu a fost decât consecinţa politicii imbecile, criminale americane de susţinere a Israelului în "cruciada" (sic) împotriva arabilor - mai ales accentuînd suferinţele de neimaginat ale palestinienilor. Cu atât mai vârtos cu cât în prezent este, nu discutată, ci impusă chestiunea ***întoarcerii refugiaţilor palestinieni*** de pe unde fuseseră izgoniţi: Liban, Iordania, Siria, Irak, Egipt, "lege" susţinută nu doar de prostitul-fulgerător Finkielkraut, ci şi de limbricul Arnold (sau Arnauld?) Klarsfeld (fiul lui Beate şi Serge), cel care a făcut şase luni de armată în Israel - şi nu a păţit nimic de la statul francez al cărui cetăţean este! Că, dè, în Franţa "antisemită" există nu doar "excepţii culturale", ci şi etnice, funcţionînd numai în privinţa evreilor: ei nu sunt consideraţi trădători de patrie atunci când - deşi declaraţi inapţi în Franţa, îşi fac… serviciul militar în Israel - iar acolo, de la un baraj apartheidic (cum dracu să-i spun!), în uniformă israeliană, cu boneta cochet pliată şi băgată sub epoleţi, declară televiziunii (franceze!) că Franţa este cea mai antisemită ţară din Europa (dar România, ţară natală a lui tată-său?), că el este un "om al păcii" - pace care se va obţine abia atunci când palestinienii vor accepta ne-întoarcerea în tara lor, pe pământul lor (orb fiind Klarsfeld junior, nu băga de seamă că fiind filmat la acel baraj, telespectatorii ar putea vedea cum femei, bătrâni, elevi - palestinieni - aşteaptă bunul plac al vânjoşilor soldaţi ai Ţahalului, ca să… "treacă dintr-o parte a satului în cealaltă; ori din satul acesta în celălalt…)

Ce nesimţiţi, israelienii! Ce neomenoşi! Ce rasişti! Ce anti-***goi***!

Articolul lui V. Protopopescu - am să-l trec aici, în jurnal,

mai încolo, deocamdată mă opresc la scandalul Uricaru. Nu îl voi re-povesti, ci voi reproduce un comentariu din ***Ziua***, iar ca bombonică (pe colivă…) un contra-comentariu de pe Forum:

Breban presedinte interimar la USR

Dupa ce miercuri, in sedinta Consiliului Director, presedintele Uniunii Scriitorilor din Romania a anuntat ca nu va mai candida pentru aceasta functie la conferinta USR din 17 iunie (intentie pe care o facuse publica si in interviul acordat Brindusei Armanca si publicat in ZIUA de ieri), Eugen Uricaru si-a depus joi demisia in mainile vicepresedintelui Nicolae Breban.

"Mi-a prezentat demisia astazi, pentru ca e abatut, se simte coplesit de atacuri pe care le considera nefondate", a declarat in exclusivitate pentru ZIUA actualul presedinte interimar Breban, care, dupa spusele sale, a incercat timp de o ora sa-l convinga pe Uricaru sa nu renunte la functie. "Nimeni, nici o uniune de creatie, nici un artist n-a fost atacat asa cum a fost Uniunea si scriitorii, statutul de scriitor. Nu stiu daca eu voi candida ca presedinte, dar voi organiza conferinta din iunie si vom discuta acolo despre ceea ce a facut in ultimii patru ani USR, pentru ca a facut foarte multe, chiar daca asta nu s-a vazut in presa", a adaugat Nicolae Breban.

In ciuda discutiilor aprinse despre colaborarea lui Eugen Uricaru cu Securitatea si, in general, despre relatiile scriitorilor cu fosta politie politica, la conferinta USR aceste lucruri nu vor face un subiect de discutie. "Voi incerca salvarea acestei uniuni, despre care putina lume stie ca traieste din chiria unui cazino. Subiecte ca cele despre care vorbiti nu ne intereseaza. Nu ne intereseaza ca Eminescu bea sau ca Blaga era balbait, ne intereseaza valoarea, cine au fost ei ca scriitori." Confruntat cu un exemplu diferit, Louis-Ferdinand Celine si colaborarea acestuia cu nazistii, Nicolae Breban crede ca: "si Celine e repus acum in drepturi. Am spus intotdeauna ca Eugen Uricaru e un foarte bun scriitor, care a initiat si condus cea mai curajoasa revista de pe vremea comunismului, "Echinox"-ul. Ca scriitor, a avut o viata exemplara, iar pentru ca cineva sa poata contrazice asta, trebuie sa aduca probe materiale. Nu vorbe ale unor fosti securisti sau informatori. Sper ca CNSAS sau cine considera ca are asemenea dovezi sa vina sa le-arate, negru pe alb."

In legatura cu scrisoarea deschisa trimisa de Nicolae Prelipceanu membrilor Consiliului Director - si publicata, in exclusivitate, in ZIUA de ieri -, presedintele interimar spune ca aceasta contine si cateva lucruri adevarate, de care insa e responsabil si Prelipceanu: "E de patru ani membru in Comitetul Director, e si vina lui. Putea sa spuna ce avea de spus de fiecare data cand se reunea comitetul. E o scrisoare grosolana."

Scriitorul Eugen Uricaru, care detine si alte functii de conducere, in Ministerul Afacerilor Externe si la postul Cultural al Radiodifuziunii Romane, a fost deconspirat de mai multa vreme de Consiliul National

pentru Studierea Arhivelor Securitatii ca fiind informator, sub numele de cod "Udrea", in dosarul de urmarire al disidentei Doina Cornea. In acelasi timp, Uricaru a primit, tot de la CNSAS, o dovada care atesta ca nu a facut politie politica. El neaga de la inceputul scandalului legatura cu dosarul Doinei Cornea, pe care sustine ca n-a cunoscut-o, desi locuiau amandoi, in acea perioada, in Cluj, avand activitati tangente in cadrul universitatii de acolo. Eugen Uricaru nu a putut fi contactat ieri pentru a comenta decizia de a-si da demisia.

I. POPOVICI

(Forum)

De la: GICA CONTRA (...@hotmail.com)
Data: 2005-05-13 02:38:00 , IP: 206.194.127...
DECE DOMNILOR?
CUM ESTE POSIBIL CA ACEST INDIVID SA FIE ALES CHIAR SI INTERIMAR CA OMUL PRIM AL USR-ULUI? CE FACI DOMNULE TANASE STELIAN? DAR DUMNEATA DOMNULE MANOLESCU? DINESCU CE FACI DOMNULE DORMI?
ACEST INDIVID A FACUT PARTE DIN MAI MARII DE LA GUVERUL LUI CEAUSESCU. A FUGIT IN FRANTA SI APOI A REVENIT CU COADA INTRE PICIOARE LOVIND INSA IN STINGA SI IN DREAPTA PENTRU A FI RABILITAT. A LOVIT IN PAUL GOMA. DA. ATIT EL CIT SI GENERALUL PESITZA. "II VOI TRAGE O PALMA MORALA LUI GOMA" ZICEA CINDVA. DEUNAZI SE OFERISE SA II FACA ROST DE SERVICIU SI O CAMERA LUI GOMA LA AUZUL, NECONFIRMAT PE ATUNCI DAR CONFIRMAT NEGATIV, CA SCRIITORUL S-AR REPATRIA. GOMA STIE TOTUL DESPRE ACEAST OM FARA COLOANA VERTEBRALA.
ACUM INTELEG SI MAI BINE SENSUL CUVINTELOR LUI IISUS CRISTOS CARE SPUNE LA UN MOMENT DAT CA "CEI CU CARTE MA VOR TRADA." ASTIA SINTETI DOMNILOR DE LA USC SI CINDVA VETI FI TRASI LA RASPUNDERE DE BANII FACUTI PE VREMEA LUI PINGELICA SI APOI MANIPULARILE DE DUPA 89. AU STIUT EI CA NU TREBUIE PROCLAMATIA DE LA TIMISOARA PUNCTUL OPT. ASTAZI ERAM O ALTA ROMANIE NU PLINA DE LICHELE.

Iar eu nu mai am nimic de adăugat.

Probabil luni de zile vom avea parte de astfel de “frământări”: se zbat scriitorii români ca peştii pe uscat; “se bat”, vorba Getei Dimisianu cea care “se bătea” când cu Vasile Nicolescu, bestia cenzoare, când cu Paler, eternul bolşevic făgărăşean, chiar şi cu bietul Paleologu (ispăşind păcatul informatorismului); astfel “dezbat” ei soarta ţărişoarei şi a iubiţilor ţărişoreni-cititori. Dacă aş avea chef să mă amestec în lăturile lor

puturoase, aş… - dar cum m-a covârşit greaţa (dacă n-am avut prilejuri de greaţă/în viaţă…), mă abţiu, vorba tovarăşilor ***lor*** de ieri, deveniţii domnii - ***lor*** - de azi. Deşi mă mănâncă limba, mă ţopăie cheful de a le zice vreo două, atât gazetarului - care face apropiere între "cazul Céline" şi "cazul Uricaru" (când nu poate exista o paralelizare: Céline a păcătuit în public, prin scrierile sale, tipărite, difuzate, pe când Uricaru "al nostru" (ba al lui Breban, al lui Buzura - şi al lui Secu'), a "lucrat" în taina turnătoriatului-rezistenţei-prin-cultură, deşi nu va fi fost un simplu informator, ci mult mai important în rang (nu în grad). Iar cultul Breban dă din cap şi aprobă: "da, şi Céline e repus acum în drepturi…" - ***când***, ***acum***, romancier- român-de-veacuri? Dar Céline a fost "repus în drepturi" acum o jumătate de secol, pentru crima de colaborare cu inamicul, altfel zis: vindere de ţară, nu pentru niscai vindere-de-frate ca "micuţa greşeală" a turnătorului Uricaru, apărat de agentul de influenţă Breban.

Ah, ce duet aş rage - nu: "trage" - dimpreună cu Dan Petrescu! Fireşte, nu suntem de acord în multe şi mărunte… amănunte, dar în chestiunile esenţiale - mai ales în idiosincrazii - parc-am fi gemeni!

Paregzamplu, l-am lua la trei-păzeşte pe Breban pentru programul congresului apropiat - în care, zice el, nu se va discuta despre ***asta***.Cum aşa: "nu despre ***asta***"? Dar ***asta*** a devenit - acum, când s-a înălţat puţin capacul de pe tineta numită "Uniunea Scriitorilor Români", şi au început a se afla despre "pactul diabolic", vorba lui Pintilie, cum ar veni: colaborarea cu Organa Măsii. Căci ce-şi va fi zis el, scriitorul la român - a, nu, cel care arestat, torturat, ca să nu moară acolo, zice : «Da…» - ci individul liber, "scriitorul îndrăgit", cel care, pentru un paşaport cu mai multe ieşiri-intrări (ca Breban, ca Hăulică, ca Baconsky, ca Blandiana, ca Sorescu…- i-am luat în seamă doar pe scriitori, nu şi pe universitari, măgarii /dar universitărițele, măgărițele!): acesta o vinde şi pe nevastă-sa şi pe mă-sa, "solicitînd" în schimb… să nu se audă în jur că el a primit această sarcină.

Ei, da. Însă eu nu voi fi prezent la "Congres" sau ce-o fi, la intronizarea lui… Breban ca preşedinte plin. Şi chiar de m-aş afla în Bucureşti - aş intra de bună-voia mea în cocina aceea? Doar dacă sunt masochist şi doresc pe la nări odoare-aromitoare de porc: atunci caut o porcăreaţă autentică, nu cea duhnind a cadavre: "Uniunea Scriitorilor".

Goma si razboiul

Aparitia ultimelor jurnale semnate de Paul Goma, cele care acopera perioada 1999-2003, concentrate in doua masive volume editate la Criterion Publishing Bucuresti in 2004, ne dezvaluie, intre

multe altele, un extraor-dinar comentator de razboi. Fireste ca "rafuia-la morala" cu mai toata suflarea literelor noastre a scriitorului roman domiciliat la Paris, unde se afla in calitate de refugiat politic din 1977, continua neobosit. Fireste ca Paul Goma isi reia pana la saturatie, pana la tocire, diatribele la adresa confratilor lui, scriitorii mioritici, cei care, "rezistand prin cultura", au analfabetizat moral, civic si politic aceasta natiune. Fireste ca autorul "Bonifaciei" vitupereaza contra organului securistic, se pare nemuritor si dupa mascarada din decembrie '89, organ pe care il considera vinovat pentru intreaga decadere morala si sociala a romanimii actuale. Si fireste ca noile sale pagini de jurnal, peste 1200 la numar, sunt scrise cu o retorica supla, pe care as numi-o "a exasperarii".

Noutatea frapanta a insemnarilor lui Goma, din punctul meu de vedere, consta insa in judecatile pe care scriitorul le formuleaza asupra ultimelor doua razboaie internationale semnificative: conflictul din Kossovo si cel din Irak. Cat priveste "sfanta lupta a sarbilor" pentru prezervarea "leaganului originar de la Kossovopolije", minciuna nationalista patenta, bine sustinuta si de celebri jurnalisti damboviteni, este demontata cu atentie de diarist. Intai, nu slavii au stapanit tinuturile cu pricina, ci illyrii, stramosii albanezilor de azi, prezenti pe teren cu un mileniu si mai bine inaintea sarbilor - asta, in masura in care argumentul istoric are vreo valoare astazi. Apoi, nu e nimic "sfant" intr-o lupta a terorismului de stat, cea practicata de Belgradul lui Milosevici, atunci cand populatia civila albaneza este izgonita, infometata, dezpatriata si ucisa in lagar. Iar "terorismul" UCK, fara a putea fi justificat, trebuie inteles ca o reactie de aparare civila impotriva agresiunilor sistema-tice si etatice ale sarbilor milosevisti incepute in 1989, cand autonomia kossovarilor, anticonstitutional, a fost retrasa regiunii amintite.

In ceea ce priveste razboiul irakian, cel de-al doilea, care s-a soldat cu descaunarea dictatorului Saddam, Paul Goma adopta pozitia oficialilor francezi, cei care, alaturi de belgieni si de germani, au refuzat participarea la un conflict nu suficient de bine definit in premizele sale de administratia republicana a presedintelui Bush jr. Disidentul roman reaminteste ca nici pana in zilele noastre "strategii" yanchei nu au putut proba convingator existenta armelor de distrugere in masa construite de tartorul saddamit. Goma considera ca altele au fost ratiunile razboiului, de pilda interesele strategice americane in zona Golfului, interese legate de imensele rezerve petroliere. Cat priveste "terorismul" intretinut de Bagdad si sponsorizarea militantilor Al Quaeda de catre Saddam, nu exista gogorita mai mare - afirma Goma. Saddam Hussein a fost un dictator sangeros, un terorist al propriului popor, dar nu s-a ilustrat niciodata ca un fanatic religios ori ca un luptator pentru universalitatea cauzei arabe. Asa ticalos cum era, el reprezenta un factor de stabilitate in zona, in timp ce situatia post-saddamita ridica mari semne de intrebare relativ la gestionarea ei de catre un guvern democratic irakian. Pentru moment, turbulentele nesfarsite confirma aceasta ipoteza. In fine, terorismul arab are cauze mai profunde, iar contextul palestinian reprezinta indubitabil una din sursele

lui fundamentale. Iata o grozava tema de medi-tatie pentru administratia Bush jr. in viziunea plauzibila a lui Paul Goma.

Valentin PROTOPOPESCU

(FORUM)

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-12 23:59:43 , IP: 207.200.116...
Eu m-am ferit sa scriu cind era vorba de Goma Imi pare rau ca a trebuit sa sufere (eu stiu ce inseamna cind esti luat in colimator....), dar gata ! Este istorie ! In politica se baga ca musca si nu se ridica la nivelul unui frinar CFF (franceze). Cel putzin in privinta Iraqului e paralel cu Ecuatorul .A fost ce a fost, dar acum trage totul de par si vrea sa traiasca din asta. Nu stiu de ce nu se apuca sa faca altceva.... Cineva sa-i dea ceva idei (sa picteze, sa se uite la pasari, pescuitul ar fi frumos ca are franta iazuri , sa stringa timbre, voluntar la moschei.... Numai de vinatoare sa nu se apuce, ca omoara pe vre-un dusman al socialismului francez si infunda puscaria). A devenit un socialist convins. Sa se ia de mina Cu Ileana Cornea, ca tare mai seamna!

De la: neamtu tiganu din nemtia (...@aol.com)
Data: 2005-05-13 00:18:47 , IP: 195.93.60...Protopopescu..
Incearca si el sa-si faca un nume "explicind" operele lui Goma. Scuze maiestre, prefer sa citesc eventual originalu (nu promit) si sa-mi fac singur o idee. Ce crezi tu ca ar vrea sa spuna Goma nu are nici o importanta. Daca te dai tare fa un interviu cu el, asa barbateste fata-n fata si pune-i intrebari si raspunsuri. Spune-ne mai degraba ce vrei tu sa spui...sau nu prea ai ce...sau trebuie sa spui ce trebuie.. Bai Protzopopescule chiar asa timpiti nu suntem, lasa-ne-n durerea noastra ca stim si noi sa citim.

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-13 00:36:08 , IP: 207.200.116...
Chiar ma gindeam sa scriu si eu un jurnal....
La 2005-05-13 00:18:47, neamtu tiganu a scris: > Incearca si el sa-si faca un nume "explicind" operele lui Goma.
Sa spun ce se intimpla de cind ma scol de linga nevasta si pina termin recoltatul. Nu stiu daca voi raporta boanbe la hectar sau stiuletzi la hectar ; harachiri si Akimote zice sa raportez in Stiuletzi, pe cind Cocos vrea boabe (e ocupat si nu are timp sa ciuguleasca).
Paulica sa se duca in parque si sa faque promenade. Miscarea in aer liber ii ajuta.

De la: flachi din RO, USA si ce s-o mai adauga la echipa HTTP://PEROMANESTE.COM (...@gmail.com) Data: 2005-05-13 06:19:43 , IP: 70.240.14...
Eroarea cititorului roman ramane aceea de a crede in scriitor dincolo de opera scriitoriceasca a acestuia...Sa fie Paul Goma un scriitor pe masura ecorilor din jurul numelui sau in literatura romana?

(…)Raspunsul e mai degraba personal. Sa fie Paul Goma constiinta pe care cei mai multi romani nu numai ca n-au avut-o dar au hulit-o? La timpul lui, cu siguranta. Care sa mai fie relevanta d-lui Paul Goma in zilele noastre? Greu de spus, din moment ce istoria nu precizeaza. Sa fie vorba de talent scriitoricesc, istoric, constiinta publica sau ce? E un timp tare afurisit din moment ce trebuie sa amestecam toate aceste categorii si sa nu stim mai exact unde e raspunsul in ceea ce-l priveste pe Paul Goma. Pe de-o parte, este vidul last de asa numitii specialisti (cand e vorba de istorie), iar pe de alta e vorba de exprimarea unor puncte de vedere (cu valoare stric personala) cand e vorba de constiinta publica a domniei sale.
Haideti sa luam ceea ce scrie Paul Goma cu valoare de inventar si sa mai lasam sa treaca ceva timp...

De la: california din http://ziualibera.blogspot.com/ (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-13 06:55:22 , IP: 68.189.115...
Sugerez un motto pentru jurnalui lui:
"CE-AM FOST SI CE-AM AJUNS!"
Sau, cu alte cuvinte, nu te incuia pe tine insuti si sa mai arunci si cheia!Ai inteles, mai, flachi? Si ce sa iau cu valoare de inventar? Aberatiile lui despre US, evrei si cat a mancat de dimineata si cu cine a mai vorbit la pranz? In afara de faptul ca sunt spuse pe un ton plangacios, datorat, probabil, faptului ca abia isi poate plati chiria.
Deh, obrazu' subtire cu cheltuiala se tine! Si boieria, ca si prostia, se platesc!
Las' ca publica el!:)

De la: lucid din Bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-13 10:54:49 , IP: 195.83.70...
place sau nu place...
...pozitiile lui Goma in ce priveste Irakul, bushistii, Basarabia si relatia dintre comunism si o parte a evreilor de pe teritoriul romanesc intre cele doua razboaie si imediat dupa sunt si ale majoritatii romanilor din tara. Asta e realitatea si nu are rost sa o fardam cu ipocrizie demagogica tip political correctness.

Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-13 12:40:00 , IP: 64.12.116...
Re: place sau nu place... La 2005-05-13 10:54:49, lucid a scris:
> ...pozitiile lui Goma in ce priveste Irakul, bushistii, Basarabia si relatia dintre comunism si o parte a evreilor de pe teritoriul romanesc (…)

Pe de alta parte, poti ramane un admirator al lui Goma anticomunistul, fara sa-i impartasesti si toate celelalte convingeri sau simpatii politice (…)

Asa cum ati remarcat, incearca sa-si faca un nume pe spinarea lui Paul Goma, la fel ca si tov. Radu Ioanid, deranjat de anticomunismul lui Goma. Numai ca, asa cum spunea Enescu, la umbra stejarului nu

mai creste nici un copac

De la: Seherezada Feodorovna (...@gmail.com)
Data: 2005-05-13 13:12:47 , IP: 81.247.175...
Re: place sau nu place...
La 2005-05-13 12:40:00, Anticomie a scris:
> Pe de alta parte, poti ramane un admirator al lui Goma anticomunistul, (…)

... nu e chiar asa, si eu stiu ce spun fiindca am spus si eu multe snoave cu nici imbracata, nici dezbracata, nici calare, nici pe jos ..., dar asta doar ca sa nu imi taie capu' sultanu'

De la: Anticomie din USA (...@aol.com) Data: 2005-05-13 13:58:45 , IP: 205.188.116... Ce ramane
La 2005-05-13 06:55:22, california a scris: "CE-AM FOST SI CE-AM AJUNS!"
(…)> In afara de faptul ca sunt spuse pe un ton plangacios, datorat, probabil, >faptului ca abia isi poate plati chiria.

Saraci au fost si Eminescu, Faulkner, Caragiale etc, asa ca saracia, comuna in randurile scriitorilor, nu le stirbeste cu nimic meritele. Detractorii lui Goma sunt oameni cu dare de mana care ar putea sa cumpere posesiile materiale acumulate Goma fara sa simta nici o gaura in buget. Dar cine le va mai sti numele peste cateva decenii? Pana si faima de detractor a lui Goma se va pierde in uitare vesnica.

De la costy din WI / Germania (...@yahoo.de)
Data: 2005-05-13 15:23:04 , IP: 212.185.211.. mie nu prea-mi place !

Pacat ca nu am timp suficient, de mult ma chinuie inspiratia sa-i strecor respectabilului Paul Goma - mai ales ca domnia sa isi arunca din cand in cand un ochi pe prostioarele noastre - o mica scrisorica deschisa. Mi-a dori sa-i amintesc de unde a plecat, de anii dictarurii care l-a "mutilat" sufleteste! Din Paris, din frumoasa si linistita Franta e foarte usor sa privesti lumea printre gene, sa te aliniezi politicii tarii si "simpatiei" majoritatii franceze fata de americani,si sa condamni eliberarea unui popor de un dictator inzecit mai idiot si mai crud decat fostul cizmar fruntas al RO! Chiar aseara am stat, urmarea unei intalniri inopinante, cu cativa amici/cunostinte irachieni, amici ce au trait in direct, ani buni din viata, dictatura Sadam. Pacat ca nu am posibilitatea sa-i inregistrez si sa le redau parerile/convingerile pe aceasta pagina! M-as fi asteptat la o alta atitudine de la P. Goma, la mai multa intelegere in fata acestei eliberari. Dezrobirea unui popor (indiferent ca e vorba de Afganistan, Corea de Nord sau Irac) ar trebui sa fie altfel reflectat in viziunea unui disident, dizident, ce a trait pe pialea lui o dictatura! Nu stiu daca domnia sa sta la fel de bine si la mate? In acest caz i-as sugera un mic calcul, cat petrol si-ar fi cumparat americanii cu suma investita in aceasta invazie? Tare am teama ca valoarea rezervelor petroliere totale ale Iraculuii nu ating valoarea totala a cheltuelilor militare de pana acum. Si cine i-ar fi impiedicat pe americani sa inchi-

da ochii si sa cumpere, de peste tot din lume, dupa pofta inimii, si sa-si pompeze si-n fund petrol!! Cand si cum isi vor recupera americanii banii investii si pierduti in acest razboi. Am pus in fata pagubele materialo-financiare, cu gandul ca unii dintre "prietenii" Americii imputa acesteia, ca pierderile umane, viata propriilor soldati, nu prezinta nici un interes, democratia americana fiind de fapt o masca dupa care se ascunde un capitalism salbatec si inuman!
Nu stiu daca am fost destul explicit, daca colegul lucid e in stare sa ma inteleaga ?? Ma opresc aici, atat din lipsa de timp, cat si din dorinta de a nu plictisi, obosi "privirile severe", cu toate ca nu am epuizat decat o mica parte din naduful ce ma apasa! Sanatate, viata lunga .. si linistita in continuare pe maluriel Senei,va doreste costy!

De la: Roxana (...@free.fr)
Data: 2005-05-13 15:40:16 , IP: 82.64.104...
Re: .. mie nu prea-mi place ! / (...) In orice caz Goma a avut ocazia sa afle ca razboiul din Irak a fost dus din motive umanitare. (pentru eliberarea poporului)

De la: Viviana (...@hotmail.com) Data: 2005-05-13 16:06:01 , IP: 82.56.84...
Re costy, costy: In Capitalism nu functioneaza ca in Socialismul real. In Capitalism nu functioneaza ca in Socialismul real. Tu crezi ca Bush e preocupat sa recupereze investimentul in razboaie pentru "binele" prostilor care platesc impozitele in USA?

De la: popescu virginia din buc. (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-13 16:02:25 , IP: 195.149.67...
ANTIERISANT,BRE,MAICA!i NU?>

De la: neamtu tiganu din nemtia (...@aol.com)
Data: 2005-05-13 16:30:36 , IP: 195.93.60...
Ce sa invatam de la Goma..

Stimate Domnule Goma, Iertati-mi indrazneala ca ma adresez direct da e vina D-voastra ca m-ati citat in Jurnal.
1. Am vazut criticile d-voastra privind forumistii si anonimatu. Nu incerc sa scuz ci numai sa explic. In ziua de azi daca s-ar posta cu nume real oricine ar putea afla adresa, nr. de telefon si sunt destui nebuni care de la o sueta pe Forum ar incepe sa-ti terorizeze familia. Pt. info D-voastra, multi dintre noi ne cunoastem pe numele real, desi nu personal, da ne-am ales conform... Am aflat de curind ca George Sand e un pseudonim si e muiere.
2. E drept ca limbaju nostru nu e atit de elevat, da... din nou o explicatie nu o scuza, multi dintre noi sunt educati in timpu limbii de lemn si am parodiat-o pina a ajuns a doua natura. In plus multi dintre noi au ocazia numai pe acest forum sa vorbeasca romaneste. Nu mai spun ca multi suntem ingineri...si stiti...ing. are privirea la fel de inteligenta ca un ciine da nu stie sa se exprime.

3. Io nu stiam mare lucru despre Dumneavoastra pina acum citeva luni. Pa vremea cind va luptati cu comunistii io tocmai terminasem blondele si porneam lupta indirjita cu brunetele. De altfel nu m-a interesat politica de nici un fel da la batrinete unu se apuca de golf, altu de pescuit si altii de politica. Ma impresioneaza f. mult curajul Dumneavoastra de a pune in discutie teme Tabu, si chiar daca nu va impartasesc intotdeauna ideile totusi ma furnica pa cerebel sa incerc sa gindesc si altfel.
Iertati-ma daca v-am plictisit si va urez sanatate si putere de munca sa ne mai aruncati cite o perla pe care s-o rontaim.Cu f. multa stima!
Mihai alias Neamtu Tiganu.
P.S Totusi poiezia mea a fost citata corect din clasici:
In lumea asta prost facuta/Kkatii f-ut in loc sa puta
Iar ftangii consacrati/ Nu pot sa f-ta de rahati.

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-13 16:46:06 , IP: 64.12.116...
Re: Ce sa invatam de la Goma..
La 2005-05-13 16:30:36, neamtu tiganu a scris:
> Stimate Domnule Goma,
> Iertati-mi indrazneala ca ma adresez direct da e vina D-voastra ca
> m-ati citat in Jurnal.
> > 1. Am vazut criticile d-voastra privind forumistii si anonimatu.
UNDE??? Va rog sa dati un link.
> P.S Totusi poiezia mea a fost citata corect din clasici:
> > In lumea asta prost facuta
> Kkatii f-ut in loc sa puta
> Iar ftangii consacrati
> Nu pot sa f-ta de rahati.
Cred ca e o parafraza dupa Pastorel: (aprox)
"In lumea noastra conceputa
C...i scriu in loc sa puta
Iar scriitorii talentati
Sunt dati afara drept c...i"
Si o epigrama dedicata lui Sadoveanu de Pastorel:
"De-o fi sa mori
C-o fi si cazul
Sa nu-mi lasi francii
Sa-mi lasi obrazul
Sa-mi fac cu el bocancii

De la: neamtu tiganu din nemtia (...@aol.com)
Data: 2005-05-13 17:21:55 , IP: 195.93.60... Re: Anticomie
uita-te pa
http://paulgoma.free.fr/dl_links/jurnale/jurnal_2005_actual.php
A fost dat de Smultorn ieri pe forum Ziua..daca-l citesti ai sa intelgi ce vreau sa spun
[…]

Sâmbătă 14 mai 2005

Au fost vreo 20 de intervenţii în forumul de ieri. Am să scriu ceva după ce-mi voi face lecţiile: câteva răspunsuri lui Ştef, lui Ioan Moldovan de la ***Familia***.

Duminică 15 mai 2005

Ieri şi azi am lucrat toată ziua la "repunerea pe picioare" - înainte de a fi repusă pe internet - a **Culorii+Bărbosul**. Probabil are să-mi ia întreaga săptămână care vine.

Luni 16 mai 2005

Astăzi am să trimit Nota la Polirom. Iat-o:

Paul Goma
Càtre editura Polirom

Paris, 16 mai 2005

Cum editura Polirom care mi-a editat **Din Calidor** în octombrie 2004 si **Culoarea curcubeului - Cod «Bàrbosul**» în februarie 2005 mi-a dat a întelege prin D-na Lidia Bodea, director editorial cà nu are rost sà mai prezint alte càrti - dupà întelegerea din luna mai 2004 (adevàrat : ne-scrisà, doar consemnatà în presa electronicà); cum pânà acum nu am primit nici o înstiintare oficialà de la Directia editurii, îi scriu eu - atât prin acest e-mail, cât si pe hârtie, trimisà prin postà, cu aviz de primire,

u r m à t o a r e l e:

NOTA - 11 februarie 2005

Culoarea curcubeului '77 (Cutremurul oamenilor), la care s-a adàugat **Cod «Bàrbosul»** (din dosarele Securitàtii) a apàrut în excelente conditii grafice la editura Polirom din Iasi.

Prilej de bucurie: în sfârsit, o editie normalà cu o difuzare normalà.

Însà n-a fost sà fie nici de data asta:

Împotriva dorintei si vointei autorului, Silviu Lupescu, directorul editurii a hotàrît suprimarea **Introducerii** (cuprinzînd istoricul acestui volum de màrturii) si a **Notei** de la sfârsit.

Am încercat sà aflu motivul… decapitàrii-despicioràrii càrtii mele - în zadar: nu am primit vreo explicatie.

Mai mult (mai ràu): prin directorul editorial am fost anuntat cà directia Polirom - dupà ce respinsese propunerea unei serii de autor, sugeratà de Dan Petrescu, consilier editorial - a decis sà nu publice alte volume ale mele, desi propusesem încà trei titluri.

În lipsa unui ràspuns - la care aveam/am dreptul - sunt obligat sà

lucrez cu supozitii - judecînd după rezultate:

1. Interventia brutalà, neculturalà - ne-editorialà - constînd în ciuntirea unei càrti, fàrà stirea, fàrà încuviintarea autorului s-ar datora spaimei lui Silviu Lupescu de a se pune ràu cu "colegii editori" - *în primul rând cu G. Liiceanu, acuzat în* **Introducere** *de… distrugerea primei editii (1990) a acestui volum de màrturii*. Prin suprimarea **Introducerii** directorul a atentat grav la integritatea volumului, cititorul fiind indus în eroare de càtre Polirom - care nu mentioneazà nici data aparitiei - 1979, în francezà, la Seuil, în neerlandezà, în 1981, la Elsevier Manteau - nici titlurile traducerilor ; totodatà, cine ia cartea în mânà este dezorientat, îsi închipuie cà este o carte nouà… Fiindcà Polirom nu a mentionat cà are vârsta de 27 ani; cà abia dupà 12 ani de la scriere (în limba românà) a cunoscut o editie românească (1990, la Humanitas); cà prima editie în limba în care a fost scrisà (în 1978) a fost editatà în mai-iunie 1990 - si grabnic retrasà din librànii de G. Liiceanu - prietenul autorului si solicitatorul càrtii citità în francezà si làudatà peste poate, prin 1987 -, depozitatà, apoi în 1992 trimisà la topit. Directia editurii Polirom a comis un atentat, nu doar împotriva unei +càrti+ (ceea ce este inadmisibil la un editor), dar la istoria contemporanà, volumul fiind cronica unei o pàrti din istoria României - miscarea pentru drepturile omului din 1977 - tarà al càrei cetàtean este si Silviu Lupescu ;

2. Hotàrîrea de a nu mai publica alte volume semnate de mine s-ar datora (se datoreazà, tinînd seama de amenintàrile publice) protestului holocaustologilor R. Ioanid, Shafir, Oisteanu, Volovici, Totok, Dan Pavel, Gabriel Andreescu…, indignati cà deveniserà "colegi de editurà cu antisemitul Goma".

(Îmi aduc aminte cu jale cà nimic nu se schimbà pe "meleagurile patriei mioritice" : o altà "delegatie de scriitori", alcàtuità din alti indignati : Ivasiuc, Eugen Barbu, Titus Popovici, Dan Zamfirescu, Virgil Teodorescu - se prezentase în februarie 1977 la Ceausescu, cerîndu-i sà fiu arestat-de-urgentà! Sà existe vreo deosebire calitativà între "colegii scriitori" din 1977 si holocaustologii de azi? Poate una de nuantà: aceia cereau arestarea "tràdàtorului patriei", cestialalti regretà cà "antisemitul", "trivial-negationistul" (sic-sic), "màncàtorul de jidani" - altfel tatà-de-copil-evreu -, încà nu este condamnat potrivit Ordonantei lui Tesu Solomovici - sà fie citit, în *22* textul lui A. Oisteanu, nepotul sinistrului Leonte Ràutu si fiul nu mai putinului komisar enkavedist Misa Oigenstein-Ràutu…- se va observa: nu există decât o deosebire de… nuantà între al lui si articolele lui Brucan de acum 60 ani, în care tovaràsul de viatà al acuzatorului public Sasha Sidorovici cerea capul "marilor tràdàtori ai natiei române".

Bànuielile sunt întàrite de faptul cà *directorul editurii Polirom Silviu Lupescu nu s-a ostenit sà explice autorului motivele hotàrîrilor sale* - astfel apàrînd, nu ca un difuzor de culturà prin carte, ci ca un militant holocaustolog, unul dintre aceia care diktează, nu dialogheazà; unul care acuzà fàrà argumente; cer pedepsirea "antisemitului" X, fàrà a aduce probe - care la noi, alfabetizatii, cu atât mai vârtos la Oamenii

Càrtii, sunt *citatele*. Motivele evitării producerii de *citate* din "antisemitul" pus la zid este limpede: pentru a nu risca sà se deconspire ei însisi, acuzatorii, ca fabricanti de…antisemiti, de adevàrat antisemitism, confectionatori de "argumente", inventatori de incriminàri care te pot trimite la închisoare ca pe timpul lui Dej, al Anei Pauker, a lui Nikolski si al altor tovaràsi de nàdejde - altfel eterni ca inenarabilul Brucan.

Aceastà **Notà** va fi distribuità presei, trimisà prin e-mail cunoscutilor, publicatà în noua editie a volumului masacrat la Polirom, iar mai înainte va figura în fruntea **Culorii curcubeului - Cod «Bàrbosul»**, text reinstalat pe internet pe site-ul

paulgoma@free.fr

de pe care fusese suprimat, potrivit prevederilor contractuale cu Polirom.

Or, cum editura nu a respectat contractul, de ce l-ar respecta pàgubasul autor?…

Paul Goma

Vom trăi şi vom vedea.

Am, trăit, am văzut: iată răspunsul:

Date: Mon, 16 May 2005 12:03:36 +0300
De: slupescu_dnt <slupescu@mail.dntis.ro>
À: paulgoma@free.fr
Objet: Re: UN TEXT - trimis si D-nei Lidia Bodea:

Domnule Paul Goma,

"Nota" pe care mi-ati trimis-o m-a intrigat, cu atit mai mult cu cit este cel dintii mesaj primit de la inceputul colaborarii dvs. cu Polirom. Desi directorul editorial Lidia Bodea a fost in permanent dialog cu dvs., straduindu-se sa rezolve toate problemele editarii, constat o serie de inadvertente in mesajul dvs. pe care as dori sa le semnalez:

1. "Culoarea Curcubeului. Cod Barbosul" a aparut identic cu Bunul de Tipar pe care dvs. l-ati dat.
2. Exista acordul dvs. scris privind "suprimarea" celor doua texte. Ele nu constituiau un document de "istorie contemporana", cum afirmati, ci o serie de acuzatii aduse unor intelectuali romani de astazi (publicate de dvs. recent in presa), fara legatura propriu-zisa cu continutul cartii.
3. Nu exista nici un protest al vreunei persoane privind publicarea cartilor dvs. la Polirom.
4. Declinarea ofertei dvs. privind publicarea/republicarea "Juralului" nu inseamna ca exista o decizie a Consiliului Director al editurii privind nepublicarea in viitor a altor carti semnate de dvs.
5. Decizia Consilului Director de a nu publica in 1995-1996 serii de autori români tine exclusiv de strategiile de marketing privind colectiile si seriile editurii si nu are drept obiect exclusiv opera dvs.

6. Aprecierile dvs. privind "holocaustologia militanta" "fabricanta de antisemitism" a editurii si "confectionarea" de incriminari la adresa dvs. de catre Polirom mi se par ele insele lipsite de orice deschidere spre dialog.
7. Acuzatia de nerespectare a clauzelor contractului de editare de catre Polirom nu are nici o justificare.
Regret nemultumirile dvs. legate de colaborarea cu editura care v-a publicat cele doua carti, dar consider acuzatiile dvs. drept nefondate,
Silviu Lupescu

Are dreptate Silviu Lupescu.
Dar şi Goma va fi avînd - ceva - dreptate.

Miercuri 18 mai 2005

Am compus următoarea compunere:

Domnule Sorin Roşca Stànescu
Vă rog să publicati, în legătură cu Apelul [Anti Hitler-Anti Stalin], precizările următoare:
Oricât i-ar irita pe simpatrioţi, am fost printre primii - dacă nu cumva primul - care, ***aflîndu-se în România,*** a publicat în presa şi în editurile din Occident - nu apeluri, nici rugăminţi plecate - ci denunţuri vehemente, somaţii - legate atât de **Pactul Stalin-Hitler** cât şi de **Pactul de la Yalta**.
Am recidivat în 1995, când am "candidat" la preşedinţia României. În **Program** ceream, nu doar restituirea teritoriilor răpite de URSS, a tezau-rului, nu doar despăgubiri materiale, ci şi scuze publice - atât din partea Rusiei-URSS, cât şi din partea Germaniei.
De ne-uitat: atunci, primii care m-au atacat dur în presă au fost C. Coposu si Horia Rusu; imediat - cine altul decât C.T. Popescu!
A se căuta Măgureanu…

Formularea eufemizată: ***Pactul Ribbentrop-Molotov*** este un semn rău: nici după 15 ani de la Revoluţia lui Brucan românii ("de pretutindeni", cum ar veni şi cei din "diasporă") nu au izbutit să stea, în sfârş it, pe două picioare în faţa Răului şi să-i spună pe nume. Românii gândesc/scriu în stilul şi în mentalitatea petiţionară inculcată în 45 ani de terorism comunist - şi de 15 ani de, ca să spun aşa: autoterorism-autoreeducativ (ca la Piteşti) - cel care a dat:
a) ***Relativizarea adevărului*** - jurnaliştii, scriitorii publicişti folo-seau/folosesc bulinele de bicarbonat: "secretarul de partid era ***cam*** sever"; "alimentaţia era ***oarecum*** necorespunzătoare"; "Organele Securităţii noastre de stat şi-au ***cam*** depăşit, ***într-o oarecare măsură*** atribuţiile";
b) ***Scăderea în grad*** a unor persoane "cu funcţii de răspundere":

în plângeri, românul nu scria adevărul: “M-a bătut prim-secretarul de partid”, ci: “un tovarăş m-a ***cam*** îmbrâncit şi, ***într-o oarecare măsură***, mi-a rupt dintii…”

c) “Scădere” impusă şi de… cam-oarecum-asazisa cenzură (de-stat-şi-de-partid):

Mihai Gafiţa, în urmă cu 40 ani, “lucrîndu-mi” **Ostinato**, mă sfătuia - prieteneşte, cum altfel: «Pe personajul cutare nu-l face general de securitate, răzbună-te degradîndu-l : fă-l plutonier de miliţie, oricum, oamenii pricep ce vrei să spui; pe cestălalt nu-l lăsa ministru, fă-l director de cabinet, deşi mai bine activist simplu - cititorii înţeleg foarte bine…»

De ce îi scădeţi în grad scriind “Pactul Ribbentrop Molotov”, oameni buni? Aveţi impresia că “tonul prea dur” îi va irita pe tovarăşii de sus de tot? Şi nu vor aproba “cererea” noastră?

Scrieţi adevărul:

PACTUL STALIN-HITLER - în care caz, semnez şi eu Apelul cu amândouă mâinile.

Paul Goma

Paris, 18 mai 2005

Joi 19 mai 2005

Ziua a publicat textul.

Intervenţia a provocat câteva reactii:

De la: california din http://ziualibera.blogspot.com/ (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-18 23:46:14 , IP: 68.186.49...
Si ce daca?
Ce importanta are cum i se spune, stie toata lumea despre ce e vorba. Ma tem, insa, ca maestrul Avp va fi foarte ofuscat de introducere:)

De la: trkman din SUA (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-18 23:54:22 , IP: 130.64.40...
esenta conteaza
cred ca nu are atit de multa importanta numele indivizilor, ci esenta pactului si aroganta unor vecini atotputernici care se considera indreptatiti sa aiba "sfere de influenta" . de unde chestia asta, pe care unii rusi si acum o regreta? faptul ca nu mai au sentimentul atotputerniciei Rusiei, care pina la urma nu e numai un orgoliu personal , ci si un mod ca cel puternic sa o duca mai bine in dauna celui mai slab? Si acum sunt multi rusi care il injura pe Gorbaciov , chiar din cei emigrati in SUA, iar eu le dau mereu peste nas si ii intreb daca nu vor sa le aduc de acasa ceva mincare pe gratis ca despagubiri de razboi

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 04:33:31 , IP: 205.188.116...
Re: esenta conteaza
La 2005-05-18 23:54:22, trkman a scris:
> cred ca nu are atit de multa importanta numele indivizilor, ci esenta
Pai esenta pactului este redata cel mai concludent de numele adevaratilor actori: Stalin si Hitler. Ca pe Molotov lumea il asociaza cu un cocktail iar la Ribbentrop ti se imbarliga limba. Las' ca zice bine dom' Goma ca e si om de litere si stie cum s-o traga din condei.

De la: Morkova Vesela din Mandolinia (...@canada.com)
Data: 2005-05-19 01:09:03 , IP: 216.239.65...
Paul Goma pentru senator !Paul Goma pentru senator ! O voce echilibrata, si care spune lucrurilor pe nume. Un om care nu se lasa cumparat si nici nu cedeaza la presiune. Paul Goma pentru senator !

De la: Dan Bostan din USA (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-19 02:58:45 , IP: 63.171.30...
Re: Paul Goma pentru senator !
Nu senator. Presedinte

De la: Mos Grigore din Chicago (...@worldnet.att.net)
Data: 2005-05-19 03:07:02 , IP: 209.247.222...
Re: Paul Goma pentru senator !
(…) RIGHT, SENATOR DE PLACE PIGALE!

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 04:30:00 , IP: 205.188.116...
Re: Paul Goma pentru senator si apoi presedinte!(…)
Pana la urmatoarele alegeri, sa-si depuna candidatura in Senat! Este datoria pe care o are cel putin fata de sustinatorii sai!PAUL GOMA TREBUIE SA SE IMPLICE DIRECT IN DESTINELE ROMANIEI.

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 05:25:13 , IP: 207.200.116...
Presedinte la asociatia de locatari "la Fontaine ".
Paul G. e latrator la luna. Nu ai auzit ce bazagonii a spus despre razboiul din Irak ? Chiraq zice pt ca numai asa cistiga voturi. La fel si canzelarul Germaniei (cel cu capul ca stema moldovei) a zis contra americii pt ca simtea ca pierde alegerile. Dupa alegeri Cantelarul a lasat-o moale.
Astia au interese sa zica (,) ca luna e facuta din brinza, ca sint politicieni. Dar el e e doar un scriptolog si parerea lui in politica este importanta cit e importanta parerea mmea despre araturile din Bangladesh sau Papua.
Acum sa mai vina si asta sa ne mai scape de comunisti inca o data ! Pina lupta asta, comunistii mor de batrinetze

De la: Mos Grigore din Chicago (...@worldnet.att.net)
Data: 2005-05-19 02:41:22 , IP: 209.247.222...
Ia sa vedeti voi cum o sa cada MAPAMONDUL in pardon... de expresie pe chestia asta!(…)Ma intreb ce tot vrea omul asta ca: se lua de evrei hodoronc-tronc; putine valuri a stirnit, ba chiar a luat-o in trompa rapid dela Radu Ioanid si altii. se lua de americani si iar FIIIS. acuma i-a cazut cu tronc Ribentrop sau/si Molotov si reactia lumii o sa fie iar FIIIIS, ca e NEICA NIMENI si nu are nicio alta calitate internationala decit ca a luat suturi dela PLESITA. gata domne, intelege c-a fugit puiu cu ata; dece nu poti imbatrini DECENT? Ia incerca sa cresti nepoti, ceva voluntariat la arabii nevoiasi., gaseste-ti un alt hobby decit ala de a te lua de toata lumea.

De la: Observator (...@wmconnect.com)
Data: 2005-05-19 04:02:32 , IP: 207.200.116...
Mei Grigoras,
Iar iti dai si tu cu presupusu, folosind - ca deobicei -si ceva formule indecente. Il cunosti? L-ai vazut vreodata? I-ai citit cartile? (…)Mai stii ca are si o nevasta evreica?Si-acum il faci antisemit? Stii tu ce paine a mancat asta ani de zile de puscarie grea, cu apa de la hazna? Si-acum radeti toti nu numai tu, vad ca aproape toti, cu exceptiile de rigoare.Ce sa va spun? Sa aveti si voi parte de 10 % din ce-a avut el? Pai sa vezi ce v'ar veni la cap mintea atunci....
Observator
P.S. Ma uit ca'n ultima vreme, la comentariile ZIUA sunt cei mai multi antiromani...Sunteti platiti pentru asta? de cine? Si daca nu, de ce adoptati tot timpul o atitudine antiromaneasca, acum cand in Europa, Romania a devenit cel mai fidel aliat al SUA.Al cui joc faceti voi?

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 04:24:54 , IP: 205.188.116...
Necititorii lui Goma combat cu "argumente" fabricate
La 2005-05-19 02:59:17, Mos Grigore:> se lua de evrei hodoronc-tronc;
Nu s-a luat de loc de evrei, dar "antisemitismul" este la ora actuala metoda cea mai eficienta sa i se astupe gura. Goma nu este antisemit. Nevasta-sa este evreica. Fiul sau este evreu, dupa Torah. Goma este un om de familie, traieste cu familia, nu izolat, isi iubeste familia.
GOMA NU ESTE ANTISEMIT!!!
>putine valuri a stirnit, ba chiar a
> luat-o in trompa rapid dela Radu Ioanid si altii.
Daca si ailalti de la care 'a luat-o'n trompa' sunt tot de teapa semidoctului Ioanid, inseamna ca Goma straluceste si mai tare prin comparatie cu criticii sai, iar "laudele lor desigur" l-ar "mahni peste masura".
> se lua de americani si iar FIIIS.
Citeste jurnalul ca sa vezi ce spune de americani: (parafraza aprox) ca au facut doua lucruri bune cu razboiul din Iraq: au scapat lumea de Saddam si au dat drumul la alegeri libere in Iraq.

Pai asta e esenta razboiului din Iraq, ce vrei mai mult sa zica? sa-i linga'n coeur pe americani? Goma n-a fost niciodata lingau si e prea tarziu sa se mai converteasca la genul asta de 'adaptare la mediu'.
> gaseste-ti un alt hobby decit ala de a te lua de toata lumea.
Cam acelasi viciu avea si Caragiale, ca se lua de toata lumea, si uite unde a ajuns!

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 05:15:39 , IP: 207.200.116...
Goma poate sa pe raftul bibliotecilor
La 2005-05-19 04:24:54, Anticomie a scris:
>Nu mai are simtul masurii. Pe vremuri avea o cauza. acum vrea sa traiasca dintr-o cauza care e depasita, din aiureli , intrigi , politica. Pe vremuri, si la romani mai este si acum admiratia ca cineva a zis nu stiu ce si audienta dadea din buza ca iepurii.(…) Este un antiamerican convins, devenit un adept al socialismului dupa atita lupta cu.... " comunismul ".Ca a stat inchis.... Ce sa-i fac ? Sa primeasca o chitanta (…). Nu-mi plac deloc cei ce fac referiri numai la istorie si istorii.(…) Istoria este a celor ce nu au prezent si viitor. Gata nea Paulica !
PS Cu razboiul in Irak a turtit fesul de tot. Nu te pricepi, nea Paule, si las-o dreaq ! Cauta si tu un job si produce si tu ceva.... Vrei sa traiesti numai din povestit ? Pina si Ion Creanga se ducea la serviciu ; si tu esti un pigmeu pe linga Ion Creanga

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 05:26:45 , IP: 205.188.117...
Re: Goma poate sa pe raftul bibliotecilor (…)
Ai citit jurnalul lui Paul Goma sa-i vezi opinia despre razboiul din Iraq?
Sau ii bagi in carca niste aiureli la fel cum m-ai "citat" si pe mine?

De la: Robin din http://www.ziualibera.blogspot.com/ (...@yahoo.ca)
Data: 2005-05-19 06:15:21 , IP: 24.156.100...
Nici tu nu l-ai citit! :(…)
Paul Goma a fost inchis doi sau trei ani la Gherla, aprox 1958-1960 (vezi "Gherla"), iar apoi citiva ani de deo (vezi "Soldatul ciinelui" - aici o sa afli si ce inseamna deo). Fenomenul Pitesti se terminase prin '51. Paul Goma A SCRIS o carte, "Patimile dupa Pitesti", inspirata din ce se intimplase acolo, dar nu a fost participant/martor direct.
Sa nu se inteleaga de aici ca incerc sa diminuez cu ceva cele traite/suferite/patimite de Goma. Pur si simplu imi place precizia! :-)

De la: Aladin din york (...@optonline.net)
Data: 2005-05-19 05:16:35 , IP: 69.113.12...
Mosh grig , ce te supara Goma? Explica clar si lasa acuzatiile gen: E anti semit. Mai precis anticomunist. Sper ca nu ai facut parte din echipa ce "discuta" cu el in 1977. Cu declaratia pentru drepturile omului

care a adunat multe semnaturi de oameni cinstiti si a incercat sa trezeasca occidentul din letargia concubinarii cu socialismul victorios a dovedit unde-i sunt simpatiile si unde antipatiile. Ca nu i-a inghitit pe vandutii de la Europa Libera monica lovinescu si virgil ierunca asta te supara? .Arata-mi ce opozant mai activ a avut Romania in timpul lui ceasca? Nu te mai agita asa tare . (…)

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 05:33:15 , IP: 207.200.116...
(…)Numai ce a deschis gura despre Iraq si a devenit mai caraghios decit Viviana. A imbatrinit degeaba.Te pomenesti ca il puneti sa ne scape de comunisti asa cum M Moore va scapa pe voi de imperialisti. Goma a devenit mai de stinga decit roata tractorului meu din stinga. Nu mai merita sa-mi pierd timpul pt un ratacit devenit antiamerican doar ca e la moda. Saracutz si nu-mi mai pierd vremea cu el .

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 05:37:19 , IP: 205.188.116...
Eticheta lui Goma
(…) Teoretic eu nu as echivala antisemit cu anticomunist. Dar practic, daca ii iei la bani marunti pe detractorii lui Goma, prezenti si trecuti, toti au fost membri ai partidului comunist, asa ca au tot interesul sa-i astupe gura lui Goma. Eticheta "antisemit" este la ora actuala cea mai eficace, asa ca, din aceasta perspectiva a detractorilor lui Goma, inteleg echivalarea anti-semit cu anti-comunist: anti-semit suna mai bine (citeste mai denigrant) cand e vorba de asasinari de caracter. (…) Chiar asa, ce faceau actualii detractori ai lui Goma in iepoca de aur? Erau membrii ai partidului comunist si ridicau osanale lui ceasca citandu-l prin diverse "lucrari stiintifice" sau teze de doctorat.

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 06:03:49 , IP: 207.200.116...
Mai dau si eu o baterie de vin....
(…) Ca daca bem si asta, il facem Secretar ONU !(…) Sa puna poza pe Net Sa faca o poza linga o rigla gradata sa vad daca am bronz pt o statuie. Ca am mai vindut din el.... Ca aveam sa-i fac o statuie si lui Michael Moore calare pe cal si cu buzduganul meu in mina...

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 06:54:42 , IP: 205.188.116...
Re: Sa puna poza pe Net
La 2005-05-19 06:36:12, traktorist a scris:(…)
Nene, iti sugerez ca intai sa scrii mesajele si dupa aia sa te cinstesti, ca daca scapi la pahar inainte, incurci borcanele. Uite, acu m-ai citat fara sa-mi dai drepturile de autor, in alt mesaj m-ai facut autoarea unui text care nu-mi apartine. (…) Cine sa-si puna poza pe net? politrucii comunisti care-l denigreaza pe Goma? (…)

De la: george nemteanu din Chicago US (...@yahoo.com.)
Data: 2005-05-19 06:47:32 , IP: 64.12.116...
Ce este oare de neinteles ?
Goma spune un lucru limpede. Romanii, in general, s-au obisnuit cu formule evazive. Adevarul trebuie spus clar si taios.Goma a fost si este un exemplu in aceasta privinta. Iar trecutul sau ii da dreptul oricand sa se faca auzit. El nu obliga pe nimeni sa-l asculte sau sa-l citeasca, dupa cum nu interzice nimanui sa-l critice. Insa fratilor, s-o facem intemeiat!

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 07:04:48 , IP: 205.188.117...
Re: Ce este oare de neinteles ? (…)
Va inteleg pdv, dar trebuie sa recunoasteti ca Goma e mult mai usor de criticat pe necitite. Let's face it, stilul lui Goma nu este accessibil oricui, nu e facil ca poezia lui Paunescu, sau ca popularele manele.

De la: toni din Bucuresti (...@rol.ro)
Data: 2005-05-19 07:18:29 , IP: 81.181.126...
Re: Goma poate sa pe raftul bibliotecilor
La 2005-05-19 05:15:39, traktorist a scris:
> Nu mai are simtul masurii.
Pe vremuri avea o cauza. acum vrea sa traiasca dintr-o cauza care e depasita, din aiureli intrigi , politica. Cand a fost anti-comunist l-ai aplaudat, acum cand indrazneste sa critice USA (Uniunea Sovietica Ailalta) "nu mai are cauza" . Lasa lozincile ca nu mai sunt la moda.

Marduk (...@yahoo.co.uk)
Data: 2005-05-19 07:07:24 , IP: 220.108.227...
Goma - unul dintre putinii disidenti reali ai romanilor
Contestat de unii si adulat de altii, Paul Goma este, alaturi de Mircea Dinescu si de alti patru-cinci scriitori de mare talent, unul dintre putinii disidenti reali ai romanilor. I se aduc injurii mai ales de catre cei pe care ii vizeaza diatribele acestuia. Natiunea romana are, din pacate, prea putini eroi, iar cei in viata, exilati si bantuiti de "amertume" cioraniana, sunt in continuare izolati si redusi la tacere

De la: Marius Adrian Porojnicu din Craiova (...@rdslink.ro)
Data: 2005-05-19 09:39:06 , IP: 86.126.54...
Semnati, domnilor ! TREBUIE !

De la: adrianbmw
Data: 2005-05-19 11:09:28 , IP: 84.162.111...
Paralela 45..va asteapta, domnule Goma ....
Domnule Paul Goma, veniti odata in Romania! Nu va mai trebuie Parisul, care a devenit mult prea " la nord de paralela 45"....Din cate stiu si eu,exilul a fost ca o condamnare pentru dumneavoastra, care doreati o "schimbare"in Romania! De ce va "condamnati" pe mai departe?! Aveti dreptate cu pactul Hitler-Stalin....dar acel odios pact a

fost semnat "doar" de ministrii de externe.....ai celor doua tari prietene(!) Si indiferent cum ii spunem, pactul si-a pirdut de mult "nevinovatia"!! Doar Rusia urmeaza sa sezizeze vointa unei "noua Europa"...Apropo:de ce mai ramaneti in "vechea Europa"?.....Tara are nevoie de democrati adevarati, de oameni ce si-au sacrificat viata pentru niste idealuri.... Mi-as dori un Presedinte-scriitor pentru tarisoara noastra.Un fel de Havel al paralelei 45! Si atunci, prin exemplul personal, vor invata si cetatenii Romaniei ce inseamna sa inveti de la eroicul popor evreu.....ce de mii de ani sufera,ce de mii de ani este "vanat" de zeci de popoare, si mai de nimeni iubit!Cine a auzit strigatele evreilor?Dar ale romanilor in 1939-1940, 46,47,89?Si azi, cine ne aude?....Mai ales ca "hora" este dansul "national" si la romani si la evrei...Si se numeste identic!....
De aceea eu as dori din suflet ca dumneavoastra sa reveniti in tara. Iar malurile Dambovitei ar capata o aura apropiata de cea a Senei....Oamenii sfintesc locul! Cu respect! Adrian T.R.

De la: lucid din Bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-19 12:40:24 , IP: 194.102.59...
celor care se fac ca nu inteleg...
.....de ce HITLER-STALIN e deosebit de Ribbentrop-Molotov. Pai e o problema esentiala: pactul Hitler-Stalin stabileste deffinitiv perfecta echivalenta in crima a celor doi, adica a celor doua holocausturi, cel nazist si cel bolsevic. Unicitatea e problema

De la: Shadow din Franta (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-19 13:27:04 , IP: 213.41.108...
Re: Ma intreb ce tot vrea omul asta ca: pt mos grigore
> se lua de evrei hodoronc-tronc; putine valuri a stirnit, ba chiar a luato in >trompa rapid dela Radu Ioanid si altii.
Nu s-a luat de evrei iar ioanid numai de "dat in trompa" nu e in stare.
> se lua de americani si iar FIIIS.
Ceva trompe ai gasit la fiis?
> acuma i-a cazut cu tronc Ribentrop sau/si Molotov si reactia lumii o sa fie >iar FIIIIS, ca e NEICA NIMENI si nu are nicio alta calitate internationala >decit ca a luat suturi dela PLESITA.
Am luat la cunostinta ca nu are "calitati internationale", cum nu au atatia altii, exemplu ioanid al matale.
> gata domne, intelege c-a fugit puiu cu ata; dece nu poti imbatrini DECENT?Ia incerca sa cresti nepoti, ceva voluntariat la arabii nevoiasi., gaseste-ti un >alt hobby decit ala de a te lua de toata lumea.
Imbatraneste chiar foarte decent. Nu se "apleaca" dupa cum il bate vantul. Aviz amatorilor. Critica pe toata lumea deci e echidistant

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 14:37:47 , IP: 205.188.117...
Re: celor care se fac ca nu inteleg...
La 2005-05-19 12:40:24, lucid a scris:

> .....de ce HITLER-STALIN e deosebit de Ribbentrop-Molotov. (…)>
Apoi, e foarte clar ca Ribentropp si Molotov nici nu au facut tratatul, nici nu l-au semnat de capul lor, cu de la sine putere. Atat Hitler cat si Stalin erau dictatori absoluti, care nu-si delegau controlul, nu dadeau mana libera nimanui.

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-19 20:07:57 , IP: 207.200.116...
Semnati ! Alaturativa noii stingi franceze
La 2005-05-19 09:39:06, Marius Adrian Porojnicu a scris:
> TREBUIE !
Paul va duce in paradis; americanii sa mai moara si e bine !
P Goma ar trebui sa se pensioneze inainte de a da in mintea copiilor !

Vineri 20 mai 2005

M-am dezorientat (mai corect: m-am descalendarizat): azi ar fi Sfinţii Constantin şi Elena?

Obosit peste poate de corectura **Culorii**…

Am tot promis că mă voi întoarce la "forumişti". Nu mai am energie. Dan Petrescu e muuult mai tânăr decât mine: la articolul - excelent : "Păltiniş, mândria noastră"… "discutat", el, nemaisuportînd, a intervenit, recomandînd forumiştilor să citească înainte de a-şi da cu părerea… Un sfat cum nu se poate mai util, dar-însă-totuşi: inutil…

I-am scris, după câteva zile: şi eu am fost tentat să intervin, să le zic şi eu: «Citiţi mai întâi ceea ce comentaţi, oameni buni!» - nu am făcut-o. Nu pentru că aş fi evitat să mă amestec în tărâţe, cum ziceau Monicii când refuzau să polemizeze cu exilaţii (în schimb polemizau cu Eugen Barbu, cu Dan Zamfirescu…), ci pentru că nu pot - nu pot, nu pot dialoga cu anonimii - cu anonimenii. Cine nu are nume: nu are chip. Cum să dialoghezi cu neîntrupaţii-neînchipaţii? Din această pricină nu-mi place să vorbesc la telefon cu oameni pe care nu-i văd (de acord: câteva cuvinte - merg…). Dar să dialoghez cu "parteneri" cărora nu le văd ***ochii***? Aici: ***numele,*** care, el este "ceva" mult mai important decât îşi imaginează ei, numele fiind chiar ***fiinţa*** lor.

Dan Petrescu nu mi-a răspuns. Probabil nu i-a plăcut ce spusesem.

Sâmbătă 21 mai 2005

Am terminat! **Culoarea+Bărbosul** pentru re-instalare pe

internet: aproape 700 pagini.

Luni 23 mai 2005

Ostatecii în Irak au fost liberaţi. Mă temeam că România va ceda răpitorilor şi va retragere trupele din Irak. Ar fi fost o gravă eroare: războiul pornit în Irak de americani este Eroarea însăşi, însă România, din moment ce a spus că ea merge-cu-americanii - să meargă cu americanii (fie şi în eroare), nu s-o cotească, dîndu-se cu cel mai tare, pe moment, cum a făcut în 1944.

LIS mi-a trimis articolul său despre "starea Uniunii" (Scriitorilor). Excelent, deşi cam… cumpănit. Ei, da: el, chiar de şi-a dat demisia, acolo trăieşte; în ţărişoară.

Dan Petrescu îmi păşeşte pe urme (nădăjduiesc din inimă să nu): Bădiliţă şi Pleşu, supăraţi pe textul "Păltiniş, mândria noastră", l-ar fi ameninţat pe Silviu Lupescu: ei îşi retrag "Septanta", dacă Poliromescu îl îngăduie, în continuare, ca autor şi consilier pe blasfemator. I-am scris: nu cred că Lupescu va ceda şantagiului, însă este îngrijorătoare atmosfera de "somaţii" infantilo-primitive-delatoare din acestea (de care credeam că doar eu din toată literatura română cotidienească mă bucur…).

Chiar dacă nu este adevărat-adevărat ce pretinde Lupescu (i-am scris mai apoi lui D.P.: unele "persoane", mult după ce ţi-au făcut o măgărie - refuzarea volumului "Scrisori către Liviu" -, întru "justificare" postmortemă, inventează pur şi simplu un ***"motiv" de a fi făcut*** porcăria), cloaca tricoloră pute din ce în ce mai insuportabil. Eu, ca un înăcrit-înrăit-otrăvit ce sunt aş putea foarte bine să le-o zic de la obraz culturnicilor-curaţi, rezistenţii prin arpagic:

«Aşa arată "peisajul cultural" pe care l-aţi clocit, modelat, cultivat? Nu doar populat de delatori (turnători la Secu), ci şi de fraţii lor: puitorii-bine - aceştia oarecum pe faţă - şantajiştii?»

S-ar putea ca Lupescu să fi confecţionat pe măsura prietenului său Dan Petrescu, trădat de… prietenul Lupescu - această "motivaţiune". De acord: nu este adevărată - dar ar putea fi!

Miercuri 25 mai 2005

Ieri am lucrat la "Precizare" (ce cuvânt odios!) - şi am trimis-o spre publicare lui V. Roncea, la "Ziua". Fiind păţit, am îndoieli că o vor publica: şi ei, jurnaliştii au interesul să păstreze bune relaţii cu editorii, mai ales cu cei mari-şi-tari: Liiceanu, Lupescu…

Tot ieri am primit vizita lui A. Negrescu-Şuţu (ezit, el îşi

grafiază numele şi à la française): mi-a făcut o mare plăcere. Motivul-pretextul vizitei: să-i dau "Jurnal 1999-2003". El mi-a adus fotocopii după articole de ale sale despre mine, iar ca… supliment mi-a făcut cadou o splendidă butelie de vin cu etichetă… personalizată (ai putea crede că Negrescu nu este doar un celebrissim hotel de la Cannes al cărui moştenitor este amicul - dar şi proprietar de vii…). Abia cu această ocazie am aflat că, în 1978; când am fost la Los Angeles - şi m-a căruţat la San Diego colegul său de lot, Niţă, cel ce mi-a facilitat procesul de urinaţiune pe paralela 33 (despre care am scris în lung, mai ales în lat) el, Negrescu se afla tot la Los Angeles, dar uite, s-a întâmplat de nu ne-am văzut (lucra undeva de unde nu se putea pleca, aşa ceva). Am vorbit despre Niţă (a murit - au murit toţi din lotul lor de la Canal, versiunea 1977), despre Monica (iar i-am uitat numele), despre Butariu, despre draga de Suzi…

Apoi am dat ultima perie la textul "Necititorii mei…" şi "Răspuns lui Antonesei", l-am pregătit pentru transmitere pe internet - tot la "Ziua". Acesta are două cusururi: e foarte lung apoi este un drept-la răspuns altei publicaţii…

Mi-a trimis Mariana Sipos "Origini" 1-2-3 - exact acel număr cu care mă tot ameninţă Gabriel Stănescu de să tot fie 2 luni - că mi l-a trimis, nu că mi-l va trimite!

Suplimentul - de 20 de pagini - este foarte bun.

In primul rând fiindcă vorbeşte de bine de mine (nu este un motiv suficient?) ;

În al doilea fiindcă textele lui Corneliu Florea şi al lui A. Negrescu-Şuţu sunt foarte bune (nu doar pentru că mă laudă, ci pentru că spun adevărul: că Goma e bun…);

În fine, Mariana Sipoş a făcut o treabă şi grea-migăloasă - şi… excelentă - a spus ceea ce mă străduiesc de decenii să spun despre Liiceanu-Adameşteanu-Monica Lovinescu şi - miracol! - ea a spus ceea ce eu încă nu am putut publica despre sabotajul Poliromului.

Că sunt mulţumit?

Sunt!

Joi 26 mai 2005

Va fi publicat Mircea Stănescu în "Ziua".

Sâmbătă 28 mai 2005

Studiul lui Mircea Stănescu despre Arhive a fost publicat de "Ziua"! Sper că astfel să i se întredeschidă o uşă.

Mi-au publicat şi mie ‘Precizarea’, sub titlul: “Paul Goma despre zonele Securităţii - Precizare în legatura cu volumul "Culoarea curcubeului - Cod «Barbosul»" - Polirom, 2005.

Câteva reacţii forumestre:

De la: Aladin din york (...@optonline.net)
Data: 2005-05-28 03:57:54 , IP: 69.113.12...
Gashca de literambisti,plus securistii au monopolul,culturii in republica Romana. Nimic nou sub soare. Dupa ei, Goma are marea vina ca a indraznit ceace nu erau in stare; Sa infrunte groaznica masinarie de indobitocit si manipulatorii ce-si foloseau talentele limbistice in a ridica osanale crimei si teroarei. Azi acestia nu vor sa se lase demascati,si s-au asociat cu alte taraturi care il urasc pe Goma pentru motivele din agenda lor.Uitati-va cine il denigreaza pe GOMA pe acest forum, ca sa intelegeti dece acesta are o lupta grea cu acest monstru de putere.

De la: CHIORU din TARA DE FOC (...@walla.com)
Data: 2005-05-28 10:18:15 , IP: 80.178.201...
goma este unul din putinii oameni de constiinta
nu ma mira ca javrele securiste si asasinii comunisti il persecuta, din pacate lumea e plina de ei - si cand zic lumea nu ma refer doar la romania si nici doar la europa.

De la: Marchizul din Franta (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-28 11:10:45 , IP: 208.188.17...
Re: goma este unul din putinii oameni de constiinta
La 2005-05-28 10:18:15, CHIORU a scris:
> nu ma mira ca javrele securiste si asasinii comunisti il persecuta,din pacate lumea e plina de ei - si cand zic lumea nu ma refer doar la romania si nici doar la europa....>
De vina nu este Goma...de vina suntem noii care inca nu ne-am trezit inca din spalarea creierilor inainte si dupa 90....nu stim ce vrem.....si dela cine sa cerem.....ne-am bucurat ca am scapat de Ceausescu ne-au dat Pasapoarte sa ne plimbam prin toata Europa.am fost ca fiarele alea care le ti legate in cuska si cind le dai drumu nu stiu incotr-o so apuce.spre a deveni milionarii peste noapte.....un capitalism salbatic....

De la: Marchizul din Franta (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-28 11:06:05 , IP: 208.188.17...
NEA PAULE...MULTUMESTETE CA ESTI IN VIATZA Restul nu mai conteaza...pina nu va veni Regele la putere nu se va scimba nimic in aceasta tara...eu i-ti propun.sa te apuci sa scri de Regii Romaniei.....ce au facut fiecare pentru aceasta tara///daca vrei te ajut mult

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-05-28 20:08:59 , IP: 68.156.6...

Re: NEA PAULE...MULTUMESTETE CA ESTI IN VIATZA
si ce crezi ca a cistigat ? ce viata a avut ? Apoi , spui ca va veni Regele? ma indoiesc ca va fi lasat sa conduca dupa vointa lui , securistii nu vor pieri si vor incerca sa-l discrediteze si pe el . Regele era o solutie atunci imediat dupa dec 89 , acum e prea tirziu , cei care l-au fugarit pe autostrada Pitesti tot ei sunt cei care manipuleaza astazi .Romania a murit demult , dar demult de a fi aparut tu in peisajul asta .

De la: underinfluence din bucuresti (...@hotmail.ro)
Data: 2005-05-28 20:05:26 , IP: 68.156.6...
cind v-am spus ca intelectualii au fost primii care au tradat nu m-ati crezut . am inpresia ca toti sunteti o apa si un pamint , toti ati fost lingai ,tradatori si in acelas timp si victime , ati fost fricosi , nu frica va este reprosata ci faptul ca ati incercat sa fiti eroi de dragul celebritatii , sa mai cistigati ceva banuti .Securitatea a avut grija sa controleze si domeniul "dizidenta" si acreat pseudo-dizidenti ,precum dorin tudoran, numai ptr a va discredita , securitatea va dezmembrat inainte ca voi toti acesti telectuali sa va uniti cu adevarat intr-un cuget si o simtire .
Ati fost orgoliosi si sovaielnici de aia ati fost usor de controlat si dezbinat .Imi pare rau de voi dar istoria o sa va aseze unde va este locul pe care-l meritati .Sa nu uitati ca Iliescu a fost un pseudo-dizident ca multi altii si va sfirsi dupa merit .

De la: Anton(ala cu cimentul) din romania (...@terra.es)
Data: 2005-05-28 21:52:12 , IP: 62.14.142... Goma Mai fratilor, eu sint unul de pe strada.Evident ca ceea ce este a lui Paul Goma nu poate sa-i ia nimeni niciodata. eu nu inteleg insa dece s-a dezis de el Monica Lovinescu, pe care securitatea a stilcit-o in bataie si care a tinut sus steagul (la radio) atitia amar de ani.

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-05-29 05:51:27 , IP: 63.199.227...
Re: Goma
La 2005-05-28 21:52:12, Anton(ala cu cimentul) a scris:
> Mai fratilor, eu sint unul de pe strada.Evident ca ceea ce este a lui Paul Goma nu poate sa-i ia nimeni niciodata. eu nu inteleg insa dece s-a dezis de el Monica Lovinescu, pe care securitatea a stilcit-o in bataie si care a tinut sus steagul (la radio) atitia amar de ani.>
Monica a crezut ca odata cu caderea ceausestilor, Romania a trecut intr-o era noua, democratica, si ca trebuie uitat trecutul. Goma a realizat foarte bine ce fel de "democratie" venise la putere in '90, si a continuat sa atace fostii tortionari si turnatori, cit si pe cei care s-au "dat" cu noul val.

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-29 07:39:43 , IP: 207.200.116...
Re: Goma (…) Goma a devenit socialist; a ajuns pina sa si urasca " imperialismul American ". Ce mic s-a facut ! Mic de tot ! V-am spus

eu ca are ceva apa In Frantza; ca totzi au damblagit

De la: enzo din Bucuresti (...@pcnet.ro)
Data: 2005-05-29 01:24:17 , IP: 82.78.156...
am simtit mai de mult timp ceea ce spune acum dl. GOMA
Fara lauda, dar am sesizat in timp unele indicii in maifestarile publice ale catorva dintre marii nostri intelectuali, care m-au facut sa privesc circumspect atitudinile lor mediatizate. Domnul GOMA este cred, singurul care va merge pana la capat cu convingerile domniei sale. Desi am alte cuie impotriva ziarului ZIUA si implicit a lui SRS, apreciez deosebit de pozitiv publicarea acestei scrisori si solicit redactiei sa mai faca asemenea gesturi, presupunand ca exista un contact serios cu domnia sa.
Domnule GOMA, daca cititi mesajele de pe acest forum, voi incerca sa gasesc o editura dispusa sa tipareasca INTEGRAL, FARA CENZURA, cartea dvs si va voi contacta. Cu mare respect, va multumesc ca existati pentru romani (fie chiar si spurcaciunile de securisti) si pentru Romania !!!!!!!

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-29 08:27:06 , IP: 152.163.100...
Goma vs. Simion
Diferenta ca de la cer la pamant intre articolul lui Paul Goma si cel al tov. Simion, ambele in nr. asta din ZIUA.
Academicianul cica nu polemizeaza. Si-a creat chiar un preopinient imaginar cu care "dezbate" tema "polemica". Deh, e om discret, nu se cearta cu nimeni, nici nu ar avea motive din moment ce totul i s-a servit intotdeauna pe tava: daca vrea sa-si publice platitudinile, precis ca gaseste imediat edituri care sa-l acomodeze la mustata. Capul plecat sabia nu-l taie. Paul Goma nu se sfieste de polemica, se lupta cu adversari nemaipomeniti de reali, nu e nevoie sa-i inventeze, ca sunt cacalau, nici nu se sfieste sa-i numeasca. Dar operele lui Paul Goma sunt "editate", cenzurate, sau chiar topite la propriu.

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-29 08:38:49 , IP: 152.163.101...
Sarea si piperul de la ZIUA (…)
Si eu gasesc foarte laudabila relatia celor de la ZIUA cu Paul Goma, chiar daca o fac si dintr-un interes pur material: in weekend interesul cititorilor este de regula mai limitat, interes care este reflectat si in traficul (mai scazut) de pe forum. Articolele d-lui GOMA vad ca apar in weekend, tocmai ca sa dea "star billing", cum apare cate o mare vedeta de cinema intr-un rolisor cameo tocmai ca sa ridice interesul publicului ptr. un film pe care altfel nu l-ar viziona.

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-29 08:42:06 , IP: 152.163.100...
Monica Lovinescu

La 2005-05-29 05:51:27, alan a scris:
> Monica a crezut ca odata cu caderea ceausestilor, Romania a trecut
> intr-o era noua, democratica, si ca trebuie uitat trecutul.
Inseamna ca Monica s-a ramolit de tot.

De la: anthar din ro (...@yahoo.com)
Data: 2005-05-29 11:08:13 , IP: 81.181.16...
Re: am simtit mai de mult timp ceea ce spune acum dl. GOMA
La 2005-05-29 07:36:29, traktorist a scris: (…)

De la traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-05-29 16:50:06 , IP: 207.200.116...
acum dl. GOMA ce bine itzi sta intre zarzavaturi ! dece nu ramai intre ele? Chiar nu te-ai gindit, ce facea acest nou -noutz socialist, Paul Goma , daca nu il fugarea Securitatea ? trebuia sa-i ia un serviciu ca vatman pe undeva sau paznic la un muzeu. De altfel bine zice ca imperialismul american este de vina de inundatiile din Timisoara.Vive la France

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-05-29 17:40:13 , IP: 205.188.116...
Re: acum dl. GOMA
La 2005-05-29 16:50:06, traktorist a scris:(…)
Conform principiului "Capul plecat sabia nu-l taie", ar fi fost cel putin senator, daca nu chiar academician sau presedintele Uniunii Scriitorilor, sau poate chiar toate trei deodata

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-05-29 19:54:03 , IP: 63.199.227...
Re: am simtit mai de mult timp ceea ce spune acum dl. GOMA - ala cu tractorul Daca nu erau comunistii, erai si tu tractorist la Boborinca, nu in Arizona. Iar daca nu-l fugareau securistii, fii sigur ca ar fi trait mai bine ca unul ca tine care da cu sapa. Goma are talent si minte destula, nu avea grija lui. Tu ai grija de ciorile tale, de cirese, brazde....

De la: enzo din Bucuresti (...@pcnet.ro)
Data: 2005-05-29 20:20:04 , IP: 82.78.152...
Re: nu se putea sa nu dai tu cu balega in ventilator
Am impresia ca tu te proiectezi critic numai asupra altora, iar despre tine, nimic. Crezi ca realizezi ceva daca persiflezi pe toata lumea ??? Ce-ti veni cu Goma ??? Esti tu mai rasarit ??? Cati oameni au facut ceea ce a facut el ??? Te inscrii in limitele balcanismului specific, prietene: nu poti si nu stii mai mult. Sa fii iubit !!!

Câteva mesaje trimise direct pe adresa mea - de aceea nu dau numele nici adresa expeditorului:

Date: Sat, 28 May 2005 00:19:24 -0700 (PDT)
De: […]À: paulgoma@free.fr
Objet: despre demoni si literatura
Stimate D-le. Paul Goma
Desi nu sunt scriitor, cel putin nu in acceptiunea comuna a termenului, va inteleg perfect revota fata de comportamentul unora dintre baronii din zona literara a Romaniei de astazi. Dupa cum va spuneam, nu sunt scriitor dar sunt istoric. Am vazut ce soarta au avut cartile Dvs. Cunosc soarta, la fel de trista, a altor carti/scriitori.Cunosc, din nefericire, atmosfera de autosuficienta, de obedienta rusinoasa si de lingaiala a multora pentru mai putin de treizeci de arginti. Dar aceasta situatie nu mai poate continua. Grav este ca cenzurarea aparitiilor nu se mai face de catre un anume comitet ci de catre COMITETUL noilor baroni. Ma refer la cei din domeniul culturii. Ma refer la unii de prin ceea ce se numeste drept Academia Romana, personaje mai mult decat caricaturale si nefaste prin insasi existenta lor in pozitiile in cauza. Mie mi s-ar face rusine daca cineva mi-ar propune, prin absurd, sa fiu membru in acea oficina. Cu toate acestea sperantele nu sunt pierdute. Cel putin nu inca. Cu conditia unei rapide si serioase organizari, cu conditia unei conlucrari atat a celor din tara cat si a celor ce se afla, din pacate, in exil. Ma gandesc la crearea unei zone a literaturii- cu tot ceea ce presupune o asemenea formula- care sa fie manifest dedicata publicarii unor lucrari precum cele ce v-au fost trimise la plimbare, a unor carti de adevarata istorie- cu deosebire a perioadei dictaturii comuniste, etc. Pot aduna in jurul meu un numar de oameni care sa nu se mai lase intimidati, care sa se bata pentru dreptul la o opinie cinstita. Nu stiu ce veti face Dvs. din strainatate. Poate ca ar trebui sa ne raliem si sa conlucram. Sunt prea multi urmasii celor de la inceputurile comunismului care ne baintuie si acum. Prea multi si prea plini de sine si de importanta pe care si-o acorda. Din nefericire am observat ca au inca girul unor mizerabile cercuri de stinga, cu deosebire franceze. Nu sunt un om al extremei drepte, sunt doar un istoric lucid care stie ca falsificarea adevarului- ca este cel literar, ca este cel istoric- nu va face nimic altceva decat sa prelungeasca si asa mult prea indelungata noastra agonie. Cu deosebita stima,[…]

Date: Sat, 28 May 2005 01:50:49 -0700 (PDT)
De: […]À: paulgoma@free.fr
Objet: "culoarea curcubeului"
Stimate domnule Paul Goma
Ma numesc […] si locuiesc undeva in Romania
Nu mai stiu prin ce an - aproximativ acum 30 ani - am auzit o voce la "europa libera " citind dintr-o carte de a d-voastra (nu stiam asta atunci) , cuvinte nemaiauzite de mine care eram nascut si crescut dupa 1945 : era nici mai mult nici mai putin decat parca vedeam acel ceva sacru -insusi Adevarul - ; tzin minte ca tatal meu care era si el in incapere mi-a spus : "nu-l mai asculta , e nebun omul care a scris asa ceva "; bine-nteles ca nu l-am bagat in seama , prea era evident ca nu inte-

legea ce se petrece , iar eu nu puteam sa ratez savurarea acelui din pacate singular moment de contact direct cu divinul - cu adevarul-asa-cum-este-el .

Azi am dat peste textul dumneavoastra din "ziua" referitor la o carte numita " culoarea curcubeului " si peste adresa d-voastra de e-mail pe care o doream de mult si am hotarat imediat sa va contactez ; ma intereseaza nespus de mult sa pot intra in posesei cartii 'Culoarea curcubeului' deoarece banuiesc ca din ea am auzit citindu-se - poate chiar d-voastra citeati - sau , daca nu e aceeasi carte , va rog sa-mi spuneti cum sa fac rost de textul de prin anii 70 , imi amintesc ca era vorba despre un loc de detentie unde un gardian sadic va punea sa faceti lucruri atat de umilitoare incat -credea el- nu o sa aveti curajul sa le faceti publice pt ca v-ar fi pus intr-o lumina prea nefavorabila ; am ramas marcat si "contaminat" de rostirea adevarului din acea seara, impresionat de curajul unui erou nemaiantalnit si real - nu era un basm- care lupta de unul singur cu un monstru absolut colosal in comparatie cu el ,fara sa dea inapoi nici un pas. Nu stiu daca si altii au mai simtit asta dar eu am simtit ca trebuie sa nu va las singur in lupta in care erati ; aici am facut si eu ceea ce d-voastra faceati deja acolo: am slujit adevarul si dreptatea , dupa puterile care le-am avut si continui la fel si acum , pentru ca raul e mult mai mult decat colosal .

Din pacate ma costa prea scump statul pe Internet , asa ca trebuie sa inchei aici; sper din tot sufletul sa pot obtine informatiile pe care vi le-am solicitat ; cu stima nemarginita […]

Date: Sun, 29 May 2005 11:10:22 +0200 (CEST)
De: […]À: paulgoma@free.fr
Objet: Lupta pentru ADEVAR
Stimate Domnule Paul Goma,

Sunt unul dintre putinii romani care au avut norocul sa cumpere si sa citeasca in 1991 cartea Dv. "Culorile curcubeului '77"... Stiam despre curajul si fermitatea de care a-ti dat dovada in infruntarea cu securitatea din emisiunile de la "Europa Libera" din anii '77. Eram adolescent atunci si de fapt ma interesau mai mult emisiunile muzicale ale lui Cornel Chiriac, insa tangential mi-a intrat in memorie ca UN OM din Bucuresti a avut curajul sa infrunte securitatea...

Sunt sigur ca ceea ce scrieti in articolul publicat in ziarul "Ziua" din 28/05/2005 este purul adevar... Mizeria morala este un cancer care in Romania a cuprins intreaga societate si in special intelectualii fripturisti din Bucuresti... Fostii securisti conduc inca intreaga societate romaneasca... Toata lumea se supune si nimeni nu are curajul sa ii infrunte pe fata... Cei care isi dau seama si nu mai suporta mizeria morala din Romania iau drumul pribegiei : Canada, USA, Spania... Nici eu nu am mai putut suporta aceasta minciuna generalizata si aceasta degenerare a spiritului romanesc si am hotarat sa traiesc departe de tara, aici in Franta la 100 km de Paris...

Va multzumesc pentru ca avetzi in continuare curajul sa spunetzi lucrurilor pe nume si nu acceptatzi compromisurile securistilor din Romania

! Suntetzi printre putzinii romani care isi infrunta demn calaii, pe cand toti ceilalti isi pleaca capul...
Va urez in continuare multa sanatate si mult curaj in lupta titanica pentru ADEVAR pe care o duceti !
Un roman din Franta.

Reproduc aici - copiată de mine, toată ziulica - una din Listele după care alergam. Nu este ceea ce căutam - dar e bună şi asta, mai ales că aici se află numele adevărate ale comuniştilo nativi din Basarabia şi din Bucovina, ocupate în 28 iunie 1940.

Mi-a fost încredinţată de Dl. Gheorghe Gavrilă Copil, preşedinte al Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău.

Pe altădată "consideraţiile"-pe-marginea (o mulţime şi toate… poetice…):

Tabelul nr. 1
Membri ai P.C. din România, basarabeni şi bucovineni, recomandaţi de CC. al PCR pentru a li se acorda calitatea de membri ai P.C. b. din Toată Rusia

1. Bruhis (Kofman) Srul Pinhusovici [Mihai Bruhis?]
2. Faierştein Raia.
3. Kofman Iakov
4. Djureak Dmitri Mihailovici (Vladimirovici)
5. Morghenştern Izrail Markovici [unul din conducători]
6. Zighelbaum Srul
7. Burlacenko Serghei Danilovici
8. Luca Laslo [Laszlo]
9. Korotkov Iuri Aleksandrovici
10. Skvorţov Mihail Iakovlevici: Leibovici Srul Abramovici [secretar-general al PCR]
11. Oighenşein Lev Nicolaevici [Leonte Răutu]
12. Goldforb Abram Isakovici
13. Petrov Piotr Ivanovici (Guzun)
14. Roitman Fanea Isaakovna [rudă a lui "Chişinnevski"?]
15. Tarandaş Malea
16. Korotkova Natalia Isakovna
17. Satovskaia Roza
18. Rabinovici Fanea Iakovlevna
19. Revici Iakov Moiseevici
20. Visecauţan Polea Efimovici
21. Budeştiskaia [? de la Budeşti?] Ester
22. Cioclo Mordko
23. Kolpakci Iakov Aronovici

24. Şteinberg Froim.
25. Boguslavskaia Polea Iakovlevna
26. Romanenko Nikolai Nikolaevici
27. Pastir Zasea Leibov
28. Gudis Lev Smulevici
29. Rabinovici Şoil Oizerovici
30. Orlih Mark Semionovici
31. Boguslavski Iakov Tovici
32. Zighelbaum Abram
33. Voloh Abram
34. Limon Srul Greşovici [Gherşovici?]
35. Grinman Isaak Iosifovici
36. Bujor [?] Iosif Aronovici
37. Weisman Sara Iosifovna (Seindel)

Tabelul nr. 2
Membri ai PCR, basarabeni, bucovineni a căror aparte-nenţă de partid este necesar să fie înregistrată la locul de muncă

Judeţul Chişinău

1. Safran Raisa Semionovna
2. Leib Nahman (Noiman Leibovici)
3. Diner Eti Iakovlevna [veche cunoştinţă - prietena lui Constantinescu-Iaşi]
4. Protodiakonov Vsevolod Mihailovici
5. Maler(p) Maria Kiselevna
6. Voinberg Niuka Markovici
7. Şor Lev Ilici
8. Zaru Ivan Ilici
9. Oirik Avram Moiseevici
10. Derevici Ippolit Gheorghevici [avocat, veche cunoştinţă]
11. Şandrovskaia Ita Beniaminovna
12. Golfdfarb Zeilik Borisovici
13. Kuperman Isaak Moiseevici
14. Şvarţman
15. Konstaninov Konstantin Stepanovici
16. Glikman Gitlea
17. Sinitivker [kver?] Fritz
18. Grinberg Ida Izrailevna
19. Şehter Roza Borisovna
20. Zislis Vonver Lvovici
21. Izu Fruhtman

22. Lupan Andrei Pavlovici [viitorul preşedinte al Uniunii Scriitorilor]
23. Bravar Liuba S.
24. Şvetskaia
25. Makler Ciaka Isakovna
26. Avramescu Ida
27. Hresonskaia [Hersonskaia?] Etea Iosifovna
28. Rubinştein Alexander
29. Geboveţer Riva Simonovna
30. Gofman [Hoffmann] Mordko Iakovlevici
31. Silvestrov Ivan Antonovici
32. Kemelmaher Bliuma Naunovna
33. Goldştein Iosif Pinkusovici
34. Gherenburg Roza
35. Ihilovici Maier
36. Sikorski Gheorghi
37. Iancu Janetta
38. Ţukerman Mark Borisovici
39. Tudoraki Lena Aronovna

Judeţul Soroca

40. Cemortanu Matvei Grigorevici
41. Şoimu Ivan Samoilovici
42. Kolokolnikov Evheni
43. Pavlov Mihail
44. Guţul Konstantin
45. Leahovski Mihail
46. Guţul Pavel
47. Gruzin Alexander
48. Zaidman Leib
49. Zelţer Rahil Ihilovna
50. Golovati Ivan
51. Gherşman Srul Beirelovici
52. Dolear Malea Ihilovna
53. Akkerman Leib Iankelevici
54. Harmi Eva Iankelevna
55. Şoimu Samuil
56. Livşiţ Haim
57. Klimov Ivan Ivanovici
58. Mer Leib
59. Doktorovici Anna (Enea)
60.Abramovici Abram
61. Cehover (Tarasov) Oba Rahimilovici

Judeţul Bălţi

62. Reidenboim Rahil Isaakovna
63. Masisi Miosei Iosifovici
64. Erji Leibil Nahmanovici
65. Voitman Berko Iakovlevici
66. Reidel Rahil.
67. Palaria Riva Davidovna
68. Rab Eva Isaakovna
69. Rab Ivan
70. Oighenştein Niunea Iakovlevna [din familia "Răutu"]
71. Goldman Bela Abramovna
72. Goldman (Baciu) Ida Mironovna
73. Iampolski Buka
74. Oighenştein Mihail [Mişa, fratele lui Leonea Răutu şi tată al fraţilor Valery şi Andrei Oişteanu]
75. Kotlear Lev

Judeţul Bender

76. Şimkov Ivan Fiodorovici
77. Sisimov Mendel
78. Revenealî [lă?] Serghei
79. Reddenboim Smil
80. Dikler Ester
81. Dvoiritz Aron Matveevici

Judeţul Orhei

82. Ciornaia Nataşa (Burlacenko)
83. Krasnopolski Monea Iakovlevici
84. Malcic Riva Favelevna
85. Averbuh Jena Livovna
86. Vainştok Nuhin Rubinovici
87. Munder Lev Abramovici
88. Kojuşneanu [de la Cojuşna?] Abram Iakovlevici

Judeţul Hotin

89. Kuşnir Semion Ilici
90. Kovalciuk Vasili Mihailovici
91. Botoşanski [?] Avram Iţikovici

Judeţul Ismail

92. Gherşkovici [Herşcovici] Silea
93. Gherşkovici Jenea (după soţ, Georgescu)
94. Şabin An[d]rei

Judeţul Cernăuţi

95. Finkel Evghenia (Vais Anna]
96. Kurţman Mozes
97. Vittner Eva
98. Vittner Norbert Leonovici (să fie "Ion Vitner"?]
99. Kraitzler Naftalii Uşerovici
100. Şlomiuk Reia Aronovna
101. Gheigher Artur Irevici
102. Gadiak Anton Iakovlevici
103. Rainer Racella [Raşela?] Natalovna
104. Magkovski Vasili Onufrievici
105. Srefiuk Evghen-Lev

Tabelul nr. 3
Membrii PCR care trebuie lăsaţi cu dreptul membrilor partidelor comuniste frăţeşti din URSS (…)

Oraşul Chişinău

1. Spektor Ester Peisovna
2. Ber[n]ştein Simha Pinkusovici
3. Gherştein Haim Srulevici
4. Mirza Evghenia Borisovna
5. Feldman Riva Isakovna
6. Stei[n]berg Etea
7. Goldberg Iosif Davidovici
8. Bubis Isaak Markovici
9. Bubis Isaak Markovici [se repetă: greşeală? omonimie?]
10. Şmulevici Liza Aronovna
11. Beloţerkovici V. S.
12. Torban Iosif Iakovlevici
13. Grecov Stepan Danilovici
14. Kaşelnik Ivan Ivanovici
15. Lazar Izabela Iosifovna
16. Vinberg Isaak Leizerovici ["Gr. Vindeleanu"?]
17. Barenboim Ioşe Iankelevici
18. Bukur Ghenea Miniminovna [?]
19. Ohştat Ghenea
20. Blekher Lev Meerovici
21. Reider Mosei Lvovici
22. Şprinţen Fanea Lipovna
23. Rubinştein Berta Vladimirovna
24. Lifşitz Zfimovici
25. Ghilman Froim Moiseevici
26. Bleher Iakov Moiseevici

27. Solomovici Fanea [o rudă a lui Teşu Solomovici?]
28. Vasilenco Vladimir Sergheevici
29. Nisenblat Vitea Naumova
30. Abraham Sonia Grigorievna
31. Kaufman Fanea Isidorovna

Oraşul şi judeţul Soroca

32. Oleinik Maxim Stepanovici
33. Timofei Grigore Mihailovici
34. Melişen Ivan Nikolaevici
35. Navroţkaia Anna Panteleevna
36. Navroţki Mihail Iosifovici
37. Mişişin Alexander Antonovici
38. Navroţki Andrei Iosifovici
39. Navroţki Piotr Filippovici
40. Meşişen Vladimir Mihailovici
41. Meşişen Nikolai Grigorevici
42. Kordebanovski Frantz Iosifovici
43. Boico Ivan Makarovici [din familia Boico, devenit soţul Cristinei Marcusohn-Luca, mătuşa lui V. Tismăneanu şi general de grăniceri în R.P.R.? - eu ştiam că "Boico" este pseudonume, iar acela avea prenumele "Mihail" şi că era originar din Ucraina]
44. Mocindcea Vassili Markovici
45. Reşednik Dionisii Ignat
46. Bordeniuk Mihail Vassilevici.
47. Bihovski Vassili Abramovici
48. Takii Diordii [Tache Gheorghe?] Fiodorovici
49. Tokmeak Ivan Vasilevici
50. Şaragov Semen Fiodorovici
51. Weisberg Isaak
52. Oleinik Petr Fedoseevici
53. Kolesnik Afanasii Ivanovici
54. Ghebedniuk Timofei Fiodorovici
55. Morgun Pantelei Fedotovici
56. Tisminetki Buzea [din familia "Tismăneanu"?]
57. Şarogradski David Şeşomov
58. Goldenberg Abram
59. Buhman [Bruhmann?] Lazar Abramovici
60. Ciumak Mihail
61. Roitman Iakov
62. Stolear Hana Sruleva
63. Cerkbz [?] Vsevolod Arkadievici
64. Goldştern Şişmon
65. Dumbravă Anatolii.

66. Bilkis Ilia Isaakovici
67. Şteinbuk Şmil
68. Faierştein Ianku Aronovici
69. Goreşnic Itzik Meerovici
70. Şulman Froiim
71. Magazinik Riva Leibovna
72. Magazinik Gherş Leibovici
73. Milman Moişe
74. Makogon Sonea
75. Kotlear Hanakii Iankelevici
76. Kotlear Mendeii Iankelevici
77. Kotlear Şmerl Itzicovici
78. Palii Vasilii
79. Balan Isake [?]
80. Ghilas Haralambie
81. Stariş Silvestr
82. Gogu Profirii
83. Kofteneak Vladimir
84. Deaur [Ghiaur?] Dimitri
85. Harkovei Afanasii
86. Lefter Dionisii
87. Tihoţki Valentin
88. Kolker Boruh
89. Kravţov Ivan
90. Naumov Alexei
91. Gherşenzon Sulea Moiseevici
92. Trahtman Idel
93. Pastuşenko Grigore
94. Derkauţan Aizik
95. Şehtman Ţalik
96. Gluhovski Petr
97. Karpiş Ivan
98. Lisov Ivan Antonovici
99. Soltuz Nikolai
100. Gologorski David
101. Kriger Ianik
102. Davidovici Liubov
103. Pînzaru Ivan
104. Pînzaru Pavel Vasilevici
105. Kazak Demian Stepanovici
106. Tivnik
107. Tomak Ghiorghii Pavlovici
108. Iasinski Vasilii Ivanovici
109. Kalmaţui Stefan

110. Kozman Timku
111. Haralamb Buhor
112. Ciporneak Vanea
113. Ciporneak Haralamb
114. Zelţer Zolea
115. Postolake Vasilii
116. Bezbeda
117. Maceak Ivan
118. Eriomenko Grigorii Fiodorovici
119. Şveţ Dimitrii Mihailovici
120. Poliţiuk Şişma [am dat de o atletă americană: Komisarnik - dacă nu chiar: Politruknaia…]
121. Strahov Kalinik
122. Samanaki Alexandr Ivanovici
123. Ciobanu Marcu
124. Guţu Dimitrii
125. Kvatkovski
126. Ştrahman Sunea
127. Bruma Semion
128. Halkin Sima
129. Buris Sima
130. Nedelea Ambrozis
131. Şmunis Itzik
132. Revuleţ Grigorii
133. Spivak Şlik
134. Ţentis Pavel
135. Drobnika Fedor
136. Savka Efim Dmitrievici
137. Kaplan Mioka
138. Hoiut Iosif
139. Sosna Haim
140. Kaplan Avoris
141. Ţîmbaliuk Kuzma
142. Ciumak Semion

Judeţul Orhei

143. Sakara Evghenia Vasilevna
144. Brizma Cearma Aronovna
145. Şnir Ghenea Livovna
146. Lener Frima Iakovlevna
147. Lefter Roza Avseevna
148. Lerner Opşip Kipelovici
149. Şaparina Pelagheia Isakovna
150. Zamislovskaia Peloaghelia [?] Moiseevna

151. Şapoşnik Izrail Rubinovici
152. Lerner Venea Markovna
153. Rakul Constantin Gheorghievici
154. Tartovski Solomon Moiseevici
155. Ghelman Riva Haskova
156. Rezingof Sara Haimova
157. Dizingof [nu va fi acelaşi nume diferit grafiat? - pentru că patronimul este /aproape/ acelaşi?] Naum Haimovici
158. Malis Motel Abramovici.
159. Cebotari Peisih Haimovici
160. Grivokopatel Haim Iosifovici
161. Vaiser Haia Iosifovna
162. Moitlis Moisei Şumovici
163 Ciobotaru Sara Iosifovna
164. Iaruga Isaak Abramovici
165. Goldman Polina Pavlovna
166. Goldman Isaak Pavlovici
167. Fişman Rahil Davidovna
168. Fişman Estera Davidovna
169. Gerş Dafa Davidovna
170. Daici Ghitla Şlemova
171. Brezman Ekaterina Aronovna
172. Popusku Mira Mendelevna
173. Berekovici Adela Isaakovna
174. Jessan [Josan?] Vasilii Ivanovici
175. Zisler Iankel Ţalikovici
176. Şmukler Leib Borisovici
177. Kogan Belemia Moiseevici
178. Tarlev Hanna Ioaakovna [?]
179. Ghinţburg Lipa Tudikovici
180. Averbuh Basea Livovna

Judeţul Bender

181. Erţberg Amika
182. Burlak Fiodor
183. Slipakov Nikolai
184. Tabanov Elifer
185. Gabdzea Feodosii
186. Bazarov Dmitrii
187. Taran Iakov
188. Kovtunenko Ivan
189. Bicikov Victor
190. Bicikov Boris
191. Zavada Victor

192. Grinberg Hava
193. Kofman Zelma
194. Kofman Fanea
195. Mozeş Evghenii
196. Sisman Frida
197. Goldştein Iakov Şmulevici
198. Haikim Idel Gherşkovici
199. Zelter Zaiveid Leibovici
200. Roşko Rahman Davidovici
201. Kîsa Hristofor Ivanovici
202. Kelmenciuk Zinovii Ivanovici
203. Borisova Zinaida Ivanovna
204. Şlapakov Nicolai Abramovici
205. Pronoza Evghenii Ilici
206. Brodskaia dora Zaharovna
207. Koroli Boris Iakovlevici
208. Brodskaia Janna Zaharovna
209. Leah Ivan Zaharovici
210. Dmitrieva Şeifa Iosifovna
211. Prokopeţ Moisei Iosifovici

Judeţul Bălţi

212. Kolker Moisei Mihailovici
213. Birinboim Zolea Nutoviei
214. Barenboim Abram
215. Lerner Lona Idelovna
216. Rabenko Alexandr Israilevici
217. Rapaport Beeno Boris
218. Kuşnir Semion Aronovici
219. Goldiş Abram Isaakovici
220. Garber Sioma Ovşi Iankelevici
221. Weisman Toivi Şaevici
222. Rozneblat Moişe Lipov
223. Roll Valter Livovici
224. Kuşnir Haia Eftimovna
225. Birinboim Monea Nutuvici
226. Kaţ Oscar Gerş-Berovici
227. Kevilevin Ihil Moşkovici
228. Kiseleva Şeiva Zisileva
229. Bujor Tatiana Iakovlevna
230. Ghelman Vaitraub Fanea Pinkrovna
231. Roizman Nlemi Borisovna
232. Harak Polea Zelmovna
233. Grinberg Mişa

234. Ghelman Ivţe Iţkovici
235. Şerman Moişe Beilovici
236. Fux Naftul Abramovici
237. Rîlskii Grigorii Afanas
238. Haot Niusin Gherşovici
239. Jukovskii Boris Iosifovici
240. Ţuprik Aizea Davidovici
241. Rudima Anton Gheorghevici
242. Kleiman Moise Isaakovici
243. Pogorelovski Mihail Samuilovici
244. Babineţki Ivan Pavlov
245. Zernovoi Ivan Ivanovici
246. Reaboi Andrei Anufrievici
247. Stratiiciuk Iakov Stepan
248. Gomeniuk Ivan Eliseevici
249. Grinberg Haia Solomonovna
250. Grinberg Fira Izrailevna
251. Leabis Tatiana Isidorovna
252. Vikinskii Fiodor Ivanovici
253. Gavriliuk Petr Petrovici
254. Golik Ivan Andronovici
255. Glinberg Moise Grigorevici

Tabelul nr. 4
Membri PCR., basarabeni, bucovineni sosiţi în URSS în calitate de emigranţi politici (foşti voluntari ai Armatei Republicane în
Spania ş.a.) pe care CC al PCR îi recomandă pentru a fi transferaţi în P.C. b din toată Rusia

1. Tismeneţki Leon Moiseevici [Leon Tismăneanu, tatăl lui Vladimir]
2. Telmer Elias
3. Kleiman Moisei Solomonovici
4. Vihrev Abram Naumovici.

Am să revin asupra “Listei”.

Tabelele totalizează 296 persoane.

Nu am reuşit să identific pe: Sorin Toma, Alexandru Bârlădeanu, Perahim, Roller, Celac.

Nu am reuşit să “traduc” numele sub care au trudit apoi în R.P.R. după 23 august 1944.

Duminică 29 mai 2005

Ieri: zi grea-plăcută. Am arat la… copiatul Tabelelor.

Aceste 296 persoane reprezintă o-mare-parte din membrii partidului comunist român care a cerut să fie luată în evidenţa partidului comunist bolşevic - prin acceptarea de a (re)deveni cetăţean al Rusiei Sovietice şi de a se pune în slujba Ocupantului.

Trebuie să mă dezamăgesc: eu speram să am o listă - bine: un tabel - al evreilor nelocuitori ai Basarabiei şi ai Bucovinei de Nord în şi care, la Ocupaţie au dat fuga să-şi ofere serviciile. Or Tabelele de mai sus îi cuprind doar pe nativii din Teritoriile Ocupate - fie că în momentul 28 iunie 1940 se aflau pe loc, în Basarabia şi în Bucovina, fie în închisorile unde erau închişi comuniştii şi fuseseră liberati urgent
- presupun că aceşti fuseseră încarceraţi în închisoarea din Chişinău, din moment ce imediat se manifestaseră: Rozenberg-Roşcata (vezi Gr. Vindeleanu), Derevici, Etea Diner (vezi E. Negel, "Universul" din 1 iulie 1940).

Aşadar Tabelele îi cuprind doar pe "localnici". Se presupune că au fost alcătuite de un-grup-de-tovarăşi-evrei-din-Uniune, de la "Centrala" lor: "tonul" - fie el şi doar al "muzicii" înşiruirii unor nume - este al Autorităţii (ştia el avocatul Sternberg ce ştia de întâmpinase Armata Roşie pe străzile Chişinăului cu pancarta - în ruseşte scrisă, fireşte: "V-am aşteptat 20 ani! - nu 22?)"; grafia numelor care este strict rusească, atât a evreilor, cât şi a românilor.

Am să mă mai întorc la Tabele - care, pentru mine, au şi o altă semnificaţie decât cea strict politică.

Luni 30 mai 2005

Franţa a zis: "NU" Constituţiei Europei. Manifestaţii de bucurie-isterie organizate de comunişti+trotskişti - şi alături, nu împreună - de "extrema dreaptă" a lui Le Pen.

"Vox populi" - dar-însă-totuşi.

Îngrijorare în Germania; în Olanda - care va vota peste câteva zile; în Anglia - care poate face oarecari modificări; punînd în sarcina Parlamentul consultarea referendală.

Dar şi în Polonia. Şi în România.

Ei, da, pentru România nu va fi bine: nu a apucat să intre (aici îi arăt cu degetul pe comuniştii şi securiştii iliisto-romanisto-măgurenişti care au ţinut ţara în groapă, doar să le fie doar lor bine). Desigur, până şi românii cei mai "lucizi" vor da vina pe

Occident, în loc să privească în ograda lor îmbălegată.

Şi când te gândeşti că bieţii basarabeni se uită cu jind spre Bucureşti şi visează unirea… cu cine? Cu cine s-o nimeri…

Un text:

Andrei Oişteanu: O amintire "despre mâncare"
sau
Ce anume şi cum (anume) funcţionează memoria unui holocaus-tolog

În ***Supliment cultural*** (al editurii Polirom) am dat peste rubrica ţinută de Adriana Babeţi "despre mâncare" (despre mâncăruri?). În nr. 10, din 29 ian-4 febr. 2005, la pag 4 figurează - cum altfel? - şi Andrei Oişteanu: el îşi povesteşte viaţa lui cea grea, plină de privaţiuni şi de persecuţii (antisemite) - prin o amintire culinară.

Reproduc aici contribuţia-i - apoi o voi comenta:

"M-am născut la Bucureşti, dar primii şase ani de viaţă (1948-1954) i-am petrecut la Cernăuţi [1)]; compusă din cinci suflete familia mea locuia în două camere foarte modeste din cartierul evreiesc; stăteam pe uliţa ceasor-inicarilor (…) cărei i se schimbase numele cu cel al comunistului Karl Liebknecht. Era o perioadă de după război în care Uniunea Sovietică îşi oblojea rănile. Era un amestec de mîndrie şi sărăcie postbelică. Marea victorie asupra nazismului (şi ocuparea Europe est-centrale) hrănea sufletele [2)], dar nu şi trupurile. Nu se mai găsea mai nimic de mîncare. Ca să supravieţuiască cernăuţenilor li se dădea în folosinţă cîte o bucată de pămînt pe care o cultivau de regulă cu cartofi […]

"Devenit şomer [3)], tatăl meu nu putea să se reangajeze din cauza unui puternic val de antisemitism [4)] declanşat la începutul anului 1953 de batiuşca Stalin însuşi (procesul "asasinilor în halate albe"). Abia după moartea lui Stalin părinţii mei au reuşit să emigreze [5)] în România. În octombrie 1954 lăsam în urma noastră marea Uniune Sovietică; tot ceea ce unii iubeau şi urau mai mult. Fratele meu (11 ani) şi-a luat puţin pământ într-o punguţă legată la gât. Eu (6 ani) l-am imitat. [6)]

"La Bucureşti am locuit pe strada Washington, devenită Haia Lipschitz, militantă comunistă, situaţie simetrică cu cea din Cernăuţi Dar statutul social şi starea materială s-au îmbunătăţit substanţial. Problema mâncării nu se mai punea în termeni de supravieţuire. Şi totuşi, în fiecare dimineaţă se derula un ritual culinar sărăcăcios. Toată familia se aduna la masă, mama punea solemn un castron aburind, plin cu cartofi fierţi în coajă. Suflînd în mâini, decojeam cartofii fierbinţi, îi mărunţeam în farfurie şi adăugam sare, ceapă tocată şi untdelemn. Apoi mâncam în tăcere, ca într-o agapă mistică .

"Trecuseră mulţi ani de la părăsirea ghetoului [7)] din Cernăuţiul stalinist, dar noi continuam să practicăm ritualul săptămânal, în amin-

tirea paradisului/infernului pierdut".

Secreţia pe hârtie a lui A. Oişteanu mi s-a arătat exemplară, definitorie pentru membrul unei familii de bolşevici (şi ce familie: a sinistrului criminal de război-şi-de-pace: "Leonte Răutu") - prin:

a. neadevărurile rostite-scrise senin;

b. nesimţirea politico-socialo-etnică - prezentă şi la tovarăşii săi holocaustologi: Shafir, R. Ioanid, E. Wiesel.

c. rezultatul: o inabilă, o grosolană diversiune istorică, morală, lingvistică - dar cât de eficace în spiritul tulbure al românilor analfabeţi şi gata-culpabilizaţi tot de ei, holocaustologii atotprezenţi: Big Brother - cu şapte capete.

Am să le iau în ordine:

1) Ştiam (din **Dictionarul** lui Florin Manolescu) că fratele mai mare al său, Valery s-a născut în 1943, în Karaganda, Kazahstan. Tot de acolo aflasem că Valery "îşi petrecuse copilăria la Cernăuţi". Din textul de mai sus reiese: Andrei Oişteanu se născuse la Bucureşti (în 1948), "dar primii ani din viaţă (1948-1954) i-am petrecut la Cernăuţi".

Întrebare:

Dacă el, Andrei s-a născut în 1948, la Bucureşti (unde se afla deja "unchiuleţul" Leonea Oigenstein, zis Răutu, zis Krokodilul, bine înfipt în "sarcinile de stat şi de partid ["statul" fiind Marea Uniune Sovietică, ea ne "administra" - prin auxiliarii Ocupantului, deci şi prin unchii, prin mama, Bella Iosovici, prin tatăl, Mihail-Mişa], ce căuta - la Cernăuţi - familia sa începînd din anul naşterii, 1948? Să fi fost mama sa, Bella Iosovici originară din Cernăuţi? Va fi fost, însă "pe vremurile acelea" nu se circula după cheful "originarilor" peste graniţele noi, sovietice/ermetice - cu atât mai puţin peste frontiera dintre URSS şi ce mai rămăsese din România. Apoi: sensul cvasiunic al **trecerii** infamei frontiere - numai pentru ruşi, comunişti, evrei, numai pentru "consilieri" - era: ***dinspre*** URSS ***spre*** România (dar nu veniseră ei din Raiul Sovietic să ne explice cât de fericiţi suntem noi? cât de fierbinte ne iubeşte pe noi Sora cea Mare?). Adevărat: mai era un sens, ne-normal, silit, avînd înţeles de **deportare**: ***dinspre*** România ***spre*** URSS - pentru germani, însă mult înaintea lor - începînd din 24 august 1944 - basarabenii şi bucovinenii, consideraţi "cetăţeni sovietici" erau ameninţati cu "repatrier***i***a-în-Siberia". Persoanele care, între 1944 şi 1953 (moartea lui Stalin) plecau din România cu destinaţia URSS erau, în acte, socotiţi "repatriaţi" - ca unchiul meu N. Popescu - , în realitate: "trădători ai Patriei Sovietice", altfel de ce ar fi fugit de Armata Roşie cea liberatoare (cea pe care o primise cu flori, la Bucureşti, copila Lilly Marcou şi ai săi din familie, din comunitate - din viitorul Aparat de Stat şi de Partid?). Familia noastră a făcut denefăcutul - citeşte: acte false - ca să nu fie… repatriată.

2) "Mare victorie asupra nazismului (…) hrănea sufletele, dar nu şi trupurile".

La 28 iunie 1940 (viitorii) părinţi şi unchi ("Răutu") ai lui Andrei Oişteanu dăduseră fuga pe malul stâng al Prutului, în Teritoriile Cedate, iar până la jumătatea lunii iulie 194l, fiind komisari-voluntari, îi tăiaseră-spânzuraseră pe ***goii*** localnici din Basarabia şi din Bucovina de Nord răpite de URSS; când fuseseră siliţi să fugă din calea armatei române, ei nu alţii alcătuiseră unităţile-de-distrugere a tot ce era piatră pe piatră; în afară de sufletele lor, hrănite cu ura-de-clasă bolşevică şi cu nemărturisita, dar aplicata ură-de-rasă evreiască (împotriva băştinaşilor neevrei), trupurile lor de caralii şi de torţionari s-au hrănit până la vomă cu ceea ce zmulseseră de la gura basarabenilor şi a bucovinenilor. În acel an de coşmar (28 iunie 1940-15 iulie 1941), pe lângă teroarea politico-etnico-poliţienească, pe măsură ce "indigenii" erau alungaţi din case, arestaţi, executaţi ori "doar" deportaţi - după ce fuseseră înfometaţi - în aceeaşi măsură komisarii-voluntarii, se umflau, se lăţeau - de mirare că nu explodaseră de prea-plinul exercitării puterii, de mâncare, de plăcerea vărsării sângelui oamenilor nevinovaţi. Bolşevicii evrei din dreapta Prutului ca şi bolşevicii evrei din stânga Nistrului ("transnistrienii") îşi hrăniseră peste măsură "trupul" de care ne vorbeşte atât de frumos holocaustologul de azi şi nu îşi imaginau că după festinul pe care şi-l organizaseră vreme de un an pe teritoriul Basarabiei şi al Bucovinei de Nord vor fi siliţi să fugă în Rusia, pe care în 20 ani bolşevicii ("În frunte: komisarii!", vorba unui cântec drag lui Isaac Babel - deci şi lui R. Cosaşu, cel care afirmase, rânjind, că genocidul comunist de trei sferturi de veac fusese… "o blenoragie de tinereţe") o prefăcuseră din Ţara Pâinii în Imperiul Foamei. Nu-i va fi auzit niciodată A. Oişteanu pe părinţi povestind ce anume mâncaseră ei, "voluntarii" în Basarabia, după 28 iunie 1940? nici ce anume nu-mâncaseră în Kazahstan? şi ce - totuşi - mâncaseră între 1944-1948 în România cea secătuită de război, suptă de ruşi cu ajutorul Sovromurilor (impuse în luna mai 1945!) - prin zapciii lor, evreii?

3) "Devenit şomer, tatăl meu nu putea să se ***reangajeze…"*** (subl. mea, P.G.)…

"Şomer" Mişa Oigenstein?, komisarul bolşevic, cel care… "dăduse dovadă" cu asupra de măsură, atât în Teritoriile Româneşti Ocupate, cât şi în Armata Roşie, în Polonia, în Germania - ca politruk sub comanda supra-politrukului… umanist - altfel criminalul Ilia Ehrenburg?

Iată cum se joacă - acum - A. Oişteanu cu termenii, minţind, minţind, minţind, ameţindu-i pe cititori, fiind sigur că nimeni dintre ***goi*** nu va îndrăzni să-i atragă atenţia (de teamă că «***Ordonanţa!-Ordonanţa***!» cu care îi tot ameninţă Teşu îi va băga în puşcărie, aşa cum părinţii lor fuseseră băgaţi în puşcărie de părinţii lui Teşu) că în limba sovietică, cea din fier-beton şi în Raiul Sovietic - cel din Oţel Necălit - cuvântul "şomer" nu exista şi nu se aplica decât atunci când era aspru condamnat "iadul capitalist".

4) Aşadar Mihail Oigenstein devenise "şomer (…) din cauza unui puternic val de antisemitism declanşat la începutul anului 1953 de batiuşca Stalin…" - fiul sărmanului şomer îşi continuă şi în acest text

culinar dezin-formaţia-meseria-sa.

Recapitulare: familia lui Mihail Oigenstein, venită din "refugiu" din Kazahstan, după o şedere de 4 ani (1944-1948) în România - membrii ei avînd statut de ocupanţi-colonizatori-bolşevizatori - sunt detaşaţi la Cernăuţiul re-resovietizat.

De ce? A. Oişteanu cel care ştie atâtea nu ne dezvăluie taina "transferării". În ciuda afirmaţiilor holocaustologilor că românii, în 1941, exterminaseră elita evreiască, toţi acei evrei care semănaseră teroarea în Basarabia şi în Bucovina începînd din 28 iunie 1940 - în iulie 1941 fuseseră evacuaţi cu grijă, ei alcătuind preţioasele cadre de stat şi de partid - sovietice, dar şi viitoarele cadre sovietizatoare - Stalin fiind sigur că Rusia va învinge şi se va revărsa, lăţi spre Apus, adânc, în Europa. Începînd din 1944, când România capitulase, sovieticii aveau nevoie de auxiliari în conducerea noilor poliţii: Aparatul Terorii; a noilor ministere, direcţii, posturi de comandă ale ţării îngenuncheate. Înainte de 23 august 1944 fusese paraşutat Bodnăraş, dezertorul. "Pe tancurile sovietice care liberaseră Bucureştiul", cum povesteşte tovarăşa-noastră Lilly Marcou, autoarea preferata a lui Liiceanu, ne venise din Rusia "avangarda" alcătuită din viitorii şefi, supraşefi: Ana Pauker, Valter Roman, Bârlădeanu, Perahim, Roller, L. Răutu, Sorin Toma, Celac… Fratele lui "Leonte Răutu", Mihail Oigenstein (tatăl lui Andrei) Oişteanu făcea parte din eşalonul doi sau trei şi este de presupus că în Bucureşti - "pe strada Washington, devenită Haia Lipschitz" familia căpătase măcar un apartament confortabil, dacă nu întreg imobilul din care fuseseră alungaţi proprietarii ***goi***, acei odioşi burjui fascisto-antonesciano-antisemiţi.

Încă o dată: de ce se (sic) mutase familia lui Mişa Oigenstein de la Bucureşti la Cernăuţi?

Imediat ce frontul s-a îndepărtat de Bucovina de Nord, la Cernăuţi sovieticii au organizat acolo un fel de… "Academie" ce pregătea cadrele conducătoare necesare României sovietizate.Mihail Oigenstein va fi fost trimis cu misiunea - din partea ruşilor, doar era ofiţer (şi cetăţean) sovietic - de măcar instructor, dacă nu de chiar director al acestei prime uzine producătoare de capete pătrate (a doua fiind celebra "Ştefan Gheorghiu" din Bucureşti). Că "familia locuia în două camere modeste din cartierul evreiesc" - perfect posibil: Cernăuţiul fusese devastat (desigur, nu atât de distrus precum Chişinăul…) o primă oară, în iulie 1941, la retragerea sovieticilor care dinamitaseră-incendiaseră tot ce putuseră, a doua oară în 1944, când ruşii re-veniseră. Însă cele două camere modeste vor fi constituit un lux de care cernăuţenii nu aveau parte - atât din pricina distrugerilor, cât mai ales din pricina evacuărilor din casele încă locuibile de către noii stăpâni: bolşevicii şi uneltele lor.

Revin la citat: "devenit şomer (!), tatăl meu nu putea să se reangajeze (în ce "ramură" reangajarea?) din cauza unui puternic val de antisemitism declanşat la începutul anului 1953 de (…) Stalin"…

"Antisemitismul" - ce bun este el în explicarea a orice!

Oigenstein Andrei nu este primul evreu care deformează, falsifică

Istoria reducînd-o la : evreu-***goi***; la: ***cine nu este cu noi este antisemit.*** Aşa au făcut-o neruşinaţi ca Perahim, Bruhmann ("Roger", "Holban"), Cristina Marcusohn-Luca-Boico, Sorin Toma, Tertulian, Maria Banuş, Nina Cassian, R. Ioanid, Isaac Chiva, Moscovici, Reichman… care, după ce au făcut tot răul posibil în România sub Stalin (şi în numele lui Stalin) au şters-o în Orient (Israel), cu precădere în Occident, unde s-au plâns de "persecuţii - chiar pogromuri - anticomuniste şi antisemite"!

Andrei Oişteanu, după ce minte fără a clipi din ochi, scontînd pe analfabetismul cititorului român (dar şi pe teama redactorilor de a-i tempera-corecta delirurile holocaustice, şade prost cu logica, cu cronologia: într-adevăr "antisemitismul" fusese declanşat de Stalin, însă încetase imediat după moartea tiranului (martie 1953), deci nu putea constitui motivul… plecării familiei bolşevice Oigenstein din URSS în… octombrie 1954.

5) "părinţii mei au reuşit să ***emigreze*** (subl. mea) în România"…

Iată, în sfârşit!, un adevăr inconştient ieşit din gura lui A. Oişteanu: a ***e***migra semnifică ***a pleca din patria ta***, (Rusia-URSS), pentru a te stabili în altă ţară (detestata, antisemita România…) - unde eşti ***i***migrant.

Dovadă că ***patria familiei Oigenstein a fost-este-va fi Rusia*** : mărturi-sirea înlăcrimată a holocaustologului de azi:

6) "În octombrie 1954 lăsam în urma noastră marea Uniune Sovietică (…) Fratele meu (…) şi-a luat puţin pământ într-o punguţă legată la gât. Eu (…) l-am imitat".

Observaţii:

a) Iei pământ din… pământul tău, al patriei tale. Concluzie provizorie: ***Patria familiei Oigenstein este Rusia - nu România***;

b) Pământul Cernăuţiului - din care luaseră ei, ***e***migranţii în punguţe - nu era/ nu este/nu va fi rusesc - ci românesc-ocupat-vremelnic, Bucovina de Nord, ca şi Basarabia, fiind **teritorii răpite** de Rusia Sovietică şi "administrate" cu ajutorul entuziast (şi complice la crimă) şi al evreilor.

7) "Trecuseră mulţi ani de la părăsirea ***ghetoului din Cernăuţiul stalinist*** (subl. mea), dar noi…"

Cum să dialoghezi cu un ins din categoria lui A. Oişteanu? Am mai spus-o, o repet: nu poţi comunica cu el şi cu ai lui. Fiindcă:

a) El nu dă cuvintelor (termenilor) semnificaţia împărtăşită de majoritatea comunităţii de limbă română: ***şomer, antisemitism, emigraţie, gheto, stalinist***; ci una ideologico-etnicistă;

b) El nu este consecvent în "opţiuni":

- ascunde cu o încrâncenare suspectă adevărurile biografice ale familiei sale şi ale comunităţii sale evreieşti din/în Basarabia, refuzînd cu îndârjire să-şi asume si păcatele ei - încă o dată; nu este vorba despre ***vinovăţia*** lui Andrei Oişteanu, ci de ***asumarea*** moştenirii criminale a familiei, a clanului, a categoriei din care face el parte - dimpreună cu verişoara sa, Anca Răutu, fiica lui Leonte…

- … pentru a fi respectată simetria (şi justiţia): el şi cu ai săi holo-

caustologi învinovăţesc pe toţi românii de a fi masacrat evrei în timpul celui de al doilea război mondial, însă le interzic aceloraşi români argumentele:

- vinovaţii români de crime împotriva evreilor au fost judecati, condamnaţi, de acum o jumătate de secol - ceea ce nu s-a întâmplat cu un singur evreu vinovat, dovedit de crime împotriva românilor;

- chiar dacă eu nu sunt de acord cu argumentul: “nu eram născut în timpul evenimentului - sau crimei - cutare”, nu sunt de acord nici cu nesimţirea etnică cu care urmaşii (şi profitorii) unor criminali dovediţi ca cei din familia Oigenstein/“Răutu” refuză a mărturisi în public, nu vina - ci ruşinea şi oroarea pentru faptele părinţilor lor.

Andrei Oişteanu rămâne Monumentul Nesimţirii Etnice şi al Dezinformării-fără-frontiere.

Aici se încheie Jurnalul pe luna mai 2005

I U N I E

Joi 2 iunie 2005

Am făcut azi o prezentare pentru cartea lui Ovidiu Creangă - am trimis-o lui Iurie Colesnic la Chişinău.

(…)

Marţi 7 iunie 2005

Am tot bolit. Nu mi-e bine. Deloc.

Cică la Târgul de Carte de la Bucureşti a fost lansat sâmbătă, la editura Victor Frunză **Alfabecedarul**. Mi-au scris Niculiţă, M. Stănescu, Loredana, Valerian Stan. Că ar fi fost bine. Dan Petrescu nu a fost prezent, deşi promisese. Luca Piţu a făcut prezentarea. Niculiţă a zis că imagini cu el/ei s-au dat la televizie. Că au anunţat cam aşa: 'Azi au fost două lansări importante: Ion Iliescu şi Paul Goma'.

Ca banc e foarte prost. Ca ne-banc şi mai foarte prost.

Iar eu: fără vlagă, fără chef - fără noroc.

(…)

Vineri 10 iunie 2005

Nici o schimbare în bine.

Iliescu a fost pus sub acuzare - ei şi?, vorba babei. Eu i-aş fi lipit de "lotul Iliescu" - în afară de Roman Brucan, Voican, Măgurean' - şi pe Manolescu şi pe Breban şi pe Răzvan Theodorescu şi pe Eugen Simion şi pe Sorescu (postmortem)… Au fost cam-mulţi datători-din-cap, încuviinţatori ai "politicii mineriale" a iliescului.

Duminică 12 iunie 2005

Florence Aubenas liberată. Şi Hanoun, ghidul - rămas în Irak.

(…)

Marţi 14 iunie 2005

Ieri mi-a scris Stejărel Olaru că Pleşiţă a fost anchetat la procuratura militară încă de vineri 10 iunie timp de 7 ore; a fost prezent şi el. Pleşiţă nu a mai recunoscut nici o declaraţie anterioară. În schimb… a afirmat că fusesem recrutat ca agent de influenţă "în scopul infiltrării în cercul Monicăi Lovinescu". Cică declaraţiile s-au oprit la "momentul 77" dar vor reîncepe azi,

marţi.

De pe la 1 al acestei luni mă simt rău. Ameţeli, oboseală cumplită - de aici somnolenţă. Şi, desigur, indispoziţie generală.

Ieri mi-au venit ***Vatra*** şi ***Jurnalul literar***. În acesta din urmă mi se publică un fragment de **Jurnal 2004**. Mai este un text de apărare (de Laszlo!) al Elvirei Iliescu şi o cronică la **Culoarea curcubeului** scrisă de Alexandru Negrescu-Suţu.

Mi-a pierit pofta de… Dicţionar al literaturii (cel academic - mă gândeam să-l rog pe Niculiţă să mi-l cumpere). N. Florescu îl desfiinţează: şi el colaborase cu mai multe articole, însă i le-au ciopârţit. Naiv, N. Florescu: ştia ***cine*** conduce lucrările piramidei: Eugen Simion, ar fi trebuit să ştie şi ***cum*** le va conduce. Deşi, fie vorba între noi: dacă N. Manolescu ar fi fost şef, rezultatele nu au fi fost mai breze: oricâte deosebiri de nuanţe intre cei doi, la vârsta la care au ajuns s-au… egalizat până la confuzie.

Continuă agitaţia în Borcanul Scriitorimii Române. Însă cum mi-am promis că nu voi mai comenta declaraţiile catindaţilor…

Un articol din:

Evenimentul zilei Luni, 13 Iunie 2005 [semnat] Laurentiu Mihu

“Securistul Plesita despre teroristul Carlos Sacalul: "Era un om simpatic"

“Fostul sef al spionajului romanesc a facut, vineri, dezvaluiri incen-diare procurorilor militari care il ancheteaza. (…) un dosar complex care priveste tentativele regimului comunist de a reduce la tacere disidentii romani din Occident prin intermediul unor mercenari celebri, precum teroristul international Carlos „Sacalul”. Urmarirea penala pe numele lui Plesita a inceput in 1997, a fost intrerupta intre 2000 si 2004 si redeschisa in urma cu citeva luni.

“Astazi, generalul Plesita locuieste in judetul Arges, are 76 de ani, se sprijina intr-un baston, ca urmare a unor operatii suferite la ambele picioare, are o Dacie 1300 din 1982 si sustine ca nu poseda o „avere de baron PSD”.(…) Audierea generalului a durat mai bine de sapte ore, incheindu-se spre seara. La iesirea din Parchet, acesta a mai stat aproape o jumatate de ora de vorba cu ziaristii care il asteptau. El a sustinut ca toate acuzatiile care i se aduc acum sint „simple fleacuri”. „Procurorii nu au dovezi, iar eu nu am pacate de natura juridica. Bineinteles, aceasta nu inseamna ca, timp de 42 de ani petrecuti in lumea spionajului, am fost un sfint sau o usa de biserica. Nici nu ai putea ramine asa ceva, oricit te-ai stradui de mult. Nu ma tem de condamnare si nu am nevoie nici de avocat. De fapt, procurorii nu au de ce sa ma mai cheme la audieri”, a declarat Plesita. (…)

„***Cazul Goma a fost umflat mai mult decit trebuia”, sustine Plesita. Pe numele generalului Nicolae Plesita exista si o plingere penala formulata de scriitorul Paul Goma. Potrivit acestuia, in calitatea pe care a avut-o, Plesita s-ar face vinovat de punerea la cale a***

asasinarii sale, prin intermediul unei scrisori-capcana. Totul se intimpla in perioada in care Goma se afla in exil la Paris. Surse judiciare ne-au relatat ca, in fata procurorilor, Plesita si-a expus propria versiune pe un ton sarcastic. Fostul sef al DIE a sustinut cu hotarire ca intregul caz „a fost umflat mai mult decit trebuia". „Pozitia lui Goma vizavi de regimul de la Bucuresti contravenea la acea data legilor in vigoare. Mai venea si pe fondul cutremurului din '77, iar Ceausescu s-a panicat putin si i-a cerut ministrului de interne Teodor Coman sa se ocupe de problema Goma. I s-au facut citeva filaje lui si anturajului din care facea parte, dupa care, stiind ca o cunostea pe Monica Lovinescu, Ceausescu a decis sa fie trimis la Paris, ca agent de influenta al Romaniei in mediul disidentilor din Franta. Si asta, dupa ce a semnat un angajament in acest sens. Eu insa nu l-am batut niciodata, asa cum speculeaza unii, ci i-am dat masina de serviciu sa mearga la aeroport si de acolo la Paris", a mai adaugat Nicolae Plesita. De altfel, referitor la interviul acordat postului national de televiziune in care recunostea ca l-a batut si l-a tras de barba pe Goma, generalul a tinut sa clarifice si acest aspect: „Mi s-a parut provo-cator caracterul intrebarii lui Viorel Patrichi si, in consecinta, i-am raspuns in gluma: Da, mai! L-am batut si l-am luat de barba. (...) De fapt, eu nu l-am batut niciodata pe Paul Goma". (subl. mea).

DEZBATERE:
Opinii despre articolul:"Plesita despre Carlos Sacalul":

Un om puternic
Trimis de Sen (e-mail: A...c@yahoo.com) la 13-06-2005
Respecte, admiratie, jos palaria in fatza acestui om. Sa traiti domnule general Plesita!

Un adevarat patriot roman
Trimis de Garcea (e-mail: g...a@operamail.com) la 13-06-2005
Un adevarat patriot roman Dl. Plesita este un adevarat patriot roman, spre deosebire de multi `ziaristi` `romani actuali si mai ales de
Sa traiti tov.general!

TERORIST "DE BINE".....
Trimis de ROGOGOMANU' (e-mail: t...5@earthlink.net) la 13-06-2005
Corb la corb.Am ajuns sa avem securisti si teroristi "de bine", asa cum avem fosti activisti de partid comunist infloritori oameni de afaceri in capitalismul romanesc.Adaptabilitatea este in natura firii umane, iar cameleonismul merge mana in mana cu micimea sufleteasca.....

gen. Plosnita
Trimis de Doni (e-mail: d...i@yahoo.com) la 13-06-2005 Aceasta plosnita de general, care nici macar de sergent nu ar fi fost capabil, traies-

te in libertate, si se mai si lauda.Acest strigoi, ca si Iliescu si inca multi altii ar trebui sa putrezeasca in inchisoare pentru crimele lor. Romania este inca refugiul securistilor odiosi, ocrotiti de actualii conducatori si de judecatori.

RE: gen. Plosnita
Trimis de Extremistu' (e-mail: t...a@home.ro) la 13-06-2005
Referitor la gen. Plosnita: De unde stii tu cine este tipul asta sau ca nu e capabil nici sa fie sergent? De ce a primit un cadou de la Nixon sau decorat de de Gaulle? Pt ca este un "securist odios"? Poate stii tu ceva ce noi nu stim? (oi fi si tu vreo hiena sau macar maidanez al spionajului). Daca nu, macar scuteste-ne de idiotenii.

RE: gen. Plosnita
Trimis de Vlad The Impaler (e-mail: p...t@charter.net) la 13-06-2005
Referitor la gen. Plosnita: Mai 'Tanase' stupid, si Ceusescu si alti dictatori genocizi care au ucis milioane de oameni ,au primit tot felul de titluri decoratii ! ce inseamna asta? Nimic,mai musca naiva anonima si fara importanta!!

in sfirsit
Trimis de Pacepa (e-mail: b...n@yahoo.com) la 13-06-2005
Marii nostri deslegatori de taine sunt: IC [Ion Cristoiu],CTP [Cristian Tudor Popescu] si cu voia dvs. acest Plesita, fara de care serviciile noastre secrete s-ar fi dezintagrat. Sa vedeti in asta seara pe ecrane tandemul IC si CTP (fis)comentind declaratiile jurnalistei eliberate.

[Am crezut în autenticitatea mesajului “expediat de Pacepa” doar până când am dat de un mesaj… expediat de Goma]

STITI CE ? ...TOT dar TOT ce s-a intimplat pina ...
Trimis de Alina Tomsha (e-mail: R...t@msn.com) la 13-06-2005
...la asa zisa revolutie sa ramina in cartile de istorie ...ca sa invete copii copiilor nostri ...dar ar fi timpul sa ne mai uitam spre viitor ...sau ramanem si noi ca si ovreii ...ORCE nu le convine ...dau vina pe HOLOCAST ! OK !! am priceput ,am inteles ...dar trecutul cu trecutul si sa vedem ce putem face deacum incolo cu asa zisa Romanie ! Of...si daca stiu si asa sisi astia mari spioni ce si cum...iesi nene la careu si spune-ne si noua ...poate scapam si noi de kakatul asta creeat aiurea !

RE: STITI CE ? ...TOT dar TOT ce s-a intimplat pina ...
Trimis de Skeptik (e-mail: p...t@charter.net) la 14-06-2005
Referitor la STITI CE ? Nu degeaba e tara in aceasta situtatie pentru ca sint sperme din astea 'neterminate' ca tine care cred ca HOLOCASTUL a fost o 'bataie' intro statie de autobuz! Tu nu ai nici o conceptie de verosimil, daca tu nu stii ce inseamna sa pierzi peste ....6.000.000.000 ...milione de oameni nevinovati !!!!!!!! majoritatea femei ,copii si batrini...saraci...pentru singurul motiv ca o natie rasista

,perversa ca germanii..se cred superiori altora!!!! Tu crezi ca Holocastul a fost un incident minor?
A fost cea mai mare tragedie a omenirii, naiva stupida ce esti!Si sa nu mai vorbim de alte zeci de milioane de evrei exterminati la ordinul religiei 'pasnice' care e ..Vaticanul, de 2000 de ani! Si tu crezi ca ei nu au dreptate sa se plinga, sa traiasca acolo unde sint acum ,de unde au fost alungati acum..2000 de ani si sa ai pedespseasca pe cei care continuu ai urasc si le anuleaza dreptul de a exista ??
Gresest amarnic, accident sexual ce esti, mai citeste si tu istoria 'adevarata' nu propaganda anti-evrei facuta de toti gelosii care ai urasc pe cei mai destepti, amuzanti, si mai buni tirgoveti decit ei!! 90 % din toate inventiille lumii , printre care si cele pe care o ipocrita ca tine le folosesc, sint facute de evrei!!
Atit de multa nedreptate li s-a facut de-a lungul anilor evreilor, ca nici nu m-ar supaRA SAU SURPRINDE DACA CURIND SE SUPARA 'DEFINITV' SI CURATA PE 'OILE' ALEA ARABE CU CREIER DE ..CAMILA, CARE VOR DISTRUGEREA PLANETEI!(daca nu stii asta pina cum nu vezi ce au facut si din Romania in numai 15 ani,arabii astia, esti intr-adevar o imbecila!! stiu ca subiectul a fost mai mult despre lashii aia care l-au suportat pe Ceausescu si Iliescu,dar m-a deranjat mult comentariul tau nonsalant despre evrei si ..Holocast! Si nu, nu sint evreu, si nu, ei nu sint complet nevinovati,dar comparat cu cei care i=au exterminat sau incearca, evreii sint ..mama Teresa!!Ar fi bine sa te informezi mai mult si sa nu arati aitta nonsalanta la probabil cel mai tragic moment din istoria omenirii!!
PS.....CE BINE CA BUNICII SAU STRABUNICII TAI NU AU FOST EXTERMINATI DE NAZISTI, NU-I ASA?? ACUM INCEARCA SA FII IN LOCUL ALORA CARE AU PIERDUT FAMILII INTREGI! O, SI SA NU UIT, CIND MERGI IN ORAS MEREU SA NU UITI..PREZERVATIVELE, CA SA NU PROCREEZI, DIN GRESEALA!!

Moarte securistilor
Trimis de Dan B (e-mail: f...n@hotmail.com) la 13-06-2005
Toti securistii ,SRI-istii,SIE-istii, ar trebui condamnati la moarte.

RE: Moarte securistilor
Trimis de Agronomu' (e-mail: a...u@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la Moarte securistilor:
Moarte MOSAD-ului, CIA, MI5/MI6

RE: Moarte securistilor
Trimis de Agronomu' (e-mail: a...u@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la Moarte securistilor:
Vrabia malai viseaza Ba creier spalat... te-au programat aia Pavlovian? Cum auzi ceva de securisti cum itzi versi matzele... Fa ma gargara cu clor de WC... poate ai sa te faci bine

RE: Moarte securistilor

Trimis de Garcea (e-mail: g...a@operamail.com) la 13-06-2005
Referitor la Moarte securistilor Vai de capul tau, daca ar fi fost asa, Romania nu ar mai fi existat asa cum este ea cum. Se vede ca nu ai habar de necesitatea unor departamente de informatii si contra-informatii.

RE: Moarte securistilor
Trimis de Dan B (e-mail: f...n@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la Moarte securistilor - la ce au nevoie romanii de servicii de informatii? Daca esti tu asa destept spune-mi tu un scenariu in care romanilor le-ar fi mers mai rau decit le-a mers?Sub rusi?Sub unguri?Sub americani?Sub europeni?.Iti spun eu ca nu exista nici o varianta in care sa ne fi mers mai rau decit sub securisti. Securistii sunt putere de ocupatie in Romania ,nu sunt nici ai Romaniei,nici ai tai ,nici ai mei,sunt numai ai lor. Pentru ce dracu sunt necesare serviciile astea de informatii? In afara de faptul ca ne iau banii si ne iau la bataie cind mai trece cite-un grangur pe linga noi,ce fac?

RE: Moarte securistilor
Trimis de Rendan (e-mail: r...0@yahoo.com) la 13-06-2005
Referitor la Moarte securistilor : orice stat care se respecta are servicii de informatiidar despre asta ce sa stie un handicapat mintal de tipul lui Dan B.mai bine taceai din gura ca si asa numai idiotenii scotidar prostul pana nu e si fudul nu e prost destul

Inca mai traieste ?
Trimis de Salamanian M. (e-mail: b...1@gmx.net) la 13-06-2005
Normal ar fi fost ca acesti criminali cum este hodorogul asta, sa fi fost de mult la 2m. undeva jos.

RE: Inca mai traieste ?
Trimis de Agronomu' (e-mail: a...u@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la Inca mai traieste ?Numai un internationalist regresiv ca tine poate cere asha ceva sa'tzi fie tzarana grea

nostalgia gunoaielor
Trimis de Stefan (e-mail: s...h@yahoo.com) la 13-06-2005
un gunoi batran,care vrea sa-si acorde importanta,nostalgic dupa acele vremuri. as vrea sa stiu cu ce pensie este recompensat

Mare`i Gradina lu` Dumnezeu
Trimis de Agronomu' (e-mail: a...u@hotmail.com) la 13-06-2005
Catre EvZ In atentzia Dl. Laurentiu Mihu
Domnule Laurentziu Am citit articolul dvs. si sunt scarbit de atitudinea ta. Nu esti decat un ziarist care scrie la comanda. Se vede de departe ca EvZ este un ziar pus la dispozitia strainatatii iar tu te vinzi pe un blid de linte. Serviciile de informatzii sunt coloana vertrebrala a oricarui stat. Plesita, dupa parerea mea, este un OM de care trebuie sa se tzina

seama. Are o foarte mare experienta si poate da multe lectii atat celor experimentatzi cat si celor mocofani. Poate pentru acest lucru este vanat acum - o razbunare de tip internationalist (ca sa nu fiu acuzat de antisemitism).Poate v'a veni vremea si vei intzelege.Cateva greseli elementare ale articului tau:
1) Mihai Pacepa nu a fost seful Spionajului Romanesc niciodata.
2) Articolul tau nu intruneste calitatile unui reportaj obiectiv / impatzial pe care ca ziarist cred ca le cunosti
3) Practici dezinformarea prin omisie si minciuna
Ai sarit gardu' rau de tot ba'i Lentzi
Agronomu'

RE: Mare`i Gradina lu` Dumnezeu
Trimis de Claudiu (e-mail: c...p@shaw.ca) la 13-06-2005
Referitor la Mare`i Gradina lu` Dumnezeu
nu te mai infoia asa, agronomule. nu sint naiv sa cred ca serviciile secrete sint usa de biserica, au ucigasi platiti, specialisti in dezinformare, contrabandisti autorizati, un cod al onoarei flexibil, ascund jegul sub presul datoriei, lista continua. stiu toate astea, nu vad de ce ar trebui sa-i consider mai agreabili? iar OM e ala care poate face rau si alege mai degraba sa faca bine, in opinia mea.c.

RE: Mare`i Gradina lu` Dumnezeu
Trimis de Yo Mama (e-mail: p...t@charter.net) la 14-06-2005
Referitor la Mare`i Gradina lu` Dumnezeu: Da, mare e gradina 'agronomule' si tu esti "gradinarul' ei (nu degeba numele)! Ce servicii au adus tarii astia, nea tanase, aparindu-i interesele dictatorului ala nenorocit si mai mult pedepsindu-i pe 'dusmanii' tarii ...romani amariti care la un pahar de bautura au zis si ei citeva cuvinte la adresa comunsmului? Unul din ei a fost tata al meu, 15 ani de puscarie ca a zis beat ca sa-l pupe comunsitii in p..... si asta i-a fost! Asta a fost mare prioritate a serviciilor voastre 'secrete! Si cei care aveau 'misiuni' in strainatate se ocupau mai mult de bisnita si ocasional il mierleau pe un 'dusman' al lui ..ceusescu,dar mai tot timpul erau sun comanda ...KGB! Esti prea mic pentru un razboi atit de mare!In loc sa scrii aici astazi ar fi trebuit sa fii pe strazi sa te revoltezi impotriva astora si nmafiei Iliescu!(13 iunie, remeber?)

[Surpriză: cineva, expediind de la yahoo, se dă drept Goma:]

rahat cu ochi
Trimis de Paul Goma (e-mail: s...n@yahoo.com) la 13-06-2005
Plesita este un rahat cu ochi, care pute de-ti indoaie urechile. Sper ca procurorii si justitia sa-l puna cu botul pe labe pe acest imbecil obraznic.

rahat cu ochi
Trimis de Stan Bran (e-mail: s...n@yahoo.com) la 13-06-2005

Un rahat cu ochi, asta este Plesita. Un rahat care pute de-ti indoaie urechile. Sper ca procurorii si judecatorii sa-l puna cu botul pe labe pe acest idiot obraznic, care nu cunoaste limite. Imi vine sa vars cand ma gandesc cati "elevi" in activitate mai are acest tembel bolnav mintal !

securitatea
Trimis de ? (e-mail: a...n@yahoo.de) la 13-06-2005
Securitatea este veche ca si cit prima forma de civilizatie, dar deoarece nu se stie concret cind, unde si la ce popor a fost prima forma de civilizatie, care ar fi demna de a fi numita civilizaite, nu stim cit de veche este securitatea (=cuvint folosit in sens neutru, caracterizind orice fel de serviviu secret).In principiu, un sistem ca securitatea, ar avea ca munca principala, apararea poporului al statului pe care il serveste. [Bine, niste politicieni/dictatori au inteles mai altfel ce inseamna munca securitati, asa ca a fost folosita si in interesul propriu :( ]. Dar de cine trebuie aparat poporul? De dujmanii esterni si interni!!!! Asa ca orice securist, care isi a indeplinit munca in sensul, ca a ajutat ca sa se evite probleme, care ar fi efectat viata poporului, sint neacuzabili, DAR cei la care se dovedeste ca au facut rau contra popor, cei trebuie acuzati. Ramine doar o singura problema, care fiecare ar trebui sa se gindeasca inainte sa strige in gura mare, ca ce rau au fost securistii... bla bla. = "Daca ai sansa, sa faci o "crima", adica sa omori un om, stiind ca prin faptul respectiv ai putea salva viata la milioane de oamnei, ce ai face?" Zicem ca se comite o fapta asemanatoare, e bine, dar cei din neamul persoanei decedate, ar avea o ura mare contra securitatii, si este de inteles. Insa, o alta intrebare, Cine decide ca o persoana ar putea sa faca rau, si e in binele tuturor sa fie exclusa din viata? Nu ar putea sa coincida si aici interese, camuflind fapta cu o minciuna care nu se poate descoperi?!?Pt, cei care nu inteleg, un raspuns din prima = NU SINT BEAT! Cititi inca o data, si mai informataiva si voi, sau doar wauwau wauwau sub diferite pseudoautodenumiri pe aci? ;)

RE: securitatea
Trimis de Dan B (e-mail: f...n@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la securitatea : Securitatea nu s-a aparat decit pe ea insasi si este impotriva poporului roman.Trebuie lichidati.

RE: gen. Plosnita
Trimis de Extremistu' (e-mail: t...a@home.ro) la 13-06-2005
Referitor la gen. Plosnita: De unde stii tu cine este tipul asta sau ca nu e capabil nici sa fie sergent? De ce a primit un cadou de la Nixon sau decorat de de Gaulle? Pt ca este un "securist odios"?Poate stii tu ceva ce noi nu stim? (oi fi si tu vreo hiena sau macar maidanez al spionajului). Daca nu, macar scuteste-ne de idiotenii.

RE: gen. Plosnita
Trimis de Vlad The Impaler (e-mail: p...t@charter.net) la 13-06-2005
Referitor la gen. Plosnita: Mai 'Tanase' stupid, si Ceusescu si alti dic-

tatori genocizi care au ucis milioane de oameni ,au primit tot felul de titluri decoratii ! ce inseamna asta? Nimic,mai musca naiva anonima si fara importanta!!

RE: Un om puternic
Trimis de Marius (e-mail: m...b@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la Un om puternic…General comunist DA. Domn n-a fost si n-o sa fie.
Respecte din partea cui? SARACII DE VOI...

Tov General Inca incearca sa ne salveze
Trimis de Max (e-mail: k...x@yahoo.fr) la 13-06-2005
Da spun asta pentru ca si dupa revolutie noi ce am lucrat in securitate nu am incetat sa traim chiar daca altii au crezut ca am fost demisi si nu au mai avut nevoie de noi nu este adevarat.Noi am continuat sa lucram pentru noul guvern si noua democratie.
Daca cineva crede ca un nou serviciu de informatii dispare peste noapte se insala si ca noi inca nu facem nimic pentru tara la fel se insala.Si ca fara structura noastra dupa 15 ani inca nu au avut nevoie de noi la fel se insala. Vechi securisti inca muncim si facem totul sa fie bine dupa cum uni recunosc acum ca fara studentii din iraq (surse de informare ale securitatii) nu puteau sa elibereze JURNALISTI. Tov general a spus bine ca va spune numai ce vrea el pentru ca inca ne protejeaza.Si noi ii multumim.

RE: Un om puternic
Trimis de Zebter (e-mail: k...k@hotmail.com) la 13-06-2005
Referitor la Un om puternic: Hahahaha....el e un tradator fatza de toata natziunea....Stia ca lumea traieste in mizerie si-l slujea pe Nea Nicu... da de-a trai el mai bine....Ce lepra...bleah

Un nemernic!
Trimis de Vladimirescu (e-mail: l...u@hotmail.com) la 13-06-2005
Porcul asta are indrazneala sa vorbeasca despre tara! El, un calau intre calai, sluga marilor calai ai Romanilor! Ar trebui sa fie chemat nu ca martor, ci ca inculpat in aceste procese!Sa vad atunci daca-i mai da mana sa sfideze justitia si sa spuna numai ce vrea el...

Traiasca si infloreasca Republica Socialista Romania
Trimis de Garcea (e-mail: g...a@operamail.com) la 13-06-2005
Traiasca si infloreasca Republica Socialista Romania! Cum in cei aprox. 40 de ani de comunism, Romania s-a dezvoltat mai mult cum niciodata, trebuie sa spunem si aclam: "Traiasca si infloreasca Republica Socialista Romania"
In cei 15 ani de democratie originala, FSN-ista, PNL, Basista samd, nu s-a reusit mai nimic economic, social, cultural, etc. Cea mai forma de guvernare pentru Romanika actuala pentru o adevarata tara este socia-

lismul-democrat original sau comunismul.
Liberali, PSD, FSN, taranisti si alte gunoaie istorice nu au fost in stare de mai nimic, 1-2 partide(unul de stinga si altul de extrema stinga) sint suficiente pentru o tara.
Iar pentru care nu le place, vorba cintecului: Kiss my ass.

Ce-am facut oare?
Trimis de Iulian Diaconu (e-mail: x...i@k.ro) la 13-06-2005
Suntem un popor ca oricare altul. Si totusi de ce tre sa avem printre noi asa niste sobolani. Nu e prea putin spus, niste serpi veninosi... pe pamantul acesta stramosesc, cum ar zice unii. Zau ca nu meritam

Aroganta lui Plesita
Trimis de Costescu (e-mail: s...u@estart.com) la 13-06-2005
Daca criminalul Plesita nu ar sti ca deocamdata toate aceste anchete sint formale nu ar fi atit de arogant. Cind oare se va termina acest simulacru de justitie si adevaratii calai ai neamului romanesc isi vor primi rasplata? Din aceleasi motive Iliescu isi permite sa comenteze cu superficialitate totul. Daca Iliescu ar fi anchetat in stare de arest, toti ofiterii de securitate se vor stradui sa marturiseasca impotriva lui, pentru a scapa mai usor, stiind ca rindul le va veni! Opinia publica trebuie sa se faca simtita, guvernul trebuie sa se teama de popor daca nu face dreptate, de aceea romanii ar trebui sa manifeste in strada ca semnalul sa fie fara echivoc!Acum sau niciodata!

Miercuri 15 iunie 2005

"Ziua" anunţă ancheta lui Pleşiţă în legătură cu Carlos. Sunt pomenit şi eu la un colţ de articol, dar numai cu coletul-bombă.

Ieri: conferinţă de presă dată de Florence Aubenas.

Zguduitoare, sfâşietoare mărturia - am simţit-o cu carnea mea. Şi ea s-a salvat prin umor, prin autoderiziune. Icoana ei ar fi fost perfectă dacă nu ar fi fost intruziunea celor care o sfătuiseră să… nege faptul că fusese ţinută o vreme în aceeaşi pivniţă cu ostatecii români. Încă din ziua liberării ei presa românească făcuse cunoscute declaraţiile MariJanei (sic) Ion, care se arăta recunoscătoare Florenţei (re-sic) pentru încurajările din momentele grele… Numai că la conferinţa de presă Florenţa a negat că ar fi fost împreună cu românii. Jurnaliştii francezi observaseră şi scriseseră despre… ezitarea ei când a fost să vorbească despre asta. Penibilă a devenit situaţia la jurnalul de seară de pe FR 3, în care fusese invitată; după ce spusese cam aceleaşi lucruri ca în conferinţa de presă, prezentatoarea Catherine Matausch i-a pus întrebarea despre români. Ea a răspuns: "am fost tot timpul cu Hussein". Numai că imediat - Florenţa era pe platou - s-a dat o

scurtă secvenţă de la Parlament, în care premierul de Villepin a mulţumit României, lui Băsescu şi serviciilor speciale româneşti pentru colaborarea la elibe-rarea Florenţei şi a lui Hussein. Matausch a avut delicateţea să nu o întrebe ce crede despre declaraţia şefului guvernului - şi bine a făcut.

Măgarii de la contraspionajul francez - cei care au interogat-o şi consiliat-o ce să spună, ce nu: nu s-au concertat cu politicii - dealtfel şi fostul ministru de externe Barnier vorbise de colaborarea românilor, iar din această bâlbă prost a ieşit biata Florence Aubenas.

Vasăzică ea iese de unde iese, după atâta timp, atâta timp - iar bucuria de a fi liberă este, nu doar umbrită, ci de-a dreptul mânjită de minciuna pe care fusese obligată să o rostească.

Or pe ea, "ostatec nul", cum o etichetase Hagi, "boss"-ul irakian, ţinută în viaţă de conştiinţa-speranţa că, de va ieşi pre mulţi va scrie (fireşte, spunînd adevărul şi numai adevărul), o cosesc pe la glezne măgarii de la DGSE, obligînd-o să mintă - ca să-i protejeze pe ceilalţi ostateci…

În al doilea rând: "ostatecul nul" care fusese, era de profesie jurnalist, mare reporter, avînd la activ câteva războaie - unde îşi riscase viaţa pentru a depune mărturie; deci, pentru a spune-scrie adevărul. Şi, uite că un căcănar de colonel (zic şi eu un grad, acolo) îi impune să mintă!

Nu ştiu dacă simt o adâncă simpatie-complicitate cu Florence Aubenas pentru că şi ea suferise de ***închidere***, sau pentru ceea ce eu nu cunoscusem ca ea: constrângerea de a spune neadevăruri după liberare.

Încă înainte ca să vină episodul cu de Villepin, ea arăta-ca-moartă - sper că numai şi numai de oboseală, biata.

Joi 16 iunie 2005

În continuare, din Ev. Zilei -16 Iunie 2005 - articol de Raluca Dan

"Securistul terorist

• Fostul sef al spionajului romanesc, generalul in rezerva Nicolae Plesita, a fost pus sub acuzare de procurorii militari pentru acte de terorism contra pacii si omenirii, comise pe teritoriul Frantei si Germaniei.
• El va fi internat, luni, la Spitalul Militar Central, pentru a se stabili daca are discernamint si daca suporta regimul de detentie.
• Plesita a fost pus pentru prima data sub acuzare intr-un dosar penal, in 1997. Urmarirea penala impotriva lui a fost intrerupta intre anii 2000 si 2004, cit timp la putere s-au aflat PSD si Ion Iliescu.
• Fostul spion-sef a fost implicat in tentativele regimului comunist de

a reduce la tacere disidentii romani din Occident, prin intermediul unor mercenari celebri, precum Carlos „Sacalul".

• Plesita e acuzat si de implicare in tentativa de asasinare a lui Ioan Mihai Pacepa, predecesorul sau la conducerea spionajului romanesc, dupa fuga acestuia in SUA.

Fostul sef al spionajului romanesc, generalul (r) Nicolae Plesita, a fost pus sub acuzare de procurorii militari pentru acte de terorism contra pacii si omenirii, comise pe teritoriul Frantei si Germaniei. Surse judiciare ne-au declarat ca acest nou dosar pe numele lui Plesita a fost constituit in urma unei comisii rogatorii cerute de statul francez si a fost disjuns din cel care viza relatia generalului cu celebrul terorist Carlos „Sacalul".Potrivit surselor citate, Nicolae Plesita va fi internat, luni, la Spitalul Militar Central pentru a se stabili daca are discernamint, avind in vedere faptele de care este acuzat, daca suporta regimul de detentie si daca afectiunile de care sufera pot fi tratate in reteaua sanitara a penitenciarelor. Plesita are acum 76 de ani si a suferit mai multe operatii la ambele picioare. (…)

"***Plesita ar fi pus la cale si uciderea lui Paul Goma***

"La dosarul generalului exista o plingere penala formulata impotriva lui de scriitorul Paul Goma. Acesta sustine ca, in calitatea pe care o avea - respectiv sef al Directiei de Informatii Externe - Plesita ar fi pus la cale asasinarea sa, prin intermediul unor scriitori-capcana. Totul se intimpla in perioada in care Goma se afla in exil la Paris. In fata procurorilor, Plesita l-a contrazis insa pe Goma si a sustinut chiar ca acesta ar fi semnat un angajament, in baza caruia ar fi fost trimis de Ceausescu la Paris ca agent de influenta al Romaniei in mediul disidentilor din Franta.(…) [subl. mea]

Comentarii:

RE: mai repede
Trimis de Tudor (e-mail: T...r@pacbell.net) la 16-06-2005
Referitor la mai repede: Monstri astia trebuiau lichidati de atunci din 1990, nu dupa ce au fost lasati sa se imbogateasca si sa deschida businessuri pentru tot neamul lor.Nenorocitii neamului! Nu am sa uit pina am sa mor, ca am crescut cu mamaliga pe plita, cu lampa cu gaz pe masa si cu focul aprins, cu surcele adunate de sub vagoanele de lemne. Astea toate,numai din cauza sistemului blestemat. Nu mai dau si alte amanunte. Am in deajuns sufletul si amintirile triste.

RE: mai repede
Trimis de Bula (e-mail: f...o@yahoo.com) la 16-06-2005
Referitor la mai repede: Si mai ales, trebuiau lichidatzi inainte de a incepe sa nu mai suporte regimul de detentzie .....

LA BECI CU SECURISTUL TARII NO 1
Trimis de Consilier Buturuga C. (e-mail: b...c@psd.ro) la 16-06-2005
Actualul Securisto Terorist BaXescu este cu mult mai primejdios decat

generalul ala de rezerva Plesnita. El ar trebuie sa fie pus sub urmarire si acuzare de catre procurorii PNA care au depozitat sute de kilograme de dosare so baxuri întregi de tigarete de contranbandada în sertarele lor.
Consilier Buturuga C.

RE: LA BECI CU SECURISTUL TARII NO 1
Trimis de Flores (e-mail: c...u@hispeed.ch) la 16-06-2005
Referitor la LA BECI: Am mai spus-o nu demult cä acest cä..at Buturugä este un GIGI CU CAPUL MARE adicä un imbecil.Acest mafiot pesedist,securist-o peremist este infricosat cä intr-o bunä zi ii v-a veni randul ocupand o boxä "langä cel mai inteligent criminal fost presedinte".Poate acolo vä ve-ti scuipa reciproc,CANALIILOR.

tata si mama de securisti
Trimis de Zeghe Cal. 1 (e-mail: a...u@yahoo.com) la 16-06-2005
Asta a fost,este si va fi plesita pentru romani.Puscaria este ultimul decor al vietii lor animalice.

Este ruda cui?
Trimis de Grefierul De Serviciu (e-mail: G...u@yahoo.com) la 16-06-2005
Poate a lui Sen, muscamor, subsol, frangopol, adonis frumuselul, amaratloc.
Si unu grec. Era sa uit. Astia toti sant NEPOTUL lui kktul ALA MENTIONAT CA A LUAT LOCUL LUI PACEPA LA CARMA SPIONAJULUI ROMANESC.
CARE PACEPA A FOST SI EL UNUL. SINCER.

Securisti libidinosi si SOBOLANII CU CHIP UMAN
Trimis de Troya (e-mail: s...d@yahoo.com) la 16-06-2005Nu stiu ce om normal ar putea fi de acord ca un asemenea securist sa fie in libertate. Unde e acel proces al comunismului? Poate-poate vor ajunge si ei in cele din urma unde le e locul. Cand ii vad poza ma gandesc cum ar fi sa stea in fata unui pluton de executie care sa traga la foc automat de la talpi pana la burta. Poate ar merita...
Mai bine mort decat comunist...

A inbatrinit generalul?
Trimis de Cristian (e-mail: c...u@yahoo.com) la 16-06-2005
Oare ce se intimpla cu generalul Plesita? Obisnuiam sa-i citesc comentariile din Lumea si parea un spion prosionist. Chiar nu poate sa-si "hedge" soarta acum ca Base e la putere?

Generale, da-ne niste lectii de supravietuire !
SECURIST "DE BINE"....SI PRIETENUL LUI, "SACALU` "
ROMANIA, TARA ANORMALITATII, CU : -SECURISTI "DE BINE" -BARONI "CINSTITI" -MILITIENI "POLITISTI" -MINERI

BLANZI SI INTELIGENTI.etc,.

URMARIRE PENALA OPRITA?
Trimis de Dudu (e-mail: D...S@k.ro) la 16-06-2005
CINE ESTE VINOVAT DE SUSPENDAREA URMARIRII PENALE. CINEVA (CU NUME, PRENUME, FUNCTIE) AVEA IN LUCRU ACEST DOSAR - SA FIE TRAS LA RASPUNDERE. CINEVA A DISPUS OFICIAL SA FIE RETRAS / TEMPORIZAT ACEST DOSAR - SA FIE DAT AFARA. E USOR SA DAM VINA PE UN GUVERN GENERIC - PSD - DAR NISTE OAMENI AU SEMNAT - SA RASPUNDA ODATA IN FATA LEGII / CONSILIULUI DE ONOAREA A MAGISTRATURII ETC. TREBUIE SA RUPEM ODATA ACEASTA PRACTICA - ALTFEL ORICE GUVERN VA AVEA TENDINTA SA O FOLOSEASCA.

Speranta...
Trimis de Moses Trandafir (e-mail: M...s@yahoo.com) la 16-06-2005
In ianuarie 1990 , o tanara frumoasa dar foarte naiva se plimba prin Romania...Cei din marile orase ale tarii au vazut-o cu siguranta .Se numea Speranta.Un batran bolsevic si gasca lui au violat-o repetat in ianuarie , februarie , martie, aprilie...In iunie , saturandu-se de ea au oferit-o oamenilor cu lampase . Scarbita , umilita , Speranta s-a sinucis dar fantoma sa umbla inca printre noi cautandu-si dreptatea si , daca vreti... razbunarea...

RE: Pacepa a tradat Romania
Trimis de Ratacitorul (e-mail: m...0@yahoo.com) la 16-06-2005
Referitor la Pacepa a tradat Romania
Cezarn,Chestia cu uratul tzarii m-a dat pe spate. Cam aceeash argumentatzie a avut loc in Germania vis-a-vis de cei care au vrut sa-l asasineze pe Hitler. Crezi ca asasinii iubeau mai putzin Germania ? Crezi ca ofitzerii sud amercani care au luat parte la intzelegerea "Condorul" care a aruncat din avion zeci de mii de oameni de orientare stangista nu-shi iubeau tzara ?Iubirea de tzara nu justifica nici un sistem opresiv, criminal, fie el de stanga sau de dreapta. Retzelele de securishti de la exterior se ocupau in afara de spionaj industrial de asasinate politice, de intretzinerea de retzele teroriste arabe sau comuniste. La ashtia le ei tu apararea ?. Ashtia s-au intors in tzara , i-au luat gatul lui Ceashca shi au adus Romania la sapa de lemn. Imi pare rau ca nu a existat un alt Pacepa cu 30 de ani mai devreme. Romania ar fi fost astazi la nivelul tzarilor Benelux-ului, o multzime de oameni nevinovatzi n-ar fi murit in pushcariile comuniste, adevarate procese ale simpatizantzilor nazishti shi legionari ar fi avut loc, democratzia ar fi fost mult mai avansata, iar coruptia cu mult diminuata. Pacepa a venit din pacate prea tarziu.
Shtiu, tu vei spune "Iubim tradarea dar nu-i iubim pe tradatori", asta o intzelege oricine. Dar nu confunda iubirea de tzara cu iubirea de

"PatriHotzi" securisto-comunishti. Va trebui sa treaca o groaza de apa pe sub Podul Izvor pana ce Ofitzerul de Informatzii Roman sa-shi cashtige un loc de respect in societatea romana.
Pana atunci, cu cel mai profund patriotism, continui sa-i dispretzuiesc. Pe EI shi pe totzi cei care le i-au apararea in numele iubirei de tzara.
Mi-ar place foarte mult sa nu faci parte din nici una din cele doua categorii, dar daca faci, cu regret, nu retractez nici o litere din ce am scris mai sus.
Sa fi sanatos, tu shi familia ta

Spre deosebire de alte forumuri, acestea două din urmă sunt ceva mai puţin năclăite, în sensul că taberele - două - sunt net delimitate: de o parte oamenii care au suferit din pricina Terorii Securităţii, de altă parte ne-oamenii care i-au făcut pe "fraţii" lor să sufere - a nu, pentru că aceştia din urmă ar fi crezut în justeţea "liniei" - ci pentru avantajele enorme, materiale, morale.

O sub-împărţire, în inima aceleiaşi departajări: securiştii sunt, cu toţii (cum altfel?) anti-Pacepa pe care îl consideră "trădător"; câţiva dintre ţivili încearcă să discute chestiunea "trădării", a "patriotismului". Inutil: ca şi în disputele evrei-***goim*** securiştii atacă în bloc, în haită, concertat-concentrat, cu "opinii" bine fixate (în fapt: învăţate pe de rost) - iar "ceilalţii" se exprima împrăştiat, fără convingere, în ordine /foarte/ des-ordonată.

Să nu mi se ceară opinia despre Pacepa - mi-am spus-o, nu mai am chef să revin la groapa de gunoi. Rezum, totuşi: pentru mine Securitatea este (este, în continuare) Răul Absolut, securiştii: Răii Absoluţi. A discuta dacă un securist a fost sau ba patriot înseamnă a accepta o diversiune curată. Dacă patria este România, atunci securiştii au făcut totul ca să distrugă patria, să-i lichideze pe patrioţi. Că "defectarea" lui Pacepa a provocat panică în Aparatul Terorist - firește. Însă că aceeaşi defectare - la americani - ar fi contribuit măcar cu atâtica la căderea Comunismului în România… Pacepiada a fost o furtună în hârdăul (tineta) serviciilor secrete - reseriste, americaniste, nu a avut nici o incidenţă asupra politicii americane faţă de… Ceauşescu. Niciuna. Nu era necesar să te afli în secretul zeilor, pentru a înţelege de unde bătea vântul, ci doar să observi mersul Europei libere. Or instituţia Europa liberă a continuat a face politica americană faţă de Ceauşescu, în ciuda marilor-dezvăluiri-mari ale lui Pacepa.

Ca şi în cazul celorlalte ţări abandonate ruşilor - la Ialta! - americanii nu au contribuit cu nimic concret (concret ar fi fost: un pumn izbit în masa rusului, al doilea: în mutra ivanului!), doar cu încurajări extrem de discrete şi cu presiunea - într-adevăr,

extraordinar de eficace - a Războiului Stelelor, inaugurat de Reagan. Pentru bietele noastre ţări vândute rusului de o jumătate de veac, direct au făcut mult mai mult papa Ioan Paul al II-lea şi polonezii din Solidaritatea. Cu mâinile goale. Ei a făcut să cadă Zidul Berlinului - în ciuda… temerilor americanilor (şi a francezilor, fie vorba între noi, dar cine se uita în gura lor?). Că acum - "după război" mulţi viteji s-arată dintre americani - să fie sănătoşi în laşitatea, în egoismul lor analfabet, adevărul nu este de partea lor.

Deci: trăiască Polonezii (dar fără Baba Geremek!).

Inapoi la "forum":

Sar în ochi securiştii semnînd (sic) "Sen", cunoscut din alte intervenţii, tot secureşti, "Garcea"; "Agronomu", "Extremistu", "Max".

Despre limba română - vai de curu' limbii lor de… românèţi!

Vineri 17 iunie 2005

Tot mortăcios. Probabil din pricina "halului" gândirii, limbii, participanţilor la "discuţii"; probabil-sigur din pricină că Pleşiţă are să scape "pe baza unui certificat de inconştient", eliberat de psihiatrii noştri dragi şi iubiţi.

Sâmbătă 18 iunie 2005

Mare eveniment-mare: Preşedinte al Scriitorilor a fost ales N. Manolescu! Acum o să vedem noi cum renaşte din gunoi literatura cea rezistentă estetic, promovată, apărată de el şi de duşmanul-aliat E. Simion!

O să - grabnic - vedem!

Luni 20 iunie 2005

Mă simt mai bine. Numai că la prânz va trebui să înfrunt vipia şi să merg până la Odéon. Sper să supravieţuiesc…

Marţi 21 iunie 2005

Ieri a fost o zi extrem de caldă - totuşi am fost în târg, să iau de la Ştefana cele 7 exemplare din **Alfabecedar**: unul dintre ele: pentru Ana; altul, cum se cuvine: lui Filip, autorul copertei. Restul: pentru autor…

Azi: Cea mai lungă zi a anului.

Duş rece:

Ieri primisem de la Luca Piţu un mesaj prin care îmi anunţa: Pleşiţăafututuncalînchizdă. Am luat vestea la primul nivel, doar scăzînd-o în grad şi am tradus-o pre limba mea: "Pleşiţă a pizdit-o" - carevasăzică procurorii l-au procurorat, adică i-au tăiat, dacă nu capul-cu-tot-cu, măcar vârful nasului.

Da de unde! "înformaţia" deţinută de Luca Piţu era veche, se va fi rezemat pe ştirea trimiterii bestiei la analize psihiatrice.

Numai că nu psihiatrii l-au salvat, ci tovarăşii de şaibă ai săi, ai securistului Pleşiţă: procurorimea-rezistentă-prin-justiţie.

Azi dimineaţă, consultînd presa, de ce dau: de ba-chiar-din-contra, vorba Sărarului:

"***Adevarul***" : Tortionarul Plesita nu va fi judecat

"Marturisirile fostului general de Securitate Nicolae Plesita - care recunostea, intr-o emisiune tv, ca a torturat oameni, printre care si pe scriitorul Paul Goma - nu intrunesc elementele necesare pentru a incepe urmarirea penala, potrivit unei adrese a Parchetului instantei supreme catre CNA. Raspunzand unei sesizari a Consiliului National al Audiovizualului (CNA), procurorii de la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie (ICCJ) au apreciat ca declaratiile in care Plesita arata ca a torturat oameni - cu referire expresa si la disidentul Paul Goma - nu intrunesc elementele constitutive ale infractiunilor reclamate de CNA, care invoca articolele 324 si 358 din Codul Penal. Nicolae Plesita a recunoscut, in emisiunea "Dan Diaconescu in direct" din 18 ianuarie, de la OTV, mai multe crime pe care le-ar fi comis in timpul regimului comunist, mentionand in mai multe randuri ca nu ii pare rau pentru ce a facut. "I-am ucis, bineinteles. Asta faceam noi", a mai declarat Plesita, referindu-se la dusmanii regimului comunist.

"***Ziua***:

"**Asasinul Plesita, iertat de procurori**

"Seful Departamentului de Informatii Externe al fostei Securitati a marturisit in direct pe un post de televiziune ca a torturat si batut oameni, printre care si pe Paul Goma, dar procurorii nu au inceput urmarirea penala * In mod ciudat, anchetatorii au considerat ca nu exista motive pentru ca Nicolae Plesita sa fie pus sub acuzare

"Procurorii instantei supreme nu-l vor cerceta penal pe generalul Nicolae Plesita, seful Departamentului de Informatii Externe al fostei Securitati, desi acesta a recunoscut in direct pe un post de televiziune ca a torturat oameni, printre care si pe scriitorul Paul Goma. Astfel, potrivit unei adrese a Parchetului instantei supreme trimise CNA, procurorii au considerat ca desi Plesita a recunoscut ca a batut oameni, marturisirile acestuia nu intrunesc elementele necesare pentru a incepe urmarirea penala. Raspunzand unei sesizari a Consiliului National al Audiovizualului, procurorii de la Parchetul de pe langa Inalta Curte de

Casatie si Justitie (ICCJ) au apreciat ca declaratiile in care Plesita arata ca a torturat oameni - cu referire expresa si la disidentul Paul Goma - nu intrunesc elementele constitutive ale infractiunilor reclamate de CNA, care invoca articolele 324 si 358 din Codul Penal.

“A recunoscut in direct

“Nicolae Plesita a recunoscut, in emisiunea "Dan Diaconescu in direct" din 18 ianuarie, de la OTV, mai multe fapte pe care le-ar fi comis in timpul regimului comunist, mentionand in mai multe randuri ca nu ii pare rau pentru ce a facut. "I-am ucis, bineinteles. Asta faceam noi", a mai declarat Plesita, referindu-se la dusmanii regimului comunist. In urma acestor afirmatii, CNA a decis sa se adreseze procurorilor Parchetului Inaltei Curti de Casatie si Justitie pentru a demara cercetari privitoare la aceste declaratii. CNA a trimis procurorilor si inregistrarea pe suport magnetic a emisiunii respective. In ciuda acestor fapte, procurorii au stabilit ca discutia dintre Dan Diaconescu si Nicolae Plesita a avut ca punct de pornire memoriile acestuia si ca marturisirile fostului general de securitate nu intrunesc conditiile articolului 324, alineatul 4 din Codul penal, potrivit caruia "se pedepseste cu inchisoare de la trei luni la trei ani laudarea in public a celor care au savarsit infractiuni sau a infractiunilor savarsite de acestia". Intrebat in timpul emisiunii in legatura cu ancheta in cazul Paul Goma, Plesita a recunoscut ca a folosit violenta: "Nu numai ca l-am anchetat, da i-am dat si un pumn, f...u-i mama lui!". "A fost ca o mangaiere", spune fostul general de securitate. In adresa remisa CNA de catre procurori se arata ca "acest aspect nu poate constitui cuvinte de pretuire la adresa activitatii sale, tinand cont ca Plesita Nicolae a avut in vedere o explicatie in legatura cu lipsa raportului de cauzalitate dintre fapta sa si decesul lui Goma Paul. Concluzia se desprinde chiar din raspunsul sau adresat realizatorului: "A fost ca o mangaiere. Uite, in pauza iti arat eu cum l-am pocnit si ai sa vezi ca nu mori"".

“Complicitate la asasinatele executate de Carlos Sacalul

“Totodata, Parchetul sustine in adresa catre CNA ca nu sunt indeplinite conditiile pentru infractiunea de aplicarea unor tratamente neomenoase. De altfel, pentru aceasta infractiune raspunderea penala a fost inlaturata, fiind implinit termenul prevazut de codul Penal, se arata in raspunsul remis CNA. Drept urmare, s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de fostul general de securitate, se arata in adresa cu numarul 130/P/2005 a Sectiei de urmarire penala si criminalistica din cadrul Parchetului instantei supreme. Pentru emisiunea din 18 ianuarie, in urma caruia a fost sesizat Parchetul instantei supreme si care l-a avut ca invitat pe Nicolae Plesita, OTV a primit o somatie publica din partea CNA, pentru incalcarea prevederilor Legii Audiovizualului. Generalul Nicolae Plesita - fost sef al Departamentului de Informatii Externe al fostei Securitati - este invinuit intr-un dosar instrumentat de procurorii militari, pentru complicitate la asasinatele executate de Carlos Sacalul. Ancheta privind legaturile dintre Plesita si Carlos a fost declansata in urma unor rapoarte ale unui fost ofiter de Securitate, dar

si a plangerii scriitorului Paul Goma - cel pe care fostul general recunostea, in emisiunea din 19 ianuarie, ca l-a batut. Plesita va fi suspus unei expertize medicale psihiatrice pentru a se stabili daca a avut discernamint pentru faptele sale. (D.E.I.)

COMENTARII

De la: Teroristu Pacifist din bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-21 04:18:48 , IP: 193.231.125...
Astia-s procurorii de mila carora plinge PSD-ul cu lacrimi de crocodil! Ce-or fi avind "nenorocitii" astia de la putere cu ei?!

De la: Daniel St.Paul din canada (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-21 07:06:22 , IP: 209.197.164...
duios procurorimea fredona
Induiosatorii domni (si doamne) "procorori" ai zilelor de pina acum nu au vreme sa stinga lampasele emanatoare de intuneric al galaxiei Plesita; mnealor, ca si ipochimenalul, ca si buna parte din publicul spectator al procesului care n-are loc, fredoneaza pe maluri de mic Paris:Car je suis bien votre pareil/Je suis bien pareil a vous.... (Inca) Doar 25 de ani de strabatere a desertului si poate se va naste generatia de justiari care sa judece urna cu miasme plesito-galactice. Dar sa nu anticipam.

De la: ionion (...@hotmail.com)
Data: 2005-06-21 08:21:52 , IP: 83.208.128...
Nicolae Plesita nu este arestat, iar fam lui Strul Mauriciu primeste azil in America !
asa ca ...traim VISUL UNEI NOPTI DE VARA ! ha ha ha ha
[…]

De la: CHIORU din TARA DE FOC (...@walla.com)
Data: 2005-06-21 10:08:16 , IP: 194.90.126...
daca o plesitza poate fi scoasa basma curata ma intreb ce anume trebuie sa faca cineva in Romania ca sa fie condamnat ??!!??!! probabil ca a nu ti plati chiria si gazele e mult may periculos decat sa terorizezi un popor intreg.

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-21 15:10:36 , IP: 68.120.244...(…)
Daca lui Plosnita i-a parut rau, inseamna ca tu esti un mare idiot. Lui Plosnita i-a parut rau ca nu a omorit poate mai multi "dusmani ai poporului", nu de altceva. E e o canalie, un criminal inascut. Si ca el mai sint si altii. Iliescu la fel.Dupa tine, oricine poate sa faca orice crima, daca o recunoaste, trebuie sa fie iertat. Esti batut in cap.

De la: multimax (...@k.ro)
Data: 2005-06-21 10:35:14 , IP: 84.247.53...
un om - nu aveti voi dreptul de a-l judeca pe plesitza. faptul ca l-ati facut asasin tine de codul penal. omul si-a facut datoria, si voi ati fi

facut la fel, daca erati patrioti, dar voi mai aveti multe de invatat.

De la: ionion (...@hotmail.com)
Data: 2005-06-21 14:34:59 , IP: 83.208.128...
pt texanul - alias Scala & Meyer :
ti-am atras atentia de cateva ori sa-mi treci pe adresa privata mesajul care vrei sa-l dai la Forum si dupa ce-ti dau eu acordul il trimiti la Ziua ! da se poate....
doar suntem un grup unit !

[sublinierea îmi aparţine: ce o fi: "grup unit": Comando? Unitate militară? Haită?]

De la: Costescu din Canada (...@hydro.qc.ca)
Data: 2005-06-21 15:02:51 , IP: 199.22.61...
Daca nici Plesita nu e judecat... Daca nici acest criminal nu este arestat si judecat cind singur isi marturiseste odioasele fapte, cum putem avea incredere in actualul guvern?
Sint de acord ca toata atentia trebuie indreptata catre acuzarea si condamnarea lui Iliescu dar, asta nu inseamna ca cei mai mici(daca se poate spune asa) sa fie lasati in libertate sa se laude cu crimele infaptuite.
Chiar nu mai sint oameni curajosi in tara ca sa manifeste cu hotarire pina la stirpirea acestor banditi?

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-21 15:04:17 , IP: 68.120.244...
Asa e in Romania, securistii sint liberi, ba mai mult sint bogati si cu functii de conducere.Sistemul juridic ii protejeaza, ca si judecatorii au facut parte tot din acelasi aparat represiv ca si securitatea, au lucrat mina-n mina. Se apara unii pe altii si se acopera. Basescule, termina odata cu securistii, nu-i mai proteja, din cauza lor a ajuns Romania la nivel de lumea a treia.Cum e posibil ca un criminal de teapa lui gen. Plosnita sa fie in libertate? Asta trebuia impuscat odata cu ceausestii.

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-21 15:25:22 , IP: 68.120.244...(…)
Chiar nu mai sint oameni curajosi in tara ca sa manifeste cu hotarire pina la stirpirea acestor banditi Inca securistii mai conduc Roamania, securistii sint peste tot: sint afaceristi, bisnitari, in Justitie, in SRI, in guvern, in toate partidele....Pina si Basescu ii ocroteste, ba ii mai si lauda si ii ridica in grad, ce mai vrei? Romania e o tara bananiera, coruptia la ea acasa, si criminalii (securistii, comunistii si borfasii) nu se sinchisesc de nimic. Justitia e tot formata din fostii comunisti si securisti, deci se apara unii pe altii. Pina nu se schimba oamenii din justitie, nu se va intipla nimic.

De la: Teroristu Pacifist din bucuresti (...@yahoo.com)

Data: 2005-06-21 15:37:31 , IP: 193.231.125...
Re: Alan - Texanu vorbeste de aspectul crestinesc al chestiunii... Ce ne facem, insa, cu d'alde Iliescu - care nici nu concepe sa ia in calcul o recunoastere/marturisire a greselilor sale (si ale celor din jurul sau - stii ce vreau sa zic...)?!Aspectul lumesc/laic/pamintean - in cazul Plosnitza (bine gasit!) - vezi bine cum a fost rezolvat de "procorori"! Da, e adevarat - asa a declarat Ploshnitza - strivil-ar pantoful!
[…]Re: ionion - Ete drace, vrei sa-l injuri intii "in privat"?! Esti tare, mon cher! NDC
La 2005-06-21 14:34:59, ionion a scris: > ti-am atras atentia de cateva ori sa-mi treci pe adresa privata mesajul care vrei sa-l dai la Forum si dupa ce-ti dau eu acordul il trimiti la Ziua ! da se poate.... doar suntem un grup unit !
[Resublinierea mea]

De la: Teroristu Pacifist din bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-21 15:50:08 , IP: 193.231.125...
Re: Daca nici Plesita nu e judecat.....
Vrei sa stii ce m-a uns pe suflet?! Paranteza "securistii, comunistii si borfasii"!
Intr-adevar - este cea mai potrivita incadrare! Din 1945 pina in 1989 - citeva generatii de romani s-au nascut, au trait si s-au stins; dintre ei - "paranteza" a facut orice sa ajunga la virf! Atitudine perpetuata dupa 1989 - cu ceea ce vedem drept rezultate... Mai domnule (nu stiu cum ai fi reactionat daca as fi folosit formula lui Razvan Exarhu - Bai domnule!) - nici nu stii cita dreptate ai! Dar:
1. Securistii au condus Romania; sa vedem cum
1. Securistii au condus Romania; sa vedem cit mai tine...
2. Cu Base - hai sa vedem ce urmeaza, in citeva zile; se zice ca vor fi "miscari"...
3. Cu parere de rau - te contrazic: departe nu sintem, dar inca mai sint sperante sa nu ajungem in "bananier".
4. Miine e ziua cea mai lunga - vom afla daca incepe "plivirea" buruienilor sau vor fi alegeri anticipate!
PS Chiar daca ne vom (mai) ciondani pe Forum - pentru azi ai respectul meu...[…]

De la: Marcu Arcasu din Berseva sau Haifa (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-21 16:06:57 , IP: 193.231.177...
In cazul lui Plesita .... justitia s-a trezit tarziu . Din punct de vedere fizic ... e o epava. Se pare ca ceva tinere de minte mai are . Cand a plecat la pensie din securitate a luat cu el , pentru linistea proprie , informatii suficiente despre toti cei implicati in exercitarea puterii inainte de 89 si dupa . Asa cum afirma intr-o emisiune a " tras numai un pic de perdea " dar poate intr-o zi , "sa traga perdeaua de tot " , adica sa puna pe piata informatii compromitatoare . Asta ar fi cel de-al doilea motiv , principalul , pentru care Plesita e iertat .Altceva ar fi mult mai important de facut . Cercetarea in amanunt a actiunilor securitatii , decons-

pirarea gainariilor financiare incepute inainte de 89 si continuate dupa. Faptul ca ajunsese in ultimii ani un instrument la dispozitia lui Ceausescu , folosit pentru a se rafui cu propriul popor. Ura viscerala pentru intelectualitate . Nivelul intelectual scazut al celor din securitate dataorat recrutarilor aberante facute dupa plecarea lui Pacepa . Ar fi mult mai eficient sa fie studiate aceste aspecte . Fara indoaila ca sunt si persoane responsabile . Numai ca in cazul lui Plesita nu mai e nimic de facut . A rezolvat natura .

De la: Teroristu Pacifist din bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-21 16:25:10 , IP: 193.231.125...
Re: In cazul lui Plesita .... justitia s-a trezit tarziu .
Arcasule - nu stiu daca este sau nu prea tirziu (legea stabileste); dar vreau sa vin cu o corectie:"Faptul ca ajunsese in ultimii ani un instrument la dispozitia lui Ceausescu, folosit pentru a se rafui cu propriul popor ."Aceasta afirmatie este eronata: de la "bun" inceput a fost edificata cu acest scop! Si a actionat ca atare, inca de la infiintare...[…]

De la: condruz din Bucuresti (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-21 23:21:28 , IP: 81.196.248...
Apropo de generalii de securitate.In principiu dl in cauza era un slujitor al regimului respectiv,regim ce nu era caracterizat prin prea mare blindete fata de dizidenti,sa fim seriosi! Asasinatele in cauza erau facute -cum declara foarte sincer un calau-col tandara ,-in cartea sa ,scrisa de dna jela si aparuta in editura Humanitas-la spitalul nr 9,sub textul unor internari sub diferite pretexte.Asa au fost asasinati cam 3000 (trei mii de disidenti) numai aici.Bineinteles,trimisi de diferite organe de securitate.asa ca,unde-i misterul ,cind totul este scris ?

Miercuri 22 iunie 2005

M-a liniştit Stejărel Olaru: Pleşiţă a fost “iertat” în altă cauză, nu în a noastră. Dòr aşè…, vorba ardeleanului. Citez din mesajul lui:

“… procurorul care a spus ca nu sunt elemente pentru a incepe urmarirea penala impotriva lui Plesita se numeste Eduard Mihai Ilie. Dar presa face o confuzie (…): decizia acestui procuror nu are legatura cu dosarul nostru, ci este unul separat. Eduard Mihai Ilie a fost procurorul care a raspuns unei alte sesizari, cea formulata de Consiliul National al Audiovizualului (CNA), potrivit careia Plesita a vorbit la un post de televiziune despre activitatea lui criminala. CNA a cerut Parchetului sa se sesizeze in aceasta problema, iar Parchetul a raspuns.

Plangerea dv. priveste un dosar care este instrumentat de un alt procuror, de aceasta data militar si care lucreaza la Sectia

Parchetelor Militare. Va asigur ca acest procuror militar stie ce face si va recomanda trimiterea in instanta a lui Plesita".

Azi două articole în ***Ziua***. Pe primul nu-l reproduc, este vorba de Carlos. Al doilea… Ei bine, al doilea mă… decedează…

"Plesita, anchetat pentru complicitate la asasinate

"Generalul in rezerva Nicolae Plesita, seful Departamentului de Informatii Externe (DIE) al fostei Securitati, este invinuit pentru complicitate la asasinatele executate de Carlos Sacalul. El a fost audiat de procurorii Sectiei Parchetelor Militare in cadrul anchetei privindu-l pe teroristul Ilici Ramirez Sanchez (cunoscut sub numele de Carlos Sacalul), declansata in urma unor rapoarte ale unui fost ofiter de Securitate si a plangerii scriitorului Paul Goma. Carlos Sacalul a fost condamnat de o instanta franceza la inchisoare pe viata in anul 1997, dupa trei ani de procese. Autoritatile judiciare romane au transmis magistratilor francezi informatii referitoare la activitatea lui Carlos ca urmare a angajarii acestuia de catre fosta Securitate si, dupa incheierea procesului teroristului, autoritatile din Franta au comunicat date importante pentru continuarea anchetei de la Bucuresti. Plesita ar fi fost una dintre persoanele de contact ale lui Carlos in Romania comunista, alaturi de generalul Iulian Vlad (seful fostei Securitati), Tudor Postelnicu (fost ministru de Interne) si Gisela Vass (adjuncta a sefului departamentului pentru relatii internationale a Comitetului Central al Partidului Comunist Roman, care s-a ocupat in mod special de relatiile cu "organizatiile revolutioare din intreaga lume").

"Recunoastere in direct

"Nicolae Plesita a recunoscut, in emisiunea "Dan Diaconescu in direct" din 18 ianuarie, de la OTV, mai multe fapte pe care le-ar fi comis in timpul regimului comunist, mentionand in mai multe randuri ca nu ii pare rau pentru ce a facut. "I-am ucis, bineinteles. Asta faceam noi", a mai declarat Plesita, referindu-se la dusmanii regimului comunist.In urma acestor afirmatii, CNA a decis sa se adreseze procurorilor Parchetului Inaltei Curti de Casatie si Justitie pentru a demara cercetari privitoare la aceste declaratii. CNA a trimis procurorilor si inregistrarea pe suport magnetic a emisiunii respective.

"In ciuda acestor fapte, procurorii au stabilit ca discutia dintre Dan Diaconescu si Nicolae Plesita a avut ca punct de pornire memoriile acestuia si ca marturisirile fostului general de securitate nu intrunesc conditiile articolului 324, alineatul 4 din Codul penal, potrivit caruia "se pedepseste cu inchisoare de la trei luni la trei ani laudarea in public a celor care au savarsit infractiuni sau a infractiunilor savarsite de acestia". Intrebat in timpul emisiunii in legatura cu ancheta in cazul Paul Goma, Plesita a recunoscut ca a folosit violenta: "Nu numai ca l-am anchetat, da i-am dat si un pumn, f...u-i mama lui!". "A fost ca o mangaiere", spune fostul general de securitate. In adresa remisa CNA de catre procurori se arata ca "acest aspect nu poate constitui cuvinte

de pretuire la adresa activitatii sale, tinand cont ca Plesita Nicolae a avut in vedere o explicatie in legatura cu lipsa raportului de cauzalitate dintre fapta sa si decesul lui Goma Paul*). Concluzia se desprinde chiar din raspunsul sau adresat realizatorului: "A fost ca o mangaiere. Uite, in pauza iti arat eu cum l-am pocnit si ai sa vezi ca nu mori"". (D.E.I.)

*) Ei, bravos naţiune! Halal să-ţi fie! Cine o fi "D.E.I." care m-a, ca să spun aşa, decedat?

[Mai încolo voi afla că nu jurnalistul DEI este autorul morţii (mele), ci procurorul Eduard Mihai Ilie. Iar şi mai încolo: "D.E.I." nu este un-om, ci un-pom: "Departamentul Eveniment-Investigaţii"…]

COMENTARII

De la: Eugen din Texas din Dallas (...@comcast.net)
Data: 2005-06-22 00:48:29 , IP: 67.187.108...
Plesita.... Iata cate capete de acuzare dovedite cu documente ale securitatii dar vajnicii nostri procurori si juristi....nu gasesc inca incadrarile legale pentru a-l putea acuza pe N. Plesita....Halal specialisti mai avem...

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-22 05:26:01 , IP: 63.196.106...
Re: Plesita.... - Justitia Romana e cu infractorii, securistii si criminalii...(…).
Cine crezi tu ca sint procurorii? Fosti comunisti care arestau si dadeau sentinte dupa placul securistilor. Crezi ca s-au schimbat cumva? Nu, ii apara pe calaii de pe vremea lui ceausescu, apara criminalii de la revoluite si mineriade. Pe cine baga la inchisoare? Pe cel ce fura o pine, un kg de cartofi, etc..
In ziarul de ieri citisem cum o tiganca a luat 2 ani de inchisoare pentru ca a furat 25,000 lei, iar Vintu care a furat zeci de miliearde, tot 2 ani. Are Romania Justitie nu gluma.Citi criminali din vechea sin noua securitate, sau mineri stau la pirnaie? Citi militari care au tras in populatie sint arestatei? Basescule, tu mai poti face ceva, dormi? Sau tie frica si ai mai ridicat in grad niste SRI-sti?

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-22 05:45:11 , IP: 63.196.106...
Moderatoru, de ce nu publici postarea despre Plosnita si Justitie? Ce, am ofensat Justitia? Justia ofenseaza toata tara, si pe romanii de pretutindeni, care-i treaba?

De la: Eugen din Texas din Dallas (...@comcast.net)
Data: 2005-06-22 00:32:08 , IP: 67.187.108... Plesita anchetat (…)
Adica, cum, chiar s-a gasit cineva in Romania care sa incerce sa-l

condamne pe Nicolae Plesita ? Sau e tot ....la deruta, ca si pana acum. Am impresia ca tot ce se scrie in articol cum ca Plesita va fi anchetat si poate chiar si condamnat pentru cita lume a schingiuit si a asuprit (in functia ce a avut-o in Securitate) este numai o imbrobodeala pentru publicul larg, ca sa-i lase in pace lumea pe cei ce trebuiau sa faca acest lucru de multi ani ! Ca sa mai traga de timp, poate revine PSD-ul la putere si atunci nu va mai fi nici o voita politica ca varfurile sau tortionarii securitatii sa fie anchetati sau condamnati (asa cum s-a intamplat si pana acum, timp de 15 ani)
Va dati seama ca nimeni din sistemul juridic din Romania - timp de 15 ani - nu i-a putut gasi lui Plesita o "incadrare juridica" in baza careia sa-si poata primi pedeapsa meritata pentru odioasa lui activitate in cadrul Securitatii Statului ? Va dati seama ce "valorosi" procurori sau "juristi" avem ?

De la: Aelectrostivuitoritei din CH (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-22 04:22:49 , IP: 80.96.109...
Si cand se zice ca ar fi decedat Paul Goma?
Consultati http://www.paulgoma.net/. Paul Goma este bine, mersi...

(***Jurnalul National***)

"Incredibil - Parchetul il declara mort pe Paul Goma
de Dan Constantin

"Scandalul declansat de marturisirile lui Nicolae Plesita, fostul general de Securitate, continua. Faptul ca un post de televiziune a reusit sa-l faca pe unul dintre capii Securitatii sa marturiseasca metodele de terorizare a opozantilor politici este in sine o performanta. Publicul afla din gura unui tortionar-sef metodele aplicate pentru strivirea oricarei forme de impotrivire la regimul comunist, despre incalcarile brutale ale drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului.
Consiliul National al Audiovizualului (CNA) a sesizat Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie ca marturisile lui Plesita reprezinta o proba evidenta care il incrimineaza pe fostul general de Securitate, faptele acestuia fiind pedepsite de legea penala. CNA a trimis Parchetului si caseta emisiunii in cauza.
Lucrarea a fost repartizata sectiei de urmarire penala si criminalistica, avand si un numar de dosar: nr. 130/2005. Dupa aproape sase luni de la difuzarea emisiunii, procurorul Ilie Mihai Eduard din cadrul inaltei institutii si-a prezentat concluziile. Acestea in sine reprezinta a doua parte a scandalului "Plesita".

"PARCHET. Nicolae Plesita este scos basma curata
RASPUNSUL. Domnul procuror a redactat, dupa indelungi cercetari, o "rezolutie" datata 13 iunie 2005. Ilie Mihai Eduard constata sec ca "din continutul inregistrarii rezulta ca nu sunt intrunite elementele constitutive ale infractiunilor sesizate". Pe ce se bazeaza aceasta decizie cu efect direct, pozitiv pentru Nicolae Plesita? Procurorul spune ca marturisile lui Plesita nu pot avea valoare de probe incriminatoare, deoarece convorbirea dintre Dan Diaconescu, realizatorul emisiunii, si

fostul general de Securitate "a avut ca punct de pornire memoriile acestuia". Ce relevanta are acest aspect, domnul procuror ne explica. Asadar propria declaratie, chiar si continuta in memorii, nu poate fi punctul de pornire al unei anchete. Inseamna probabil ca procurorul crede ca memoriile sunt o fictiune si, ca atare, fiind un gen literar, autorul nu poate fi tras la raspundere. Dar ciudatele interpretari cuprinse in Rezolutie continua. In randurile urmatoare redactate de magistrat se aplica aceleasi masuri eronate asupra faptelor marturisite de Nicolae Plesita.

“Redam integral acest pasaj uluitor pentru "logica" procurorului si cunostin-tele acestuia despre dizidenta romaneasca.

DECESUL. "Intrebarile realizatorului emisiunii s-au referit si la cazul Goma Paul, ocazie cu care Plesita Nicolae a recunoscut ca a folosit violenta in anchetarea acestuia. Acest fapt nu contine o «laudare» in sensul alin. 4 de la art. 324 C.P. chiar daca, faptuitorul a asociat actiunea sa cu o «mangaiere». Acest aspect nu poate constitui cuvinte de pretuire la adresa activitatii sale, tinand cont ca Plesita Nicolae a avut in vedere o explicatie in legatura cu lipsa raportului de cauzalitate dintre fapta sa si decesul lui Goma Paul. Concluzia se desprinde chiar din raspunsul sau adresat realizatorului: «A fost o mangaiere. Uite, in pauza iti arat eu cum l-am pocnit si ai sa vezi ca nu mori»."

“CONCLUZIA. Asadar, procurorul Eduard Mihai Ilie l-a trimis in lumea celor drepti pe Paul Goma. Din fericire, scriitorul traieste la Paris si va lua ca atare actul procurorului. Argumentele din Rezolutie sunt puse cu furca, iar din negru se face alb si decedat din om in viata. Fara sa-i tremure mana, in aceste conditii procurorul a pus celebrul NUP pe dosar, scotandu-l basma curata pe Nicolae Plesita. Cine il va scoate basma curata pe procurorul Eduard Mihai Ilie?”

DISIDENT. Paul Goma a fost obligat sa plece in exil in urma presiunilorfacute de Securitate

PARCHET. Nicolae Plesita este scos basma curata

Sâmbătă 25 iunie 2004

Zile grele - “haine grele”, caniculă…Trei zile de când mă străduiesc să scriu câteva pagini despre decesu-mi propriu şi personal. Nu merge. Nu-mi va fi mergînd pentru că am chiar decedat?, ori nu-mi iese pentru că nu mă lasă interiorul-meu-intim să-mi scriu moartea? Pentru că un scriitor nu-şi scrie, el, moartea, ci o pre-trăieşte prin personajele sale: Ivan Ilici, Bolkonski, Addie Bundren…? - iertată să-mi fie comparaţia? Or eu nu mă pot fofila pe după personaje, altele, trebuie să trăiesc-scriu, la persoana întâia.

Cald, cald, părinte. Şi să vezi ce-o să mai vină…

Duminică 26 iunie 2005

Şi ieri a fost cald, nu am avansat decât cu vreo jumătate de pagină. După cum arată cerul acum, dimineaţa, azi are să fie ceva mai răcoare (deşi buletinul meteo anunţă la Paris 32° - abia 30 la Bucureşti).

Am terminat textul următor:

O, ce veste minunată…

…mi-a adus presa noastră cea de toate zilele, chiar de Ziua Sfântă pentru noi, Basarabenii si Bucovinenii: 22 iunie (1944, atunci "s-a pornit războiu-n lume", după ce Antonescu a ordonat: «Români! Treceţi Prutul! Zdrobiţi vrăjmaşul de Răsărit şi Miază-Noapte…» - numai că nici azi nu a fost zdrobit Duşmanul Răsărit-Miazănoaptez).

Cu prilejul aniversării exaltantă-deprimante mi-a venit de la Bucureşti înveselitoarea veste că am - în sfârşit! - decedat. Mi-a comunicat-o procurorul Eduard Mihai Ilie - citez din presă:

"…potrivit unei adrese a Parchetului instantei supreme trimise CNA, procurorii au considerat ca desi Plesita a recunoscut ca a batut oameni, marturisirile acestuia nu intrunesc elementele necesare pentru a incepe urmarirea penala. Raspunzand unei sesizari a Consiliului National al Audiovizualului, procurorii de la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie (ICCJ) au apreciat ca declaratiile in care Plesita arata ca a torturat oameni - cu referire expresa si la disidentul Paul Goma - nu intrunesc elementele consti-tutive ale infractiunilor reclamate de CNA, care invoca articolele 324 si 358 din Codul Penal".

Cum să întrunească? - elementele-necesare? Dar unde se trezesc ele, necesarele: în Europa?

"Nicolae Plesita a recunoscut, in emisiunea "Dan Diaconescu in direct" din 18 ianuarie, de la OTV, mai multe fapte pe care le-ar fi comis in timpul regimului comunist, mentionand in mai multe randuri ca nu ii pare rau pentru ce a facut. «I-am ucis, bineinteles. Asta faceam noi», a mai declarat Plesita, referindu-se la dusmanii regimului comunist. (…) In ciuda acestor fapte, procurorii au stabilit ca discutia dintre Dan Diaconescu si Nicolae Plesita a avut ca punct de pornire memoriile acestuia si ca marturisirile fostului general de securitate nu intrunesc conditiile articolului 324, alineatul 4 din Codul penal, potrivit caruia "se pedepseste cu inchisoare de la trei luni la trei ani laudarea in public a celor care au savarsit infractiuni sau a infractiunilor savarsite de acestia".

"Intrebat in timpul emisiunii in legatura cu ancheta in cazul Paul Goma, Plesita a recunoscut ca a folosit violenta: «Nu numai ca l-am anchetat, da i-am dat si un pumn, f...u-i mama lui!–». «A fost ca o mangaiere», spune fostul general de securitate.

"In adresa remisa CNA de catre procurori se arata ca "acest aspect

nu poate constitui cuvinte de pretuire la adresa activitatii sale, tinand cont ca Plesita Nicolae a avut in vedere o explicatie in legatura cu lipsa raportului de cauzalitate dintre fapta sa si decesul lui Goma Paul. Concluzia se desprinde chiar din raspunsul sau adresat realizatorului: «A fost ca o mangaiere. Uite, in pauza iti arat eu cum l-am pocnit si ai sa vezi ca nu mori»".

S-a observat: nu am subliniat lipsa raportului de cauzalitate dintre una şi alta. Nici nemirarea mea faţă de căldura-mare, autoare morală (si mortală) a gândirii procurorale. Nu arăt cu degetul înspre tovarăsul Eduard cu acelaşi nume (căci dânsul ne descreţeşte frunţile - ceea ce nu este puţin lucru pe timpurile acestea, încruntate), ci înspre efectul cauzei: îmbrâncirea în "groapa-mi rece şi mortuară", vorba unui cântec din bătrânii mahalalelor eterne.

De câte ori am râs cu hohote, cu lacrimi - ca să nu (cu hohote) plâng… Cu această "metodă" am izbutit a supravieţui noi, supravieţuitorii Raiului Comunist: ne strâmbăm de râs când povestim ce umilinţe, ce mizerie, ce foame am îndurat în închisori, cum ne-au bătut Enoiu, Şomlea, Goiciu, Istrate - Pleşită!

Or Securitatea - Răul Absolut - nu vroia moartea "păcătosului", ci menţinerea lui în viaţă, ca să ***simtă*** tot-tot-tot ce îi fac fraţii întru Mioriţă, să-şi dorească moartea pentru a fi izbăvit de chinuri, dar moartea să nu vină, decât prin "mici accidente". Câtă vreme am fost în labele Securităţii, pleşiţii de toate gradele m-au umilit, m-au schingiuit, dar m-au păstrat, cu grijă proletară, în viaţă, abia după ce am ieşit de sub oblăduirea-le au încercat să mă ucidă.

Bine, dar cine altcineva (ca institutie, ca persoană) mi-a vrut moartea? Începînd de când? Pentru ce? Răspunsul - după 15 ani de căutări - este, vai:

M-au vrut mort, nu răii-răi - ci bunii. Nu inamicii - amicii. Nu vrăj-masii securişti - nici măcar eduarzii inocenţi, ci (unii - şi nu puţini) colegi, scriitori(i) români.

Întelesesem: prietenii, colegii-de-condei se supăraseră foarte pentru că din primele zile ale lui 1990, îi atacasem în presă…

- … acuzîndu-i că până la "revoluţie" păstraseră poziţia în patru labe, pe sub laviţe şi abia la semnalul lui Brucan că se-dă-revoluţie-la-român ieşiseră din borţile rezistenţei-prin-cultură şi se proclamaseră "disidenţi", "opozanţi", "arestaţi la domiciliu", "cenzuraţi", "interzişi de Ceausescu" - "sertarişti";

- acuzîndu-i de inadmisibilul "rezultat al alegerilor din luna mai 1990", afirmînd că votul masiv (aşaa, cu fraude masive) în favoarea bolşevicului Iliescu, pentru care făcuseră campanie pe faţă Sorescu, Eugen Simion, Breban, Buzura era consecinţa - şi dovada incontestabilă - a vânjoasei, altfel orizontalei lor "rezistenţe-prin-cultură";

- acuzîndu-l pe N. Manolescu pentru interviul luat lui Iliescu imediat după Mineriada Sângeroasă (13-15 iunie 1990) în care îl făcea "om cu o mare" şi îl legitima, nu doar pe un vădit ilegitim, ci pe un criminal vinovat de exmatriculările studenţilor din 1957 (una dintre vic-

time: chiar studentul Manolescu Nicolae); vinovat de puciul din decembrie 89, de diversiunea cu "teroriştii" care pricinuise moartea atâtor oameni, atâtor oameni; vinovat de "procesul" neeuropean al ceauşeştilor; vinovat de incendierea Muzeului şi de distrugerea Bibliotecii Centrale Universitare; de tulburările interetnice - în fine (dar nu şi ultima dintre crime) - ***declansarea războiului civil: mineriadele***. Or el, N. Manolescu - recent ales preşedinte al scriito-rilor! - a negat vreme de 15 ani grosolana, mortala (dar nu în spaţiul mioieritic) eroare comisă, insultînd pe cel care îi băga sub nas citate din chiar interviu (întâmplător: eu), ba încolţit, pretindea că îl cita ("omul cu o mare") pe prietenul său Ţoiu-care-nu-apărea-în-text - şi abia în urmă cu trei luni a cam-recunoscut, ardeleneşte, că da, el a cam, dar numai fiindcă Zigu Ornea îl (cam) dusese la Cotroceni "nu (prea) ştiu pentru ce…" Va fi aflat, după 15 ani (cam) ce căutase el la Cotroceni, chiar atunci, (cam-prea) dus de mână de Zigu Ornea? De ce abia acum recunoaste că "n-ar fi trebuit să publice interviul în ***România literară***"* şi să dea legitimitate unui bandit? Dar e limpede - a fost mereu şi pentru cei care l-au ales preşedinte al scriitorilor, nu doar cel-mai-bun, cel-mai-cinstit şi mai drept dintre thraci…- : pentru că tovarăşul Iliescu nu mai este la putere, ba chiar fusese pus sub acuzaţia de a fi autor principal al chemării "minerilor";

- pentru că m-am mirat cu glas tare că "intelectuali" ca Plesu, R. Theodorescu, Sorescu, Vartic, Papahagi, primiseră să intre în guvernul Iliescu-Roman-Măgureanu (Paleologu, glumeţ subţire, se prezenta ca "ambasador al golanilor", când toată lumea vedea - dar nu accepta! - că boerul Alecu era un furier al tovarăşului golan, în sensul originar, Iliescu)…

Ca să scurtez: pentru că, în decembrie 2000, în revista ***22***, crema intelectualităţii româneşti, smântâna scriitorimii carpatine semnase Apelul pentru re-alegerea criminalului Iliescu (pretinzînd cu neruşinare - bine: atunci cu inconştientă bovină - că ***ei nu sunt*** **pentru** ***bolşevismului iliesc***', doamne fereste! ci… **împotriva** ***fascismului vécétudoresc'***! - "Să facem baraj fascismului si antisemitismului!", suna un cuvânt de ordine venit dinspre Washington-Tel Aviv), eu, singur-singurel, de capul meu, i-am acuzat prin textul "Să fie interzis electoratul!" de amnezie, de laşitate, de colaboraţionism, de participare (activă) la menţinerea structurilor comuniste - şi nu în ultimul rând pentru faptul că foloseau - ei, profesioniştii, creatorii de limbă română, termeni, sintagme ca : "revoluţie", "fosta Securitate", "domnul Iliescu", "domnul Măgureanu"; "domnul Nicolski" . Atât de ultragiaţi au fost semnatarii Apelului Ruşinii, încât s-au indignarisit în ***România literară*** - sub semnătură proprie şi anonimă: "Cronicar", cum altfel! - Manolescu, Ţoiu, Dimisianu, A. Ştefănescu, C. Teodorescu, Ioana Pârvulescu, Adriana Bittel, ameninţînd cu un proces revista ***Vatra*** pentru publicarea articolului meu)…

…acestea - si încă altele - erau fapte-rele (ale mele, se înţelege) suficiente pentru a fi din-inimă-detestat de confraşii breslaşi.

Am spus-scris ce credeam, nu ceea ce era convenabil. Pentru asta să mi se dorească moartea?

Am luat ca pe o glumă proastă exclamaţia excedată a lui Liiceanu în cercul-strâmt din care mai făceau parte Pleşu, Pruteanu, Sorin Mărculescu, Dan. C. Mihăilescu:

Nu mai moare odată Goma ? - nu am pus zisele între ghilimele, fiindcă ele au fost rostite, nu si consemnate în scris.

Tot în "glumă-serioasă" (***Stii că Goma tot n-a murit?***) îsi etalau umorul devastator Iorgulescu, Buzura, Cosaşu, Buduca, Alex. Ştefănescu, Adameşteanu, Dimisianu, Groşan, Dimisiana, Monica Lovinescu (ei, da: "Monicuţa-cu-Getuţa", vorba-rea a lui Dan Petrescu).

În februarie 1997, după ce a apărut la Nemira **Jurnal I-II-III**), a fost declanşată de către Monica Lovinescu (prin megafonul ***22***-Adameşteanu) prima campanie de presă:

"***Îmi pare rău că l-am cunoscut pe Paul Goma***".

Pe dată cătanele D.C. Mihăilescu, A. Cornea, Alex. Ştefănescu, Bianca Marcu-Dumitraşcu-Balotă, Bianca Marcovici, Dimisianu, Pruteanu, Buduca, Ioana Pârvulescu m-au acuzat, nu numai de minciuni, de calomnii, dar şi de "delaţiune", iar Zaciu, Dimisiana, Paruit m-au trimis la azilul de nebuni.

După scandalul Caraion - stârnit tot de Monica Lovinescu, întretinut de N. Manolescu, cel rezemat pe Bibliografia Pelin, si C.T. Popescu, intelectualii patriei tricolore: Liiceanu, Pleşu, Manolescu, D.C. Mihăilescu, Monica Lovinescu, întâlniţi cu treburi culturale într-un oraş din provincie, au ajuns la deneocolita "problemă":

Ce e de făcut cu Goma? Ne înjură pe noi, toţi cei buni, ne calomniază, ne acuză că am pactizat cu puterea, că nu am vorbit tare în locul celor fără glas. Se întreabă insidios în presă de ce, dintre condeieri doar Negoiţescu a semnat apelul acela pentru drepturile omului din '77 ?- de ce!: să fi intrat şi noi, cu totii în puşcărie şi să rămână literatura noastră fără literatori? Ne reprosează că am fost de acord cu excluderea lui din Uniune, pe când el era arestat - dar ce era să facem: să protestăm şi să ne excludă, chiar aresteze şi pe noi? Ne mai reproşează că după revoluţie nu l-am reprimit în Uniunea Scriitorilor - cum să-l reprimim (după revoluţia noastră), dacă a refuzat să facă cerere? Pretinzînd că aşa cum nu făcuse cerere pentru a fi exclus, aşa nu face nici acum, cei care-l dăduseră afară atunci acum să repare măgăria şi să-l reintegreze - n-o fi pretinzînd si scuze?… Si cum polemică în presă nu poţi angaja cu el, în replică scoate alte acuzaţii, alte înjurături, alte… - ştiţi ce a păţit bietul Borbély când a încercat să dialogheze cu el… (subliniere, în lipsa ghilimelelor citării).

După o scurtă dezbatere, colegii mei iubiţi au hotărît:

C***ea mai eficace metodă de a-i închide gura lui Goma:*** **tăcerea*****: să facem în asa fel încât să nu se mai vorbească-scrie nimic despre el - nici în bine nici în rău***. **Tăcerea e cel mai bun gropar**.

Autor al propunerii: Liiceanu. Iar Monica Lovinescu a dat ukazul:

Goma este contestat - şi a urmat zgomotoasa campanie a… tăcerii…

Nu e bine când eşti contestat-prin-tăcere - de Monica Lovinescu. Când eşti ţinut-la-o-parte şi minţit, tot de Domnia Sa - ca la constituirea Societăţii Scriitorilor (dar nu din a Scriitorilor din Exil! - aşa cereau Breban, Ţepeneag şi chiar Ilie Brie!): când?, în vara anului 1989!; nici când eşti ţinut-la-o-parte de decizătorii portofoliului viitoarei edituri Humanitas, ca în februarie 1900, tot de prietena Monica Lovinescu; când eşti, nu doar ţinut-la-o-parte, dar anunţat că prezenţa ta va provoca absenţa Monicilor, a Sandei Stolojan, a lui Calciu, a lui Coposu, a Blandienei - bietul Barbăneagră şi bietul Răuţă, cum să împace capra Goma cu varza "adevăraţilor exilaţi", nu ca el, ca Ţepeneag, ca regele Mihai? - la "Congresul exilului" de la Paris?

Nu, nu e bine să fii contestat prin decret de Monica Lovinescu. Ba chiar cam-rău, cum ar zice chiar şi despre un cam-mort ardeleanul Manolescu, fostul ei fiu spiritual. Mai ales că fusesem (cam) interzis vreme de 20 ani (1970-1990), iar când, în sfârsit, cărţile mele au - cam - văzut lumina tipa-rului, editorul şi prietenul Liiceanu mi-a cam-trimis la topit volumul de mărturii despre 1977, **Culoarea curcubeului**, cu asentimentul-complicitatea, bunilor si vechilor prieteni Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Gabriela Adamesteanu, sub aplauzele intelectualilor, scriitorilor, oamenilor de carte şi autori de cărţi: Manolescu, Doinaş, Paler, Blandiana, Zaciu, Fănuş Neagu, Mircea Micu, Cezar Ivănescu.

Înmormântatorii mei sunt, se zice, persoane extrem de inteligente; eu, negru în ceru' gurului, pretind (judecînd după foştii mei prieteni Ivasiuc şi Virgil Tănase): extrem-inteligenţii carpato-danubioţi sunt capabili de danubioţenii fără seamăn - de-o pildă:

Filosoful-cel-mai-tânăr-la-român Liiceanu, nu numai că a topit volumul de mărturii despre 1977, **Culoarea curcubeului**, dar a suprimat de pe site-ul Humanitas fotografiile copertele celor trei cărti ale mele, de el editate: **Culoarea…, Gherla, Soldatul câinelui**, anunţînd în chenarul fiecărui titlu isteţimea: "Nu este disponibilă".

Dar aceasta este o gândire magică!, impusă nouă de comunişti: "Este suficient să suprimăm imaginea, ca să negăm realitatea"!

Nu mă grăbesc să trag concluzia că aş fi victima unui complot al oltenilor Liiceanu, Monica Lovinescu, Ierunca, Adameşteanu, Sorescu, Săraru, Băran, securiştii Achim, Enoiu, ministrul (Securităţii) Stănescu, jumătatea maternă a lui Manolescu, Poetoiul Păunesc' - şi că doar ei, cobiliţarii îmi voiau moartea, fiindcă, iată: maramureşeanul (ca Ivasiuc) Buzura m-ar jupui de viu, pentru că am fost primul (si deocamdată ultimul) care a văzut în textul său "Fără violentă!" publicat în ianuarie 1990, nu expresia creştinească a iubitorilor de pace - ci răcnetul de groază al securiştilor înspăimântaţi că venise Clipa Mâniei, cînd vor plăti, în sfârşit, pentru crimele lor.

Până şi Mircea Martin, prieten din 1965, după 1990 editor al volumelor **Ostinato** si **Gardă inversă** m-a înjunghiat pe la spate - în

aceeaşi organă de profesie ***22***, contestatoare a mea - printr-un studiu în care "informaţiile" concurau "concluziile", prin neadevăr-dezinformare si prin rea credinţă.

Cum însă nu murisem din pricina părerii-de-rău a Monicăi Lovinescu; cum nu căzuse peste mine "piatra tombală", găselniţă a lui D.C. Mihăilescu (cel care, în scris mă acuzase de minciuni şi de delaţiuni, iar după o săptămână, într-o discuţie cu Dan Petrescu admisese că "circa 90% din ce spune Goma în **Jurnal** este adevărat" - vezi volumul **Scrisori către Liviu** - Paralela 45); cum nu fusesem internat în azil la cererea vehementă a Getei Dimisianu şi a Biancăi Balotă…; cum, din an în paşte publicam câte o carte (fireşte: rămasă într-o răsunătoare ***tăcere*** din partea recenzenţilor) - s-a găsit o altă categorie de intelectuali (!) care, neizbutind să mă facă să tac: descoperisem internetul!, nici să mă combată cu argumente (nici ei nu cunosc operaţia elementară-preliminară a contestaţiei: ***cititul*** şi fug ca de dracul de ***citat***, dedîndu-se la leneşul ***rezumat abuzivo-fanteziv***), nereuşind să mă re-bage în puşcărie, pe baza "Ordonanţei lui Teşu", au recurs, în ultima vreme la organizarea, în sinagogi a "***slujbelor de blesteme***". Aşa, exact aşa făcuseră părinţii lor potrivit unui raport datat: 7 iulie 1940 (imediat după retragerea tragică din Basarabia), vezi-l în Arhiva Ministerului Apărării Naţionale, fond 948, Secţia 2, dosar nr. 941 f. 558-566. Copie - document aflat în volumul **Situaţia Evreilor din România 1939-1941**, dat la topit de A. Buzura, în 1994, scos în editura Ţara Noastră în 2003 - citez:

"…ca o ilustrare a sentimentelor de înveninată ură de care evreii sunt animaţi fată de populaţia autohtonă: iniţiativa luată de un grup de doamne evreice, printre care şi ***A. Bruchnor, Paula Schönfeld si Rolly Petreanu***, de a organiza în ziua de 9 iulie a.c. la Sinagoga Centrală [din Bucureşti] o slujbă religioasă, constituind «**un blestem contra românilor**»" (sublinieri în text).

Deci pentru a… face să ne-existe mărturiile, să nu-mai-existe nici martorii mărturisitori ai exacţiunilor lor din Săptămâna Rosie: ***28 iunie 1940- 3 iulie 1940***, vinovaţii evrei îi blestemaseră pe… românii victime! Pentru care fapte-rele? Pentru cele care… nu se întâmplaseră (asta să fie strălucita metodă inversiunii cronologice a evenimentelor - practicată cu succes în **Cartea Neagră** a lui Ehrenburg şi Grossman, în care ***cauza devine efect*** prin viceversare)! Fiindcă ei au fost, sunt fervenţi ***posibilitaţionişti***: aflaţi în Aparatul Terorii Bolşevice din 1918 în Rusia, în 1919 în Ungaria, din 1939 în Polonia, din 1940 în Ţările Baltice şi în Basarabia-Bucovina, iar din 1944 în toate ţările europene cedate de Americani Ruşilor - au funcţionat după teoria : "Duşmanul nu a comis - încă - actul duşmănos, însă dacă noi nu l-am fi arestat, ar fi putut să-l comită…"; totodată prin traditie: ***prevenţionişti***: atacă sub pretextul prevenirii unei eventuale agresiuni a duşmanului (vezi şi "războiul nuclear preventiv" imaginat de nesfârşitul imaginativ bolşevic american Wolfowitz). Aceştia sunt, cum bine le-am zis-o: "holocaustologii" - în ordine ierarhică: Wiesel, Ancel, Braham, Shafir,

Oişteanu, Al. Florian, A. Cornea, V. Gârneţ, Vitalie Ciobanu, G. Andreescu, Laszlo, Pecican, Totok.

Ce bine ar trăi (si) ei pe lumea asta, dacă Goma acela ar…- dacă Goma n-ar mai fi!

Ultimul (până în momentul de faţă) atentat la… viaţa mea a fost pus la cale de Silviu Lupescu, directorul editurii Polirom: la presiunile delegaţiei de autori indignaţi alcătuită din holocaustologii sus-numiti (la care s-au lipit Mircea Mihăies, Pippidi, Rotmann, Adriana Babeţi şi alţi autori de cărţi de bucate), a suprimat "Introducerea" la volumul meu **Culoarea curcubeului - Cod «Bărbosul»**. De ce? Pentru că… făcînd istoricul mişcării pentru drepturile omului din 1977, îi criticam-insultam pe intelectualii de vârf şi pe scriitorii îndrăgiţi de masele largi de cititori; totodată, vorbind despre "istoria volumului" îi calomniam pe editorii români: Liiceanu, Sorescu, Viorica Oancea, Papahagi.

Astfel editorul Lupescu - cel care a cumpărat de la Uricaru şi "Cartea românească" - mi-a decapitat un volum.

Însă nu m-a suprimat pe mine, autor. El va spune că nici nu a vrut aşa ceva. Eu am să observ - în două puncte:

1. nici n-ar putea; şi:

2. chiar dacă un autor nu moare-de-tot după ce editorii îi ucid cărţile, nici nu se poate spune că după un asemenea tratament "colegial" are o viaţă normală - de unde concluzia: editorii distrugători ai cărţilor sunt ***ucigaşi*** - adevărat, "doar" de cărţi, însă cum cărţile sunt copiii autorului…

Pe de o parte, orice ar crede iubiţii mei confrati, nu se ucide un scriitor cu tot cu scrìsurile sale, doar… tăcîndu-i-le, topindu-i-le, decapitîndu-i-le. Pe de altă parte, chiar de nu ar fi fost inventat samizdatul, nici internetul - ***le-am frecventat pe amândouă, după 1990*** - sufăr, în continuare, atroce de **tăcerea** impusă de Cenzura instituită de Liiceanu, Manolescu, Adamesteanu, Plesu, Monica Lovinescu, port doliu după cărţile ucise de Liiceanu, de Sorescu, mutilate de Lupescu, după cărţile nedistribuite, cărţile ne-editate…

Faţă de toate acestea, isprava lui Eduard-Procuror-la-Român este o prostioară de adolescent aburit.

Am început acest text la 22 iunie - în 1941, la 22 iunie, s-a pornit liberarea noastră, a basarabenilor şi a bucovinenilor de robia bolşevică;

Închei textul azi, 28 iunie 2005 - la 28 iunie 1940 a început coşmarul basarabenilor si al bucovinenilor cedaţi ruşilor de nedemnii noştri guvernanţi.

Guvernanţi - români! - care şi după 1989 au continuat şirul ***cedărilor***, atât prin bolşevici din tată-n fiu ca Iliescu, Roman, Năstase, de incapabili să se încheie la ciubote - ca E. Constantinescu, dar şi de "de-ai noştri", precum C. Coposu, cel care vedea în românii din Teritoriile Cedate "nişte minoritari", iar lumina lumii Zoe Condurache-Petre (consilier al lui

Constantinescu): "românofoni". Ultima (cronologic) ispravă aparţine lui Băsescu: după ce la Chişinău promisese că va cere anularea Pactului Stalin-Hitler si a Înţelegerii de la Yalta, lui Putin i-a declarat că ei (ei doi!) sunt oameni politici, nu istorici (sic) şi că ei vor discuta despre viitor, numai despre viitor - nu despre trecut…

Nu: istorici - termen depreciativ în accepţia lor - nu sunt, nu vor fi vreodată; dar oameni-politici? Lui Putin nu-i pasă; el e rus, e mare, e tare, decide, vorba lui Titus Popovici, atât Puterea, cât şi Adevărul (sic). Dar omul-politic Băsescu: el nu e rus: el nu se poate juca de-a adevărul - de ce acum spune una, după 24 ore, nu doar alta, ci contrariul a ceea ce spusese? Ţine atât de mult să fie trecut şi el în rândul Cedătorilor de Provincii Româneşti, în al Vânzătorilor de Frate?

Eu - iertare - neavînd viitor, rămân cu ochii atintiţi la trecut: la **moartea** celor 3 milioane de români vânduţi de fraţii lor, cedaţi în 1940; în 1944 - în 1989, în 1992 - si mereu, mereu, încât, chiar de nu-i socotim şi pe cei ucişi de bolşevici în aceşti 65 ani, se adună cel puăin trei generaţii - câte milioane de suflete: doar 9?

Ucise, nu atât de duşmanul rus, cât de fratele român (cel mioritic).

Amin.

Paul Goma

Paris, 28 iunie 2005

Miercuri 29 iunie 2005

De ziua mea onomastică mi-au venit felicitări: poştală, de la Elvira Iliescu, telefonale de la Stăneşti şi de la Gabi Pleşea, de la familia Caraman, de la Perifan, de la Negrescu-Sutu, precum şi electroniale de la Loredana Mitruţ şi al său clan…

Ziua de azi publică "O, ce veste minunată…"

Câteva intervenţii:

De la: Davidescu vasile din Bicaz (...@k.ro)
Data: 2005-06-28 23:54:42 , IP: 80.97.25... Felul de a-l trata pe Goma-o rusine nationala. Romania se numara printre tarile cu populatia cea mai conformista din Europa.
Astfel la venirea comunistilor nu exista in tara noastra o dizidenta sau o intelectualitate de stanga,lucru care a facut ca in tara noastra sa fie inscaunat cel mai primitiv comunism din Europa.Acest lucru a fost amortizat partial in alte tari europene cu aceiasi soarta prin existenta unor personalitati de stanga.
Dar lipsa de dizidenta,lipsa de opinie care sa contrazica establishmentul este la romani o boala nationala.Asa incat nici in perioada comunista nu au existat la noi dizidenti pentru ca Romania era plina de turnatori si toti aceia care au incercat au fost denuntati de cetatenii roma-

ni catre securitate,iar PCR a ajuns la 4 milioane de impostori care s-au topit intr-o zi.
In acest context a aparut Paul Goma,un basarabean roman care cu un curaj iesit din comun a sfidat regimul comunist si a dovedit ca dizidenta este posibila chiar si sub cel mai stalinist regim.
In fata acestei situatii,asa zisa intelectualitate romaneasca plina de complexe de vinovatie prin colaborationismul ei l-a considerat pe Goma ca o insulta si colaborand cu securitatea a colaborat la exilarea singurului nostru dizident.
Lucrurile au evoluat in aceiasi directie si dupa 1989 cand regimul criptocomunist dar si asa zisa intelectualitate au complotat la uitarea lui Paul Goma.
Paul Goma trebuia primit in tara ca erou national,ca o personalitate care a dat sperante poporului roman,ca un erou care nu a precupetit a-si pune in pericol viata.
In timp ce Plesita jubileaza,turma de zisi intelectuali,fosti colaborationisti se intrec in a fi campioni ai democratiei,fac partide,tin discursuri in parlament si o fac fara cea mai mica jena.
Sarac popor roman.Sarmana romanie,"tara trista,plina de humor" cum o caracteriza un calator englez.

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 00:29:40 , IP: 207.200.116...
Re: Felul de a-l trata pe Goma-o rusine nationala (…)
Si goma a sarit pirleazul si e in gradina socialista. Numai bazagonii spune despre Marele Satan.... Allah e mare si Goma unul din prophetii Lui !

[Aşa o va ţine “Traktoristul” cale de 16 intervenţii - numărate - din totalul de 85. Numai pe aceasta o consemnez.]

De la: Serp i Molot (...@fsmail.net)
Data: 2005-06-29 00:58:42 , IP: 148.244.150...(…)
La 2005-06-29 00:29:40, traktorist a scris:
> In timp ce Plesita jubileaza (…) Allah e mare si Goma unul din prophetii Lui ! Allah e Dumnezeu insusi , iar Goma un OM . E un lucru ce tu nu vei cunoaste nicodata , sarac propagandist securist-ceausist

De la: Observator (...@wmconnect.com)
Data: 2005-06-29 06:51:59 , IP: 207.200.116...
La 2005-06-28 23:54:42, Davidescu vasile a scris:
> Romania se numara printre tarile cu populatia cea mai conformista din Europa.(…)
Dta uiti un lucru esential. Romania a fost PRIMA SI SINGURA TARA care din 1945 si pana prin 1958, a avut omiscare antisovoietica, anticomunista si care a luptat pana la moarte, sprijinita de sateni din toata Romania in munti, in TOTI MUNTII ROMANIEI, o miscare de partizani dintre care colonelul Arnautu, iar unul dintre supravietuitori,

Virgil Ogoranu, traieste si astazi si poate sta marturie.

De la: neamtu tiganu din nemtia (...@aol.com)
Data: 2005-06-28 23:58:38 , IP: 195.93.60...
Fii binecuvintat Domnule Goma
Viata lunga si sanatate si sa ne mai arunci din cind in cind cite un articol, poate Doamne ajuta ne trezim, desi nu prea cred

De la: Serp i Molot (...@fsmail.net)
Data: 2005-06-29 00:50:14 , IP: 148.244.150...
La 2005-06-29 00:27:51, traktorist a scris:
> Cind scrie ca America e sursa relelor pe pamint. Regele din Swazyland…Orice om cu scaun la cap nu poate sa aprobe politica externa ipocrita a lui bush din ziua de azi . Nu stiu de ce dar parca-ti sta in git , Paul Goma . Ai fost cumva coleg de breasla cu plesita , sau ai vreun motiv personal pe care-l ignoram noi ?

De la: george2209 din Germania (...@zappmobile.ro)
Data: 2005-06-29 01:03:49 , IP: 66.149.244...(…)
Esti un adevarat...pe un forum dai in romani pt ca ii condamna pe rusi, iar aici il lauzi pe Goma...Nemtene...esti sigur ca ai citit ce a scris Goma? Eu zic sa mai citesti o data...

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 02:49:53 , IP: 152.163.100...
Re: Fii binecuvintat Domnule Goma (…)
La 2005-06-29 00:27:51, traktorist a scris:
> mai bine (asimtotic, binele va tinde spre infinit).(…)
Nene, uiti ca Paul Goma este scriitor, asa ca limbajul sau trebuie considerat in parametri artistici. Dar ceea ce spune Goma in Jurnalul sau este de fapt esenta atitudinii sale "anti" americane: [parafraza] ce au facut americanii bun in Iraq: au scapat de Saddam si au instaurat alegeri libere.
Cam asta zice si "anti americanul" George W. Bush ca a savarsit in Iraq. Restul "anti-americanismelor" lui Goma sunt de fapt licente poetice fiindca esenta e de baza.

De la: Atamild (...@t-online.de)
Data: 2005-06-29 07:29:18 , IP: 84.169.230...
Re: Goma imi place ! Pacat ca a devenit comunist ...
-Mie mi-a placut aici:..(…) " M-au vrut mort, nu raii-rai - ci bunii. Nu inamicii - amicii. Nu vrasmasii securisti- nici macar eduarzii inocenti, ci (unii - si nu putini) colegi, scriitori(i) romani".. Interesant felul in care a pus problema, si..atit.
Matilda

De la: niroS din USA (...@hotmail.com)
Data: 2005-06-29 00:36:30 , IP: 68.193.131...

Paul Goma pe Internet Poate fi gasit la
http://www.paulgoma.net/
O cautare cu Google da cam 5.200 the pagini in care ii apare numele complet. Asta nu-i chiar rau. Cat despre editurile care i-au trimis cartile la topit sau il saboteaza, solutia e una: se pot cumpara carti si in e-format

De la: Serp i Molot (...@fsmail.net)
Data: 2005-06-29 00:44:08 , IP: 148.244.150...
Paul Goma for President
Domnule Goma , sinteti unul dintre putinii Oameni care merita respectul fiecarui Roman. Daca numai un sfert dintre politicienii romani ar avea valoarea Dv morala , atunci poate ca am fi fost departe ... iar calaii Romaniei nu ne-ar mai putea rinji (liberi) in fata Cu deosebit respect ,"serp i molot"

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 02:48:34 , IP: 152.163.100...
Re: Paul Goma for President
Intr-adevar, Paul Goma are un capital moral urias, care nu se compara cu al nici unuia din candidatii la prezidentia RO, sau presedinti, nici daca-i punem la gramada. De aceea am fost extrem de dezamagita cand in urma cu 10+ ani domnul Goma si-a retras foarte scurta candidatura.Dar nu e de loc tarziu. Este o vorba a basarabenilor: nu aduce anul ce aduce ceasul

De la: traktorist din SMT (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 05:16:43 , IP: 207.200.116...
Ce Presedinte ? (…)
Faceti-l secretar ONU ! Ca si asa nu-i mai place sa faca nimic ! (…)
Goma a devenit incet - incet un socialist de tip nou gen Ileana Cornea (si nu are mai multa valoare). Socialist " stiintific " !
Il apara pe Al Gore cu bastonul in mina ! Vive le Chirak !

[iertare, mi-a scăpat, dar nu puteam rata perla traktoristă]

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 02:48:34 , IP: 152.163.100...
La 2005-06-29 00:44:08, Serp i Molot a scris: > Domnule Goma , sinteti unul (…)
Intr-adevar, Paul Goma are un capital moral urias, care nu se compara cu al nici unuia din candidatii la prezidentia RO, sau presedinti, nici daca-i punem la gramada. De aceea am fost extrem de dezamagita cand in urma cu 10+ ani domnul Goma si-a retras foarte scurta candidatura.
Dar nu e de loc tarziu. Este o vorba a basarabenilor: nu aduce anul ce aduce ceasul.

De la: ionescu ovidiu din United Kingdom (...@hotmail.com)
Data: 2005-06-29 08:10:28 , IP: 80.97.84...
Re: Tractoristul are o misiune si se tine de ea.
La 2005-06-29 05:55:50, Aladin a scris:
> Sa arunce noroi in Goma. Il deranjeaza ca a demascat cine au fost opresorii romanilor din Basarabia in timpul ocupatiei din iunie-1940-iunie 1941.
> Inainte de 89 media securistilor si a informatorilor ajunsese cam de 7 la unu. In 15 ani,acestia au continuat sa ne divizeze si sa ne prosteasca pentru a face din noi niste carpe lipsite de idealuri,verticalitate,de cultul valorilor ,pentru a-si face mendrele lor economice,ducand in dezastrul actal Romania!!Cazul Goma reprezinte un "succes" in acest domeniu!Instalarea suspiciunilor,neincrederii si a orgoliilor nemasurate este o dovada a faptului ca suntem niste intoleranti,incapabili de a accepta ca fiecare individ este o entitate unica ,inconfundabila ,cu o valoare pe care i-o putem ,sau nu ,cunoaste!Cearta noastra zilica nu are nici macar etica unor lelite care isi arunca peste gard apostrofari si vorbe urate despre porcul care a scapat in gradina si ,mai tarziu se imprumuta de malai!!!

De la: Brighidau Adrian din Bucuresti (...@rdslink.ro)
Data: 2005-06-29 07:14:13 , IP: 82.76.42...
Goma este, de departe, un reper moral alaturi de V. Paraschiv, de V. Frunza, de dr. Cana, de pr. Calciu-Dumitreasa, de Doina Cornea, de Iulius Filip... A-l ataca, tu înjurând în baie în acele vremuri, mi se pare o mojicie; trufue

CHIORU din TARA DE FOC (...@walla.com)
Data: 2005-06-29 09:17:42 , IP: 194.90.126...
D-le Goma te admir si te respect si mi pare bine ca n ai "murit".....
D-le Goma te admir si te respect. pacat ca atati mari oameni de cultura adevarati ai Romaniei au trebuit si trebuie sa traiasca in exilul scarbos - oriunde ar fi el.(…)

De la: Pacuraras
Data: 2005-06-29 14:10:52 , IP: 80.97.171...
O poveste trista, intr-adevar... Povestea unui om pe care nu l-a urmat nimeni si care pare ca vrea sa se razbune pe toti...As fi vrut si eu sa-l intreb pe domnul Goma daca (mai) are vre-un prieten...Nu admirator, nu adulator, nu dusman ori detractor...Doar prieten..Tare as fi vrut sa aiba, Seherezado....
As fi vrut atat de mult sa cred ca omul acesta a stiut sa-si pastreze cativa, ori macar un singur prieten.. (…)

De la: Zozo (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-29 14:57:02 , IP: 64.31.4...(…)
Domnule Goma, sa va dea Dumnezeu sanatate si zile, ca avem nevoie de dumneavoastra! Nu-l luati in seama pe Traktorist, el este cazul mai

"special" al forumului...

De la: mihai ciobanu (...@k.ro)
Data: 2005-06-29 15:15:40 , IP: 84.234.110...
trdarea intelectualilor
D-l Goma vorbeste din dragoste pentru poporul roman, dar vorbeste in van. Cine sa-l auda, cine sa-l ia in seama. Noi murim de foame si avem urechile astupate la orice ; la grijile altora , dar si la gemetele de durere ale tarii. Vrem doar sa supravietuim; ne-am animalizat mai rau decit pe vremea impuscatului. Intelectualii romani cu cariera sub semnul SECU, au spus asta mai multi securisti la televizor si nu am vazut nici un intelectual sa ia pozitie si sub semnul lacomiei(a trecut vremea cind artistul voia sa fie artist si nu un burghez cu burta plina), pentru ca inainte de 1990 intelectualii de marca erau bine platiti pentru a tacea (o carte de poezie insemna cite zeci de mii, un roman citeva sute de mii,etc.). Faptul ca D-l Goma este singur nu ma mira. Ca atitia smecheri(cei care-i lingeau pe comunisti si pe securisti ori de cite ori li se dadea ocazia) sunt astazi impotriva lui, desi el este singurul care se poate lauda ca a fost un opozant al regimului comunist, face parte din scenariu- voi taceti, va faceti ca nu vedeti, atacati cind apare cite un anticomunist, iar noi va dam voie pe sticla(contra unor onorarii substantiale), va punem la dispozitie ziarele si editurile. Glorii SECUriste. Eu cred ca D-l Goma ar trebui sa-i lase in plata domnului pe acesti ticalosi si sa gaseasca un canal de comunicare cu noi cei care credem in destinul poporului roman, cei care am fost la revolutie si in Piata Universitatii, cei care am incercat sa ne ferim de manipulare. Un mesaj direct si constructiv ar fi poate mai folositor. Aceasta gilceava si stilul domnului Goma iar putea oferi sansa sa scrie o carte extraordinara. Daca dinsul sta la Paris, ca un exclus , iar noi aici este exact ce-si viseaza mai mult securistii, sa fim separati, sa protestam individual asteptind sa incasam drepturi de autor pentru asta. Si cum eu cred ca nu vom reusi sa ne unim, sunt extrem de pesimist si disperat. Plesita a spus la televizor , nu numai ca va lovit , dar si ca va trimis la Paris cu o misiune. O abjectie desigur, dar daca eu am retinut bine, nu ar strica sa vedeti emisiunea de la OTV. Va doresc sa va aiba Dumnezeu in grija si nu uitati ca limba romana are nevoie de D-voastra , dar si noi, oamenii de rind.
mihai ciobanu

De la: Robin din http://www.ziualibera.blogspot.com/ (...@yahoo.ca)
Data: 2005-06-29 16:27:27 , IP: 170.248.94...
Re: O poveste trista, intr-adevar...
La 2005-06-29 14:10:52, Pacuraras a scris:> Povestea unui om pe care nu l-a urmat nimeni si care pare ca vrea sa (…)
Ce este interesant la tine este cum apari tu, taman la pont, cu cite o remarca precum asta de mai sus, scurta dar plina de miez. Hmm...

De la: evreu mandru din israel din Israel (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-29 16:28:42 , IP: 81.218.215...
Re: O poveste trista, intr-adevar... O fi inviat, dar va ramane forever in categoria zombilor...
La 2005-06-29 14:10:52, Pacuraras a scris:> Povestea unui om pe care nu l-a urmat nimeni si care pare ca vrea sa (…)
La 2005-06-29 11:48:14, Seherezada Feodorovna a scris:
> ... scrierile i-au devenit atit de viscerale, incit nu au mai slujit decit ca arma (…)

De la: synd (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 16:29:05 , IP: 84.150.118...
Re: trdarea intelectualilor
La 2005-06-29 15:15:40, mihai ciobanu a scris:
> D-l Goma vorbeste din dragoste pentru poporul roman, dar vorbeste in van.(…)
Cateva observatii, domnule Ciobanu:
1. asupra faptului ca intelectualitatea a tradat atat in timpul comunismului cat si epoca postcomunista nu exista nici o indoiala.
2. Paul Goma nu a fost chiar asa de singur cum credeti Dvs. si, poate, ar fi chiar el tentat sa creada. Multi romani l-au sustinut, foarte putini in mod deschis, multi in spatele uselor inchise.
3. mult mai multi romani ar fi semnat declaratia sa daca "securitatea" nu ar fi fost atat de efectiva. La 24 ore dupa difuzarea declaratiei sale la Europa Libera, la telefonul sau nu mai raspundea nimeni. Cum si ce sa mai semnezi...?

De la: bristenna din Franta (...@acasa.ro)
Data: 2005-06-29 16:20:18 , IP: 213.245.48...
Ilizibil
Mai greu sa citesti Goma fara sa resimti ura care ii traverseaza opera si sa nu te gandesti ca omul e lipsit de talent literar..
Vreau sa spun ca am incercat sa citesc vreo cinci din cartile sale si ca pana de curand, regretam ca nu stiam mare lucru despre el. Insa e imposibil sa citesti asa ceva. Goma face amalgam intre artist si om. De exemplu, ii critica de mama focului pe Czeslaw Milosz sau pe Ismaël Kadaré, scriitori cu un adevarat talent. Pe Kadaré, ca a colaborat cu regimul comunist, ca a cerut azil in Vest o data cu caderea comunismului, etc. OK dar asta nu schimba faptul ca operele respectivilor sunt de un alt nivel decat cele ale lui Goma. Acelasi rationament il aplica si colegilor de breasla din tara mai buni decat el care au colaborat cu comunistii.
Opera lui Goma are valoare memorialistica si atat. In Romania, nu se vorbeste destul despre nenorocirile comunismului. Nici in Franta, de altfel...
In loc sa arunc cartile lui Goma, le voi lasa la biblioteca facultatii mele din Paris, ca sa nu mai culpabilizeze si alti romani ca nu l-au citit pe singurul dizident roman.

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 17:02:57 , IP: 152.163.100...
Re: Ilizibil
La 2005-06-29 16:20:18, bristenna a scris:
> Mai greu sa citesti Goma fara sa resimti ura care ii traverseaza opera
Dupa cum si sarcasmul, chiar mizantropismul lui Caragiale te impiedica sa-l citesti, nu-i asa, d-na/d-ra/d-le mimosa?
> si sa nu te gandesti ca omul e lipsit de talent literar..
acuza care i s-a adus pe vremuri si lui Havel de catre establishment din motive evidente. De altfel toti scriitorii disidenti 'sufera' de lipsa de talent, in opinia establishmentului.
> Vreau sa spun ca am incercat sa citesc vreo cinci din cartile sale
Ati incercat James Joyce sau Kant? Pe langa ei, Goma se citeste ca un roman de suspense. E drept ca pentru cititorii care-si misca buzele cand citesc Goma este, cum ziceti si in titlu, "ilizibil". Dar daca sunteti pasionat/a de lecturi in general, veti invinge acest 'obstacol'.
> Goma face amalgam intre artist si om.
Adica 'indrazneste' sa-si exprime opinia fata de optiunile politice ale unor scriitori?
Restul mesajului nu l-am mai citit fiindca ma plictiseste binecunoscuta retorica a establishmentului romanesc erijat in critic literar al operelor dizidentilor.

De la: synd (...@aol.com)
Data: 2005-06-29 17:33:02 , IP: 84.150.118...
Re: Ilizibil
La 2005-06-29 16:20:18, bristenna a scris:
> Mai greu sa citesti Goma fara sa resimti ura care ii traverseaza opera
(…)Gandesc ca rationamentul lui Goma, la care va referiti, este corect si normal. Toti acesti intelectuali colaboratori au fost, in prima si in ultima instanta, "cozi de topor" sau, cum afirma, pe drept, germanii, "Schreibtischtäter" (faptasi de la masa de scris), care au facilitat stabilizarea comunismului in Romania, cu rezultatele bine cunos cute. Probabil ca Goma nu este chiar atat de "crestin", pe cat l-ati dori Dvs., astfel incat sa resimta dragoste si nu ura pentru... Plesita

De la: Radu Dragan (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-29 18:06:26 , IP: 216.175.108...
Domnul Paul Goma
Romanii au tendinta de a minimaliza valoriile neamului! Dl. Goma trebuie apreciat:
-Dl. Goma nu s-a lasat cumparat de nimeni.]
-Dl Goma a refuzat tinichelele si invitatia exPresedintelui Iliescu!
-Dl Goma critica intelectualitatea din Romania, si pe buna dreptate, intelectuali trebuie in acest fel "biciuiti", in lipsa unei critici reale! Si Dl. Goma face acest lucru foarte bine!
-Dl Goma are un talent deosebit, si nu pozeaza in victima si nici in

erou!
-Dl Goma e un mare patriot, nu numai pentru Romania si Basarabia, dar pentru Romanii de pretutindeni!
-Dl Goma e un scriitor talenta si o mandrie pentru Romania.
-E derptul Dl Goma sa nu iubeasca America si din tot sufletul nu agreez cu dansul, dar respect opinia!
Dl Goma va face sa urati si sa iubiti! Tocmai asta e menirea unui scriitor! Borhotul ideilor in care credem fiecare din noi trebuie tulburat, si uite cit de bine reuseste Dl. Goma sa o va rascoleasca! E dreptul vostru sa-l iubiti pe E. Barbu ori pe Mihai Beniuc, Nina Cassian! Cu bine!
(…)

De la: Golanul (...@sympatico.ca)
Data: 2005-06-29 18:33:42 , IP: 192.75.80...
Re: Subscriu
Corect, in toate punctele. Si eu am probleme cu unele din conceptiile si simpatiile dlui Goma, dar este la fel ca si cum as avea probleme cu conceptiile si simpatiile lui Eminescu, Eliade, etc. Ei au scris fiindca le-a dat Dumnezeu talent, noi cititorii avem material de dezbatere. Este un mare om de cultura si merita respectul tuturor, indifernet daca ii impartasim sau nu ideile.
Au mai aexistat oameni deosebiti in literatura care nu au reusit sa-si faca sau pastreze prieteni (Macedonski). Asta nu ii face mai putin talentati sau valorosi pentru cultura romana. (…)

De la: toni din Bucuresti (...@rol.ro)
Data: 2005-06-29 18:44:34 , IP: 81.181.126...
9 iulie a.c. la Sinagoga Centrala.....interesant
Asa, exact asa facusera parintii lor potrivit unui raport datat: 7 iulie 1940 (imediat dupa retragerea tragica din Basarabia) - citez: "...ca o ilustrare a sentimentelor de inveninata ura de care evreii sunt animati fata de populatia autohtona: initiativa luata de un grup de doamne evreice, printre care si A. Bruchnor, Paula Schönfeld si Rolly Petreanu, de a organiza in ziua de 9 iulie a.c. la Sinagoga Centrala (din Bucuresti) o slujba religioasa, constituind "un blestem contra romanilor"" (sublinieri in text).
E interesanta informatia nu stiam . Se intmpla pe vremea dictaturii regale a lui Carol al II-lea . Pierduseram Basarabia de vreo 2 saptamani dar nu pierduseram inca Ardealul de Nord . Antonescu a venit la putere abia in septembrie 1940 .
De curand parlamantarii au votat o lege prin care se pedepsesc antisemitismul , negationismul , etc. Nu stiu in ce masura se pedepseste antiromanismul . Daca azi cineva ar face asa ceva, exista o lege care sa-i pedepseasca pe responsabili ?

De la: lucid din Bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-29 19:15:22 , IP: 217.172.67...
bursa cartilor la Polirom

La mall-ul Orhideea-Carrefour exista la raionul de carti un cos in care POLIROM vinde la pret redus - 38 mii lei - cartile nevandabile. Din aprilie incoace am vazut teancuri de "refuzate" la public precum: G. Andreescu (ex in dialog cu Severin), Totok un fel de memorii, Dan Petrescu culegere de articole (ca altceva nu poate scrie), Dan Pavel istoria conventiei democratice, Madam Zoe ceva antic a la grec, Andrei Cornea turnirul kahzar, preténu lui Stelica Tanase Shafir cu holocaustul negat, Pavel Campeanu (sau cum l-o fi chemat) cu un eseu politologic din anii 80. Nici urma de vreo carte a antisemitului Goma sau a legionarilor Noica, Cioran, Tzutzea sau Eliade. Caposhi domne romanii astia, nu se lasa neam spalati la creiere.

De la: alan din s. tropez (...@yahoo.fr)
Data: 2005-06-29 19:09:33 , IP: 67.123.128...
Re: Subscriu (…) La 2005-06-29 18:06:26, Radu Dragan a scris:
> Romanii au tendinta de a minimaliza valoriile neamului! (…)
Si eu subscriu. Nici lui Alexander Solzhenitsyn nu i-a placut America, chiar daca a stat in America multi ani. Si, poate ca au dreptate, nu toate sint nemaipomenite in America.

De la: Serp i Molot (...@fsmail.net)
Data: 2005-06-29 19:10:55 , IP: 148.244.150...
Re: Subscriu
(…). Prietenii d-lui Goma sint toti Romanii care au suferit pe timpul comunsimului, si-i inteleg durerile si nedreptatile care s-au comis in acei ani de teroare D-nul Goma nu are nevoie sa-si faca "prieteni" dintre cei care si-au dat mina si s-au asezat la masa cu satana bolsevica , sau dintre colegii de breasla care l-au turnat la Secu.
Dumnezeule , fereste-l de ... "prieteni" , ca de dusmani se apara singur ...!Domnule Goma , sa ne traiti si Dumnezeu sa va dea multa sanatate si putere de munca in continuare

De la: vall
Data: 2005-06-29 19:22:20 , IP: 84.249.19...
Domnul Paul Goma
De oameni ca Goma e nevoie. Cu coloana vertebrala, urand cumplit comunismul si pe comunisti,curajos in opinii, (pe vremea alora ca si acu), cu acid si chiar venin in text. Este de inteles ca e urat de confratii care n-au calitatile, trecutul, talentul lui, dar si de toate leprele ce neau supt sangele atata timp si carora omul asta a avut curajul sa li se impotriveasca. Doamne, de-am fi avut norocul sa fi fost el sau unul ca el, Havelul nostru , ce Romanie am fi avut ! Noi l-am avut pe KGB-ist 11 ani, pe Omul de Paie 4, nu e normal sa fie asa cum e? Marinarul dear fi cu adevarat intelept, ar trebui sa-i caute, sa-i cultive si sa-i foloseasca pe cei ca Goma nu sa-i tina departe, spre bucuria dusmanilor tarii- mai ales a celor din interior.
(…)

De la: Zozo (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-29 20:46:49 , IP: 64.31.4...
Scrierile lui Paul Goma pe Internet Puteti sa le gasititi la adresa:
http://paulgoma.free.fr Sunt in format pdf

De la: voyager din bucuresti (...@yahoo.com)
Data: 2005-06-29 21:23:35 , IP: 141.85.152...
Goma, pazaste-te
Cred ca in afara de acestia:"Ucisi de dusmanul rus si de fratele roman", mai este cineva si mai interesat..Se afla mai la sud de tara noastra, pe malul estic al Mediteranei si de acolo trage sforile

Joi 30 iunie 2005

S-a mai răcorit, aerul a devenit - în sfârşit - re-, in-spirabil.

Unii forumişti îmi reproşează că fac liste (aceştia sunt, cu toţii evrei şi… campioni ei înşişi ai listelor de "antisemiţi", dar aşa-i omul); alţii deploră faptul că îi critic pe ***toţi***, deci nu am nici un prieten. Pe primii îi bag, de nu-i mai scot: deci ei văd paiul din ochiul meu, dar nu bârna din al lor, măgarii?; Celorlalţi le explic ce mai explicasem de zeci de ori în Jurnale şi unor parteneri de dialog (de pildă Marianei Sipoş):

- Când scriam **Ostinato** (apoi **Gherla**, apoi **Gardă inversă**), în România, apoi în "ficţiunile realiste" scrise în exil: **Bonifacia, Patimile după Piteşti,** respectam strict regula pe care mi-o impusesem:

celor răi - călăii, securiştii - le dau numele adevărat;

celor buni - prieteni, colegi de puşcărie, d.o., adică victimelor nu le dau adevăratul nume, pentru a nu le face rău - atenţie, asta se petrecea în anii 60 şi 70, când eram în România.

După… "revoluţie" - am evitat să fac zarvă în jurul numelor unor oameni favorabili mie, prieteni în continuare, din aceeaşi grijă: ca să nu le provoc necazuri, persecuţii din partea… foştilor mei prieteni pe care îi (cam) criticasem.

Să nu-mi plângă de milă forumiştii grijulii cu… singurătatea mea. Am destui oameni apropiaţi, însă ei (forumeştrii) nu au aflat acest lucru pentru că - o excepţie? două? - nici unul nu a citit altceva semnat de mine decât cel mult textul pe care-l comentează (atunci şi nici atunci…).

Nu este necesar să ai mulţi prieteni. Nu, nu. Ca să nu ai prilejul de a fi dezamăgit - apoi de a-i critica pe trădătorii, nu de tine, ci de sine.

Cotidianul de azi publică ceva despre Buzura şi Securitatea. O ştiam de decenii, legătura - să zicem: din vara anului 1972, când eu îl recomandasem la Gallimard, iar el, exact în acel moment (în jurul datei de 23 august) publica în ***Tribuna*** jumătate de pagină de laude la adresa Ceauşescului - cealaltă jumătate fiind ocupată de fotografia NeaNicului cel Mare

Aflu abia acum că Edgar Morin a fost condamnat de către Curtea de apel de la Versailles pentru…"diffamacion raciale"! Ştiam, desigur că articolul său (scris în colaborare cu Sami Nair) din ***Le Monde*** (4 iunie 2002) "Israël-Palestine: le cancer" provocase mânia Paznicilor Templului, dar nu credeam că se va ajunge la proces - şi la condamnare. Atunci "dezbaterea avusese loc în jurul: "***…les juifs d'Israël, descendents des victimes d'un apartheid nommé ghetto, ghettoiser les Palestiniens…"*** (sublinierea îmi aparţine).

"De fait, le reste du texte confirme que les critiques s'adressent non à un peuple mais à un occupant ; une phrase de l'article lui-même éclaire sans ambiguité cette évidence : «***Cette logique du mépris et de l'humiliation, écrivent les auteurs, n'est pas le propre des Israéliens, elle est le propre de toutes les occupations, où le conquérant se voit supérieur face à un peuple de sous-humains.***» (subl. mea)

"Quant au contexte, les auteurs de l'article sont connus pour être, dans leurs personnes et leurs écrits, des ennemis de tous les racismes et de toutes les discriminations. Edgar Morin est internationalement reconnu comme un humaniste ayant toute sa vie condamné toute forme de déni d'autrui. Sami Nair et Danièle Sallenave sont également connus pour les combats politiques et intellectuels qu'ils ont menés contre toutes les formes de discrimination. C'est pourquoi :

"Nous nous élevons contre une pratique de lecture qui isole un fragment de texte du texte lui-même et de son contexte. Cette méthode a conduit à imputer aux auteurs une position qui est exactement contraire à leur intention.

"Nous nous inquiétons légitimement de toute mesure qui tend à réduire la liberté de critique à l'encontre de la politique d'un Etat quel qu'il soit. ***Nous craignons que la sanction d'un antisémitisme imaginaire ne contribue à l'expansion néfaste de l'antisémitisme réel.*** (subl. mea şi întrebarea: spuneam altceva când îi acuzam pe holocaustologii români de fabricare de antisemiţi?)

"Nous exprimons notre profonde préoccupation face à un jugement sanctionnant un article qui plaide clairement, à travers

une analyse équitable et complexe, pour la paix et la fraternité entre les protagonistes de la tragédie israélo-palestinienne.

“Parmi les premiers signataires :

Carole et Jean Achache, G. Amegninou, enseignant,Jean-Loup Amselle, directeur d'études à l'EHESS, Bernard Ancori, professeur, Université Louis Pasteur, Strasbourg, René-Pierre Andlauer, ATER, Université de Rennes 2, Doctorant Université de Rennes 1, Jean Annestay, écrivain, traducteur, André Arcache, ingénieur retraité, Max Armanet, directeur de la rédaction de «La Vie», Mohamed Atifi, enseignant, Jean-Christophe Attias, directeur d'études à l'EPHE, Jacqueline Aubenas; Sophie Aubin, docteur en Sciences du Langage, Professeur à l'Institut français de Valence (Espagne), rédactrice en Chef de la revue Synergies Péninsule Ibérique du GERFLINT, François Aubral, écrivain, professeur des universités en philosophie Paris1 Panthéon-Sorbonne,Yvan Aumont, directeur général de la «Nouvelle Action Royaliste», René Backmann, rédacteur en chef du service étranger, Le Nouvel Observateur, Amina Balafrej, pédiatre, Hôpital d'enfants, Raba, Maroc, Anis Balafrej, ingénieur, Rabat (Maroc),René Balme, maire de Grigny (Rhône), vice-président de la communauté de communes Rhône-sud, Jean-Daniel Baltassat, romancier, Enrique Baron, député européen, ancien président du Parlement européen, Samuel Bartholin, journaliste, Daniel Basire, retraité (Industrie chimique), Marine et Jean Baudrillard, philosophe, Maryse Bellemain, professeur de lycée, Esther Benbassa, directrice d'études à l'EPHE, Salhia Ben-Messahel, maître de Conférences, université de Lille 3, Jose Vidal Beneyto, directeur du collège d'études européennes, Alain de Benoist, écrivain, philosophe, Pierre Bergé, président de la fondation Pierre Bergé-Yves Saint Laurent, Mme Bernard, cadre social, Umberto Biasioli, enseignant (Italie), Frank Billot, chargé d'études – Céreq, Marseille, Jean-Jacques Birgé, compositeur de musique,Prof. Gianluca Bocchi, Université de Bergame, Italie, Axel-Pierre Bois, ingénieur, Marcel Bolle de Bal, professeur émerite à l'Université libre de Bruxelles, Dominique Bollinger, professeur de philosophie, producteur au Sceren-CNDP, Pascal Boniface, géopoliticien, Mario Borillo, directeur de recherches émerite, CNRS, Olga Borodankova, professeur à l'Institut Français de Tallinn ; doctorante en sciences du Langage, Sylvain Bourmeau, journaliste, Paul Bourgine, enseignant-chercheur à l'école Polytechnique, Anne-Marie Augustina Bourrelly, psychanalyste, présidente de « l'Effet freudien », Sébastien Boussois, doctorant/journaliste, Joelle Brunerie-Kauffmann, médecin, Stéphane Bugat, rédacteur en chef du « Journal des Spectacles »,

Evelyne Pujeau-Burguière, sociologue, INRP,André Burguière, historien, directeur d'études à l'EHESS,Cabu, dessinateur, Jean-Claude Caillaux, bibliste, permanent d'association,Pierre Calame, directeur de la fondation pour les progrès de l'homme, Henri Callat, président départemental du MRAP (Aude), Sophie Calle, artiste, Samantha Cavalli, professeur en retraite, Michel Cavoizy, Olivier Cazenave, directeur de la Documentation française, Juan-Luis Cebrian, directeur de presse («El Pais»), Prof. Mauro Ceruti, Université de Bergame, Italie, Ali Chaouche, Marcel Charbonnier,Riad Chekroud, Lille,Fabien Clairfond, peintre, Ana Cleja, Olivier Cohen, éditeur, Viviane Cohen, Femmes en noir de Paris, Jean-Louis Comolli, cinéaste, Paris, Olivier Corpet, directeur de l'IMEC,Michel Cool, journaliste, Jérôme Coppalle, docteur vétérinaire, DVM, Liliane Cordova Kacerginski, CPE, Saint Ouen,Albert Cortes, professeur certifié d'Histoire ; inspecteur de l'Education Nationale, Inessa Cortes, (née Illarionova), ex-professeur de Français en Russie, Jacques Cortes, professeur émérite de l'Université de Haute Normandie ; président du GERFLINT, José-Marie Cortes, professeur certifié de Lettres Modernes, Jacques Cortes, Université de Rouen, président du Gerflint, Maurice Cosandey, président de la société suisse des professeurs de Sciences naturelles, Annick Coupé, secrétaire national Union syndicale Solidaires, Alain Coutte, dirigeant d'entreprise, Claude Courouve, Dr en philosophie, enseignant et écrivain, Chantal Couvoisier, membre du Collectif judéo-arabe et citoyen de Strasbourg, Michel Crozon, CNRS, Cyril Czernielewski, bibliothécaire, Jean Daniel, directeur du «Nouvel Observateur»,Jacky Dahomay, professeur de philosophie, Guadeloupe, Clovis Darrigan, maître de conférences, Université de Pau et des Pays de l'Adour, Régis Debray, écrivain philosophe,Philippe Dechartre, ancien ministre, Henri Delage, éducateur sportif,Judith Nina De Paula, doctorante en Littérature,Daniel Deriot, travailleur social, Marie Desplechin, écrivain, Jean-Michel Djian, journaliste, Constantin Domuta, expert près le Ministère roumain de l'Education et de la Recherche ; doctorant en Sciences Politiques de l'Université de Marnes la Vallée, doctorant en Histoire de l'Université Babes-Bolyai (Roumanie) ; rédacteur en Chef de la revue Synergies Roumanie du GERFLINT, Jean Dornac, créateur et administrateur du site www.altermonde.levillage.org, Jean-François Dortier, directeur de «Sciences humaines»,Paul Draszen, consultant, Jean-Pierre Dubois, président de la Ligue des Droits de l'Homme, Quentin Dulieu, étudiant en science politique, Sirivan Dumas, styliste, Pierre Dumesnil, économiste,Hien Duong, élec-

tricien, Claude Durand, éditeur,Alain Duray, chercheur, Delphine Eastes, ingénieur, Bienne (Suisse), Cécile Elziere, doctorante en Sciences du Langage,Gabriel Enkiri, écrivain,Frank Eskenazi, producteur ; membre du bureau national de l'UJFP, Hélène Essertaize, épouse, Michel Essertaize, professeur retraité, Hamid Ettahfi, Division des Marchés, Université Paul Sabatier - Narbonne,Alain Eymard, fonctionnaire territorial, François Ewald, écrivain, journaliste, Claudine Faehndrich, Neuchâtel, Suisse, Jean-Louis Faure, sculpteur, Georges Fargeas, directeur Univ formation continue de Nantes, François Fejtö , journaliste, historien, Ravy Fejtö, psychologue clinicienne, Raphaël Fejtö, écrivain et réalisateur, Kalyane Fejtö, philosophe, Sorey Fejtö, étudiant à Sciences-Po., Nadja Fejtö, artiste peintre, Claude Fischler, directeur de recherches CNRS, co-directeur du CETSAH, Chantal Forestal, maître de Conférences HDR de l'Université d'Aix-Marseille I, Frédéric Fredj, travailleur social et maire-adjoint du 4ème arrondissement de Paris, Sofi Gandaria, artiste peintre, François Gédigier, Franz-Olivier Giesbert, directeur de la rédaction du «Point», Christophe Girard, adjoint au Maire de Paris, chargé de la Culture, Patrick Girard, journaliste, écrivain, ancien secrétaire général de l'Union des Etudiants juifs de France (UEJF), Michel Girardin, directeur adjoint du Foyer International d'Accueil de Paris (FIAP Jean Monne), Roger Goglu, professeur agrégé de Mathématiques ; docteur en Sciences de Gestion ; président de la C5I des INSA, directeur du 1er cycle de l'INSA de Rouen ; vice-président du GERFLINT, Pierre-Henri Gouyon, directeur de recherche au CNRS, Pierre Granet, ouvrier du livre, Julien Gros-Burdet, chef de produits, Jean-Claude Guillebaud, écrivain et éditeur, Joseph Hamburger,Cyril Hannoyer, étudiant en chimie, Bordeaux, Bernard Herszberg, professeur honoraire à l'Université Paris XII., Stephane Hessel, ancien ambassadeur de France, J.-C. Icart, journaliste, Anne Isla, maître de conférence à l'université de Toulouse, Henri Israël, journaliste, premier adjoint au maire de Fresnes, Jean-Loup Izambert, écrivain, Bertrand Jacob, juriste, Jacques Julliard, journaliste au «Nouvel Observateur», Marcel-Francis Kahn, Jean-Paul Kauffmann, écrivain, Gilles Kerouedan, éducateur spécialisé, Ploërmel, Francis Keymeulen, fonctionnaire, Belgique,Widadi Khaled, co-fondateur du mouvement spontané du peuple (msp), Pierre Khalfa, secrétaire national Union syndicale Solidaires,Nathalie Kosciusko-Morizet, parlementaire, Jean Lacouture, écrivain, Simon Laflamme, professeur à l'Université laurentienne, Sudbury (Canada),Edwige Lambert, ingénieur ENS, Ivan Lavallée, professeur des universités,

Grégory Lavin, fonctionnaire, Marie Lavin, agrégée d'Histoire, Marc Leblanc, postier, Yvon Le Bot, directeur de recherche au CNRS, Henri Leclerc, président d'honneur de la Ligue des Droits de l'Homme,Benjamin Legrand, Sandrine Lenouvel, docteur en Sciences du Langage ; rédactrice en Chef adjointe de la revue Synergies France du GERFLINT, Emmanuel Leroy-Ladurie, professeur au Collège de France, Jean-Louis Le Moigne, professeur émérite à l'Université d'Aix-en-Provence, Emmanuel Lemieux, journaliste, Frédéric Lenoir, directeur du «Monde des religions», Jean-Marc Lévy-Leblond, professeur émérite de l'université de Nice, Jacques Lewkowicz, professeur à l'Université Robert Schuman de Strasbourg, Aleksandra Ljalikova, professeur Chef du Département de Français à l'Université de Tallinn (Estonie), ; rédactrice en Chef de la revue Synergies Pays Riverains de la Baltique du GERFLINT, Catherine Loridant, ingénieur CNRS, Paul Loridant, sénateur honoraire, Yannick Lung, professeur, directeur de l'IFRED Bordeaux Jean-Claude Lugan, professeur à l'Université de Toulouse 1, François L'Yvonnet, écrivain,Najett Maatougui, journaliste, Eric Maigret, Université de Paris 3, Sorbonne Nouvelle, Nader Machouch, ingénieur thermicien, Prof. Sergio Manghi, Université de Parme, Italie, Michèle Manceaux, journaliste, écrivain, Sandrine Mansour, historienne, Michel Marcus, magistrat, Eliazar Mario-Vincent, écivain, président du forum européen des Orthodoxes, Guido Martinotti, professeur à l'Université de Milan, Bruno Masure,Federico Mayor, ancien directeur général de l'Unesco, Elena Medi, kinésithérapeute, Milan, Anité Ménard, infirmière retraitée, Philippe Mérien, architecte, Macha Méril, comédienne, Philippe Merlant, journaliste, Jean Claude Meyer, bureau national de l'Union des Etudiants juifs de France (UJFP), Minga, webmestre du site http://revoltes.free.fr, Jean Monamy, professeur de Lettres et Théâtre, Marie-José Mondzain, Olivier Mongin, directeur de la revue «Esprit»,François Morel, Raoul Domingo Motta, directeur de l'institut international pour la pensée complexe, Buenos Aires, Argentine, Malik Nguyen, juriste, Dominique Noguez, écrivain, Josiane Olff-Nathan, ingénieur, Université Louis Pasteur, Strasbourg, Perrine Ollf-Rastegar, porte-parole du Collectif judéo-arabe de Strasbourg, Jean-Michel Othoniel, Zahia Oumakhlouf-Chabane, Femmes en noir de Paris, Mohamed Ouzahra, consultant en gestion des ressources humaines., Marc-Olivier Padis, rédacteur en chef de la revue «Esprit», Bernard Paillard, chercheur, CNRS, Michel Paillard, Malgorzata Pamula, maître de Conférences à l'Université de Cracovie (Pologne) ; rédactrice en Chef de la revue Synergies Pologne du GERFLINT,

Jérôme Paret, chargé de recherche au CNRS - ancien élève de l'Ecole Polytechnique., Christian Pellistrandi, chirurgien-dentiste, Daniel Pennac, écrivain, Alfredo Pena-Vega, sociologue, EHESS-CNRS, Daniel Percheron, ingénieur, CNRS, Nicole Phelouzat, documentaliste, Lélia Picabia, professeur émérite, Université de Paris-8, Enrica Piccardo, maître de Conférences à l'Université de Grenoble, rédactrice en Chef de la revue Synergies Europe du GERFLINT, Renaud Pisapia, sans emploi,Edwy Plenel, journaliste, Michel Plon, directeur de recherche au CNRS, psychanalyste, Mazarine Pingeot, écrivain, Louis Pollet, psychanalyste, Sylvie Deplus-Ponsin, médecin, Jean-Claude Ponsin, médecin, Maria Poumier, universitaire, Christian Puren, professeur Chef du département de Français Langue Etrangère à l'Université Jean Monnet de Saint-Etienne, Afwan Qasem, responsable associatif, Yolanda Quintero de Rincon, professeur, chef du Département des Langues Modernes, Universidad del Zulia, VENEZUELA ; rédactrice en Chef de la revue Synergies Venezuela du GERFLINT, François Renaudin, sculpteur, Alain Robbe-Grillet, écrivain, Jacques Robin, Transversales science-culture, Olivier Roller, photographe, Joel Roman, B. Roudil, sculpteur, G. Roudil, sculpteur, H. Roudil, ingénieur, V. Roudil, sans profession, Eric Rouleau, journaliste, Magali Roux, directrice de recherches au CNRS, Michel Roux, professeur, Université de Pau et des Pays de l'Adour, Olivier Rouzet, ingénieur en informatique, Olivier Roy, directeur d'études à l'EHESS, Francis Sahal, directeur d'hôpital, Cherif Saiche, Jean-Jacques Salomon, professeur honoraire au CNAM, Didier Samain, Université Paris 7, Shlomo Sand, professeur à l'Université de Tel Aviv, Carole Sandrel, Marie-Noëlle Sarget, chercheur à l'EHESS, Mansour Sayah, maître de conférences à l'Université de Toulouse Le Mirail, Nicole Schnitzer-Toulouse, artiste lyrique, Leila Sebbar, écrivain, Fabienne Servan Schreiber, productrice de film,Leo Scheer, éditeur, Michèle Sibony, Union des Etudiants juifs de France (UJFP), Eyal Sivan, cinéaste, enseignant Institut Sapir, Christophe Sibertin-Blanc, professeur, Université Toulouse 1, Arnaud Spire, journaliste à «l'Humanité» et philosophe, Michel Surya, écrivain, Ada Teja, professeur d'université, Spyros Théodorou, directeur d'Echange et diffusion des savoirs, Christophe Thill, statisticien, Hervé This, physico-chimiste, INRA, Alain Touraine, directeur d'études à l'EHESS, Alfredo Tradardi, Itàca, associazione culturale per la promozione dell'arte contemporanéité (Italie), Michel Tubiana, président d'honneur de la Ligue des Droits de l'Homme, Claude Vautier, chargé de cours, Université Toulouse 1, Vidya

Vencatessan, professeur, directrice du Département de langue, littérature et civilisation française d'Elphinstone College, Université de Bombay (Inde) ; rédactrice en Chef de la revue Synergies Inde du GERFLINT, Bernard Vernier, anthropologue Lyon II, Catherine Vigal, directrice de recherche au CNRS, Georges Vigarello, directeur d'études à l'EHESS, Henri Weber, sénateur, Michel Weinfeld, directeur de recherche au CNRS, Kenneth White, écrivain, James Whitney, ingénieur à la retraite, Florence Windmüller, docteur en Sciences du Langage ; rédactrice en Chef de la revue Synergies Allemagne du GERFLINT, François Xavier, écrivain, Francis Yaiche, maître de Conférences HDR au CELSA de Paris IV Sorbonne ; rédacteur en Chef de la revue Synergies France du GERFLINT, Ouardia Yahiaoui, poète engagée, Joël Yan, postier, Marie-Hélène Yessayan, fonctionnaire, Murat Yildizoglu, professeur à l'Univrsité de Bordeaux 4, Said Zulficar, réseau de Libération coloniale.

Ciudăţenia - şi reconfortul: pe de o parte Edgar Morin este un fost comunist (ca Besançon, Leroy Ladurie); pe de altă parte Edgar Morin este evreu… Nu am înţeles cine, care organizaţie l-a dat în judecată, presupun că "Sentinelele" de tip Teşu Solomovici.

Întrebare legitimă:

De ce am consacrat atâta spaţiu pentru lista celor solidari cu Edgar Morin?

Răspuns - şi el legitim:

1. E jurnalul meu, internetier, cititorul nu a dat bani pe el, dacă vrea să citească: bine, dacă nu: iarăşi bine;

2. Am semnat şi noi Apelul(Ana Maria, Filip Ieronim, eu);

3. Iată, solidaritatea funcţionează în spaţiul unei ***culturi*** (şi nu funcţionează în spaţiul unei ***non-culturi*** ca cea românească).

În spaţiul cultural occidental solidaritatea funcţionează pe ***principii***, nu pe interese de moment, apartenenţe la grupuri, la etnii şi mai ales pe "ezitări" (citeşte: frici, spaime, adesea fără motiv, doar din… tradiţie). Iată: cam un sfert din semnatarii cunoscuţi de mine sunt evrei - nu doar "de origine", ci militanţi în organizaţii evreieşti, ca cele studenţeşti, sau profesori la Tel Aviv, ca Shlomo Sand… Şi totuşi au semnat. Nu întru apărarea unui evreu (Morin), ci a unui principiu.

De la bun început, elimin comparaţia de valoare între Edgar Morin şi mine şi întreb:

- câţi evrei din România s-au declarat solidari cu Goma (Oişteanu, semnatar în chestiunea Pleşiţă nu trebuie luat în seamă, fiindcă, pe de o parte el este individul-lipitoare, cel care

nu se lasă deslipit de scaunul pe care stăpâneşte cu gura-curul; pe de alta, am spus: el nu era solidar cu Goma, ci cu cei care se indignau de apariţia la televiziune a lui Pleşiţă - cazul şi al lui I. Vianu; şi al lui Matei Călinescu);

- câti evrei din Israel s-au declarat solidari cu Goma, acuzat pe nedrept de antisemitism? Câţi?

- câti neevrei din România s-au solidarizat cu Goma, în public, pe chestia ne-antisemitismului lui? Îmi vin în minte doi: Mircea Stănescu şi Valerian Stan - încă o dată: nu anti-Pleşiţă, ci pro-Goma?

În ***Ziua*** de ieri (1 iulie - anticipez, din motive internetice) a apărut:

ZIUA si replica

D-lui director Sorin Rosca-Stanescu,

In legatura cu articolul publicat de ZIUA in numarul sau din 29 iunie a.c. sub titlul "A inviat Goma!", va rugam sa luati in considerare urmatoarele:

1. Afirmatia conform careia persoanele mentionate ar fi intervenit pe langa conducerea Editurii Polirom pentru nepublicarea cartii "Culoarea Curcubeului '77" sau a unor parti din aceasta sunt complet false.

2. Cartea a fost tiparita identic cu "Bunul de tipar" acordat chiar de autor, conform prevederilor contractuale initiale. De comun acord cu autorul, a fost introdusa ulterior o sectiune incluzand o larga selectie de documente provenite din arhivele Securitatii, intitulata "Cod Barbosul".

3. Informatiile din articol privind cumpararea Editurii Cartea Romaneasca sunt false, in realitate fiind vorba despre un act de colaborare intre Editura Polirom si Uniunea Scriitorilor din Romania despre care presa a informat pe larg (inclusiv ZIUA, in numerele sale precedente).

Regretam ca articolul mentionat pune in circulatie supozitii si acuzatii nefondate ale autorului si ca acestea au fost aduse la cunostinta publica fara o verificare prealabila. Deoarece unele dintre ele pot aduce prejudicii de imagine Editurii Polirom (editura care in ultimul an a publicat doua carti ale autorului articolului!), va rugam, domnule director, sa aveti amabilitatea de a publica prezenta dezmintire.

Cu multumiri,

Silviu LUPESCU

director general al Editurii Polirom

Am răspuns, antedatînd:

Paul Goma

Dezminţire la o "dezminţire"

Paris, 4 iulie 2005

D-lui director Sorin Roşca-Stănescu,

În legătura cu dezminţirea publicată de ***Ziua*** în numărul sau din 1 iulie 2005 sub titlul redacţional "ZIUA şi replica", vă rog să luaţi în consideraţie urmatoarele:

3. [Încep cu ultimul punct]:

M-am lăsat informat de informaţia din ***Ziua***, 9 iunie 2005 - citez:

"Asta nu l-a impiedicat ***pe patronul de la Editura Polirom, Silviu Lupescu,*** **să preia - *s-a intâmplat recent - editura Uniunii, Cartea Romaneasca*…**"(sublinierile mele, P.G.)

Am "tradus": **preluarea (în administrare)** prin: **cumpărare**.

Ar fi trebuit să scriu:

"**Patronul editurii Polirom a preluat (în administrare) prin cumpărare Editura Uniunii Scriitorilor, Cartea Românească"**.

Am greşit, îmi cer iertare. Fac aici cuvenita rectificare.

Citez din dezminţire:

"1. Afirmaţia conform căreia persoanele menţionate [A. Oişteanu, M. Shafir, Al. Florian, A. Cornea, Mihăieş, Pippidi, A. Babeţi ş.a., ş.a.] ar fi intervenit pentru nepublicarea cărţii «Culoarea Curcubeului '77» sau a unor părţi din aceasta sunt ["este", fiind vorba de "afirmaţia", nu de "părţi" - corectura mea, P.G.] complet false" - am încheiat citatul din "dezminţirea Polirom".

Deloc "fals***ă***" ["afirmaţia", nu "părţile"], iată de ce:

a). Vorba era, în textul meu, despre actul suprimării "Introducerii" (cuprinzînd "Notele autorului" din mart. 2002 şi din 21 oct. 2004 - aceasta din urma scrisă pentru ediţia de la Polirom, cea cuprinzînd şi «Cod Barbosul») - şi nu despre…: "ar fi intervenit [holocaustologii] pentru nepublicarea ***cărţii***" (subl. mea, P.G.).

Încă o dată, ca să priceapă chiar şi Cristian Teodorescu: aceasta - "**Introducerea**" cuprinzînd "istoricul mişcării pentru drepturile omului din 1977" - aceasta, repet, a fost suprimată de Polirom, în ianuarie 2005 (astfel încălcînd contractului evocat). Semnatarul "dezminţirii" nu dezminte nimic, fiindcă nu spune adevărul: Suprimarea "**Introducerii**" a fost făcută de către editură abia la prima corectură; autorul, crezînd că fusese o… scăpare, o re-pusese la loc, însă Polirom i-a comunicat: nu se mai poate face repaginarea, costisitoare, să dau "Bunul de Tipar", pentru aceea forma. Şantajat astfel, sperînd să rup în sfârşit blestemul planînd asupra tipăririi cărţii, în româneşte, limbă în care fusese scrisă cu 28 ani în urmă, am dat BT-ul. Iar rezultatul… Să facă bine Dezminţitorul Polirom să-şi contemple "opera editorială" şi să jure cu mâna pe inimă că, dacă el ar fi fost autorul, nu ar fi suferit din pricina decapitării volumului, deci a lipsirii de elementarele informatii editoriale : a câta este ediţia de faţă, care fusese întâia, în ce limbă, când tipărită, sub ce titlu - în 1979, la Seuil, în neerlandeză la Elsevier - când, cu ce titlu apăruse-dispăruse la

Humanitas, în mai-iunie 1990?

Ceream prea mult de la editura Polirom?;

b) De loc falsă afirmaţia mea: abuzul editurii - suprimarea "**Introducerii**" - a coincis (cine crede în coincidenţe repetate?) cu articolul semnat: A. Oişteanu (revista ***22***, 22 ian. 2005) . În acela ***autorul Polirom*** mă denunţa ca "trivial negationism" (termen împrumutat de la M. Shafir, ***şi el autor Polirom***, şi el acuzator al meu pentru "antisemitism deflectiv?, deflectant?"- după care mărturisea chiar în corpul broşurii, ***editată la Polirom,*** că… nu avusese timp să citească ceea ce condamna). Am răspuns prin un text "Să învăţăm de la evrei…?", apoi prin "Necitorii mei, holocaustologii"; în ele încercam să arăt **adevărul** - acesta: ***acuzatorii mei*** (pentru "antisemitism") ***nu citiseră textele condamnate, nu produseseră citate, fabricaseră rezumate şcolăreşte copiate unul de la altul, colportorii împănîndu-şi compunerile cu ameninţarea: «Ordonanţa, Ordonanţa!», cea prevăzută a-i băga în puşcărie pe ne-evrei pentru "antisemitism", dar Doamne-fereşte să-i vizeze pe evrei, pe unguri pentru antiromânism).***

Atacul soldatului A. Oişteanu a coincis (sic-sic), nu doar cu mutilarea **Culorii Curcubeului**, ci şi cu anunţarea ne-acordării unei serii de autor - sugerată de Dan Petrescu, nu de mine solicitată; şi a coincis (?) cu neacceptarea editării **Jurnalelor**; în final, am primit lămuritorul răspuns: ***«Nu»*** la propunerea editării unor volume de ficţiune: **Sabina, Bonifacia, Justa**…

Autorul dezminţirii neagă "intervenţia" concertată a holocaustologilor în defavoarea mea ca autor, pe lângă direcţia Polirom - îi mai numesc o dată: cu excepţia lui Al. Florian, Laszlo şi a lui Pecican, sunt autori Polirom : J. Ancel, G. Andreescu, L. Antonesei, V. Ciobanu, A. Cornea, V. Gârneţ, M. D. Gheorghiu, C. Iancu, R. Ioanid, M. Mihaies, A. Oişteanu, Dan Pavel, M. Shafir, W. Totok, I. Vianu, Gh. Voicu - la care îi adaug pe Ed. Reichman, Alain Paruit, Pierre Pachet, S. şi Pierre Moscovici, Lavastine, Isac Chiva, Iosif Petran…- care, în ultimele decenii m-au tot pus la stâlpul "antisemitismului" - încă o dată: etichetîndu-mă, însă evitînd a da citate din textele mele "antisemite": citatele netrunchiate (nedecapitate, ca să rămânem înde noi) s-ar întoarce împotriva bravilor acuzatori.

Dezmint dezminţirea editurii Polirom. ***Argumentele mele sunt textele mele, imprimate*** - întregi sau decapitate de însuşi dezminţitorul, ca volumul **Culoarea curcubeului**;

Argumentele editurii Polirom sunt vorbe goale, neadevăruri orbitoare, precum : "Bunul de tipar acordat de autor conform prevederilor contractuale". Sic.

Paul Goma

P.S. Fiindcă am prilejul, o întrebare - retorică, se înţelege: cum poate fi judecată "politica editorială" a Polirom (de ce îmi va fi venind să-i zic: "Poli*t*rom"- să fiu psihanalizat pentru contaminare: Poli*t*birou, Poli*t*ruc - eu sau botezătorul?), după mărturia lui Mihai Vakulovski

(răspunzîndu-i lui O. Pecican acuzîndu-l că publicase în ***Tiuk!*** un text de "antisemitul Goma"):

"Cât despre mine, da, am facut o carte de interviuri cu supravietuitorii Holocaustului, din care am publicat citeva la E-Leonardo şi citeva la Tiuk, la rubrica "Reportaje KLU" (în mai multe numere). Cartea a apărut la editura "Polirom", doar ca nu se ştie cine i-a schimbat titlul şi mi-a scos numele de pe coperta! (Acum se numeşte "Holocaustul evreilor romani" si e semnata "Institutul Roman de Istorie Recenta"). Despre cartea asta*) a facut Dumitru Crudu un interviu in care povestesc despre aceasta experienta (…) Ma intrebi când sînt eu - eu sînt şi atunci cînd ştiu să ascult un om care a suferit şi are ce povesti, iar aceşti supravietuitori au fost extraordinari, şi atunci când apar din toate puterile libertatea de exprimare. Ce-ti pare contradictoriu în asta?"

*) [Care] "se numea, înainte de a fi publicată, "Supravieţuitorii… (Interviuri despre Holocaust)" şi era semnată Mihai Vakulovski. M-am interesat (…) cum a ajuns să fie semnată IRIR (…); după cercetări îndelungate, mi-a răspuns (…) Andrei Pippidi, prefaţatorul volumului (…) [că] a fost mulţumit (…) şi că ***el "în acord cu editorii" au hotărît "ca IRIR si nu dvs să figurati pe coperta volumului"*** (subl. mea, PG.)

P.P.S.: Aşadar nu sunt singurul autor ale cărui cărţi predate la Polirom sunt fie mutilate, fie pur şi simplu furate - de ditamai istoricul A. Pippidi!

De ce Mihai Vakulovski a fost victima unui astfel de act - extrem de cultural, cât despre editoriaaal…?

Nu cumva pentru că fraţii Vakulovski (Alexandru şi Mihai) se declaraseră, într-un poem publicat în ***Vatra***, "fiii [spirituali] ai lui Goma"? Argumentele prezentate de mine, mai sus se dovedesc a fi, vai, adevărate: şi A. Pippidi este holocaustolog emerit (face parte din "Comitetul Wiesel" - alături de alt escroc şi falsificator de istorie: R. Ioanid) şi coordonator de colecţie - la Polirom.

Deci nu doar Goma este "pedepsit": marginalizat, contestat, antisemitizat, îngropat de viu cu tot cu manuscrisele-i - ci şi persoanele care "se ating" de el? Dar "s-au atins de mine" şi Pecican şi Laszlo, şi Adameşteanu şi Liiceanu şi Manolescu şi Tudoran (nu, Blandiana: nu, ea se atingea numai de Gogu Rădulescu) - şi?

Şi! Iată "antisemitul" Manolescu, de la o vreme se înţelege perfect cu directorul Poli***t***rom, devenit şi director al editurii Uniunii scriitorilor, Cartea Românească.

Cum se va numi editura rezultată din preluarea uneia de către cealaltă:

Cartea Polit**românească**?

Aici - răsturnînd cronologia - reproduc un text semnat Tudorel Urian, apărut în… *România literară*! Se vede că Manolescu este ocupat până peste sprincene cu Uniunea Sovietică a Pisatelilor Românèţi, de aceea şoarecii îşi fac de cap! Scriu despre Goma!

România literara nr. 24 / 22 - 28 iunie 2005
Lecturi la zi de Tudorel Urian

Lectia de onoare

Ce s-a ales, dupa 1990, de fostii disidenti anticomunisti? Pîna la implozia sistemului comunist european, simpla pronuntare a numelor lor, la postul de radio „Europa Libera", provoca fiori si facea sa licareasca o palida speranta în casele înghetate si întunecate ale românilor. În ultimii ani ai comunismului, nume precum Lech Walesa, Milovan Djilas, Adam Michnik, Vaclav Havel, Alexandr Zinoviev, Alexandr Soljenitîn, Andrei Saharov faceau parte dintr-o mitologie contemporana a onoarei si a demnitatii. Cîti dintre noi, majoritatea tacuta, cei al caror „curaj" se reducea la ascultarea emisunilor postului de radio „Europa Libera" si la maimutarirea pe ascuns a vreunui sef de la partid (eventual, chiar Supremul), nu am visat sa traim într-o lume condusa de acesti oameni, care pareau sa stie toate vulnerabilitatile si întreaga ticalosie ale regimului comunist?

Dupa caderea comunismului, datele problemei s-au schimbat radical. Chiar daca unii dintre fostii disidenti au ajunsi presedinti în tarile lor (Walesa, Havel), tot mai putina lume îsi aminteste de faptele lor din anii de rezistenta. Lumea merge mai departe, oamenii privesc înainte, iar vechile mituri palesc în fata pragmatismului care a devenit cuvîntul de ordine al societatii contemporane. Traim într-o lume care nu (mai) da doi bani pe valorile morale si care este oricînd dispusa sa parieze pe „realismul" unui fost, uns cu toate alifiile turpitudinii si ale cinismului, în detrimentul idealismului pagubos al vreunui caracter fara pata. Eroii trebuie sa stea la puscarie sau în cartile de istorie, nu în viata publica. Si totusi...

... În anul 1997, gratie extraordinarului Vladimir Tismaneanu, am avut sansa sa petrec o dimineata în compania lui Adam Michnik. Dupa micul dejun luat la hotelul Minerva de pe bulevardul Ana Ipatescu (Michnik venise în Bucuresti pentru lansarea editiei în limba româna a cartii sale Scrisori din închisoare), am iesit la o scurta plimbare. La Piata Romana, fostul disident polonez s-a apropiat de o taraba cu carti si, imediat dupa aceea, a exclamat cu un aer uluit-entuziast:

«Formidabil, am vazut o carte de Paul Goma!»

Fireste, conversatia noastra a deviat spre acest subiect. I-am spus, printre altele, ca în România (repet, ne aflam în 1997), Paul Goma era cunoscut mai mult prin scrisorile sale polemice decît prin trecutul sau de disident anticomunist, ca foarte multa lume îi contesta talentul de scriitor si ca exista destui care soptesc pe la colturi ca nu ar fi în deplinatatea facultatilor mintale. Adam Michnik s-a oprit brusc, m-a apucat de brat, m-a privit drept în ochi si mi-a spus:

«Va rog sa îmi promiteti un lucru: indiferent ce vor spune cei din

jur, dumneavoastra nu îl veti vorbi niciodata de rau pe Paul Goma!»

Am respectat aceasta rugaminte a lui Adam Michnik, chiar daca, în anii care au urmat, lista celor care „s-au lepadat" de Paul Goma s-a întins foarte mult, cuprinzînd inclusiv numele unor oameni care, într-o vreme, au fost singurii sai aparatori.

Culoarea curcubeului '77 (Cutremurul oamenilor), completata acum cu formidabilul dosar de Securitate Cod „Barbosul", este o carte esentiala pentru întelegerea adevaratei dimensiuni a disidentei lui Paul Goma. În mod suprinzator, desi actuala editie de la Polirom este cea de-a patra în limba româna (dupa cele aparute la Humanitas, în 1990, Biblioteca revistei „Familia", în 1993, si Flux Chisinau, în 2003), ea nu a avut aproape deloc impact la nivelul opiniei publice, iar comentariile critice au ocolit-o. Pacat, pentru ca aceasta carte este o marturie de maxima importanta despre o perioada mai putin cunoscuta a comunismului, a doua parte a anilor saptezeci. În ultimii ani au aparut multe marturii despre teroarea instaurata de comunisti în anii '50, s-a vorbit adesea despre deschiderea spre Occident de la sfîrsitul anilor '60, ca si despre ultimii ani (ubuesti) ai regimului Ceausescu. Mai putin despre anii '70, în care credibilitatea internationala a regimului de la Bucuresti era înca destul de mare, chiar daca în tara începuse „revolutia culturala", iar surubul libertatilor cetateanului începuse sa se strînga dramatic. Izolat la domiciliu, supravegheat în permanenta, supus terorii psihice, prin telefoane anonime de amenintare la adresa sa si a familiei sale si prin foarte dubioasele vizite nocturne ale unor personaje de nefrecventat, sfatuit de „prieteni" scriitori si nu numai sa renunte la protestele sale, agresat si defaimat, Paul Goma se încapatîneaza sa creada în dreptatea sa si îsi urmeaza calea, indiferent de consecinte. Gesturile sale sînt cele ale unui om normal care traieste într-o lume bolnava si care nu cere decît respectarea legilor aflate în vigoare la momentul respectiv. Asa cum sînt puse lucrurile, este evident faptul ca între Paul Goma si Nicolae Ceausescu, mai degraba fostul sef al statului avea, în 1977, statut de disident.

Cartea lui Paul Goma este, probabil, una foarte greu de digerat pentru multi dintre scriitorii importanti de azi. Ei apar în lumina prea putin convenabila a lasitatii lor de acum aproape trei decenii, a propriilor compromisuri mai mari sau mai mici facute pentru a pastra/obtine statutul de privilegiati. Exceptiile, în ordine morala, sînt putine si, de aceea ele trebuie subliniate. Impresionant este cazul regretatului Teohar Mihadas. Trimis de Securitate acasa la Paul Goma pentru a-l convinge sa renunte la protest, acesta îi povesteste deschis toata tarasenia: „- Domnule Goma, Securitatea m-a trimis la dumneata. Sa te conving sa renunti. Zece zile m-a chinuit la noi (la Cluj). Pe mine m-a dat afara din locuinta; pe soacra-mea din spital; pe copii si peginere i-au amenintat ca or sa-si piarda slujbele daca eu nu vin la Bucuresti sa te «lamuresc» Mi-au promis ca, daca reusesc sa te descurajez, sa te fac sa abandonezi povestea cu semnaturile, au sa-mi dea o locuinta mai buna, pensie de la Uniunea Scriitorilor si au sa-mi publice cartile respinse pîna acum" (p. 142). Dupa aceasta dezvaluire plina de dramatism, Mihadas face un gest sublim: doreste sa îsi puna semnatura pe Scrisoarea de protest a lui Goma. În final, disidentul se vede pus în situatia sa-l roage pe bietul Mihadas sa nu semneze hîrtia, pentru a nu-si periclita si mai mult situatia de neinvidiat în care se afla.

Poate ca este interesant de stiut si cine sînt cei care, în anul 1977, s-au manifestat public împotriva protestelor lui Goma. Le reproduc doar numele dupa o nota a Securitatii din ziua de 10 decembrie 1977 (în respectiva Nota, reprodusa la pp. 533-534, apar si cîteva dintre „argumentele" celor aflati pe aceasta lista a rusinii): Eugen Barbu, Fanus Neagu, Ion Lotreanu, Doru Popovici, graficianul Ion Dogar-Marinescu, studenta Hydassi Ana si profesorul Valentin Tautu (din Cluj), studentul Radu Radescu, profesoara Maria Panaitescu, doctorul Gheorghe Radu, Zigu Ornea, Adrian Beldeanu, Leon Kalustian, Alexandru Tocilescu, Nelu Oancea, Marin Preda, Dan Zamfirescu, Constantin Abaluta, preotii greco-catolici Gheorghe Chindris, Gheorghe Coman, Dumitru Pop.

De maxim interes este voluminosul dosar de Securitate din partea a doua a acestei carti. Dincolo de informatiile punctuale pe care le aduce acesta poate oferi, celui care stie sa citeasca, informatii valoroase despre metodele, uneori sofisiticate pîna la perversiune ale Securitatii. Analizele Securitatii pot explica multe dintre deciziile aparent ilogice din epoca. În anul 1974, Paul Goma predase Editurii Cartea Românească, unul dintre romanele sale incomode (În cerc). Exista însa temerea ca o versiune a romanului se afla deja în Occident si ca ar fi putut aparea în traducere franceza la Gallimard. Analizînd situatia, lt. Colonelul Nicolae Mihai ajunge, în Nota Raport, la urmatoarea concluzie: „ a) Cartea sa nu fie publicata (...), Gallimard va putea exploata în publicitate faptul ca romanul a fost refuzat... b) Manuscrisul sa fie publicat. (...) Aceasta atrage urmatoarele: – nu va mai putea fi publicat în Occident decît cu asentimentul editurii care l-a publicat în tara; – emigratia reactionara nu va mai putea folosi în propaganda «P.G. este scriitor interzis în România», iar (...) Gallimard (...) nu va mai manifesta acelasi interes pentru lucrarile sale. Chiar el ca persoana va fi dezavuat în Occident, mai ales ca este suspicionat ca «agent al securitatii»; – persoanele care se mai afla în anturajul sau vor deveni suspicioase si-l vor acuza de duplicitate" (p. 371). Recomandarea de publicare a cartii aproape ca sare în ochi, iar despre agentii Securitatii se poate spune orice, (ca erau cinici, ticalosi, odiosi etc.), dar nu ca duceau lipsa de inteligenta.

I U L I E

Vineri 1 iulie 2005

Ziua publică textul lui Mircea Stănescu "Ţintele externe ale Securităţii" - este vorba şi de atentatele cu bombe, puse la cale de Carlos (în colaborare cu securistul Andrei Vicescu/?/, alcătuitorul "dosarelor). Deasemeni vorbeşte despre plângerile mele împotriva securiştilor si a lui Iliescu, pentru "trădare de patrie" .

Mai există un text - tot despre Carlos în slujba Secului (V. Alexe).

Sâmbătă 2 iulie 2005

În *Ziua* de ieri (1 iulie) a apărut:

ZIUA si replica

D-lui director Sorin Rosca-Stanescu,

In legatura cu articolul publicat de ZIUA in numarul sau din 29 iunie a.c. sub titlul "A inviat Goma!", va rugam sa luati in considerare urmatoarele:

1. Afirmatia conform careia persoanele mentionate ar fi intervenit pe langa conducerea Editurii Polirom pentru nepublicarea cartii "Culoarea Curcubeului '77" sau a unor parti din aceasta sunt complet false.

2. Cartea a fost tiparita identic cu "Bunul de tipar" acordat chiar de autor, conform prevederilor contractuale initiale. De comun acord cu autorul, a fost introdusa ulterior o sectiune incluzand o larga selectie de documente provenite din arhivele Securitatii, intitulata "Cod Barbosul".

3. Informatiile din articol privind cumpararea Editurii Cartea Romaneasca sunt false, in realitate fiind vorba despre un act de colaborare intre Editura Polirom si Uniunea Scriitorilor din Romania despre care presa a informat pe larg (inclusiv ZIUA, in numerele sale precedente).

Regretam ca articolul mentionat pune in circulatie supozitii si acuzatii nefondate ale autorului si ca acestea au fost aduse la cunostinta publica fara o verificare prealabila. Deoarece unele dintre ele pot aduce prejudicii de imagine Editurii Polirom (editura care in ultimul an a publicat doua carti ale autorului articolului!), va rugam, domnule director, sa aveti amabilitatea de a publica prezenta dezmintire.

Cu multumiri,

Silviu LUPESCU

director general al Editurii Polirom

Am răspuns, antedatînd:

Paris, 4 iulie 2005

D-lui director Sorin Roşca-Stănescu,

În legătura cu dezminţirea publicată de Ziua în numărul sau din 1 iulie 2005 sub titlul redacţional "ZIUA şi replica", vă rog să luaţi în consideraţie urmatoarele:

3. [Încep cu ultimul punct]:

M-am lăsat informat de informaţia din *Ziua*, 9 iunie 2005 - citez:

"Asta nu l-a impiedicat *pe patronul de la Editura Polirom, Silviu Lupescu,* **să preia** - *s-a intâmplat recent - editura Uniunii, Cartea Romaneasca*…"(sublinierile mele, P.G.)

Am "tradus": **preluarea (în administrare)** prin: **cumpărare**.

Ar fi trebuit să scriu:

"**Patronul editurii Polirom a preluat (în administrare) prin cumpărare Editura Uniunii Scriitorilor, Cartea Românească"**.

Am greşit, îmi cer iertare.

Citez din dezminţire:

"1. Afirmaţia conform căreia persoanele menţionate [A. Oişteanu, M. Shafir, Al. Florian, A. Cornea, Mihăieş, Pippidi, A. Babeţi ş.a., ş.a.] ar fi intervenit pentru nepublicarea cărţii «Culoarea Curcubeului '77» sau a unor părţi din aceasta sunt ["este", fiind vorba de "afirmaţia", nu de "părţi" - corectura mea, P.G.] complet false" - am încheiat citatul din "dezminţirea Polirom".

Deloc "fals*ă*" ["afirmaţia", nu "părţile"], iată de ce:

a). Vorba era, în textul meu, de actul suprimării "Introducerii" (cuprinzînd "Notele autorului" din mart. 2002 şi din 21 oct. 2004 - aceasta din urma scrisă pentru ediţia de la Polirom, cea cuprinzînd şi «Cod Barbosul») - şi nu despre…: "ar fi intervenit [holocaustologii] pentru nepublicarea *cărţii*" (subl. mea, P.G.).

Încă o dată, ca să priceapă chiar şi Cristian Teodorescu: aceasta - "Introducerea" cuprinzînd "istoricul mişcării pentru drepturile omului din 1977" - aceasta, repet, a fost suprimată de Polirom, în ianuarie 2005 (astfel încălcînd contractului evocat). Semnatarul "dezminţirii" nu dezminte nimic, fiindcă nu spune adevărul: Suprimarea "Introducerii" a fost făcută de editură la prima corectură; autorul, crezînd că fusese o… scăpare, o re-pusese la loc, însă Polirom i-a comunicat: nu se mai poate face repaginarea, costisitoare, să dau "Bunul de Tipar", pentru aceea forma. Şantajat astfel, sperînd să rup în sfârşit blestemul asupra tipăririi cărţii, în româneşte, limbă în care fusese scrisă cu 28 ani în urmă, am dat BT-ul. Iar rezultatul… Să facă bine Dezminţitorul Polirom să-şi contemple "opera editorială" şi să jure cu mâna pe inimă că, dacă el fi fost autorul, nu ar fi suferit din pricina decapitării volumului, deci a lipsirii de elementarele informatii editoriale : a câta este ediţia de faţă, care fusese întâia, în ce limbă, când tipărită, sub ce titlu - în 1979, la Seuil, în neerlandeză la Elsevier - când, cu ce titlu apăruse-dispăruse la Humanitas, în mai-iunie 1990?

Ceream prea mult de la editura Polirom?;

b) De loc falsă afirmaţia mea: abuzul editurii - suprimarea "Introducerii" - a coincis (cine crede în coincidenţe repetate?) cu articolul semnat: A. Oişteanu (revista *22*, 22 ian. 2005) . În acela *autorul Polirom* mă denunţa ca "trivial negationism" (termen împrumutat de la M. Shafir, *şi el autor Polirom*, şi el acuzator al meu pentru "antisemitism deflectiv?, deflectant?"- după care mărturisea chiar în corpul broşurii, *editată la Polirom,* că… nu avusese timp să citească ceea ce condamna). Am răspuns prin un text "Să învăţăm de la evrei…?", apoi prin "Necitorii mei, holocaustologii"; în ele

încercam să arăt adevărul - acesta: *acuzatorii mei* (pentru "antisemitism") *nu citiseră textele condamnate, nu produseseră citate, fabricaseră rezumate şcolăreşte copiate unul de la altul, colportorii împănîndu-şi compunerile cu ameninţarea: «Ordonanţa, Ordonanţa!», cea prevăzută a-i băga în puşcărie pe ne-evrei pentru "antisemitism", dar Doamne-fereşte să-i vizeze pe evrei, pe unguri pentru antiromânism).*

Atacul soldatului A. Oişteanu a coincis (sic-sic), nu doar cu mutilarea **Culorii Curcubeului**, ci şi cu anunţarea ne-acordării unei serii de autor - sugerată de Dan Petrescu, nu de mine solicitată; şi a coincis (?) cu neacceptarea editării **Jurnalelor**; în final, am primit lămuritorul răspuns: *«Nu»* la propunerea editării unor volume de ficţiune: **Sabina, Bonifacia, Justa**…

Autorul dezminţirii neagă "intervenţia" concertată a holocaustologilor în defavoarea mea ca autor, pe lângă direcţia Polirom - îi mai numesc o dată: cu excepţia lui Al. Florian, Laszlo şi a lui Pecican, sunt autori Polirom : J. Ancel, G. Andreescu, L. Antonesei, V. Ciobanu, A. Cornea, V. Gârneţ, M. D. Gheorghiu, C. Iancu, R. Ioanid, M. Mihaies, A. Oişteanu, Dan Pavel, M. Shafir, W. Totok, I. Vianu, Gh. Voicu - la care îi adaug pe Ed. Reichman, Alain Paruit, Pierre Pachet, S. şi Pierre Moscovici, Lavastine, Isac Chiva, Iosif Petran…- care, în ultimele decenii m-au tot pus la stâlpul "antisemitismului" - încă o dată: etichetîndu-mă, dar evitînd a da citate din textele mele "antisemite"; citatele netrunchiate (nedecapitate, ca să rămânem înde noi) s-ar întoarce împotriva bravilor acuzatori.

Dezmint dezminţirea editurii Polirom. *Argumentele mele sunt textele mele, imprimate* - întregi sau decapitate de însuşi dezminţitorul, ca volumul **Culoarea curcubeului**;

Argumentele editurii Polirom sunt vorbe goale, neadevăruri orbitoare, precum : "Bunul de tipar acordat de autor conform prevederilor contractuale". Sic.

Paul Goma

P.S. Fiindcă am prilejul, o întrebare - retorică, se înţelege: cum poate fi judecată "politica editorială" a Polirom (de ce îmi va fi venind să-i zic: "Poli*t*rom"- să fiu psihanalizat pentru contaminare: Politbirou, Politruc eu sau botezătorul?), după mărturia lui Mihai Vakulovski (răspunzîndu-i lui O. Pecican acuzîndu-l că publicase în *Tiuk!* un text de "antisemitul Goma"):

"Cât despre mine, da, am facut o carte de interviuri cu supravietuitorii Holocaustului, din care am publicat citeva la E-Leonardo şi citeva la Tiuk, la rubrica "Reportaje KLU" (în mai multe numere). Cartea a apărut la editura "Polirom", doar ca nu se ştie cine i-a schimbat titlul şi mi-a scos numele de pe coperta! (Acum se numeşte "Holocaustul evreilor romani" si e semnata "Institutul Roman de Istorie Recenta"). Despre cartea asta*) a facut Dumitru Crudu un interviu in care povestesc despre aceasta experienta (…) Ma intrebi când sînt eu - eu sînt şi atunci cînd ştiu să ascult un om care a suferit şi are ce povesti, iar aceşti supravietuitori au fost extraordinari, şi atunci când apar din toate puterile libertatea de exprimare. Ce-ti pare contradictoriu în asta?"

*) [Care] "se numea, înainte de a fi publicată, "Supravieţuitorii… (Interviuri despre Holocaust)" şi era semnată: Mihai Vakulovski. M-am interesat (…) cum a ajuns să fie semnată IRIR (…); după cercetări îndelungate, mi-a răspuns (…) Andrei Pippidi, prefaţatorul volumului (…) [că] a fost mulţumit (…) şi că *el "în acord cu editorii" au hotărît "ca IRIR si nu dvs*

să figurati pe coperta volumului" (subl. mea, PG.)

P.P.S.: Aşadar nu sunt singurul autor ale cărui cărţi predate la Polirom sunt fie mutilate, fie pur şi simplu furate - de ditamai istoricul A. Pippidi!

De ce Mihai Vakulovski a fost victima unui astfel de act - extrem de cultural, cât despre editoriaaal…?

Nu cumva pentru că fraţii Vakulovski (Alexandru şi Mihai) se declaraseră, într-un poem publicat în *Vatra*, "fiii [spirituali] ai lui Goma"? Argumentele prezentate de mine, mai sus se dovedesc a fi, vai, adevărate: şi A. Pippidi este holocaustolog emerit (face parte din "Comitetul Wiesel" - alături de alt escroc şi falsificator de istorie: R. Ioanid) şi coordonator de colecţie - la Polirom.

Deci nu doar Goma este "pedepsit": marginalizat, contestat, antisemitizat, îngropat de viu cu tot cu manuscrisele-i - ci şi persoanele care "se ating" de el? Dar "s-au atins de mine" şi Pecican şi Laszlo, şi Adameşteanu şi Liiceanu şi Manolescu şi Tudoran (nu, Blandiana: nu, ea se atingea numai de Gogu Rădulescu) - şi?

Şi! Iată "antisemitul" Manolescu, de la o vreme se înţelege perfect cu directorul Poli*t*rom, devenit şi director al editurii Uniunii scriitorilor, Cartea Românească.

Cum se va numi editura rezultată din preluarea uneia de către cealaltă: *Cartea Poli***t***românească*?

Marţi 5 iulie 2005

Prins cu "probleme" domestice…

Am dormit prost, m-am trezit obosit, prost dispus - nu din cauza textului semnat de Groşan în *Ziua*: "Gică-Contra", eu fiind acela. Din motive mai serioase.

Am pus "Dezminţirea dezminţirii" la coada lunii iunie, sperînd că Filip o va instala pe internet.

Cronica din redactie, Razvan Ionescu

Care este parerea ta?

Comentarii

Doua poze

Cand ajungi noaptea tarziu acasa, deschizi televizorul si-l vezi mare cat ecranul, in toata zoologia sa, pe fostul general Nicolae Plesita iti dai seama de ce Paul Goma a ajuns un neinteles. Tipologia acestui personaj o reintalnesti pe toate drumurile in Romania.

In spatele multor birouri impunatoare, tronand pe acele fotolii obscene care reprezinta simboluri ale statului roman, gasesti aceeasi privire si aceeasi gusa indecenta ca ale generalului Plesita. Nu realizam totdeauna cati Plesita exista inca in Romania. Aparentele ne insala uneori, fiindca sinistrul general e singurul din aceasta specie care se manifesta autentic si in public, si la televizor.

Paul Goma a definit specia reprezentata de tipi ca Plesita. I-a numit, simplu, cavernicoli. Cei mai multi isi disimuleaza identitatea de regn cu

abilitate. Se ascund intre noi si lumea politica de la suprafata. Ei sunt esenta peliculei care formeaza esaloanele doi si trei. Ei conduc Romania, indiferent de culoarea guvernarii. Nu sunt nici pesedisti, nici liberali si nici pedisti.

Diferenta se face doar prin gradul de adaptabilitate a politicianului care se incumeta sa stea pe aceasta pelicula. Pesedistii plutesc imponderabil, altii sunt inghititi si se ineaca.

Tot acest tablou ni s-a redeschis in fata ochiilor ieri, cand am aflat ca pedistul Aurel Pana, directorul Companiei Apele Romane, a explodat pe stil Plesita intr-o convorbire telefonica cu un ziarist de la „Cotidianul". Dezvaluiri ale colegilor nostri l-au potentat pe avevaratul Aurel Pana. „Ba, vin acolo si va dau foc la redactie, va retrag publicitatea!" sunt cuvintele sale. Sau: „Sa scrii in ziarul de maine ca esti o dobitoaca...".

Orice alt comentariu e de prisos. Singura forma posibila de reactie jurnalistica este sa-i publicam poza domnului Aurel Pana.

Joi 7 iulie 2005

Nici de astă dată nu a reuşit Franţa să găzduiască Olimpiada 2012.

Amărăciune. Nu sunt francez, dar francofil cu moderaţiune, da.

Desigur, în această atitudine mă lucrează numai istoria; şi numai istoria privindu-i pe români, acolo, în colţul de lume uitat de Dumnezeu. Ştiu: nu contează "iubirea" (care este sublimă şi inexistentă - ce, România "iubeşte" Albania?, măcar Dulcea Bucovină?) faţă de România a Franţei, a Angliei, ci interesele lor care coincid sau ba în anume momente cu interesele româneşti. Franţa nu este fără cusur: atitudinea ea indiferentă în 1812 a dus la tragedia sfâşierii Moldovei; cea din 1914-16, când ne-a tras în tabără rusească; însă dacă am fi fost în cea germană am fi picat şi mai rău, nu ar fi fost realizată România Mare;

Anglia - în schimb! - este Puterea "fără calităţi" (privită din acelaşi punct de vedere egoist, românesc): ea a fost totdeauna susţinătoare a Turciei. Şi numai a ei. Iar din 1940 a fost susţinătoare a Rusiei. Şi numai a ei (noi, ca noi, dar să fie întrebaţi polonezii cum-cât i-a trădat-vândut Albionul!).

Stare generală proastă: ameţelile continuă, ba cresc în intensitate - şi în efectele fizio-psihologice.

Apoi "Ziua" nu a publicat replica mea la Polirom - şi nici nu a dat vreun semn că ar fi primit textul. Bănuiesc motivul: "Am picat prost"; vorba picatprostului D.C. Mihăilescu: chiar în timpul vizitei de o săptămână a lui Ungureanu în Israel. Şi cum "Ziua" se află sub supravegherea lor - la asta adăugîndu-se faptul că V. Roncea este şi el în Israel…

Atentate la Londra. Cumplit(e).

Vineri 8 iulie 2005

"Carnage" titrează presa de pe ambele maluri ale Mânecii.

Nu-mi vine deloc să intru în statistici, am oroare fiziologică de astfel de unităţi de măsură ale grozăviei, fiindcă de la *o* victimă începe inacceptabilul acceptat, oroarea. Ii detest pe jurnaliştii de televiziune în direct care pun prima întrebare reporterului aflat la locul câte unei catastrofe: «Câte victime au fost înregistrate?», iar în unele cazuri când cel de pe teren nu dă cifre - fie că nu le cunoaşte, fie că nu vrea să intre în acest joc imbecil şi pornografic - ăstalalt insistă : «Câţi morţi, câţi răniţi?…» de parcă ar fi socotitor de cadavre la poarta Holocaustului.

În primele momente comentatorii au crezut că atentatele erau o răzbunare" din partea celor eliminaţi din cursa pentru găzduirea Olimpiadei - Franţa ocupa, firește, locul întâi (dintre eliminaţi). Dar s-au calmat: cei cât de cât iniţiaţi au avansat teza Al Quaida: atentatele puse la cale de "Ea" (nu ştiu ce gen are în arabă - şi dacă are un sex, ori este ca îngerii cretinilor…) presupun luni de zile, cam un trimestru de preparative. Or, dacă se admitea că A.Q. este autoarea, nu englezii "victorioşi" la Singapore erau vizaţi (nu era timp de pregătire: cât: o noapte?), ci englezii gazde ai G 8. Or despre asta se ştia de un an de zile.

Ce a fost impresionant: englezul, chiar rănit, chiar pus la pământ - nu se predă, nu se declară învins. Cei care nu cunosc istorie, doar sport ştiu: englezul luptă până în ultima secundă - chiar şi în secun- dele de după ultima secundă - şi nu de puţine ori răstoarnă un rezultat defavorabil. Desigur, sportul este prelungirea războiului - sau anticiparea, depinde cum e privit - însă aci intrăm în istoria pentru clasa a IV-a primară: în al doilea război mondial, sub bombele germane Anglia a ars, a sângerat cumplit - dar nu s-a lăsat (iar când i-a venit ocazia, s-a răzbunat cu ferocitate pe nemţi). Apoi a cunoscut războiul civil: decenii lungi IRA a pus bombe, mai ales în inima Albionului, Londra. Multe victime, multe distrugeri - Albionul nu a cedat.

Pun pe seama emoţiei şi a mâniei discursul lui Blair, mai ales pasajul în care, vorbind de autorii atentatelor, i-a tratat de "barbari", de "laşi", de insensibili la faptul că victimele sunt civili… Ei, da: nici o crimă nu justifică o crimă, însă când tu, Anglia eşti aliatul de nădejde al Americii în această sângeroasă cacialma care este războiul în Irak, te abţii de a vorbi de "barbaria", de "laşitatea" celor pe care tu i-ai atacat, pe care tu i-ai umilit, însângerat, ucis. Fiindcă în Irak *război* nu a fost: "înfruntarea" dintre Armada

Occidentală şi ce mai rămăsese din armata irakiană măcinată de războiul cu Iranul, apoi de războiul Golfului (1991) nu a fost decât un galop de sănătate pentru occidentali. Or abia după încheierea războiului a început… războiul (de gherilă). Cum îndrăzneşte Blair să pomenească de "barbarie", de "atacare a unor civili fără apărare", când de doi ani asta fac Occidentalii în Irak, deci şi ei, englezii? Acte de barbarie, atacînd civili fără apărare, torturînd captivii, pe cei periculoşi deportîndu-i la Guantanamo, tratîndu-i, nu după metodele asiate (saddamiste), nu, nu!, ci după cele ruseşti pe care noi românii le ştim din Istoria Piteştiului.

Durerea şi mânia l-a făcut pe Blair să rostească acele cuvinte nesăbuite, mincinoase, pe care nu pot să nu le pun alături de cele ale conducătorilor politici-militari israelieni, cei care, vorbind de kami-kaze, se trezesc tratîndu-i de "laşi" - când există pe pământ atâtea alte cuvinte-potrivite pentru acţiunile kamikaze: "sângeroase, ucigaşe…".

Andrei Vartic îmi atrage atenţia asupra unui articol murdar al lui G. Andreescu, publicat în "Ziua" - despre Pactul Stalin-Hitler. Într-adevăr, textul este de o josnicie inegalabilă. Mi-e greaţă.

Pe luni, pe marţi o să am o nouă imprimantă.

Sâmbătă 9 iulie 2005

Mai sunt călători cu metroul londonez care nu au fost decarceraţi - din cauză că explozia a fragilizat tunelul, iar "acoperişul" riscă să se prăbuşească. Sunt necesare lucrări de consolidare - astfel explică poliţia întârzierea comunicării statisticelor (!) şi negăsirea multor persoane căutate de către ai lor. Cumplit. Să mai existe supravieţuitori după atâta timp?

Deşi suntem în iulie, puţini vizitatori pe internet, în frunte se află textele instalate alaltăieri-noapte: "O, ce veste…", "Dezminţire", "Jurnal ian-iun."

Şi regina Angliei în discursul său la spitalul vizitat a vorbit despre "barbarie", despre "atacarea civililor inocenţi"… Dar bineînţeles că toate victimele atacurilor teroriste sunt civili inocenţi, dar aceştia nu sunt doar supuşii Majestăţii sale, ci şi italienii în anii de plumb, şi germanii din vremea armatei roşii a lui Baader, şi spaniolii victime ai ETA (apoi anul trecut ai Al-Quaidei) şi francezii - mai ales în metrouri, victime ai "răzbunătorilor" algerieni - precum "victime civile, inocente" s-au înregistrat cu sutele, dacă nu cu miile în Irak - după încheierea

războiului! Şi "victime civile, inocente" au fost, sunt în continuare, palestienienii, de 56 ani - voi fi numărat corect, pe degete, deceniile, din 1948?

Duminică 10 iulie 2005

Aseară, într-un acces de hărnicie, am răspuns chestionarului trimis de Ana Maria Cătănuş - i l-am trimis, gata-emailat.

Din nou la Londra:

Sfâşietoare imaginea rudelor, apropiaţilor celor dispăruţi în metrou: cu fotografii, cu ziare în care fuseseră reproduse fotografiile, oamenii îşi caută un frate, o soră, soţia, un prieten… Nu ştiu dacă va fi un act deliberat al televiziunii (acela de a arăta că şi musulmanii au suferit, că şi ei au deocamdată-dispăruţi) sau realitatea londoneză spune că populaţia metroului cuprinde şi un mare număr de ne-albi - majoritatea musulmanilor din Anglia sunt de origine pakistaneză. Nu poţi afirma că doar oamenii săraci folosesc metroul - ca şi la New York, la Paris - ci şi nesăraci care vor să evite aglomeraţia circulatorie de la suprafaţă.

De remarcat: printre supravieţuitorii atentatelor nu am văzut decât o femeie (albă) plângând, însă cred că de durerea fizică - avea bandaje la mâini. Ceilalţi - albi, negri, asiatici, arabi - se stăpâneau; nu plângeau, nu se văietau. Chiar şi originarii francezi, italieni, greci erau *british* în durerea lor.

După seria de atentate din Franţa - şi ele în metrou, înregistrînd mulţi morţi şi răniţi supravieţuitorii (albi, negri, arabi, asiatici) - aveau un comportament… mediteraneean (şi, de ce nu: balcanic), aş zice: aveau durerea sonoră - şi declamatorie (doar indicaţia geografică trimite la Grecia şi la teatrul ei): scânceau, plângeau, blestemau, ameninţau (că, dacă pun ei mâna pe acela carele…).

Însă după atentatele din Franţa, şi ele în metrou, nu am văzut fotografii ale "dispăruţilor" : fiindcă nu existau "dispăruţi". Nici după măcelul de la Madrid, anul trecut: nici acolo nu fuseseră "dispăruţi": catastrofa se produsese la suprafaţă, victimele fuseseră, dacă nu identificate, din pricina mutilărilor, măcar… găsite… Şi la Paris şi la Madrid fuseseră aprinse lumânări, candele, puse fotografii ale celor morţi, iconiţe - în locurile însângerate - însă nu existaseră fotografii-de-căutare-a-dispăruţilor.

Cum e mai bine să fii - pe lumea asta - în faţa durerii, a ostilităţii: ca englezul? Ca ne-englezul?

Întrebare perfect stupidă.

Marţi 12 iulie 2005

Azi voi avea o nouă imprimantă. Precedenta şi-a dat duhul după 10 ani de serviciu credincios.

Transcriu aici o scrisoare a lui Andrei Vartic primită azi:

Draga Domnule Goma!

La Chisinau a stat doua saptamani dl Ovidiu Creanga. Este un povestitor exceptional, ce spune el despre Basarabia de pana la 28 iunie 1940, despre ziua de 28 iunie si ce a urmat este deosebit de important. Asa ca l-am invitat in mai multe emisiuni la Vocea Basarabiei si mesajul lui a ajuns la f. multa lume. Am vorbit si despre SAPTAMANA ROSIE, si despre prefata Dumitale la cartea dlui Ovidiu, care tocmai a aparut la Chisinau si la premiera careia au fost cel putin de 10 ori mai multi oameni decat la premiera unui autor "celebru" de pe la noi. Prefata este f. buna si spun lucrul acesta fiindca ati pus penctul pe i intr-o problema mai veche a scrisului (pe care confratii din Romania se fac a nu o vedea). (…) Asa, cum bine ziceti, Ovidiu Creanga nu este un amintirist, ci un scriitor. Venirea lui in Basarabia, plecarea la Varzaresti, interviurile din ziare si pe unde a fost posbil, la radio si TV au facut un bine urias Basarabiei. O parte din acest bine a fost adus si de pana "usoara" a lui Paul Goma.

Dl Mihai Cimpoi a transmis prin Victor Lupan premiul OMNIA, un covoras cu chipul lui Eminescu, o diploma si, poate, si altceva. Asta e tot ce poate US din Basarabia. Am fost si la manifestarea unde s-au dat premiile US. La pronuntarea numelui GOMA au fost cele mai multe si mai sincere aplauze. Basarabia va iubeste, chiar daca si pe aici unii shoshotesc prin unghere.

Multa sanatate!

av

Precum şi o ştire capturată pe internet de M.B.H.:

Cultura & educatie
Programul „Les Belles Etrangères”
Scriitori romani selectati pentru a fi tradusi si publicati in Franta

In cadrul programului „Les Belles Etrangères”, initiat de Ministerul Culturii francez, prin intermediul Centrului National al Cartii, 12 scriitori romani au fost selectati pentru a fi tradusi si publicati de editurile franceze. Au fost alesi sa participe in acest program Gabriela Adamesteanu, Stefan Agopian, Dan Lungu, Simona Popescu si Cecilia Stefanescu (autori ai editurii Polirom) alaturi Ana Blandiana, Mircea Cartarescu, Gheorghe Craciun, Letitia Ilea, Ion Muresan, Marta Petreu si Vlad Zografi. Saptaminile trecute, o echipa condusa de Martine Grelle, comisar pentru „Les Belles Etrangères”, a filmat in Romania scurte momente cu scriitorii care vor fi tradusi si publicati de editurile franceze pina la debutul turneului acestora. Intre 14 si 26 noiembrie, in Franta, ei se vor intilni cu publicul cititor din peste 30 de orase. Un film documentar va fi disponibil pe toata durata programului pentru a

permite o familiarizare mai mare cu cele 12 personaje principale. Centrul National al Cartii va edita, ulterior, o antologie care va reuni texte inedite ale autorilor invitati. Aceasta antologie se va distribui cu tot cu un DVD continind filmul documentar realizat in Romania.

Gabriela Adamesteanu

„Pentru mine a fost importanta decizia luata de Centre Nationale du Livre de a invita Romania la «Les Belles Etrangères», pentru ca exista un sprijin, financiar si de publicitate, oferit editurilor care aleg carti ale autorilor din tara invitata. Propusesem de vreo trei ani Dimineata pierduta mai multor edituri in Franta si cartea avea referate favorabile la Gallimard, dar decizia intirzia. Autorii romani nu au trecere nici la edituri, care pierd bani cu ei, nici la publicul strain, care ii ignora. Invitarea Romaniei la «Les Belles Etrangères» a contat in hotarirea finala pentru publicarea cartii mele in octombrie 2005." (subl. mea) (…)

Intenţia francezilor este salutară. Ea trebuia provocată, dacă nu din 1990, atunci din 1991 - de când a fost înscăunat Buzura şi înzestrat cu mulţi bani. Insă Gusti, ardelean chibzuit i-a cheltuit pentru traducerea (în România!) a propriilor opere nemuritoare şi pentru promovarea numai a lor. Mult mai mult/multe în aceşti 15 ani au făcut pentru cultura din ţară mult-hulitul (şi de către mine) Virgil Tănase, la Centrul Cultural de la Paris, pe unde s-au perindat alţi ardeleni, începînd cu corifeul Ion Pop, apoi cu Vasile Igna, continuînd cu hilarul nesărat, ultimul (i-am uitat numele de, altfel poet - ba nu: Horia Bădescu).

Cât despre Marea, Măreaţa, Lătăreaţa Adameşteanu: tot aburită, tot zăpăcită - iată pentru ce:

Întâia propunere pentru **Dimineaţa**… ei datează din 1988, dacă nu şi mai devreme. Eu o făcusem, la Gallimard. Pe lângă recomandarea mea trebuie să fi fost şi un referat, favorabil, se înţelege, al lui Alain Paruit. Că în urmă cu "vreo trei ani" mai făcuse ea singură un demers - posibil. Însă acela nu era primul.

Aşa cum minţise în legătură cu debutul: «Sami Damian m-a debutat la *România literară*, m-a susţinut, m-a ajutat…», când realitatea nu era doar alta, ci inversă (am mai scris asta, nu-i nimic, repet): Sami Damian se opusese - la *România literară* a lui Breban - cu îndârjire debutului ei, motivaţia-reproşul fiind: «Prea scrie ca tine» (în traducere: "pe ne-linie", "duşmănos" - spre deosebire de favoriţii mălăieţi ai săi: Radu F. Alexandru, Vasile Andru, Simu, Gh. Schwartz), aşa că dusesem manuscrisul la concurenţă, la *Luceafărul*, unde Sânziana Pop îl publicase pe dată. Mă întreb dacă nu cumva această ştergere a trecutului prin declaraţie, potrivit lozincii lansată de Monica Lovinescu: «Imi pare rău că l-am cunoscut pe Paul Goma" este proprie doar oltenilor noştri dragi-şi-iubiţi. Adevărat: rezultatul sonorizării:

«‘Pare rău…» trimite la mahalaua Bucureştiului care adună reprezentanţi din toată ţara, marca nefiind o anume provincie de origine, ci natura fiecărui individ. Şi atunci? Şi atunci…? Când încercam să deduc de unde până unde, sub condeiul unei boeroaice ca Monica Lovinescu răsărise această reminiscenţă, nu neapărat ţigănească, ci curat-mahalagească, avansasem bănuiala că nu aparţinea Monicăi, dânsa, atunci, jucase rolul de… purtător de cuvânt al agitatorilor-prin-telefon (de la Bucureşti), puitorilor-de-gaz-pe-foc: Liiceanu şi Adameşteanu - rămânînd în literatură: demni reprezentanţi ai deneuitatul personaj Vica.

Atât de mult îmi plăcuse literatura Gabrielei Adameşteanu - dovadă: am încercat să recomand întâi Monicăi Lovinescu, dar d-sa nici nu a deschis volumul - pentru ca după trei-patru-cinci ani să-mi anunţe, triumfalnică, marea descoperire a sa, însoţită de reproşul că nu i-o semnalasem la timp, desigur, din gelozie… Cine mă crede - mă crede, cine nu: să fie sănătos: niciodată, nicăiri (în România, apoi în Occident), nu numai că nu am făcut opoziţie la publicarea sau/şi editarea vreunui scriitor român - chiar dacă nu-mi plăcea autorul (Alexandru Papilian), chiar dacă nu fusesem prieten cu el, în ţară (Nedelcovici); pledasem cauza prozei lor Rodica Iulian, C. Dumitrescu), cu unii reuşisem, cu alţii ba.

Ca să închei prea-lunga frază: - (încât) nu-mi vine acum să maculez această minunată carte **Dimineaţa pierdută**, căutînd în personaje ei tarele autoarei. Rămân aşa.

Miercuri 13 iulie 2005

Mi-au telefonat Ştefana Bianu şi Ioan Roşca de la Iaşi. Au spus că reuniunea-congresul lor a fost o reuşită.

Joi 14 iulie 2005

Înţeleg cât de… vacanţă le este internauţilor frecventatori şi ai site-ului meu, după numărul lor înregistrat ieri: 14 mari şi laţi.

Aseară şi noaptea, până pe la orele 4: petarde. Zgomot, fum.

Vineri 15 iulie 2005

Azi: mai multe vizite. Sper să rezist.

(…)

Luni 18 iulie 2005

Ieri Filip mi-a montat Minimac-ul şi imprimanta HP 1320.

Azi vine la Paris Mariana Sipoş. Mâine vom avea primul dialog.

Miercuri 20 iulie 2005

Ieri a fost Mariana Sipoş. Am făcut în jur de patru ore de înregistrare. Om muri şi-om vedea… câte zeci de minute vor rămâne difuzabile - şi câte minute vor fi difuzate.

Mi-a adus o mulţime de cărţi. M-a bucurat… harta Bucureştilor: Nu sunt eu şi cartograf?

Dar ce bucurie mi-a propus (sic) Virgil Podoabă! Volumul apăruse mai demult, eu însă am aflat natura… conţinutului ultimului capitol abia în urmă cu o săptămână. Cum Mariana Sipoş era gata de plecare încoace, am rugat-o pe să-l aducă - şi l-a adus.

I-aş scrie câteva cuvinte (lui Virgil Podoabă), însă nu am adresa lui electronică. Ne-am răcit pe chestia Laszlo (iată, nu am spus: "din cauza lui…"). După un deceniu de ne-relaţii cu Podoabă, constat:

- atunci - eu nu greşisem (apărîndu-l pe Laszlo);

- acum - el, Virgil Podoabă se dovedeşte a fi avut - atunci - dreptate.

Iar eu tot nu afirm: "Îmi pare rău că l-am cunoscut pe Laszlo".

Joi 21 iulie 2005

Mi-a scris Călin Vlasie. Că vrea să reînnodăm legătura. Desigur, dar mai înainte [i-am sugerat] să se informeze în legătură cu "dosarul de antisemit" al meu. Apoi să-mi spună ce crede despre propunerile mele: **Jurnal 2004** (şi **2005**) şi **Sabina**.

Urmează să-mi scrie.

Vineri 22 iulie 2005

Ieri: vreo 4 ore de filmare. Cum eram treaz de la ora 2 noaptea, mi-a fost tare, tare greu să mă păstrez în stare de funcţionare. Nu sunt sigur că am fost măcar acceptabil. Însă Mariana Sipoş s-a arătat înţelegătoare. Ca o mamă (ca una dintre mame…)

Printre alte hârtii mi-a adus şi o fotocopie dată de Dimisianu:

o cronică tv. la *Viaţa românească*, în 1969, în care îl pomeneam pe Ceauşescu. O să revin, pe larg, la acestă "uitare" a mea.

Să nu uit să scriu ceea ce nu am avut timp în ultimele zile;

Coloniştii din Gaza sunt şi ei oameni profund nefericiţi. De când au fost scoşi din casele lor, evacuaţi, au devenit şi ei *fără casă* - aşa cum erau de 50 ani palestinienii - mi-au devenit, nu dragi, dar de-ai mei. În imaginile din aceste zile am revăzut legendarul şi tragicul Jidov rătăcitor. Se află şi ei pe drumuri - fără casă.

Bine-bine, "istoria" explică… istoria lor, însă nu şi sufletul:

O bună parte (cea mai mare parte) dintre coloniştii din Gaza sunt foşti colonişti din Sinai "mutaţi" cu forţa - după convenţiile cu Egiptul - de către… generalul Sharon.

O altă bună-parte a coloniştilor este alcătuită din israelieni recenţi, stabiliţi acolo după 2002, mai vârtos după "apelul" premierul Sharon adresat evreilor din Franţa de a da fuga şi a găsit adăpost în Israel, pentru că în Franţa sunt victime ale "antisemitismului". Această minciună groasă - inventată în întregime, nu pentru că evreii ar fi fost "persecutaţi în Franţa", ci pentru o chestiune de mulă vreme în serviciu: cea demografică: autorităţile israeliene încercau să facă să vină cât mai mulţi evrei (în fine: declaraţi evrei), pentru a contracara… "demografia galopantă a palestinenilor" (campania la care a dat o mână de ajutorţ teoretic şi Alain Finkelkraut)? Efectul s-a întins în alte ţări europene şi mai ales în America de Nord. Familii întregi, nu neapărat fanatic-religioase, dar patrioate răspunseseră chemării lui Sharon de a se pune grabnic la adăpost de persecuţiile goi-lor.

Coloniile din Gaza sunt - au început a nu mai fi - "implanturi": locurile cele mai bune, mai fertile, mai cu "vedere la stradă", mai bogate în resurse de apă au fost declarate evreieşti şi, după ce au fost înconjurate cu sârmă ghimpată, cu puncte de pază militară - şi pe terenul acela (nu o dată "curăţat" cu buldozerele de casele, de livezile, de câmpurile cultivate, de serele palestinienilor) au construit "localităţi" sau zone în care au apărut mai multe aşezări. Casele repartizate familiilor de colonişti aveau - "ca în Occident" - toate comodităţile: în afară de odăi suficiente, săli de baie, bucătării încăpătoare, apoi afară arbori, flori, alei; piscine, magazine, oficii poştale, creşe, grădiniţe, şcoli…

Palestinienii adulţi ştiau foarte bine cum arată aceste insule de rai - ei le construiseră, ei le asigurau întreţinerea. Însă femeile, copiii palestinieni ştiau doar din povestite că "acolo" există nu doar apă-de-băut, ci şi de stropit florile, iarba, că există piscine, că există şcoli "pe-picioare", nu distruse de tancuri, de aviaţie; că există puncte sanitare, dispensare, chiar spitale, nu ca la ei, la

palestinieni, obligaţi să aştepte - bolnavi, răniţi - ore, zile în soare, în ploaie dinaintea unui baraj, iar până să ajungă la un spital, dacă nu-şi dădeau duhul acolo, aveau "şansa" de a aştepta ale ore în faţa următorului baraj israelian.

Cei pe care îi compătimesc eu acum: evreii rămaşi fără casă în urma evacuării Gazei din ordinul lui Sharon, câtă vreme şedeau bine-mersi în "Închisoarea Evreiască" construită de înşişi "închişii", împrejur - după titlul eseului scris de Jean Daniel, director al *Le Nouvel Observateur* - nu vedeau nimic din ce era, ce se petrecea dincolo-de-sârmă (încă o dată: "închişii" fiind oameni liberi, cei de dincolo fiind, de fapt *închişi*) şi chiar când vedeau ce viaţă au indigenii, puţin le păsa: ei nu veniseră pe Pământul Sfânt pentru a se înduioşa de mizeria, de nelibertatea, de crunta nedreptate făcută de ei, colonizatorii - colinizaţilor.

Iar acum, iată-i deveniţi ei demni de a fi compătimiţi.

Bieţii de ei: în o lună-două vor avea altă casă, în oraşul-nosu construit special pentru ei, pe malul mării, la nord de Gaza.

Dar palestinienii…

Duminică 24 iulie 2005

Prima însemnare de jurnal cu noul ordinator.

Ieri a trecut iar pe la noi pentru ultima oară Mariana Sipos. Mai mult a stat de vorbă cu Ana. Cu mine s-a certat. Ne-am certat - în prezenţa Anei care nu ştia cum să ne potolească.

A înregistrat preţ de multe ore (în zilele precedente), dar la lumină va ieşi a zecea parte - dacă.

Nu pot spune dacă am vorbit "bine"; ştiu însă că am rezistat, româneşte; am stat pe scaun câte 3-4-5 ore - în două rânduri. Or aşa ceva, la starea mea ţine de miracol. O fi fost şi teama că "plec ca mâne" şi nu am spus tot răul (în fine: nu l-am repetat) despre contimporanii mei cei drago-iubiţi: Liiceanu, Manolescu, Pleşu, Adameşteana, Monica Lovinescu…

Luni 25 iulie 2005

Atentate. Groaznice.

Ironie a sorţii: acum, când americanii au o altă privire asupra Palestinei - prin Condoleezza Rice, cât o va ţine… - terorismul islamist de tip kamikadze a cuprins lumea. Să fi fost americanii atât de orbi - înainte de 11 septembrie! - ca să nu vadă, să nu ştie ce se întâmplă în Palestina fix din 1948? Şi să nu trateze *cauza*, ci, prosteşte : *efectul*?

Marţi 26 iulie 2005

Ieri m-a istovit imprimanta: stăpânirea ei, apoi imprimarea propriu zisă m-au stors de puteri (câte mai rămăseseră).

Miercuri 27 iulie 2005

Ziua publică un text al lui I.B. Lefter despre **Alfabecedar**, prilej pentru autore de a-mi lăuda "esteticul" şi de a deplora "a doua cădere" : antisemitismul (prima fiind atacarea monumentelor literaturii cotidiene).

"Istoria nu s-a oprit la atat. Mai este un episod: a doua sa cadere. De cativa ani incoace, odata cu cartile despre Basarabia si al doilea razboi mondial, Goma produce un discurs limpede antisemit. Inversunat, s-a adancit in teoria evreilor vinovati de propria lor exterminare. Crede ca are dreptate, bazandu-se pe impresiile lui din copilarie (s-a nascut si a copilarit in Basarabia). Cine sa-l mai apere acum? Putinii fideli il parasesc, unul cate unul. Isi publica jurnalul sub o firma obscura (si cu nostagii legionare...). Editura Polirom ii intinde o mana, ii publica doua carti in cateva luni, dupa care el o ataca public, nemultumit ca i s-a eliminat o prefata despre care prin culisele lumii literare circula informatia ca ar fi avut note antisemite".

Mă doare sufletul. Deşi trebuia să mă aştept de la I.B.Lefter: el a publicat în *Observatorul…* Evanghelia lui Ioanid; el a publicat multe atacuri la adresa mea şi nu mi-a dat vreodată drept de replică. Iar acum, aici, la adăpostul 'părţii pozitive', înşiră numai minciuni:

- "*Goma produce un discurs limpede antisemit*"
- "*s-a adancit in teoria evreilor vinovati de propria lor exterminare*";
- *"Isi publica jurnalul sub o firma obscura (si cu nostagii legionare...).*
- *"Editura Polirom ii intinde o mana, ii publica doua carti in cateva luni, dupa care el o ataca public, nemultumit ca i s-a eliminat o prefata"…*
- *"…despre care prin culisele lumii literare circula informatia ca ar fi avut note antisemite".*

Mai ales ultima, monumentală: *"despre care în culisele lumii literare circulă informaţia…"*

Halal informaţie!

Bănuiesc *Ziua* de a fi publicat textul lui Lefter, acum

(în 27 iulie), pentru a nu publica dreptul-de-replică al meu - trimis în 4 iulie.

Mă întreb dacă să răspund - şi unde public : la *Ziua*, care nu mi-a dat drept de răspuns din 4 iulie?

Joi 28 iulie 2005

M-am trezit pe la orele 5, iar la 8 am trimis textul în lume - începînd cu *Ziua.*

A doua dezminţire…

Paris 28 iulie 2005

Domnule Sorin Roşca Stănescu, director al ziarului *Ziua*

Periodicul pe care îl conduceţi nu a publicat nici până acum dreptul-de-răspuns al meu - trimis prima oară în 4 iulie a.c., a doua în 15 iulie - în legătură cu "Dezminţirea" semnată de Silviu Lupescu.

I

De ce oare?

Ziua a găsit replica mea nedreaptă? Inexactă? Cine din redacţie a cercetat "inexactităţile", "nedreptăţile" mele, apoi comparîndu-le cu cele "dezminţite" de Silviu Lupescu a decis că **adevărul** se află de partea… *tăcerii-asupra-subiectului*?; *Ziua* a cântărit, a pus pe un talger al balanţei inundaţiile catastrofale, terorismul sângeros, vânzolelile de politică interioară - în celălalt "Dezminţirea-unei-dezminţiri" semnată de mine şi a decis că nu mai rămâne spaţiu tipografic pentru un *drept-de-răspuns - pe care era obligată să-l publice într-un răstimp rezonabil?*

Dar inundaţii catastrofale, terorism, politică interioară existau şi la 22 iulie 2005 fix, când *Ziua* a publicat replica lui M. Shafir la articolul lui G. Andreescu, apărut în *Ziua* din… ziua precedentă 21 iulie - tot 2005.

Cum explicaţi această promptitudine, domnule director al *Zilei*? Prin ce este mai breaz M. Shafir decât mine? Are el un grad mai înalt - care? Să fie el un Übermensch, eu un biet paria?

Ce anume fapte de arme în slujba Adevărului-despre-România îi conferă lui M. Shafir drepturi suplimentare (mai exact: supradrepturi) de exprimare, în limba română, în medii româneşti iar mie doar ne-drepturi?

Vă invit să răspundeţi acestei întrebări-din-sală şi - în sfârşit! - să publicaţi dreptul-la-replică (trimis de două ori: prima adresată Dvs., la 4 iulie, a doua D-lui A. Petruşcă, la 15 iulie).

II

Marti, 26 iulie 2005 aţi publicat textul "Inventatorul de cuvinte"

semnat de I.B. Lefter.

După o introducere în "cazul Goma" - suprinzător de favorabilă - din care citez:

…"vechea lume literară a anilor '60-'70 păstreaza faţă de el culpa impardonabilă de a fi făcut jocul marginalizarii lui Goma pe criterii "estetice". Pentru a-l compromite, Securitatea a raspândit (…) zvonul că "Goma n-are talent!", iar mediile scriitoriceşti (…) au dus vorba mai departe: "Goma n-are talent!". În realitate, are un mare talent de prozator. Cei care ar fi trebuit să-i recunoască de mult valoarea n-au mai avut onestitatea de a-l valida, fie şi tardiv. Au preferat să-l mai marginalizeze o dată"…

…caligrafiată de I.B. Lefter cu mâna dreaptă, trece la *altceva* - cu stânga:

"Istoria nu s-a oprit la atât. Mai este un episod: a doua sa cădere. De câţiva ani încoace, odata cu cărţile despre Basarabia şi al doilea război mondial, Goma produce un discurs limpede antisemit. Înverşunat, s-a adâncit în teoria evreilor vinovaţi de propria lor exterminare. Crede ca are dreptate, bazându-se pe impresiile lui din copilarie (s-a născut şi a copilărit în Basarabia). Cine să-l mai apere acum? Puţinii fideli îl părăsesc, unul câte unul. Işi publică jurnalul sub o firma obscura (si cu nostagii legionare...). Editura Polirom ii intinde o mâna, îi publică două cărţi în cateva luni, dupa care el o ataca public, nemultumit ca i s-a eliminat o prefaţa despre care prin culisele lumii literare circulă informaţia că ar fi avut note antisemite..."

Citind aceste rânduri sunt vizitat de două amintiri - antipodice (nu doar în timp):

- El, nu altul scrisese (în 1990?) un articol de pagina întâia intitulat "Avem nevoie de Goma". Îl voi fi decepţionat şi pe el prin criticele la adresa lui Manolescu, E. Simion, Pleşu, Liiceanu, Adameşteanu, Monica Lovinescu? - nu ştiu, oricum, nu şi-a manifestat dezamăgirea în presă (nu voi fi aflat eu…);

- Textul de acum, alcătuit din bucăţi disparate - atenţie: subiectul fiind **Alfabecedarul**, nu altă scriere a mea! - produce penibila impresie că paragraful istorisind "a doua cădere" a fost scris cu mâna stângă; poate cu nici una din mâinile sale.

Altfel cum se explică reaua-credinţă a informaţiilor-acuzaţiilor":

- "*Goma produce un discurs limpede antisemit. Înverşunat, s-a adâncit în teoria evreilor vinovaţi de propria lor exterminare*" (subl. mea)?

Se explică, vai: el, I.B. Lefter a publicat în *Observatorul cultural* kilometrica lălăială calomnioasă iscălită: R. Ioanid despre "antisemitul" de mine. Textul a devenit Evanghelie a holocaustologilor carpatodanubieni, el i-a scutit pe M. Shafir, G. Andreescu, Oişteanu, A. Cornea, V. Ciobanu, V. Gârneţ, Pecican, M.D. Gheorghiu, Laszlo de *a citi* cărţile incriminate, de a da *citate* (subl. m.) din ele. Cu alte cuvinte: agresorii mei se reazemă pe citate din R. Ioanid (cel care înşiră minciuni, distribuie etichete infamante, ameninţătoare). A admis această inadmisibilă apucătură - nu doar culturală - M. Shafir, în chiar

broşura în care mă trivializa-negaţiona; a recunoscut-o Dan Pavel, în *Ziua* (anume că nu citise nimic din ce scrisesem - înainte de a mă ataca…). Intervenţiile holocaustologilor agresori ai "antisemitului Goma" au fost publicate în *Observatorul…* cu o frecvenţă şi o consecvenţă admirabile.

Era fatal ca I.B. Lefter să ajungă aici: la publicarea, sub semnătură, a acestui text nedemn.

Ce îl va fi mânat pe el în luptă?

Ce îi mânase şi pe G. Andreescu, Dan Pavel, V. Gârneţ, Laszlo, Pecican: nu o irepresibilă sete de adevăr (istoric), ci o *represibilă* apucătură a oamenilor fără coloană vertebrală: aceea de a se oferi să facă "un serviciu" necerut - şi în a cărui justeţe nu cred, fiindcă ei nu cred în nimic: dacă ar crede în ceva, ar începe prin *a citi,* continuînd prin *a cita* din textul atât de curajos combătut (cel scris-semnat de mine), nu din Evanghelia după Ioanide.

Cât despre adevărul "informaţiilor" lui I.B. Lefter, iată această mostră:

"Îşi publică jurnalul sub o firmă obscură (si cu nostagii legionare...). Editura Polirom îi întinde o mâna, îi publică două cărţi în câteva luni, dupa care el o atacă public, nemulţumit ca i s-a eliminat *o prefaţa despre care prin culisele lumii literare circulă informaţia că ar fi avut note antisemite...* (subl. mea)"

Aşa, carevasăzică: a-ţi publica jurnalul "sub o firmă obscură" este în ochii lui I.B. Lefter o culpă, nu o necesitate - din constrângere… Nu a citit nimic din textele mele, deci nici "O, ce veste minunată", ca să afle că jurnalul în chestiune îl propusesem neobscurei edituri Polirom - care, neobscură-editură, prin S. Lupescu, nu îl acceptase;

Vasăzică aşa: I.B. Lefter afirmă că "Polirom îi întinsese o mână, **după care** (subl. mea) el o atacase public". Nu a existat nici o "după care": Polirom, recte Silviu Lupescu suprimase - *în mod abuziv, încălcînd contractul (din octombrie 2004)* - "Introducerea" la cartea de mărturii **Culoarea curcubeului** şi abia după apariţia volumului decapitat (în februarie 2005), în 22 iunie 2005 m-am exprimat public, în amintitul text "O ce veste minunată".

Cât despre calomnia:

"*…o prefaţa despre care prin culisele lumii literare circulă informaţia că ar fi avut note antisemite...*", pot spune doar atât: nu l-ar fi dus mintea la o astfel de nemernicie nici măcar pe Wiesel, legendar traficant de istorie, de adevăr.

Iată, deci, domnule Sorin Roşca Stănescu obligaţia Dvs de a publica - măcar acum, când este uşor prea-târziu - "Dezminţirea…" trimisă la 4 iulie, cât şi replica de faţă la… consecinţele nepublicării ei.

Totul se poate repara pe lumea asta, Domnule Sorin Roşca Stănescu.

Chiar şi nepublicarea la-timp a dreptului-la-răspuns.

Aştept,

Paul Goma

Vineri 29 iulie 2005

Varianta de mai sus este a doua, confecţionată azi-dimineaţă şi trimisă lui V. Roncea pe la orele 8.

Vom vedea. De-acum soarta *acestei* dezminţiri nu mă mai preocupă.

Sâmbătă 30 iulie 2005

Nu. *Ziua* nu a publicat "Dezminţirile". Se vede că interpretasem optimist mesajul lui V. Roncea: "Vă mulţumesc pentru *înţelegere*" (subl. m.). Acest termen poate trimite la *viitor*, în sensul: "Vă multumesc pentru înţelegerea arătată până acum, vom publica textul într-un viitor apropiat", precum şi la *trecut*, semnificînd: "Vă mulţumesc pentru înţelegerea dovedită - aţi înţeles-acceptat imposibilitatea noastră de a publica textul".

Dacă ziliştii îl vor publica poimâine sau peste trei zile, analiza mea nu-şi va pierde pertinenţa. Fiindcă, vorba Românului: «În locul meu ce ai fi făcut? Dacă ţineai să respecţi regulamentul-interior (directivele directorului), totodată să dai un răspuns civilizat autorului textului ai fi procedat altfel?»

Necazul fiind că eu nu am director.

Chiar aşa: ce aş fi făcut eu - dacă aş fi fost în locul lui Victor Roncea, aflat între ciocan şi nicovală?

Discutînd aseară cu Ana despre… soarta viitoare a acestei a doua Dezminţiri, cu umoru-i "galben" (în original galgen însemnînd: "al spânzuratului"), îmi repeta "amicala explicaţie" a repetatelor pedepsiri ale mele, pentru întâia oară rostite de drăguţa prietenă a noastră Dana Dumitriu:

«Lasă, că şi tu…» - ceea ce semnifica: «Ai ce-ai căutat!»

Dar ce-mi imaginam eu: că, dacă *Ziua* mi-a publicat câteva texte - primul fiind un drept-de-răspuns inversat cronologic - devenisem "de-al casei"? În "casa" editorialiştilor Eugen Simion, G. Andreescu, Dan Pavel, Zoe Petre, I.B. Lefter, Buduca, Groşan…, persoane şi autori cu care am avut conflicte scripturale? Acesta ar fi primul impediment - în calea devenirii "autor al *Zilei*", al doilea fiind mult mai sever: Andreescu, Pavel, Lefter sunt holocaustologi cu vechi diplome de merit, ba chiar cu decoraţii. Ce să caut eu, "antisemit", alături de oneşti (pardon: "drepţi") filosemiţi?

Al treilea derivă din al doilea: încă de prin Octombrie 2004 am observat ciudăţenia "vizitei la redactie" (de *Ziua* vorbesc) a ambasadricei Israelului, Excelenţa sa Rodica. Am văzut şi poza: adânc semnificativă de pe urma căreia înterpretasem "vizita" ca pe un "control", urmat de o urecheală şi de un avertisment.

Este adevărat: am avut ghinionul de a trimite "Dezmintirea" primă chiar în momentul vizitei guvernamentale în Israel, Victor Roncea acoperind evenimentul pentru *Ziua.* Ceea ce mi-a…

cauzat, nu doar prin vacanţă-absenţă (a lui V. Roncea), dar mai ales prin faptul că acea vizită a fost în Israel, nu în altă parte. Fac o scurtă pauză în care voi reproduce două intervenţii (dealtfel singurele) pe forumul înternautic îl legătură cu articolul lui I.B. Lefter:

De la: Anticomie din USA (...@aol.com)Data: 2005-07-27 05:20:21 , IP: 205.188.116...
Arta cu A mare
Din articol: <<Si ce pacat de talentul sau bogat de prozator, care nu s-a stins: scrie la fel de inventiv, de pitoresc, de natrusnic, rasucind cuvintele cu energia marilor inovatori de limbaj.>>
Si ma rog ce-i pacat?! Ca Paul Goma nu-si pune condeiul in slujba unor tendinte politice agreate de autorul articolului, in speta, corectitudinea politica?! Conjuncturile politice vin si pleaca, dar arta adevarata ramane. In fond si lui Shakespeare unii ii reprosau anti-semitism, care s-a dovedit pana la urma o chestie de interpretare "in the eye of the beholder". Cine a vazut recentul film "Merchant of Venice" cu Al Pacino in rolul lui Shylock stie la ce ma refer.
Cu atat mai putin Paul Goma, al carui fiu e nascut din mama evreica, ar fi anti-semit.

De la: Mircea Stanescu din Bucuresti (...@hotmail.com)
Data: 2005-07-27 21:52:10 , IP: 84.243.66...
False amabilitati, registrul: piatra de mormint
D-le I.B. Lefter,
Din fals amabilul Dvs. articol se vede ca nu ati citit un rind din cartile pe care le... antisemitizati. In consecinta, ca nu stapiniti nici procedeul citirii, inainte de critica, si nici pe al citarii, ca proba a ei si ca sustinere a unei argumentatii.
Ah, Dvs. erati anonimul cu "valuri-valurile" din "Observator cultural"? Si eu care credeam ca cea care a fost inecata de atita Goma era Carmen Musat!
In concluzie, felicitari! Caci n-ati ghicit: Goma nu si-a pierdut prietenii din pricina unor texte ca ale Dvs. La fel cum n-ati reusit sa impingeti - si Dvs. - piatra de mormint a enorm de nedreptei acuze.
Mircea Stanescu,
Bucuresti,
mirceastanescu@hotmail.com

Se simte: Mircea Stănescu a fost e-ner-vat (vorba lui Dan Petrescu) de articolul lui Lefter. El îi cunoaşte mult mai bine decât mine “activitatea”, prin *Observatorul cultural.* Astfel, aflu şi eu, abia acum că I.B.L. nu se mărginea să doar publice atacurile semnate la adresa mea (ca “antisemit”, ca “antiamerican”), ci

în note - nesemnate - îşi exprima şi opinia-i (impersonală)…

"Piatra de mormânt" trimite la articolul lui D.C. Mihăilescu din *22*, (februarie sau martie 1997), făcînd parte din campania anti-Goma declanşată de semnalul Monicăi Lovinescu: «Îmi pare rău că l-am cunoscut pe Paul Goma». Individul era indignarisìt, nu pentru că Monica Lovinescu fusese "calomniată" de Goma, ci pentru că el însuşi, D.C.M. se simţise "atacat": în acelaşi jurnal dădeam un citat din el (în legătură cu… "Nu-i momentul"… să discutăm o carte ca a lui M. Niţescu, "chiar acum, când vin alegerile şi opoziţia trebuie să câştige"), deci se răzbunase ca un dobitoc, pretinzînd în articolul "Paul cel rău…" - că în jurnal m-am manifestat ca un turnător, ca un mincinos, că acest jurnal va fi… piatra de mormânt care va cădea asupra mea. La puţin timp după acest articol, prietenul său Dan Petrescu îl luase la rost: Cum putuse scrie atâtea neadevăruri despre Jurnal - dar toată lumea de bună credinţă ştie că ceea ce scrisesem despre Monica Lovinescu era adevărul-adevărat? La care D.C.M. răspunsese că, într-adevăr, "afirmaţiile lui Goma din Jurnal sunt adevărate în proporţie de 90%"… Dar…- şi în continuare, D.C.M. ridicase din umeri, a neputinţă. Dan Petrescu a reprodus conversatia în volumul "Scrisori către Liviu" de la Paralela 45, însă nu-mi mai aduc aminte dacă adăugase "motivul" pentru care scribul scribăise astfel: era omul de curte al lui Liiceanu…

Duminică 31 iulie 2005

Azi la orele 20,25 ora Bucureştiului se va difuza pe TV Cultural, la emisiunea Marianei Sipos un episod cu mine.

1) În revista *Vatra* de acum câteva luni Gabriel Dimisianu dezminţea afirmaţia mea potrivit căreia el ar fi fost cel care aduna cotizaţiile de partid la *România literară* şi trecuse de la comunişti la ţărănişti după "revoluţie" (am preluat citatele din Revista Presei a *Adevărului literar şi artistic*).

Răspund: m-am înşelat - şi îmi cer scuze cititorilor - şi corectez: de la comunişti G. Dimisianu trecuse la liberalişti, nu la ţărănoişti; cât despre cotizaţii este posibil să mă fi înşelat: acestea puteau fi adunate şi de un mărunt (dar de-sprijin membru, să zicem: Băran), însă mie îmi rămăsese în memorie gradul înalt ocupat de G. Dimisianu în organizaţia de partid a *României literare* ; mai stăruiau în viscerele ţinerii-minte convocările la Casa Scriitorilor, în scopul de a mă convinge să predau de bună voie carnetul de partid. Au fost multe asemenea şedinţe-de-lămurire. "Tovarăşii" fiind - în ordine ierarhică (politică):

C. Chiriţă (“Cireşarul”, pentru cei care nu şi-l amintesc), Ion Horea, încruntatul autor de articole şi versuri pe-linie, la toate ocaziile, devenit, după “revoluţie” poet mistic, Radu Boureanu, alt “ocazionist”, Nichita Stănescu, C. Ţoiu, Fănuş Neagu, G. Dimisianu…

Ce era cu “predarea carnetului”? - am mai scris, repet aici:

După “isteria” de la 22 august 1968 (invazia Cehoslovaciei), urmată de apelul lui Ceauşescu de la balcon adresat românilor - şi nu a “tovarăşilor membri de partid”, prin brigăzile patriotice, de a apăra patria română (nu “patria socialistă”), am vrut şi eu să intru în brigăzi. Dar nu eram membru de partid. Pentru a căpăta o armă, a trebuit să îndeplinesc o condiţie : să fiu membru de partid. Am făcut cerere de aderare, am intrat în partidul comunist, uluindu-i pe foştii colegi de puşcărie şi de domiciu obligatoriu, stârnind lupta de… castă a veteranilor comunişti : Dan Deşliu, Geo Dumitrescu, Pavel Cîmpeanu, Pop Simion, Ioanichie Olteanu - G. Dimisianu (dacă eu, duşman de clasă, cu certificat atacam *privilighenţia* şi îi obligam pe proletarii scrisului-după-dictarea-partidului să împartă cu mine prada?). Însă la puţine zile după “eveniment”, armele destinate Brigăzilor Patriotice depozitate în pivniţa Casei Scriitorilor au dispărut, în presă nu s-a mai vorbit despre Cehoslovacia…

Înainte de dispariţia armelor avusese loc “confirmarea” noilor membri: convocaţi la un birou din Piaţa Amzei, urma să ni se facă dosarele de membri de partid, aşa ni se spusese - am mai scris despre acest episod, voi mai scrie:

Când mi-a venit rândul, m-am trezit în faţa unei comisii alcătuită din mulţi tovarăşi extrem de posomorîţi, citeşte: dârji - dintre care o tovarăşă-cu-bocanci (nu i-i vedeam, i-i deduceam după “coafură”). Ea punea întrebări, eu răspundeam, o dactilografă dactilografià - însă nu ceea ce spuneam eu, ci ceea ce îi dicta tovarăşa. Am înţeles că mi se alcătuia fişa biografică. Ajungînd la “condamnări”, rubrica a fost completată cinstit: “doi ani închisoare pentru agitaţie publică”. Ajungînd la “următoare perioadă”, am spus că, “liberat în 1958, de la Gherla, am fost dus sub escortă în domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, în Satul-Nou Lăteşti, unde…” M-au întrerupt toţi tovarăşii de dincolo de masa lungă, iar tovarăşa m-a somat să fiu disciplinat! Când m-a întrebat cu ce mă ocupasem “după aceea”, am explicat: nu puteam avea o ocupaţie, din moment ce mi se impusese domiciliu obligatoriu pentru 36 de luni… Să cred eu că o puteam duce pe tovarăşa - nimeni n-o dusese, avea o tenacitate de tanc sovietic. După o lungă hărţuială (se pricepea să o facă: va fi fost securistă anchetatoare), a dictat dactilografei:

«În perioada 1958-1965 *a îndeplinit alte funcţii*" . (!)

Am protestat. Tovarăşa mi-a atras atenţia: de-acum sunt membru de partid, execut ce îmi comandă partidul! După care mi-a ordonat să mă ridic de pe scaun şi să ies…

Când, mai târziu l-am întrebat pe Ivasiuc cum fusese el înregistrat, cu al său domiciliu obligatoriu, mi-a răspuns că nu-şi mai aduce aminte…

La vreo lună (sau două?) după Confirmare (sic), am fost convocat la Casa Scriitorilor. În jur: vreo zece colegi, prieteni, din biroul Organizaţiei de bază PCR a Uniunii Scriitorilor. Colegul-scriitor Ioanichie Olteanu a luat cuvântul şi m-a anunţat:

Se făcuse "o mică greşeală" cu primirea mea în partid: nu se respectase un anume punct din regulament. Prin urmare nu eram membru - deci să predau carnetul roşu.

Acel moment a fost unul foarte important în viaţa mea, după "revenirea în libertate". Crezusem până adineauri că, dacă nu fuseseră reparate nici una din nedreptăţile suferite de mine şi de ai mei (aşa, vreo cinci milioane de oameni), "de acum încolo" voi fi tratat ca un om normal, printre oameni normali.

Ei bine, mă înşelasem crunt.

Ioanichie Olteanu aştepta cu mâna întinsă să-i dau carnetul; eu mă uitam în jur şi constatam că *ceilalţi* deveniseră, de la o clipă la alta, *alţii*. Nu, nu se prefăcuseră în câini gata să-mi sară la beregată, ci se mutaseră fulgerător în irealitate. Mi-a trecut prin minte : în fapt, ei rămăseseră ce şi cum fuseseră, eu mă altfelizasem, nu mai eram de-al lor. Dintre ei, doar Szász János îşi ţinea capul prins în palme - însă poate că era doar băut…- ceilalţi, toţi, erau fie gravi şi vag încurcaţi - ca Ioanichie Olteanu - fie senini, ba chiar veseli, îşi şopteau bancuri-bune şi râdeau. G. Dimisianu şoşotea cu Ţoiu; când mi-a întâlnit privirea, am avut certitudinea că voia să mă întrebe - fără interes: «Şi altfel, ce mai faci?».

Îmi aduc foarte bine momentul: sufeream, mă durea inima, ameţisem stînd pe scaun - *de excludere* . Nu era vorba de alungarea dintr-un partid politic (comunist!), ci dintr-un grup, o confrerie, o familie, un clan, o echipă de fotbal în care jucasem până atunci (*atunci*-ul nefiind momentul aderării la partid, în august 1968, ci în vara an ului 1965, după "Decretul Ceauşescu": redevenisem, împreună cu ceilalţi puşcăriaşi, oameni). Nu-mi era jale de carnetul - meu - pe care îl aştepta Ioanichie, ci mă podidea ruşinea pentru ei: pentru minunatul Nichita, pentru dragul Dimi, pentru Fănuş Neagu - chiar şi el era, pe atunci, om…

Am spus că nu dau carnetul: în şedinţă publică fusesem primit, în şedinţă publică să fiu exclus. Careva (poate Ţoiu) a

observat cu pertinenţă : nu poate fi organizată o şedinţă de excludere, din moment ce nu fusesem… inclus - doar am auzit că fusese o mică neregulă.

Am scos carnetul din buzunarul interior de la piept: s-au năpustit, braţe de caracatiţă, măcar opt (!) mâini să mi-l smulgă. M-am ridicat în picioare şi am spus cam aşa:

«Ştiţi ce făcea bravul partizan sovietic atunci când era în pericol ca naziştii să-i smulgă carnetul roşu: îl înghiţea! Încercaţi, tovarăşi!»

În acelaşi articol (din *Vatra* citat de *Adevărul),* G. Dimisianu afirmă că mi-a dat (şi el) recomandare pentru intrare în partid. Nu-mi amintesc, dar este verosimil: pe atunci eram prieteni.

Mai departe - citez din G. Dimisianu:

"Mai sunt în viaţă participanţi la memorabila şedinţă şi pot mărturisi că l-au auzit ca şi mine pe Goma proclamînd patetic: Lenin a fost trădat, Lenin are acum faţa scăldată în lacrimi! Unii, în sală se emoţionaseră puternic la invocarea presupuselor suferinţe postume ale lui Vladimir Ilici, aproape că lăcrimau şi ei, alţii, în schimb, printre care mă număram, asistau, jenaţi la melodrama de prost gust pusă în scenă de Goma".

Păcat că Dimisianu nu a folosit procesul-verbal al "memorabilei şedinţe", cititorii ar fi aflat ce spusesem cu adevărat atunci.

Îmi aduc aminte, vorbisem foarte puţin - ce era de spus fusese aşternut pe hârtie în cererea de aderare. Probabil-sigur voi fi vorbit şi de "suferinţele postume al lui Ilici", *plasîndu-le în acel moment, august 1968*: cehoslovacii se opuseseră paşnic invaziei sovietice, prin lozinci scrise, prin strigăte, imprecaţii, "trimiteri acasă" adresate tanchiştilor, prin afişe, portrete, etc. Voi fi amintit cunoscutul afiş al cehoslovacilor prezentîndu-l pe Lenin plângînd; voi fi citat şi celebrul slogan care zicea, aproximativ: "Lenin, trezeşte-te (sau : ridică-te din mormânt), ca să vezi ce au făcut copiii tăi!"

Ei şi? Care-i păcatul de moarte al meu - potrivit verticalilor, antibolşevicilor din 'legalitate C.T. Popescu, C. Stănescu? *Ce* şi *cum* anume G. Dimisianu povesteşte - după calapodul Ţepeneag (cel care şi-a rescris jurnalul după 30 ani, "aducîndu-l la zi", adică traficîndu-l) - ceea ce simte-crede el, azi, despre un eveniment întâmplat în urmă cu 37 ani (voi fi numărat bine?) şi găseşte - acum - că Goma era (atunci) patetic, pusese în scenă o melodramă de prost gust?

Spune - G. Dimisianu acum, în 2005 adevărul ? Deloc.

Atunci, în acea "memorabilă şedinţă" (singurul adevăr ieşit de sub pana lui), patetic, plângînd, povestind el viaţa mea

cea grea - la masa prezidiului, fiindcă eu vorbisem din sală - fusese, nu Goma, ci… Titus Popovici (despre care el, G. Dimisianu scrisese cronici, atât în 1961 cât şi în 1998).

Pe de altă parte: dacă G. Dimisianu mă găsise nesincer, patetic, melodramatic etc., de ce nu-mi împărtăşise impresia, atunci, ca unui prieten? Prietenul Dimisianu, vreme de doi-trei ani, a fost membru-plin al haitei de "convingători" (să dau carnetul de partid!, la care eu propuneam să mă excludă; la care ei propuneau ca eu să dau carnetul neîntârziat, apoi să mergem să bem ceva, că lor le e sete…), iar în 1973, în absenţa mea, participase la "iniţiativa" lui Ivaşcu de a mă da afară de la *România literară* - însă, ca în Caragiale! - fără a mi se comunica vesela veste şi fără a mi se restitui cartea de muncă - îmi amintesc cu drag observaţia - şi ea, pertinentă, a Bătrânului Dimi: «Ce nevoie ai de cartea de muncă, dacă tot eşti dat afară?!». Luminos.

Si pentru că tot suntem la capitolul amintiri:

Cum a reacţionat prietenul G. Dimisianu în 1970 când am fost interzis de a publica - nici măcar note de lectură, nesemnate, la *România literară*, unde el era ditamai şef-adjunct? Dar în februarie-martie 1977, când eu mă aflam încercuit de Securitate în Drumul Taberei, într-un bloc vecin cu al său (noi pe Aleea Compozitorilor, el pe Pravăţ)? A venit să se intereseze dacă mai trăim? A adus el portocale pentru copil (cum a făcut Breban!) - ştiind bine că noi nu puteam ieşi din casă? "Curajosul Dimi" cum i se zicea nu a scos un chiţcăit cât a fost membru al partidului comunist, el a ieşit din bortă binişor după moartea Ceauşescului, după ce l-a trădat pe bunul său prieten Valeriu Cristea, pentru ne-prietenul tuturor N. Manolescu (scump este scaunul de etern-adjunct!), ca apoi să treacă fără zdruncin de la comunişti la liberalişti (nu la ţărănoişti, cum greşit scrisesem eu - am mai spus-o, nu-i nimic, o repet).

S-a arătat indignat de ceea ce scrisesem în **Jurnal** (publicat în 1997) despre soţia sa, Geta Dimisianu - foarte frumos din partea soţului care apără onoarea consoartei. Numai că acelaşi indignat nu s-a arătat măcar mirat auzind ce spunea soţia sa, Geta Dimisianu, despre soţia mea, înainte de 1989, ba chiar în 1977, când eu eram arestat, iar Ana, cu tot cu copil, expulzată la mama dracului, prin Dudeşti; cât despre ceea ce povestea ea despre mine, că aş fi omul Securităţii şi că acţiunea pentru drepturile omului era o provocare a Organului…; iar în 1997, în timpul campaniei de presă instigată de Monica Lovinescu, cine mă trimitea, la azilul de nebuni ?

Nu-l mai întreb pe Gabriel Dimisianu cum a reacţionat după ce a aflat că fusesem exclus din Uniunea Scriitorilor,

în chiar momentul în care mă aflam între labele Securităţii şi se răspândise zvonul că voi fi condamnat la moarte. Fiindcă ştiu cum: ar fi repetat, după soţia sa, Geta, emblematicul răspuns la tot şi la toate:

«Dacă şi el…» - care se traduce negreşit prin: «A avut ce-a căutat şi ce-a meritat».

2). A doua acuzaţie: o fotocopie. Mărturisesc: când am citit-o, am fost surprins. Nu mi-am recunoscut "opera".

«Nu eu am scris asta!» - am exclamat - aş fi putut zice că îmi învăţasem bine replica scrisă de C. Stănescu de la *Adevărul* ! Şi cum îi mai combate tovărăşia sa pe cei care… "rescriu istoria" - de exemplu eu, în nici un caz Blandiana, Pelin, Păunescu, Jela, Manolescu, Liiceanu - Dimisianu.

Ce anume nu recunoşteam că aş fi scris-publicat? Copiez:

"Viaţa românească, nr.10/1969

"Paul Goma - t.v. - august

"Congresul al X-lea al PCR şi a 25-a aniversare a eliberării patriei au fost evenimentele cele mai de seamă - nu numai ale acestui august - evenimente la care şi prin mijlocirea micului ecran am participat cu toţii. Faptul că în timpul acestor sărbători televiziunea a fost activ prezentă nu a scutit-o, desigur, de criticele formulate la adresa ei, atât în Raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congres, cât şi în alte intervenţii ale delegaţilor. Mai sunt multe de făcut până la a preface acest mijloc de informare şi de educaţie în ceea ce ar trebui să fie şi, sperăm, va fi".

Aceasta a fost introducerea; urmează două coloane de rezumate, de opinii-despre emisiuni TV, despre spectacole teatrale, despre filme…

I-am arătat "asta" şi soţiei mele Ana: nici ea nu o recunoştea. Trecuseră 36 de ani, omul mai uită (printr-un cunoscut mecanism psihologic refuză înregistrarea-memorizarea unor întâmplări neplăcute - orice-ar crede C. Stănescu). Deci ţinusem o rubrică TV la *Viaţa românească.* Parcă nu-mi aparţinea, însă la re-lectură, amândoi am găsit că eu puteam fi autorul textului…

…Pe care mi-l asum. Dar de ce G. Dimisianu îl prezentase ca dovadă că şi eu îl lăudasem pre Ceauşescu? De unde - din text - reieşea acest lucru?

Nu reieşea - că îl lăudasem: reieşea că îl pomenisem. Ca pe cel care… criticase televiziunea.

Că nu dădusem citate din gândirea Clasicul Ceauşescu? Nu - însă aş fi putut să o fac - şi aici, o mai făcusem în scrisorile adresate lui şi publicate, *atunci.* C. Stănescu şi ai săi de la Scînteia

Eternă - n-au decât să-şi frece mâinile de satisfacţia că nu numai ei, jurnaliştii-de-perete citaseră plecăciunist din Farul Carpaţilor, ci şi… cine ar fi crezut: unul care pretinde că i s-a opus: Goma… C. Stănescu: da, are, nu dreptate, ci acoperire; însă G. Dimisianu, contemporanul meu, nu are dreptul să facă pe uitucul, scontînd pe autoamnezia colegilor noştri de generaţie, pe ignoranţa totală a celor care au deschis ochii abia după 22 decembrie 1989, deci pe masele largi de români analfabetizaţi şi de ei, de scriitorii noştri dragi şi iubiţi şi preferaţi, vânjoşii rezistenţi prin… cultură. Fiindcă el *era acolo-atunci* şi ştie:

La 22 august 1968, intrasem în partid pentru că ni se promiseseră arme nouă, celor din Brigăzile Patriotice. Eu, ca basarabean crezusem în discursul lui Ceauşescu de la balcon, altfel n-aş fi intrat în partid - după ce abia ieşisem din închisoare. Atrag atenţia "Curajosului Dimi": *atunci* aderenţii la PCR imediat după invazia sovietică a Cehoslovaciei, îşi riscau viaţa: dacă ruşii ar fi re-invadat şi România, ei ar fi fost primii puşi, fie la zid, fie pe trenurile pentru Siberia - şi nu comuniştii vechi ca Dimisianu, ucenici ascultători ai lui Paul Georgescu, "inteligenţii-obiectivi" care nu deschiseseră gura să-i critice măcar "amestecul în treburile interne ale unei ţări socialiste" - asta ar fi una;

A doua: ca prieten al meu, apoi coleg de redacţie la *România literară,* apoi ca "cerător de carnet de partid" («ca să mergem să bem ceva…»), G. Dimisianu ştia foarte bine că în înfruntările mele cu cenzura, cu Securitatea, cu administraţia Uniunii Scriitorilor, cu celula de partid a Uniunii (din ultimele două făcînd parte ca "supraveghetor" el însuşi), "arma secretă a mea" era…trimiterea bibliografică la Ceauşescu: "tovarăşul Ceauşescu a spus că «aşa ceva» nu trebuie să se mai întâmple"; "tovarăşul Ceauşescu a spus că Securitatea nu mai are voie să facă ce a făcut" etc, etc, - chiar dacă re-scriitorii trecutului şi ai viitorului pe timpul Stejarului de la Scorniceşti stau la pândă să-i prindă cu ocaua mică pe cei care "pretind" că nu colaboraseră cu Tirania…

Cât despre "relaţiile" mele cu Ceauşescu…- le cunoaşte prea bine tovarăşul Dimisianu cel vigilinte, măcar din *Scrisoarea* mea, făcută publică prin Europa liberă, în care mă adresam "Tovarăşului Ceauşescu, la Palatul Regal".

Atunci? A vrut să-mi ardă şi el o copită?

Dar toată lumea ştie că Eternul Adjunct Gabriel Dimisianu nu are copite, ci nişte superbe - albe - mustăţi de şoricel.